

ஸ்ரீ முன்றும் பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸூதரகாண்டம்போல, ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் மிகமுக்கியமானது, இந்த விராடபாவமாகும். மஹாபாரதத்தை ஒரு விருஷ்டமாக உருவகம்செய்து, அதற்கேற்ப, பலபாவங்களை யும் அம்மரத்தின் பல உறுப்புகளாகக் கூறுமிடத்து, இர விராடபாவத்தை அதன் * ஸாரமாகக் கூறியிருத்தலே, இதன்சிற பை நன்குவிளக்கும் பெரியோர்கள், தமது இஷ்ட ஸித்திகளாக இ த்ப்பாவத்தைப் பாராயணம் செய்வதுண்டு. மறற்காலங்களை காட்டிலும், மழையிலலாதகாலத்தில் இதனையே படித்துவருகிறார்கள பாண்டவர்களுக்கு ஒருவாக்கொருவரிடமுள்ள அனபுடைமையும், ந னம்பிக்கையும், அவர்களுடைய நன்றியறிதலும், யுதிஷ்டிராகுறிபண அறிந்து மறற்பாண்டவர்கள் நடத்தலும், தரௌபதியின் உ புடைமையும், யாரும் தேச காலங்களுக்கு ஒத்தாடக்கவேண்டுமெ ப்பதும், அடாது செய்தவாபடாதுபடுவா என்பதும், பொறுத்ததா அ சாளவா என்பதும் முதலிய பலவிஷயங்கள் இந்தப்பாவத்தில் நன விளங்கும். இதில், தெளமயா பாண்டவர்களுக்கு நற்புத்திக் மிடம் படிப்பவா மனத்தைக் கவரத்தக்கது.

இத்துணைசிறப்புவாய்ந்த இந்த விராடபாவம் முதன்முல் 1912ம் வருஷத்தொடக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அது ஸம்ப மான யாவும் இதன் பின்னுள்ள அதன் முகவுரையால் நன்கு வி ழைக்கப்படும். இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1918ம் வருஷத் தொடக்கத் வெளிவந்தது. ஸ்ரீமஹாபாரதத்தை மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பி லாகிய பெருங்காயத்திற்குத் தக்கபடி ஸௌகாயங்களை முன்ன த் அமைத்துக்கொண்டு தொடங்காமையால், எல்லாப் பாவங்களிலு அப்போதப்போது ஸௌகாயத்திற்குத் தக்கபடி சிலசில பிரதிக அச்சிடப்பட்டமையாலும், இந்தப் பதிப்புவேலையைத் தொடங் பதினேழு வருஷங்களுக்கு மேலானமையாலும் இடையிடையே ஸஞ்சிக்கைக்குறைவுபட்டன பிரகடனபத்திரிகையில், இதுவரை பதினொருபாவங்கள் பூர்த்தியாகி விடக்கூடுககிடைக்குமென்று கூ பட்டிருப்பினும், எல்லாப்பாவங்களையும் சேர்த்துக் கொடுப்பத ஒருபேர்து. நேரவில்லை. ஒருஸமயம் இருந்த புஸ்தகம் ஒருஸம இருந்ததில்லை. சிலா, ஒரே புஸ்தகத்திற்குப் பலமுறை எழு துண்டு. படிப்பவர்களுக்கு வேண்டுமபோது புஸ்தகம் கிடை

* ஸ்ரீமஹாபாரதம், ஆதிபாவம் 11 ம பக்கம்பாக்க

விராடோதயோக ஸாரவாந' என்று வடமொழி மஹாபாரதம்

முகவுரை

வில்லையென்றால் அவர்களுக்கான ஊக்கம் பெரிதும் குறைகிறது
 ஆகையால், கைபிளில்லாத பழைய ஸ்ரூசிகைகளை அச்சிட்டுக்கொடுத்த
 சலுகை, புதிய ஸ்ரூசிகையை வெளியிடுவதுபோலவே, அவசியமாயிற்று
 புதிய ஸ்ரூசிகைவேலையோடு பழைய ஸ்ரூசிகையின் இரண்டாம் பதி
 புவேலையையும் சேர்த்து நடத்த இயலாமையால், நான் மனத
 களாச்சியுற்று வேலையை நடத்தாமலிருந்ததை அறிந்து, பரம ஆப
 தாகளும் லோகோபகாரமான இந்த உத்தம கைங்கரியத்தைத் தலைக
 டிவைப்பதில் மிக்க ஊக்கங்கொண்டிருப்பவர்களுமான ஸ்ரீமான்,
 ராவபகதூர், V T கிருஷ்ணமாசாரியாவர்கள், CIE, பல நண்பா
 ளுடன் கலந்து ஆலோசித்து, இந்த மஹாபாரதப் பதிப்பைப்
 பூர்த்தி செய்தற்கு இன்றியமையாத ஸௌகரியங்களைச் செய்துவரு
 றார்கள் அவர்கள் இந்த மஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பை வட
 மாழி மஹாபாரதத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து மிக்க ஸ்ரத்தையுடன்
 டித்து வருபவர்களாதலால், இதனை விரைவில் அச்சிட்டுப்பாக்க
 வண்டுமெனும் விருப்பம் அவர்களுக்கு மிகுதியாயிருக்கிறது
 ஸ்ரீமஹாபாரத ஸம்பந்தமான பதிப்புவேலை முழுமையும் சில மாதங
 ளில் பூர்த்திசெய்துவிடவேண்டுமென்று தாங்களாகவும் தங்களு
 டைய நண்பர்கள் மூலமாகவும் அவர்கள் என்னை அடிக்கடி தூண்டி
 னக்கு ஊக்கம் அளித்து வருகிறார்கள் இந்தத் தருமசீலர்கள்
 ஸ்ரீமஹாபாரத கைங்கரியத்தை ஆதரித்து நடத்திவருகிற முறை
 யப் பின்னர் விவரமாகத் தெரிவிப்பேன்

இந்தப் பரமோபகாரிகள் மனமுவந்து செய்துவருகிற பேருதவி
 னாலேயே, பழைய ஸ்ரூசிகைகளில் பல இரண்டாமுறை பதிப்பித்துத்
 துறன், அந்தமுறையில்; இந்தவிராட்பாவமும் இப்பொழுது
 ரத்தியாயிற்று புதிய ஸ்ரூசிகை வேலையும் விரைவாக நடந்து
 ருகிறது அவர்களுடைய பேருதவியால், பல வருஷங்களாக நடந்து
 ருகிற இந்த அரியபெரிய நற்காரியம், சிலமாதங்களில் பூர்த்தியாகு
 மென்றே நம்புகிறேன் எல்லாம் வல்ல ஸாவேஸ்வரன் தோன்றாத
 னையாக நின்று நிறைவேற்றியிருக்க

இந்தமஹாபாரதப் பதிப்புவிஷயத்தில், இவ்வளவு ஸ்ரத்தை
 டித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தப் பரமோபகாரிகளுக்கு மஹாபாரத
 திபாத்யஸூன ஸ்ரீகண்ணபிரான எல்லா நன்மைகளையும் அளித்
 தருக இவ்வளவு பரமார்த்தத்திலுள்ள நான் அவர்களுக்குச் செய
 ய கைமமாறு யாதுள்ளது? உலகுள்ளவரும் அவர்கள் புத்தி நின்று
 வுக்கு

மணலூர்,
 நகரன் பேட்டை, SIR
 2-3-1926

இவ்வளவு,
 ம வீ. இராமானுஜாசாரியன்

ஸ்ரீ

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

பல அரிய விஷயங்களைத் தன்னிடத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்தப் பெருநூலை வடமொழிக்கு ஸரியாக மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவது ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாசபை, அறிவுடையோர்களுக்குத் தெரிந்ததேயாதலால், நான் இங்கு அதனை அதிகமாக விவரிக்கவில்லை இவ்விஷயத்தில் எனக்கு உண்டான கவலை எல்லையிலலாமலிருந்தது அது, ஸ்ரீ கண்ணப்பன் அவர்கள் திருவருளால் ஒருவாறு நீங்கித் தையம் அடைக்கிறேன் பதைக்கேட்கிற ஆஸ்திகஸஜ்ஜனங்கள் தருபதியடைவார்கள். மொழிபெயர்ப்பு அனேகமாகப் பூர்த்தியாயிற்றென்றே சொல்லலாம் உலகமெங்கும் புகழ்பெற்றவர்களுள் ஒருவரான நூல்களுள்ளும் இவ்வளவு பெரியதும் அரியதும் ஹிந்துமதஸம்பந்தமான எல்லாவிஷயங்களைத் தெரிவிப்பதுமான நூல் வேறில்லை என்பது எழுத்தாலும் சொல்லாலும் எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்டது எதிர்பாராத பல அநேகங்களால் சிலசிலஸம்பங்களில் ஸஞ்சிகைகள் காலத்தில் வெளிவராத போயின் பெரியோர்கள், காயத்தினஸரமததையும் பெருமையும் உத்தேசித்துக் கஷ்டப்பார்களுள் ஒருவராகியேன இனி, ஸஞ்சிகைகள் காலத்தில் வெளியிடவேண்டுமென்று மிக முயற்சிசெய்து கிறேன்

இந்தமஹாபாரதம் பூர்த்தியானபிறகு, விரிவான முகவுரை என்று எழுதப்பெறுமாக்கையால், இந்தப் பெருங்காயத்துக்குவேன உதவிகளைச் செயது ஆதரித்துவருகிற விதவான்கள் பரபுக்கள் முதலானவர்களின் பெயர்களைப் பின்பு வெளியிடுவேன் அவசியம் தெரிவேண்டிய சிலவிஷயங்களை மாதிரி இங்கே தெரிவிக்கிறேன்

தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமுமுள்ளவர்களுக்கான கைபெயர்ச்சியை உத்தமோத்தமமான இந்த ஸதகாயத்தில் எ

தஸ்ாஹப்படுதகிவருகிறதற்கு நான்அவர்களவிஷயத்தில் மிக்க
 னறியறிவுள்ளவனாகவிருக்கிறேன்

திருப்பனந்தாளஆதீனம், மஹாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி,
 சிவாலி, சோமசுந்தரத்தம்பிரானவர்கள், நான் இதனைத்
 தாடங்கியதுமுதல், அடிக்கடி விசாரித்து ஆதரித்து, எனக்கு மனத்
 தாசசியுண்டாகாமல் ஊக்கமளித்துவருவதோடு மஹாபாரதத்துள்ள
 ஸாரமானவிராடபாவத்தை விரைவில்வெளியிடவேண்டுமென்று வ்ற
 றுத்திசொல்லி, அதற்குவேண்டும பொருளுதவியும்செய்தார்கள
 வாகளசெய்தஇப்பெருநன்றியை நான் எநநாளும மறவேன்

“செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும
 வானகமு மாற்றலரிது”

ஶறப்படி, அவர்களசெய்யும்பேருதவிக்கு யானசெய்யும் கைமமாறு
 ஶுளது?

இந்நூலினபெருமையையும்எனதுகிறுமையையுமபார்த்து,என்ன
 தமானகுற்றங்களிருப்பினும் க்ஷமித்து, தெரிவிக்கவேண்டியவை
 ராத்தெரிவித்து, எனனைத் திருத்தி ஆதரித்து, இக்காரயம்பூர்த்தி
 குமபடி செய்யவேண்டுமென்று பெரியோர்களை நிரம்ப வேண்டு
 மன

இடையூறுகிறிதுமின்றி, இஃது இனிதுநிறைவேறுமபடி செய
 தருளவேண்டுமென்று எல்லாமவல்ல ஸாவேஸுவரனை பரார்த்திக
 மன

இங்ஙனம்,

ம. வீ. இராமா னுஜாச்சாரயன்.

* ‘விராடோதயோகஸாரவாந’ எனபது பாரதத்திலுள்ளவாக்யம்

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.
வி ரா ட ப ர் வ ம்.
வி ஷ ய ஸு சி கை க.

பா ண் ட வ ப் ர வே க பா வ ம்

அத்யாயம்

பக்கம்

1 கடவுளவணக்கம்

1

ஜனமேஜயா பாண்டவர்களுடைய அஜ்ஞாதவாஸத்தை வினா
வியது

1

புதிஷ்டிரா அரணிமுதலியவற்றை பராமமணருக்குக் கொடுத்தது

2

தெளமயா பாண்டவர்களுக்குத் தேறுதல் சொல்லியது

3

புதிஷ்டிரா, தமமுடனிருந்த தபஸவிகளிடம் அஜ்ஞாதவாஸத
துக்கு அனுமதிக்கேட்டது

5

2 பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாஸமசெய்யும்இடத்தைரிச்சயித்தது
தாமபுதரா, தாம் அஜ்ஞாதவாஸமசெய்யும்வித்ததை பரதிஜ
னைசெய்தது

6

7

3 பீமன், தான் அஜ்ஞாதவாஸமசெய்யும்வித்ததை பரதிஜனை
செய்தது

9

அர்ஜுனன், தான் அஜ்ஞாதவாஸமசெய்யும்வித்ததை பர
திஜனை செய்தது

12-

4 நகுலன், தான் அஜ்ஞாதவாஸமசெய்யும்வித்ததை பரதிஜ
னை செய்தது

14

ஸஹதேவன், தான் அஜ்ஞாதவாஸமசெய்யும்வித்ததை பர
திஜனை செய்தது

15

தரோபபதி, தான் அஜ்ஞாதவாஸமசெய்யும்வித்ததை பரதி
ஜனை செய்தது

16

5 தாமபுதரா, தெளமயாமுதலியோர் வலிககவேண்டிய இடங்க
களைக்கூறியது

17

தெளமயா, அரசாக்களிடத்து ஒழுகவேண்டியமுறையை உப
தேசித்தது

18

தெளமயா, பாண்டவர்களை ஆசீர்வதித்தது

24

6 பாண்டவர்கள், மதஸ்யதேசத்திறகுச் சென்றது

25

பாண்டவர்கள், தங்கள் ஆயுதங்களை ஒருவனளிமரத்தில் கட டியது	27 32
தாமபுதரா, தங்களுக்கு ஸங்கேதப்போகளை வைத்துக்கொண் டது	32
தாமபுதரா தூக்காதேவியைத் துதித்தது	33- 35
தாமபுதரா தாமதேவதையை வேண்டியதும், அவருக்கு ஸந யாவிரூபம் வந்ததும்	36 37
பீமனமுதலியோர், அஜ்ஞாதவாஸதிறஞரியரூபத்தைத் தரி த்தது	37
தாமபுதரா, விராடஸ்பையை அடைந்ததும், விராடன் எதிரா சென்று வணங்கியதும்	37 39
தாமபுதரரும் விராடனும் ஸம்பாஷித்ததும், அவர் அவன ஸபையில் தலைவரானதும்	39- 42
பீமன், விராடஸ்பையை அடைந்ததும், சமையறகாரர்களுக்குத் தலைவனாக அமர்ந்ததும்	42- 45
அர்ஜுனன், விராடனிடம் சென்றதும், உத்தராமுதலியோ ருக்குப் பரதமகற்பிக்க அமர்ந்ததும்	46- 49
நகுலன், விராடனை அடைந்ததும், அவரவர்களுக்கு அமர்ந்த தும்	49- 51
ஸஹதேவன், விராடனை அடுத்ததும், பசுக்காதலை மேற் கொண்டதும்	51 54
தரோளபதி ஸுதேஷ்ணையை அடைந்ததும் ஸைநதரியாக அமர்ந்ததும்	54 62
ஸ ம ய ப ா ல ன ப ி ர் வ ம்	
பாண்டவர்கள், மறைவாக ஒருவருக்கொருவர் உதவிகொண் டது	63
பீமன், சங்கரமஹோதஸவதத்தில் மலலினை ஐயித்துப் பரிசுபெ ற்றது	63 67
பீமனமுதலியோர், தத்தமசெய்கைகளால் விராடனை மகிழ் வித்தது	67
கீ ச க வ த ப ி ர் வ ம்	
கீசகன், தரோளபதியைக்கண்டு மோஹித்ததும், தனக்குததை ஸுதேஷ்ணையிடம் வெளியிட்டதும்	68 69
கீசகன் தரோளபதியைப்புகழ்ந்து தனக்குததை அவருக்குத் தெரிவித்தது	69- 71
தரோளபதி, கீசகனவேண்டுகோளை மறுத்தது	71- 72

அத்யாயம்

பக்க

கீசகன மறுபடியும் வேண்டியதும் த்ரௌபதி கடிநதுசொல்லி
யதும் 72-

18 கீசகன த்ரௌபதியைத் தன்னிடம் அனுப்பும்படி ஸுதேஷ்
ணையிடம் வேண்டியது 74-

ஸுதேஷ்ணை கீசனுக்குப் புத்திகூறியது 74-

கீசகன பிடிவாதத்தால் ஸுதேஷ்ணை த்ரௌபதியை அவனி
டம் அனுப்ப ஸம்மதித்தது 75-

ஸுதேஷ்ணை த்ரௌபதியைக் கீசகனிடம் மதயமவாங்கிவரச்
சொல்லியதும், த்ரௌபதி மறுத்ததும் 77

ஸுதேஷ்ணை த்ரௌபதியை வற்புறுத்தியது 78

த்ரௌபதி தேவதைகளையும் தன் மாமனாரையும் பராததித்தது 78

19 த்ரௌபதி ஸுமாயினைப் பிராததித்ததும், அவன் அவளைக்
காக்க ஒரு ராக்ஷஸனை அனுப்பியதும் 79

த்ரௌபதி, கீசகனவீடுசென்றது 79

கீசகன, த்ரௌபதியைப் பலாத்காரம்செய்ததும், அவள்
விராடனஸைபககு ஓடியதும் 80

கீசகன, த்ரௌபதியை உதைத்ததும், ராக்ஷஸன் அவளைக்
கீழே தள்ளியதும் 80

பீமன், கீசகனைக் கொல்லயத்தனித்ததும், தாமபுத்ரா குறிப்
பால அவனைத்தடுத்ததும் 81

த்ரௌபதி, விராடனிடம் முறையிட்டது 82

பரமமதேவா, இரதரனுக்குத் தாமோபதேசம் செய்தது 83

20 த்ரௌபதி, விராடனிடம் மறுபடியும் புலம்பியது 84

விராடன், பராமுகமாயிருந்ததும், த்ரௌபதி புலம்பியதும் 85

ஸபையிலுள்ளோர், த்ரௌபதிவிஷயத்தில் அனுதாபப்பட
டது 87

தாமபுத்ரா, த்ரௌபதியை ஸமாதானம்செய்தது 88

ஸதீகள், ஸவதந்தரமில்லாதவாக்கெனப்பது 88

த்ரௌபதி, ஸுதேஷ்ணையிடம்சென்றதும், அவள் கபடமாக
வினவியதும் 90

த்ரௌபதி, கீசகனைக் கந்தாவா கொல்வானென்றது 91

21 கீசகனுடைய பிறப்புமுதலிய வரலாறு 91

ஸுதஜாதி விவரம் 92

உபகீசகாகளினவரலாறு 92

ஸுதேஷ்ணையினபிறப்பும் விவாஹமும் 9

உத்தரன் உத்தரையிறப்பு 9

விராடன், கீசகனை ஸௌந்தியாக்கொண்டது 9

பொதுமையினசிறப்பு

பாயம்	பக்கம்
தரௌபதி, கீசகனைச் சபியாததின காரணம்	94
தரௌபதி, இரவில பீமனிடம் சென்றது	95
பீமன, தரௌபதியை வினவியது	96 97
தரௌபதி, கீசகனால தனக்குநோநத துன்பங்களைக் குறித்தது முறையிட்டது	97 105
தரௌபதி, தனமேம்பாடடையும் தனக்கு வந்த தாழ்வையும் கூறிக் கீசகவதத்தை வற்புறுத்தியது	107-108
பீமன, கீசகனைக்கொலவதாகச் சொல்லி தரௌபதியைத் தேற்றியது	109 111 -
தரௌபதி, கீசகனைக் கொல்லும்படி திருமபவும் வற்புறுத்தி யது	111 113
பீமன, கீசகனைக்கொலவதற்கு உபாயமொல்லியது	113-114
கீசகன, தரௌபதியை மறுபடியும் விருமபியது	114 115
தரௌபதி, இளைங்குவதுபோலக்காட்டி இடம்குறிப்பிட்டது	115
தரௌபதி, கீசகனிடம் நடந்ததைப் பீமனுக்குச் சொல்லி யது	116-117
பீமன, கீசகவதம்செய்வதாக பரதிஜ்ஞஞ்செய்தது	117-118
தரௌபதி, கீசகவதம் மறைவாயிருக்கவேண்டுமென்றது	117-118
பீமன, நடனசாலையில் ஒளித்திருந்தது	118
கீசகன, நடனசாலைக்குவந்து பீமனை தரௌபதியென்று நினைத்தது அவனிடம் பேசியது	119
பீமன, தரௌபதிபோலக் கீசகனிடம் பேசியது	119-120
பீமனுக்கும் கீசகனுக்கும் மல்லபுத்தம்	120-121
கீசகவதம்	121
பீமன, தரௌபதியிடம் விடைபெற்றுச் சென்றது	122
தரௌபதி, இறந்தகீசகனை ஸபைக்காவலாளர்களுக்குக் காட்டி யது	122
உபகீசகர்கள், தரௌபதியைக் கீசகனுடன் தகனம்செய்ய யத்தனித்தது	123-124
தரௌபதி, முறையிட்டதும் பீமன உபகீசகரைக்கொன்று அவனிடம் பேசியது	124 126
பீமன தரௌபதிக்குச் சிரோமணியின கதையைச் சொல்லி யது	126-127
நகரவாஸிகள் தரௌபதியை நகரத்தைவிட்டு விலக்குமபடி விராடனிடம் தெரிவித்தது	128 129
விராடன தரௌபதியைத் தூரதனம்படி ஸுதேவநனைக்குச் சொல்லியது	129
நகரவாஸிகள் தரௌபதியைக்கண்டு அஞ்சியது	129-13

அத்யாயம்

- தரௌபதியும் பீமனும குறிப்பாகப் பேசிக்கொண்டது 130
- ஆரஜுனனுக்கும் தரௌபதிக்கும் ஸம்பாஷணம் 130
- ஸுதேஷ்ணை தரௌபதியை வெளிப்படுத்திச் சொல்லியதும்
தரௌபதியின் மறுமொழியும் 131
- கோக்ரஹணப்ரவீம்
- 29 பாண்டவர்களைத் தேடிச் சென்ற தூதர்கள், கீசகவத்ததைத்
தூயோதனனுக்குத் தெரிவித்தது 133
- 30 தூயோதனன், பாண்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கும் உபாயத்தை
ஆலோசித்தது 136
- காணனும் துச்சாஸனனும் சொல்லியவை 136
- 31 தரோணா சொல்லியது 138
- பீஷ்மா சொல்லியது 139
- 32 கருபா சொல்லியது 143
- தூயோதனன், பாண்டவர்கள் விராடநகரத்திலிருப்பதை
உண்கித்தது 144
- ஸுசாமா விராடனை வெலவது அவசியமென்றது 146
- காணன், விராடேச் சத்தினமீது படையெடுப்போமென்றது 146
- தூயோதனன், விராடேச் சத்தினமீது படையெடுக்குமுறை
யைத் துச்சாஸனனுக்குக் கூறியது 147
- 33 ஸுசாமா, விராடனுடைய பசுக்கூட்டத்தைக் கவாநது 148
- விராடன், போருக்கு ஆயத்தமானது 149
- பாண்டவர்கள் போர்த்துணையாகச் சென்றது 151
- 34 விராடனஸேனைக்கும் ஸுசாமாவினஸேனைக்கும் யுத்தம் 153
- 35 ஸுசாமா, விராடனைக் கட்டியது 156
- தாமபுத்ரா, விராடனைக்காகும் பம்பீமனுக்குச் சொல்லியது 157
- பீமன், விராடனை மீட்டதும் ஸுசாமாவைக் கட்டியதும் 158
- பாண்டவர்கள், விராடன் பசுக்களைத் திருப்பியதும், ஸுசாமாவை
அடிமையாகக் கி விலைகொடுத்ததும் 160
- 36 விராடன், பாண்டவர்களைப் புகழ்ந்தது 161
- தூதர், விராடநகரில் ஜயகோஷம் செய்ந்தது 163
- 37 தூயோதனன் முதலியோர் விராடனுடைய பசுக்களைக் கவாந
த்தது 164
- இடையன், உத்தராளிடம் முறையிட்டது 164
- 38 உத்தரன், ஸதீகளின் முன்னிலையில் தன்னைப் புகழ்ந்துகொ
ண்டது 166
- ஆரஜுனன், தான் ஸாரதியாவதற்கு முயற்சிசெய்தது 167
- உத்தரன், ஆரஜுனனை ஸாரதியாக்கிக்கொண்டது 168

பாயம்

பக்கம்

உத்தரான அஜ்னானுகருக கவசமுதலியனகொடுத்தது	171-172
உத்தராமுதலியோரா, பகைவார்களின் ஆடைமுதலியவற்றைக் கொணருமபடி, அஜ்னானுகருச சொல்லியது	172
உத்தரான, கௌரவஸேனையைக்கண்டுபயந்தமுறையிட்டது	174 175
அஜ்னான, உத்தரானுகருப புத்திகூறியது	175 176
உத்தரான, ரத்தினினின்று குதித்தோடியது	176
தரோணா, அஜ்னானைத்தெரிந்து கௌரவார்களுக்கரசு சொல் லியது	176-177
காணனும் கருபரும் கூறியவை	177
தூயோதனனே பேடியைக் கொல்வேனென்றது	177 178
அஜ்னான, உத்தரானைப்பிடித்ததும், உத்தரான தனனைவிட்டு விட்டால் பரிசளிப்பேனென்றதும்	178 179
அஜ்னான, உத்தரான ஸாரதியாயிருக்கச் சொல்லியது	179-180
தரோணா, உதபாத்முதலியவற்றைக்கூறி அஜ்னானைவரவைப் பிடிமருக்குக் குறிப்பித்தது	180 181
தரோணா, தூயோதனனிடம் அஜ்னானைப் புகழ்ந்தது	181-182
அஜ்னான உத்தரான வன்னிமரத்திலிருந்த ஆயுதத்தை எடுக்கச் சொல்லியது	183, 185
உத்தரான, ஆயுதங்களைக்கண்டு வியந்து வினாவினது	185 187
அஜ்னான, ஆயுதங்களின் விவரமகூறியது	187-190
உத்தரான, பாண்டவாருக்குமிடத்தை வினாவினதும், அஜ்னான மறுமொழியும்	190-191
அஜ்னான, தனபத்துப்பெயர்களைபும் அவற்றின்பொருளைபும் பதினேராவது பெயர்வந்தகாரணத்தையும் கூறியது	192 194
உத்தரான, அஜ்னானைக் கிழக்குமபடி வேண்டியது	195
அஜ்னான, தனக்குப்பேடிருபமவந்தவரலாற்றைக்கூறியது	197
உத்தரான, தான் தோ ஓட்ட இணங்கியது	197
அஜ்னான புத்தஸநாஹம்செய்தது	200
அஜ்னான சங்கநாதத்தைக் கேட்டு உத்தரான மூச்சித்ததும், அஜ்னான அவனைத்தேற்றியதும்	200 202
தரோணா, அஜ்னானேனோடு போப்புரியவேண்டியவிதத்தைத் தூயோதனனிடம் கூறியது	202 204
தூயோதனன, தரோணரை அவமதித்து ஸேனையை உதஸா ஹப்படுத்தியது	204 207
காணன, தனனைப்புகழ்ந்ததும், அஜ்னானை இகழ்ந்ததும், பொய்பரதிஜைஞ்செய்ததும்	207-210
கருபா, அஜ்னானைப்புகழ்ந்தது காணனைஇகழ்ந்தது, அஜ்னானை வெல்லுமவிதத்தைக் கூறியது	210 212

அத்ப்பாயம்	பக்கம்
50 காணன், கருபுரை நிகழ்த்தது	212 2
அரவத்தாமா, காணனையும் தாயோதனையும் இகழ்நது	213 2
யது	
51 பீஷமா, துரியோதனனைக்கண்டித்தது அரவத்தாமாவைஸமா	216 2
தானஞ்செய்தது	
52 பீஷமா, பாண்டவர்களுடன் ஸந்திசெயவதுகலமென்று தூ	218 2
யோதனனுக்குச் சொல்லியது	
அதிமாஸலிவாணமும் பாண்டவாக்களினபாதிஜனாகால நிரண	218
யமும்	
தூயோதனன், பாண்டவர்களுக்கு எதையும் கொடேனென	219 2
றது	
பீஷமா, ஸேனையை அணிவருத்தது	220 2
53 இநதானமுதலியதேவாக்கள் அங்கு யுத்தத்தைப் பார்க்கவந்தது	221 2
54 அராஜுனன், தரோணமுதலியோரை அமபுகளால் வணங்கி	223
யது	
தரோண அராஜுனைப்ப புகழ்ந்தது	223-2
55 அராஜுனன் தூயோதனைத் தேடிச்சென்றது	226
பீஷமா, ஸேனையுடன் அராஜுனைப்ப பினதொடர்ந்தது	226
அராஜுனன், கௌரவாக்களோடு போர்புரிந்தது	227 1
இடையாக்கள், பசுக்களுடன் ஸவதேசம் சென்றது	228
56 அராஜுனன், உத்தரனுக்கு தரோண முதலியோருடைய	
கொடி அடையாளத்தால் அவாக்களபெயரையும் வல்ல	
மைபையும் தனதோடததும் வித்ததையும் சொல்லியது	229-
57 அரவத்தாமா காணனை இகழ்ந்தது	281
காணன் வீரவாதம்பேசியது	281-
தூயோதனன், அறியாமையால் பசுமநதையைக் கவாந்தோ	
மென்று காணனுக்குச் சொல்லியது	282
தரோணமுதலியோர் அராஜுனனுடன் போர்புரிந்தது	232
58 அராஜுனனுக்கும் விகாணமுதலியோருக்கும் யுத்தம்	238
சத்தருந்தபன் மரணம்	239
ஸககராமஜித்தினமரணம்	239
காணன் தோற்றேருடியது	244
59 தரோணருக்கும் அராஜுனனுக்கும் யுத்தமும், தரோணா	
தோற்றதும்	247
60 அராஜுனனுக்கும் அரவத்தாமாவுக்கும் யுத்தமும் அராஜுனன்	
மேலானதும்	253
61 அராஜுனனுக்கும் கருபருக்கும் யுத்தம்	254
- சந்தரகேதுமுதலியோர் மாணம்	255

பாயம்	பக்கம்
அாஜுனன, ஒரேஸமயததில் பீஷமாமுதலியளலாருடனும் போபுரிநது ரகதததியை உண்டாககியது	257-359
வருஷஸேனனும் துசசாஸனனமுதலியோரும் அாஜுனனை எதிர்த்துத் தோற்றேடியது	260
அாஜுனனும் பீஷமரும் போருக்காக ஸந்தித்ததும், தேவா கள் அவர்களைப் புகழ்ந்ததும்	261 262
அாஜுனனுக்கும் பீஷமருக்கும் புத்தமும், பீஷமா தோற்ற தும்	262-267
சிதரஸேனன, அாஜுனனையும் பீஷமரையும் புகழ்ந்தது	265
அாஜுனன, ஒரேஸமயததில் தரோணாமுதலிய ஐந்தாமஹார தார்களோடு போபுரிநது	268
அாஜுனன, பீஷமாமுதலியோ இருக்குமிடத்துக்குத் தே ரைச்செலுத்தும்படி உத்தரவுககுச்சொல்லி, தனபராகர மததையும் கூறியது	269-271
துசசாஸனனமுதலியோ, அாஜுனனைஎதிர்த்துத் தோற்றே டியது	271-274
அாஜுனனுக்கும் தூயோதனனுக்கும் புத்தமும், தூயோத னன தோற்றப பீஷமா முதலியோரைச் சரணடைந்த தும்	276-278
அாஜுனன தூயோதனைப பரிஹவித்தது	278-279
தூயோதனன, திருமபவும் அாஜுனனுடன் போபுரிநது	280-281
அாஜுனன, தூயோதனனமுதலியோராய் து ஸமமோஹன ஸதரபரயோகமசெய்து, உத்தரனை அவர்கள் ஆடை முத லியவற்றைக கவரும்படி எவியது	281 282
உத்தரன, தூயோதனனமுதலியோரின ஆடைமுதலியவற றைக கவாந்ததும், அாஜுனன நகைத்ததும்	282
தூயோதனன, மயக்கநெளிந்ததும், பீஷமா, ஆடைகளை அாஜுனன கவாந்தானென்றதும்	282-283
அாஜுனன, ஆசாயாகளைவண்ணகிவிடைபெற்றுத் தூயோ தனை மகுடபங்கமசெய்தது	284
அாஜுனன, போரில்தோற்று ஒளித்த வீரர்களுக்கு அபய மளித்தது	285 286
அாஜுனன, உத்தரனை வெற்றி தனநென்றுசொல்லும்படி செய்து, ஆபுதங்களை வனனிமரத்திலவைத்து, பருஹந நளையாகித் தேரோட்டியது	286-287
உத்தரன தனவெற்றியைத்தெரிவித்தற்குத் தூதனுப்பியது	287
விராடன் துரிகாததாக்களைவென்று திருமபிவந்து உத்தரனைக் காப்பதற்காக ஸேனையை எவியது	288 289

- தாமபுதரா, பருஹந்நீனையை ஸாரதியாகக்கொண்டவன் கௌர
வாகளை வெலவானென்றது 289
- தூதா, உத்தரானுவெற்றியை விராடனுக்கு அறிவித்ததும், விரா
டன அவர்களுக்குப் பரிசளித்ததும் 289-2
- விராடன, நகரை அலங்கரித்து உத்தரனை எதிர்கொள்ளும்படி
ஏவலாளர்களுக் கட்டினாயிட்டது 290
- 70 விராடன தாமபுத்ராரைச் சூதுக்கழைத்ததும், அவா மறுத்த
தும், அவன் வறப்புறுத்தியதும் 291-2
- சூது தகாதென்பது 292
- விராடனும் தாமபுத்ரரும் சூதாடியதும், விராடன அவரைப்
பாசனிகையால் அடித்ததும் 292-2
- தரௌபதி தாமபுத்ரரின ரகதத்தை முன்றானையிலேந்தியதும்,
விராடன காரணம்கேட்க, அவன்சொல்லியதும் 294 2
- 71 தேவர்கள், அரஜுனனைப் புகழ்ந்து சென்றது 296
- ஸீனர்கள் உத்தரனை எதிர்கொண்டு புகழ்ந்தது 296-2
- 72 உத்தரன விராடனுக்குத் தன்வரவைத்தெரிவித்ததும், தாம
புதரா, உத்தரனமட்டும் வரட்டுமென்று தூதனுக்குச்
சொல்லியதும் 299 3
- உத்தரன, தாமபுத்ரராகாயத்தைக்கண்டு பயந்து விஞ்லியதும்,
விராடன விடைகூறியதும் 300-3
- உத்தரன, தாமபுத்ரரிடம் கூமைகேட்கும்படி விராடனுக்குச்
சொல்லியதும், அவன் அவவாறேசெய்து, உத்தரனைப்
புகழ்ந்து விஞ்லியதும் 301-3
- உத்தரன, கௌரவர்களை ஒருதேவருமாரான ஜயித்தானென்றது 303 8
- அரஜுனன உத்தராமுதலியோருக்கு ஆடைமுதலியவற்றைக்
கொடுத்தது 305
- 73 அரஜுனன யுதிஷ்டிரரிடமவந்து காயமபட்டகாரணத்தை
விஞ்லியதும், அவா விடையளித்ததும் 305-
- பீமாரஜுனா, விராடனைப் பரிவாரத்தோடு கொல்லயத்தனித்
ததும், தாமபுதரா தடுத்ததும் 306 5
- வைவரவா ஷி க ப ர் வ ம்
- 74 தாமபுத்ராமுதலியோர் வமிமான்னங்களில் வீற்றிருந்ததும்,
விராடன கோபித்ததும் 307-
- அரஜுனன, தாமபுத்ரா வமிமான்னமெவ்வது தகுமென்று
அவரைப்புகழ்ந்து அவரை வெளியிட்டது 308-
- 75 அரஜுனன பீமன்முதலியோரையும், பீமன் அரஜுனனையும்
விராடனுக்குத் தெரிவித்தது 310 8

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபவாபுஷ்ணெந்ரீ
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணெவாபநாபந்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

விராட பர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்
பாண்டவ ப்ரேவச பர்வம்.

1.நாராயணம் க்ருஷ்ணத்ர நாரெவ நரோத்ரம்|
ஹேமீ வ்ருஷ்ணத்ர வ்ருஷ்ணம் ததொஜயத்ரேயயெச||

(யுதிஷ்டிரர், ம்நகத்தினால் கவரப்பட்ட அரணிகளையும் பாத்திரத்தையும்
ப்ராமமணலுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்ததும், துக்கிக்கின்ற யுதிஷ்டிர
நக்குத் தெளம்யர் ஸமாதானம் கூறியதும், பாண்டவர்கள்
தெளம்யரோடு மந்ராலோசனை செய்வதற்காக
ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்ததும்)

ஐனமேஜயா, வைசம்பாயனரைப்பார்த்து, “ப்ராமமணரே!
என்னுடைய தந்தையின் பாட்டனமாகா தூயோதனனிடத்தி
விருந்து உண்டான பயத்தினால் துன்பமடைந்து விராட நகரத்தில
ருவருக்கும் தெரியாமல் எவ்வாறு வாஸஞ்செய்தனா? பதிவரதை
ம் மஹாபாக்யமுள்ளவரும் எப்பொழுதும் ஸுகத்தை அனுபவித்த
ருமான அந்த தரௌபதியானவள் துக்கத்தை அடைந்து எவ்வித
க அஜ்ஞாதவாஸம் செய்தாள்? அந்தப்ராமமண ஸரேஷ்டாகளுட
சாரகாகளும் ஸுதாகளோடு சமையற்காராகளோடு எப்படி
ஜ்ஞாதவாஸம் செய்தார்களா? என்று வினவ, வைசம்பாயனர்
சூசாலலத தொடங்கினார்

1 உரை விசேஷத்தை ஆகியாவும் முதற்பக்கம் குறிப்பிற் காண்க,

“அரசரே! உமமுடைய பரபிதாமஹாகள விராடநகரத்தில் எவ வாறு அஜநாதவாஸம் செயதார்களென்பதை முழுதும் சொல்லு வேன், அதைக்கேளும் தாமராஜாவான் அநத யுதிஷ்டிரா அவவித மாக அநத வரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு ஆஸரமத்தை அடைநது தம் முடைய வருததாநதத்தை பராமமணாகளுக்குத் தெரிவித்ததா யுதிஷ்டிரா பராமமணாகளுக்கு அநத விருததாநதமனைத்தையும் தெரிவித்தது (மருகத்தினால் அபஹரிககப்பட்ட) அரணிகளுடன் பாததிரத்தை அநத பராமமணனுக்குக் கொடுத்ததா பாரதரே! பிறகு, உறுதி யான வரதத்தையுடையவரும் குருதி புதரருமான யுதிஷ்டிர மஹாரா ஜா தம்பிமாகளை பெல்லாம் அழைத்தது, “(ஸஹோதரமாகளே!) நாம் (தூயோதனை முதலானவர்களால்) கபடத்தினால் ராஜ்யத்தை அப ஹரிககப்பட்டோம், பெரும்பாலும் தரித்திரர்களாகச் செய்யப்பட்டுப் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் தேசத்தைவிட்டு வெளியில் ஓட்டவும் பட டோம், பன்னிரண்டுவாஷ்காலம் கானகத்தில் வஸித்ததுபோலவே பதினமூன்றாவதுவாஷம் மறைநது அஜநாத வாஸஞ்செய்வோம்” என்று கூறினா தாமராஜரால் அநுமதிக்கொடுக்கப்பட்டவர்களும் ஸத யமான பராகரமமுள்ளவர்களும் பதினமூன்றாவதுவாஷம் மறைநது அஜநாதவாஸஞ் செய்யப்போகின்றவர்களும் மஹா தமாகளும் வரத முடையவாளுமான பாண்டவாகள, சுறறிநதவாளும¹ ஸநாதகா களும் கடுமையான வரதமுள்ளவாளும வனவாஸஸமயத்தில் ஸஹா யாகளாக அங்கிருநதவாளுமான பராமமணாகளையும் வனவாஸகா லத்தில் தங்களிடம் பற்றுதலுள்ளவார்களாக வாஸஞ்செய்த தபஸவி களையும் நோக்கி அருகில் உட்காரநது இருக்கையையும் குவித்ததுக் கொண்டு அஜநாதவாஸஞ்செய்வதில் அவர்களை அநுமதிக்கொடுக்கும் படி செய்யவேண்டி மனக்கிளாச்சியுடன் வசனிக்கலாநாகள “பராமம ணோததமாகளே! நாம்கள தருதராஷ்டிரகுமாராகளால் கபடத்தினால் கவரப்பட்ட ராஜ்யத்தையுடையவாளும பலவித்ததாலும தரித்திராக ளாகச்செய்யப்பட்டவாளும பன்னிரண்டுவாஷம் காட்டிலுண்டான வைகளை ஆஹாரமாகக்கொண்டவாளுமாக உங்களைோடு சேர்ந்தே காட்டில் வஸித்தோமென்பது உங்களுக்கு முறறிலும் தெரிநதிருக்க

1 குருகுலவாஸஞ்செய்த வேதாதயயனத்தையும் பராஜாபத்யமுதலிய வரதத்தையும் சாஸந முறைப்படி முடித்த ஸநாதம் செய்தவாகள இவர்கள், வரதத்தை அனுஷ்டியாமல் விதயையையாதாம் அபயவீத்தவா விதயாஸநாதக் கொளும், விதயையை அபயவீதியாமல் வரதத்தைமாதாமுடித்தவா வரதஸநாதக் கொளும், விதயையையும் அபயவீத்தது வரதத்தையுமுடித்தவா உபயஸநாதக் கொளும் ஸ்வகையாவா

றது மிச்சமான இந்தப் பதினமூன்றாவது வாஷமானது அஜ்ஞா
வாஸஸமயம், ஆதலால், நாங்கள் மறைந்து வஸிக்கப்போகின்றோம்
அதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் தருந்தசாராக்ளை
டையவார்களும் ஸ்வஜனங்களுடைய பொருள்களைக்கவாவதில் முயற்
யுள்ளவார்களும் எங்களிடத்தில் மிக்க வைரமுள்ளவார்களும்
துஷ்டமனதையுடைய தூயோதனனும் சஞ்ஞியும் காணலும் அ
வார்களானால் தீங்கைவிளைவிப்பார்கள் துராதமாகக் களான அவாக்
விஷயத்தில் எவன்தான் விஸுவாஸத்தை அடைவான்? நாங்கள் எந்
ருடைய ராஜ்யத்தில் நிலைபெற்று பராமமணாகளோடு சேர்ந்து எ
லாத தேசங்களிலும் ஆட்சிசெய்வோமென்பது திருமபவும் எந்
ருக்குக் கிடைக்குமா?" என்றார்கள் சுத்தரும் தாமராஜனுடை
புதாரும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரா இவ்வாறுமொழிந்தது துக்கத்தி
லும் சோகத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்டவராகவும் பாஷ்பத்தினால் த
மாறுகின்ற குரலுள்ளவராகவும் அப்பொழுது முாசசை அடைந்தா
பிறகு, அந்த யுதிஷ்டிரரைத் தம்பிமாகளோடுசேர்ந்து பராமமண
க்ளைவார்களும் தேறுதலடையச்செய்தார்கள் அப்பொழுது ரா
வான யுதிஷ்டிரா முாசசை தெளிந்தது துக்கத்தாலும் மோஹத்
வையும் பீடிக்கப்பட்டுப் பாஷ்பத்தினால் தழுதழுத்தகுரலுள்ளவராகத்
தாமிரகாருள் உத்தமரான தெளமயரைப் பார்த்தார் பிறகு, "உ
த்த தெளமயா பராமமணாகளுடன் அப்போது ராஜாவான அ
யுதிஷ்டிரரையும் அவருடைய தம்பிமாகளையும் ஸமாதானஞ் செய்
அரசரைநோக்கிச் சிறந்தபொருளுள்ள வாக்யத்தை உரைக்கலானால்

“ராஜரே! நீர் கற்றறிந்தவா, மனத்தை அடக்கினவா, ஸ
ஸந்தா, ஐம்பொறிகளையும் வென்றவா இப்படிப்பட்டதீரர்கள்
விதமான ஆபத்திலும் மதிமயக்கங்கொள்ளாராக்ள பகைவாக்
வெல்லத்தின்பொருட்டு அந்த ஸமயங்களில் மறைந்திருக்கின்ற
ருளும் மஹாதமாகளுமான அனேக தேவர்களாலும் ஆங்கா
ஆபத்துக்கள் அடையப்பட்டிருக்கின்றன திதியினுடைய புதராக்ள
ராஜ்யமானது கவாந்துகொள்ளப்பட்டபொழுது தேவராஜன் மிக
துக்கித்து, பரமமதேவரை ஸந்தோஷப்படுத்தவந்தற்காக பராம
வேஷந்தரித்து நிஷத்தேசத்தை அடைந்து கிரிபாஸதமென்னும்
டணத்தில் மறைந்துவாஸஞ்செய்து பகைவா்களுடையபலத்
அழிப்பதற்குரிய காயத்தைச்செய்தான் ராஜரே! இந்தான் பர
மதேவருடைய அனுகரஹத்தினால் மஹாபலசாஸிகளும் பகைவா
மான திதியினுடைய புதராக்ளைப் பதைத்தினுலையிதழீ உலகம்

மறுபடியும் பாதுகாததான விஷ்ணுவானவா தைதயாகளைக் காப்பதில் வதஞ்செய்வதின பொருட்டுத் திதியினிடத்தில் வஸிகக் கணை அப்பொழுது அபாமகிரியை அடைந்து ஒருவராலும் அறியப்படாமல் நெடுங்காலம் வாஸஞ்செய்தாரா அவா தமமிடமவிட்டு வேறிடமசென்று வாமனரூபத்தால் மறைந்து பரமமசாரியாகிப் பவியினிடமிருந்து ராஜ்யத்தை ¹விசுரமன்களால் அபஹரிததாரென்பது உமமால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது ஐயா! தொடையில் மறைந்து வாஸஞ்செய்யும் பரமமரிஷியானஒளாவரால் அப்பொழுது உலகங்களில் செய்ப்பட்டகராயத்தையும் முழுவதும் நீர் கேட்டிருக்கிறீர் எல்லா உடன்களிலும் மறைந்திருக்கின்றவராயிருந்தாலும் விஷ்ணுவினால் இருதரீன அழிகும் விஷயத்தில் இருதரனுடைய வஜராயுதத்தில் சவேசித்தசு செய்ப்பட்ட கராயத்தையும் நீர் கேட்டிருக்கிறீர் யுகனி ஜலத்தில் நுழைந்து மறைந்து வஸித்தத்தையும் தேவாக்கள் விஷயத்தில் செய்தகராயத்தையும் நீர் கேட்டிருக்கிறீர் ஐயா! பூமியில் அனேக வாஷ்காலம் மறைந்துவஸிக்கின்றவனும் உத்தமமான தஜஸையுடையவனுமான ஸூரியனால் எவ்வாறு சத்ருக்களைவரும் மிக்கப்பட்டார்களென்பதும் உமமால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது இம்மண்ணுலகத்தில் தசரதருடைய அரணமனையில் மானிட வேஷத்தினால் மறைந்து வஸித்தவரும் புத்தத்தில் பயங்கரமான செய்கையையவருமான விஷ்ணுவினால் ராவணன் கொல்லப்பட்டான் இவ்வாறு இந்த மஹாதமாக்கள் அவ்வவவிடங்களில் மறைந்தவாக்களாயிருந்துகொண்டு பகைவாக்களுள் தலைவாக்களை வென்றாக்கள் அப்படியேரும் வெல்லப்போகிறீர்” என்றார்

தாமதங்களை அறிந்தவரான அந்த புதிஷ்டிரா தொமயரால் இவ்வாறான வாக்யங்களால் மனக்களிப்பை அடையும்படி செயல்க்கப்படுவது, மறுபடியும் சாரதமான புத்தியைப்படைந்து அசைவற்றிருந்தாராயிற்று, பலசாலிகளுள் சிறந்தவனும் பெரியகைக்களைபுடையவனும் சுக பலமுள்ளவனுமான பீமஸேனன், ராஜாவானபுதிஷ்டிரரை வாசனால மிகவும் சுநீதோஷிககச்செய்து, “மஹாராஜே! பாரும, காணவத்தை வில்லாகவுடைய உமமுடையஸுஹோதரனால் தாமதத்தையும் பரதானமாகக்கொண்டிருக்கின்ற புத்தியினால் ஒரு தமமான ஸாஹஸமும் செய்யப்படவில்லை அந்தத் தூயோதனன் தலானவாக்களை நாசஞ்செய்வதில் சக்தியுள்ளவாக்களும் பகைவாக்களை கொல்லுகிறவாக்களும் பயங்கரமான வன்மையுள்ளவாக்களுமான

நகுலனும் ஸஹதேவனும் எனனால் எப்போதும் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீர் எங்களை எந்த வழியில் சோப்பிக்கிறீர்கள்? அந்தவழியில் விட்டு நாங்கள் விலகமாட்டோம், ஆதலால், நீர் எல்லாவற்றைக் கட்டளையிடும் விரைவாகப் பணக்காரர்களை ஜபிப்போம்” என்று சொன்ன இவ்வாறு பீமஸேனனால் சொல்லப்பட்ட தாமராஜாவை யுதிஷ்டிரா கற்றறிந்தவர்களோடும் கடுமையான வாதமுள்ள தபஸ்களோடும் ஸுகமாகவீற்றிருந்தார் மிக்க கற்றறிந்தவரும் வரதையுடையவருமான யுதிஷ்டிரராஜா, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அவனவாஸத்தில் தங்குமிடத்தில் பற்றுதலுடனிருந்த சிஷ்டர்கள் தபஸவிகளை அந்த அஜஞ்சலிதவாஸ விஷயத்தில் அனுமதிக்கொடுக்க செய்வதற்காகச் சொல்லத் தொடங்கினார் “நாங்கள் அனைவரும் தருதராஷ்டிரபுத்தரர்களால் ஆலோசனைசெய்து மாகாணம் கவரப்படும் பெருமபாலும் தரிதரர்களாகச் செய்யப்படும் அப்படியே பண்ணி வாஷ்காலம் கஷ்டத்துடன் வனத்தில் வளித்தோமென்ப உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது மிகுதியிருக்கின்ற பதினமூன்று வது வாஷமானது அஜஞ்சலிதவாஸ காலம் ஆதலால், ஓரிடத்திலுள்ள மறைவாக வளிக்கப்போகிறோம் அதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்கொடுக்க வேண்டும்” என்றனார் இவ்வாறு தாமராஜாசொல்ல, பராமம்சுன் உத்தமமான ஆசிரவாதங்களைச் செய்து பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களான பாண்டவர்களிடத்தினின்று விடை பெற்றுக்கொண்டு வளிக்க வேண்டிய சென்றார்கள் வேதங்களை அறிந்தவர்களாக ஸரேஷ்டர்களான எல்லா ஸந்யாஸிகளும் மஹரிஷிகளும் பொழுது முறைப்படி ஆசிரவாதங்களைச் செய்து மீண்டும் அவர்கள் பார்ப்பதில் விருப்பத்துடன் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் சேர்ந்தார்கள் அந்தவேலைக்காரர்களும் தூதர்களும் சிற்பிகளும் பரிசாரர்களும் (பாண்டவர்களிடத்தினின்று) முறைப்படி விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டும் (அவர்களைப்) பார்ப்பதில் விருப்பத்துடன் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம்சென்றார்கள் பாரததேவ கற்றறிந்தவர்களும் வளிக்கின்றார்கள் அந்த ஐந்து பாண்டவர்களும் தரோபதியை அழைத்துக்கொண்டு எழுந்திருந்து தெனமயருடன் சென்றார்கள் புருஷஸுட்டாசனும் தனித்தனியாய்ச் சாஸ்திரங்களை விசேஷித்தறிந்தவர்களும் மந்தராலோசனையில் ஸமாதிகளும் ஸந்தி விகரஹங்களுக்கும் உணமையை அறிந்தவர்களான அந்தப் பாண்டவர்களுக்கும் மறுபின்னத்தில் அஜஞ்சலிதவாஸஞ் செய்யும் முயற்சியுடன் அந்த இடத்தினின்று நல்ல சகுனத்துடன் ஒருக்கரோச தூதர் சென்ற மந்தராலோசனையின்பொருட்டு உட்காராதார்கள்.

இரண்டாவது அத்யாயம் பாண்டவ பரவேச பாவம் (நோடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், தம்பிகளுடன் ஆலோசித்து விராடநகரத்தில் வஸிக்க
நிச்சயித்ததும், தாம் ஸநயாஸிவேஷம் பூண்டு விராடஸூதைய
ஸபைத்தலைவராக இருப்பதைக் கூறியதும்)

வனவாஸத்தை நிறைவேற்றினவாகளும் ஸதயஸந்தாகளும்
ஹைதாயமுளவாகளுமான அநதப பாண்டவர்கள் தெளமய
ன மறுபடியும் மந்தராலோசனை செய்பவர்களை பிறகு, தாம்
ஐரும் குருதிபுத்ரரும் குருகுலத்தில் உதித்தவருமான யுதிஷ்டிரர்,
ஹாத்ராகளையும் தரௌபதியையும் தெளமயரையும் பார்த்து,
குருதிபுத்ர! அர்ஜுன! நாம் இந்தபன்னிரண்டுவாஷ்காலமாக
ஐயத்தினின்றும் துரத்தப்பட்டோம் பரயாஸமிருப்பதனால் வஸிப
தற்கு மிகவும் அஸாத்யமான இந்தப் பதினமூன்றாவது வாஷம்
துவிட்டது இனி வஸிக்கத்தகுந்த இடத்தை நன்றாக ஆலோசிப
பாக அர்ஜுன! வந்திருக்கின்ற இந்தப் பதினமூன்றாவது வாஷம்,
மனைவரும் தரௌபதியுடன் தருத்ராஷ்டிர புத்ரர்களால் அறியப
ாதவர்களாக எங்கு வாஸஞ்செய்வோம்?" என்று வினவ, அர்ஜு
ன, “ மஹாராஜரே! பரதஸரேஷ்டரே! அநதத் தாமதேவதையி
ல் அளிக்கப்பட்ட வரத்தினாலேயே நாம் மனிதர்களால் அறியப
ாமல் ஸஞ்சாரிக்கப்போகிறோம் வாஸஞ்செய்வதற்கு ரமணீயமான
புகளும் ரக்ஷிக்கப்பட்டவைகளும் நான் எடுத்தாசொல்லப்போகின்
வகளுமான சில தேசங்களுள் ஒன்றை நீர் விரும்பும் குருதேசங்க
க்கு நாலு பக்கங்களிலும் மனததுக்கினிமையான பலவகைப்பட்ட
ஞ்சால் நாடுகளும் மதஸ்ய தேசங்களும் ஸாலவம், வைதேஹம்,
ஹஸிகம், தசாரணம், சூரஸேனம், கலிங்கம், மாகதம் என்கிற நாடு
நுமிருக்கின்றன சதருக்களை அழிப்பவரே! விராடநகரமும் அழ
ளாதும் ஐனங்களால் நாலுபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் ஸுபிஷ்
ளாதும் ஐஸ்வரியத்தினால் பெருத்ததுமாயிருப்பதாகக் கேட்கி
றம் அரசரே! மற்றும் அனேகமான பறபலதேசங்களும் கேட்கப
கின்றன எந்தத் தேசத்தில் உமக்கு விருப்பமிருக்கிறதோ அங்கு
ம் செல்வோம் மஹாராஜரே! இவைகளுள் எந்தத் தேசத்தில் நீர்
ஸிக்கப்போகிறீர்? ராஜ்யத்தினின்றும் தவறிவிட்டோமென்று ஓரிடத்
தும் உமமுடைய மனமானது துக்கத்திற்கு உட்பட்டதாகச் செய

யததகததன று” என்றான் யுதிஷ்டிரா, “மிககபுஜபலமுள்ளவரு
நருநதியவரும் பரபுஷம் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
அநதத தாமதேவதைசொன்னது அவவிததே
கும அது வேறுவிதமாகாது நாமனைவரும் ஒன்றுசோ
நனகு ஆலோசித்தது, வஸிபதினபொருட்டு ரமணீயமான
மமகளாகரமானதும் ஸுகமானதும் ஓரிடத்தினின்றும் பய
லாததுமான ஒரு ஸதானத்தை அவசியம் பாராபபோம மத
தேசாதிபதியான விராடன மிகுந்தபலமுடையவன், மேத
பாண்டவர்களான நமமிடத்தில் அதிகப பற்றுதலுள்ளவ
தாமசீலன், நனகொடையுடையவன், வயது சென்றவன், ஸ
களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவன், குணங்களையுடையவன், உ
தில் பரஸித்திபெற்றவன், உறுதியான பகதியுடையவன், இந்த
களை ஜயித்தவன் பாரதத! தோஷமற்றவனே! அநத மதஸ்யதே,
தில் விராடராஜனுடைய அருகில வாஸஞ்செய்வது எனக்கு
மாயிருக்கின்றது ஐயனே! உனக்கும பரியமிருந்தால் விராடந
தில் இந்தப் பன்னிரண்டு மாஸங்களும் அவனுக்கு வேலைகளைச் செ
கொண்டு வஸிபபோம குருநதன்! அவனுடைய எந்த எந்த
யத்தைச் செய்வதற்கு நாம சுகதியுள்ளவர்களாவோமோ எவன
எந்த எந்தக் காரயத்தைச் செய்யமுடியுமோ அவனவன் அநதஅ
காரயத்தைச் சொல்லவேணும்” என்றுசொல்ல, அராஜுனன், “
தரே! அநதவிராடனுடையராஜ்யத்தில் எவவிதமான காரயத்தை
செய்யப்போகிறீர்? அரசரே! விராடனுக்கு எந்தக் காரயத்
செய்து மகிழ்வீர்? நீர கபடமற்ற வேஷமதரித்தவா, தாமத்தி
பெற்றவா, பொறுமையிலலாதவா, உமக்கு கருரமும் கபடமு
செய்கைபொருந்தாது, நீர ஸத்யமானவாக்கையுடையவா, யஜ்ஞ
அனுஷ்டித்தவா, பேராசையாலும் கோபத்தாலும் விடுபட்ட
மெல்லியதன்மையுடையவா, பெருங்கொடையுடையவா, அக்
தில் வெட்கமுடையவா, தாமதத்தையே பரதானமாகக்கொண்ட
உண்மையான பராகரமமுடையவா அரசரே! தவத்தினுலவ
முற்றிருக்கின்ற நீர அநதவிராடனிடத்தில் எவ்வாறு காரயத்
செய்யப்போகிறீர்? ராஜரே! கெட்காரயத்தில் புத்தியைச்செ
தினவுனுக்குத்தக்கதான துக்கமானது உமக்குச் சிறிதும் த
அப்படிப்பட்டநீர கோரமான இந்தஆபத்தை அடைந்து எவ
தாண்டப்போகிறீர்?” என்று கூறினான் அராஜுனன் இவ
சொல்ல, யுதிஷ்டிரா, “குருநதன்! நான் செய்யப்போகிற கார

கள மதஸ்யதேசவாஸிகளான ஜனங்களை ஆனந்தப்படுத்துகின்ற
 ம ராஜாவுமான விராடனை அடைந்து அவனுக்கு ஸ்பைததலைவ
 வனென்பது எனனுடைய எண்ணம் அக்கூவிதவை
 ம நன்றாகச் சூதாடுகிறவனுமான நான் கங்கன் என்ற பெயரைச்
 லலிகொண்டு வைபோயம் தங்கம் தந்தம் ஸபடிகம் வெள்ளி இவை
 ல செய்யப்பட்டவைகளும் கறுப்புநிறமுள்ளவைகளும் சிவப்பு
 முள்ளவைகளும் மனத்துக்கு இனப்பத்தை உண்டுபண்ணத்தக்க
 களும் மங்கலகரங்களும் அரசன் பசு இவர்களுடைய அடையா
 நருடன் கூடியவைகளும் பராக் அழகானவைகளும் நல்காநதி
 னவைகளுமான 1சாரிகைகளைவைத்துப் 2பாசசிகைகளை உருட்டப்
 புகிறேன் அப்பா! சிவப்புநிறமுள்ளவைகளும் மரகதத்தினால்செய
 ட்டவைகளும் அழகியவைகளும் ஸ்பைக்கு ஆநந்தத்தை உண்டு
 னுகின்றவைகளும் ஸமாததாக்களால் நன்றாகச் செய்யப்பட்ட
 நருமானகாய்கள் எனக்குப் பொருள்களாயிருக்கின்றன மனி
 ள இவைகளைக் கையினால் தொடரலும் மிகக் மனக்களிப்பை
 டவராகள் அந்தக்காய்களை நான் ஸமமானதும் ரமணியமான
 புழுதியில்லாததுமான இடத்தில் உருட்டி இஷ்டப்படி சூதாடு
 ந அஃது எனக்கு விளையாட்டாயிருக்கும் ஜயோதிஷத்திலும்
 சஞ்ஞங்களை அறிவதிலும் நிமித்தத்தைஅறிவதிலும் ஸாமாத்தி
 தாடு பாசசிகையாடுவதிலும் எனனால் அதக்கியனஞ்செய்யப்
 டதும் பரமமஸவருபத்தை நிரூபணஞ் செய்கின்றதுமான வேதத்
 ம எல்லா வேதாங்கங்களிலும் தாமாததகாமமோக்ஷங்களிலும்
 சாஸ்திரங்களிலும் சரைகண்டவனான நான், கங்கன் என்கிற
 ருள்ள ஸர்யாஸியாகி விராடனுடைய ஸபாதயக்கூலகஇருந்து
 னாடு, (விராடனால்) கேட்கப்படுவேனானால் அவனுக்கு மிகக் பரிய
 ர வார்த்தையைச் சொல்வேன் அவன் என்னைக்கேட்டால், அவ
 'நாககி, 'நான் முன்பு யுதிஷ்டிரருக்கு பரானனுக்கொப்பான
 முறையிருந்தேன்' என்று சொல்வேன் விராடநகரத்தில் இவ
 ம நான் எப்பொழுதும் மறைந்திருந்துகொண்டு ஜாகரதையுடன்
 ஞ்செயவேன் நான் எவ்விதம் சஞ்சரிப்பேனென்பது இவ்விதம்
 ஜைஞ் செய்யப்பட்டது'' என்று கூறினா

முனரூவது அதயாயம்
பாண்டவப்ரவேசபாவம் (தோடர்ச்சி)

(பீமனுமார்ஜுனனும் வீராடநகரத்தில் தாம்
வஸிக்ஞம்வீதத்தைக்கூறியது)

இவ்வாறு, தாமநதனா தமமைக்குறித்துச்சொல்லிப் பெ
மூச்சுவிட்டு, வெப்பமுள்ள தும் மனவருத்தத்தினால் உண்டான தும்,
கண்ணீரைச்சொரிந்து, பீமஸேனைப்பார்த்து, “பீமஸேன! மத
ராஜனுடைய தேசத்திலெவ்விதமானகாரயத்தை நீ செய்வாய்? அந்
நதமாதனபாவத்தினால் கரோதவசாக்ளையும் யக்ளாக்ளையும் கோ
தினால் மிகவுமசிவநதகணக்ளையுடையராக்ளஸாக்ளையும் நீ வல்லந
னால் கொண்டு பாஞ்சாலகன்னிகைக்கு அநேகம் தாமரைப்பூக்க
கொண்டு வந்து கொடுத்தாய் குந்திபுத்ர! பகைவாக்ளே அட
பவனே! ராக்ளஸராஜனும் பயங்கரனும் மனிதாக்ளேப்பக்ளிப்ப
மான பகாஸுரனை பராமமணருக்காகக் கொன்றாய் அநதவகச்சுக்
யானது உனனால் அப்பயங்கொடுக்கப்பட்டு சேஷம் முள்ளதாகச்செய
பட்டது மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! மஹாவீரயமுள்ளவனான ஹி
ஸையும் 1 கிமீரனென்கிற ராக்ளஸையும் கொண்டு உனனால் காடா
பகைவரற்றதாகச்செய்யப்பட்டது ஆபத்தையடைநதவளும்
கானசிரிப்புள்ளவளுமான தரௌபதியும் நான்களும் ஜடாஸுர
கொண்டு விடுவிக்ளப்படோம் ஐயனே! வருகோதர! வீரயத்தி
நிறைநதவனும் அதிககோபமுள்ளவனும் சிறந்தபலமுடைய
மான நீ மிக்கதூபலனான அநதவிராடனுடையநகரத்தில் மத
ராஜனிடத்தில் எவ்விதமானகாரயத்தைச் செய்கொண்டு வஸி
போகிறாய்?” என்றுவினவ, பீமன், “மனிதாளுக்ககிபகியே!
2 வல்லநென்னும் பெயருடன் 3 ஸூபகாரனென்னும் சமைய
னாக ராஜாவானவிராடனை அடைவேன, இதைத்தானவிருமபுகி
நான் மடைப்பாளிவேலையில் ஸமாததனாயிருக்கிறேன் பறப
மான ரஸங்களையும் அவ்வாறே ருசியும் மதுரமுமான பருப்புக்க
செயவேன நான் இநதவிராடனுக்கு பரிதியை உண்டுபண்
கொண்டு நல்லதோசசியுள்ளவாகளால் எவ்விதமான வயஞ்சன்
முனசெய்யப்பட்டனவோ அவைகளையும் சீழப்படுத்துவேன

1 கிமீரனென்றும் பாடம்

2 வல்லவென்னும்

3 பருப்புமுதலியவைகளைச் சமைப்பவன்

க் விராடனூல் முன புஜீக்கபபடாதவைகளும் ரஸங்களுடனும
 றங்களுடனும கூடியவைகளுமான அன்னபானுதிகளைச் செய
 ன ருசியுள்ள வயஞ்சனத்தைப் புஜிதது மதஸ்யராஜன பரீதி
 யவனுவான பிளக்கபபடிருக்கின்ற மாங்களை நான நூறு
 7க்க கொண்டுவுருவேன அரசன என்னுடைய செய்கைகளைக்
 டு எனனை அலக்ஷயஞ்செய்யமாட்டான நான், யுத்தங்களில்
 க்கப்படாதவாகளும் பலவாறு தங்கள் பரதாபத்தை வெளியிட்ட
 ளும் பலததில் அரசனுக்கு நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணினவா
 ம¹ ரங்கஸதலத்தை அண்டிப்பிழைக்கின்றவாகளும் பகைவா
 கருப் பயத்தை உண்டு பண்ணுகின்றவாகளுமான அவ்வரசனு
 ப பெரிய மல்லாளனைவரையும் அடித்து அரசனுக்கு பரீதியை
 டு பண்ணுவேன அவர்களோடு யுத்தம் பண்ணுகின்ற நான
 ற்களை யமலோகத்தாக்கு அனுப்பப்போகிறதில்லை அந்த மல
 ள துன்பத்தை அடைந்தவாகளாக ஜீவித்திருக்கும்படி அவாக
 துன்பஞ் செய்யப்போகிறேன் எருதோ எருமைக்கடாவோ
 பது வருஷம் சென்றபாளையோ ஸிமமமோ புலியோ (எதுவானு
) ஸமசயமில்லாமல் எனனால் பிடிக்கத்தக்கதாகும். மறவர்களால்
 க்முடியாதவைகளும் ஸாப்பங்களுடைய விஷத்துக்கு ஒப்பான
 களுமான அவைகளெல்லாவற்றையும் மதஸ்யராஜன பராதனாக
 ண்டிருக்கும் பொழுதே நான் பலாத்காரமாய்ப் பிடிப்பேன
 டனுடைய மடைப்பள்ளியில் சமையற்காரர்களாகவும் மாமஸந
 ப பாகஞ்செய்கின்றவர்களாகவும் ஏவப்பட்டிருக்கிற மனிதர்களை
 ளன்னுடைய செய்கையினால் ஸந்தோஷப்படுத்தவேன 'நான்
 ஷ்டிரரிடத்தில் சமையற்காரனும் மதங்கொண்ட பெரிய காளை
 ப பிடித்து அடக்குகின்றவனும் பரு பு பக்ஷணம் முதலானவை
 ச் செய்கின்றவனும் மல்லயுத்தஞ் செய்கின்றவனுமாக இருந
 ன' என்று ஜனங்களுக்குச் சொல்வேன ராஜரே! எனனை நானே
 பாற்றிக்கொண்டு ஸஞ்சரிப்பேன விராடநகரத்தில் விராடராஜ
 கருகில் நான் எவ்விதம் மறைந்து வலிக்கப்போகிறேனென்பது
 னால் இவ்விதம் பரதிஜ்ஞஞ் செய்யப்பட்டது" என்று கூறினான்
 யுதிஷ்டிரா, "அகநியானவன பராமமணவேஷத்தால மறைந்து,
 ரஜுல! அதிக ஆஹாரத்தைவிருமடூர்வனும் பராமமணனுமா
 க்கின்ற என்னைக் காண்டவ்வனத்தில் விட்டுவிடு' என்று உணவுக்
 வேண்டினான் தாமபுத்தியுடைபவனும் பெருமபுகமுள்ள

வனுமான அராஜுனன பராமமணரூபமுள்ள அந்த அகநிபகவ
 கரு பரதிஜைஞ்செய்து ஒருரத்ததினாலேயே இந்தரனைஜபித்தது
 பங்கலையும் ராசநஸாகலையும்கொன்று அந்தககாரயத்தைதறிற்றே
 னுன தேவாகலையும் மனிதாக்களனைவாகலையும் ஒருதேராரியாக
 வென்றவனும் பயங்கரமானவிலைபுடையவனும் வெண்மைய
 குதிரைகளையுடையவனுமான பாண்டவன் என்னசெய்யப்போகிரு
 வருகோதர¹ ஸாபதத்துக்கொப்பான ஸபாசத்தாடனக்கடின இந்த
 ஜுனன, ¹ ஸாபபங்களுள் வாஸுகிபோலவும் பாம்புகளுள் கணை
 விஷமுள்ளபாம்புபோலவும் தேஜஸ்களுள் அகநிபோலவும் ந
 ளுகரு ஸமுதரம்போலவும் மலைகளுள் இமயம்போலவும் தேவாக
 மஹேநதரனபோலவும் அஸுராகளுள் பனிபோலவும் சிறந்தயா
 ளுள் ஸுபரதீகமளனகிற திககஜம்போலவும் துகத்தழையவ்விந
 றவைகளுள் குதிரைபோலவும் யக்ஷாகளுள் குபேரனபோலவும்
 கங்களுள் ஸிமம்மபோலவும் ராசநஸாகளுள் ராவணனபோல
 தையாகளுள் சம்பரனபோலவும் நுதராகளுள் கபாலிபோலவும்
 முள்ளவாகளுள் விஷ்ணுபோலவும் ஸாபபங்களுள் ரோஷமும
 மையுமுள்ளதக்ஷகனபோலவும் பறவைகளுள் வாயுவைப்போல
 ததாலும் பலத்தாலும் நடுகக்கசெய்கின்ற கருடனபோலவும்
 கசெய்கிறவாகளுள் ஸூரியனபோலவும் மனிதாக்களுள் பராமம
 போலவும் மடுக்களுள் பாதாளம்போலவும் காஜிகின்றவைக
 மேகம்போலவும் ஆயுதங்களுள் உத்தமமானவஜ்ரம்போலவும் ப
 ளுள் திமிலுடனக்கடிசிறந்தகாலிபோலவும் நாகங்களுள் தருத
 டானபோலவும் யானைகளுள் ஜராவதம்போலவும் பரியமுள்ளவ
 களுள் சிறந்தபுத்தரனபோலவும் ஸுஹருததுக்களுள் உத்தமி
 மனைவிபோலவும் மலைகளுள் ஸரோஷமமானமேருகிரிபோலவும்
 களுள் மதுஸூதனாபோலவும் கரஹங்களுள் உத்தமமானசந
 போலவும் தடாடங்களுள் மாநஸஸரஸபோலவும் சிறந்தவனாயிரு
 றுன இவைகள் தத்தமஜாதிகளில் சிறந்திருப்பனபோலவே
 வனமுள்ளவனான² குடாகேசன எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் சி
 வன் பாரத! அபபடிப்பட்ட இந்தஅராஜுனன, இந்தரனையும்
 தேவரையும்காட்டிலும் சிறந்தவன் பரமமசாரியும் வரத்தத்
 துள்ளவனும் சஸ்தரதாரிகளனைவாகளுள்ளும்உத்தமனும் அன
 கலே அநிந கவனும் எல்லாமறிந்தவனும் எல்லோராலும்ஏற்று

¹ பாம்பினவகைகள்

² ஆலஸ்யமற்றவன், அவலது கருடடையான கேசமுடையவன்

டட்டவனும் பேசுகிறவர்களுள்கிறதவனுமான இந்த அராஜுன்ன
 றானுடையஅரணமனையில ஐந்தாவாஷ்காலம் வாஸஞ்செயதுவேக
 ளதும் ஸுகஷமமும்விகிதாழமும்சாஸவதமுமான அஸ்தாததைப
 றுத தேவராஜனிடம் அனும்திபெற்று தருதராஷ்டாபுதராகரு
 பவிராசத்தினபொருட்டும்பாண்டவாகளுடையஜயத்தினபொருட்
 மீண்டுபூலோகத்துக்கு வந்தான் எவனைப்பன்னிரண்டாவதுருதா
 ராறும் பதினமூன்றாவதுஸாராயனென்றும் ¹ஒன்பதாவது வஸு
 றாரும் எட்டாவதுகுலாசலமென்றும் எண்ணுகிறேனோ, எவனு
 ப இடக்கைவலக்கைகளிரண்டும் நீண்டவையும், ஒரேஅளவுள்ள
 பும, நாணகயிறுஉரைவதினால்தழும்புபட்டவையும், சாளைகரு
 பமுனகால்களபோன்றவையும், கையுறை விரலுறை இவைக
 டி எப்பொழுதும்சோகக்கெபெற்றவையும், கஜராஜனுடைய துதிக
 கொப்பானவையும், பருத்தவையும், பரிகாயுதங்களபோன்றவை
 மிருதுவானவையும் சிவப்பானவையுமான உளளங்கைகளுடன்
 பவையும்மங்குகாரமுமாக விளங்குகின்றனவோ, கரியநிறமுடை
 னும் யௌவனமுள்ளவனும் வளைந்திருக்கின்றகேசங்களுடைய
 ம அழகியதோற்றமுடையவனும் பாண்டுபுதரனும் காண்டவம்
 சிறவிலையுடையவனும் வெண்குதிரைகளையுடையவனும் கிரீடத
 கத்திரிதவனும் வானரக்கொடியுள்ளவனும் ²பீபதஸுவும பயவ
 றான விலையுடையவனும் குந்திபுதரனுமான அந்தஅராஜுன்ன
 ருபத்தைஎடுத்தது எவ்விதக்கொள்கையுடன் எவ்விதச்செய்கை
 ரவனாகவும் எதைபாதானமாகக் கைப்பற்றினவனாகவுமிருந்து
 ண்டி எதைச்செய்வான்? விராடனுக்கு எந்தக்காரயத்தைச்செயது
 துவஸிப்பான்?" என்றுவினவ, அராஜுன்ன, “பாதஸாரேஷ்டரே
 ரகயிறறினஉரைதலினாலும் கையுறையினுடையஉரைதலினாலும்
 மப்புட்டிருக்கிறஇந்தஇரண்டுகைகளையும்எப்பொழுதுமே சட்டை
 ல் மறைப்பதற்கு நான் விரும்புகிறேன் வேறுவிதத்தால் மறை
 மற்கு எனனால் முடியாது ஆதலால், காராயநிமித்தம் இந்தஇழி
 ரதொழிலை நான் செயப்பபோகிறேன் நாணகயிறுஉரைதலால்
 பிண்ணப்பபட்ட பெரிதானதழும்பினால் அடையாளமிடப்பட
 ினன்ற என்னுடைய இரண்டு பெரியகைகளையும் வேறுவிதத்தி
 மறைப்பதற்கு நான் விரும்பவில்லை இரண்டுசங்குவளையல்களையும்
 ற்குக்கின்றகுண்டலங்களையும்அணிந்து, பின்னிவிடப்பட்டிருக்கிற
 மயிருடன் பருஹன்னனைஎன்று பெயருடையவனாயிருப்பேன்

¹ இரண்டுசொற்களவிடப்பட்டன ² அவனபெயர்களுள்ளன

ஸ்தரீகளுக்கூரியஸவபாவத்தினாலேயே மறுபடியும் மறுபடியும் கலையைப்படித்துக்கொண்டும் பரஜைகளுடையநடகங்களைப் பலவிமானபரிஹாஸத்துடன் எடுத்துச்சொல்லிக்கொண்டும் விராடராஜனையும் அநதப்புரத்திலுள்ள மறஜனங்களைபும ஸந்தோஷப்படுத்தவேன் ராஜரே! விராடநகரத்தில் ஸ்தரீகளுக்கு அறுபதமும அவாவரே பறபலவிதமுமான நாததந்ததையும் கானதந்ததையும் வாயததையும் கறபிபபேன ராஜேந்தரரே! ஸ்தரீகளுடையதனமைக்கூரியநடகங்கையினாலும் நாடியும் கானம் கதை இவைகளைப்பறினசெய்கைகளாலும் என்னை நான் சுபதத்தினால் மறைத்துக்கொள்ளப்போகிறேன் 'யுதிஷ்டிராருடையஅரண்மனையில் அவராலுபபுகொள்ளப்பட்டவளாகவும் தரொபதியினுடைய பரிசாரிகையாகவுவசித்துவந்தேன்' என்று சொல்லிக்கொள்வேன் ராஜரே! ஊரவயினுடையசாபத்தினால் நான் நபுமஸகததனமையடைந்திருக்கிறேன் இரதரனுடைய அநுகரஹத்தினால் பதினமூன்றாவதுவாஷத்துக்குமேல் சாபத்தினின்று விடுபடுவேன் நான் எவ்வாறு விஸிப்பேடுன்பது இவ்விதம் எனனால் பரதிஜைஞபண்ணப்பட்டது ராஜேந்தரரே! இப்படிப்பட்ட ¹கருதரிமமானவேஷத்தால் நான்போல் மறைந்திருக்கி விராடநகரத்தில் ஸுகமாகவஸிக்கப்போகிறேன்'' என்று மஹாமொழிகூறினான்

யுதிஷ்டிரா, "உலகத்தில் கீர்த்தியினாலும் பராகரமத்தினாலும் வாஸுதேவருக்கொப்பானவனும் பரதஸுரேஷ்டனும் வஜ்ரமபோல உறுதியான ²முஷ்டியுள்ளவனுமான இரத அராஜுனன் மஹாமேடமறைக்கப்படுவதுபோல் விராடராஜபதில் விராடனுடையஅரண்மனையில் மறைந்துவஸித்துக்கொண்டு, 'நான் நபுமஸகனென்று சொல்லப்போகிறேன்' என்று பரதிஜைஞசெய்தது பாதகமன்றோ என்று கூறினான்

நான்காவது அத்தியாயம்

பாண்டவப்ரவேசபாவம் (தோடர்ச்சி)

(நகுலனும் ஸஹதேவனும் க்ரோளபதியும் காம்வஸிப்பதைக்கூறிக்கூறிப் ப்ரதிஜைஞசெய்தது)

புருஷர்களுள் சிறந்தவீரனும் தாமிகர்களுள் ஸரேஷ்டனுமான அராஜுனன் இவ்வாறு வராததைச் சொல்லிவிட்டுப் பேசாமலிருந்தான்

ராஜாவான்புதிஷ்டிரா மறநெருநுபராதாவைப்பாராதது மறுபடியும்
 சொல்லாறா “மருதுவானதே தறுமுள்ளவனுமஞ்சுரனுமபாக்கத்தகுந
 தவனும ஸுகானுபவததுக்கேற்றவனும துக்கத்தை அனுபவிப்பதற
 சூததகாதவனும பாலனும எப்பொழுதும் லாலனஞ்செய்யப்பட்ட
 வனுமான இநதநஞ்ஞன எவவிதமானதொழிலையும் எவவிதமானஒழுக
 தைதையுமுடையவனாக இருக்கப்போகிறானே? துன்பமுற்றவனும
 அமைதியுள்ளவனுமான அப்படிப்பட்ட இநதநஞ்ஞன இநதஸமயத
 ில எந்தவிதவேலைபாசசெய்யவிருமபுவானே? அப்பா! நஞ்ஞலா! விராட
 ராஜனுடையராஜபததில் நீ எந்தக்காரயத்தைசெய்துகொண்டு வஸி
 சப்போகிறாய்? அந்த காரயத்தை எனக்குச் சொல்வாயாக” என்றா
 டு நஞ்ஞலன், “ஞ்ஞரராஜரே! நான் தாமகரநதிரெயனகிற பெயருடன்
 விராடனுடையகுதிரைகளுந்குத தலைவனாவேனென்பது என எண்
 னம் இநதசெய்கை எனக்கு மிக்கவிருப்பமானது (குதிரைகட்டு
 ம) சாபிற்றுவிவலைபில் ஸமாததனும தாமகரநதினெற்பெயரால் அறி
 ப்பட்டவனுமானஎன்னை ஜனங்களு இப்படியில லாரிடத்திலும் ஒரு
 பாழுதும் அவமதிக்கமாட்டார்கள் குதிரைகளைப்பழகுவதிலும்
 வவாரே, அவைகளுக்கு வைத்தியமசெய்வதிலும் நான்ஸமாததனா
 ருக்கிறேன் உமக்கு எவ்வாறு குதிரைகள் பரியமுள்ளவைகளோ
 வவாரே எனக்கும் எப்பொழுதும் பரியமுள்ளவைகள் குதிரைக
 ட்டிகளும் அவ்வாரே பெணகுதிரைகளும் என்னை அவமதிக்கமாட்
 டா என்னை அடைநதிருக்கின்ற குதிரைகள், அவைகளின்முதுகில
 றுவதிலும் தேரில்கட்டுவதிலும் துஷ்டத்தனமுள்ளவைகளாகமாட்
 டா ஐயா! விராடநகரத்தில் என்னைப்பாக்கிற ஜனங்களுக்கு, ‘நான்
 னன்பு பாண்டுசுமாரரால் குதிரைகளவிஷயங்களில் அதிகாரம்கொடுக்க
 ட்பெற்றிருந்தேன்’ என்று இவவிதமாகச்சொலலிக்கொண்டு ஸுக
 ரகஸஞ்சரிப்பேன் ராஜரே! இவ்வாறு அந்தவிராடனுடையநகரத
 ல மறைநதுஸஞ்சரிககப்போகிறேன் எவவிதமாக நான் வஸிப்பே
 னன்பது உங்களிடத்தில் பரதிஜனைஞ்செய்யப்பட்டது” என்று மறு
 மாழிகுறிஞ்ஞன்

நஞ்ஞலன் இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்ட தாமராஜா, “இநத
 ஹதேவன், புத்தியில் பருஹஸ்பதிகக்குஷ்பபானவனும நீதியில் சுசு
 ரக்குஸமானனும பறபலமநதராலோசனைகளில் ஸமாததனும வழி
 பவிட்டுவிலகாத நறசெய்கைகளிலநிலைபெற்றவனும நன்றாகப்பழக
 பட்டவனுமநல்லழியிலநிறபவனுமாகிராஜயதநதரத்தைஅறிநதிரு
 ந்ருன அநதராஜநீதியைஅறிநதிருக்கிறஜனங்களு கொஞ்சமேனும

இவ்விடத்தில் தவறுதலைகண்டாராத்நிலை ஏ! ஸஹதேவ! நல
ராஜநீ தியை அறிந்தவனும் சூரனும் எல்லாமநதரங்களிலும் ஸமாத
னும் நமமுடைய தாயான குந்திக்கு எப்பொழுதுமே அதிகமான
அன்புக்குவிஷயமானவனுமான நீ அநதவிராடராஜனுக்கு எவ்வி
மானதொழிலைச்செய்யப்போகிறாய் அப்பா! நீ எந்தக்காயத்தை
செய்துகொண்டு மறைந்து ஸஞ்சரிகப்போகிறாய்?" என்றுவின
ஸஹதேவன, "ராஜரே! நான் பசுக்களுக்குத் தீனிபோட்டுப் போஷி
பவனும் கறக்கிறவனுமாகி விராடனுடைய பசுக்களைக்காப்பவனாயிரு
கலாமென்பது எனவிருப்பம் நான் பசுக்களுடையஸ்வபாவத்தை
அறிவதில் ஸமாததன என பெயர் தந்தபாலினென்று நான் சொ
லிக்கொளவேன எனனால் அப்பொழுது விராடநகரத்தில் காகக்
பட்ட பசுக்கள் நோயற்றவைகளும் எண்ணிக்கையினால் அதிக
பட்டவைகளும் புஷ்டிபுள்ளவைகளும் பாலுள்ளவைகளும் அநே
கன்றுகளையுடையவைகளும் நல்ல பலமுள்ளவைகளும் நன்றாக
போஷிக்கப்பட்டவைகளும் ஜவரமும் தோஷமும் அற்றவைகளு
திருடா பயமில்லாதவைகளும் எப்பொழுதுமே வியாதிக்களாலும் பு
களாலும் விலக்கப்பட்டவைகளும் நன்றாக ஒன்றுகூடினவைகளு
மனத்தையரமற்றவைகளும் துன்பமில்லாதவைகளும் ஆகப்போகி
றன நான் இவ்விஷயத்தில் ஸமாததனாயிருப்பேன் இதில் எனக்கு
அதிகமான பரிதியிருக்கிறது நான் முதகாலத்தில் உமமால் எப்பொ
ழுதுமே பசுக்காதத்தில் ஏவப்பாடிருந்தேன் ராஜரே! அதில் எனக்கு
ஸம்பூரணமான ஸமாததியமுண்டு அரசரே! பசுக்களுடைய சபமா
லக்ஷணமும் நடையும் மற்றுமுள்ளபாவும் எனனால் நன்றாய் அறிய
பாடிருக்கின்றன வேந்தரே! எந்தக்காளைகளுடைய மூதரத்தை
நாந்துபார்த்து மலட்டுப்பசுவும் கன்றைநுமோ அப்படிப்பட்ட
நாந்த லக்ஷணத்தைபுடையகாளைகளையும் நான் அறிவேன் அ
நகய நான் இவ்வாறு ஸஞ்சரிகப்போகிறேன் எனக்கு இவ்வி
தத்தில் பரிதியானது அதிகமன்றோ? நான் விராடநகரத்தில் அ
சயக்கையினால் மறைந்துகொண்டு மகிழப்போகிறேன் தோஷம்
றவரே! விராடராஜனை நான் ஸந்தோஷப்படுத்தவேன் உமக்கு
கவலைவேண்டாம் ராஜரே! என்னைப் பகைவன் அறியமாட்டான்
(ஆதலால்,) அச்செய்கையானது உமக்கு விருப்பமாயிருக்கலாம்
எவ்வாறு நான் ஸஞ்சரிப்பேனென்றே இரத விஷயமானது உமக்கு
டத்தில் எனனால் பரிஜிதைப்பண்ணப்பட்டது" என்று மறுமொழி
சொன்னான்

யுதிஷ்டிரா, “தருபதராஜகுமாரியாகிய கருஷ்ணையானவள் எவ்விதமானகாயத்தைச்செய்துகொண்டு விராடநகரத்தில் வஸிக்கப்போகிறாள்? ஸாமான்யஸ்தரீகளைப்போல தரௌபதியானவள் காராம யாதொன்றையும் செய்வதற்கு அறியாள் இவள் பிறந்தநாள முதல் புஷ்பமாலைகள் சந்தனங்கள் அலங்காரங்கள் பறபலவஸ்திரங்கள் இவைகளைமாதரமே அறிவாள் பதிவரதையும் மஹாபாக்யமுள்ளவளுமான இரதப்பாஞ்சாலியானவள் எவ்வாறு ஸஞ்சரிக் கப்போகிறாள்? இவளோ நமக்கு பரியமானமனைவி, பராணைக்காட்டியும் சிறந்தவள், தாய்போலக்காப்பாற்றத்தக்கவள், மூத்தஸுதோரணியோலப் பூஜிக்கத்தக்கவள் மெனமையான தேஹமுள்ளவளும் லலிதமையுடையவளும் கீததியுள்ளவளும் மங்களத்தைச் செய்வளும் பதிவரதையுமாயிருக்கிற ராஜபுத்தரியானவள் விராடநகரத்திலெவ்வாறு வஸிக்கப்போகிறாள்?” என்றா

தரௌபதி, “ராஜேந்தரே! ராஜே! என்னிமித்தமானசோம உமக்குவராவண்ணம் நான் வஸிப்பேன் நீ மனக்கவலையற்றிரும் ராஜே! பரபுவே! என்னைப் பிறா அறியாவண்ணம் எதை நான் செயவேனென்பதைக் கேளும் ராஜே! நான் மறைந்து வாஸஞ்சயப்பப்போகிறேன் ஒருவரும் என்னை அறியமாட்டார்கள் அவ்விதமான நடக்கையையும் நான் சொல்லுகிறேன் உமக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும் மஹாராஜே! நற்குலத்திலிற்றந்தவளான நான் ஸைரநரிஎன்கிறபெயருடன் வரத்ததை அனுஷ்டிப்பவளாக விராடனுடைய புரணமனையில் வஸிக்கப்போகிறேன் இஃது எனனுடையஎண்ணம் ரதகுலத்திலுதித்தவரே! ஸைரநரிகள் ஸ்தரீகளுக்குப்பரிசாரிகைளாக ரக்ஷிக்கப்படுகிறார்கள் இரதஸ்தரீகள் ஒருபாததாவையுடையாக்ளென்பது உலகத்துக்குரிச்சயம் அப்படிப்பட்டநான் தலைபின்னுதில்ஸாமாததியமுள்ள ஸைரநரிஎன்றும் உலகத்தில் தேசாநாமபோயிருக்கின்ற புருஷர்களுடையஸ்தரீகளை ஸமாதானஞ்செய்திற்றவ்ளென்றும் சொல்லிக்கொள்ளப்போகிறேன் பாரதே! அரசனனைக் கேட்பான்கில், ‘நான் யுதிஷ்டிரனுடைய அரணமனையில் தரௌபதிதேவிக் கு ஊழியஞ்செய்துகொண்டு வாஸஞ்செய்துவந்தன்’ என்றுசொல்லுவேன் நீ என்னை எதைப்பற்றிக் கேட்டீரோ அவ்விஷயத்தில் எனனுடையஸ்வரூபத்தை நானே மறைத்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக் கப்போகிறேன் ராஜே! நான் அந் தராஜகருஹத்தில்

1 வேறுபாடம்

2 பிறருடையவீட்டிலவன் தங்குகொண்டு ஸவாதநதாயத்துடனும் கறனும் ராஜஸ்தர் முதலானவர்களுக்குத் தலைபின்னுதல் விசித்ரமானபடம் முதலில்முதலான சிலபங்களைச் செய்யவன்

போஷிக்கத்தகாதவளாகமாட்டேன நான் எப்பொழுதும் வரத் தினாலேயே எனனைக்காப்பாற்றிக்கொண்டு கீர்த்தியுடையவளுமா பதனியுமான ஸுதேஷணையை அடையப்போகிறேன் அவள் (தனிம) வந்திருக்கின்ற எனனைக்காப்பாற்றுவாள் உமக்கு இவ்விமான ஸூயரம் வேண்டாம் மேலும், அவ்விடத்தில் வஸிக்கின்ற ளானநான் உங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டவளாகவே ஸஞ்சரிப்பேன் நான் எவ்விதமாக வாஸஞ்செய்யப்போகிறேனென்பதை இவ்வித உங்களிடத்தில் பரதிஜ்ஞஞ்செய்துவிட்டேன்” என்று மறுமொழி கூறினாள்

புதிஷ்டிரா, “ஏ! சலபாணி! கெட்டஎண்ணமுடையவா்களு பாபிகளுமாயிருக்கின்ற நமமுடையசதருக்கள் மறுபடியும் ஸுகுடையவாகளாசாமலும், அவர்கள் நமமைகசண்டறியாமலும் நீ, செவ்வாயாக சுருஷணையே! நமகுலத்திலுதித்தவளுக்கு எது தருந்ததே அவ்வித மங்களகரமான வாராததையப்பேசுகிறாய் பதிவரதைய நல்லொழுக்கத்தில் நிலைபெற்றவளுமான நீ ஒருபாபத்தையும் அய்யாய” என்றாள்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

பாண்டவபரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் இந்நீரஸேனன்முதலானவர்களை தீவரகைமுதலான இடங்களுக்குப் போதும்படி ஏவியதும், தேளம்யர் ராஜகீருமத்தீல் வஸிக்கவேண்டிய முறைகளைப் பாண்டவர்களுக்குக் கீழ்ப்பித்ததும்)

புதிஷ்டிரா, “உங்களால் எந்தக்காரியங்கள் சொல்லப்பட்டவோ அந்தக்காரியங்களை நீங்கள் அனுஷ்டித்துவாருங்கள் எனக்கு நிச்சயத்தினால் உசிதமான ஒருபுத்தி உண்டாயிருக்கின்றது நமமுடையபுரோகிதரான இரத்ததெளமயா தருபதனுடைய ஆரணமயில் ஸூதார்களோடும் சமையறகாரர்களோடும்கூட அகனிஹோதகளைப் பாதுகாக்கடும் இரத்தரஸேனன்முதனமையாக்கக்கொண்ட இவர்கள் வெற்றுரத்தங்களை நடத்திக்கொண்டு சீகரம் தவாரகை அடையவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது தமொளபதனுடைய பரிசாரிகைகளான இரதபபென்களைவாங்களும், ஸூதர்களோடும் சமையறகாரர்களோடும் பாஞ்சாலதேசத்துக்கே செல்

மீம் எல்லாரும், ‘மஹாதமாக்களானபாண்டவர்களைவாசுரும நடு
 சிவியில் எங்கடையும பிணைக்கெடுத்தபுஜிகின்ற பராமமணாகளையும்
 விட்டுவிட்டு தவைதவனத்தினினனும் எங்கேயோ புறப்பட்டுப்போய
 விட்டார்கள, அறியக்கூடவில்லை’ என்று சொல்லவேண்டும்” என்று
 ஜஜ்ஞாபித்தார இவ்வாறு அநதபாண்டவர்கள் தனித்தனியாக அவ
 வர்களுடையசெய்கைகளை எடுத்ததுக்கூறிப் பரஸ்பரம் விடைபெற்றுக்
 காண்பி, பிறகு, தெளமயரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் ராஜ
 ரீ! தாமத்திலமனத்தைச்செலுத்தினவரும் எல்லாததாமங்களின்
 சேஷங்களையும்அறிந்தவரும் புரோஹிதருமான அநததெளமய
 நம் புருஷஸுரேஷ்டர்களான அநதபாண்டவர்களுக்கு நீதியை உப
 தசிக்கத்தொடங்கினா

“ராஜரீ! உலகத்திலுள்ளஇரதநடக்கையெல்லாம் எவ்விதமா
 ருக்கின்றதென்பதை நீர் அறிந்திருக்கிறீர் அறிந்திருந்தாலும் நண
 ர்கள பரிதிபினுலசொல்லத்தக்கதே ஆதலால், நான் (உங்களுக்குச
 லவிஷயங்களைச்) சொல்லப்போகிறேன் காரணத்தைமாதரம் அறி
 துகொள்ளுங்கள் ஒ! ராஜபுதரர்களே! எவ்வாறு அயலதேசம்
 சன்று ராஜகருஹத்தைஅடைநதுஸஞ்சரிப்பவன் கெடுதியடையாம
 ருப்பதே அவ்விதமான இரத ராஜகருஹத்திலவஸிக்கும்உபாயத்
 த உங்களுக்கு நான்அனபினுலசொல்லுகிறேன் குலகுருத்திலஉதி
 தவரே! கௌரவிக்ஷத்தக்கவரே! கௌரவர்களுடையஅரண்மனை
 ல பிறந்தஒருவன் கௌரவிக்ஷப்படாமல் ஒருவருஷகாலம் மஹநது
 ரஸஞ்செய்வதென்பது மிகக்கஷ்டமே உள்ளேவரலாமென்று அனு
 கிபெற்றுக்கொண்டு அரசனைப்பாராகவேண்டும் அரசார்களுடைய
 பாருள்களில் நம்பிக்கைவைக்கலாகாது தனைக்கேளாமலிருக்
 கையில் அரசனுக்கு ஒருபொழுதும் நீதிசொல்லக்கூடாது பேசாம
 ருநதுகொண்டே அவனை உபாஸிக்கவேண்டும் தருநதஸம்பத்தில
 வனைப் புகழவேண்டும் பொய்சொல்லுகின்ற ஜனங்களிடத்தில
 ரசர்கள் அஸூயைப்படுவார்கள் அவ்வாறே பொய்சொல்லுகின்ற
 தரியை அரசர்கள் அவமதிப்பார்கள் மிகவும் அஸபமாயினும் கார
 களை அரசனிடத்திலதெரிவித்துச்செய்யவேண்டும் இவ்வாறுஅர
 ரிடத்திலபழகுபவனுக்கு ஒருபொழுதும்குறைநேரிடாது ஏ! பா
 டவரே! உலகத்தில பராணிகளை (உணவுமுதலியவற்றால்)போஷிக
 ராவனும் (ஆபத்தினின்று) காப்பாற்றுகின்றவனும் எல்லாச்சஸ்த
 களாலும்நிறைந்தவனுமானஅரசன் புருஷபடிவங்கொண்ட ஒரு
 ருநெருப்பு அரசனைஅடுத்திருப்பவனை எவ்விதத்திலும் தோஷம்

எவ்வாறு அணுகாதோ அவ்வாறான அவனுடைய சரிதரத்தைத் தெ
 ரதுகொள்ளுவகன் புத்திசாலியான ஒருவன், கஷத்திரியியையும் ஸ
 பதனையும் அதிகமாகக் கற்றறிந்தபாராமமணியையும், அசுரதாக்களாய்
 நதாலும், ஒருபொழுதும் அலக்ஷப்படுசெய்யக்கூடாது இம்மூவரு
 அவமதிக்கப்பட்டால் மனிதனை எளிப்பா ஆதலால், கற்றறிந்தவா
 எப்பொழுதும் அரசனை முபற்சியுடனபூஜிக்கவேண்டும் அரசன
 ஸமமதிக்கப்பட்டபுருஷன் வரம்புகடந்து செலலக்கூடாது பண
 தாகள் உலகத்தில் (அவனவனுக்குரிய) மாயாநைபைத்தான வ்ய
 ஹாரமென்று அறிந்திருக்கிறார்கள் பணவர்களை அடக்குவதே
 அரசர்கள், புதரனானும் பேரனானும் ஸ்வேஹாதரனானும் வரப்
 கடந்துநடப்பவனைப் புகழ்மாட்டார்கள் அரசனால் ஒருவித அகிகாம
 கொடுக்கப்பட்டவன் மிக்க செலவதையடைந்திருந்தாலும் தன
 குரியநிலைமையை ஆலோசித்துப் பிறவிகளுக்கு நைப்போலத் தனை
 கருதவேண்டும் அரசனிடத்திலபழகுபவன் தையசாலியாக எ
 பொழுதும் வாயிலைப்பார்த்துக்கொண்டு அரசர்களிடத்தில் நம்பிக
 யிலலாதவனாயிருக்கவேண்டும் அரசர்களிடத்தில் நம்பிக்கைவைக்க
 கூடாது எந்த ஆஸனத்தில் பிறன் பரியமவைக்கமாட்டானோ அந்
 ஆஸனத்தையே விருமபவேண்டும் ராஜகருஹத்தில் வஸிக்கின்றபு
 ஷன் எந்த ஆஸனத்தில் உட்காராதால் மிக்க பலவானான ஒருவனுடை
 மனமவருநதாதோ அந்த ஆஸனத்தை விருமபவேண்டும் ராஜகருஹ
 தில் வஸிப்பவன் எந்த இடத்தில் எவ்வாறு உட்காரத்திருந்தால் இவ
 துஷ்டகாராயமசெய்கிறவனென்று மறவன் ஸந்தேஹிப்பனோ அந்
 இடத்தில் அவ்வாறு ஒருபோதும் உட்காரக்கூடாது தனக்குரிய இட
 தில் இஷ்டப்படி இருக்கலாம், அல்லது, அரசனுடைய ஸம்பீதத்
 நிறகலாம் பிறனுடைய ஆஸனத்தை ஒருபொழுதும் விருமப
 கூடாது வேறொருவனுடைய ஆஸனத்தில் உட்காராதால் இவ
 அவனுடைய வேலைக்காரர்கள் ஸபையில் இழுத்தது விவர்கள், ச
 ருக்களால் பரிஹஸிக்கப்படுவான வேலைக்காரன் தனத்துக்காக அ
 சனை அடைந்திருந்தலால் எப்பொழுதும் அரசனுக்கு முன்னிலை
 விருப்பதுகூடாதென்று (நீதிமான்கள்) எண்ணுகிறார்கள் ராஜ்ய
 கற்றறிந்தவன், அரசனுடைய வலப்பக்கத்தையோ இடப்பக்கத்
 யோ அடைந்து வியமுள்ளவனபோல நிறகவேண்டும் அரசனுக்
 முன்புறத்திலாவது பின்புறத்திலாவது நிறக்கக்கூடாது பின்புறத்
 துள்ள இடமானது அரசனைக்காப்பாற்றும் ஆயுதபாணிகளுக்கு
 படுததப்பட்டிருக்கிறது மனிதர்களை வசப்படுத்துவதின்பொருட்டு

யவமசத்திலாவது தகப்பன்வமசத்திலாவதுள்ள (பெரியோ
 றுடைய) நாமதேயத்தையும் நன்னடக்கையையும் எப்பொழுதும்
 ராலவேணும் அரசனால புஜிக்கப்படும் எந்தமனிதன் அவ்வா
 றுக்கு பரதீபுஜை செய்வல்லையோ அந்தமனிதனை அரசன்,
 சாராயன் சோமபேறிகளானசிஷ்யர்களைக் கௌரவியாததுபோல,
 நுபொழுதும் கௌரவப்படுத்தமாட்டான் ராஜகருஹத்திலவஸிப்ப
 ன், 'நான் அரசனுடைய அன்புக்குப்பரதமாயிருக்கிறேன்' என்று
 ரசனுடைய வாஹனத்திலாவது கட்டிலிலாவது ஆஸனத்திலாவது
 நத்திலாவது ஏறக்கூடாது எந்தமனிதன், வீட்டினின்றவெளிப்
 பிசு செய்பவேண்டியகாரயத்தை நினைத்துக்கொண்டு அபிவருத்தி
 லஉறுதியானஎண்ணமுள்ளவனும் சோமபலற்றவனும் மனத்தை
 டக்கிவனனுமாகி, பசிதாகங்களாலவருத்தப்பட்டாலும் ரோத
 னுசெய்யாமல், கஷ்டத்தினால் ஸுகத்தையடையவேண்டுமென்று
 நம்புவதே அவன் ராஜகருஹத்திலவஸிக்கவேண்டும் (அரச
 ல்) மற்றவர்கள் ஏவப்படும்போது, 'நான்செயவேன்' என்று தை
 ரதுடன் எந்தமனிதன்முற்படுவதே அந்தமனிதனை அரசாசன
 வர்களில் வித்தியைப்பெறுவான் எந்தமனிதன் வெயிலிலோ சூரி
 லோ பகலிலோ இரவிலோ ஏவப்பட்டால் ஆலோசியாமல் காரயந
 ள்செய்வதே அவன் அரசாசனிடங்களில் வித்தியைஅடைகிறான்
 ஜகருஹத்திலிருக்கும் ஸமாததனுமநதிரியை ஒருபொழுதும்
 வமதிககூடாது கௌரவப்படுத்தப்பட்டாலும் ஸந்தோஷிக
 கூடாது அவமானப்படுத்தப்பட்டாலும் மனவருத்தமடையக்
 கூடாது எவன் நஜுபுத்தியுள்ளவனும் மருதுஸ்வபாவமுள்ளவனும்
 னமைபேசுவனுமாயிருக்கிறதே, அவன் அரசாசனிடங்களில்
 யஸித்தியைப்பெறுகிறான் ராஜகருஹத்திலவஸிப்பவன் லாபத்தி
 ல் ஸந்தோஷமடையக்கூடாது, அவமதிகப்படடாலும் மனவருத்
 தையகூடாது (ஸுகதுக்கங்களில்) சரியானநிறைபாரமுள்ள
 ராசபோல ஸமனாயிருக்கவேண்டும் ராஜரே! ராஜகருஹத்திலவஸி
 லன் அதிகஆசையில்லாதவனும் தையமுள்ளவனும் நிழல்போல
 பொழுதும் அரசனை அனுஸரிப்பவனும் ஸமாததனும் அதிகமான
 கயுடையவனும் பண்டிதனுமாயிருக்கவேண்டும் ராஜகருஹத்
 லவஸிப்பவன் இதிறாஸங்களுமும் புராணங்களுமறிந்தவனும்
 லகதைகளைச்சொல்வதில் ஸாமாதியுமுள்ளவனும் மிக்ககொடை
 ளவனும் ஸத்யவாகுள்ளவனுமாயிருக்கவேண்டும் ரஹஸ்யத்தில
 லல்லப்பட்ட அரசனுடையவாரதையை மனிதர்களிடம் வெளிப்ப

படுத்தக்கூடாது அரசாசன, எவ்விடத்தில் அஸ்திபாபபப
 ராட்கிருகராகனோ அவ்நிபபறறிப பேசக்கூடாது அரசாசனருடை
 காராயனகளில்வ்வப்பபவன கொஞ்சமேனும் (குடிக்கிடமிருநத
 பரிதானத்தை வாங்கக்கூடாது, வாங்குவினறவன சிறைச்சாலை
 பையோ, அல்லது மரணத்தையோ அடைவான் 'ஸமமாகச்சேச
 கத்துக்குவந்திருக்கின்ற நான் மறொருவன் என்களிருவாகளு
 என்னக்காட்டி லும குறைந்தமற்றவனை அரசனபோஷிக்கிறான், பார
 என்று அறிவுள்ளவன் மபக்கமடைபக கூடாது லுமவொருகாராய
 திலும் அரசாசன மிகச்சிறந்த அறிவுள்ளவனைவிட்டுவிட்டு அதிகமாக
 சிழிசிலைமைநிவிருப்பவனை ஏற்படுத்தவாசன அரசாசனருடைபஸ
 பாவம் அபபடிப்பட்டது ராஜகருஹத்திலவஸிக்கின்ற சுற்றறிந்த
 னாமனிதன் அரசாசனினமனைவிசரிம எவ்விதத்தாலும் நேச
 பாராட்டக்கூடாது அந்தஸ்தர்களைக் காகருமவேலைபடிம தா
 ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது அரசன் தன்ஸ்தர்களைவிசேஷத்து நி
 கின்ற வேலைக்காரனைக் கண்ணுலபாக்குமபொழுது அரசனுடை
 புத்தியானது கலவரும் அரசன் ஸந்தேஹபட்டாலுமபரிவாக்
 தனநிலைமையிலுள்ளவனும் (கரோதத்தினால்) பலாதகாரமசெய
 பட்டவனுமான அரசன் ஸந்தேஹபத்தில ஸந்தேஹத்துக்கிடமுள்ள
 எந்தவேலைக்காரனுடைய உயிரவாழ்க்கைகளை நல்லதென்று நினை
 பான? ராஜகருஹத்திலிருக்கின்ற ஸந்தேஹத்துக்கேதுவான சி
 வஸ்துகளவிஷயங்களில் தான் அதிகமாக ஸந்தேஹமபாராட்ட
 கூடாது அந்தவஸ்துகளைப்பே அரசனிடத்தில் புகழ்வேண்டும் ப
 திககுறைவுள்ளமனிதன் ஸந்தேஹத்தினால் தன்னிஷ்டப்படி கெட
 காராயத்தைச் செயதுவிடுவான் ஆதலால், அந்தப்புரத்தில் இவ
 டைபரட்கைகளை அரசன் கவனித்துப்பாரப்பான் அந்தப்புரத்
 அடைந்து கபடவேஷமின்றியிருக்கின்ற இந்தவேலைக்காரனை ஸ
 களும் எல்லாநபுமஸகாகளும் ஸமசயமில்லாமல் அலக்ஷ்யமசெயவ
 ன் ஆதலால், தன்னைக் கம்பீரஸவபாவமுள்ளவனாக ஏற்படுத்தி
 கொண்டிம், ஸந்தேஹத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டிம் அரசனுடை
 அந்தப்புரத்திலநான்தோறும் நடக்கும்வருத்தநாதத்தை வெளியிட
 மலுமிருக்கவேண்டும் மிகச்சிறந்த மந்தராலோசனையானது வெள
 பட்டால் ஸுகத்தைக்கெடுப்பதுபோலவே அந்தப்புரத்திலுள்ளவரு
 தாரதமானது வெளியிலுள்ளவர்களால்கேட்கப்பட்டால் ஸுகத்தை
 கெடுத்ததுவிடும் அந்தரங்கநாகளும் வெளியிலுள்ளவர்களுமான
 சனை அண்டிப்பிழைக்கும் இரண்டிவகைவேலைக்காரர்களுடைய வரு

ணமிருபபதுபோல அரசனிடமிருந்து ஸமமான தைதப்பெறுகிறவா
 னோடும சிறந்தரசாக்களுடையது தாக்கனோடும ஒருபொழுதும்
 கைகபெறலாகாது ராஜகருஹத்திலவஸிக்கின்ற புத்திசாலியா
 மனிதன் அரசனுலததரவளிக்கப்படாமல் மறறொருவனுடையஸ
 னத்தைஅடையக்கூடாது அரசாக்கமுன்னிலையில் தற்புகழ்ச
 செய்பக்கூடாது அபபடிப புகழவதானது தரித்திராக்களுக்கும் அந்
 மான அபரியததுக்குக்காரணமாகும் பொருளில்ஆசைகொண்
 ளாதஸதரீ அரசனை அடைநதிருக்கிறானோ அபபடிப்பட்டவனை ஆ
 லுடனபாக்கின்றவேலைக்காரன் கெடுதிறையடைவான் ஆதலா
 அவவிதமாகஅடுத்திருக்கின்றஸதரீயை ஸமாததன் உறுபபா
 கக்கூடாது அவலாரே, துமமலையும் அபானவாயுவையும் கா
 எச்சிலுமிழவதையும் மெதுவாகச்செய்யவேண்டும் பரிஹாஸவா
 தைகளில் ஒருபொழுதும் சிரிக்கக்கூடாது அபபடிச செய்வதான
 அறிவீனனுடையசெய்கையென்று எண்ணப்படுகிறது (அரசு
 டைய) பரிதிபிடுவதுண்டான சிரிப்பை மெதுவாக வெளியில்காட
 வேண்டும் ஒருகாலத்தும் உதடுகளை அசைக்கக்கூடாது கைக
 யும் ஆட்டக்கூடாது அரசனுடையவார்த்தையை ஆசேஷிபிக
 கூடாது குறுக்காகப்பாக்கவும்கூடாது நன்றாகக் கண்களா
 பாக்கவேண்டும் அரசனுகருகில் புருவத்தைநெறிககலாகாது க
 டைவிரல்களால் பூமியைக்கீறலாகாது ஒருபொழுதும் நன்றாக
 கொட்டாவி விடக்கூடாது அநதஅரசனுடையமுன்னிலையில் பரிய
 களும் ஹிதாக்களும் புகழப்பட்டாலும் இகழப்பட்டாலும் தா
 புகழவும்கூடாது, அஸூயைபாராட்டவும்கூடாது பரியாக்ளையு
 ஹிதாக்களையும்பாக்கும்பொழுதும் (அவாக்களுடைய) வாக்யங்களை
 கேட்கும்பொழுதும் அமருதம்போல அவாக்களை வாணிக்கவேண்டு
 அரசனுக்கு பரதிகூலகாராயங்களைச் செய்வன புதரானாலும் ப
 தாவானாலும் அரசனுக்குச்சமானானாலும் ஸுகமுடையவனாக
 புத்திசாலியானவன் ஜாகரதையுடன்அரசனைப்பூரணமானநல்லஒழு
 கத்தாலும், முயற்சியிலும பற்பலவிதமானசுத்தியிலுமஆனந
 படுததவேண்டும் ஸநானஞ்செய்வதும் சுததவஸதரமதரிப்பது
 சரீரஸம்பநதமானசுத்தியென்று சொல்லப்படுகின்றன அறபமா
 வஸதுக்களில்பற்றுதலற்றிருபது இரண்டாவதுசுத்தியென்றுசொ
 லப்படுகிறது எவன் ராஜா, போஜன், விராட, ஸமராத, சுஷ்தரிய
 பூபதி நருபனன்ற இவவிதசபதங்களால்புகழப்படுகிறானோ அவர்

வனதான பூஜிக்கத்தக்கவனல்லவா? ஆதலால், புத்தியுள்ளவன, நதியுள்ளவனும் உண்மைபேசுகிறவனும் இந்தரியங்களை அடக்கினவரம் மேதாவியும் தையமுள்ளவனுமாக அரசனை ஆஸரயிக்கவேண்டும் நன்றியறிவுள்ளவனும் கற்றறிந்தவனும் அலபஸ்வபாவமில்லாதனும் உறுதியான அன்புள்ளவனும் இந்தரியங்களை அடக்கினவனும் ருத்தியடைகின்றவனும் நல்லநிலைமையிலிருக்கின்றவனுமான அரசனை அடக்கவேண்டும் பாரததரோ! ராஜஸேவகாக்கள ஐஸ்வரயத்தைப் பதுவதற்குரிய நல்லொழுக்கமானது சாஸ்தரமுறைப்படி உங்களுக்கு எனஞலுரைசகப்பட்டது இந்தருவருஷமுமுண்டியும் இவ்விதான ஸ்வபாவமுள்ளவாகாராரிருமன் அதற்குப் பிறகு உங்களுடைய தசத்தைப்படைந்து இஷ்டப்படி வஸிப்பீடுகள்” என்று கூறினார்

சதருசகளைத் தபிக்கசெய்கின்றபாரததாக்கள சீரத்தியுடையவம் பிதாவுக்கொப்பானவருமான அநத்ததெளமயரைப்பாரதது, ‘அவாரேஆகடும்’ என்றுசொல்லி ஸந்தோஷமுடையவாகளாக அவரை நதனஞ்செய்து புறப்பட்டார்கள் பராமமணான தெளமயா புறபும் அவாக்களுக்கு மங்களத்தினபொருடும் ராஜயலாபத்தினபொருடும் வீரயத்தினபொருடும் விஜயத்தினபொருடும் மந்தரங்களை பித்தார பிறகு, அநதபராமமணா அவாக்கள தரவயங்களை மீண்டு அடைம்கும் சதருக்களுடையவிநாசத்திற்கும் ஆசீர்வாதங்களைச் செய்து, உங்களுக்கு கேஷம்முண்டாகடும், வழியானது மங்களகரமாகடும் மறுபடியும் திரும்பிவருகின்றஉங்களை நான் பாப்பேன்” என்றவார்த்தையைச் சொன்னார் புத்திமானான அநத்ததெளமயாசார இவ்வாறுசொல்ல, யுதிஷ்டிரரைத் தலைவராகக்கொண்டபாண்டவாளைவார்களும் ஸந்தோஷம்டைந்தமனத்ததுடன் செல்லத்தொடங்கினார்கள்

ஆறுவது அத்யாயம் பாண்டவபரவேசபாவம் (தோடீக்ஷ்)

(பாண்டவர்கள் தேளம்யரைவட்டு விராடகூரத்தை அடுத்தது)

அநதபாண்டவாக்கள அனைவார்களும் அகநியையும் புரோஹிதானபராமமணரையும் பரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்தபு பிறகு புறப்பட்டஆரம்பித்ததாக்கள யுதிஷ்டிரா தெளமயரைப்பாரதது, ‘(பராமனோத்தமரே!) உம்மால் நான் கடடனையிடப்பட்டேன் உமக்கு மங்களமுண்டாகடும் மாதாவானருநதியையும் புகழுள்ளதந்தை

யையும் தவிர எங்களுக்கு இவ்விதமான உபதேசத்தைச் செய்பவா ஒருவருமில்லை. துக்கத்தைத் தாண்டிவதற்கும் (அஜ்ஞாதவாஸத்தாகக் கப) புறப்படுவதற்கும் சேஷமத்திற்கும் எதுவுமே ததுச்செய்தத்க. தோ அதை நீர் சொல்லவேண்டும்” என்றா பிறகு, அந்தப்பாண்டவர்கள் பரயாணப்படுமபொழுது தெளமயா மந்தரங்கள்லும் ஹேயங்களாலும்பூஜிக்கப்பட்ட அக்ரியை நன்றாகவலிக்கச்செய்து எல்லாஇடையூறுகளையும்போக்கக்கூடியனவும் அவ்வாறே எல்லாக்காரர்களிடத்திலும் உண்பிபண்ணக்கூடியனவுமான மந்தரங்களைஜபித்தாபிறகு, மஹாரதாக்களானபாண்டவாக்களைவார்களும் ஆயுதங்களைத்ததுக்கொண்டும்தொள்ளித்தியைமுன்னிட்டுக்கொண்டுமொருவனத்தினனமற்றொருவனத்ததுக்குத் தெளமயருடன் வேகமாகச்சென்றாக்கட்டப்பட்ட கத்தியுள்ளவார்களும்விறகையும்அம்புகளையும் தூண்டிகளையுமுடையவார்களும் பயங்கரமானவிலுள்ளவாக்களுமான அந்தப்பாண்டவவீரர்கள் காமயகவனத்தினின்று புறப்பட்டுத்தசாண்டேத்ததுக்குவடபுறமாகவும் பாஞ்சாலநாட்டுக்குத்தெனப்புறமாகவும் ஒருலலோமதேசம் சூரஸேனதேசம் இவைகளினருவாகவும்சென்றயமுறாநியைவரத்தைந்தாக்கள் பிறகு, அவர்கள் காலாலந்தயனைபிணுடையதின்கரையைஅடைந்து காடுவிட்டுக்காடுபுகுந்துமேதமுகமாகச் சென்றாக்கள் விலலாளிகளானபாரத்தாக்கள் ரமணீயமவனதாக்கங்களிலும் அழகான சிறியதடாக்கங்களிலும் நதிகளுஸங்கமஸ்தலங்களிலும் பறப்பலவிதமானவடிவங்களுள்ளவைகளும் பல்கொடிகளாலசூழப்பட்டவைகளும் புஷ்பங்களாலசிறைந்தனளும் மனத்ததுக்குபரியமானவைகளும் நல்லவாஸையுள்ளவைகளும் மனத்ததுக்கின்பமானவைகளும் புஷ்பங்களால் விளங்குகின்றவைமானமரங்களைப்பாக்கின்றவாக்களும், மனத்ததுக்கின்பமானபுஷ்பவனைகளையும் பழங்களுடையவாஸனைகளையும் மோரதுபாக்கின்றவாக்களும் வஸித்ததுக்கொண்டிருந்தாக்கள் பெரியவிலலையேந்தியுள்ளும் மஹாபலசாலிகளும் சத்ருக்களுடையபட்டணங்களை ஜயித்தனமையுடையவாக்களுமான பாண்டவாக்கள் மருகஸமுஹங்களைஅதுக்கொண்டு பன்னிரண்டுவாஷ்காலம் வனவாஸஞ்செய்துவிட்டு, பொழுது தங்களை வேடாக்கின்றசொல்லிக்கொண்டு மதஸயனுடையதேசத்தில பரவேசித்தாக்கள் பெரியவிலுள்ளவாக்களானபாண்டவாக்கள் அவ்விடத்தில் தெளமயரைவிட்டுவிட்டாக்கள் அத்தெளமயரும் ஓர்ஆஸரமத்தில அக்ரிஹோதரத்தைச்செய்துண்டு ஒருவருக்குருதிரியாமல வஸித்ததுவந்தார மஹாதமாகக்

அந்தப்பாண்டவர்கள் சென்றபிறகு, இந்திரவேனனமுதலானவர்கள்
 நாமபுத்ராசொற்படி தவாரகையடைந்து தோகளும்குதிரைகளை
 மூம் காப்பாற்றிக்கொண்டு மனக்கவலையற்று ஸுகமாகமறைந்துவளி
 ந்துக்கொண்டிருந்தார்கள் பிறகு, திரௌபதியானவள் விராடதேச
 நையடைந்து ராஜாவைப்பார்த்து, “ராஜரே! வயலில் பசுமந்தை
 னிருக்கும் இடத்தை அடைந்திருக்கின்ற ஒற்றையடிப்பாதைகள்
 ணப்படுகின்றனவற்றைப்பாரும் கிராமங்களுடையவும் நகரத்தினு
 டையவுமூந்தோட்டங்களிலுள்ள மரங்களையும் பாடும் விராட
 வடையராஜதானியானது தூரத்திலிருக்குமென்பது வெளியாகிறது
 வவிடத்தில் இந்தப்பின்னிரவுமுழுமையும் வாஸஞ்செயவேமா
 னக்கு ஸரமம் அதிகமாயிருக்கிறது” என்றுதெரிவித்தாள்

யுதிஷ்டிரா, “மாதரீபுத்திர! நகுல்! தாமரைஇதழ்போனற்கண்
 னாயுடையவளான இந்தத்திரௌபதியைக் கைகளால்தூக்கிக்கொண்டு
 நமுகூததகாலம் நடந்துபோ ஒ! பரதஸுரேஷ்ட! பிறகு, விராட
 டையநகரமானது ஸமீபிக்கப்போகிறது ராஜதானியில் வஸிப
 ராம் வனம் நமமால் விடப்பட்டதுபோலும்” என்றுநியமிக்க,
 லன், “ராஜரே! முற்பகலில்வேடையாடிக் கானகத்தில் மரு
 கள் எனனூல சொல்லப்பட்டன மருக்கங்களைக்கொல்லவில் விரு
 முற்றவனும வேகமாக ஓடுகின்றவனுமான நான் மேடுபள்ளமுள்
 ம எவவிதத்தாலுமபரவேசிக்கமுடியாததுமான காட்டில் வெகு
 ரம் நடந்திருக்கின்றேன் அதிகவெய்யிலாலமிக்கதாபத்தையடைந
 டக்கிறநான் இவ்வேண்டு ததுச்செல்வதற்குச் சகதியற்றவன்” என்று
 மொழிகுறினான் யுதிஷ்டிரா, “ஒ! ஸஹதேவ! நீ திரௌபதியை
 ந்துக்கொண்டு ஒருமுகூததகாலம் செல் விராடராஜதானியில்
 பபோம் வனம் நமமால் விடப்பட்டதுபோலும்” என்றுநிய
 ட, ஸஹதேவன், “(ராஜரே!) நானும் தாகமுள்ளவனும் பசியி
 னுன்பமுற்றவனுயிருக்கிறேன், அதிகஸரமத்தைஅடைந்திருக்
 ன உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும் நான் இவ்வேண்டு ததுக்
 ணுச்செல்வதற்குச் சகதியற்றவனுயிருக்கிறேன்” என்று மறு
 ழிகுறினான் யுதிஷ்டிரா, “ஒ! வீரனே! அகன்றகண்களையுடைய
 ர! அராஜு! நீ தாமரைப்பூவினஇதழ்போனற்சுண்ணையுடைய
 ம தருபுத்ராஜனுடையகுமாரியுமாகிய இந்தத்திரௌபதியை வீர
 மபோல இரண்டுகைகளாலும் தூக்கிக்கொண்டு ஒருமுகூதத
 ட செஷமாக்கச்செல் ராஜதானியில்வஸிப்போம் வனம் நமமால்
 பட்டதுபோலும்” என்றுநியமித்தார பிறகு, குருவான்

தாமபுதரருடையவாராததைப்பக்கேட்டு மிகமனக்களிப்புறநீவனும்
பொறிகளை அடக்கினவனும் சிறந்தகைகளுள்ளவனுமான அராஜு-
னன, தோஷமற்றவனும் இனியதோற்றமுடையவருமானராஜகுமா-
ரியை இரண்டுகைகளாலும் தூக்கிக்கொண்டு சென்றான் ஜடையுடைய
வனும் முரவிரியுடையதவனும் அம்புகளையும் அம்பறத்தூணிகளையும்
விலையும்தரித்தவனுமான அராஜுனன, ஸரோஷமான¹ இடைபா-
யுடையவனும் சிறுமியும் நீண்டகண்களையுடையவருமான தரோ-
பதியைத் தோளில்தூக்கிக்கொண்டு விராடநகரத்தின் அருகிலவந்த
இறக்கினான்

ஏழாவது அத்யாயம் பாண்டவப்ரவேசபாவம் (தோடீச்சீ)

(பாண்டவர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களை கட்டிவைத்ததும், தங்களுக்கு
ஸங்கேதமான பெயர்களை வைத்துக்கொண்டதும்)

அந்நததாமராஜா, விராடராஜதானியை அடைதலும், அரா-
ஜனைப்பாராத்து, “ஓ! புருஷஸரோஷட்! பராதப! இநதஆயுதந-
எவவிடத்திலவைக்கத்தக்கன? இவைகளைப்பாதுகாப்பது எவன்,
அப்பனே! நாம ஆயுதங்களை மிகுதியவர்களாகவே பட்டணத்
பரவேசிப்போமானால் இநதநகரத்தினுள்ளவர்களுக்கு ஸநதேஹமின-
பயத்தை உண்டுபண்ணுவோம் நரஸரோஷட்! காண்டவமோ பூ-
கங்களிலும் பரஸித்திபெற்றது ஐய! இநதவிலைபெடுத்துக்கொ-
ஜனங்களுள்ளபட்டணத்தில் நாம ஸஞ்சரிப்போமானால் தருந்ரா-
புதரான தூயோதனனுக்கு எவ்வாறு தெரிவிக்கப்படாதவர்
வோம்? ஸமசயமில்லாமல் மனிதர்கள் நமமை விரைவாக அறிவா-
அஜ்ஞா தவாஸகாலத்தைத் தாண்டாமல் நமமுள் எவனாவது அ-
பட்டால் மறுபடியும் நாம பன்னிரண்டுவாஷ்காலம் வ-
சிக்கவேண்டும் ஆதலால், சஸ்தாங்ககையெல்லாம் ஏ-
டத்தில் மறைத்துவைத்துவிட்டு உத்தமமான இநதபபட்-
பரவேசிப்போம் அப்படிச் செய்தால் நன்குசெய்யப்பட்டு-
அனதுகூறினா மஹாகீர்த்தியுள்ளவனும் சதருவிராகி-
னறவனுமான அராஜுனன, அஜாதசதருவினுடைய
பட்டு அவரைப்பாராத்து, “ராஜரே! பயங்கரமான

1 ‘வாரோஹா’ என்பது மூலம்

ஏறமுடியாத தும பெரிதுமான ஒருவனின் மர்மானது இதோ கானகத்
 தில் சமிகாட்டி ன்ருகில கர்ணப்படுகிறது இரதமர்மானது வழியை
 விட்டு விலகிய இடத்தில் முளைத்திருப்பதால் மனிதர்களால் அடையப்
 படுகிறதில்லை 'இது விசாலமானதும் நர்னகுபகத்திலும் பரவியிருக்க
 கின்ற கிளைகளுள்ளதும் காககைகளால் அடையப்பட்டது மாயிருக்கி
 றது' இரதவ்னனிமரத்தை 1 ஸ்ரேஹதே தோடுகூடியதாகவும் ஏறமுடி
 யாததாகவும் நர்னகாண்கிறேன் இரதச்சுடலையினருகில விசேஷமாக
 யாதொருவிடையுடனாகவே ராஜரே! இரதமரத்தில் ஆயுத்தங்க
 ளைக்கட்டிவைத்துவிட்டு நாமநகரத்தில் பரவேசிப்போம். பாரததரே!
 இரதவனனிமரத்தினிடத்தில் மனிதர்கள் ஒருவரும் நாடமாட்டா
 ரன் தோல மயிர எலும்பு-இவைகளால் மூடப்பட்டதும் விலவினுடைய
 ராணகயிறறினால் சுற்றப்பட்டதுமான ஒருபுருஷஸவருபத்தை விறச
 ரால் அமைத்துக் கழுத்திலிருக்கிட்டு உயிரைவிட்டவனபோல மரத்
 தில் கட்டி ஆயுதங்களை இதில் இவ்வாறு வைத்துவிட்டு நாமநகரத்தில
 ரவேசிப்போம் இவ்வாறு செயதால் வனத்திலுள்ள சூரிகளினற மனி
 தர்கள் இம்மரத்தை அணுகமாட்டார்கள் மனிதர்களையாவரும் இவவி
 த்தில் ஆயுதமிருக்கிறதென்பதை அறியமாட்டார்கள்' என்றான பரத்
 தரே! அரத்ததனஞ்சயன் தாமாதமாவான் ராஜாவைப்பா
 ர இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சஸ்தரங்களை வைப்பதற்கு ஆரம்பித்
 தான் ஐரதும்லைகளுக்கொப்பான ஐரதும்பாண்டவர்களும் அரதீஸலா
 புதற்கிலேயும் துணைரங்கிலேயும் நிகரற்ற ஒளிபொருந்திய கத்திகளை
 சோததுக்கட்டி னார்கள் பிறகு, யுகிஷ்டிராஜா ஸஹதேவனைப்பா
 ர, 'ஏ! வீரனே! நீ இரதவனனிமரத்திலேறி இதில் நமமுடைய
 துத்தங்களை வை' என்று சொன்னான் இவ்வாறு குரத்திபுத்தாரும் பரத்
 தரே! ஆயுதங்களை அரதமரத்திலவைப்பதற்காக மறுபடியும் தனஞ
 னப்பாராததுச் சொல்லினான் சதருக்களைத் துபிககச்செயப்பன்னும்
 நரத்தன்னுமான அராஜனன், தேவர்களையும் மனுஷ்யர்களையும்
 சங்கங்களையும் ஸாப்பங்கங்களையும் ராசநஸர்களையும் நிவர்த்தகவசாக்களை
 பனலோமாகளையும் ஒருவரால் மீட்டி யுகிசுமுடியாதவர்களான்கால்
 யும் இன்னும் மறவர்களையும் ஒற்றைத்தேராளியாகவே ஜயி
 லவத்தாலமிருந்த மறத்தேசங்களையும் ஜயித்ததும், உக்
 தும் மஹாகோரமானதும் சதருக்களுடைய கட்ட
 லவப்பாவமுள்ளதும் பயங்கரமுமான காண்டவது

ம எங்கள் வரதமானது ஸத்யமாக சிதைவேறவேண்டும்' என்று
 வணடினேன அநதவரம கேட்கப்பட்டபடி எனக்கு இப்பொழுது
 டைக்கவேண்டும் அநதத தேவஸரேஷ்டாசொன்னது பொய்யா
 னது" என்று சொன்னா தாமாதமாவான யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு
 சாலிவிட்டுத் தாமதேவதையே தயானஞ்செய்தார அப்பொழு
 த அவா அதுகரஹத்தினால் யுதிஷ்டிரருக்கு ஒருருபம் தானுகவே
 டண்டாயிற்று அப்பொழுது அநதயுதிஷ்டிரா நல்லபௌவனமுடைய
 வரும் தரிதண்டங்களைப்பிடித்தவரும் கமண்டலுவையும் தலைப்பாகை
 யையும் தரித்தவரும் நனறகச்சிவநதிருக்கின்றதும் உத்தமமுமான
 காவாயவஸதரத்தைத்தரித்தவரும் குமியுள்ளவரும் பவிதரத்தைக்
 கையிலணிந்தவருமான பராமமணராகக்காணப்பட்டார அப்படித்தோ
 மறியது ஆசசாயமாயிருந்தது ராஜரே¹ தாமததை அதுஷ்டிப்பவாக
 ளும் மஹாதமாககளும் உத்தமமானதாமத்தினுடைய உயார்தபலத்
 தைவிருமபுகின்றவாகளுமான அநதப் பீமஸேனனமுதலானவா்களு
 கும் அவவிதமாகவே ஒருகூணத்தினுள் (அஜநாதவாஸத்தாகுத்
 தக்கபூஷணங்களும் வஸதரங்களும் மாலைகளும் தோன்றிவிட்டன
 புதியஉருவமுள்ளவரும் பரதாபசாலியுமான யுதிஷ்டிரமஹாராஜ
 1 அதாவருபத்தினால் விளங்கினா பிறகு, முதலில், அநதஅரகாஸை
 ரோயமிழைக்கப்பட்டவைகளும் வெண்ணிறமுடையவைகளும் தநு
 தால் செய்யப்பட்டவைகளுமான பாசசிகைகளைத் துணியால் சுற்றி
 கொண்டி, நிறைந்ததேஜஸுள்ளவனும் மிக்ககாரதிபாலவிளங்கு
 அகநிபோனறவனும் கடுமையானவிஷ்ணுள்ளஸாபமபோல நெருங்
 முடியாதவனுமானவிராடனைத் தூரத்திலிருந்துபார்த்தார அப்பொ
 முடி, அவா, ஸபையில் வீற்றிருப்பவனும், கைகளைக்குத் ததுக்கொ
 டிருப்பவர்களும் விசித்தமாயும் பறபலவிதமாயுமிருக்கின்ற சஸ்தர
 களைக்கையில்பிடித்தவா்களுமான மனிதார்களால் சூழப்பட்டவனு
 சிசைஷ்யையும் அக்ஷாங்கனையும் மந்தரங்களையும் அறிந்தவா்களு
 காணிசகைக்குவியல்களோடு பசுவேசிக்கின்றவா்களுமான பராமமண
 களால்சூழப்பட்டவனும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் சூழப்பட
 வனும் மருகங்களாலும் யானைகளாலும் கூனா்களுடையகட்டங்க
 ளும் நான்குபக்கங்களிலும்சூழப்பட்டவனும், வெண்ணிறமுள்ளத்
 உயார்த்தமான தலைப்பாகையினால்மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தலை
 ளுள்ளவனும், விசித்தமானவைரோயத்தினால்விழைக்கப்பட்டகுண்ட
 களையுடையவனுமான விராடனை, தேவலோகத்தில் பருஹஸ்த

1. 'பராமமணரூபத்தினால்' என்பது பழையஉரை

இந்தரணை அடைவதுபோல வந்தடைந்தாரா மனிதர்களுக்கதிபனான
அந்தவிராடராஜன், வருகின்ற அந்தப்பாண்டவரைக் கண்களிகளா
நன்றாகப்பார்த்து அவரைக்குறித்து அப்பொழுது தன்னுடையஸ்தை
பிலிருந்த பராமமணாகளைப் பலமுறை கேட்கலானான்

“பராமமணாகளே! கார்த்தியினால் குபேரனபோன்றவரும்கிறந்த
ருபத்தாலபூமியைவிளங்கச்செய்யவரும் எனனுடையஸ்தையை நாடி
வருகின்றவரும் பெளவனமுள்ளவருமான இந்தபராமமணருடையதா
ரணத்தை யாராவது இதற்குமுன் அறிந்ததுண்டா? சிறந்தவிமலம்
போன்றவரும் யானைக்கூட்டத்தலைவனபோன்றவருமான இவா ஸு
பாணபாவதம்போல விளங்குகிறாரா அகனிபோலவும் ஸூரியனபோல
யும் சந்திரனுடனும்கூடத் தாங்களுடனும்கூடின் கிரணங்களுள்ளகரஹ
போலவும் விளங்குகிறாரா இவருக்கு வேலைக்காரனும், யானையும், உய
த தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்டதும் ஸூரியனைமறைக்கக்கூடியதுமான
ருடையமகாண்பட்டவிலை இவருக்குக் குண்டலமும் தோளவளையும்
விலைகளும்இல்லை நாலுகுதிரைகளுள்ளதும் விசித்ரமான அவயவங
ளுள்ளதுமான சதமுமில்லை சிறந்தபானைக்கும் புலிக்கும் பெரிய
பானைக்கும்ஒப்பாயிருக்கிற இவாசூததிரியருபத்தை நன்குதரிகுகிறா
மகருள்திரிலவரும் இவா அலங்காரமில்லாதவராயிருந்தும் உதித்தி
க்கிற பாலஸூரியனபோல விளங்குகிறாரா இவா எல்லாவிதத்திலும்
சூதிரியராகவே தோன்றுகிறாரா இந்தரணுகுலமானராயிருக்கிற
வா இப்போது நான்கு ஸமுத்தரத்திற்குட்பட்ட பூமியையும் ஆளத்
துகியுள்ளவராயிருக்கிறாரா இவாநிச்சயமாய்சூதிரியாதாம இவாராஜ
ரபிஷேகஞ்செய்துகொண்டவராக எனக்குத்தோன்றுகிறாரா ஏனெ
னில், இவருடையருபம் யானைக்கும் விமலத்திற்கும், ரிஷபத்திற்
கும் ஒப்பாயிருக்கிறது இந்த பராமமணா எந்தஇஷ்டத்தைத்
தடுக்கிறாரோ இவருடையஅந்தஇஷ்டத்தையெல்லாம் நிச்சயமாக
வைவேறறவேண்டுமே இப்படிப்பட்டபுருஷருடையதாசனம் என
து மிக்கவுமபரியமானது இவா எனனுடைய பரதானமானபராம
ணாகளிலும் அதிதிகளிலும் பொருள்களிலும் சதனங்களிலும் பசுக்
களிலும் வீடுகளிலும் இஷ்டப்படித் தடையினறி ஸஞ்சரிக்கூட்டும்”
என்று இவ்விதம் அந்தபுதிஷ்டாரைக்குறித்துச் சொன்னான் அரசன்
ளவிடக்கூடாத தேஜஸூடனவிளங்குகிறவரும் தரிதண்டத்தையும்
ண்டலத்தையும் அங்குசத்தையும் உறியையும்தரித்தவரும் வேறு
புத்ததுடன்ஸமீபத்திலிருக்கிறவருமான அவரைப்பற்றி இவ்வாறு
பாலவிகடுகாண்டு பரபரப்புடன் எழுந்திருந்தான் ஸ்தையிலவந்த

வரும் ராஹுவினுடையமுகத்தினின்றுடுவளிப்படடுக கிரணங்களால்
 தபிததுககொண்டிருக்கிற ஸூரியனபோன்றவருமான அந்த யுதிஷ்
 டிரைப்பாராதது விராடராஜனுடன்கூடியதும் பரமமகத்தரியவைஸய
 சூதராகளாலிரம்பினதுமான அந்தஸ்பையானது எழுந்திருந்தது
 பராமமணவேஷமுள்ளவரும் ஜயமடையத்தக்கவருமான அந்தயுதிஷ்
 டிரால, 'இவவுலகில் உமக்கு ஜயமுண்டாகட்டும்' என்று முதலில்
 சொல்லப்பட்டவனும் வெற்றிபெற்று வருத்தியடைந்தவனுமான
 அந்த விராடராஜன் கைகப்பிக்கொண்டு எதிரென்று அவரைநம்ப
 கரித்தான பூமியில் டரணித்தனான் அந்தவிராடராஜன் கைகப்பி
 கொண்டு அவரைப்பார்த்து மதுரமான அக்ஷரங்களுள்ளவார்தை
 யைச் சொல்லத்தொடங்கினான்

“ஓ! பகவானே! நீ எவ்விடமிருந்துவந்தீர்? எதனைவிரும
 கிறீர்? எங்கேபோகிறீர்? பராமமணரே! நான் உமக்கு என்னசெய
 வேண்டும்? நீ எனக்கு உமமுடையகலவியையும் சிலத்தையும் குல
 தையும் கோதரத்தையும் அப்படியே பெயரையும் தேசத்தையும்
 சொல்லும் ஸாதுககள் உண்மையான பரதிஜைஞயுள்ளவாகளாக
 இருப்பார்கள் ஸநயாஸிகளானபராமமணர்கள் விசேஷமாய் மெய்
 சொல்லுவார்கள் நான் உமக்குத்தகுந்தபடி நடந்துகொள்ளுகிறேன்
 உமமை அவமானப்படுத்துகிறதில்லை உமமுடைய வார்த்தையை
 நடக்கிறதில்லை ஏனெனில், அகனிகஞ்சசமமான பராமமணர்
 பூஜிக்கப்படாவிட்டால் விஷத்துடன்கூடிய ஸாப்பங்களபோல
 குலத்தை நீறுக்கிவிடுவார்கள் பராமமணஸரோஷரே! பூமிமுழு
 யையும் உமக்குக்கொடுக்க ஸித்தனாயிருக்கிறேன் ஸேனைகளும் பெ
 கசன்களுமுள்ள பட்டணத்தையும் உமக்குக் கொடுக்கிறேன் நீ எ
 அரசனுடைய தேசத்தினின்று இவ்விடம் வருகிறீர்? இவ்விடத்தி
 னன்னகாராயம்செய்கிறீர்?” என்று வினவினான் யுதிஷ்டிரா, இவ்விட
 வினவிய அந்த அரசனைப்பார்த்து, அடிககடி தாமதத்தைக்கவனித்
 “ராஜரே! இந்தஸ்பையில் வார்த்தைசொல்ல தற்கு எவன்தான் தை
 முடையவனாவான்? ஆயினும், பரதிஜைஞ செய்தபடி நான் உண்
 யைச் சொல்லுகிறேன், கேளும் என்னுடைய கலவியையும் சி
 தையும் குலத்தையும் செய்கையையும் பிறப்பையும் தேசத்தை
 கேளும் குருவின உபதேசத்தினாலும் நியமத்தாலும் எனக்கு இ
 வரதமானது ஏற்பட்டிருக்கிறது குலமுறையை அனுஸரிபட
 காக்க பிதருக்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள் பரபு
 பராமமணனாயிருக்கின்ற நான் வரத்ததை அநுஷ்டிப்பதற்காகக் கொ

ரஞ்செய்துகொண்டும் ஸநயாஸஞ்செய்துகொண்டும் தரிதண்டத்தைப்
 பிடித்துக்கொண்டுமிருக்கிறேன் இது, நானே செய்துகொண்ட
 தன்று ஐரதுபூதங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்ற என்னுடைய
 இரதமானிடசரீரத்தைப் பாரும இவ்வுலகில் என்னுடைய ஐரது
 இரதரியங்களுையும் சரீரத்தையும் பாராக்கின்றவர்கள் ஐரதுபோகளை
 யிபிதாக்களாகச் சொல்லுகிறார்களென்று கேள்வி அந்நிலவாக
 நம் மனுவையாக்களாயிருப்பார்களென்று நான் எண்ணவில்லை நான்
 ஸநயாவததினால் பிதருக்களுக்காக சமானங்குடிமிருக்கவில்லை ராஜ
 ர! நான் வரதஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற பராமமண்ண எனக்கு,
 எங்கள்' என்றுபெயர் உமமுடையதேசத்திற்கு வந்திருக்கிறேன்
 நான் என்னுடைய காமாவினால் சொக்கட்டாண்டி வறுமையுற்றிருக்கி
 மன, இப்பொழுது ஸதயவசனமுள்ள தபஸவியாக ஸஞ்சரிக்கி
 மன நான் முரதி புதிஷ்டிராருக்கு ஸநேஹிதனாகஇருந்தேன்
 வாஷீட்டில் வஸித்துக்கொண்டு அவருடைய சரீரமாகவே இருந
 தன் நான் அவருடையஷீட்டில் ஸுகமாக வஸித்துக்கொண்டி
 ருந்தேன், முன் அவருடைய நகரத்திற்குராஜாவாகவேயிருந்தேன்
 வருடையஷீட்டில் ஸதரீகள் என்னுடையஉத்தரவுப்படி நடந்தார
 ர எனக்கு பரீதிபையுண்டுபண்ணுகிறதற்காகக் குதிரைகள் அட
 கியிருந்தன நான் முன் அவருடையபட்டணத்தில், எதைச்செய
 க்வே அதை ஒருபோதும் ஒருவனும் மாற்றினதில்லை முன் அவ
 க்குஒப்பான பிராயமுள்ள ஸநேஹிதனாயிருந்த நான் மிக்கதுக்கத்
 டன் பூமிமுழுதும் ஸஞ்சரித்தேன் நான் ஓரிடத்திலும் மனம்
 மாதானமடையவில்லை வரதஉபதேசத்தினாலும் நியமத்தினாலும்
 ரத்தை வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ராஜரே! நான் 1'வயாகர
 தா' என்னும் ரிஷியினுடைய கோதரத்தில் பிறந்தவன் நான் (புதி
 டாரிடமடைந்த) அந்நிலவெளக்கியத்தையே தேடுகிறேன் ஆதமா
 ஸ்ருஸம்மான புதிஷ்டிராருடையநடக்கையை நான் நன்றியறிவுள்ள
 னாயிருப்பதால் உமக்குச் சொன்னேன் இரதஸநயாஸாஸரமத்தை
 டைந்திருக்கும் எனக்கு புதிஷ்டிராரும நீரும் ஸமமானகுணமுடை
 யாகளே எனக்குத் தாயிலலை, தகப்பனிலலை, பந்துக்களிலலை,
 பம்பிலலை, ஸுகமிலலை, ஸநத்தியிலலை எனக்கு இப்போது
 ஸுகமம் துக்கமும் விருப்பம் வெறுப்பும் போகிறதும் வருகிறதும்

1 புலிபோலப்பாயவதால் யமனுக்கு 'வயாகரபாத' என்றுபெயர், ஆகை
 ல, தாம் 'வயாகரபாத' என்னும் யமனுடைய புதரரென்பது உண்மைப்
 பாருள் •

ஸம்மாகவேயிருக்கின்றன. நான் ஆசையினாலும் தனத்தினாலும் விட்டப்
பட்டவனாயிருக்கிறேன் இப்போது உம்முடைய கருவியில் வலிபு
பதமாக இவ்விடம் வந்தேன். ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்
தைச் செய்யும், எனனுடைய இந்த வாதமோ இவ்விடத்தில் ஒரு வரு
ஷத்தோடு முடிவுபெறும். பிறகு, நான் எனனுடைய செய்கைகளால்
உம்மை - ஸந்தோஷமுள்ளவராகச் செய்து மறுபடியும் எவ்விடத்திற்
குப்போக எனக்கு விருப்பமிருக்குமோ அவ்விடத்திற்குப்போவேன்.
நான் எப்போதும் - பாசிக்கைகளால் விடில் - கிறமையுள்ளவன். பசு
களின் சபதங்களையும் மருகங்களுடைய சபதங்களையும் அந்நிதல்
னான அபஜயமடைந்து ஆஸ்ரயமற்று ஸந்யாஸம் பெற்று - பிஷ்
ன்கு இருக்கிறேன்” என்று சொன்னான்.

அவர இவ்விதம் வராததைச் சொன்னவுடன், விராடராஜன்
கப்பிக்கொண்டு அந்நிதல் ஸந்யாஸியைப்பார்த்து ஸந்தோஷமுள்ளமன்
துடன் மங்களகரமான அக்ஷரங்களுள்ள தும் மனத்திற்கு இசைந்தது
ஸபைமுழுவதும் பரவியதுமானவராதையைச் - சொல்லத்தொடங்கி
னான் “நீர் அபேஷிக்கிறவராதை, நான் உமக்குக் கொடுக்கிறேன்
உமக்கு விருப்பமிருந்தால் மதஸ்யதேசத்தை ஆண்டு கொண்டு
அக்ஷிதையை அந்நிதற்குக்கின்ற மருதாடிகள் - எனக்கு பரியமானவ
கள். நீரும் சூதுவியையாடுகிறவராயிருக்கிறீர் - ஆகையால், நீர் எனது
டையராஜ்யத்தை அடைவதற்குத், தக்கவராயிருக்கிறீர். சுகரவரத்தி
கொப்பானவரே! வாஹனத்தையும் ஆஸனத்தையும் வஸ்தாத்தையும்
போஜனத்தையும் அநேகமாகையையும் ஆபரணங்களையும், வாஸஸ
தரவயங்களை அணிதலையும், நீர் எப்பொழுதும் எனனோடு ஸமமானமா
வே அனுபவிக்கத்தக்கவர உம்மை எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொ
டிருப்பதை நான் பரியமாக எண்ணுகிறேன் அனாதைகளால் பிடி
கப்பட்ட உத்தமபராமம்ணர்களாவது, இதராஜனங்களாவது (தங்
ளுக்கு நோந்நிருக்கின்ற மகஷடத்தை நிவ்ருத்திசெய்யவதற்காக) உம்
டத்தில் ஒடிவருவரகளானால், நீர் விருமபுகிறபடி அவர்களுக்கு
செய்யவேண்டிய காரியங்களைத் தத்தையும் நான் செய்வேன் என்க
இரத்தவியத்தில் ஸம்சயமில்லை எவ்வளவு பகத்தில் உமக்கு அப
யத்தைச் செய்யவேண்டுமோ அவனைக்கவனித்து நாட்டைவிட்டு ஓடுவேன்
ஜிதேநதரியரான நீர் எனக்குள்ளொருங்களுக்குத் தலைவராயிருந்
தொண்டு இவ்விடத்தில் வாஸஸ்செய்யும்” என்று கூறினான்.

புதிஷ்டிரா சொல்லத்தொடங்கினான் “இதைக்காட்டிலும் எ
க்கு மேலான இஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை எனனால் ஜயிக்கப்பட்ட பொ

ளோசு சிறிதும் நானவைத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை யாதொருவிதமான்
போஜனத்தையும் நான்திண்டேன் நான் ஹவிஸைப் புஜிப்பவன்,
இரவில் தரையில்லப்பவன் வரத்தின் உபதேசத்தை அனுஸரித்து
உறுதியுள்ள பரதிஜைஞ் எனஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ராஜரே!
நருவரமேலும் நான் கோபமடையத்தக்கவன்வல்லன் ராஜரே! இவ
யிதமான பரதிஜைஞ்யுடன் இங்குவலிப்பதில் எனக்கு எண்ணமிருக்
கிறது; வேறுவிதமாகஇல்லை மதஸ்யராஜரே! மாசுற்றவரே! இவ
யிதவரத்தை நீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் வரிக்கிறேன் இந்த
பரத்தினால் நான் தன்பனாவேன்” என்று கூறினா

இவ்வாறு மதஸ்யராஜனுக்கும் யுதிஷ்டிரனுக்கும் முதனமை
நான்குசோகையானது உண்டாயிற்று விஷ்ணுவை வஜ்ரபாணியான
நந்தரேஞ்சோகையுண்டானதுபோல, விராடராஜனுக்கு அந்த
யுதிஷ்டிரரோடு சோகையுண்டாயிற்று ஆஸனத்திலவீற்றிருப்ப
புரும பரியமானபுரும காட்சியுமுள்ளவருமான அவரைப்பார்த்த
புருசனுக்கு (போதுமென்கிற) தருபதி உண்டாகவில்லை யுதிஷ்டிரரும்
நந்தரன் தன்னுடையகாரதியினால் ஸவாககத்தை விளங்கச்செய்வது
போல அந்தஸ்பையை விளங்கச்செய்துகொண்டிருந்தாரா ராஜாவும்
ருஷாஸரேஷ்டரும் வீரருமான அந்தயுதிஷ்டிரா இவ்விதம் அப்பொ
து விராடராஜனோடு சோகைகொற்று விசேஷமாகப் பூஜிக்கப்பட்டு
புகமாக வாஸஞ்செய்துவந்தாரா அவருடைய அவ்விதஞ்ஞுககத்
த ஒருவரும் அறியவில்லை

பத்தாவது அத்யாயம்

பாண்டவபரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் கமையநீகாரவேஷநதர்த்து விராடஸ்பையில் ப்ரவேசித்ததும்,
விராடன் அவனைக் கமையல் அதிகாரத்தில் ந்யமித்ததும்)

பிறகு, பயங்கரமானதோற்றமுடையவனும் ஸிம்மத்தினுடைய
ராகரம்மபோன்ற பராகரமத்தை யுடையவனுமான பீமன் சாணை
க்கப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு சிற்றகத்திகளை (இடையில்) கட
கொண்டும் கரண்டியையும் மத்தையும் கையில்பிடித்துக்கொண்
(தராக்ஷரஸமுதலான ஐந்தாஸைகள் சோதனச்செய்யப்பட்ட
சஸாரமளன்கிற) பானகத்தினாலும் (தேன சாககரைமுதலான
வவஸதுக்களின் சோகையினாலுண்டுபண்ணப்பட்ட) ராகமள
ஸத்தினாலும் ஷாடபமளன்கிறாஸத்தினாலும் நன்றாக நனைக்கப

தும நனருகப் பதமசெய்யப்பட்டதுமான பசுமாட்டுதேதலை
 இஞ்சி 1 ரஸத்தோடுகடின ஸம்புடததையும், இருப்புப்பாதா த
 யும் கையிலிடித்து மேற்குத்திசையில் காணப்பட்டான். கம்பீர
 னரூபமுள்ளவனும் தறுத்த ஆடை உடுத்தவனும் பாவதராஜனு
 ய பலம்போன்ற பலமுடையவனுமான அவன் சிறந்ததேஜஸிஸை
 லாயன்போல இவ்வுலகத்தை பரகாசிக் கசெய்துகொண்டு மதஸ்ய
 ஜனை அடைந்து நின்றான் யானைக்கூட்டத்தலைவன்போன்றவனும்
 பிரகண்களையுடைய இரதானுகு இனியஸஹோதரனான உபேந
 னுகும யமனுக்கும் ஒப்புானவனும் முவுலகங்களுக்கும் தலைவா
 னான இரதராதிதேவாங்களுக்கு அதிபதியான பூநீமநாராயணரைப்
 ான்றவனுமான பீமன், -சந்தான இரவைவிளங்கச்செய்வதுபோல,
 ராடனுடையஸ்பையை விளங்கச்செய்துகொண்டு வருதான் வரு
 ாறவனும் - யானைக்கூட்டத்தலைவன்போன்றவனும் பாலஸ்யாயன
 ான்ற காரதியுள்ளவனுமான அவனைப்பார்த்த விராடராஜன் மனத்
 ல பயத்தினால் கலக்கத்தையும் துக்கத்தையும்டைந்து அழக்கடி
 லலாத திக்குக்களையும் நனருக உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு நல்லநிலை
 மயினின்றும் -தவறினான் அவன், ஒரே ஆடையுடைய தவனும் பகை
 ர்களுடைபபடைக்காத தடுப்பவனும் ராஜகுமாரனுமான அந்தப்
 மனை ஸபைக்குக் கொஞ்சதூரத்தில் தண்டு மனத்தளாச்சி அடை
 ன அங்குள்ள ஜனங்களும் மிக்கபயமுற்றவர்களாக டெள்ள நான்கு
 கத்திலுஞ்சென்றார்கள் பிறகு மதஸ்யதேசத்தாருக்குப் புகி
 ான விராடன் மிகுந்த துன்பத்தையடைந்து உஷ்ணமாகப் பெரு
 டுச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஸபையிலுள்ளவர்களைப் பார்த்து, "ஓ! ஜனங்
 ளே! எனனுடைய இரதஸ்பையை நோக்கி வருகின்றவனும் க
 ரஜனுக்கு ஒப்புானவனும் டியுள்ளவனுமுடையவனுமான இவன் யா
 ாகனறமாரபும். தேவர்களுமுள்ளவனும், மருகராஜன்போல் பல்
 ால் மேம்பட்டவனும் ஸீமமத்தையும் புவியையும்போல் நடப்ப
 யம் திவ்யபுருஷன்போல் பரகாசிப்பவனுமான இவனை என்னை
 சாரதவா யாராவது ஒருவா இதற்குமுன் பார்த்ததுண்டோ? நி
 லையினுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவனான இவனை
 லால் ஓர் அரசன்போல் விளங்குகிறான் நிச்சயமாக
 யகை இருக்கவேண்டும் ஏனென்றால், இவ
 டைப்புலனான மஹோதரனுக்கு ஸ்மானையிரு
 டப்பற்றவனான இந்த மஹாபுருஷன் இரதனை

ஆளுவான் இவன் ஆகாயத்தில - பெருஞ்செல்வத்திலிருந்து நழுவிமுரத நஹுஷனுடைய புதரான யபாதிடோல் ஸுவாயதின்னுதவறின ஓர் அரசனை என்பதும் எனனுடையஎண்ணம்” என்றான். அந்நவிராடன், பலவிதமாக ஊழ்விததுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, பாண்டுபுதரான வருகோதரன், ஸபையைத்தாண்டி அமனைப்பார்த்து, “ஜயமடைவாயாக” என்றுசொல்லியும், ஸபைத்தவீணையும் ஸபைபிழுவள்ளவாக்ளையும் ஸுகப்ரஸனமசெய்தும் ஸநதேஷிக்கசெய்தான்.

பிறகு, பாண்டுநரதன்னை, (அரசனை) எவ்வாறு - தன்னிடத்திலாள்ளைடவில் கருணையுள்ளவனாவனோ அவ்வாறானவாகயத்தை அவனை நோக்கி உரைக்கலானான். “சதருக்களைக்கொல்பவரே! நான் உமனை அண்டிப் பிழைப்பதற்காக வந்திருக்கிறேன் நீரே உலகத்தில்கிறந, ஆதர்ம - ஓ! ராஜரே! நான் சூதரன், 1நாலாவதுவாணத்தைச சாரதவன குருவினுடையஉபதேசத்தால் பிரிசர்ரகத்தொழிலைசெய்யவான நல்லபருபுகளையும் சிறந்தரஸங்ககளையும் செய்யும்விதத்தை அறிவேன். நல்லமாமஸங்ககளையும் பக்ஷணங்ககளையும் ப்ழங்களைச்சாரத பலவிதமான ரஸாயனங்களையும் பகவனசெய்யவேன் மடைப்பாளியில் எனக்கு ஸம்மர்ன சம்மயற்கார்ன இலலை” என்று கூற்றான மதஸ்யராஜன் அவனைப்பார்த்து மிகுந்த சநதோஷமுள்ளவனபோல், “சூபேரனும் சநதரனும் இந்தரனும் ஸ்வாயனும்பேர்ல் பரகாபப்பவனே! உன்னிடத்தில் ஒருவிதமான சூதரத்தன்மையையும் நான் காணவில்லை” என்று வண்ணகத்துடன் பரியமாயும் கமபிரமாயும் துரமாயுமிருக்கின்ற வாரத்தையைசொன்னான். “அகநிகும் ஸாபபத்துக்கும்நிகரான தேஜஸுள்ள உனக்கு மடைப்பாளியில் இவவிதமான்னொழில் தஞ்ரததன்று. கருடனுக்கும் கந்தாவற்கும் மஹர்ஸாபபத்துக்கும் ஒப்பான்வனே! நீ சம்மயற்காரனாக இருப்பதற்குத் தஞ்ரதவன அலலை” நீ இப்பொழுது என்னுடைய ஸனைத் தலைவனாகவும் தவஜ்முடையவனாகவும் ரத்தினமீதேறினவன் எனனுடைய பாணைப்படைகளுக்குத் தலைவனாகவும் இருப்பவன் பிவான்னொழிலை செய்வதற்குத் தஞ்ரதவன் அலலை” ஆளுவதற்குத் தஞ்ரதவன்யிருக்கிறாய்” என்று உகரமான் ஆஜனையுடையவரே! நான் நான்காசோநதவன்யிருக்கிறேன் உமமிடத்தினின்று நான்கு அக்ரங்கண்டங்கிய பெயருடையவனென எண்ணம் = ஜாதி, எழுத்தது

செயயவேண்டியகாராயமானது விளம்பமின்றிச் சீகரம் ஆலோசிக்
 படலாம், நன்றாக ஆலோசித்துச் செயப்படவேண்டும் இவர்களுந்
 யவாஸஸ்தானமும் நன்கு ஆலோசிக்கப்படவேண்டும் எல்லாக்கா
 றங்களிலும் தையத்தினால் நிலைதவருதமனத்தையுடையவாகளா
 பாண்டுபுதராகளுடையவருததாரத்ததை அறியத்தக்க நீதியைச்
 லுத்தவேண்டும் எல்லாவிதப்பாயங்களாலும் பாண்டவர்களைப்பா
 பதற்கு நீ முயற்சிசெய தேவதைகளால் எப்பொழுதும்காக்கத்த
 வாகளான அந்தச்சூராகள (எவ்விதத்தாலும்) அறியமுடியாதவாக
 ளுத்தஸவருபமுள்ளவனும் ஸத்யஸந்தனும் உத்தமமான நீதி
 யுடையவனும் சுத்தனும் ஒளிக்ருவியல்களாலானகுபக்கங்களி
 றிறைந்தவனுமான பார்த்தன, மனிதர்களைக் கண்ணால்கொளுத்தி
 லும் கொளுத்துவான் ஆதலால், முயற்சிசெய்யவேண்டும் பர
 மணர்களாலும் சாரார்களாலும் ஸித்தர்களாலும் நிபுணர்களான தப
 ளர்களாலும் மறுபடியும் நாம் தேடுவோம் மனுஷ்யேந்தர ! மறை
 வாஸமசெய்கின்ற பாண்டவர்கள், தேடுவதில் தோச்சியடைந்த
 களும் பயமில்லாதவர்களும் அதை அறிந்தவர்களால் ஒப்புக்கொள்ள
 பட்டவர்களும் அந்தத்தேடுகிறகாராயமொன்றையே முக்யமாகவுண்
 வாகளுமான பறபலசாரார்களால் தேடத்தக்கவர்கள்” என்று கூறி
 பிறகு, சிறந்தபுத்தியையுடையவரும் பரதகுலத்திலுதித்தவாக
 குப்பாட்டனாரும் சாஸ்திரங்களை நன்கு கற்றறிந்தவரும் தேசகா
 களை அறிந்தவரும் நீதியையுடையவரும் விசாலமான புத்தியையு
 வரும் சந்தனுவினுடைய குமாரருமான தேவவரதா, மஹாத்மாவ
 ஆசாராயருடைய அந்தவாக்யமசொல்லி முடிந்தவுடன், காரணங்க
 டிமஅத்தத்ததுடனும் கூடிய இவ்விதமானவார்த்தையை உரைக்கி

ம' தாமததையும் முதனமையாகக்கொண்டவாகளும் ஸமயத்தை
 நிரதவாகளும் ஸமயத்தைப்பாதுகாக்கின்றவாகளும் நல்லநியமமுள்ள
 வாகளும் ஸாதுக்களுக்கூரிய காயபாரத்தை வஹிக்கின்றவாகளு
 ன் அநதப்பாரததாகள துன்பமடையமாட்டார்கள் தவத்தினாலும்
 மமுடையவீரயத்தினாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அநதப்பாண்டவாகள
 சமடையமாட்டார்களென்பது எனனுடைய நிச்சயமானஎண்ணம
 வாகள எப்பொழுதும் க்ஷத்திரியதாமததில் நிலைபெற்றவாகள , எப
 பாழுதுமே கேசவனை அனுஸரித்தவாகள , அதிகவிரபுருஷர்கள் ,
 ஹாதமாக்கள , மஹாபலசாலிகள் அப்படிப்பட்டபாண்டவாகளைத்
 தடுமவிஷயத்தில் நான் (உனக்குப்) புத்தியை நன்கு சொல்வேன் ,
 ன் நன்றாக நீதியைச்செலுத்துகிறவனுடைய நீதியானது பிறரால்
 நிவீதமகுஅருமையானது அநதப்பாண்டவாகளைநினைத்து நமமால்
 எப்பொழுது செய்யத்தக்கதைப் புத்தியினாலநிச்சயிப்பதற்காக நான்
 னக்குச் சொல்லப்போகிறேன் அதை நீ அறிந்துகொள் ஐயனே !
 ரியோகளுடையகட்டளையில் கட்டுப்பட்டுநிற்பவனும் ஸத்யத்
 தத் தவறவிடாமலிருப்பவனுமான அநத புதிஷ்டிரனுடைய இந்த
 ியானது எவ்விதத்தினாலும் நன்றாகச் சொல்லத்தக்கதன்று
 லும், எனனால் அது சொல்லத்தக்கதன்று (ஏனென்றால்,) எனக்
 , கௌரவாகளும் பாண்டவாகளும் ஸமானாகள பாண்டுபுதராக
 டையிருப்பிடத்தை ஆலோசித்து நான்சொல்லுகிறேன் வீணான
 கெப்புலம்பலால் யாதுபயன் ? எங்குதாம்மோ அங்குஜயம் ஏவப்
 படுஸ்பையினரடுவில் (விஷயத்தைஎடுத்து) உரைக்கஎண்ணங்கொ
 (ஒருமனிதன்) இவ்வுலகில் தாமததைஅடையும்விருப்பத்துடன்
 ஸ்மித்தத்தினாலும் தக்கமொழியைப்பே சொல்லவேண்டும மன
 மறமஜனங்கள் எண்ணிப்படி நான் எண்ணவில்லை பாண்டு
 ராக்களுடையிருப்பிடத்தைக்கூட விடாதுகொள் ! அகாசகரே

ககப்பட்டதுமான
நல்லதெதாடங்கி
துடனகபுரத்தாமங்கலையும் அறிந்தவரும் பராமமணருமான
துமே அருளியாசொன்னது (ஸரியே) சாஸ்தாஜனாமும் நல்லஒழு
ளாலஸமத்தவாகளானபாண்டவாகள நாசத்தைஅடையமாட்டார்கள்
ஸபையில் நல்லஒழுக்கமுள்ளவாகளும்
“ஸந்நிபத்தி” நல்லஒழுக்கமுள்ளவாகளும்
டையஅச்சுநல்லஒழுக்கமுள்ளவாகளும்
ககமுட டெரியோர்களுடைய வரையறையில் கட்டுப்பட்டவாகளும் ஸீத்யத்தை

பாஜயத்திலவ்
பட்டணத்திலவஞ்சிககப்பட்டான,
திறகுமட்டிடுததப்பட்டான' எனகிறவியம
அறியப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால், இயற்கையாக
மஹாஸமாதான, அநதயுதிஷ்டாமஹாராஜன
நதுவாஸமசெய்குறான. இநதொருவருஷகாலம் நனருகமுனை
வேரத்தமமான, அஜஞாதவாஸதைசசெயதுவிட்டு, நல்லகாலமெதிக
பொழுதும
கொளபவ
களானஉரு
பொழுதும
உன
நிதியில
து மனை

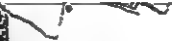
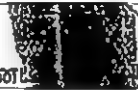
மதருணத்தில சீகரமவரப்பேரகிறுன பகைவுகளைவாட்டுபவனே!
 ஹோதராகளோடும் தரெளபதியோடும்சோநதிருக்கின்ற பாண்டவ
 ரனை நீ பாரககப்போகிறாய் சிறந்தகைகளுள்ளவனே! நமக்கு
 குமுண்டாகுமபடி (காரயத்தைச்) செய பலசாலிகளுளசிறந்த
 ஜாவரனஅநதபுதிஷ்டரன மறைநதுவாஸஞ்செய்கிறவிடத்தில் மனி
 கள ஆசையினாலும் மோஹத்தினாலும் விடுபட்டவாகளாயிருப்பார
 மஹாராஜனே! சுத்தரியசிறசிறந்தவனே! பட்டணமோஅல்லது,
 சமோ ராஜாவானபுதிஷ்டரன வலிக்கிறவிடத்தில் மனோவயாதி
 நம் பிணியும்உண்டாகா தானசீலனும் பெருங்கொடையுடைய
 னும் அமைதியுள்ளவனும் (அகாரயத்தில்) வெடகமுள்ளவனும்
 னபும் உணமையுமானவாக்கையுடையவனும் ரூரனும் தாமசீலனும்
 னகளைவென்றவனும் மனக்களிப்புடையவனும் புஷ்டியுள்ளவனும்
 சூததனும் ஸமாததனும் ராஜாவுமான புதிஷ்டரன இருக்கிறஇடத்
 ல ஜனங்கள் அஸூயையும் பொருமையும் அஹங்காரமும் மாத
 யமுமுள்ளவாக்களாயிராராக்கள் தாமாகத் தாமத்தை அனுஸரிப்பார
 அதிகமான வேதஸூகிகளும் புண்பசபதங்களும் கேட்கப்படும்,
 திகதஃபிணைகளுள்ள அநேகபாக்கங்களும் நடக்கும் மழைக்கட
 ர எப்பொழுதும் அவவிடத்தில் மழை நனருகப்பொழிந்துகொண்
 நக்கும், ஸமசயமில்லை பூமியானது பயிராகளாலசிறந்ததும் நோ
 லாமலுமிருக்கும், தானயங்கள் ரஸமுள்ளவைகளும் பழங்கள்
 னமுள்ளவைகளும் பூமலைகள் வாஸனையுள்ளவைகளும் வாக்கா
 து மங்களகரமானசபதத்துடன் கூடியதுமாயிருக்கும் ரா
 ஷ்டரனிருக்கிற இடத்தில் காற்றும் இனிமையுண்டாயிருக்கிறது

சிறந்தகுணமுள்ளபானங்களும் பறபலவிதஉணவுகளும் கிடைக்கு
 ராஜாவானயுதிஷ்டிரனிருக்கிறவிடத்தில் ரஸங்களும் ஸ்பாசன்களு
 கந்தங்களும் சபதங்களும் குணமுள்ளவைகளாயிருக்கும், பாகு
 தககப்பொருள்கள் இனிப்பகாட்சியுள்ளவைகளாயிருக்கும் ஐயா! இந்
 பதினமூன்றாவதுவாஷத்தில் பாண்டவர்கள் வஸிக்கிற தேசத்தி
 தாமங்கள் பரமமகூத்தரியஸையாகளானவர்களாலும் நன்றாக அன
 டிக்கப்பட்டவைகளும் தத்தம் குணங்களோடு கூடியவைகளுமாக
 அந்தவிடத்தில் ஜனங்கள் மிக்க பரீதியுள்ளவர்களும் ஸந்தோஷமு
 ளவர்களும் சுததார்களும் குறைவில்லாதவர்களும் தேவதைகளுக்க
 அதிகிகளுக்கும் அதிகமான ஸதகாரங்களைச்செய்பவர்களும் எல்
 பராணிகளிடங்களிலும் அனபுடையவர்களுமாயிருப்பார்கள் அப
 யுதிஷ்டிரனிருக்கிறவிடத்தில், ஜனங்கள், இஷ்டமானவஸதுகளை
 தானம்செய்வதில் அதிகஉதஸாஹமும் எப்பொழுதும் தாமத்தி
 யே பற்றும் வெளிப்படையானபேச்சும் மேனமேல அதிகமா
 மங்களங்களும் நலலகாரதியும் நலலவிருப்பமும் எப்பொழுதும்
 தோஷமும் ஐயுவாயமுமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள் ராஜாவானயு
 திரன் இருக்கிறவிடமானது நித்யோதஸவங்களால் மிகுந்த
 தோஷமுள்ளதும் எப்பொழுதும் மனக்களிப்புறறதும் செல்வத்
 துல சூழப்பட்டதுமாயிருக்கும் தாமங்களை அந்நிதவனுன அந்த
 ஷ்டிரன், ஸாவஜ்ஞர்களான தவிஜாதிகளாலும் அநியமுடியாதவ
 அப்பா! அவ்வாறிருக்க, அலபமனிதர்களால் பாரததன் ஓரிடத்தி
 லுள்ள அநியப்படுவான்? யுதிஷ்டிரனிடத்தில் ஸத்யமும் உதஸா
 தமும் அதிகமானசாரதியும் நிலையானபொதுமையும் வெட

வா ரு

யா ரு

முப்பத்திரண்டி லுதயாயம்

மன்றேண்ணை ஸ்காலா ஸ்கூலிலிருந்து (நகரத்தின் தென்பாகத்திலுள்ளபசுக்களைப் பிடித்ததும்)

[illegible]

தினாலும் ஸேனையினாலும் நன்றாகவருத்தியடைந்திருக்கின்ற நீ நல்
 லித்ததியைப் பெறுவாய் என்கிற தத்துவருகிறபலசாஸிகளானவேறுபடை
 வாகளோடும் தமதுபலத்தினாலும் வாறுனத்தினாலும் - குறைவுபட்ட
 ருக்கின்றபாண்டவர்களோடும் நீ போபுரிவாய் மனுஷ்யேந்தர ! இவ
 வாறு எல்லாவற்றையும் நீ நன்குரிசுசயித்தது, தகுந்தகாலத்தில் நியர்
 யத்தை அனுஸரித்தது "நடந்துகொள்வாயாக (இவ்விதமெசயதால்)
 வெகுதூரம் வந்ததை அடைவாய்" என்று கூறினான்
 "பிரம்மமும் தரோணமும் கருபரும் காணான் துச்சர்ஸனனமுத
 லானவர்களும்" இவ்வாறு மெய்சொல்லியபின், தூயோதனன, மஹாத்மான்
 களான அவர்களுடையவாதத்தை யகக்கேட்டு ஒருமுறையாகத் தகாலம்
 ஆலோசித்தது "மந்திரிகளைப்பார்த்தது, " (ஓ! மந்திரிகளே !) ஜனங்களால்
 நிறைந்த ஸ்தலப்பில் ஸல்லரப்புகள் நடக்கும் தருணத்தில் நான் இதை
 முன்னம்கேட்டிருக்கிறேன் " திராகளும் சாஸதர்மங்களை அறிந்தவர்களு
 மான பராஜனாகளுடைய புத்தகரிசுசயத்தை யும் ஸமாததாக்களுடைய
 ஸூதாஸாரங்களை யும் நீ நியமிக்கணனான நான் அறிந்திருக்கிறேன்
 இத்தியுள்ளோடும் " மனுஷ்யர்களோடும் " ராசக்ஷஸர்களோடும் கூட்டின
 மண்ணில்தான் இக்காலத்தில் கோளவலியிலும் ஆணைமையிலும் "நைத்
 யத்திலும் சரிசுபலத்திலும் இக்கர்ணிகொப்பான நான்குபுருஷஸரே
 ஷ்டாக்கள் பூமியில் பலத்தில் " (எல்லா) பராணிட " இவர்கள், ஒரு
 வர்கள் " பலத்தில், அவர்களுக்கு உபயோகப்படுவது " அவர்கள், ஒரு
 ரப்பொழுதும் ஒத்ததமே குபலமும் " நிறைந்ததே உதவி " இருவரை, ஒரு
 முடையவர்கள் " (அவர்கள் யாவரெனின,) பலரோளவர்கள்
 ரவியான்: மதராஜனும் "நாலாமவனுக்கேசகன்
 ராட்டிலும் ஐந்தாவதுபுருஷனை "நாம்கேட்டதில்
 ருக்கொருவா வேறுமையிலல்லாதபல்முடைய
 பாருவாவெல்ல "விருப்பமுற்றவர்கள், - மல்லவ
 ளளவர்கள், - எப்பொழுதும் கோபங்கொண்ட
 நதநம்பிக்கையினால் எனம் " (இதில் (எப்பொழுதும்) புத்திரதிருக்
 னறவருக்கோ தரனை நான் நிவே " பாண்டவர்களையிருடனிருக்கிறார்

ஸ்ரீமதேவமாயை அபிஷேகம் செய்து பீமஸேனனே கீசகனைக்கொன்
 றவென்னது நான் எண்ணுகிறேன், கிஷ்கந்திரிபை தமரளபதியென்று
 நினைக்கிறேன் இவ்விஷயத்தில் ஆலோசனைசெய்யத்தக்கதில்லை - கரு
 ஷணையினிமித்தமாகப் பீமஸேனனால் கந்தாவென்கிறவயாஜத்தி
 னால் மஹாபலசாலியானகீசகன் இரவில்கொல்லப்பட்டிருப்பானென்று
 நந்தேதவிகுகிறேன் பீமஸேனன்தவிர வேறு எவன் ஆயுதமின்
 றிப்பலத்தினால் கீசகனைக்கொல்லவதற்குமாவவிதமே கைவனமையால்
 அவனுடைய) "எல்ல" அங்கங்களையும் பொடியாகக் குவதற்கும் அவ
 வாதே அடிப்பதற்கும் தோலையும் மாமஸத்தையும் எலும்பையும் விரை
 வாகப் பொடிப்பனனுதற்கும் சக்தியுள்ளவனாவான்? இது வேறு உரு
 வத்தை எடுத்திருக்கொண்டு (மறைந்துவாஸஞ்செய்கின்ற) பீமனுடைய
 செய்கையே நிச்சயமாக கருஷணையினிமித்தம் ஸூதரதரர்கள் கந்த
 தாவென்கிறவயாஜத்தினால் பீமஸேனனால் இரவில்கொல்லப்பட்ட
 விட்டார்கள், ஐயமில்லை பிதாமஹரால் தேசத்திற்கும் ஜனங்களுக்
 குமடையாகப்பட்ட குணங்களை மதஸ்யதேசத்தில் பலவாறு நான்கே
 டிருக்கிறேன் மனத்தைக் கவாவதான விராடநகரமென்னுமிடத்தை
 த்தில் பாண்டவர்கள் மறைந்துவாஸஞ்செய்கிறார்களென்று என்னு
 கிறேன் (ஆதலால்) அந்நபப்பட்டணத்தைக்குறித்து யாதரையானது
 செய்யப்பட்டனாம் - நாம் மதஸ்யதேசத்திற்குச் செல்லவோம், பச்சு
 கூட்டத்தையும் கைப்பற்றுவோம் - பச்சுகூட்டமானது (நம்மால்)
 கவரப்பட்டால் அந்நபபாண்டவர்களும் நிச்சயம்போபுரிய வருவா
 ர்கள் குறித்தகாலம் முடிவடையுமுன் பாண்டவர்களை நாம் பார்த்தால்
 மறுபடியும் வேறுபன்னிரண்டுவாஷ்காலம் கான்கத்தில் பரவேசிப்பா
 ர்கள் ஆதலால், இவ்விண்ணாடனுள் ஒன்றுகிடைத்தாலும் நமக்கு லாப
 மாக்கும், இவ்விஷயத்தில் நம்முடைய பொருத்தம் வளாச்சியடையும்,
 பகைவாக்கும் நாசமுண்டாகும் - முன்பு யுதிஷ்டிரரால் போஷிக்கப்
 பட்டவன் துர்யோதனனை எவ்வாறு அடைவான்? என்கிற இந்தவாத
 தையையும் இந்தவிராடன் எனவிஷயத்தில் அவமதிப்புடன் சொல்லு
 கிறான் - ஆதலால், இஃது அவஸ்யம்செய்யத்தக்கது அந்தமதஸ்ய
 தேசத்தைக்குறித்துப் பட்டையெடுக்கவேண்டும் உங்களனைவாருக்க
 கும பரியமாயிருக்கும்பின் இது சரியான உபாயமென்று நான் என்
 னுகிறேன்" என்று கூறினான்.

பிறகு, தரிகாததேசத்துக்கு ராஜனும் தோக்கூட்டங்களைக்
 காப்பவனும் பலசாலியுமான ஸாசாமாவரனவன், விரைவாகக் காண
 னுடனும் துச்சாஸனனுடனும் முந்தியே பேசிக்கொண்டு அந்தஸம்

ய்ததுக்குரிய இவ்விதமானவார்த்தையைச் சொல்லலான “பரபுலே
 முன்னமே மதஸ்யதேசத்தாக்களாலும் ஸாலவதேசத்தாக்களாலும்
 கேகயாக்களாலும் அடிக்கடி வீசிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் மதஸ்பரா
 னீசுசோந்தவனும் ஸூத்தஜாதியிலிறந்தவனும் பலசாலியுமாக
 சீசுக்களும் அடிக்கடி புநதுக்களோடுகூடின நான் பலாதகாரமா
 ஹிமஸிகப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்லி, அநதஸுசாமாவா
 வன், காணனை நனருகப்பாததுப பிறகு தூயோதனைநோக்கி
 “ராஜனே! மதஸ்யராஜனால் எனனுடையதேசமானது அடிக்கடி
 ஹிமஸிகப்பட்டிருக்கின்றது பலத்தினால் அதிககாவகுகொண்ட
 னான சீசுகன் முன்பு அவனுக்கு முகபனாயிருந்தான் கோபமுள்ள
 னும் (ஒருவராலும்) ஐயிக்கமுடியாதவனும் பகைவாக்களெல்லுமின
 வனும் பரஸித்தமானபல்முடி ஆணமையுமுள்ளவனும் பாபகசீசு
 செய்பவனும் கொடிப்பெசுபகைபயுடையவனுமான அநதகசீசுகன்
 அநதவிராடநகரத்திலகந்தாவாகனால கொல்லப்பட்டான் ராஜனே
 அவன்கொல்லப்பட்டபிறகு, விராடன் கொழுப்புக்குலைந்தவனு
 ய் ஆதாரமற்றவனும் உதஸாஹுததையிழந்தவனுமாயிருப்பானென்பது
 எனனுடைய எண்ணம்” தோஷமற்றவனே! உனக்கு விருப்பமிருந்
 தால், அநதமதஸ்யதேசத்தில் பட்டெயிபபது எனக்கு ஸமமதம்
 எல்லாக் கெளரவாக்களுக்குமும் மஹாதமாவான காணனுக்கும் இது
 பெரிதும் மிகமுகபமுமான கராயமாயிருக்கலாமென்று நான் நினை
 கிறேன் தனதானயவர்களால்கிறைந்த அநதவிராடனுடைய ராஜ்யத்
 தைக்குறித்து நாம் பட்டெயிபதித்துச்செல்வோம் அவனிடத்திலுள்ள
 பறபலரத்தனங்களையும் பொருள்களையும் நாம் கொள்ளையிடுவோம், அவ
 னுடைய கராமங்களையும் தேசங்களையும் துண்டுதுண்டாகப்பங்கிட்டு
 ஸவாதீனப்படுத்திக்கொள்வோம் காட்சிக்கொளியவனே! அல்லது,
 பலத்தினால் (அநதப) பட்டணத்தைத் துன்பப்படுத்தி அனேகமும்
 பறபலவிதமுமான ஆயிரக்கணக்கானபசுக்களைக் கவரவோம் ராஜ
 னே! கெளரவாக்களோடும் தரிகாததாக்களோடும் மற்றஎல்லாமஹரதா
 களோடும்சோந்து அவனுடையபசுக்களைக் கவரவோம், அல்லது,
 அவனுடன் ஸந்திபைச்செய்துநீண்டு அவனுடைய ஆணமையை
 அடக்குவோம், அவனுடன் ஸந்தியெல்லாவற்றையும்கொண்டு
 அவனை வசப்படுத்தியாகவே செய்துகொள்வோம், அவனை நீதியி
 னால் வசப்படுத்திக்கொண்டு நாம் ஸுகமாக வஸிப்போம் “உங்களுக்
 கும் பலத்தில் வருத்தியுண்டாகும், ஸந்தேஹமிலை” என்றான்
 “அவனுடைய அநதவார்த்தையைக்கேட்டு, காணன், ராஜாவை
 நோக்கி: “(ராஜனே!) ஸுசாமாவினால் ஸமயோசிதமான இவ்வித

நல்லவாததைசொல்லப்பட்டது ஆதலால், ஸேனையைஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு விரைவாகப்பறப்படுவோம் இது உனக்கு விருப்பமாயிருப்பதுபோல எனக்கும் விருப்பமாயிருக்கிறது நீ என்னுகிற வண்ணம் ஸையங்களைப்பகுத்துக்கொண்டு செல்லுவோம் அறிவுள்ளவரும் குலத்திலுள்ளவர்களுள் பிராயமுதிராதவரும் நமதுவர்களுக்கும் பிதாமஹருமானபீஷ்மரும் ஆசாயமானதுரோணரும் கற்றறிந்தவரான கருபரும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியுமாகியஅவர்களனைவரும் எண்ணுகிறபடி படைப்பெடுத்தசுசெல்ல விதிககலாம் ராஜனே! நாம்ஆலோசித்துக்கராயத்தைகிறிறைவேற்றுவதற்காக விரைந்துசெல்வோம் பொருளும் வலியும் ஆண்மையும்குறைந்தபாண்டவர்களால் நமக்கு என்னகராயம்ஆகவேண்டும்? அவர்கள் முற்றிலுமே காணாற்றபோய்விட்டார்களோ, அல்லது, யமனுடையபீஷ்ம அடைந்தாவிட்டார்களோ - பாரத! ஆதலால், நீ பெரிதானசதுரங்கபலத்தால்குழப்பட்டு எல்லாஸையத்தூடனும் செல்வாய் அந்த விராடனுடைய பலவிதமானபசுக்களையும் தனங்களையும், கைக்கொளவோம்" எனதுசொன்னான பிறகு, தூயோதனம்ஹாராஜன் ஸூர்ய குமாரனான அந்தக்காணனுடைய வாதத்தையெக்கேட்டு, உடனே (தன்னுடைய) கட்டளையில் எப்பொழுதும்கட்டுப்பட்டிருப்பவனான துச்சாஸனனேரோக்கி, தானே விரைவாகக் கட்டளையிடலானான் "(துச்சாஸன!) பெரியோர்களோடு நன்றாகஆலோசித்து விரைவில் ஸேனையைத்திரட்டு நாம் எல்லாக்கொளவர்களோடும் சேர்ந்து உத்தேசித்தபடி (மதஸ்யதேசம்) செல்வோம் மஹாரதனும் முந்தியே (மாதஸ்யாக்களுடன்போபுரிவதில்) மிக்கமுபற்சியுள்ளவனுமான ஸூசாமாவோ பரஸித்திபெற்றபலமும பெளருஷமுமுள்ள எல்லாதிரிகாதர்களோடும் உத்தேசித்தபடி விராடநகரமென்னும் தேசத்தைக் குறித்துசெல்லட்டும் நாம், வேறொருதினத்தில், செல்வதினால் அதிகமாககிறைந்ததும் (தன்தானையங்களோடு) நன்றாகச்சேர்த்துக் பெற்றதுமானமதஸ்யராஜனுடையதேசத்தைக்குறித்துப்பின்புறத்திலேயே செல்வோம் ஸூசாமாவினால் மதஸ்யராஜனுடைய கோதன்மானது அபஹரிசுக்கப்படும்பொழுது விராடன் படைகளை அழைத்துக் கொண்டு திரிகாதர்களோடுபோபுரிவான் கொளவர்கள் மறுநாள் அந்த விராடநகரத்தில் பசுக்களைப்பிடிக்கட்டும் அப்பொழுது பசுக்கள் நிமித்தமாகப் பாண்டவர்கள் கொளவர்களோடுபோபுரிவார்கள். (ஆதலால்,) உத்தேசித்தபடி திரிகாதர்கள் விராடநகரத்தினுடைய ஸமீபத்தில் அவ்வாறு சென்று விரைவாகப் பசுமந்தையை அடைந்து

பெரியகோதனத்தை அபஹரிக்ஷமும் நாம் ஸேனையை இரண்டாகப் பகுத்துக்கொண்டு அழகுமகுளமுமுள்ள லக்ஷக்கணக்கான இந்த விராடனுடைய பசுக்களைப் பிடிப்போம்” என்று கூறினான் போத தகுதியும் கொடியும் பலத்தாலமேனமையும் பழிக்குப்பழிதீப்பதில் விருப்பமும் பசுக்களிடத்தில் பேராசையும் மிக்கபலமுமுள்ள அந்த ரதிகாக்களைவார்களும் உதேசித்தபடி மதஸபராஜனுடைய தேசத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, ஸுசாமாவர்னவன் கருஷ்ணனுடைய தினத்தில் (விராடனுடைய) பசுக்களைக்கவர்தான மன்னரே! மறுதினத்தில் மஹாவீரமுள்ளவர்களின் கௌரவாக்களெல்லாரும் ஒருருவருக்கூட மாதஸபாக்களுடைய தேசத்தினுடையதில் கருஷ்ண பசும ரவமிதிதியில் ஆயிரக்கணக்கான பசுக்கூட்டங்களைப் பிடித்தார்கள்.

முப்பத்துமூன்றுவது அத்தியாயம்

கோகரஹ்ணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கோபாலர்கள் ஸுகீர்பாபசுக்களைக்கவர்ந்ததைவிராடனிடத்தில்தேர்வீத்ததும், விராடன்முதலானவர்கள் யுத்தத்துக்குப்பிறப்பிட்டதும், யுதிஷ்டிரர் நங்கள் யுத்தலாமர்த்தியத்தைவிராடனுக்குத்தேர்வீத்ததும் தாமும் பராதாக்களோடு புறப்பட்டதும்)

மஹாராஜரே! பிறகு, அளவற்றதேஜஸுள்ளவார்களும் கபடமானவேஷங்களைத்தரித்தவார்களும் மஹாதமர்க்களும் விராடன்கரத்திலவாஸஞ்செய்துகொண்டு அந்தவிராடராஜனுக்கு ஊழியங்களைச் செய்பவாளுமான அந்தப்பாண்டவார்களுக்கு அஜநாதவாஸகாலமானது அவ்விடத்திலேயே நன்றாகக்கழிந்துவிட்டது சீசகனகொல்லப்பட்டபிறகு, பகைவீரர்களைக்கொல்ல விராடராஜன் குர்திபுதரரான யுதிஷ்டிரரிடத்தில் அதிகமானகௌரவத்தைப்பாராட்டி ஒரு பரதகுலத்திலுபிறந்தவரே! பிறகு, அந்தப்பதினமூன்றுவதுவாஷத்தினமுடிவில் ஸுசாமாவினால் (விராடனுடைய) ஏராளமான கோதனமானது விரைவாக அபஹரிக்ஷப்பட்டது பிறகு, பெரிதானசபதமுண்டாகித்து புழுதியும் ஆகாயத்தை அளவியது! சங்கங்களின்சபதமும் தூதுபிள்ளைகோஷமும் பெரிக்குடையபேரொலியும் முழங்கின பசுக்களுடையதும் குதிரைக்களுடையதும் ரதங்களுடையதும் இவ்வுருபம்விடப்பட்டது.

னைகளுடையதும் காலாட்களுடையதுமான சப்தமுழுண்டாயிற்று
 வவாறு, அநததிகாததாக்கள பபையெடுத்துவந்து மீதஸ்யராஜனு
 டயபசுக்கட்டத்தைக கவருமபொழுது கோபாலாக்கள தடுததா
 ர பாரதரே! பிறகு; அனேகதிகாததாக்கள பசுக்கட்டத்தை வரா
 மாகக்கைப்பற்றி விண்வாக்ச்செல்லுகின்ற குதிரைகளாலும் தோக்
 டடங்களாலும் நாமபுறத்திலும்கூழ்ந்து யுத்தத்தில் (தாங்களே)
 வற்றிபெறுவோமென்பதில்லையெனக்கொண்டு கோபாலாக்களோடு
 ப போபுரிநதாக்கள பசுக்களுடையக்கட்டத்தில் பற்றுதலுடைய
 ராக்களான அநதகோபாலாக்கள பராஸங்களைபும் தோமங்களைபுற
 கயிலெனக்கொண்டவாக்களான அனேகவிதாக்களால் ஹிமலிகப்பபட்ட
 மபலத்திலுலதிகாதததீராகளைத்தாதுததீததாக்கள பசுக்க
 ராக்கள, கோடாலிகளாலும் உலகைக்களாலும் பிண்டபாலங்களாலும்
 மதக்களங்களாலும்பலவிதமானதுன்புறுத்தலாலும்கூழ்ந்துததினும்
 நதிரைக்கோவருத்திலாக்கள (கோபாலாக்களால்) துன்புறுத்தப்படுகின்ற
 வாக்களும் மிகக்கோபனக்கொண்டவாக்களும் தேரினமீதேறிப் போ
 ரிகின்றவாக்களுமான அநததிகாததாக்கள அமபுமழைக்கோப்பொழி
 து பலத்திலுல கோபாலாக்கள ஓட்ச்செய்தாக்கள ராஜரே! பிறகு,
 கோபாலாக்கள ஹிமலிகக்கப்பட்டுப் புறங்காட்டிஒடுமபொழுது யெஸ்வ
 னமுடையவாக்களும் மிகப்பயந்தவாக்களுமான சிலகோபாலாக்கள பெரு
 முச்செறிந்து புழுதிபடிந்த மேனியையுடையவாக்களாய் அதிலேக்க
 தாடு விராடநகரத்தைவந்தடைந்தாக்கள (அநதப) பசுக்கோப்பவாச்
 ளானமனிதாக்கள விராடநகரத்தைஅடைந்து யாண்டவாக்களோடுஸ்பை
 யிலவீற்றிருப்பவனும், சூரர்களும் குண்டலங்களைபும் தோளவீ
 களையும்அணியந்தவாக்களுமான யுத்ததீராகளால் சூழப்பட்டவனும்,
 ஸாதுக்களோடும பண்டிதாக்களோடுமகூடியவனும், ராஜஸுரேஷ்டனும்,
 மந்தரிகளால் சூழப்பட்டவனும், விராடராஜனைச் சீகரமக்கண்டு,
 “ராஜேந்தரரே! பநதுக்களோடுகூடினளங்களை யுத்தத்திலஜயித்து
 அவமதித்து உமமுடையஅறுபதினாயிரம்பசுக்களை திகாததாக்கள
 டிக்கொண்டுசெல்லுகின்றாக்கள அவைக்களைத் திருப்பும் உமது பசு
 கள அழிந்துபோக்கேவண்டாம்” எனதுசொன்னாக்கள
 அநதகோபாலாக்களுடையவாததைப்பக்கேட்டு, பகைவாக்களை
 அடக்குபவனான அநதவிராடராஜன் ரதங்களாலும் யானைகளாலும்
 குதிரைகளாலும் வயாபிக்கப்பட்டதும் காலாட்களாலும் கொடியும்க
 களாலும்அடாந்ததுமான மாதஸயர்களுடைய பெரியசேனையை (யுத்
 தத்துக்காக) ஒருங்குசேர்த்தான் பிறகு, ராஜாக்களும் ராஜபுத்ராக்க

ஞம, காந்தியுள்ளவைகளும் காற்றுறுழையவுமஇடமில்லாதன
 ஞம நன்றாகத் தரிக்கத் தக்கவைகளுமான கவசங்களைத் தனித்
 யாகத் தரித்துக்கொண்டார்கள் பொற்கவசமணிந்தகுதிரைகளை
 தனித்தனியாக ரதங்களிலுட்கூடிகளாக ஞராகள நாணகயிறுக
 இழுத்து விறகளில்கூடிகளாக விராடனுக்கு அன்புள்ள தம்பிய
 சதானீகன், உறுதியுள்ளதும் இரும்பிறைசெயது உள்ளும்புற
 புடம்போட்ட பொன்னுலமுடப்பட்டதுமான கவசத்தை அணிந
 கொண்டான் சதானீகனுடைய இளைய ஸ்ஹோதரனான மதிராசு
 எல்லாப்பாரதையுட்பொறுக்கக்கடியதும் உறுதியுள்ளதும் பெ
 மயமுமான கவசத்தை அணிநதுகொண்டான் மேற்புறத்திலு
 தாமரைப்புஷ்பங்களும், நூறுசெங்கமுரோமலாகளும் பரகாசுகி
 தும் மெருகிட்ட தங்கமயமான ஓரமுள்ளதுமான கவசத்தை ஸ
 தத்தன் அணிநதுகொண்டான் வீரனும் விராடனுடையமுததகு
 ரனுமானசங்கனானவன் உறுதியுள்ளதும் இரும்பிறைசெயது பொ
 னுலமுடி அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வெண்ணிறமுள்ளதுமான கவச
 தை அணிநதுகொண்டான் மதஸயதேசத்துக்குராஜாவான் வி
 டனும் நூறுஸூரியபரதிமையுள்ளதும் நூறுசுழிகளையுடையது
 நூறுபுள்ளிகளுள்ளதும் நூறுகண்களால்கிறைந்ததும் பிளக்கமுடிய
 ததுமான கவசத்தை அணிநதான் பிறகு, மஹாபலசாலிகளும் தே
 தைகளபோன்றவர்களும் (புகைவாக்களை) அடிக்குந் திறமையுள்ளவ
 களுமானயுத்தவீரர்கள் போரபுரியண்ணைகொண்டு தங்களை தங்
 றுக்குரிய பறபலவிதமானகவசங்களைப்பூட்டிக்கொண்டார்கள் மஹ
 ரதர்கள் துணைக்கருவிகளோடுகடியவைகளும் பரகாசமுள்ளவைக
 ழானபெரியதோதளில் பொற்கவசங்களாலமுடப்பட்ட குதிரைகளை
 தனித்தனியாகப் பூட்டிகளாக ஸூரியசந்தராகளுக்கொப்பானது
 ரதனங்களாலும் தங்கத்தாலும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின
 றதுமான மதஸயராஜனுடையரத்தில மிகவும்பெரியகொடியானது
 தூக்கிக்கட்டப்பட்டது ஞராகளானசுத்தரியர்கள் பறபலவடிவமுள்
 ளவைகளும் ஸ்வாணத்தாலசெய்யப்பட்டவைகளும் பொன்மயமான
 மாலைகளுள்ளவைகளுமான கொடிகளை அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி
 ரதங்களில்தூக்கிக்கட்டிகளாக (இவ்வாறு) ரதங்கள் ஸித்தமசெய
 யப்படுமபொழுது, கங்கா விராடராஜனைப்பார்த்து, “(ராஜரே!) என்
 னால் தாமாரத்தகாமமோசுங்களுக்கு ஷாதனமான அஸ்தரமானது
 ரிஷிஸரேஷ்டரிடத்தினின்று அடையப்பட்டிருக்கிறது நான் கவசம்
 பூண்டு, ரத்தினமீதேறிப் பசுக்களிருக்கும்இடத்தைக்குறித்துப்

மப்படுகிறேன். தோஷமற்றவரே பலசாலியான இந்தவல்லினம்
 நானாகக் காணப்படுகிறேன். பசுக்களைத் தந்திரப்பாலையும் அஸ்வ
 களைத் தாமகரநிபையும் ரதங்களிலெழும்படிசெய்யும் பசுக்கள்
 மிகத் தமாக (தரிகாததவீராகள்) ஒருபொழுதும் இவருடன் போ
 ரியமாட்டார்களென்பது எனனுடைய எண்ணம்” என்றா பிறகு,
 உதஸயதேசத்துராஜாவான விராடன், இளையஸுதோதரனின் சதாரீ
 னைப்பார்த்து, “(சதாரீக்!) கங்கா, சமையற்காரனான வல்லன், விரா
 முடையவனான தாமகரநி, பசுக்களைக்காப்பவனான தந்திரப்பாலன்
 இவர்கள் புருஷஸுரேஷ்டர்களும் சூரர்களும் மிகக் கீர்புருஷர்களும்
 சிறந்தகஜராஜனுக்கு ஒப்பானவர்களும் மாயிருந்ததல்ல, இவர்கள் புத்
 தருசெய்வார்களென்பது எனனுடைய எண்ணம் இவ்விஷயத்தில்
 ஸமசயமிலலை இவர்களுக்கும் தவஜங்களும் பதாங்களுமுள்ள
 தோகளுக்கொடுக்கப்படலாம் (இவர்களும்) விசித்ரமும் உறுதியுள்ள
 ளன்னவும் லேசாயிருக்கின்றனவுமான கவசங்களைச் சரீரங்களில் பூண்டு
 கொள்ளட்டும் இவர்களுக்கு ஆபத்தங்களும் கொடுக்கவேண்டும்
 இவர்கள் ஒருபொழுதும் புத்தமசெய்யாமலிருக்கமாட்டார்களென
 பது எனனுடைய எண்ணம்” என்று சொன்னான்.

ராஜரே! அந்தச் சதாரீகன் ராஜாவினுடைய அந்தவாரத்தை
 யைக்கேட்டு மனத்திலேவைக்கொண்டி பார்த்தானான் ஸுதேவ
 னுக்கும் யுதிஷ்டிரராஜருக்கும் பீமனுக்கும் நகுலனுக்கும் ரதங்களைக்
 கொடுத்தான். அரச்சூல் விரைவாகக் கட்டளையிடப்பட்ட ஸாரதிகள்
 ராஜபக்தியைப் முன்னிட்டவர்களாகி ரதங்களைக்கண்டு விரைவாக்குதி
 ரைகளைப்பூட்டினார்கள். விராடன் சிறந்தசெய்கையுள்ள அந்தப்பாண்
 டவர்களுக்குக்கொடுத்ததனவும் விசித்ரமானவையும் புதியனவும் உறு
 தியுள்ளனவுமான கவசங்களை அந்தமஹாரதர்கள் சரீரங்களில் பூட்
 டிக்கொண்டு கவசமுள்ளவர்களானார்கள். ராஜஸுரேஷ்டரே! வேக
 முள்ளவர்களும் மறைக்கப்பட்டிருவமுள்ளவர்களும் எல்லாச்சாஸத
 ரங்களிலுமஸ்மாததர்களும் மஹாரதர்களும் குருபுகவர்களும் சூரா
 களும் உண்மையானவனமையுள்ளவர்களும் பாண்டுகுமாரர்களுமான
 நான்குபாரதர்களும் கவசமணிந்து உதஸாஸுததுடன் ஸுவானத்
 தாலஅலங்கரிக்கப்பட்ட தோகளினமீதேறி ஒருங்குசேர்ந்து விராட்
 னுக்குப் பின்னே சென்றார்கள். அந்தவீரர்கள் நீண்டனவும் உறுதி
 யுள்ளனவுமான விலவின்நாணகளைத் தங்கள் வன்மைக்குத் தக்கபடி
 இழுத்து விறகளிவூட்டினார்கள். பிறகு நல்ல ஆடைகளை உடுத்தி
 வர்களும் சந்தனங்களால் பூசப்பட்டவர்களுமான அந்தவீரர்களெல்லாம்

• ஸாரும், அரசனாலவப்பட்டுக் குதிரைகளை விரையுழைநூகல்
பொன்னுபரணங்களால் மறைக்கப்பட்டவைகளும் பருத்தவைகளும்
(பாரத்தை) நன்குபொறுக்கும் தன்மைபொருந்தியவைகளும்மான அ
த்குதிநூகல், தூண்டப்பட்டப் பசிகளுடையவரிசைகளபோல்
கூணப்பட்டன் பயங்கரமானவடிவமுள்ளவைகளும் மதப்பெருக்கு
றகனனத்தையும் முகத்தையுமுடையவைகளும் புத்தத்தில் ஸமா
தாக்களானவீரர்களால் நன்கு ஏறப்பட்டவைகளும் சிறந்தயானைமாவு
தாக்களால் ஏறப்பட்டவைகளும்நல்லதந்தங்களையுடையவைகளும்அத
புதுவயதுசென்றவைகளும் மழைபொழிவினமேகங்களபோன்றவை
களும்மான பெரியயானைகள் நகரதுபோகினமலைகளபோலப் பி
புத்தத்தில் ராஜாவைத் தெர்ப்பாதுசென்றன உறுதியான ஆபுதங்களே
யுடைய ஜனங்களால் சூழப்பட்டதுமரத்தங்களாலும் குதிரைகளாலும்
யானைகளாலும் சூழப்பட்டதுமான விராடனுடைய அரதச் சிறந்த
ஸேனையானது அப்பொழுது இரதரனுடைபஸேனையோல விளங்கி
யது மஹாராஜே! ராஜே! பசுக்களுடையஸ்தானத்தை அடைய
வேண்டுமென்கிறண்ணத்தான செல்லுகின்ற அரதவிராடீன அப
பொழுது மதஸ்யதேசத்தினர்களும் ஸமாததர்களும் மேனமைபெற
மவர்களும்மான இருபதினாயிரம்வையார்களும் ராஜபுருஷர்களும் எண்
னாயிரம்மரத்தங்களும் ஆயிரம்யானைகளும் இருபதினாயிரம்குதிரைகளும்
விரைவாகப்பினதொடர்ந்துசென்றார்கள பரதகுலத்திலுக்கித்தவரே!
விராடனுடைய அரதஸேனையானது வஸந்தகாலத்தில் அதிகபுஷ்பங
களால் நிறைந்ததும் விசித்தரமுமானகானகம்போல அநிசமாக விளங்
கியது

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

கோகர ஹண் பாவம் (தோடீச்சி)

(விராடீனஸேனக்கும் ஸப்சர்மாவின்ஸேனக்கும் யுத்தமும், யுதிஷ்
டிராழிதல்லானவர்களால் கோல்லப்பட்டவர்களின் தொகை
யும், விராடனுக்கும் ஸப்சர்மாவுக்கும் யுத்தமும்)

சூரர்களும் வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஸேனையையுடை
யவர்களும் (பகைவர்களை) வெல்லும் தன்மையுடையவர்களும்மான
மாதஸ்யாக்கள் பட்டணத்திலிருந்துவெளிப்பட்டு ஸூரியாஸ்தமனஸம்

வேறுபாட்டும்

ததில் தரிகாததாக்களை அடைந்தார்கள் பக்கங்களிடத்தில் அதிக
 ஜுவலுள்ளவர்களும் மிகப் பலமுள்ளவர்களும் நன்றாக அடிப்பவர்களு
 வான அந்த தரிகாததாக்களும் மாதுஸபாக்களும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட
 டிருக்கிற ஸேனையுடன் கூடி ஒருவரையொருவராக தாதுப் போய்நி
 தார்கள் பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் தோமரங்களாலும் அங்குசங்
 களாலும் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஸாமாதிபிமும தலைமையமுள்ள
 பாணைமாவுததாக்களால் ஏறப்பட்டவைகளும் மதங்கொண்டவைகள்
 மான யானைகளும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப் போய்நித்தன ராஜ
 ரே' பரஸபரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற அவ்விருதிறத்துவீரர்களு
 க்கும் ஸூரியன் அஸதமிக்கும் தருணத்தில் கோரமானதும் நெருங்
 கியதும் மயிரககச்சம் உண்டுபண்ணுகின்றதும் யமுனுடைய நாட்டை
 வருத்திபண்ணுகின்றதும் காலாட்களும் ரதங்களும் சிறந்தபானை
 களும் குதிரைவீரர்களும் நிறைந்த ஸேனையின் பெருக்கமுள்ளதும்
 தேவாஸுரர்களின் யுத்தமபோன்றதுமான யுத்தம் உண்டாயிற்று
 (அந்தஸேனைகள்) ஒன்றையொன்று எதிர்த்து அடித்துக்கொள்ளுகை
 யில், பூமியிலுள்ளபுழுதியானது உயரக்கிளம்பிற்று, ஒன்றும் அறியப்
 படவில்லை பறவைகளும் ஸேனையிலுண்டானபுழுதியில் லுழம்பப்பட்டுப்
 பூமியிலிழந்தன அதிவேகமாகச் செல்லுகின்ற அம்புகளால் ஸூ
 யனும் மறைக்கப்பட்டான் ஆகாயமானது மின்மினிப்பூச்சிகளோடு
 கூடியதுபோலாயிற்று காஜிக்கின்றவர்களும் இடமாகவும் வலமாக
 வும் அம்புகளையெய்துகின்றவர்களும் உலகநிறந்த வீரர்களுடைய
 ஸவாணமயமான பின்புறத்துடன் கூடினவர்கள் மின்னல்கள் போல
 அசைந்துகொண்டிருந்தன தோகள் தோகளோடு சேரக்கொண்டறந
 காலாட்கள் காலாட்களோடு சேர்ந்தார்கள் குதிரைவீரர்கள் குதிரை
 வீரர்களோடு சேர்ந்தார்கள் மஹாகஜங்கள் மஹாகஜங்களோடு
 சேர்ந்தன யுத்தவீரர்கள் ரணங்கள்தில் அதிககோபங்கொண்டு கத்
 திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் சகதிகளாலும் தோமரங்களாலும்
 ஒருவரையொருவராக கொன்றார்கள் பரிசுயுத்தங்களைக் கையில்கொண்ட
 சூரர்களான யுத்தவீரர்கள் அதிககோபங்கொண்டவர்களும் உதஸா
 ஹமுள்ளவர்களும் ரணங்கள்தில் ஒருவரை ஒருவராக கொல்லுகிறவா
 களுமாகிப் (பகைவாக்களை) புறங்காட்டி ஒடுமபடி செய்வதற்குச் சகதி
 யற்றவர்களாக (அந்த யுத்தங்கள்தில்) அதுகூப்பட்டதலைகள்,
 சிவநதிருக்கின்ற கீழ்மேல் உதடுகளுள்ளவைகளும், நல்ல மூக்குள்ள
 வைகளும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கிற மீசையுள்ளவைகளும், நன்கு
 அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் யுத்தியினால் காந்தியற்றனவாகச் செய்ய

ய்ப்பட்ட குண்டலங்களுள்ளவைகளுமாகக் காணப்பட்டன. அந்
மஹாயுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் வீரர்களால் அறுக்கப்பட
புருகுகின்ற க்ஷத்ரியர்களுடைய சீரங்களை ஆசசாமரங்களுடைய அடி
கட்டைகளிப்போலக் காணப்பட்டன. அந்த யுத்தப்பூமியானது, ஸா
பங்களுடைய உடலிப்போன்றவைகளும் சந்தனங்களால் பூசப்பட்டவை
களும் மான்கைகளாலும் குண்டலங்களுடனாகமுன் தலைகளாலும் நான்கு
பக்கங்களிலும் வயாபிக்கப்பட்டது - அந்த யுத்தப்பூமியானது மெல்லிய
வியத்ம் பொன்னால் அழகுசெய்யப்பட்டதுமான இரணுவெஸ்தரந
களைத் தீர்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற நல்ல, யௌவனமுள்ள ஒருஸ்தா
போல்விளங்கியது அதிகமாகப்பெருகுகின்ற ரகத்ததினால் பூமியி
லிருந்து உண்டானபுழுதி தணிந்தது ஸ்ஸையமானது கோரமான
மதிமயக்கத்தை அடைந்து வரம்புகடந்திருந்தது அப்பொழுது தர்
மாதமாவும் பாண்டுநந்தனருமான யுதிஷ்டிரரும் ஸஹோத்ரர்களோடு
அணிவஞ்சுத்துக்கொண்டு வீராடனுடன் சேர்ந்து (பகைவர்களோடு)
போர்புரிந்தார யுதிஷ்டிரா தமதுபடையை ராசாளிபபூரிபோலாக்கிக்
கொண்டு (அந்தப் பூரிக்குத் தாம்) முகமாயிருந்தார, நகுலஸஹதே
வர்கள் - இரண்டுசிறகுகளாலாக, வருகோத்ரன் வாலாயிருந்தான்
அந்த யுத்தத்தில் குருதிபுத்தரான யுதிஷ்டிரா ஆயிரமரதிகாக்களைக்கொ
ன்றார். சஸ்தரங்களைத் தரித்த எல்லா வீரர்களுள்ளும் சிறந்தவனும்
மிகக்கோபங்கொண்டவனும் வீரனுமான பிம்ஸேனனோ இரண்டா
யிரம் ரதிகாக்களைப் பரிலோகத்துக்கு அனுப்பினான். நகுலன் முந
றுறு ரதிகாக்களைக் கொன்றான். ஸஹதேவன் நானூறு ரதிகாக்களைக்
கொன்றான். சதானீகன் நூறுபோகளைக் கொன்றான். மத்ரிர்ஷ்ண
நானூறுபோகளைக் கொன்றான். சிறந்தபல்முள்ள சதானீகனும் மத்ரி
ர்ஷ்ணனும் அதிகக்களிப்புறத் தரிகாததாக்களுடைய பெருமப்படையில்
நுழைந்த மிகப்பாரப்படின (எதிரிகளோடு) மயிர்பிடித்துச் சண
டைசெய்தார்கள். தேராளிகளோடு தேராளிகளாககின்றும் சண்டை
செய்தார்கள். தரிகாததாக்களுடைய பெருமப்படையில் நுழைந்தவாக
ளான அவலிருவர்களை யுங்கண்டு ஸூரயத்தத்தனும் வல்லனும் (அவா
களைப்) பின்தொடரத்துசென்றார்கள். பெரிதான் வில்லையேந்தியவ
னும் மஹாபலசாலியும் வீராடயுதானுமான சங்கன யுத்தத்தில் சூரா
களை ஸமஹரித்துக்கொண்டு (தரிகாததாக்களுடைய) பெருமப்படையில்
புகுந்தான். அந்த யுத்தத்தில் தரிகாக்களுள் சிறந்தவனான அந்தவீரா
டன் ஐந்து ரதிகாக்களையும் நூறு யானைகளையும் அவவாறே ஆயிரம்
குதிரைகளையுங்கொண்டு ஒற்றைத்தேருடன் பறப்பலிதமான யுத்த

களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸ்வாநாமம்மான ரத்ததுபன்குமன்-
 ரிகாததேசாதிபதியான ஸுசாமாவை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான
 பிரியவிலுள்ளவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான அவவிருவர்களும்
 சுகளிநரடுவில் இரணிகொள்கைபோல் ஒருவரையொருவர் அடித்
 துக்கொண்டு அந்த ரணகளத்தில் போயுந் தாங்கள். மிகுந்தகோ-
 டுகொண்டவர்களும் பொறுமைபற்றவர்களும் அஸ்தரங்களில் பயி-
 ரியுள்ளவர்களும் ராஜஸ்ரேஷ்டர்களிருவர்களும் கூமையுள்ள
 னைகளாலும் கத்திகளாலும் சக்திகளாலும் கோடாலிகளாலும்
 காசித்தாக்கள் பிறகு, ரதிகாக்களானிருவர்களும் ரதங்களுடன்
 (தத்ததுக்காக) ஒருவரையொருவரோடே இரண்டுமேகங்கள்
 கைத்தாரைகளைப்பொழிவதுபோல் நான்குபக்கத்திலும் விரைவா-
 ப பாணங்களைப்பொழிந்தார்கள் அஸ்தரவீதையில்பயிரிசியுள்ள
 ரகளான அவவிருவர்களும் அதிககோபங்கொண்டு, இரண்டையாண்-
 ன தந்தங்களால் ஒன்றையொன்றுபிளப்பதுபோல், கூமையுள்ள
 ரணங்களால் ஒருவரைஒருவர் யுத்தத்தில் பிளந்தார்கள் மதஸ்ய
 ரஜன் ஸுசாமாவைக் கூமையுள்ளபாணங்களால் அடித்து அவ
 வடைய நான்கு குதிரைகளையும் ஐவரைதுபாணங்களால் அடித்தான்,
 ரணப்பாணங்களால் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் கொடி-
 யையும் அடித்தான் அவவாறே, யுத்தத்தில் கொடியும்தங்கொண்ட
 னும உத்தம்மான அஸ்தரங்களை அறிந்தவனுமான ஸுசாமாவும் மத்
 யராஜனைக் கூமையுள்ள ஐம்பதுபாணங்களால் அடித்தான் ராஜே-
 தரரோ அப்பொழுது, பெரியயுத்தத்தில் அவவிருவர்களுடையனை-
 னைகளனைத்தும், இரவினமுன்னேரத்தில் புழுதியால்குழப்பப்பட்டமை-
 யால் ஒன்றையொன்று அறிந்துகொள்ளவில்லை

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

கோகரஹணபர்வம் (தோடர்ச்சி)

(ஸஞ்சர்மா விராடனைப்பிடித்ததும், பீமன் விராடனைவீல்த்து
 ஸஞ்சர்மாவைப்பிடித்ததும், யுதிஷ்டிரர் கருணையினால்
 ஸஞ்சர்மாவைவீல்த்ததும்)

பரதவம்சத்தில்உதித்தவமே உலகமனைத்தும் இருளாலும் புழு-
 தியினாலும் மூடப்பட்டிருக்குங்கால் அணிவகுக்கப்பட்ட ஸேனைகளை
 புடையவர்களும் பகைவர்களைக்கொல்லுந்தன்மையுள்ளவர்களுமான

அந்த (இருதிறத்துவீரர்களும்) ஒரு ¹முஹூர்த்தகாலம் யுத்தமெய்யாமல் இருந்தார்கள். பிறகு, இருவேலைகளுக்கொண்டும் ராதரின் நிரமலமாகச் செய்துகொண்டும் சுத்திரியர்களை யுத்தத்தில்காண்பித்ததொண்டும் சந்தரன் உதித்தான் வெளிச்சமுண்டானபின், அந் யுத்தவீரர்களுக்கு ஒருவரையொருவாபாரத்துக்கொண்டு செய்யுபடியான் கொடுமப்போ பின்பும் விளைந்தது அவ்வாறே, அந்தவீரர்களுடைய நெருங்கின அந்தவேலைகள் கோபங்கொண்டு கதாயுதங்களாலும் பட்டாக்கத்திகளாலும் கோடாலிகளாலும் கூரியதுளிரொள்ளனவும் நன்றாகச்சாண்பிடிக்கப்பட் டிருக்கிற முனையுள்ளனவமான ஈட்டிகளாலும் ஒன்றைஒன்று எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டன தரிகாததேசாதிபதியும் ராஜாவுமான ஸுசாமாவானவன் (தன் வேலையினால் மதஸ்யராஜனுடைய எல்லா வேலையையும் அடித்து ஜயத்து மாதஸ்யர்களை நசுக்கி, பிறகு, பலசாலியான விராடனை எதிர்த்து ஓடினான் அவ்விருவர்களும், மதங்கொண்ட இரண்டு கால்களப்போலவும் மத்ததினால் அடங்காத இரண்டியான்களப்போலவும் யானைகளைப் பற்றி இழுக்கும் தன்மையுள்ள இரண்டு ஸிமமங்களைப்போலவும் அதிமதங்கொண்டிருந்தாரும் வருந்தாரும்போலவும் போர்புரிந்தார்கள் இருவர்களும் ஸமமான பலமும் உதஸாஹ முமுளளவர்கள் இருவர்களும் ஸமமான பராகரம்முடையவர்கள் இருவர்களும் ஸமமாகவே அஸ்தாங்களை பரயோகிப்பவர்கள் இருவர்களும் யுத்தத்தில ஸமாத்நர்கள் அவ்விருவர்களும் தனியாகத் தேரில்கட்டியிருக்கின்ற குகிமைகளையும் இருவர்களுடைய புறங்காப்பவரையும் ஸாரதிகளையும் கொன்று ஸமமான விலைப்பிடித்துக்கொண்டு அதிகக்கொழுப்புள்ள கருஷணம்ஸாக்களைப்போல இருந்தார்கள் பிறகு, தரிகாததேசாதிபதியான ஸுசாமாவானவன் ஸுவாமானகிற ஸ்வேஹாதரனுடன் நாமபுறத்திலும் தோக்கூட்டத்தோடு மதஸ்யராஜனை எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, சுத்திரியரிடமிருந்தவர்களான அவ்விரண்டு ஸ்வேஹாதரர்களும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கதாயுத்தத்தைக்கையில்கொண்டு தோகளிவிருந்து வுறங்கி வேகமாக (விராடனை) எதிர்த்துவந்தார்கள் பிறகு, பகைவீரர்களை நாசஞ்செய்யவனும் பலசாலியும்வீரமுள்ளவனும் கதாயுதமுள்ளவனுமான ஸுசாமாவானவன் தேரிழந்த மதஸ்யராஜனை உயிரோடுபிடித்தான் பயத்தைச்செய்யும்வன்மையுள்ள ஸுசாமாவானவன் ஒரு காழ்க்கை யுவதியைத்துன்புறுத்துவதுபோல அந்தமதஸ்யராஜனைத் துன்புறுத்தித் தன்தேரில ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு சென்

1 'சந்தரன் உதிக்கும்வரையில்' எனப்பது பழைய உரை

றுன ரதத்தைஇழந்த மிகுந்தபலசாலியான அந்தவிராடன பிழிக்
 பட்டவுடனே,அந்தஸையமுழுவதும்தேதாலவியடைந்து உதஸாஹ
 தையும் ஆசையையும்இழந்ததாகியது யுத்தத்தில் தரிகாதத
 ளால் ஹிமஸிககப்பட்ட மாதஸயாகள எல்லாததிசைகளிலும் மூலே
 திசைகளிலும் பயந்துஒடினார்கள் , நடந்துமசென்றார்கள் அந்
 மாதஸயாகள, (தரிகாததார்களால் அவ்விதமாக) ஓடப்படுமளவ்
 தாமாதமாவும் குந்தியினபுதலவருமான யுதிஷ்டிரா சதருக்களைஅட
 குகிறவனான பீமஸேனனைப்பார்த்து, “சிறந்தகைகளுள்ளவனே
 மதஸயராஜன (தரிகாததராஜனான ஸுசாமாவினால் பிழிக்கப்பட
 விட்டான அவனை நீ விடுவிக்கவேண்டும் அவன் சதருக்களுக்க
 வசப்படவேண்டாம் பீமஸேன ! நீண்டகைகளுள்ளவனே ! ஸு
 மாவினால்பிழிக்கப்பட்டிருக்கிறவனும் நமக்கு பரிதியை உணசிப
 ணுகிறவனுமான விராடராஜனைக் காப்பாற்று விரைவாக விடு
 நாமஎல்லாரும ஸாவாபீஷ்டங்களாலும் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டு (இ
 னிடத்தில்) ஸுகமாகவளித்ததுவந்தோம் பீமஸேன ! அடப்படிப்பட
 வாஸத்துக்குக் கைமமாறானது உன்னால் செய்யத்தக்கது” என
 சொன்னா அந்தயுத்தத்தினமத்தியில்அவ்வாறுசொல்லுகின்றஅந்
 யுதிஷ்டிராரைப்பார்த்து, (பகைவார்களால்) அவமதிக்கத்தகாதவன
 மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன, “ராஜரே! உமமுடையகட்டளை
 னால் நான் இவனைப் பாதுகாக்கிறேன் யுத்தத்தில் பகைவா்களுடைய
 பலத்தோடு ஒப்பிடக்கூடாததான் எனனுடையதோளவலியைஆத்
 மாகக்கொண்டு எதிராளிகளோடு போராபுரிகிற எனனுடைய மி
 பெரிதான் இந்தச்செய்கையைப்பாரும் ராஜரே! நீர் உடன்பிறந்த
 களோடு ஏகாரதமானஸதலத்தை அடைந்திரும் இதோ பெ
 களைகளுள்ளதும் மலைபோன்றதும் பூவாமற்காயப்பதுமான ஒரும
 இருக்கிறது நான் இதைப்பெயர்த்துப் பகைவா்களை நாசம்செ
 மேன்’ என்றுசொன்னான் மதயாணைபோல மரத்தைப்பாக்கின்
 னும் வீரனுயான அந்தஸுஹோதரனைப்பார்த்து, தாமராஜாவான்
 ஷ்டிரா, “பீம ! ஸாஹஸம்செய்யாதே இந்தமரம் இருக்கட்டும் ப
 குலத்தில்உதித்தவனே ! வருஷத்தைக் (கையிலஎடுத்ததுக்) கொண்
 அதிமானுஷ்டமானகாபங்களைச்செய்யும் உன்னை ஜனங்கள், ‘இ
 பீமஸேனன்’ என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டாம் (ஆதலால்,) இ
 ரதமரத்தை(கையில்) எடாதே , ஸிமமராதத்தையும் வெளியி
 தே (இவ்விதமான)செய்கையினாலும் ஸிமமராதத்தினாலும் ஜனங்
 உன்னை நிச்சயமாகஅறிவார்கள் நீ இந்தமரத்தை எடுத்துக்கொண்

தேவையையே எதிர்த்து ஓடாதே மரத்தைப்பிடுங்குமெனனை நிக்
மாக ஜனங்கள் அறிந்துகொள்வார்களா (ஆதலால்,) நீ வேறு
புத்தையையே எடுத்தது மனுஷ்யர்களுக்கு உரியகாரியத்தையே செய
ரிதாகளுக்கு உரித்தானதும் பிறாக்கால கண்டுபிடிக்கமுடியாதது
ன ஆயுதமானவிலையாவது சகதியையாவது உத்தியையாவது
ராடாலியையாவது எடுத்ததுகொண்டு விரைவாக விராடராஜனை
விடப்பாடாக மதஸ்யராஜனை ரக்ஷிக்கண்ணென்கொண்டு (பகைவா
ளாடு) யுத்தரங்கத்தில் போராடியுமெனக்கு மஹாபலசாலிகளான
ஸஸஹதேவர்கள் சகரரக்ஷகர்களாவார்கள்” என்றுசொன்னான்

பாண்டுநரதனனுபீமன ஸ்வேஹாதரஞ்ஞையவசனத்தை ஏற்று,
ததைவிட்டு விலகிவிட்டுத் தேரினமீதேறி ஜலத்துடன்சுடின
கம்போலச சரமாரிகளைப்பொழிந்ததுகொண்டு பயங்கரமானசெய
புள்ள அநதஸுசாமாவைக்குறித்து ஓடிவந்தான் பீமன விரா
டப்பாத்தவதுடன், ஸுசாமாவைநோக்கி, ‘நில, நில’ என்றும்
ரனனான ரதிகாக்குள்ளுத்தமனான ஸுசாமாவானவன, பின்புறத்
‘நில நில’ என்று சொல்லுகின்றவனும காலனுகும அநதக
கும் யமனுகும் ஒப்பானவனுமான பீமனைப்பாத்தது மனதகவலை
ருன ஸுசாமாவானவன, “மஹாயுத்தம் நோந்துவிட்டது
ன எனனுடைய மிகச்சிறந்தசெய்கையைப் பாரக்கட்டும் நானும்
னுடைய மிகச்சிறந்தசெய்கையைப் பாரக்கிறேன்” என்றுசொல்லி
லைவிட்டுத் ததுகொண்டு ஸ்வேஹாதரர்களுடன் திருமபினான அநதரதி
ன நிமிஷத்திற்குள் பீமஸேனனோடுசேர்ந்தார்கள் பீமஸேனனான
ர்களுடன்சுடின தோயாரீன குதிரைகளுடையனவும் உகராகளும்
லாளிகளும்மான சூரர்களுடையனவுமான லக்ஷக்கணக்கானகூட்
கள் விராடனுடையஸம்பத்தில் கீழேதள்ளப்பட்டன மஹாதமா
னபீமன சுதாயுத்தத்தைவிட்டுத் தது அவர்களுடைய காலாட்களைக்கொ
ரன யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்ட ஸுசாமா அவவிதமான
தயுத்தத்தைப்பாத்தது, ‘மஹாபலமுள்ள (நமமுடைய) ஸேனயத்
முநதிமுழுகினஒருசதருவீரன காணப்படுகிறான், எனனுடைய
னையில் மிகுதி என்னஇருக்கிறது?’ என்றும்னத்தினாலுலோசித்
அப்பொழுது காதுவரையில்இழுகப்பட்ட நாணகயிறுள்ளவிலு
தோன்றினான் ஸுசாமா, கூரியஅம்புகளை அடிக்கடி (பீம
ன்னமீது) விடுத்தான் பிறகு, அதிககோபமுள்ளவாகளான அந
பாண்டவர்களுனைவரும் தரிகாததாக்கைக்குறிப்பிட்டுத் திவ்யாஸ
த்தைவிட்டுக்கொண்டு குதிரைகளை எதிரிலநடத்தினார்கள் அப

டிபபட்ட பெரியஸேனையைநோக்கித் திருப்பிவிடப்பட்ட ரதங்களு
 னகடின அந் தபாண்டவாகளைக்கண்டு, விராடபுதரன் (பகைவரி
 ம) அதிககோபம்கொண்டு மிக்கவியப்பைததரததக்கதாக யுத்தம்
 செய்தான் தரிகாததாகள எதிர்த்துவந்து ஐயத்திலவிருப்பத்துடன்
 பாராபுரிந்தார்கள அவர்களமீது அதிககோபம்கொண்டவனும் ஆயு
 நம்பிடித்தவரனைவருள்ளும் சிறந்தவனும் வீரனுமானபீமஸேனன்
 இரண்டாயிரமதேராளிகளைப் பரலோகத்தை அடையச்செய்தான்
 சூரதிபுதரனும் ராஜாவுமானயுதிஷ்டிரா (அம்புகளால்) ஆயிரமவீரா
 ளைக்கொன்றா நகுலனும் எழுநூறுபோகளைப் பாணங்களால்
 கொன்றான் பரதாபமுள்ளவனும் புருஷஸரேஷ்டனும் பெரியவன்மை
 புள்ளவனுமானஸஹதேவன் யுதிஷ்டிரராலகட்டையிடப்பட்டபு பெரி
 தான் தரிகாததாகளுடையஸேனையிலபுகூர்து ஸிமமமானது அலப
 மருகங்களைக் கலக்கமுற்செய்வதுபோல எல்லாபராணிகளையும் கல்
 கமுற்செய்து முந்நூறுசூரர்களைக்கொன்றான் பிறகு, மஹாபல
 முடைய யுதிஷ்டிரராஜா விரைவாகஎதிர்த்துச்சென்று ஸுசாமாவை
 அம்புகளால் நன்றாகஅடித்தார ஸுசாமாவும் மிக்ககோபம்கொண்டு
 விரைவுள்ளவனாகிப் பத்துப்பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைஅடித்து நான்
 சூபாணங்களால் (அவருடைய) நான்குசூரிகளைகளையும் அடித்தான்
 ராஜரே ! பிறகு, சுறுசுறுப்புடன் யுத்தம்செய்வனும் சூரதிபுதரனு
 மான் வருகோதரன் ஸுசாமாவினிடம்சென்று அவனுடையகுதிமை
 ளை (அடித்து)க் கீழேதள்ளினான், சிறந்தபாணங்களால் அவனுடைய
 பின்முத்திலுள்ள இரண்டுசக்கங்கையுங்கொன்று, பிறகு, கோபம்
 கொண்டு அவனுடையஸாரதியையும் ரதமத்தியினின்று கீழேதள்ள
 னான் சூரஸூகவும் சகரரசக்கங்கையுமிருக்கிற சோஸுவனென்ப
 வன் ரதத்தையிழந்தவனான தரிகாததராஜனைக்கண்டு அப்பொழுத
 யத்தினால் அவனைவிட்டு விலகினான் பிறகு, பலசாலியானவிராடன்
 ஸுசாமாவினுடையரத்ததினினு துள்ளிக்குதித்தது அவனுடைய
 கதாயுத்தத்தைஎடுத்ததுக்கொண்டு அவனையே அடித்தான் கதாயுத்
 தைக் கையில்கொண்டவனானஅவன் பிராயமுதிர்ந்தவனாயிருந்தாலு
 மருணைபோல ஸஞ்சரித்தான் பயங்கரமான உருவமும் வீராயு
 முள்ளபீமனே (தன்) தேரினினுதுள்ளி வேகமாய்ச்சென்ற
 அவனுடைய தேரில்குதித்தது மறுபடியும் மனத்தேறுதலடைந்த
 யுத்தம்செய்கின்ற ஸுசாமாவினுடைய தலையை, ஸிமமமானது மக்
 பின்உச்சியிலிருந்துகுதித்துச் சிறிய மருகத்தைப்பிடிப்பதுபோலவு
 பூனையானது கோபத்தோடு மேலேபாயந்து எலியினுடையதலையை

பிடிப்பதுபோலவும்-பிடித்துக்கொண்டான சிறந்தகைகளுள்ளபீமன்
 கோபத்தினால் அவனைத் தாக்கிப் பூமியில்தேயதது, அலறுகின்ற அ
 னுடையதலையில் நன்றாக அடித்தான் பீமன், அவனமீது முழங்கா
 வைத்து அவனை முஷ்டியினால்குத்தினான் அந்த தரிகாததராஜ
 பலத்த அடியினால் துன்பமுற்று மயக்கமடைந்தான் தரிகாதத
 றுளம் ஹாரதன அந்தவீரன் பிடிப்பட்டவுடன், தரிகாததாக்களுடைய
 ஸையமுழுவதும் பயத்தால் துன்பமடைந்து தோல்வியுற்றது
 பிறகு, மஹாச்தாக்களும் தம்முடைய தோள்வலியை ஆதாரமாக்கிக்
 கொண்டவர்களும் (அகாயத்தில) வெட்கமுடையவர்களும் உத்தமம்
 வரதமுள்ளவர்களும் மஹாதமாக்களும் விராடனுடைய கலேச்
 சைத்தீராதவர்களுமான அந்தப்பாணிபுத்ரர்களனைவர்களும் எ
 லாபபசுக்களையும் திருப்பிக்கொண்டு 'ஸுசாமாவைஜயித்து (அவ
 டைய) தனத்தையும் முற்றுமளந்ததுக்கொண்டு (அரசனாக
 முன்னிலையில் வந்து) நின்றார்கள்

பிறகு, பீமன், "தீயொழுக்கமுள்ள இந்தஸுசாமாவானவ
 ன்னனிடத்தினின்று உயிர்பிழைப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லன் அரச
 எப்பொழுதும் தையுள்ளவராக இருப்பதால் என்னால் யாதுசெ
 யத்தக்கது?" என்று சொன்னான் குருதீபுத்ரனான வருகோத்ரர்
 தனக்குவசப்படப்பரவச்சுனியிருக்கிற அந்தஸுசாமாவைக் கழு
 தில்பிடித்து அரசனிடம்கொண்டுவந்து; பிறகு, துடித்துக்கொண்டி
 க்கின்ற அவனைக்கட்டி, 'ப்ரஜைஞயிதர்தவனும் புமுநியடார்தவத்
 மான அவனைத் தேரிலேற்றிவைத்தான் பீமனே, ரணகளத்தினம்
 தியிலிருக்கிற யுகிஷ்டிரைவந்தடைந்து 'ராஜாவானஸுசாமா
 (அவருக்குக்) காண்பித்தான் புருஷ்ரிதசிறந்தயுகிஷ்டிரம்ஹாராஜ
 அந்தஸுசாமாவைப்பார்த்து நகைத்து யுத்தத்திலிளங்குகின்ற பி
 ணைப்பார்த்து, " (வல்ல!) இந்தநரராதமனை நீ விட்டுவிடு" என்று க
 டையிடடார இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபீமன், 'மஹாபலசாவியா
 ஸுசாமாவைப்பார்த்து, "ஏ! மூட! உனக்குப்பிழைத்திருக்க வி
 பயமிருக்குமானால் சொல்லுகின்றனனிடமிருந்து அதனகாற்ண்
 தைக்கேன - 'வீரர்களகட்டங்களிலும் ஸ்பைக்களிலும், 'நான் (உ
 க்கு) - அடிமையாயிருக்கிறேன்' என்று உனனால் சொல்லத்தக்கது
 இப்படிச் சொன்னால் நான், உனக்கு உயிரைக்கொடுப்பேன் 'இத
 புத்தத்தில் 'ஜயமெற்றவனால்' அனுஷ்டிக்கத்தக்க முறை" எனத்
 சொன்னான் - பிறகு, "தமையனான யுகிஷ்டிரா அந்தப்பீமனைப்பற
 க்து; 'உனக்கு நாம் பரமாண்மாயிருப்போமாகில் இழிவானநடக்கை

டைபவனான இந்த ஸுசாமாவை விட்டுவிடு, விட்டுவிடு இவன்
 ராடராஜனுக்கு அடிமையாய்விட்டான்” என்று அன்புள்ள வாரத
 தபைச சொல்லிவிட்டு, “(ஸுசாமாவே!) நீ விடுபட்டாய் தாஸ
 ரகாமல ஓடிப்போ ஒருபொழுதும் இவ்விதம் செய்யாதே” என்று
 சானனா (தாமபுதரா) இவ்வாறு சொல்லியபின் ஸுசாமாவான்
 ன வெடகத்துடன் தலைகுனிந்தான் அவன், விடப்பட்டவுடன்
 ராஜாவை வந்தடைந்து நமஸ்காரம்செய்து புறப்பட்டான் பகைவா
 னாவென்றவர்களும் தங்கள் கைவன்மைகுறையாதவர்களும் (அகா
 ரத்தில்) வெடகமுடையவர்களும் வரதங்களை அனுஷ்டித்தவர்களு
 மான அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸுசாமாவைவிட்டுப் போகுகளத்தி
 னிடையில் அன்றிரவு ஸுகமாக வலித்தார்கள்

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரநுடைய ஏவலால் விராடன் அனுப்பிய தூதர்கள்
 நகரத்தில் ஜயத்தை வெளியிட்டது)

பிறகு, விராடன் ஸரதோஷமடைந்து மனிதர்களுடைய வல
 மையைமீறியிருக்கின்ற வல்லமையுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமா
 ருருதிபுதரர்களைத் தனத்தினாலும் வெகுமானத்தினாலும் நலவா
 தையிலுமும் ஸரேஹத்தினாலும் பூஜித்தான் விராடன், “எனது
 டைபரதனங்கள் உங்களுடையவைகளே அந்த எல்லாதனங்கள்
 லும் (உங்களுடைய) இஷ்டப்படி கார்யங்களை இனிது செய்துகொ
 ள்ளவர்கள் பகைவர்களை நாசஞ்செய்யவர்களே! உங்களுக்கு அலங்கா
 ரகப்பட்டிருக்கின்ற கன்னிகைகளையும் பலவிதமான தனங்களையும் ம
 தும்மனத்தினால் விரும்பப்பட்டவைகளையும் கொடுக்கிறேன் உங்க
 டைய வல்லமையினால் இப்பொழுது இவ்விதத்தில் நான் சேஷமமா
 விடுவிக் கப்பட்டேன் ஆதலால், நீங்களெல்லோருமே மதஸ்யதேச
 துக்கு அரசர்கள்” என்று கூறினான் அந்த ஸமயத்தில் அவ்வித
 சொல்லிய அந்த விராடனைநோக்கி, குருகுலத்தில் உதித்தவர்களு
 யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களுமான பாண்டவா
 மிக்க களித்தமனத்துடன் தனித்தனியாக (பின்வருமாறு) உரை
 ளலானார்கள் “ராஜரே! எல்லாவிதத்தினாலும் (உமமுடைய) வா
 னையை (நாம்கள்) கொண்டாடுகிறோம் நீர் பகைவர்களால் விட

பட்டரென்னும் இவ்வாவினாலேயே (நாகன்) இப்பொழுது பரி
யுள்ளவாகளாகிறோம் நீர் பகைவரிடமிருந்து விடுபட்டென்னு
இந்தக் காரயமன்றே எங்களுக்கு ஹிதமானது எங்களுக்கு வேண்டு
காரயமுமில்லை (நாகன்) தனத்தைத் தேடவில்லை” எனறனா பிறகு
சிறப்புற கைகளுள்ளவனும் அரசரிற்சிறந்தவனும் மதஸ்யதேசத்து
ராஜாவுமான விராடன் மனக்களிப்புறவனும் அன்பினபெருக்கா
நிறைந்தவனும் ஸந்தோஷத்தால் தழுதழுத்த வாகுள்ளவனுமா
யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து மறுபடியும் கூற்றானான் “பகைவாக்
அழிப்பவரே! இங்குவாரும் உமக்கு நான் பட்டாபிஷேகம் செய்வி
கிறேன். நீர் நமமுடைய மதஸ்யதேசத்துக்கு அரசர் நீர் மனத்
தூல விரும்புகிறதையும் நான் உமக்குக்கொடுப்பேன் நீர் எங்களுடைய
எல்லாவற்றையும் அடைவதற்குத் தஞ்சைவராயிருக்கிறீர் வயாக
பாத்தருடைய கோத்திரத்தில் உதித்தவரே! பராமமனோததமரே! ரத்
னங்களையும் பசுக்களையும் ஸவாணத்தையும் மணிகளையும் முத்து
களையும் நான் உமக்குக்கொடுக்கிறேன் எல்லாவிதத்தினாலும் உமக்கு
வந்தனம் எனனுடைய ராஜ்யத்தையும் உடையும இப்பொழுது உம
காசனென்றே நான் எண்ணுகிறேன் நமக்குக் கோபத்தை உண்டா
கிய பகைவனும் வசப்படவில்லா” என்றான் பிறகு யுதிஷ்டிர
மறுபடியும் மதஸ்யராஜனைப்பார்த்து, “ஓ! மதஸ்யதேசத்து வேந்தரே!
உமமாலசொல்லப்படருக்கின்ற இனியவார்த்தையைப்பற்றி நான் ஸந
தோஷிக்கிறேன் நீர் எப்பொழுதும் மெல்லிய தன்மையுடையவர்;
எப்பொழுதும் ஸமூக” என்று சொன்னான் விராடராஜனும் மறு
படியும் கங்கரைப்பார்த்து, “ஓ! பராமமனோததமரே! சூதரனான
வல்லனுடைய செய்கைகள் ஆச்சரியகரமாயிருக்கின்றன புத்தத்தில்
நான் சூதரனாவல்லலை ரக்ஷிப்பட்டேன் அந்தோ! குற்றமற்றவ
ரே! உமநிமித்தமாகவே இவை அனைத்தும் எனனால் அடையப்பட்டன
? வண்டுமவரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உமக்கு மங்களம் உமக்கு
நான் எதைச் செய்யக்கூடவேன்? சொல்லும் நான் அதிக பரிதியினால்
உமக்குப் பலவிதமான ரதனங்களையும் சயனங்களையும் ஆஸனங்களை
யும் வாஹனங்களையும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட கன்னிகைகளையும்
நான்க்கூட்டங்களையும் குதிரைக்கூட்டங்களையும் ரதக்கூட்டங்களை
யும் பறபல தேசங்களையும் கொடுக்கிறேன் என்னிடமிருந்து இவை
வை என்னிடமுள்ள அன்பினால் நீர் பெற்றுக்கொள்ளும்” என்று சொ
ன்ன அவவாறு சொல்லுகின்ற அவனைப்பார்த்து, அந்நஸமயத்தில்
ருகுணத்திலுதித்தவரான யுதிஷ்டிரர், “ஓ! பகைவரைவாட்டுவவரே!”

நீர் பகைவர்களால் விடப்பட்டிருன்னும் இதுவே எனக்கு பரீதி ப்
ஸித்ததான நீர் ஸந்தோஷமுள்ளவராயிருப்பீராளுலிப்பொழுது ப்
டணத்தில் பரவேசித்து மனைவிமக்களோடும் சோகைகடெறும் அ்
தன்றே எனக்கு நிகரிலலாதபரீதி ராஜேந்தரரே! வேலைக்காரா
ளோடும் ஸையத்தோடும் வாறுனங்களைோடும் கடினவனும் மனி
ரித சிறந்தவனுமான ஸுசாமாவை விட்டுவிடும் இதைத்தான் நா
வரமாக வரிககிதேன்” என்று மறுமொழிகூறினா இவ்வாறு கதை
சொல்லியவுடன், வேந்தரிதிறந்த விராடன பிறகு, கணசரை
பார்த்து, “ஸுசாமா இஷ்டப்படி போகட்டும்” என்று கூறினான் க
கா, “ராஜரே! ஸுஹருத்துக்களுக்கு பரியத்தைச் சொல்ல தற்காக
துதர்கள் விரைவாக உம்முடைய நகரத்தை அடைபட்டும், உம்மு
டைய ஜயத்தை பரஸித்தப்படுத்தட்டும்” என்று சொன்னா பிறகு
மதஸ்யதேசாதிபதியான விராடராஜன் அவருடையவார்த்தையினால்
துதர்களைப்பார்த்து, “(துதர்களே!) நீங்கள் பட்டணத்தை அடை
ந்து யுத்தத்தில் எனக்கு நோந்திருக்கின்ற விஜயத்தைச் சொல்லு
கள் கன்னிகைகள் நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டு என்னுடைய
பட்டணத்திலிருந்து எதிராக வரட்டும் எல்லாவாதயங்களும் நக்
ருக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற தாஸிகளும் நகரத்திலுள்ள எல்லாஜன
ங்களும் சீகரமாக எனக்குள் திரிலவரட்டும்” என்று ஆஜரூபித்தான்
இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவர்களும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவாத்
மான அந்தத் துதர்கள், நடுவழியில் தங்காமல் இரவிலேயே வழ
நடந்து நன்றாக ஸூரியாதயமாகும் ஸமயத்தில் (விராட) நகரத்தி
புகுந்தார்கள் துதர்கள் விராடநகரத்தில் விரைவாக பரவேசித்து
அந்தநகரமானது துக்கிக்கடப்பட்ட கொடிகளாலும் மாலைகளாலும்
நிரம்பினதும் நிகரிலலாததுமாகும்படி (அரசனுடைய) மங்களகரமான
விஜயத்தைக் கோஷித்தார்கள்

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

கோகரஹன்பாவம். (தோடர்ச்சி)

(துர்யோதனன், பீஷ்மர்முதலியோருடன் விராடநகரத்தின்வடபாகத்தில்
பசுக்களோட்டித்தும், பசுக்களப்போன் ஒருவன் உத்தரனிடத்தில்
கோரவர்கள் பசுக்களைக் கவர்கின்றனரென்று முறைபிட்டுத்)

மதஸ்யதேசாதிபதியான விராடன அந்தப்பசுக்களைமீட்க என்
னம்கொண்டு தனிகாததாக்களேரோக்கி (யுத்தத்துக்காக)ச் சென்ற பெ

முது, தூயோதன்ன மந்திரிகளுடன் விராடநகரத்தைக்குறித்து
 சென்றான பிஷ்மா, தரோணா, காணன, சிறந்தஅஸ்தாங்கனை அந்
 நதவரான கருபா, தரோணருடைய குமாரரான அஸ்வததாமா, ஸ
 பலனுடைய குமாரனான சகுனி, துச்சாஸனன, சலன, விவிமசத்
 விகாணன, வீரயமுள்ளவனுன சிதரஸேனன, துஸஸஹன, தூமுக
 இவாகளும் மறற மஹாரதாக்களைவாகளும் மதஸ்யதேசத்தை வந
 டைந்து, விராடராஜனுடைய பசுக்காபவாகளை ஓட்டி, விரைவாக
 பராகாமத்தினால் பசுக்கூட்டத்தைக் கவராதாக்கள கௌரவாக்க
 லக்ஷக்கணக்கான பசுக்களைக் கைப்பற்றி நான்குபக்கத்திலும் பெரிய
 தோக்கூட்டத்தால் சூழ்ந்துகொண்டு (அவற்றை) ஓட்டினாக்கள பயி
 ரமானயுத்தத்தில் அந்மஹாரதாக்களால் இடைச்சேரிகளில் கொல்
 லப்படுகின்ற கோபாலாக்களுடைய மிக்கபெரியசப்தமானது கிளம்பி
 யது. அப்பொழுது பசுக்களினதலைவனோ மிகப்பயந்து விரைவாக
 தத்தினமேலேறிப் பீடிக்கப்பட்டவனைப்போல இரைந்து அழுது
 கொண்டு நகரத்திற்குச்சென்றான பிறகு, அவன் பட்டணத்தில்
 வழைந்து அரசனுடைய அரண்மனையேனோக்கிச்சென்று தேரின்னது
 மேலேறிவிட்டு விரைவாக (பசுக்களினவருத்தாரத்ததைச்) சொல்வதற்
 காக உட்புகுந்து பெளருஷமுள்ளவனுன பூமிஞ்சயனென்கிற மதஸ்ய
 ராஜனுடைய குமாரனைப்பார்த்து அவனுக்குத் தேசத்திலுள்ள பசுக்
 ள (கௌரவாக்களால்) கவரப்படுவதை முற்றிலும் சொல்லத்தொடங்
 குன

“தேசங்களைப்பெருக்குகின்றவனே! அந்தக்கௌரவாக்கள லக்ஷக்
 ணக்கானபசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டுபோகிறாக்கள (அவர்களைஜயி
 துப்) பசுக்கூட்டங்களை மீட்பதற்காக எழுந்திரு ராஜபுதரனே!
 ரித்ததைப்பெற விருப்பமுள்ள நீ நேரில் சீகரம் புறப்படு மதஸ்ய
 ராஜா உன்னை இப்பொழுது தாமிலலாதபட்டணத்துக்கு ரக்ஷகனாக
 னரோ ஏற்படுத்தினார்? அந்த அரசா உன்னை ஸபையின் மத்தியில
 னபுதரன் எனக்குத் தஞ்சைவன, சூரன், என்குலத்தை அபிவ
 ததியடையச்செய்யவன், பாணங்களிலும் அஸ்தாங்கங்களிலும் ஸமாத
 ன, நன்றாய யுத்தம்செய்யவன் எனனுடையபுதரன் எப்பொழு
 மேவீரன், அப்படிப்பட்டகௌரவாக்களோடு யுத்தாங்கத்தில் போர்
 வதற்கு வல்லமையுள்ளவன்’ என்று புகழுகிறார் அந்தராஜரு
 ய அவவிதவாரத்தையானது உண்மையே ஆகட்டும் யுத்தத்தில்
 ம நிச்சயம் கௌரவாக்கள நிச்சயமாக மாண்பாக்கள நீ கௌர
 வர்களைஜயித்துப் பசுபதிபோலப் பசுக்களைத்திருப்பு பயங்கரமான

பாணத்தினுடைய ஒளியினால் இவர்களுடைய ஸைனயங்களைக் கொடுத்தது நீ விலவினின்று விடுபட்டவைகளும் தங்கமயமான கட்டுகளானவைகளும் விசிதரமானவைகளும் ஆழந்திருக்கின்ற கணுக்களானவைகளுமான பாணங்களால் சதருக்களுடைய படைகளை, தம்மையானயானை மறறயானைகளைப் பிளப்பதுபோலப் பிளந்துவிட்டு நாகையிறறின இருபக்கத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கிற இரண்டு கயிறுகள்கிற உபதானங்களுள்ளதும் நாணகயிறுகிற தந்தியுள்ளதும் விறகையாகிற தண்டத்துடன்கூடியதும் அதிகமாக ஒலிக்கின்றதும் அமடளாகிற அக்ஷரங்களுடன் கூடினதுமான வில்லாகிற வீணையைச் சருக்களுடையமத்தியில் நீ வாசிப்பாயாக நகரத்திலிருந்து சீகரவெளியில் புறப்படு ராஜபுதர! ஏன் சமமா இருக்கிறாய்? வெண்ணமுளவைகளும் ஸ்வாணமயமான கவசங்களுள்ளவைகளுமான உணுடைய குதிரைகள் ரத்ததிலபூட்டப்படலாம் பரபுவே! அவ்வாறே ஸ்வாணமயமான ஸிமமக்கொடியை நீ தூக்கிக்கட்டு ஸ்வாணமான கணுக்களுள்ளவைகளும் கூாமையான முனையுடைப்பவைகளுக்கைப்பழக்கமுள்ள உனனால் விடப்பட்டவைகளும் ராஜாக்களுடைய ஆயுளை அபஹரிக்கின்றவைகளுமான அம்புகள் ஸூரியனைமறைக்கட்டும் நீ வஜரபாணிபான இரதரன் அஸூரர்களை ஜயிப்பதுபோல எலாக்கெளரவாகளையும் யுத்தத்தில் ஜயித்துப் பெரிதான புகழ்ச்சியை பெற்று மீண்டும் இரதப்பட்டணத்தில் பரவேசிப்பாயாக மதஸ்யராருக்குப்புதராகிய நீயல்லதே தேசத்துக்கு முக்யமானகதி! தேவாலிகளான ஜனங்கள் எல்லாரும் இப்பொழுது கதியுள்ளவாகளாகட்டும் ஜயசாலிகளுள் சிறந்தவனான அாஜுனன் பாணபுத்ரர்களுக்கு கதியாயிருப்பதுபோலவே நீ தேசத்தில் வளிக்கின்ற ஜனங்களுக்கு கதியென்பது நிச்சயம்” என்று கூறினான்

முப்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கே க ர ஹ ண ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி)

(ஸாரதியில்லாமல் வநநீய உத்தரனுக்கு ப்நவாண்னளை ஸாரதியானதும், உத்தரன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும்)

பசுக்களுக்குத் தலைவன், அப்பொழுது, மஹாஜனங்களுக்கு எரிவிலும் மேலும் ஸதீகளுடையமத்தியிலும் விராடபுதரனுக்கு ரனகசுசொல்லினன் அநதஇடையனால் ஸதீகளுடையமத்தியில்லாதாய

1 வீணையில் இருபக்கத்திலும் தந்தியைக் கட்டுவதற்குள்ள இரண்டு முனைகள்

தவருத்திபணைக்கூடிய வாசுபததைச் சொல்லக்கேட்ட அந்த உதரன, அந்தப்புரத்தில் தன்னைப்புகழ்ந்துகொண்டு பின்வருமவசனத்த வெளியிடலானான் “ குதிரைகளை ஓட்டுவதில் ஸமாததனான ஒரு ராஜாதி எனக்கு இருப்பானானால் உறுதியுள்ளவிலையேந்தி நான் இப்பாழுது பசுக்களிருக்கும் இடத்தைப் பின்தொடரவேன் எனக்குத் தருதஸாரதியையே நான் அறியவில்லை (போப்புரிவதற்குப்) புறப்படுகின்ற எனக்குத் தருதஸாரதியை விரைவாகப் பாருங்கள் ஏற்றறக்குறைய இருபத்தெட்டுநாள அல்லது ஒருமாதம் கிச்சயமாக நடக்க மஹாபுத்தத்தில் என்னுடைய ஸாரதிக்கொல்லப்பட்டான் புத்தத்தில் எனக்குத் தருதஸாரதியை நான் அடைவேனாகில் இப்பொழுது இதை நிறுத்தப்படடிருக்கின்ற பெரிய கொடியுள்ளவனாகி விரைவில் (தந்ததுக்குச்) செல்வேன் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோளாலும் நிறைந்த அந்தப்பகைவாக்களின் படைப்பில் துழைந்து சஸ்தைகளுடைய பரதாபத்தினால் வீரயமற்றவாகளான கௌரவாசுனையிழுப்ப பசுக்களை நீட்டுக்கொண்டு வருவேன் ஒன்று சோதவாகளும் ஹாவில்லாளிகளுமான தூயோதனையும் விகாணையும் ¹ வைகாத்தனான காணையும் கருபரையும் தரோணரையும் அவா புத்தரையும், இந்தரன் அஸுராகளை ஓட்டுவதுபோல புத்தத்தில் ஓடுமபடிசெய்து இந்த முஹூர்த்தத்திலேயே பசுக்களை மறுபடியும் நீட்டுக்கொண்டு வருவேன் கௌரவாக்கள், (இந்தப்பட்டனத்தில்) ஒருவருமில்லையன்றிறந்து பசுக்கட்டத்தைக்கைப்பற்றிச் செல்லுகின்றார்களா நான் புவனத்தில் இல்லாமலிருப்பதால் எதுதான் அவர்களால் செய்யமுடியாது? ஒருங்கே கூடிய அந்தக்கௌரவாக்கள் என்னுடைய வீரயத்தைப் பொழுது பாரக்கட்டும் பகைவாக்கள் எனனை, ‘இவன் ரேரில்வருகின்ற குருதிபுத்தான அரஜுனனே’ என்று எண்ணப்போகிறார்கள்” என்றான் ஸதீகளுடையத்தியில்தற்புகழ்ச்சியை பரதானாக்கக்கொண்ட தன்னை, ‘பீபதஸு’ என்று எண்ணுவாக்கள், என்ற உத்தரனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, பாஞ்சாலியானவன் பாறுக்கவில்லை. எல்லாவிஷயங்களையும் அந்நிந்தவனான அரஜுனனத்தரன் சொல்லிய அந்தவசனத்தைக்கேட்டு அந்தஸமயம்போன்றற்கு, ஒருஸமயத்தில், தருபதராஜனுடையபுத்தரியும் ரூபத்தினால் (எல்லாராலும்) கொண்டாடப்பட்டவரும் ஸதயமும்கபட்டின்மையும் மருணங்களுமுடையவரும் பாத்தாவுக்கு பரியத்தையும் ஹித்தத்தையும் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவரும் (தனக்கு) பரியமானபாராயையும்

¹ கவசத்தை அறுத்துக்கொடுத்தவன்

பாஞ்சால ராஜகன்னிகையுமான கருஷ்ணையைப் பார்த்து அன்புடன்
 ரஹஸ்யத்தில் (பின்வருமாறு) கூறலானான் “நிரமலமான புன்னடை
 புள்ளவனே! பாஞ்சாலி! நீ விரைவாக உத்தரையிடம் சென்று, ‘இந்த
 பருஹன்னையானவன், ஸ்வயஸாசிஎன்று பெயாபெற்றவனும் பாண்ட
 புதரனுமான அராஜுன்னுக்கு முன்பு காண்டவவன்நிமித்தமான சண்
 டையில் ஸாரதியாயிருந்தானாம் அந்தபருஹன்னனை ஸாரதியாக ஏ
 பிவளானால் யுத்தத்தில் பெரிதான ஜயமுண்டாகும்’ என்று சொல்
 னனதுகூறினான் அப்பொழுது, அந்த அராஜுனனால் துண்டப்பட்ட
 வளும் சத்தமானசிரிப்புள்ளவளும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களே
 யுடையவளும் பாஞ்சாலராஜகுமாரியுமான அந்த கருஷ்ணையானவள்
 அப்பொழுது உத்தரையினுடைய வாஸஸ்தானத்துக்குவந்து, தாம
 தையே பரதானமாகக் கொண்டவரும் ஸதயத்திலும் நேரானவழ
 யிலும் நிலைபெற்றவருமான யுதிஷ்டிரா ராஜாவினுடைய முகத்
 தினின்று விடுபட்டசந்தரனைப்போல (அந்த) பரதிஜைஞயினின்று வி
 பட்டாரென்று தெரிந்ததுகொண்டு, தேழிகளுடைய மத்தியில் அ
 கியவளான உத்தரையைப்பார்த்து, மிகதுக்கத்தையே பொருத்தவன்
 கிப (பின்வருமாறு) வசனிக்ஷ்ணான

“(ஓ! ராஜகுமாரி!) கஜபூதபதிககொப்பானவளும் யௌவ
 முளவளும் தன்னை பருஹன்னையென்று சொல்லிக்கொள்ளுக
 வளும்மான இந்த பருஹன்னனை, விலலாளிகளுள் உத்தமனான பாரத
 னுக்கு முற்காலத்தில் அந்த (காண்டவவன்நிமித்தம்சண்டைநோர்
 ஸமயத்தில் ஸாரதியாபிருந்ததானென்று நான் எண்ணுகிறேன் இந்
 ஸாரதியினுடையே வீரயமுடையவனான அந்த அராஜுன்ன அபெ
 முது தேவர்களுடைய கந்தாவர்களுடைய பெரிய அஸுரர்களுடைய ஸ
 பங்களையும் (மற்ற) எல்லா பராணிகளையும் ஜயித்து அகரிகளுக்கு து
 தியை உண்டுபண்ணினான் அவனுடைய யுத்தத்தில் இவளுடையதி
 மையையும் சத்ருவீரர்களுடையமத்தியிலெறப்பட்ட (இவளுடைய) உ
 யத்தையும் நான் அறிவேன் வீரயமுடையவளான இவள் அந்த அ
 ராஜுன்னுடைய தேரினமீதுருந்து கடிவாளங்களையும் பிடித்து வில
 டும் எடுத்துக்கொண்டு (யுத்தத்துக்காகச்) சென்றாள் (இப்ப
 பட்ட) பருஹன்னையானவன் உத்தரனுக்குஸாரதியாயிருப்பளாய்
 எல்லாபராணிகளும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் விலலாளிகளும்
 எல்லாக் கொளவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலுங்கூட உன்னுடைய ப
 கட்டத்தை ஒருபோதும் அபஹரிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாக
 கள், பாண்டவர்களுடைய அரண்மனையில் ஸஞ்சரித்த நான், மற்ற

மாவான அந்த அராஜுன்னுகு விலங்கிதையிலகிறந்த சிஷையாகவ
 மிருந்த இவனை முன்பு நன்றாகப்பாராதிருக்கிறேன் அந்த அராஜு
 னுமமுன்பு ஸஹாயமான இவனால் காண்டவவனததையும்எரித்தான்
 அப்பொழுது அராஜுன்னுடைய சிறந்தகுதிரைகள் இவனால் (சுடி
 வாளம்) பிடித்து நடத்தப்பட்டன பாரததன் இந்தஸாரதியினு
 ளல்லாபராணிகளையும் இந்தரபரஸத்ததிலள்ளலாவித்ததினாலுமஜயித
 தான் இப்படிப்பட்ட ஸாரதி (எங்கும்) இல்லை” என்றான் பிறகு
 உத்தரையானவள ஸைராதரியுடன் ஸ்வேஹாதரனுடைய (ஸமீபத்தை
 வந்தடைந்து,) “வீரா! ஸாரதபம் செயவதில இந்தபருஹன்னையை
 விரைவாகவேண்டிக்கொள் இவள ஸாரதபம்செயவதிலும் நாததன்ம
 செயவதிலும் பாடுவதிலும் வாதயம் வாசிப்பதிலும் பயிற்சிஅடைந
 றிருக்கிறாள் பெரிய அறிவுள்ளவளான ஸைராதரியானவள் பருஹ
 னையை (இவவாறு) புகழ்ந்துகூறுகிறாள்” என்றுசொல்ல, உத்தரன்,
 “ஓ! ஸைராதரி! என்னுடையவரத்ததை நீ அறிகுறையன்றோ? நான்
 மபுஸகைஇருக்கும் மனிதனோடு பேசமாட்டேன் கல்யாணி! அவ
 ரிதமானநான் பருஹன்னையைப்பார்த்து, ‘நீ என்னுடைய குதிரை
 னை நடத்து’ என்று நேரிலசொல்வதற்குச் சகதியற்றவனாயிருக்கி
 றன்” என்று மறுமொழி சொன்னான் ஸைராதரி, “(ராஜபுத்ர!)
 பம் நோந் திருக்குங்காலத்திலவரதமுமவரதமில்லாமையுமில்லை கற
 றிரதவன் துக்கத்தைத் தாண்டத்தருந்த காயத்தைச் செய்வதற்கு
 பற்றிசெய்யவேண்டிம் இவவாறு, தாமத்தை அறிந்தவாகளசொ
 லுகின்றார்கள் ஆதலால், பருஹன்னை (உன்னால்) சொல்லத்தக்க
 ள ஓ! வீரா! அழகியஇடையுள்ளவளும் இளமைப்பருவத்திலிருந்
 தவளருமான உன்னுடையஇந்தஇளையஸ்வேஹாதரியினுடைய வாரத
 தப்படி பருஹன்னை செயவாள,ஸமசயமில்லை உனக்கு அவள் ஸார
 யாயிருப்பாளாகில நீ கௌரவாகளனைவர்களையும் ஜயித்து நிச்சய
 ராகப் பசுக்களையும் மீட்டுகக்கொண்டுவருவாய், ஸமசயமில்லை” என்று
 மிறுளை ஸைராதரி இவவாறுஉரைக்கக்கேட்ட அந்த உத்தரன்
 ஹோதரியைப்பார்த்து, “தோஷமற்ற அங்கங்களுள்ளவனே! நீ
 பா, அந்தபருஹன்னையை அழைத்துவா” என்றான் பொன்மாலே
 ள அணிந்தவளும் புகழ்பெற்றவளும் அழகியபருவங்களுள்ளவளும்
 வகைகரமான முகத்தையுடையவளும் ஸவாணத்தினாலும் வஜ்
 ரகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் தமையனால் ஏவப்பட்டவளு
 ள் அந்த உத்தரையானவள ஸ்வேஹாதரனுடைய ஆஜைஞ்சையக்
 ட்டு விரைவாக ஓடினாள் பாரதாவினால் கட்டாளையிடப்பட்டவளும்

வஜ்ரங்களாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் ஸவாணத்தாலும் இழைக்கப்பட்ட குண்டலங்களுடையவளும் மருதுவாக அடிவைத்து நடப்பவளும் வலமாகச் சுழன்றிருக்கின்ற மயிரசுழிகளோடுகூடின சரீரமுள்ளவளும் மயிலீதோகையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் தாமரைமலர்போன்ற முகமும் தாமரைபித்தழபோல அகன்றனகளும் மெலிந்ததேஹமும் ஸம்மான அங்கங்களும் மருதுவாயும் மபிரமாயுமிருக்கின்ற பாவையும் விலாஸங்களும் வளைந்த இமை மயிரகளுமுள்ளவளுமான அந்த மதஸ்யராஜகுமாரியானவள், மின்னலானது மேகத்தை அடைவதுபோல நடனசாலையை வந்தடைந்தாளாணைத்து திக்கைபோல இசைந்ததொடைகளுடையவளும் தேவாஷ்மம்மவளும் ¹வேதிபோல மெலிந்த இடையுள்ளவளும் சிறந்த மாலைகளை அணிந்தவளும் சுபத்தைச் செய்பவளுமான அந்த உத்தரையானவள் மருபெணயானையானது ஓர் ஆணையானையை அடைவதுபோலப் பாரதனை அடைந்து நின்றாள் (தன்னருகில்) வந்தவளும் நீண்டிடு சிவந்திருக்கின்ற கண்களுள்ளவளுமான அந்த உத்தரையைப்பார்த்து, பாரதனை, “ அழகிய சரீரமுள்ளவளே! ஸவாணமாலையணிந்தவளான நீ ஏன் இங்குவந்தாய்? அழகிய புருவமுள்ளவளே! கொஞ்சம் அவ்வரப்படுகிறாய் ஸூரதரீ! ஏன் உன்முகம் தெளிவிலலாமலிருக்கிறது? அழகிய சிரிப்புள்ளவளே! சீகரமாக எனக்குச் சொல் ” என்று வினவினாள் வஜ்ரங்களாலும் லைரோயங்களாலும் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களுள்ளவளும் மலாரத்தாமரை கருநெய்தல் இவைகளுடைய இதழ்களின் வாஸனையோன்ற வாஸனையுடையவளும் நன்றாய்பரகாசிக்கின்ற சந்தரணுகொப்பான முகமுள்ளவளுமான அந்த ராஜகுமாரியானவள் பாரதனைப் பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினாள்

“ பருஹனனையே! கௌரவர்கள் எனபிதாவினுடைய தந்தையையும் லக்ஷ்மபசுக்களையும் கவாந்தகொண்டுபோகின்றார்கள் நீ என்னே ஹோதாநுடைய குதிரைகளை நடத்து பகைவர்கள் பசுக்களை வெருதுராமகொண்டுபோகின்றார்கள் பருஹனனையே! வைரந்தரியாவள, ரத்ததில்பூட்டிய குதிரைகளை நடத்துமவிஷயத்தில் மிகப் பழகமுள்ளவளென்று உன்னைச் சொல்லுகிறாள் அப்படிப்பட்ட ஸாரதய்தில் எனனால் வரிக் கப்பட்ட நீ போகாயாகில் நான் பிராணனை விட்டுவிடவேன் இவ்விஷயத்தில் எனக்கு ஸம்சயமில்லை ” என்று கூறினாள் ராபுதரியினால் அவ்வாறு ஏவப்பட்டவளும் அனபுநிறைந்த மனமுள்ள

1 நடுகுறுகிய ஒருவகையான மேடை, ‘ இடைகுறுகிய ஒருவகையான குளவி ’ என்பது இவ்விஷயம் மொழிபெயர்ப்புகளின் கருத்து

ஹும் புருஷரிற்சிறந்தவனும் குருதியினுடையகுமாரனுமாகிய தனஞ்சயன், அழகிய முகமுள்ளவனும் வெண்ணிறமுள்ள பற்களையுடையவனும் சுததமானபுன்கிரிப்புள்ளவருமான உததரையைப்பார்த்து, 'அழகிய மந்தஹாஸமுள்ளவனே! நீ விரும்புமிடத்திற்கு நான் செல்வேன் நன்றாகஜவலிக்கின்ற நெருப்பில் நான் பிரவேசிக்கவேண்டுமானாலும் செயவேன் சிறந்தசரீரமுள்ளவனே! நீ பிழைத்திருக்கவேண்டுமென்பதை நான் விரும்புகிறேன் ஓ ஸுந்தரீ! இப்பொழுது நான் உனக்கு எந்தப்பரியத்தைச்செய்யவேண்டுமீ? அன்புள்ளவனே! நானறிமித்தமாக நீ மஹாபயங்கரமான யமனுடைய வைவஸவ தப்பட்டை துதைப் பாக்கவேண்டாம் என்று மங்களகரமும் கமபீரமுமான வாகுகினால் மொழிந்தான் கௌரவவீரர்களுள் சிறந்தவனும் பருஹனனையினருபத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டமுகமுள்ளவனுமான அராஜுனன், விலாஸமுடையவனும் வெண்மையான தந்தங்களுள்ளவருமறிமலமான மந்தஹாஸமுள்ளவருமான உததரையைப்பார்த்து இவளவுமட்டுமெசொல்லிவிட்டுவிராடபுதரனுடைய ஸமீபத்துக்குவந்தான் அவவாறு நடந்துவருகின்றவனும் சிறந்தஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் அதிககாந்தியுடையவனும் கஜபூதபதிகுகொட்பானவனும் கஜராஜனுடைய துதிககைபோன்ற கைகளுள்ளவனும்தாமரைமலர்போல அகன்றகண்களும் கதர்போன்றமார்பும் உயரந்தோள்களுமுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் மஹாபலசாலியும் யானைபோல (எல்லாவற்றையும்) அழிப்பவனுமான அராத்தப்பார்த்தனை விராடபுதரனுடைய உததரன் நல்லரவுகூறி, பிறகு, (அந்த பருஹனனையைய புகுகுளிருக்குமிடத்தை அடைவீக்க எண்ணுகொண்டு (அவனுடன்) ஸல்லாபமெசய்தான் விரைந்தவருகின்றவனும் மதற்கொண்ட யானைபோன்றவனுமான அந்த அராஜுனனை அகன்றகண்களையுடையவளான உததரையானவள் ஆணையானையப்பென யானை பிவிடொடாவதுபோலப் பிவிடொடாந்தான்.

ராஜபுத்தரன், தூரத்திலிருந்தே பார்த்து, "(ஓ! பருஹனனையே!) பார்த்தன, ஸாரதியானஉன்னால் காண்டவவந்ததில் அகனிந்தருபதிசெய்வித்ததானும் குருதிபுதரனுந்தனஞ்சயன் பூமியினைதையும (உன்னுடைய உதவியால்) ஜயித்ததானும் ஸைந்தரியானவள் இவ்வாறு என்னிடத்தில் உன்னைப்பற்றிச் சொன்னாள் அவள் பாண்டவர்களை அறிந்திருக்கிறாளாம் 'வீரனும் பரவித்தமான்வனமையுள்ளவனுமான மாதலியானவன் தேவேந்தரனுக்கு ஸாரதி, பரசுராமருக்கு ஸுமஹன் ஸாரதி, தாருகன் (கருஷ்ணுவதாரமெசய்த) விஷ்ணு

வுக்கு ஸாரதி, ஸுமந்தரா தசரதபுத்ரரான ஸ்ரீராகவருக்கு ஸாரதி அவ்வாறே, அருணன் ஸூரியனுக்கு ஸாரதி, (இவ்வாறு) ஸாரதய, தில் பரஸித்திபெற்றவர்களான எல்லாரும் பருஹன்னனைக்கு ஓ பானவர்களல்லா' என்று ஸைரந்தரி எனக்குச்சொன்னாள் ஆதலால் உன்னை அழைக்கிறேன் பருஹன்னனையே! அழைக்கப்பட்டவளான நீ எனனுடனேசேர்ந்து யுத்தத்துக்காகப் புறப்பட்டு பசுக்கள் கௌரவ களாலகவரப்பட்டு வெகுதூரத்தில் செல்லுகின்றன" என்றான் அ வொறுசொல்லக்கேட்பருஹன்னனையானவள், ராஜபுத்ரனைப்பார்த்து "ஓ! ராஜகுமார! யுத்தமுனையில் ஸாரதயம்செய்வதற்கு எனக்கு வ ல்லைமெது? நாட்டியமாடுவேன், பாட்டைப்பாடுவேன், பற்பலவிதமான வாதயங்களுமும் வாசிப்பேன் உனக்கு மக்களமுண்டாகட்டும் எ னக்கு ஸாரதயம்செய்வதில் வல்லமையிலலை" என்று மறுமொழி கூ டினாள் உத்தரன், "(பருஹன்னனையே) நீ ஆடுகிறவளாகவாவது பா டுகிறவளாகவாதுஇரு நீ ஒளிபொருந்தினகவசத்தை விரைவாகஅண் டதுகொள் இப்பொழுது என்னிடம் உன்னுடையசெய்கையையு வல்லமையையும் மாதர்கள் அடிக்கடி புகழ்ந்துசொல்லுகிறார்கள்" என்றான் ராஜபுத்ரர்களுள் சிறந்தவனான உத்தரன் இவ்வாறுசொல்ல விட்டு அப்பொழுது புன்னகைசெய்து அராஜுனைக்கொண்டா டான பிறகு, விராடபுத்ரனான உத்தரன் பகைவீரர்களை அழிப்ப னான பருஹன்னனையினப்பொருட்டு தூறுகண்களுள்ளதும் தங்க தால் விசிதரமாயிருப்பதும் ஒளிபொருந்தியதமான கவசத்தைத் தது அப்பொழுது நேரில் கொடுத்தான் அப்பொழுது, வீரயமுபை யவனான அராஜுன்ன, மதஸ்யராஜகுமாரனான உத்தரனுடையகட்டை யால்அந்தகவசத்தைஅணிவதற்கு விருப்பமில்லாதவனபோலப்பெ றுகொண்டான் பருஹன்னனை, "ஓ! ராஜபுத்ர! (எனக்கு) யுத்த தில் செளரியமிருந்து பகைவர்களைக்கொல்லதும் ஸாரதயமானால், நீசெ லுகிறவிடத்துக்கு நான் உன்னைத்தொடர்ந்துவருகிறேன்" என்றான் பிறகு, எல்லாமறிந்தவனும் சதருக்களைச்சிஷிப்பவனுமான அந்த பானடவன் உத்தரரைக்குளத்தில் பரிஹாஸத்திற்கிடமான அனே காராயங்களைச் செய்யலானான் (கவசத்தை) வாங்கிய அந்தஅராஜு னனைப்பற்றி (அங்குள்ள) பெண்களிரித்தராகள் பகைவர்களை அழி பவனும் உத்தமவீரனுமான அராஜுன்ன கவசத்தைத் தலைகீழாகஅண் டதுகொண்டான் பிறகு, தலைகீழாகஇருக்கிறகவசத்தைக் குறுக்கா டிருக்கும்படிசெய்து பிறகு நேராகஇழுத்தான் உண்மையான வ ல்மைபுள்ளவனும் எல்லாக்கௌரவர்களுள்ளும் உத்தமவீரனும் மிக

ரீயமுள்ளவனுமான் ஸாரதியான தனஞ்சயன், நன்றாக அறிந்தவனாக
 இருந்தாலும் அறியாதவனபோலக் கவசத்தை மறுபடியும் உயரத்
 தாக்கி உதறிப் பூட்டிக்கொண்டான் அந்த அராஜுன்ன இவ்வித்
 தான அநேககாரியங்களைச் செய்யுங்கால (அங்குள்ள) அதிக டெளவன்
 தமுள்ள பெண்கள் பரிஹஸித்தராகள் அவ்விதம் (பரிஹஸிக்கத்
 தக்ககாரியங்களைச்) செய்துகொண்டிருந்தாலும்பகைவர்களை அழிப்பவ
 றன் தனஞ்சயனை உத்தரன் பரிஹாஸம்செய்யவேயில்லை. ராஜபுத்ர
 றன் உத்தரன், ஸ்வாணத்தால் அழகானதும் மங்களகரமானதும் அக
 ரியில் காய்ச்சப்பட்டதுபோல ஒளிவீசுவதும் மிக ஜவலிக்கின்றதும்
 ஆயிரமகிரணங்களுள்ளதுமான கவசத்தை அந்த பருஹன்னளைக்குத்
 தானே நன்றாகக் கட்டிவிட்டான் பிறகு, அராஜுன்ன நன்றாகப்பாரத்
 தப் பிறைகவசங்களால் முடப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளை அந்த உத்தர
 றனுடைய தேரிலவிரைவாகப் பூட்டினான் பொன்னாலாகிய சுட்டிகளை மத்
 தியில்கொண்ட கழுத்துக்கயிறறைப் பூஷணமாகக் கொண்டதும் ஸவ
 ணமயமுமான ஸிமமத்தையும் ரத்ததில் எடுத்ததுக்கட்டினான் அவன்,
 அந்தத்தேரினமத்தியில் விசித்தரமானவிறகளையும் அழகிய அனேக
 ணங்களுடைய ஆயுதங்களையும் (எடுத்து) வைத்தான் வீரனான உத்
 தரன் அந்தத்தேரினமீதேறி, பருஹன்னளாஸாரதியுடன், (புத்தத்தக
 ராகச்) செல்லத்தொடங்கினான் பிறகு, உத்தரையும் மறற்பெண்
 னரும் தோழிகளும் அப்பொழுது (பருஹன்னளையையப்பா தது), “பரு
 ஹன்னளையே! புத்தத்திறகு வந்திருக்கின்ற பீஷ்மரையும் தரோண
 ரையும் தலைவராகக்கொண்ட கௌரவர்களை ஜயித்து எங்களுக்காக
 அழகியவஸ்தரங்களையும் பாவைகளுக்காக மெல்லியவஸ்தரங்களையும்
 லவ்வித்தரதனங்களையும் கொண்டு வா” என்று சொன்னார்கள் பிறகு,
 திருநந்தனனான பாரதன் ஒருங்குச்சாரதுசொல்லுகின்ற அந்தக்கன்
 ரியாகளைப்பாரததுச் சிரித்ததுக்கொண்டு மேகம்போலவும் தூதுபி
 ராதயம்போலவும் (கம்பீரமான கண்ட) தவனியுடன், “(கன்னியா
 ளோ!) இரத்த உத்தரன் புத்தத்ததில் மஹாரதர்களை ஜயிப்பானாகில் அப்
 பொழுது மெல்லியவஸ்தரங்களையும் ஆபரணங்களையும் கொண்டுவரு
 தீவன்” என்று மறுமொழிக் கறினான் பிறகு, வீரனான உத்தரன்,
 வதிகப் பிறிமைப்பாருந்தியதும் தங்கத்தினாலும் வைபாயத்தினாலும்
 ஜலங்கரிக்கப்பட்டதும் மங்களகரமுமான கவசத்தை அணிந்து தனஞ
 சயனை ஸாரதியாகக்கொண்டு உத்தமமான ரத்ததிலேறிச் சென்றான்
 அப்பொழுது, சிறந்தரத்ததிலவீற்றிறிருக்கின்ற அந்த உத்தரனையும்
 பருஹன்னளையையும் பாரதது மஹாஜனங்களுமஸதீகளுமபெண்க

ஞும் நல்லவரதமுள்ள பாாமமணாகளும் வுலமாகவரது மங்களமஉன்
டாகவேண்டுமென்று தேவதாபராததனையுடன், “பருஹனனே
யேமுனபுகாண்டவவனததைளரிததகாலத்தில, காளைபோலநடக்கி,
அாஜுன்னுகு உண்டானதுபோன்ற மங்களமானது, உத்தரனோ
புத்தகளத்தில் கௌரவாகளைநிகரகிறஉனக்கு இப்பொழுது உண்
டாகும” என்று வாழத்திருக்கா

முப்பத்தோன்பதாவது அதியாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

(உத்தரன் கௌரவஸேனையைக் கண்டுபயந்தோட, அாஜுன்னன்.
அவனைத்தேற்றித் தேரிலேற்றி ஆயுதங்களையெடுத்து
வருவதற்காக வன்னிமரத்தினிடம் சென்றது)

அநதவிராடகுமாரன், பயமற்றவனாகப் பட்டணத்திலிருந்
வெளிப்பட்டு, தோப்பாகளைப்பார்த்து, “அநதக்கௌரவாகள செ
றிருக்கிற இடத்தைக்குறித்துப்போ நான், (நமமை) ஜயிக்கவிரும்
வனறுசோநதுவநதிறுக்கின்ற எல்லாக்கௌரவாகளையும் தோல
அடையச்செய்து இநதப்பசுக்களையும் சீகரமாகத் திருப்பிக்கொண்
டீண்டும பட்டணத்துக்கு வருவேன்” என்றுசொன்னான் பிறகு
பாண்டிரதனன் அவவிதமான நல்லகுதிரைகளை ஓட்டினான் ம
திறிசிறநதவனான தனஞ்சயனாலுடப்பட்டவைகளும் காற்றினடிக
மபோன்ற வேகமுள்ளவைகளும் பொனமாலைகளை அணிநதவைக்
மான அநதக்குதிரைகள் ஆகாயத்தை எல்லாப்பக்கத்திலும் கீறுகி
வைகளபோல (ரதத்தை) இழுத்துச்சென்றன பிறகு, சிறிதுதூர
சென்று மதஸ்யராஜகுமாரனான உத்தரனும் தனஞ்சயனும் பயமில
மல பலசாஸிகளான கௌரவாகளுடையஸேனையைப் பார்த்தாராக
சூரர்களான அவவிருவாகளும் ஸமசானத்துக்கு அருகிலசென்று க
ரவாகளையும், நான்குபக்கத்திலும் பரவியதும் ஸமுதரம்போன்றது
ஆகாயத்தில் பறக்கிறதுபோன்றதும் அனேகமரங்களால் அடர்
காடுபோன்றதுமான அநதக்கௌரவாகளுடைய பெரியஸேனையை
கண்டார்கள குருவம்சத்தில்உகித்தவாருள்ள உத்தமரே! செல்
கின்ற அநதஸேனையினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பராணிகளுடை
கண்களைக் கெடுக்கின்றதும் பூமியிலிருந்துஉண்டாகின்றதுமான் பு
தியானது ஆகாயத்தைஅளவுகின்றதாகக் காணப்பட்டது. பிற

னைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருங்கியதும் கர்ணனாலும் தூயோதனனாலும் கருபராலும் பீஷ்மராலும் தரோணராலும் பரிதானவிலலைப்பிடித்தவரும் புத்திசாஸியுமான தரோணபுத்ரராலும் காககப்பட்டதுமான அநதக(கௌரவ)ஸேனையைப்பாராதது மயிராக சசமடைந்தவனும் பயத்தினால் மனத்தளர்ச்சியடைந்தவனும் கைமுற்ற சரீரமுள்ளவனுமான விராடராஜகுமாரன அப்பொழுது னனுடைய இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு பாராததனைப்பாராத ச சொல்லலானான்

“(பருஹன்னனையே !) கௌரவர்களோடு போர்புரிவதற்கு நான் மறையுள்ளவனல்லேன் எனமீது உண்டாயிருக்கின்ற மயிராகக் ச்சதைப்பார அநேக மஹாவீரர்களுள்ளதும் மிகவும் உகரமாயிருக்கின்றதும் தேவர்களாலும் அனுக்முடியாததும் பயங்கரமுமான குருஸேனையை எதிர்த்துப்போர்புரிவதற்கு நான் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன் அச்சத்தைச்செய்யும் விறகளுள்ள பாரதஸேனையில் செல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை (இந்தக்கௌரவஸேனையானது) இந்தரயுடன்கூடினதேவர்களாலும் அனுக்முடியாதது மனிதர்களால் அனுக்முடியாததென்பதில் யாதுஸந்தேஹம் ? தோகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கியதும் காலாட்களாலும் கொடிமரங்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் அடர்ந்திருக்கின்றதுமான பகைவாக நடைப படையைப்பாராததே எனமனம் மிகக் துன்பமடைந்திருக்கின்றது எந்தபுத்தத்தில் தைரியமுள்ளவர்களும் பெரியவிலலையுடையவர்களும் புத்தத்தில்ஸமாததாகளும் பருத்த மதயானைபோன்றவர்களும் (ரத்தத்தில்) கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கொடிகளையும் கொடிமரங்களையும் உடையவர்களும் சிறந்த புத்தமுற்றையுடையவர்களும் பரியவிலலாளிகளும் எல்லாக்காராயங்களிலும் நிச்சயமுடையவர்களான தரோணரும் பீஷ்மரும் கருபரும் காணனும் விஷ்மசதியும் ஸுவததாமாஷும் விகாணனும் ஸோமத்ததனும் பாஹலிகனும் ராஜாரான தூயோதனனும் உத்தமவீரனான தூமாஷ்ணனுமாகிய அனைரும் இருக்கிறார்களோ அந்தபுத்தத்தில் அந்தச்சூரர்களோஜயிப்பதற்கு நான் புத்திகெட்டுவந்தேன். வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஸைனமுள்ளவர்களும் (பகைவர்களை) மிகவும் வருத்துகின்றவர்களுமான கௌரவர்களைவார்களையும்பாராததே (எனக்கு) மயிராக சிலிர்தன என மனம் மயக்கமடைகின்றது” என்று சொன்னான். இவ்விதமானவிறகளுள்ள கௌரவர்களுடைய பெரியஸேனையைக்கண்டு பட்டானது அவன், திரும்பவும், “(பருஹன்னனையே !) எனனுடைய

பிதாவானவா ஜனங்கனிலலாதபட்டணத்திலுள்ளனைவைத்துவிட
எல்லாஸையததையும் திரட்டிக்கொண்டு தரிகாததாக்கீநோக்கி
சென்றுவிட்டாரா எனக்கு இவ்விடத்தில் படைத்தலைவர்களிலலை
ஸஹாயமில்லாதவனும் பாலனும் அஸ்தரவிததைப்பில் ஸரமப்பபாத
னும்! அநான அஸ்தரவிததைப்பில் தேசசிபுடைநதிருக்கின்ற அனே
வீராகளேதிராததுப போபுரிவதற்குச் சகதியுள்ளவனாகுமாட்டேன்
பருஹன்னையே! (ரதத்தைத்) திருப்பு” என்று புலம்பினான்

உலகங்களனைத்திலும் மஹாரதனாபிபதஸுவானவன் அ
விடத்தில் அவ்வாறு சொல்லுகின்ற அநத உத்தரனைப்பார்த்து நன
சிரித்து, “(ராஜபுத்ர!) நீ பயத்தினால் இளைத்த உருவமுடையவ
யிருக்கிறாய் எதிரிகளுக்கு ஸநதோஷத்தை வளரச்செய்கிறாய் போ
ராகளத்தில் பகைவார்களால் இப்பொழுது ஒருகாயமும் செய்யபீப
வில்லை நீ தானாகவே எனைப்பார்த்து, (பருஹன்னையே!) கெள
வாக்கிருக்கும்பித்ததைக்குறித்து எனை நீ நடத்திக்கொண்டுபோ
என்று முன்பு சொல்லியிருக்கிறாய் (ஆதலால்,) அப்படிப்பட்டநா
அதிகமான இரதக்கொடிகளிருக்கின்றவிடத்தில் உனனைக்கொண்
போபச சோப்பிக்கிறேன் சிறந்ததைக்கொடுப்பையவனே! போ
வஸதுவினிடத்தில் ஆசையுள்ளவாகளும்! ஆததாபிகளும்! கெள
வாக்களுக்கு நடுவில் உனனைக்கொண்டுபோய்ச்சோப்பேன் சதரு
ளைச் சித்திப்பவனே! ஸமுதரமபோலக் கம்பீரமாயிருக்கின்ற கெள
வஸையையததைப்பார்த்து நீ மனவருததமடையாதே புருஷாக
கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸதரீகளின்பக்கத்தில் சபது
செய்து தற்புழைச்செய்துகொண்டு (நகரத்தினின்று) வெளிப்ப
வந்து இவ்விடத்தில் ஏன் யுத்தமசெய்யவில்லை? சொல் அவ்வா
ஸதரீகளிடத்திலும் புருஷர்களிடத்திலும் ஆணமையைப்பற்றி ப
திஜ்ஞைசெய்து தேரினமீதேறி (நகரத்தைவிட்டு) வெளியிலு
பட்டுவந்து (இப்பொழுது) ஏன் யுத்தமசெய்யாமலிருக்கிறாய்?
(பகைவாக்களைவென்று) பசுக்களைமீட்காமல் நகரத்துக்குத்திரும்பி
போனால் வீராகளானபுருஷர்களும் ஸதரீகளும் ஒன்றுசோநது உ
னைப்பரிஹாஸஞ்செய்வார்களா நானும் ஸைநதரியினால் ஸாரத
செய்வதில் புகழ்பெற்றிருக்கிறேன் (ஆகையால்,) நான் பசுக்க
மீட்காமல் பட்டணத்தைக்குறித்துப்போவதற்குச் சகதியற்றவ

1. நெருப்பைவைப்பவன், விஷமிடுபவன், சஸ்தரங்களைக் கையில்கொ
டிருப்பவன், தனங்களைக் கொள்ளையடிப்பவன், கேந்தரங்களை அபஹரி
வன், மனைவியை அபஹரிப்பவன்.

பிருககிதேன ஸைராததிரியினுடைய ஸதோததிரததினாலும் உனது
 ஸையவசனத்தினாலும் தூண்டப்பட்டிருக்கின்றநான் இரதக்கொள
 வாகனோடு எவ்விதம் போராபிரியாமலிருப்பேன்? நீ உறுதியுள்ளவ
 றாகஇரு” என்று மறுமொழிக்றினான உத்தரன், “பருஹன்னையே!
 கொளவாகனானவாகனும் மாதஸ்யாகளுடையபொருளாகனே இஷ
 துபடி கொண்டுபோகட்டும் எனனை ஸதீகனும் புருஷாகனும் பரி
 ஷாஸனசெய்யட்டும் புத்தத்தினால் எனக்குப் பயனிலலை என
 னுடையபசுக்களும் போகட்டும் பருஹன்னையே! நீ பார்த்துக்
 காண்டிருக்கும்பொழுதே நகரத்தில் புகுவேன்” என்றான் குண
 லங்காளணிகதவனும் பயரதவனுமான உத்தரன் இவ்வாறுசொல்லி
 விட்டு மிகப்பயரது மானத்தைஇழந்து அமையுமவிலலைபும் எறிந்து
 விட்டு ரதத்தினின்று கீழேகுதித்ததுஷ்டினான அரஜுன்னன், “ஏ!
 உத்தர!” புத்தத்தைவிட்டு ஓடுதலானது ஸுத்திரியனுக்குரியதாமமெ
 று ரூராகள எண்ணவிலலை, புத்தத்தில் மரணமேருவது மேன
 ம, பயரதுஷ்டிவது மேனமைபன்று” என்றான் குருகுலத்தில்
 தானறிய அநதததனஞ்சயன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, சிறந்ததேரி
 ின்று கீழே துள்ளிககுதித்து, நீண்டபின்னலையும் நன்குசிவரத
 மண்டு ஆடைகளையும் அசையும்படி செயதுகொண்டு ஓடுகின்ற அநத
 ிஜகுமாரனைப் பின்புதொடர்ந்து ஓடினான ஓடுகின்றவனும் காலடி
 வப்புககளால் பூமியை அமுரதமபடி செய்கின்றவனும் பின்னலை
 ட்டிக்கொண்டு ஓடுகின்றவனும் பெணவேஷம்பூண்டவனுமானஅவ
 ரப்பார்த்து அப்பொழுது அரஜுன்னன்னன்றுஅறியாத சிலஸைனி
 கள நகைத்தார்கள வேகமாகஓடுகின்ற அவனைக்கண்டு கொள
 ர்கள், “தொடக்கத்தில், உத்தமமானரதத்தை விட்டுவிட்டுத் தடை
 ருஓடுகின்ற இவன் யார்? சாமபலால் மறைக்கப்பட்ட நெருப்புப
 லால் வேஷத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற இவன் யார்? இவனுடைய
 மானது கொஞ்சம் புருஷனுடைய உருவம்போலவும் கொஞ்சம்
 ஸீயினுடைய உருவம்போலவும் இருக்கிறது” என்று சொல்லிக
 ண்டாரர்கள் இவ்வாறு ஸைனிகாகளும் சொன்னார்கள் அவாக
 பபார்த்து, கொளவபாண்டவாகளுக்கு ஆசாயரும் புத்தியில் சுக்
 ரக்கும் பருஹஸ்திகக்கும் ஒப்பானவருமான தரோணா பின்வரு
 று உரைக்கலானான்

“(இரத) விசாரத்தினால் உங்களுக்கு என்னபயன்? பின்புதொட
 ட்டிருக்கின்ற இவனுல்தான் உங்களுக்கு என்னபயன்? பயரது
 கின்றவனைப் பின்புதொடர்ந்து பின்னலஅசையப் பயமின்றி ஓடுகிற

வன ஒரு புருஷஸுரேஷ்டனாக விளங்குகிறான் இவனுடையருபம
னது அராஜுன்னுடையருபமபோலிருக்கிறது நபுமஸகவேஷத்தை
தரிகுகிறான் ஸதரீவேஷத்தால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்
இவன் ரூபத்தினால் பாரததனுக்கு ஸமானஸுயிருக்கிறான் இவ
டைய தலைபும் கழுத்தும் அநதப்பாரததனுடையவே இவனுடை
பரிகாயுதமபோன்ற இரணபிகைகளும் அநத அராஜுன்னுடையன
களே இவனுடையவன்மையும் அநத அராஜுன்னுடையதே ஆ
லால், தனஞ்சயனைக்காட்டிலும் இவன் வேருன்வன்ல்லன் தேவா
ர்நா தேவேந்தரனபோல மனுஷ்யாகளுள் தனஞ்சயன் சிறந்தவன்
உலகத்தில், தனஞ்சயனைத்தவிர வேறு எவன் நமமை ஒருவனாக எ
ராததுவருவான்?" என்று சொன்னா தரோணா இவ்வாறு சொல்
யதைக்கேட்ட புத்திசாலியான காணன் (கௌரவாக்களைப்பார்த்து
“விராடனுடைய புதரன் ஒருவன் சூன்யமான பட்டணத்தில் வஸி
திருந்தான் அப்படிப்பட்ட இவன் வாலிபத்தன்மையால் அலி
ஸாரதியாகக்கொண்டு நகரத்தைவிட்டு வெளியில் புறப்பட்டுவி
டான ஆண்மையால் வெளிப்பட்டவன்ல்லன் (அவனைத்தொட
நது) ஒழிகின்றவனை வேறுவேஷத்தினுடையவர்க்கப்பட்ட அராஜு
னென்றே நீங்கள் நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் அநதமா
ஸ்யாகள் எல்லோருமே யுத்தத்தில் நமமை எதிர்த்துவருவதற்கு
சக்தியுற்றவர்கள் (அவ்வாறிருக்க) அவர்களுள் ஒருவன் எவ்வா
கௌரவாக்களைவாக்கையும் எதிர்த்துப் போபுரியவருவான்? உத
ரன் ஸாரதியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு நகரத்தினின்று வெளியி
புறப்பட்டுவிட்டான் அவன் நமமுடைய தவஜத்தைப் பார்த்து இ
பொழுது பயந்த ஒழிகிறுனென்று நானகினைக்கிறேன்” என்று சொ
ன்ன கருபா, “ஒழிகின்ற அநதத்தனஞ்சயன் உத்தரனையே பிடி
விருமபுகின்றான், நிச்சயம் இப்பொழுது இவன் உத்தரனை ஸா
யாகச்செய்துகொண்டு தான் போபுரிவதற்கு விருமபுகிறான்” என
கூறினா இவ்வாறு வீரர்களான அநதக்கௌரவாக்களல்லாரு
தனித்தனியாக ஆலோசித்தும் அராஜுன்னென்று நிச்சயிப்பதற்கு
சக்தியுற்றவர்களானாக்கள் தூரபோதனை, தேவனையிலிருக்கின்ற சி
நத ரதிகாக்களைப்பார்த்து, “அராஜுன்தோ, வாஸுதேவன்தோ, ரா
ன்தோ, பரதயுமன்தோ, அவாக்களே நமமை யுத்தத்தில் எதிர்த்து
வதற்குச் சக்தியுள்ளவாக்களாகாக்கள் (அவ்வாறிருக்க) வேரு
வன் நபுமஸகவேஷத்தோடு பசுக்களிருக்கும்படித்தைக்குறித்து வ
வனால (அவன்மீது) காமையான அம்புகளைவிடுத்தது (அவனைப்)

பிலதளாளுவேன அநதமதஸ்யதேசத்தாாகளுளஒருவன எவவாற்
கௌரவாகளனைவாகளோடும போரபுரியவான்?" என்றுகூறினான்

அவ்வாறு, வேஷத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அநதப்பான்
உவனைக்கண்டு அநதஸையத்திலுள்ளவர்கள் அவனை அரஜுனனெ
ன்றவது அல்லமின்னருவது நிச்சயிக்கவில்லை கௌரவாகளனைவாக
ளும் இவ்வாறு அடிக்கடி ஊசித்துப்பார்த்து, 'பகைவார்களை உறுதி
பாக்காதுபவனும் மஹாபலமுள்ளவனும் இநதரணுகொப்பான் வன
மயமுள்ளவனுமான தனஞ்சயன் இப்பொழுது போரபுரியவரின் நமது
ஸையம்மனைத்தும் (உயிரோடிருப்பது) ஸந்தேஹமதான்' என்று
ரணணினூர்கள் அநதஸமயத்தில் தனஞ்சயனைக்காட்டிலும் வேறு
ஒருவனென்றும் அவனை நிச்சயிக்கவில்லை அரஜுனனே ஓடுகின்ற
தீதரனை நூறுகாலடி தூரம் பின் தொடர்ந்து ஓடி விரைவாக (அவ
ன்) ககூரத்தில் பிடித்தான் 'பருஹன்னனையே! என்னைப் பிடி
ந்தே, பிடியாதே உனக்கு மங்கலம் நான் உனக்கு அடிமை"
என்று சொல்லிக்கொண்டே விரைவாக ஓடுகின்ற விராடபுத்தரனை,
லசாரியும் பகைவார்களைச் சிஷிப்பவனுமான பீபதஸுவானவன்
விரைவாகப் பிடித்தான் அரஜுனனால் பிடிக்கப்பட்ட அவன் துன
ததை அடைந்தவனபோல அதிகஉருக்கமாக மிகவும் புலம்பினான்,
குதியான பொருளைக்கொடுப்பதாகவும் சொன்னான் உத்தரன்,
பருஹன்னனையே! தங்கம், ரதனங்கள், முத்திகள் இவைகளுள்
தைஎதை நீ விரும்புகிறாயோ அதை அதையெல்லாம் உனக்கு நான்
காடுகுகிறேன் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தோகையையும் பசு
களையும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டபெண்களையும் சுத்தமானபொன்
களையும் சிறந்தவெள்ளியையும் நூறுபொன்னையத்தையும் உனக்
கொடுக்கிறேன் ஏன்னை நீ விட்டுவிடு நன்றாக அலங்கரிக்கப்
பட்ட அறுபதுகன்னியர்களையும் ஒருகராமத்தையும் உனக்குக் கொடு
கிறேன் அதிகதையத்தையும் மனத்தளர்ச்சியையும் பயத்தினால்
பெகத்தையும் அடைந்த என்னை நீ விட்டுவிடு தங்கக்கட்டுள்ளவை
ளும் அதிகமான ஒளிபொருந் தியவைகளுமான எட்டு வைரோய
னங்களையும் ஸவரீமயமான தண்டங்களால் இசைக்கப்பட
பட்ட குதிரைகளோடுகூடியதுமான தேரையும் மதங்கொண்டபத்து
னைகளையும் உனக்கு நான் கொடுக்கிறேன் பருஹன்னனையே!
என்னை நீ விட்டுவிடு ஓ! அலியே! இப்பொழுது எனதாயாரைப்
பாப்பதற்கு நான் பட்டணத்தைக்கூறித்ததுச் செல்லுகிறேன் நான்,
நவனோ எனதாயாருக்குப் பிள்ளை, ஆதலால், நான் என்னசொல்

வன? இவ்விதமானகாலத்தில் விதியானது என்னை உன்வசமாகு
 மறுது நான் மதஸ்யராஜாவான் விராடனுடைய செல்வக்குமாரன்;
 மறுவன, அவரால் நன்குபோஷிக்கப்பட்டவனாயிருக்கிறேன் நான்
 நாயினபக்கத்தில் படுததிருப்பவன், காற்றுவெய்யில்களுடைய ஸபர்
 ததை அடையாதவன் சிறுவருடையசண்டையையும் பாராதவன்
 இப்படிப்பட்டநான் என்கே! அப்படிப்பட்ட கௌரவாகளுடைய
 பருஹன்னையே! தாயாருடையபக்கத்தில் நான் போய்ச்சேருக
 மென என்னை நீ விட்டுவிட்டு கௌரவாகளுடையவேனை ஊழிக
 காலத்துமுதரம்போலக் காணப்படுகிறது யௌவனகாவமுள்ள
 ஸதீகளுடையமத்தியில் அறிவினமையால் வீரயத்தினாலும
 யத்தினாலும் நிறைந்த வராததையைச்சொன்னேன் எவன்
 கௌரவாகளைஜயிக்கச் சகதியுள்ளவனாவான்? நீ என்னைவிடாமல்
 அங்குகொண்டுபோனால் உனக்கெதிரில் நான் உயிரைஇழப்பேன்
 எனறுபுலம்பினான்

புருஷ்ணிரசிறந்தஅராஜுன்ன, இப்படிச்சொல்லிப் புலம்புகின்றவ
 னும அறிவற்றவனுமான அநதஉததரனைப் பலாதகாரமாக சத்
 துக்குஅருகில் கொண்டுவந்தான் பிறகு, பாராததன் பயத்தினால்
 பீடிக்கப்பட்டவனும அறிவற்றவனுமான அவனைப்பார்த்து, “(உ)
 தர!) ‘நான் கௌரவாகளோடு போபுரியப்போகிறேன் எனது
 டையகுதிரைகளை நீ அடக்கி நடத்து’ என்று என்னை அழைத்த
 வரது (இப்பொழுது) ஏன் ஒவ்வதிலேநோக்கமுள்ளவனாக கௌரவ
 களோடு யுத்தம்செய உனக்கு ஜயமஉண்டாகும் என்றுவா, ரா
 புதரனே, நான் ஸாரதியாயிருந்து உத்தமமானகுதிரை அடக்க
 நடத்துகிற யுத்தத்தில் அவனுக்கு நிச்சயமாக ஜயம் உண்டாகும் உ
 தர! ஸாரதியான் எனனுடன்சேர்ந்து எல்லாவிதமான கௌரவ
 களுடன் சண்டைசெய வென்று புகழ்பெற்று திரும்பும் முழுவதையு
 ஆளுவாய். அல்லது, கொல்லப்பட்டு ஸவாககத்தால் உவாய ஒவ்வ
 உனக்கு நன்மையைக்கொடாது இப்பொழுது நானாககௌரவாக
 யும்வென்று ஜயத்தை அடையும்வன் என்று உயற்சிசெய்யப்போ
 மென இரதவிஷயத்தில்நான் உனக்கு உதவணை ததக்கவ
 பகைவாகளை அழிப்பவனே! பகைவாக கௌரவாராபுரிவதற்கு நீ
 தியற்றவனாயின் இங்கே வா, பகைவாக கௌரவாராபுரிசென்ற எ
 னுடைய குதிரைகளை நீ நடத்து நீ எனது உதவியாலாக
 கப்பெற்று (ஒருவராலும்) அவமதிக்கத்தக்கதும் கோரஸவ
 முடையதும் கோரருடிகளானமஹாரதர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டிரு

கின்றதுமான இந்தத்தோபபடையில் புகுவாயாக ராஜபுதரர்களுக்கிறதவனே! நீ பயப்படாதே பகைவர்களைவாட்டுபவனே! நீ கஷ்டமாயினல்லனோ? நான் அநதக்கௌரவர்களோடு போராடியபோகிறேன் உன்னுடையபசுக்களை மீட்டுக்கொண்டுவரப்போகிறேன் மனதாரிகிறதவனே! பகைவர்களால் அவமதிக்கமுடியாததும் நெருங்கமுடியாததுமான இந்தத்தோபபடையில் நீ துழையவேண்டும் எனக்கு ஸாரதியாயிரு நான் கௌரவர்களோடு யுத்தம்செய்யப்போகிறேன், யுத்தத்தில் உகரஸவருபிகளானசூரர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பப்போகிறேன்” என்றுகூறினான் (மாறறார்களால் வெல்லறகரியவனும பரதஸுரேஷ்டனுமான பீதஸுவானவன்) தினுஸ்பீடிககப்பட்டிருக்கின்ற விராடபுதரனான அநதஉததரனை வாறுசொல்லி ஸமாதானப்படுத்தினான் பகைவர்களுடையபடையிலே ஐயிப்பவனுன்பாரததன், இங்குமஅங்கும சுற்றிவருகின்றவருடையுத்தம்செய்வதில்) விருப்பமில்லாதவனும பயத்தினால் பீடிககப்படவனுமானஉததரனை ரதத்தினமீதுஏற்றிவைத்ததான் (எதிரிகளின்) செல்வத்தை ஐயித்தஅராஜானன், அழுகின்ற அநதஉததரனைத் தேற்றித் தேரினமீதேற்றிவைத்து அவனை ஸாரதியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு காண்டவமென்கிறவிலலை எடுப்பதற்காக அநதவன்னிமரத்தை நாககிச்சென்றான்

நாற்பதாவது அத்யாயம்

தேராக ர ஹ ண ப ர வ ம (தோடீச்சி)

அநதவனுடையஏவலால் உத்தரன் வன்னிமரத்தின் மீதேறி வில்லைஎடுத்தது)

உததரனுடைய ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு வன்னிமரத்துக்கு திராக்செல்து உததரனும நபுமஸகவேஷத்தோடு தேரிவிருப்பனும் தேராளன் என்கிறவனுமான அநதஅராஜானனைக்கண்டு ராக்களும் ரதிகாக்களும் அநதவர்களுமான கௌரவஸேனையிலுள்ள ரோணா பீஷமாமுதலானவர்கள், தனஞ்சயனிடத்திலிருந்து உணர்ப்பயத்தினால் மனமில்லாதமாறாக்கள் உதஸாஹத்தைஇழந்தவரான அவர்களையுத்தப்படுத்தமான உதபாதங்களுையுமபாரதது ஆசாரமும் சஸ்தரதர்த்தத்திற்கிறதவருமான தரோணா சொல்லலாரா (வீரர்களே!) கொடியவைகளும் கொடியஒலியுள்ளவைகளும் பாயக்கூறறுகள் வீசுகின்றன ஆகாயம் சாமபலமழைபோன்றிரு

ளால முடப்பட்டுவிட்டது மேகங்கள் விகாரமான நிறமுள்ளவைகளு
ஆச்சாயகரமான காட்சியுள்ளவைகளுமாகக் காணப்படுகின்றன ப
விதமான சஸ்தரங்கள் உறைகளினின்றும் (தாமே) வெளியிலிருந்
கின்றன ஒளியுடன் கூடின திசைகளில் கொடிய உருவமுள்ளனவா
இதோ நரிகள் ஊளையிடுகின்றன குதிரைகளும் கணவீரவடிக்
கின்றன அசையாத கொடிகளும் அசைக்கின்றன இவ்விடத்தில்காண
படும பலநிமித்தங்களுமும் (ஆலோசிக்காக்கால்) ஸம்பத்தில யுத்த
நேரப்போகிறது நீங்கள் ஸன்னத்தமாயிருங்கள், ராஜாவையு
காப்பாற்றுகங்கள், ஸேனையையும் வரிசைப்படுத்துகங்கள், அனா
தத்தை எதிர்பார்த்திருங்கள், பசுக்கூட்டத்தையும் ரக்ஷியுங்கள்
வீரனும் மஹாவிலலாளியும் எல்லாச் சஸ்தரதாரிகளுள்ளும் சிறந்
வனுமான பாரதன் இதோ நடுமஸகவேஷத்தோடு வந்துவிட்டான்
இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேஹமில்லை” என்று இவ்வளவுமட்டில் சொல்
விட்டுப் பீஷ்மரைப்பார்த்து வசனிக்கலாறா “ஓ! கங்காபுத்ரமே
வங்கேஸுவரனுடையவனத்தனக்குச்சதருவைக் கொடியாகக்கொண்
வனும் ஒருமாததினுடைய பெயரையுடையவனும் மலைகளுக்கு
விரோதியினுடையபுத்ரனும் நடையினால் தேவராஜனபோன்றவனு
ஒருஸமயத்தில் பெண்போன்றவனுமான (இந்தப்புருஷன் பாரக்
படலாம்)” என்கிற ஒருவசனத்தை ஆசாயா அப்பொழுது சொ
றா வேந்தரே! தரோணா குறிப்புடன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு
பேசாமலிருந்தாரா கங்காபுத்ரரான பீஷ்மா, தரோணனுடையவா
தையைக்கேட்டு, குறிப்புடன் (தூயோதனைப்பார்த்து) “மனி
நிறசிறந்தவனே! நாம் நமமுடையதேசத்தைத் தாண்டி வேறு தேச
த்தைவந்தடைந்துவிட்டோம் நம்மால் ஸபையில் சொல்லப்பட்டஸ
மம் சென்றுவிட்டது சதருக்களிடத்திலிருந்து பயம்பாராட்
தக்கதன்று ஸந்தேஹத்தைவிட்டுவிடு” என்று சொன்னா ஹித
தைச்செய்யும் தன்மையுள்ள தேவவரதரால் இவ்விதமானவாதனை
சொல்லப்பட்டவுடன், தரோணா தூயோதனைப்பார்த்துக் குறி
ப்புடன் (பின்வருமாறு) உரைக்கலாறா.

“பெரிதான் விலையுடையவனும் ஆறுதம்பிடித்தவா அனைவரு
ளும் சிறந்தவனும் வீரனுமான பாரதன் இதோ நடுமஸகருப்
தோடு வந்துவிட்டான் இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை இந்த
பாரதத்தோடு வனமையுமுள்ளவன், இடக்கையினாலும் பாணங்களை
வீசிப்பவன், பகைவர்களை வாட்டுபவன் அரசர்களை ஜயிக்கின்றவன
வர்கள் இவனால் கொல்லப்பட்டவர்களாவார்கள் ராஜனே! எவ

பிறந்தவுடன் பூமிமுழுவதும் நிரம்ப ஆறுதலுள்ளதாகியதோ, எவ்
 னால் தருபதராஜனைப் பராகரமத்தால்கட்டி எனக்குத்தக்கினைக்
 கெட்கப்பட்டதோ, எவனால் முற்காலத்தில் ஸவயமவரஸபையில் ஆக
 பத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த லக்ஷ்யத்தை அடித்து அரசாக்களையும் ஜயித்
 துப் பாஞ்சாலியானவள் அடையப்பட்டாளோ, எவனால் காண்டவ
 வனத்தில் தேவாஸுரர்களை ஜயித்து அகநிபகவான நனகுதிருபத்
 திசயவிக்ஷப்பட்டாரோ, எவனால் யாதவர்களை ஜயித்து ஸுபதமை
 யானவள் விவாஹம்செய்யப்பட்டாளோ, எவனால் தரிபுரத்திற்குச்
 தருவும் மனமதனை நாசம்செய்தவருமான தரிபுராரியானவா யுத்
 தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டாரோ, எவனால் தேவலோகத்தை அடைந்து யுத்
 தத்தில் இரதராஜனை ஜயித்தவார்களும் காற்றும் துழைதற்கரிய கவச
 மளவார்களும் தனுவினுடைய குலத்தில் தோன்றியவார்களுமான
 மனறுகோடி அஸுரர்களும் ஹிரண்யபுரத்தில் வஸித்த காலகேயா
 ளும் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ, எவனால் அரதக்காட்டில் சித்ராஸேன
 ளை கட்டப்பட்டிருந்த நீ விடுவிக்ஷப்பட்டாயோ, எவனால் மேருபாவ
 ததினுடைய வடபாகம்சென்று ஏராளமான பொருளைக் கொண்டு
 நது எல்லா அரசாக்களையும் வென்று தாமப்புதரா ராஜஸூயபாகம்
 சயவிக்ஷப்பெற்றாரோ, எவனிடத்தில் செளரியமும் வீரமும் பர
 மமும் தையமும் பராகரமமும் ஓளதாராயமும் காமபிராயமும்
 சுவாயமும் (அகாயத்தில்) வெட்கமும் தாமமும் ஜீவகாருண்ய
 மும் கபடமினமையும் இருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட பார்த்தன
 தோ வரதுவிட்டான், ஸம்சயமில்லை இவன் எல்லாத் தேவகூட
 வர்களையும் கூட வெல்லாமல் திருமபமாட்டான் சூரனான இவன்
 ட்டில் (உனனால்) துன்பப்படுத்தப்பட்டான், இரதராஜனும், (வில்
 ததை) கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றான் இவன் (இப்பொழுது) ரோ
 ததுடன் போர்புரியப்போகின்றான் இவ்விஷயத்தில் ஐயமில்லை
 ருக்மதில் உதித்தவனே! இவனுடனெதிர்த்து யுத்தம்செய்யத்
 தக்க மறநெருங்கிய நான் காணவில்லை வேடவேஷத்தால் மறைந
 றும் பரபுஷமான பூநீ மஹாதேவரும் இம்மயமலையில் பார்த்தனால்
 தத்தில் மனக்களிப்பவனாய் படி செய்விக்ஷப்பட்டாரென்று கேள்
 'என்றா காணன் இவ்வாறு சொல்லுகிற தரோணரைப்பார்த
 த கோபங்கொண்டு, (ஆசாயரே!) எப்பொழுதுமே நீர் பல
 னனுடைய குணங்களை எங்களிடம் புகழ்ந்து பேசுகிறீர் அரஜு
 ன என்னையும் தாடிபாதனையும் விட விததையினால் நிறைந்தவ
 லன்' என்று கூறினான், தூயோதனன், "ராதாபுதர! இவன்

பாரததனையிருப்பனாகில எனனுடைய காராயம் நிறைவேற்றினதாகும்
இந்தப்பாண்டவர்கள் அறியப்பட்டால் மறுபடியும் வேறு பன்னிர
ண்டொவ்வகாலம் காட்டில் ஸஞ்சரிப்பார்கள் அப்படியின்றித் தேவ
தகளுள் தலைவனானவேறொருவன் பேடிவடிவத்தான் இங்குவந்தி
ருப்பானுயின் நல்ல காமையுள்ளபாண்டவர்களால் இவனைப் பூமியிலவீழ்
ததுவேன” எனமொழிந்தான் பகைவர்களை வாட்டுபவனும் தருதி
ராஷ்டரபுத்ரனுமான அந்தத்தூயோதனன் அவவிதமான வாராததை
யைச்சொல்லுகையில், பீஷ்மரும் தரோணரும் கருபரும் தரோண
புத்ரரும் (தூயோதனனுடைய) அவவிதமான ஆண்மையைக்கொண்
டாடினார்கள்

பாரததன், அந்தவன்னிமாததினருகிறசென்று பிதாவினால்ஸு
மாகவளர்க்கப்பட்டவனும் யுத்தங்களை அறியாதவனுமான விராட
புத்ரனைப்பார்த்து, “¹பூமிஞ்சய! விராடபுத்ர! (இங்கு) வா, நான்
உன்னை ஏவுகிறேன் நீ பெரிதான் (இந்த) வன்னிமாததினமீதே
விரைவாகக் காண்டவமஎன்கிறவிலலை எடுத்துக்கொண்டுமொ இங்கு
இருக்கின்ற உன்னுடைய இந்தவிறகள் எனனுடைய பலத்தை
தாங்குவதற்கு சகதியுள்ளவைகளல்ல பெரிதானபாரததை ²வஹி
பதற்காவது யானையை நன்றாக அடிப்பதற்காவது இந்தயுத்தத்தி
பகைவர்களைவெல்லப்போகின்ற எனனுடையகையினால் இழுப்பதை
தாங்குவதற்காவது திறமையுள்ளவையல்ல அவைகளால் இந்த
யுத்தங்கள்தில் ஜயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய காரயத்தைச் செய
தற்கு நான் விருமபவிலலை நீண்டகைகளையுடையவனே! மஹ
பலமுள்ளவனே! உன்னுடைய இந்த ஆயுதங்களெல்லாம் மிக மெ
ந்தவைகள், சிறியவைகள், உறுதியற்றவைகள் பூமிஞ்சய! ஆ
லால், இலைகளால் அடாந்திருக்கின்ற இந்தவன்னிமாததினம்,
ஏறு. இதில் பாணபுத்ரர்களான யுதிஷ்டிரருடையதும் பீம
டையதும் பீபதஸுவினுடையதும், அவவாமே, நகுலஸஹதே
களுடையதும் விருகளும கொடிகளும் அம்புகளும் சூராகள
சூரிய திவ்யமானகவசங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன மஹ
வீரயமுள்ளதும் ஒன்றாகஇருந்தாலும் வீரத்தவிறகளுக்கு ஒப்பா
தும் ராஜ்யங்களை வருத்திபண்ணுகின்றதும் அதிகமாக (யுத்த) ஸ
ததைப்பொறுக்கின்றதும் பீனமாமபோன்றதும் பெரிதும் ஆயுத
ளெல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்ததும் பகைவரனைவரையும் நாசஞ்செய்க
,றதும் பொன்னால் சிதரவேலைசெய்யப்பட்டிருக்கின்றதும் தேவ

¹ உத்தரானுகு மறொரு பெயர்.

² வேறுபாடும்.

பரதம் பெற்றதும் பளபளப்புள்ளதும் நீண்டதும் காயமில்லாததுப் பெரிதான (புத்த) பாரததைப்பொறுப்பதில் ஸாமாதகியுமுள்ளதும் நல்லகாட்சியுள்ளதும் ¹வருணனால் தரிககப்படடிருந்ததுமான பாரத கனுடைய காணாமலமனகிற விலலும் இவவிடத்திலேயேயிருக்கின்றது அதைப்போன்றவைகளும் பலமுள்ளவைகளும் உறுதியுள்ளவைகளும் பாஸித்திபெற்றவைகளும் மேனமைபெற்றவைகளும்பாடபதற்கு மிகஅரியவைகளும்பா யுதிஷ்டிரா, பீமன, அாஜுனன, நருவஹதேவா ஆகிய இவாகளுடைய எல்லா ஆயுதங்களும் இவவிடத்திலேயேயிருக்கின்றன” என்று கூறினான் உத்தரன், “இந்தவனன்மாததில் முற்காலத்தில் (மரித்தவனுடைய) சரீரமன்றோ கட்டப்பட்டாலாகிருக்கிறது ராஜபுத்ரனாகியநான் அதை எவ்வாறு கையினால் தாடுவேன்? ஒ! பருஹன்னையே! எனனை இவவிதமானகாராயதந்தச செய்யுமபடி செய்யாதே எவவிதம் (இந்தக்காராயம்) செய்தற்கு இயலும்? நீ உனபுத்தியினால் எவ்வாறுநினைக்கிறாய்? கூத்தாரியாதிபில் பிறந்தவனும் மஹிமையுடையவனும் ராஜபுத்ரனும் மந்தரவனையும் யஜ்ஞங்களைபும் அமிந்தவனுமான என்னால் இவவிதமான சுவமானது) தொடத்தக்கதன்று ஒ! பருஹன்னையே! இந்தசரீரத்தைத்தொடடவனும் சுவத்தைத்தூக்கின்வனபோலஅசத்தனுராயிருக்கும் எனனை எவ்வாறு நீ வயவஹரிககத்தக்கவனாகச்செய்யாய்?” என்று சொன்னான் பிறகு, சுதருபட்டணங்களைஜயிப்பவனும் சூரனுமானபாரதன், ²மதஸ்யராஜாக்களுடையவம்சத்திலுத்தகஉத்தித்தவனும் ஸாமாதபமுடையவனுமான அவனைப்பார்த்து, பேரறிஞ! நான் உன்னை ஜாதியினாலும் குலத்தினாலும் சிறந்தவன்னறறிவேன் பகைவரைவாட்டுபவனே! (அப்படிப்பட்ட) உனரப பாவத்தொழிலைச்செய்யென்று எவ்வாறு நான் சொல்வேன்? வந்தறிந்திறந்தவனே! நீ வயவஹரிககத்தக்கவனும் சுததனுமாவாயவைகள் விற்கன இதில் (மரித்தவனுடைய) சரீரமில்லை நீ பயபடாதே ராஜபுத்ர! மதஸ்யராஜாவினுடைய குலத்தில் புத்ரனாகப் பிறந்தவனும் சிறந்த மனமுள்ளவனுமானஉன்னை நான் எவ்வாறு நிரக்கத்தக்கதொழிலைச் செய்யுமபடிசெய்வேன்?” என்றான் பாரதன் இவ்வாறுசொல்லப்பட்டவனும் குண்டலங்களை அணிந்தவனுன் அந்தவிராடபுத்ரன் அப்பொழுது பரவசனாகி ரத்தத்தினின்று முகுத்தித்து வன்னிமாததினமீதேறினான் பகைவரைஅழிப்பவ

¹ பயங்கரமானதும்' என்பது வேறுபாடும்

² ஓருசொல்லிடப்பட்டது

ஸனதனஞ்சயன் ரத்த்திவிருந்துகொண்டு அவ்நைப்பாராதது, “(உதர 1) மரத்தினஉச்சியிலிருந்து இரதவிறகளைத் தாமதமின்றிக் கீழே இறகரு” என்று கட்டளையிட்டான் அந்தஉதரான அகனறமார்புடையவர்களான வீரர்களுடைய மிகச்சிறந்தவிறகையெடுத்தது நான்குபகததிலும் சுற்றப்பட்டிருக்கிற இலைகளையும் எடுத்ததுவிட்டு அருகிலிருந்து கொண்டு வந்தான் (அரஜுனன்,) “உதர! இவைகளுக்கு நான் புறத்திலும் சுற்றப்பட்டிருப்பதை முழுவதும் தாமதமின்றி அவிழ்த்து விடு” என்று சொன்னான் பகைவரைவாட்டுபவனான உதரன் அவர்களுடைய கட்டுக்களை அவிழ்த்து அவற்றை நான்கு வேறுவிதங்களோடு காணாமல் ததைக்கண்டான் அவிழ்த்துவிடப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் ஸூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுள்ளவைகளுமான அந்தவிதமான ஸூரியனுடைய சிறந்தகார்திகள் உதயமாசுநகரங்களிலிருந்து வந்தனவாக திகள் வெளிப்படுவனபோல வெளிப்பட்டன சிறுகின்ற ஸூரியனுடைய ரூபம்போன்ற அவைகளுடைய ரூபத்தைக்கண்டு அந்தஉதரன் அப்பொழுது மயிரகக்கச்சலும் பயத்தினால் மனக்கலக்கமுடிகிறபடியாகமுற்ற தேறுமுழுள்ளவனான ராஜபுதரனான உதரன் அரஜுனனால்தேறுதலுடையபட்டிக கொஞ்சம்தாயத்தை அடைந்தான் அவன் (கண்களை) மூடிப் பிறகு திறந்தும் (அவ்வாயுதங்களைத் தொட்டுத் தொட்டும் அடிக்கடி அவைகளைப்பாக்கவும் தொடல்பழகினான் அப்பொழுது (அரஜுனனால்) நனமொழிகூறப்பட்ட உதரன் சுண்ணத்திறகுள் தேறுதலடைந்தவனான மன்னரே! விராபுதரன் காரதியுள்ளவைகளும் பெரியவைகளுமான அந்த விறகளைத் தொட்டு, அரஜுனனைப்பாராதது, பின்வருமாறு வசனிக்கலானான்

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

கோகரஹ்ணபர்வம் (கோடர்ச்சி)

(உத்தரன், பாண்டவர்களின் ஆயுதங்களைக்கண்ணீரால் கழித்து அவைகளைக் கீழ்த்து வினவியது)

“ஓ! ஸாரதியே! இது தேவஸம்பந்தம்பெற்றதோ? ஸாமோ? அல்லது விலலோ? இதில தாப்பாக்கினிபோல ஜவலிக்கிறவைகளும் காரதியுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் தங்கமயமானவர்களும் நூறுஇதழ்களுள்ளவைகளுமான தாமரைப்புஷ்பங்கள் தனித்தனியாக விளங்குகின்றன இதில நான்குபகததிலும் ரத்தன

னோடுசோக்கப்பட்ட பொன்மயமானபொட்டுக்களும் ஒளிவிடுகின்றன, பின்புறத்தில் பொன்னுலஅலங்கரிக்கப்பட்டசந்தர்பரபைகளும் ஸூரியரபைகளும் பொற்றாமரைமலர்களும் தனித்தனியாக விளங்குகின்றன ஆச்சாயப்பட்டதக்க ரூபமுள்ளதும் பயங்கரமானதுய அச்சந்தரும் தோற்றமுள்ளதும் கருநெய்தலுக்கொப்பானதும்பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான இரதவிலலானது யாருடையது? *
***** கொம்புகளுள்ள பொன்மயமானஎருதுகளைப் பின்புறத்திலுடையதும் மணிகளாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் நுருப்பின் உயரமுள்ளதும் நல்லநிறமுள்ள பொன்மயமான பதஞ்சுதூங்கு (பாதிமை) களுள்ளதுமான இரதவிலலானது யாருடையது? வளைத்தற்கரியதும் மிகநீண்டதும் நல்லநுபமுள்ளதும் (பிறரால்) அவமதிக்கமுடியாததும் ஆச்சாயகரமுமான இப்படிப்பட்ட இரதவிலலானது யாருடையது? ஸாரதியே! முழுவதும் கவசம்பூடப்பட்டவைகளும் சந்தரஸூரியாகளபோல மாசுற்றஒளியும் நல்ல நுபமும் பாக்க மிக்கஅழகும் குசாகனிக்கொப்பான காரதியுமுள்ளவைகளுமான அன்னப்பறவைகள் பின்புறத்தை அடைந்திருப்பதும் சாரங்கத்திறகுமகாண்டவத்திறகுமஒப்பானதுமான இரதவில யாருடையது? ஸவாணமயமான சரீரமுள்ளதும் மின்னறகூட்டத்திறகு ஒப்பானதும் நீலக்கறகளால் இழைக்கப்பட்டதும் தவாரமில்லாததும் பொன்மயமும் நான்காவதுமான ஒரு வில விளங்குகின்றது ஸவாணமயமான இரதவிலவினுடையபின்புறத்தில் கவசத்தால் மூடப்பட்ட மீன்கள் இருக்கின்றன ஸாரதியே! பட்டெடுத்த ஸாபமபோல உயரத்திருக்கின்றதும் சிறந்ததும் உறுதியாயிருப்பதினால் வேகமுடியாததும் இரதத்தனுஸுக்கொப்பானதும் திவ்யமுமான இரத விலலானது யாருடையது? இதில் பொன்மயமான ஆயிரம் நிறிய மருகபரதிமைகளும் பதினாறுபுலிகளும் ஸூரியமிப்பங்கள் பானற அநேகஞ்சட்டிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பொன்மயமான யில்களும் விளங்குகின்றன ஸவாணத்தால் விசித்தரமானஅங்கத்துண்கூடின இரத ஐந்தாவதானவில யாருடையது? இறகுகள் கட்டப்பட்டவைகளும் கூரியமுகத்தினதுனியுள்ளவைகளும் பொன்மயமான அம்பறத்தூணியில் போடப்பட்டவைகளுமான இரத ஆயிரம் தூரங்களும் நாராசங்களும் யாருடையன? மஞ்சளநிறமும் கூடமை ம ஸாபங்களுக்குஸம்மான ஸபாசமுமுள்ளவைகளும் தீட்டப்பட்டவைகளும் உறுதியாயிருக்கின்றவைகளும் (லக்ஷ்யங்களில்) நேராகப் பாகின்றவைகளுமான இரத ஐந்தாறுபாணங்களும் யாருடையவை?

முகிறுகளினபாகங்களால் வேகமுள்ளவாகச் செய்யப்பட்டவை
 னும்பெரியவைகளுமான இந்தவிபாடங்கள் யாருடையவை? கூமை
 ன முனையுள்ளவைகளும் பன்றியினுடையகாதுகள்போன்ற முட
 னுள்ளவைகளும் அழகியவைகளுமான இந்தஅழகுகள் யாருடை
 வை? வஜராயுத்தத்தாகும் இடிகளும் ஸம்மான ஸபாசமுள்ளவை
 னும்அகனிஜவாலேபோன்ற தேஜஸுள்ளவைகளும் பொன்மயமான
 டிகுகளுள்ளவைகளும் கூரியமுனையுள்ளவைகளுமான இந்த எழு
 நூறுபாண்டங்களும் யாருடையவை? மாட்டுத்தோலால் செய்யப்பட்ட
 உறையில் போடப்பட்டதும் நீண்டதுமான இந்தப்பாண்டம் யாருடை
 யது? உறுதியும் பளபளப்பும் அழகுமுள்ள இந்தத்தண்டம் ஒளிவிடு
 மென்றதே, இது யாருடையது? புலித்தோலால் உறைபோடப்பட்ட
 தும் அதிகஒளிபொருந்தியதும் திவ்யமுமான இந்தசசங்கமான்த
 யாருடையது? புலி அடையாளமிட்டிருக்கிற இந்த ஐந்துகத்திகளுப
 ரதற்காக இருக்கின்றன? அழககற்றதும் புலித்தோலால்முடப்பட்ட
 துமான இந்தக்கத்தி யாருடையது? கருநெய்தலுக்கொப்பான நி
 முள்ளதும் பெரிதும் மஹிமைபொருந்தியதுமான இந்தக்கத்தி யாரு
 டையது? விமமத்தோலாலும் காளைத்தோலாலும் உறைபோடப்பட்
 டதும் கூரியமுனையுள்ளதும் மிகப்பளபளப்புள்ளதும் பெரிதுமான
 இந்தக்கத்தி யாருடையது? உறையினமீது அலங்கரிக்கப்பட்டிரு
 கின்ற ஐந்து ஸூரியபரதிமைகள் காணப்படுகின்றதும் கொம்பினால்
 செய்யப்பட்டபிடியினால் மனத்தகைகவாவதும் பெரிதுமான இந்த
 கத்தி யாருடையது? புள்ளிமான்தோலால்செய்த உறையில் போட்
 டதும் எண்ணெயிட்டுத்தீட்டப்பட்டதும் நன்றாகச்செய்யப்பட்
 டிருக்கின்றதும் அளவுடனும் நிறத்துடனும்சூடியதும் பெரிதுமான
 இந்தக்கத்தி யாருடையது? இதனால் லாபாரீன அடிககப்படுமான
 அது உயிரோடியாது பருஹன்னையே! நான் உன்னைக் கேட
 மேன நீ (எனக்கு இவைகளை) முறையாக உரைப்பாயாக பெரிய
 வான இவையனைத்தையும் பார்த்து எனக்கு அதிகமான ஆச்சாய
 உண்டாகிவிட்டது” என்று கூறினான்

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கோகரஹ்ணபாவம். (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், உத்தரானேகை ஆயுதங்களைத்தனித்தனித் திறப்பிட்டு

அந்தஅந்தஆயுதங்களுக்குரியவர்களைக் கூறியது)

உத்தரான இவ்வாறுசொல்லக் கேட்பாராததனானவன், பயா

வனும் (பராண) ஸந்தேஹத்தை அடைந்தவனுமான விராடபுத்ர

மெல்லியமொழியால் நம்பிக்கையுடையவனாகச்செய்து (பின்வருமாறு சொல்லலானான் “(உத்தர 1) உனனால் முதலில்கேட்கப்பட்டது சதருஸேனையுடைய அங்கங்களை அடிக்கின்றதும் தேவஸம்பந்தப் பெற்றதும் காண்டவமென்று பரஸித்திபெற்றதுமான இந்தவிலலானது பாரததனுடையது பிளக்கமுடியாததும் அசசமற்றதும் ஒன்றுள்ளதும் ஆசசாயகரமானதும் முறிக்கமுடியாததும் வெடிப்பிலலாததும் எல்லா ஆயுதங்களுள்ளும் சிறந்ததும் பொன்மயமானதும் நாடுகளைப் பெருக்கச்செய்கின்றதும் அநேகவாஷ்காலமாகத் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் கந்தாவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பான் இந்தவிலலானது லக்ஷம் ஆயுதங்களுக்குப்போலானது இதனால் பாரததன் போகங்கள்தில் தேவாஸுரர்களனைவரையும் எதிர்த்துத் தாங்கினான் இதை, முற்காலத்தில் பரமமதேவா ஆயிரமவாஷ்காலம் வைத்திருந்தார், உமாபதியானவா அறுபத்தாண்டுவாஷம் வைத்திருந்தார், இந்தரன் எண்பத்தாண்டுவாஷம் தாங்கியிருந்தான், சந்தரன் ஐயாயிரமவாஷம் தரித்திருந்தான், அவவாறே, வருணன் நூறுவாஷம் தரித்திருந்தான் அந்தவருணனிடத்தினின்று அகனியானான் மங்களகரமான அந்தவிலலை அன்புடன் பெற்றுத் தான் தரித்தாவான் மத்யஸ்தனான அகனியிலை (இந்தக்) காண்டவமானது பாரததற்குக் கொடுக்கப்பட்டது குருதிபுத்தான அரஜுனன் அறுபத்தைத் துவாஷ்காலம் தரிக் கப்போகிறான் இவ்விதமான வீரமுள்ளதும் ஹாவேகமுள்ளதும் உத்தமமும் கருவெய்தல்போன்றதுமான இந்தவிலலானது மஹாத்மாவும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரருடையது) தில் புறத்தில் பொன்மயமான புள்ளிகளும் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன பரஸித்திபெற்றதும் பொன்கட்டுகளானதும் உறுதியுள்ளதுமான இந்தவிலலானது பீமஸேனனுடையது பின்புறத்தில் பான்மயமான ஆயிரம் சிறிய மருகபர்திமைகளும், பதினான்குபுலிள்ளும்; கொம்புள்ளவைகளும் பொன்னால் செப்பப்பட்டவைகளுமானவைகளுமுள்ளதும் பகைவர்களை வாட்டுபவ்னான பீமன் கீழ்த்திசை நோக்கத்தையும்வென்றதும் பின்புறத்தில் குசாகசிபோல ஒளிர்கின்றனித்தனியான (ரேகைகள்) பரகாசிக்கின்றதும் தேவர்களிடமிடமிடம் மனுஷ்யர்களிடங்களிடமிடம் பூஜிக்கப்பட்டதும் பரஸித்திபெற்றதும் ஒரு பனைமர அளவுள்ளதும் ரதனங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் உத்தமமுமான இந்தவிலலானது பீமருடையது பொன்மயமும் அனைக்கண்களாலவிறைந்ததோகைகளை மல்காரமாகக் கொண்டவைகளுமான மயில்கள் இருக்கின்றதும்

ஹம பாரததைப்பொறுக்கக்கடியதும் நன்றாக உறைபோடப்பட்டது
 னான இரதக்கத்தியானது ஸஹதேவனுடையது பகைவார்களை
 றாகளையும் அழிக்கின்ற இரதப்பெருந்தடியானது பீமனுடையது”
 னன்று கூறினான் அராஜுனன், ஆயுதங்களையும் துணைகளையும்
 பபற்ற ஒளிபொருந்தியக்கத்திகளையும் தனித்தனியாகப்பகுத்து உள்
 படி விரைவாக உத்தரானுகுது கூறினான்

நாற்பத்திமுனரூவது அதயாயம் கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

அராஜுனன் உத்தரானுகுது காண் அராஜுனனேன்றும் கங்கர்முதலியோர்
 யுதிஷ்டிரர்முதலான பாண்டவர்களேன்றும் கூறியதும், தன்னுடைய
 பத்துப்போகளையும் அவற்றின்பொருளையும் சொல்லியதும்)

மூடாதமாவானவிராடபுதரன் இரதமையத்திலும் அவனைப்
 ராததின்னெறுதெரிநதுகொள்ளாமல் மறுபடியும் எதிரில் வினவலா
 ன “ மஹாதமாக்களும் மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவாகளுமான இர
 பபாரததாகளுடைய ஆயுதங்களை பொன்னால் அழகியவைகளும்
 ிலாஜுகளாகளுமாக விளங்குகின்றன எவாருடையஇரத ஆயுதங்
 ரபாரசமுள்ளவைகளாக ஒளியினால் ஜவலிக்கின்றனவோ சூரா
 நம் யுத்தங்களில் (பகைவார்களால்) ஜயிக்கப்பட்டவாருமான
 ரதப்பாண்டவார்களெங்கே? தாமமறிந்தவாருடைய பரதங்களிடத்
 லநேசமுள்ளவாருமான அவர்கள் எந்ததேசத்தில் வலிக்கின்ற
 ? தாமராஜரும் குரதிபுதரரும் தாமசீலரும் தாமாதமாவும் சிறந்த
 மமுள்ளவரும் தாமததைப்பகுத்து அறிந்தவரும் நல்ல புத்தியுடை
 ரும் தாமததுக்குத்தலைவராயிருப்பவரும் தாமததை அனுஷ்டிப்ப
 காகவே பிறந்தவரும் தாமங்களை அறிந்தவரும் தாமததை உருவ
 க்கக்கொண்டவரும் தாமத்தில் நிலைபெற்றவரும் தாமததைச்செய்ப
 ம தாமததைக் காப்பவரும் தாமததை நன்கு அனுஷ்டிப்பவரும்
 யத்திற்கும்கபட்டினமைக்கும் பொறுமைக்கும் ஆதாரமானவரும்
 யயுள்ளவரும் தாமததைத் தலைமையாக்கக்கொண்டவரும் தாம
 வதையினுடையபுதரருமானயுதிஷ்டிரா எங்கே இருக்கிறார்? என
 டைய அமமானமாகளான பீமஸேனா அராஜுனா யுத்தத்தில்
 லா அஸ்தாங்கனிலும் வல்லவார்களான நகுல ஸஹதேவார்கள ஆகிய
 றாக்களெல்லாரும் எங்கிருக்கின்றார்கள்? மஹாதமாக்களும் எல்

வாசகதருக்களையும் அழிப்பவாளுமான அநதபாண்டவாகளனைவரும் சூதாட்டத்தினால் நாட்டைத்தேற்றுக கானகமசென்றாகளென்று நான் கேட்டிருக்கிறேன் பாஞ்சாலராஜகுமாரியான தரௌபதியும் ஸதீகளுள் சிறப்புற்றவளென்று நான் கேட்டிருக்கிறேன் அநதருஷணையும் அப்பொழுது பாசகிகைகளாலுயிக்கப்பட்டு அவர்களையே பின்தொடர்ந்து கானகமசென்றாள் அவர்கள் தாமமாகக் கிடைத்த ராஜ்யத்தைஇழந்து கானகமசென்றாகளென்று நான் கேள்விப்படுகிறேன் பருஹண்ணையே! தாமததை அனுஷ்டிப்பவர்களான அவர்களாஎங்கே? எந்தஇடத்தில் வளிக்கின்றார்கள்? பாண்டவாகளே நீ அறிவாயாகில் உண்மையைச்சொல் கலயாணி! மஹாதமாக்களான அவாளுடையசஸ்தரங்களும அஸ்தரங்களும யாதுகாரணம்பற்ற இவ்ருவர்தனி உன்னால் எவ்வாறு அறியப்பட்டன? அவ்விதத்தை எனக்குக் கூறுவாயாக” என்று வினாவினாள்

பிறகு, வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவனும சூரதிபுத்ரன்மான பீபதஸுவானவன் சிரித்து ராஜகுமாரனான அநதஉத்தரனைப் பார்த்து, “வேந்திரிசிறந்தவனே! எனவார்த்தையைக் கேள் பப்பபடாதே நான் உனக்கு எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறேன் ராபுத்ர! இவ்விஷயத்தில் இன்னும் நீ பப்பபடத் தகுந்தவனல்ல நீ நாடகங்களே வனவாஸத்தினுடைய கரையைக்கண்டவர்களான அநதபாண்டவர்கள் பன்னிரண்டுவாஷ்காலம் சென்றபிறகு, அஜநாதவாஸசெய்வதற்காக இவ்ரு வாஸஞ்செய்துவருகிறோம் உத்தர! ஆதலால் ஸந்தேஹமில்லாதமனத்துடன் ஸாவதானமாகக்கேள் நான் பரிசுத்திபெற்ற அராஜுன்ன கங்கரென்பவா யுதிஷ்டிரா உன்பிதாவுக்குரியான்” ஆஹாரங்களைப் பகவம்செய்கின்ற வல்லனே பீமஸேனன குதிரைகளைக்கட்டுகிறவன் நகுலன் பசுக்களைக்காப்பவன் ஸஹதேவன் எவருக்காகக் கெட்டொழுகுகமுள்ள கீசகன் யுத்தத்தில் உட்பிறந்தாரோடு பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டானோ அநதஸைந்தாரின் தரௌபதிஎன்று அறி” என்றான் ஜிஷ்ணுவினுடைய இரதச்சொலைக்கேட்டு, உத்தரன் வியப்பால் மலர்ந்த கண்களையுடையவனான இமைக்கொட்டாமல் பார்த்தனைப் பார்த்துக்கொண்டு, மெதுவாக “பார்த்தனாகுப் பத்துப்பெயர்கள் உண்டென்று கதைகளில் நான் கேட்டிருக்கிறேன் அவற்றை நீ எனக்குச்சொன்னால் நீ சொன்ன எல்லாவற்றையுமே நம்புவேன்” என்றுசொன்னான் அராஜுன் “விராட் புத்ர! அப்படியானால் எனனுடைய அநதப் பத்துப்பெயர்களையும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் முன்பு உன்னால் கேட்கப்பட்டிரு

கின்ற அநதபபெயாகளை நீ கேட்பாயாக பொன்னுலகத்திற்குத் தவிர
வரும ஐஸவாயமுள்ளவருமான மஹேந்தரர் எனக்கு விண்ணு
கத்தில் ஆஜுன்ன, பலகுன்ன, ஜிஷ்ணு, கிரீடி, ஸவேதவாஹ
ன்ன, பீபதஸு, விஜயன, பாரததன, ஸவயஸாசி, தனஞ்சயனஎன
கிற இநதபபெயாகளை ஏறப்படுத்தினா தேவஸாரேஷ்டாகள அவறை,
நிலைபெறச்செய்தனா” என்று சொன்னான் உத்தரன், “தோஷமற
வனே! உலகத்தில் பரஸித்திபெற்றுப் பாண்டவனிடத்தில் வழங்க
வருகின்ற பததுபெயாகளும் குணத்தினால் அமைந்திருப்பவைகளா
எனனால் அறியப்பட்டிருக்கின்றன ஸாரதியே! யாதுகாரணத்தி
னால் நீ விஜயனஎன்று பெயாபெற்றாய்? எந்தக்காரணத்தினால் ஸவேத
வாஹனஎனஎன்று பெயாபூண்டாய்? எந்த நிமித்தத்தினால் ஸவய
ஸாசி, ஜிஷ்ணு, பீபதஸு, ஆஜுன்ன, பலகுன்ன, பாரததன
கிரீடி என்று பெயாபெற்றாய்? பருஹன்னையே! எக்காரணத்தி
னால் தனஞ்சயனஎன்று பரஸித்திபெற்றாய்? விரைவாகச் சொல்வா
யாக வீரனான அநத ஆஜுன்னனுடைய பெயாகளுக்குரிய முகய
காரணங்களை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் பருஹன்னளாய்!
சஞ்சலமான என்னுடையமனமானது உன்விஷயத்தில் நீ ஆஜுன்ன
இரு அல்லனேஎன்று இங்குமங்குமாகத் தடுமாற்றமுற்றிருக்கிறது
உண்மையை) விரைவாகச்சொல்” என்றுவினவ, ஆஜுன்ன கூற
ானான்

“(உத்தர!) எல்லாதேசங்களையும்ஜயித்தது எல்லாபககங்களி
ருந்தும் தனங்களைக் கொள்ளையிடக்கொண்டுவந்து அநதததன
தினநடுவில் கின்றதினால் எனனைத் தனஞ்சயனென்று சொல்லு
றாகள யுத்தத்தில் மிகக்கமதங்கொண்டவர்களை யுத்தத்தில் நான்
கிராததுவெல்லாமல் திருமபாதகாரணத்தினால் எனனை விஜயன
என்று சொல்லுகிறார்கள சதருக்களுடன்போர்புரிகின்ற என்னுடைய
தத்தில் பொன்மயமான கவசமுள்ள வெள்ளைக்குதிரைகள் கட்டப்
பட்டிருப்பதால் எனனை ஸவேதவாஹனஎனஎன்று ஜனங்களெல்லா
ராகள யுத்தத்தினமத்தியில் தேரீவிருக்கின்ற ஐன்னுடையதலை
ல ஸூரியனுக்கும் அகநிகுக்கும் ஒப்பானதும் (யாராலும்) உடைக்க
ருமையானதும் அழகியதும் விசித்ரமாயிருக்கின்றதும் பொன்னால்
லங்கரிக்கப்பட்டதும் இநதரனால் கொடுக்கப்பட்டதும் (ஒருவரா
ம்) கவரமுடியாததுமான முடியானது ஸூரபனபோல விளங்குகி
து அதனால்,எனனைக் கிரீடிஎன்று சொல்லுகிறார்கள போர்புரிகின்ற
ன ஒருகாலும் அருவருக்கத்தக்க காயத்தைச்செய்கிறதில்லை

அதனால், தேவகளுள்ளும் மனிதாக்களுள்ளும் எனனைப் பிபதஸு
 ான்று அறிகிறார்கள போரில் எனனுடைய இருக்கைகளும் காண்ட
 பததை இழுகுமவிஷயத்தில் ஒத்தசெய்கையுள்ளவைகளாகவும்
 பகைவாக்களபடையை அழிப்பவைகளாகவும் இருக்கின்றன அவ்விரண்டு
 ககளுள் இடக்கையானது (வலக்கையைவிட) மேலாயிருக்கிறது
 அதனால், எனனை ஸவயஸாசி என்று சொல்லுகிறார்கள் எனனுடைய
 (தேகத்தின்) நிறமானது கடலஞ்ஞந்தபூமியில் (பிறரால்) அடைவ
 தற்கு அருமையானதும் (எனக்கே) இசைந்ததுமாயிருக்கிறது அவ
 லுற்று, சுத்ததனாகவும் சிறந்தருபமுள்ளவனாகவுமிருப்பதினால் எனனை
 ஆஜுன்னனென்று (ஜனங்கள்) அறிகிறார்கள் நான் இமயமலையின்
 மேற்பக்கத்தில்பகலில் உத்தரபலகுனி பூரவபலகுனி நக்ஷத்ரங்களின்
 ஸந்தியில் பிறந்தவனாதலால், எனனைப் பலகுன்னென்று சொல்லு
 கிறார்கள் எனனுடைய தமையனா பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பெ
 முது, எனனுடைய உடலில் காயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனுடை
 அல்லது ஒருஸமயம் யுதிஷ்டிராருடையதேகத்தில் உத்தரத்தைக்காண்
 பிக்கிறவனுடைய குலத்தை நான் அவமதிப்பேன், ஐயமில்லை அவ
 களனைவார்களோடும் நான் போராபிரிவேன் எனக்கு அவர்களிடமி
 நது அவமானமேரிடாது அக்காரணத்தினால் தேவகளுள்ளு
 மனிதாக்களுள்ளும் நான் ஜிஷ்ணுவென்று பரஸித்திபெற்றிருக்கிறேன்
 எனனுடையதாயார பருதை என்று பெயருடையவள் ஆதலால், எ
 னைப் பாரததன் என்று சொல்வார்கள் நான் முன்பு காண்டவ்வன்
 தில் தேவாக்களையும் அஸுரர்களையும் கந்தாவர்களையும் பிசாசுக
 யும் ஸாபபங்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் போரில்வென்று அகனிக
 தருபதியைச்செய்தேன் சராங்கமென்னும் வில்லைத்தரித்த பூநீக
 ஷணோமுகேசோநது நான் அகநியை தருபதியடையச்செய்து (தே
 ராஜோமுகே போராபிரிந்தஸாரமத்தினால் முாச்சை அடைந்து பூமியில்வி
 நதுவிட்டேன்) பூமியில் முாச்சையினால்விழுந்திருக்கின்ற எனனை
 பாரதது விண்ணுலகிலவஸிப்பவர்களும் தேவரில்மேம்பட்டவாக
 மான் பரமமதேவரும் மஹேஸ்வரரும் வந்தார்கள் வரங்கொடு
 வாகளான் அந்ததேவாக்களைக்கண்டு திருமப அறிவையடைந்து எ
 திருந்தேன் முடியினால் பூமியிலவணங்கியஎனனை, சிறப்புற்றவ
 ளும் வரங்கொடுப்பவர்களும் நான் அந்த இரண்டுதேவர்களும் (ஆ
 வதித்தார்கள்) எனனுடையவியத்தினாலும் செய்கையினாலும் பூ
 கப்பட்டவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தவர்களும் நான் அவவிருவாக்க
 அப்பொழுது பரீதியினால் எனக்கு, 'கருஷ்ணன்' என்று பதி

வதுபெயரையும் வைத்தார்கள். எல்லாதேவர்களாலும் சூழப்
பட்டவர்களான அவ்விருவர்களும் தாங்களாகவே மறுபடியும் என
ரப்பார்த்து, ‘அப்பா! பாண்டுநாதன்! நீ விருமபூமவரத்தைப் பெற
க்கொள்’ என்று சொன்னார்கள் பிறகு, நான் அவர்களிடமிருந்து
வயங்களும உறுதியுள்ளவைகளுமான பரமமாஸ்தரம் பாசுபதம்
வருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாத ஸ்தூனாகாணம் ஐந்தரம் வாருணம்
தகனையம் வாயவயம்வைஷ்ணவம்என்கிற அஸ்தரங்களைப்பெற்றேன்
பிறகு, நான் மாதவியைப் பாகனாகக்கொண்டு இந்தரனுடையதேரி
லறி (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் தேவர்களாலும்பிள்ள
கமுடியாத கவசமுள்ளவர்களும் வரத்தினால் காவமடைந்தவர்களு
ரான நிவரதகவசுகளஎன்கிற பெரியஅஸுரர்களை மறுபடியும் போ
லவென்றேன் போரில் புறங்காட்டாதவர்களான மூன்றுகோடி
அஸுரர்களை நானொருவனாகவே போரில்வென்று மறுபடியும் தேவா
ளை மகிழ்ச்சியுடையதேன் பிறகு, இந்தரபகவான் எனக்குக் கிரீடத்
தத்த தாமாக்க கொடுத்ததார தேவர்களும், பகைவர்களுடையபடை
களைத் தடுக்குநிறமையுள்ள சமர்த்ததைக் கொடுத்ததாரர்கள் நான்
டலுக்கு அக்கரையில் ஹிரண்யபுரத்திலவாஸஞ்செய்கின்ற அறுபதி
றுபிரம் அஸுரர்களைக்கொன்று போரில்வெற்றிபெற்றேன் நான் பர
ரப்பிலலாதவனாக நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும்பிறகு
என்ற பகைவர்களினிடையில் தேரில்நின்றுகொண்டு (பகைவர்களால்)
புவமதிக்கமுடியாதவனானேன் எனக்கு மயக்கத்தினால் திசைகளில்
மொழிந்தமண்ணடைந்திலலை அப்பனே! கந்தாவர்களால் சண்டை
யில் ஜயிக்கப்பட்டுக் கந்தாவராஜனால் ஸ்வேஹாதாரகளுடன் அபஹரிக
ப்பட்டதூயோதனனைப் பதினொன்றாயிரம்கந்தாவர்களைக்கொன்றுநான்
யிடுவித்தேன் எனனுடைய இந்தப்பெயர்களை நாள்தோறும்சொல்
வப்பவனை (துஷ்ட) பராணிகள பாக்கமட்டா பகைவர்கள் அவனைத்
தனப்பஞ்செய்யமாட்டார்கள் சிறந்ததைகளுள்ளவனே! (பிறரால்)
யிக்கவும் பொறுக்கமுடியாத எனனுடையவீரத்தை இப்பொழுது
யாரா. நீ பயப்படாதே ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற இந்தக்கொளவா
னை நீ பயமில்லாமல் பார தூயோதனனும் காணனும் கருநரும்
யாட்டனானபீஷ்மரும் தரோணபுத்ரரும் தரோணரும் நேரில் பாரத்
தக்கொடிணருக்கும்பொழுதே எல்லாக்கொளவர்களுடும், வென்று
ன்னனுடையபசுக்களை மீட்டுக்கொண்டுவருவேன்” என்றுசொன்னான்

நாற்பத்தநான்காவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

(உக்தரன் ப்ருவஹ்னனைய அர்ஜுனனேன்றறிந்து முன்பு தான் கே
பிழைகளைப்பொறுக்கவேண்டியதும், அர்ஜுனன் தான் பேடியுந்
வடைநத்காரணத்தைக்கூறி அவனை ஸாரதியாக்கிக்கொண்டு
போருக்குப் புறப்பட்டதும்)

பிறகு, அந்தவிராடபுதரன் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு பா
தனைப்பார்த்து, “ தனஞ்சயரே ! பூமிஞ்சயன் என்ற பெயரெகொண்
நான் உமமை வணங்கினேன்” என்று அபிவாதனஞ்செய்து, “பா
தரே! உமமைப் பாக்யத்தால் நான் பாகக்கிறேன் தனஞ்சயரே! உ
கரு நல்லவரவா? சிவந்த கண்களையுடையவரே! சிறந்த கைகளுள்
வரே! மேலான யானையரசுக்கொப்பானவரே! மனிதருள் மேலா
வரே! அறியாமையாலும் அஜாகரதையினாலும் உமமைப்பற்றி (இ
றகுமுன்) நான்சொல்லிய என்னுடைய பிழைநல்லாவறறையும் மன
தில்லைவககாமல் பொறுத்தருளவீராக (ஒருவராலும்) செய்யமு
யாத விசித்ரமான செய்கையானது உமமால் முன்புசெய்யப்பட்ட க
ணத்தால் என்னுடைய பயம் விலகிவிட்டது உமமிடத்தில் எனக்கு
அதிகமான பரிதியும் உண்டாயிருக்கிறது உமக்கு நான் தாஸ
வேன் எனனைக் கருணையுடன் பாரும முன்பு உமக்குத் தோ
பாகனாயிருப்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட என்னுடைய பரதிஜை
நிரமபிவிட்டது அர்ஜுனரே! எனக்கு மகிழ்ச்சியுமுண்டாகின்றது
போரில் அடங்காத மதமுள்ளவரே! இவவுலகில் தேவேந்தராகுமா
னுக்கு மஹாயுத்தத்தில் நான் பாகனாவேன் எனனும் பரதிஜை
னது முற்காலத்திலென்னால் செய்யப்பட்டது என்னுடைய பரதி
ஜையானது உமக்குத் தேரோட்டுவதென்னும் காரணத்தால் நின்
வேறிவிட்டது என மனத்துக்கு நல்ல நிலைமையும் உண்டாயிற்று
எனக்குப் பெருமபேறுகிடைத்தது வீரரே! நீ பாகனான எனனை
பெரியதேரினமீதேறிப் போரில் தூயோதனைவென்று என்னுடைய
பசுக்களைத்திருப்பும்” என்று கூறினான்

அர்ஜுனன், “ அரசுகுமார! நான் பரிதியடைந்தேன் உனக்கு
இப்பொழுது பயமில்லை போரில் திறமைவாய்ந்தவனே! போர
களத்தில் உன்னுடைய பகைவரனைவரையும் நான் தூரத்தப்போ
தேன், நீ ஸுகமுள்ளவனும் பெருந்தன்மையுள்ளவனுமாயிரு

ததில் பகைவாகனோடு போராபுரிகின்றவனும் அச்சநதரும் ஒலியை வளியிடுகின்றவனுமான என்னைப்பார காண்டவமன்கிறவிலலை ம தேவதததமன்கிற சங்கததையும் பொன்னாற்செய்த அம்பு னோபும் இரத எல்லா அம்பறததூணிகளையும் என்னுடைய தேரில் ரைவாககட்டு பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒருபட ாக்கததியையும் கொண்டுலா நான கௌரவாகனோடு போராபுரி து உனபசுக்களை விடுவித்தது அரசனை ஸந்தோஷப்படுத்தி மீண்டும் ட்டணததில் புகுவேன ¹மனோவயாபாரமாகிற ஆழநத அகமுன தும் (என) கைகளாகிற மதில்களும் வாயில்களுமுள்ளதும் ²தாரி ண்டடங்காளாலும் அம்பறததூணிகளாலும் நெருங்கியதும் அனே மகொடிகளாலநிறைந்ததும் நானொலியாகிற பெரிய ஒலியுள்ளதும் ஷ்டிஉருளையின் ஒசையாகிற தூதுபிவாதயமுள்ளதும் அம்புககட ங்களாகிற மேற்கட்டுக்களால் நிறைந்ததும் ஸிமமநாதங்களாகிற பரொலியுள்ளதும் எனனாலகாகப்பட்டதுமான (இரத) தேரினநடு ானது உனக்கு நகரமாகப்போகிறது காண்டவததை விலலாகக்கொ ாடநான வீற்றிருக்கும்தேரானது போரில் பகைவாபடைகளால் வல்ல இயலாதது ஓ! விராடபுதர! உன்னிடத்தினின்று பயம ல்கிப்போகட்டும்” என்றுகூறினான் உததரன், “சூரதிபுதரே! னேகமான வீணபுலம்பலால் யாதுபயன்? மேலான எனமொழி யக்கேளும் இரதரன் நேரிலவநதாலும் நான பயப்படுேன் யமன ாயு குபேரன் இவர்களிடத்தினின்றும் நூறுதரோணர்களிடத்தி ின்றும் நூறுபீஷமாகளிடத்தினின்றும் நான பயப்படுேன் யுத ததில் உமமை உறுதியுடையவரென்றும் அறிகிறேன் போரில் ாக்ஷாத கேசவனுக்கும் இரதரனுக்கும் ஒப்பானவரென்றும் அறி ேன் ஆனால், நான இவ்விஷயத்தை மாதரமே ஆலோசித்துப ததிமயக்கத்தை அடைகிறேன், நிச்சயத்தை அடையவில்லை, ஒன றயும் அறியவில்லை இவ்வாறு, சிறந்தஅங்கங்களும் ரூபமுமுள்ள றும் லக்ஷணங்களால் (எல்லாரினும்மேலானவரென்று) காட்டப்பட வருமான உமமை எந்தவினையினபயனாக (இவ்விதமான) பேடிஉரு ம வந்தணுகியது? கந்தாவராஜனுகொப்பான உமமைப் பேடிஉரு ததோடு (பூமியில்) உலவுகின்ற சூலபாணியாகவும் தேவனுமலேற தானாகவும் எண்ணுகிறேன்” என்றுகூறினான்

1 ‘அங்கங்களை உறுதியாகச்செய்தல்’ என்பது பழையஉரை

2 ‘ஏக்காலும் அதன் இருபுறத்திலுமுள்ள கட்டைகளும்’ என்பது கைய உரை,

அராஜுன்ன, “தமையனருடைய கட்டளையினால் ஒருவாஷ்ட
இந்த பரமமசாயவரதத்தை (நான்) அனுஷ்டிக்கிறேன். இந்த உணவை
யை உனக்கு உரைக்கிறேன் சிறந்தகைகளுள்ளவனே! நான் பேய்
யல்லேன, பராதீனன், தாமானுஷ்டானமுள்ளவன் உவசிபினுடைய
சாபத்தினால் உண்டான (இந்தப்) பேடிவடிவமானது (என்னை) வந்த
அடைந்தது? முற்காலத்தில் நான் முதத்தமையனருடைய கட்டளையி
னால் தேவலோகம் சென்றேன் அப்பொழுது, நான் ஸுதாமை என்கி,
தேவஸையில் உவசியைப்பார்த்தேன் இந்தரனுக்கெதிரில் நா
தனம் செய்கின்றவனும் சிறந்தருபமுள்ளவனும் என்னுடையவ
சத்துக்குத் தலைவியுமான அவளை நான் இமைக்காட்டாமல் பா
ர்த்தேன் அவள் என்னுடன் கூடவிரும்புகொண்டு இரவில் எனபடு
கையை வந்தடைந்தாள் நான் அவளை வணங்கித் தாயைப்போல மாய
தைசெய்தேன் (அப்போது), அவள் சினந்து என்னை, ‘நீ பேடியாக
கடவாய’ என்று சபித்தாள் அதை இந்தரன்கேட்டு, என்னைப்பா
ர்த்து, ‘பார்த்த! நீ பயப்படவேண்டாம் இந்தப் பேடிவடிவமானது
உனக்கு வரப்போகிற அஜ்ஞாதவாஸ காலத்தில் உதவியாகும்’ என
பு சொன்னான் மழைப்பாழியச்செய்யவனான இந்தரன் இவ்வாறு என்னை
அனுகரணித்து, பிறகு, (பூலோகத்துக்கு) அனுப்பினான் தோஷம்
றவனே! நான் இந்தவரதத்தை அடைந்து அனுபவித்துவிட்டேன்
ராஜபுத்ர! நீ என்னை வரதத்தை முடித்தவனென்றும் (பிரதிஜ்ஞை
ததாரணிக்) கமையேறினவனென்றும் அறிந்துகொள்” என்று கூ
றான் உத்தரன், “இப்பொழுது என்னுடைய ஊகமானது வீணா
வில்லை ஆதலால், என்விஷயத்தில் மேலான அனுகரணம் செய்ய
பட்டது இப்படிப்பட்ட புருஷஸாரேஷ்டர்கள் பேடிருபமுள்ளவா
ளாக இருக்கமாட்டார்கள் நான் யுத்தத்தில் உதவிபெற்றவனாகிறேன்
தேவர்களோடும் போராளிவேன் எனக்குண்டான அந்தப்பயம் நீநி
விட்டது நான் என்னசெய்யவேண்டும்? எனக்குச் சொல்லும் பன
வாக்களை அழிப்பவரே! நான் உம்முடைய குதிரைகளை அடக்கி நடத்
வேன் புருஷஸாரேஷ்டரே! நான் ஸாரத்யத்தில் கற்பிக்கப்பட்டு
தோச்சியடைந்திருக்கிறேன் மனிதரிற்சிறந்தவரே! வாஸுதேவரு
க்குத் தாருகனும் இந்திரனுக்கு மாதவியும்போல ஸாரத்யத்தில் தோ
தவனென்று நீ என்னை அறிந்துகொள்ளும் சிறந்தகைகளுள்
வரே! மேனமையானதேரில் கட்டப்பட்டவைகளும் போரில்வெல்
தற்கு அருமையானவைகளும் பலமுடையவைகளும் ஸரமத்தை
பொறுக்கும் தன்மையுள்ளவைகளுமான இந்தக் குதிரைகள் உமக்கே
தகுதியுள்ளவைகள் எந்தக்குதிரை செல்லும்பொழுது பூமியிலவை

ப்பட்ட ஓவ்வொருகாலடியையும் (ஜனங்கள்) பராகமமாட்டாகளோ,
 நதக்குதிரையானது வலப்பக்கத்துகத்தடியைச் சமசுகிறதோ
 ப்படிப்பட்ட இரதக்குதிரையானது ஸுகீவமெனகிற குதிரைகச
 ப்பானது சமசுகுமகுதிரைகளுள் சிறப்புறதும் மங்களகரமும்
 ட்பபசகத்து துகத்தடியைத் தாங்குகின்றதுமான இரதக்குதிரையை
 வகத்தினால் மேகபுஷ்பத்துக்கு ஸமானமெனநெண்ணுகிறேன் சிற
 தமுயற்சியுள்ளதும் வலப்பக்கத்தைத்தாங்குகிறதுமான இரதக்
 குதிரையானது தேஜஸினால் வலாஹுகமெனகிற குதிரையினும் சிறந்த
 ியமுள்ளதென்று எண்ணப்படுகிறது பொன்மயமான கவசமுள்ள
 ம மங்களகரமும் இடப்பக்கத்தைத் தாங்குவதுமான இரதக் குதி
 ரையை வேகத்தினால் சைபயமெனகிற குதிரையினும் அதிகபலமுள்ள
 தன்று நான் எண்ணுகிறேன் இரத்ததேவரானது போரில் வில்லாளி
 றான உமமைய தாங்குவதற்குத் தகுதியானது நீரும் இரத்த
 திரினமீதேறிகொண்டு தேவராஜன் அஸுரர்களோடு போரூரி
 துபோல எல்லாப்பகைவர்களோடும் நெருங்கிப் போரூரிவதற்குத்
 தருதவராபிருக்கிறீர் எனபது என்னுடையஎண்ணம்” என்றுசொ
 றான பிறகு வீரமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடிப்பவனுமான
 ஶ்ரீராமன் தேரினினறுகீழேகுதித்துத் தேவர்களைவந்தனஞ்செய்து
 றாண்டவத்தைக்கசையிலெடுத்துக் காரதியோடுவிளங்கினான் பிறகு,
 ிக்கதோளவலியுள்ளவனும் பாண்டிநந்தனனுமான ஶ்ரீராமன் இர
 னடுக்கைகளிலுமிருந்துசங்குவளைக்கழறி அக்கைகளில் தூதுபி
 ராதபம்போலமுழங்குகின்ற இரண்டுக்கையுறைகளையும்பூட்டி, இர
 துறால் கொடுக்கப்பட்ட திவ்யமான இரண்டுருண்டலங்களையும் எடு
 து அணிந்து, மனத்தைக்கவாகின்றவையும் எண்ணெப்ப பசையுள்ள
 வையும் மெல்லியவையுமான தலைமயிரகளை வெண்மையான வஸ்தரத்
 தினால் தூக்கிக்கட்டிக்கொண்டு, பிறகு, கிழக்குமுகமாகநின்று சுத்த
 மும் அடக்கப்பட்டமனமுள்ளவனுமாகிச் சிறந்த தேரில் எல்லா
 ஶ்ரீராமர்களும்கியானஞ்செய்தான் எல்லா ஶ்ரீராமர்களும்கைகளை
 குவித்துக்கொண்டு ராஜபுத்தரான பாரதத்தைப்பார்த்து, “மிகக்கொ
 டையுள்ளவனே! இரதிரந்தன! இதோ நாங்கள் பணிவிடைசெய்பவ
 ராயிருக்கிறோம்” என்றுகூறின பிறகு, பாரதன், (அந்த அஸ்தர
 துவதைகளை, நமஸ்காரஞ்செய்து கையினால்தொட்டு, “நீங்களெல்லா
 ரும் இரதஸமயத்திலென்னுடைய 1மனத்திலநிலைபெற்றவர்களாவீர்”
 றனுசொன்னான் பிறகு, அஸ்தரங்களைக்கையிலேந்தி மிக்ககளிப

1. ‘நினைத்தவுடனவருகின்றவர்களாக’ எனபது பழையஉரை

முதற் முகமுள்ளவனான, விரைவாகக் காண்டவமன்கிறவிலவில்
 ரணேற்றி (நாணகயிறறை) இழுததுவிட்டான இழுததுவிடப்பட்ட
 புரதவில்லினுடைய பேரொலியானது மலைகளை வலிந்து அடக்கின்ற
 பெரியமலையினுடைய ஒலிபோலத் தோன்றியது பூமியானது இடிமு
 மக்கமுள்ளதாயிற்று திகடுகளில் அதிகமாகக் காற்று வீசியது ஆகா
 பத்தில் பசுடிகள் அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்தன பெரியமரங்கள் நடுக
 முற்றன் ராஜரே! கௌரவர்கள் இடிபின்முழக்கம்போலவும் கருடனு
 டைய ஒலிபோலவுமிருக்கின்ற அவ்வொலியைக்கேட்டு மனத்தளர்ச்சி
 படைந்து பயந்தார்கள் பலசாலியான அராஜுன்ன, சிறந்தவில்லை இரு
 னைகளாலும் இழுத்து, இரத்தன் பயங்கரமான இடிபின்னுடைய ஒலி
 யைப் பூமியில் உண்டுபண்ணுவதுபோல, (பெருத்தசபத்ததை உண்டு
 பண்ணினான்) பெரிதான் (அந்த) நாடுவெலியானது பேரிடியினுடைய
 பேரொலிபோலாகியது பகைவர்களைக்கொல்லுகின்றவனான அராஜு
 னன் சதருவீரர்களைப் பயமுறச்செய்துகொண்டு தெரிவிப்பினான் உ
 தரன், “பாண்டவரிற்சிறந்தவரே! நீர் ஒருவராயிருந்துகொண்டு எ
 லாச சஸ்தரங்களிலும் அஸ்தரங்களிலும் கரைகண்டவாகளுமமஹ
 ரதாக்களுமான இரதப்பலவீரர்களையும் போரில் எப்படிவெல்லப்போ
 மீர்? குரத்திபுதரே! துணையற்றவராயிருக்கிறீர் கௌரவர்களை
 துணையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள சிறந்தகைகளுள்ளவரே! அ
 னால், நான் உமமுடைய முன்னிலையிலும் பயந்தவனாயிருக்கிறேன்
 என்றுசொன்னான் பாரதன், அப்பொழுது, சபதிக்ரமபடி உரக்க
 சிரித்து(உத்தரணைப்பாரதது), “ஓ! வீர! நீ பயப்படாதே கோஷய
 னைக்காலத்தில் மிக்கபலசாலிகளான கந்தாவர்களோடு போராடு
 எனக்கு அப்பொழுது எவன் துணையானான்? அப்படியே, பயங்
 மானதும் தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் நிறைந்ததுமான அந்
 காண்டவவனத்தில் போராடிர்த எனக்கு அப்பொழுது எவன் உ
 யாயிருந்தான்? தேவராஜனுக்காக நிவாதகவசங்களோடும் மஹா
 சாலிகளான பெளலோமாகளோடும் போராடிர்த எனக்கு அப்
 முது எவன் ஸஹாயகை இருந்தான்? அப்பனே! பாஞ்சாலியினுண்
 ஸவயமஸரத்தில் போர்க்களத்தில் அனேகஅரசர்களோடு தே
 புரிந்தனக்கு அப்பொழுது எவன் ஸஹாயகை இருந்தான்? ஆச
 ரான் தரோணரையும் சுகரணையும் குபேரணையும் யமனையும் வருண
 யும் அகனியையும் கருபரையும் லக்ஷ்மீபதியான ஸ்ரீகருஷ்ணனை
 பிராகமன்கிறவிலலைக்கையிறகொண்ட பரம்சிவனையும் அடுத்த
 பிழைக்கின்ற நான் இரதக்கௌரவர்களோடு ஏன் போராடிய
 டேன்? எனதேரை விரைவாக ஓட்டு உன்னுடையமனக்கவலையா
 விலகட்டும்” எனறுகூறினான்

நாற்பத்தைநதாவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனன் தேரில் ஸிம்மக்கோடியைவிலக்கி வானரக்
கோடியைநாட்டியதும், தன்சங்கமுழக்கத்தால்
பயந்த உத்தரனைத் தேற்றியதும்)

அர்ஜுனன, உத்தரனைத் தோப்பாகனாகசெய்துகொண்டு
வன்னிமரத்தைவலம்வந்து ஆயுதமனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு
பிறகு, போருக்குச் செல்லத்தொடங்கி மதஸ்யராஜனுடைய ஸிம்மக்
கோடியையும் பராதாக்களுடைய ஆயுதங்களையும் வன்னிமரத்தின்
டுவில் வைத்துவிட்டுப் புறப்பட ஆரம்பித்தான் பிறகு, பொன்மய
வானவாலுள்ளதும் குரங்கினுருவமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம்பெற்ற
ம மாயாமயமானதும் (தனக்குத்) தருத்தும் விஸ்வகாமாவினால்
புமைக்கப்பெற்றதும் அகனியினுடைய அனுசுரஹத்தினால் கிடைத்
துமான துவஜத்தை மனத்தினால் தியானஞ்செய்தான் அந்தஅகனி
கவானும் அவனுடையஎண்ணத்தை அறிந்து கொடியில் பூதங்களைச்
சாத்துவைத்தாரா (விஜயன்) தேரில் வானரக்கோடியைத் தூக்கி
றுத்திக் காண்டவம் எனகிறவிலலை நாடுறவியிடும்படிசெய்தான்
டனேஅந்தத்)தேரினமீது விசித்தரமான அங்கங்களுமஅதிகபலமும
வயநுபமும மனத்துக்கினபமுமுள்ள வானரமானது கொடியுடனும்
மபரூததுணிகளுடனும் ஆகாயத்தினின்ற விரைவாகக்குதித்தது
மரு, குரதீபுத்ரனும் வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையவனுமான அந்தப்
பதஸுவானவன், தேரினமீதேறிக் கத்தியைத்தரித்துக் கையுறை
ண்டு விற்பிடித்துச் சிறந்த வானரக்கோடியைப்பெற்று வடக்குத்
சையை நோக்கிச்சென்றான் சதருக்களை அடக்குபவனும் பீபதஸு
னது பரஸித்திபெற்றவனுமான அந்தத்தனஞ்சயன் படையின் பக்
த்தை அடைந்து சிறந்ததூஷியுள்ளதும் சுந்தரனபோன்ற உருவமுள்
தும் சிறந்ததுமான தேவத்தத்தமன்கிறசங்கத்தை எடுத்து உரக்க
முங்கும்படி ஊதினான் பகைவாக்களை அடக்குபவனான இரதரகுமா
ர், சுந்தரனையும் குரதபுஷ்பத்தையும்போன்ற வெண்ணிறமுடைய
கத்தைவாயிலவைத்து, காற்றினாலகிறைந்த இரண்கென்னங்களும்
மபுகளுடையவரிசைகளால் எல்லாப்பக்கத்திலுமகிறைந்த நெற்றி
நனருக்கசிவந்து ஆழந்திருக்கின்ற கண்களும் குறுகியும் பருத்து
ருக்கின்றகழுத்தும் மிக்கசோகைகொற்றிருக்கின்ற வயிறும் மாபு

முள்ளவனாகிக் குறுக்காக இருக்கும் முகத்தினால் விளங்கிக்கொண்டு முவுலகத்தையும் நடுகசுசெய்கிறவனபோலத் தனக்குள்ளுநிறைந்த கிறமையுடன்¹ பததுக்கார மறுக்களா லுமநன்றாகவந்தினுன இவனுடைய அநதசசங்கத்தினுஞ்சையானது காளமேகத்தினுடைய ஒலிபோல உரகங்கேட்கப்பட்டது. இந்தரகுமாரனான அராஜுனன அநதசசங்கத்தினுடைய ஒசையினாலும் விலலினுடைய ஒலியினாலும் வானரத்தினுடைய சபத்தினாலும் தோஉருளையிடுவெலியாலும் அசையுபபாருள (எல்லாவற்றிற்கும்) கொடிய அசசத்தை உணடுபண்ணுன பாரததனுடைய சங்கத்தினுலையால் குதிரைகள் (பயந்து தலைக்விழந்து பூமியில் விழாதன உத்தரனும் மிக்கநடுக்கமுற்றது தேரினிடையில் உட்காராதான பகைவர்களை வாட்டுபவனான பாரதன, பிறகு, தேரினிடையில் இருந்துகொண்டே குதிரைகளைக் கவாளங்களால் (இழுத்து) உயரத்தூக்கி மஹாமேருவின உச்சியில் ஸூரியனபோல விளங்கினுன அராஜுனன, சங்கிலெலியால் நடுக்கமுற்றவனும் நானெலியினால் மூச்சை அடைந்தவனுமான உத்தரனை நன்கு கட்டிக்கொண்டு, “ராஜபுதராகளுளசிந்தவனே! நீ பயபடாதே பகைவர்களை வாட்டுபவனே! நீ சுத்தரீயனல்லனோ? புருஷரீசிந்தவனே! பகைவரீனிடையில் ஏன் வயஸனப்படுகிறாய்? அணி குக்கப்பட்டிருக்கின்ற படைகளில் நாளதோறும் சங்கதவனிகளும் தேவாதயங்களுடைய ஒசைகளும் யானைகளுடைய பிளிந்து தலகளும் நான பகத்ததிலும் உன்னல்கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படிப்பட்ட இநதசசங்கொலியினால் எவ்வாறு பயமுறுத்தப்பட்டாய்? நீ அறிவிலாத மனிதனபோலப் பயந்து துயரமுற்ற ஸவரூபமுள்ளவனாக எப்ப ஆகலாம்?” என்று கூறினான்.

உத்தரன, “(அராஜுனனே!) அணிவகுக்கப்பட்ட படைகளில் நிற்பெற்றவனான நான சங்கொலிகளையும் பேரிவாதயத்தினுஞ்சைகளையும் யானைகளுடைய முழக்கங்களையும் நாளதோறும் கேட்டிருக்கிறேன். இவவிதசங்கமுழக்கத்தை இதற்குமுன் நான ஒருபொழுதும் கேட்கதில்லை. இவவிதமான கொடியினுருவத்தையும் நான முன்பு உத்தததில்லை (இவவிதமான) விலலினுடைய ஒசையையும் நான ஒரித்ததிலும் முன்பு கேட்கதில்லை. இநதசசங்கொலியினாலும் விலலினுடைய ஒசையினாலும் தவஜத்திலவசிக்கின்ற அமானுஷமான பூதங்களுடைய சபத்தினாலும் தேருருளையிடுவெலியினாலும் எனயனமாக

1 நாகன, கூாமன, கருகான, தேவத்தன, தனஞ்சயன, பான அபானன, வயானன, உதானன, ஸமானன எனபன

யுதிமயக்கமடைகிறது எல்லாததிசைகளும் கலக்கமுற்றிருக்கின்
 ன எனமனமானது துன்பமடைகின்றது கொடியினுலமுடப்பட்ட
 கிருகுகளெல்லாம் எனக்கு விளங்கவில்லை காண்டவத்தினுடையஒலி
 னுல எனகாதுகள் இரண்டும் செவிப்பட்டன” என்று கூறினான்
 திமயக்கங்கொண்ட அநதவிராடகுமாரன் கொடியையும் சங்கததை
 ம விலையும் அாஜுன்னையும் மறுபடியும்மறுபடியும் நன்குபாாத
 ான அநதப்பாாததன் யுததத்துக்குரிததான ஸமயத்தைஅடைந
 ிருக்கின்ற விராடபுதரனைப்பாாதது, “சிறந்தகைகளுள்ளவனே ! நீ
 றுதியாபிரு மனத்தில் நல்லநினைவுடனிரு நான் சங்கததைமறு
 டியும் ஊதப்போகிறேன் நீ தனியே தேரைஅடைந்து இரண்டு
 ாலகளாலும் (தோத்தடடை) மிதித்துக்கொண்டு குதிரைக்கடிவா
 றகளை உறுதியாகப் பிடித்து இழுத்துக்கொள்” என்றான் அப
 பாமுது, சிறந்தகைகளுள்ளவனுமபகைவாகளை தத்பிக்கச்செய்வனு
 ான் ஸவயஸாசியானவன் இவவாறுசொல்லிவிட்டு, பிறகு, மலைகளை
 ம மலைக்குகைகளையும் திருகுகளிலுள்ளபாவதங்களையும் பிளக்கிற
 னபோலச் சங்கததைஊதினான், நாடுஞ்செய்யும்கையுறையின
 சையையும் உண்டுபண்ணி பராணிகளை மயக்கினான் உத்தரனும்
 துங்கிக்கொண்டு தேரினநடுவில் உட்காந்தான் மறுபடியும் தனஞ்
 பன் அவனை ஸமாதானப்படுத்தினான் அநதஅாஜுன்னுடையசங்க
 வனியாலும் தேருருளையின் ஒலியாலும் காண்டவத்தினுடைய
 சையாலும் பூமி நடுங்கிறது

நாற்பத்தாறுவது அதயாயம்

கோகர ஹணபாவம் . (தோடாச்சி)

(தீரோணர், அர்ஜுன்னுடையசங்கத்வனிமுதலியவற்றில் அவனை
 நீச்சியித்து தூய்யோதனனுக்கு அவ்வ்ஷயந்தைத்தீர்
 வித்துத் தூர்நிமித்தங்களையுங்காட்டியது)

பிறகு, எல்லாவிலவாளிகளுள்ளும்சிறந்தவரும் பகைவாகளை
 டக்குகிறவரும் பரதவாஜருடையபுதரருமான தரோணா, ராஜா
 ான தூய்யோதனனைப்பாாதது, “(தூய்யோதன்!) தேரினபேரொலி
 ண்டாகின்றது சங்கமும் உரக்கஊதப்படுகிறது பூமியும் நடுங்கு
 றது ஆதலால்,இவன் ஸவயஸாசியைத்தவிரவேறுஒருவனுமல்லன்
 ரசனே! இப்பொழுது நமக்குக் கேட்டை விளைவிக்கக்கூடிய இவ
 தமான் தூரிமித்தம் தோனறுகிறது பகைவரைவாட்டுபவனே !

மதுஸேனையில் வெற்றியை நான் காணவில்லை சந்திரநகரம் விளங்கிய
வாகனங்களும் மகிழ்வில்லை நன்றாகமுடப்பட்டிருக்கிற
அகனிகளும் பரகாசிக்கவில்லை அவைகள் மங்களகரமாகவுமில்லை,
நமக்கு (முன்னிலையில்) மருகங்களல்லலாம் கொடியஉருவமுள்ளவை
நளாக ஸூரியனுக்கு எதிராகக் கத்துகின்றன வலப்புறமாகச்செ
லுகின்றபக்கிலும் பெருமபயத்தைத்தெரிவிக்கின்றன இதோ ந
பானது ஊரோட்டிக்கொண்டு ஸேனையினமத்தியில் ஒழுகிறது
காடைகள் பெரியஅச்சத்தைத்தெரிவித்துக்கொண்டு ஆகாசத்தி
நத்துகின்றன உங்களுடைய (தேகத்திலிருக்கும்) ரோமங்களை
திருக்கின்றனபோலக் காண்கிறேன் யானைகள் சுறுசுறு
பாதுவாகவருள்ளவைகளாகவும் அதிகத்துன்பத்தைஅடைந
களாகவும் அடிக்கடி கொட்டாவிவிடுகின்றன, ஸதம்பிததுமீறி
கின்றன குதிரைகள் கண்ணீர்களை வடிக்கின்றன, எப்பொழுது
வீடுவதுடன் அடிக்கடி மலத்தையுங்கழிக்கின்றன பூமியானது
ரகத்ததாலநீர்திருக்கிறது திசைகளெல்லாம் மிகப்புகைவனவ
பிருக்கின்றன ஸூரியனும் பரகாசிக்கவில்லை, அதிகமானபயத்தைத்
தெரிவிக்கிறான் யானைகளும் மிகப்பயப்படுகின்றன யுத்தவீரர்களு
அதிகமாகப்பயந்துவிட்டார்கள் உங்களுடையபடை அவமானத்தை
அடைந்துவிட்டது ஒருவனாவது யுத்தஞ்செய்வதற்கு விரும்
வில்லை அநயுத்தவீரர்களனைவரும், துக்கமடிகிறதமுதமுள்ளவ
களும் பரஜனையுறவர்களும் அடிக்கடி தெற்குத்திக்கைப்பா
கின்றார்கள் மருகங்களும் பறவைகளும் நமக்கு இடப்பக்கமாகவே
செல்லுகின்றன நன்றாகவாசிக்கப்பட்ட வாதியமுழக்கங்களும் கட
பிரமாக ஒலிக்கவில்லை கொடியவர்களுடையதுனிகளில் காகக்க
வந்தடைகின்றன அது மங்களமன்று மேகத்தினுடையஒலிபோல
கம்பிரமானதேரோசையானது விரைவில் நீண்டதாகக் கேட்கப்ப
கிறது தனஞ்சயனைத்தவிர இவன் வேறொருவனுமல்லன் இரத
சுமாரனான அர்ஜுனனைத் தாங்கிவருகின்றதும் கண்க்கின்றதுமா
குதிரைகளின்ஒலியும் தேரிலுள்ளகுரங்கின் திவ்யமான பெரியஒ
யும் கேட்கப்படுகின்றன பாரததனுடையசங்கமுழக்கத்தினால் எ
னுடைய இரணிகாதுகளும் செவிடாயின் எல்லாப்படைகளு
அதிகப்பயமடைந்துவிட்டன இவன் தனஞ்சயனைத்தவிர வேறொ
வனும் அல்லன் நாமனைவரும் பகைவர்களைஅடக்கும் அரசன
உன்னை முன்னிட்டுக்கொண்டு பசுக்களை ஒட்டிவிட்டுப் படை
முனருகப்பங்கிட்டுக் கொடிக்கையும் உயரத்துக்கின்றுத்தி ஓரிசை

புதிதப்பட்டஸேனையுடன் பகைவர்களை அடிப்பதில் முயற்சியுமுள்ள வாகளாபிருப்போம் இந்தத்தனஞ்சயன் கூாமையுள்ள அம்புகளால் இந்தஸேனையை வருந்தச்செய்து எல்லாஅரசாசகளுடையமுடிபிலுய இடக்காலவைக்கப்போகின்றன இந்தப்பீதஸுவானவன தேவா ஸுரர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன். திருக்குகளில் ¹குலமங்களவு புதிதப்பட்டலாம் நாம் முயற்சியுள்ளவர்களாக அராஜுன்னுடன போராபுரிவோம்” என்று கூறினார்

நாற்பததேழாவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம். (தோடர்ச்சி)

(தூயோதனன் தீரோணரை அவமதித்து ஸேனையை உதீஸாஹப்படுத்தியது)

பிறகு, தூயோதனராஜன், போர்ககளத்தில் பீஷ்மரையும் ரத்னாசகளுளசிறந்தவரான தரோணரையும் மிகுந்தபலசாலியான கருட நரையுமபாத்தது, “ஆசாராயர்களே! இந்தவிஷயமானது என்னாலும் எண்ணாலும் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது பின்னும்சொல்ல வேண்டுமென நான் அதைச்சொல்லி தருபதிஅடையவில்லை தோலவியை அடைவிக்கப்பட்டவர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் காட்டில் பன்னிரண்டுவாஷமும தேசத்தில் (ஒருவராலும்) அறியப்படாமல் (ஒருவாஷமும)வளிக்கவேண்டுமென்பதே நமமுடையபரதிஜனையுன்றோ அவர்களுக்கு அந்தப்பதினமுன்றாவதுவாஷம் முழுதும் நிறைவே வில்லை அஜநாதவாஸஸமயத்தில் பீதஸுவானவன் நமமாலதொடுத்துகொள்ளப்பட்டான் அஜநாதவாஸகாலமானது நிறைவேற்ற விரைக்கையில் பீதஸுவானவன் (இங்கு) வருவனையாகில் மறுபடியும் பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டுவாஷகாலம் வனவாஸஞ்செய்யவேண்டுமென அவர்கள் தாம் பேராசையினால் (அந்தப்பதிஜநாகாலத்தை அறியவில்லையோ, நமக்குத்தான் மோகமவந்ததோ இவர்களுக்கே) பட்ட (பரதிஜநாகாலத்தினுடைய) குறைவையும் மிகுதியையும் பீஷ்மா அறியத்தக்கவா காரயங்கள் இரண்டுபடுகாலத்தில் எப்பொழுதும் ஸந்தேஹமுண்டாகின்றது ஒருவிதமாக எண்ணப்பட்டிருக்கின்றகாரயம் வேறுவிதமாகமுடிகிறது ²உத்தரானந்ததேடுகின்றவா

¹ பிறகளால் நுழையமுடியாத படைகளினகூட்டம்

² ‘உத்தரகோகரஹணத்தை’ எனப்பது பழையஉரை

ன்ரும மாதஸ்யாகளுடையஸேனையோடு யுத்தமசெய்ய விருப்பமுள்
 வாகளுமான நமக்குப் பீபதஸுவானவன வரதுவிடுவனையோடு
 இதைக்காட்டிலும் வேறு என்னகாரயம் இருக்கின்றது? பாண்ட
 களைத் தேடுவதானது தரிகாததாகளுடையகாரயமென்று ஏற்படுத்த
 பட்டது. ஏனென்றால், ஸுசாமாவானவன மாதஸ்யனால் முன்பு
 காரங்களால் துன்பஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறான் பயமடைந்தவாக
 நடுக்கமுற்றவாகளும காவலை விரும்புகின்றவாகளும அபயதானத
 வேண்டுகின்றவாகளுமான அவர்களுக்கு நமமால் அப்பொழுது அ
 மானது பரதிஜைஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அவர்கள் தங்கள்
 முதலில் மாதஸ்யாகளுடைய பெரியபசுக்கூட்டமானது, ¹அஷ்ட
 தினத்தில் பிற்பகலில் கைப்பற்றத்தக்கதென்று நமமிடத்தில் நி
 யமசெய்திருக்கிறார்கள் மதஸ்யராஜன் பசுக்களிருக்கும்இடத்தை
 குறித்து (போபுரிய) சசென்றபிறகு ²நவமிதினத்தில் ஸூரியோ
 காலத்தில் (மற்றொருபக்கத்தில்) இந்தப்பசுக்கள் நமமால் பிடிக்க
 தக்கவைகளென்று நிச்சயமான ஆலோசனையானது, பாண்டவா
 அறியுமவிஷயத்தில் நமமனைவார்களாலும் ஒருவரோடொருவர் கலந
 ஹஸ்திநாபட்டணத்தில் (முந்தியே) செய்யப்பட்டிருக்கிறது அ
 கள் பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டுபோனாலும் போவார்கள், அல்ல
 தோலவிஅடைவிக்கப்படுவார்கள், அல்லது, நமமைவஞ்சித்துவிட
 மாதஸ்யனுடன் சோகக்கெபற்றாலும் பெறுவார்கள் அல்லது, இ
 மதஸ்யராஜன் தேசத்துஜனங்களோடு அந்தப்பாண்டவார்களையும்க
 டிக்கொண்டு எல்லாவிதத்தினாலும் ஸேனையுடன்சேர்ந்து நமமுட
 போபுரியவிரும்பினாலும் விரும்புவான அவர்களுள் மஹாவி
 முள்ளதலைவனானஒருவனே நமமைவெல்லவதற்காகத் தனித்து இ
 வந்திருக்கலாம் அல்லது, மதஸ்யராஜனே நேரில் வந்திருக்கலா
 (இங்கு) வந்திருக்கும்வன் மதஸ்யராஜனையிருந்தாலும் அராஜன்
 யிருந்தாலும் நாமனைவரும் போபுரியவேண்டும் இவ்விதம் ந
 பரதிஜைஞ்செய்திருக்கிறோம் அவவாறிருக்க, இந்தத்தனஞ்சய
 (யுத்தத்திற்கு,) வந்திருக்கும்பொழுது சிறந்தரதிகாக்களும் பரப
 புள்ளமனமுள்ளவாக்களுமான பீஷ்மா, தரோணா, கருபா, காண்
 விகாணன்; தரோணபுத்ரா இவர்களெல்லோரும் ஏன் தோக்
 (சுமமா) நிற்கின்றார்கள்? போரைக்காட்டிலும் வேறுகாரயத்தில் பெ
 மையிலலை அவ்விதமாக மனத்தை ஸாவதானமுள்ளதாகச் செ

1 'ஸபதமிதினத்தில்' எனபது வேறுபாடும்

2 'அஷ்டமிதினத்தில்' எனபது வேறுபாடும்

ரகன எல்லா உலகத்தாரோடு மாவது இரதரனோடு கூடிய
ராடாவது வஜராயுதத்தைக்கையிலேந்திய இரதரனோடாவது
ரூடாவது நமக்கு யுத்தமநேரட்டும் யுத்தத்தில் பசுக்கூட்டத்தை
காமல எவன ஹஸ்திபுட்டை மசெல்லுவான்? (என்னுடைய)
னாகளால் அடித்துத் தரத்தப்பட்டு நுழைபமுடியாதகானகத்தில்
றிய அடிக்கப்பட்டகாலாட்களுள் குதிரைகளமீது¹ வீற்றிருந்தாலும்
பனஜீவித்திருப்பான்? ஆசாராயஜரபிறப்பித்ததி அவவிதமாக: நீதி
னது (உங்களால்) அனுஷ்டிக்கப்படலாம் ஏனெனில், இவா² அந
பாண்டவாசனூடைய கருத்தை³ அறிவாரா, அதனால், நமமைப்பய
யுத்ததிகிரா மேலும், அராஜுன்னிடத்தில் (இவருக்கு) மக்க
னபிருப்பதாக நான் காண்கிறேன் அவவாறிருப்பதால், (இங்கு)
ருகின்ற பீபதஸுவைப்பாராததுப புகழ்கிரா நமமுடையஸேனை
நரூதபடி நீதி செலுத்தவேண்டும் நமது ஸேனையானது காட
ல இரத்ததுன்பநிலைமையில் தலைவனற்றுப் பகைவருக்குவசப்பட
ததமொருவண்ணம் நீதி செலுத்தப்படவேண்டும் குதிரைகளு
டபகளைத்தலைக்கேட்டுப் பகைவனிடத்தில் என்னபுகழ்ச்சியுண்டா
கூடும்? குதிரைகள் நின்றனுகொண்டிருந்தாலும் சென்றுகொண்டி
ரதாலும் எப்பொழுதும் கனைக்கின்றன காமறுக்கள் எப்பொழு
ம் வீச்சின்றன இரதரன் எப்பொழுதும் மழையைப்பொழிகி
ன அப்படியே, மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கமானது பலதட
வ கேட்கப்படுகிறது (அவவாறிருக்க, எதற்காக) நீ பாண்டவாக
ட்டிருந்து எல்லா ஜனங்களையும் பயமடையச்செய்துகொண்டு படை
னைத்தினமுன்னிலையிலும் பொய்யாகப் பல்வாறுபேசுநீரா? குதி
ரகளைத்தேடுகிறவர்கள், அவற்றையே அடையவிரும்புதலால், எல்லா
ரிகளையும் அககுதிரையொலியாகவே கேட்பதுபோல, உமது
நதச்செய்கையும் இருக்கிறது பார்த்தனுக்கு இவவிடத்தில்
ன்னகாராயம்? பகைவரிடத்துள்ளவிரூபையும் எங்குரிடத்துள்ள
வறுப்பையும் கோபத்தையும்தவிர எதனால் அவனபுகழ்ப்படுகிறான்?
சாராயர்கள் கருணையுள்ளவர்கள், கற்றநிரதவர்கள், ³ அபாயத்தை
கிப்பவர்கள் இவர்கள் கொடிய பெரியயுத்தத்தில் எவவித்ததா
யும் கேட்கத்தக்கவர்களல்லா உப்பரிகைகளிலும் விசிதரமான
ன்னபாணங்கள்நடந்துவரும் கோஷ்டிகளிலும் விசிதரமானகதை
ளைச்சொல்லும் பண்டிதர்கள் அப்படிப்பட்டகதைகளைச்சொல்வதி

1 வேறுபாடம்

2 வேறுபாடம்

3 'அஹிம்ஸையில் நோக்கமுள்ளவர்கள்' எனப்பது வேறுபாடம்

லேயே ஸமாததாக்கள ஜனங்களுடைய ஸபையில் வியப்பைத்தரு
அநேககாரியங்களைச் செய்வதிலும் அமபுகளையும் அஸ்தரங்களை
விலலில்தொடுப்பதிலும் பணடிதாக்கள அவவிதமான காரியங்க
லேயே வல்லமையுடையவாகள். பிறருடையகுற்றங்களை அறிவதிலு
மணிதரின ஒழுக்கங்களிலுள்ள குற்றங்களை அறிவதிலும் நன்றாகப் ப
வமசெய்யப்பட்டிருக்கின்ற அன்னங்களில் குற்றமகூறுவதிலும் ப
டிதாக்கள அநதக்காரியங்களிலேயே திறமையுடையவாகள் பணகவ
ளுடையகுணங்களைச்சொல்வதையே இயற்கையாகக்கொண்ட பண
தாக்களைப் பின்புறத்திலவைத்துவிட்டு, பணகவளைக்கொல்வதற்கேற
தான் நீதியை அனுஷ்டிக்கவேண்டும் இரதப்பசுக்களும் போக
டும் தாமதமின்றிப் படையை அணிவகுத்திடுகளை பணகவ
களோடு நாம் போராடியுமிடத்தில் தஞ்சை ரக்ஷகாக்கள் ஏற்படுத்தி
படவேண்டும்” என்று கூறினான்

நாற்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம். (தோடீச்சி)

(கர்ணன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனை அவமதித்துப்
பேயயான ப்ரதீஜிதை செய்தது)

காணன், “(இங்கிருக்கின்ற) சிராஞ்சீவிகளான அனைவரையும்
பயந்தவார்களும் நடுக்கமுற்றவார்களும் போரில் மனத்தைச் செலு
தாதவார்களும் நிலைதவறினவார்களும் நான் காண்கிறேன் (இ
பொழுது இங்கு) வந்திருக்கும்இவன் ஜமதகனியின் குமாரனான பர
ராமனானாலும் அல்லது பணகவாபட்டணங்களை அழிக்கிறவனான
இந்தரனானாலும், அல்லது வாஸுதேவனோடுகூடின பீபதஸுவா
லும் கரையானது கடலைத்தடுப்பதுபோல நான் இவனைத்தடுப்பேன்
பொன்னாலாகியகடடுக்களும் பளபளப்பான முனையுமுள்ளவைகளு
கைதோரத என்னால்தொடுக்கப்படும்வைகளும் பாரத்தனுடைய உய
ரவாங்கும் திறமையுடையவைகளும்மான அமபுகள் ஸாயீமறை
கடடும் எனவிலலினின்று விடுபட்டவைகளும் அமுரதிய கணு
களுள்ளவைகளும் ஸாப்பங்காபோலச் சீறிக்கொண்டு செல்லுகின்ற
வைகளும்மான பாணங்களுக்கு நிவருத்திக்கிடையாது அமபுகளைக்
கணுக்களில்வைத்து (இழுத்துவிடுகையில்) நாணகபிறறினால் நன்றாக
அடிக்கப்படுகிற இருகையுறைகளினாலியும் அடிக்கப்படும் இரண்டு

முரசின ஒலிபோலக்¹ கேட்கப்படுகிறது (என்னுடைய) பாணங்களால் ஒவ்வொன்றாகவும் நான்காகவும் ஐந்தாகவும் ஒரிடத்தில் அடபதாகவும் ஒரிடத்தில் நூறுகளும்² அடக்கப்படப்போகின்ற மாத்ஸ்பாசுருடைய தோகளைப்பாருங்கள் என்கையினின்று விடுபட்டவைகளும் எண்ணெயிட்டுத் தீடப்பட்டவைகளும் இறகுள்ளவைகளும்மான அம்புகளால் ஆகாயமானது மினமினிப்பூச்சிகளோடுகூடியது போல விளங்கட்டும் அந்த அராஜுன்னுடையவானரமானது என்னுடையலமஎன்கிற பாணத்தால் அடக்கப்பட்டுப் பயங்கரமானசபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு கொடியின் துனியிலிருந்து இப்பொழுதே பூம்பிலிவிழட்டும் பகைவாதேரிவிருப்பவைகளும் என்னால் எதிர்த்த அடக்கப்பட்டுத் திகடுக்களிலொழுகின்றவைகளும்மான பூதங்களுடைய ஒலியானது ஆகாயத்தை அளாவட்டும் கோபங்கொண்டவனான என்னால் விடப்பட்ட அஸ்தரமானது இரதப்பூமியையும் கொளுத்தும் புராழுகத்தில் ஒருவனையிருக்கின்ற பாதத்தனைக் கொளுத்துவதில் யமென்ன? பதினமூன்றுவாஷ்காலம் மனத்தை அடக்கியிருப்பவனும் புத்தத்தில் மிக்கபற்றுள்ளவனுமான பீபதஸுவானவன என்னத்தில் (தனவலியைக்) காண்பிக்கப்போகிறான் குரதீபுதானான அராஜுன்ன குணசாலியான பராமமண்ணபோல (பாணதானங்களுக்கு) பாதராயிருக்கிறான் அவன் என்னால் கொடுக்கப்படும்சரமாலையை வலதையைப்போலப் பெறுகுகொள்ளட்டும் பெரிய வில்லாளியான இந்த அராஜுன்னும் முவுலகங்களிலும் பரஸித்திபெற்றவன் நானும் ஒருஷஸுரேஷ்டனான அராஜுன்னிலும் ஒருபொழுதும் குறைந்தவனல்லன் என்னுடைய கையினின்று விடுபட்டவைகளும் அமுரதியனுகளுள்ளவைகளும் அகனிஜ்வாலையோன்ற ஒளியுள்ளவைகளும் பகைவாக்களைக்குறித்துச் செல்லுகின்றவைகளும்மான பாணங்களுக்குத் திருமபிவருதலிலலை இவ்வுமங்குமாக விடப்பட்டவைகளும் அமுரதியகளுக்களுள்ளவைகளும்மான அம்புகளுடைய நெருங்கினவியானது பாடுகின்ற வண்டிகளுடைய ஒலிபோலக் கேட்கப்பட்ட மவானத்தினிடைபில் உலவுகின்றவைகளும் கழுமிறகுக்ள பூட்டப்பட்டவைகளும் சாணையில் தீடப்பட்டவைகளும்மான அம்புகளால் இப்பொழுது விடிறப்பூச்சிகளுடைய நிழல்போன்ற நிழலானது காணப்பட்டும் இப்பொழுது என்னுடையவில்லினால் விடப்பட்டவைகளும் கூமையுள்ளவைகளும் உயிரினைகளில்¹ செல்லுகின்றவை

1 'கேட்கப்படலாம்' எனபது வேறுபாடும்

2 ஒருசொல் விடப்பட்டது

முந்நவர்களான அவர்கள் ஆசையற்றவர்களாக மலைகளிலும் நுழைந்தவர்களாகவும் (ஸஞ்சரிகையில) ராசக்ஷஸர்களால் பழிக்கப்பட்டவர்களோ, அல்லது, அனேகவாஷங்கள் ஆபத்தையடைந்த நாசடைந்த விட்டவர்களோ அரசரோ! ஆதலால், நீர் உம்முடைய மனத்தாக கவலையற்றதாகச் செய்து அடக்கி அதிகணக்கத்தாடன செய்யக்ருதிய கராயத்தைச் செய்யும்” என்றான்

முப்பத்தோராவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

(கீரோணர் துர்யோதனனோட்க்கி, பரீண்டவர்கள் அழிந்தாரோன்று மோல்லி அவர்களைக்கேடுவதற்கு ஏற்பாட்டைச்செய்ததும், பிஷ்மர், பாண்டவர்கள்வலிக்கும் இடத்துக்குரிய லக்ஷணங்களை யும் அவர்கள் எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்கள் என்பதையும் கூறி அவர்களோடு ஸந்தியைச் செய்வது அவஸ்யமென்றதும்)

பிறகு, ஸூக்ஷ்மராததங்களைக்கண்டறிந்தவரான தரோணாபையினரடுவில் (தூயோதனனமுதலானவர்களைப்பார்த்து), “அவதமானமஹிமைபையுடையவர்கள் நாசத்தையும் அவமானத்தையும் டையமாட்டார்கள் சூரர்களும் நல்லவிதப்பாபாஸம்செய்தவர்களும் கதிசாலிகளும் இந்தரியங்களை அடக்கினவர்களும் தாமங்களை அறிந்தவர்களும் ஸத்யஸந்தாகளும் மஹாதமாக்களும் பராதாக்களுமான நதப்பாண்டவர்கள், நீதி தாமம் அராததமஇவைகளுடையத்தவத்த அறிந்தவனும் தந்தைபாலவேமனத்தை அடக்கினவனும் தாமத விருப்பவனும் ஸத்யத்தில உதஸாஹமுள்ளவனும் மூத்தவனும் மலோர்களை வணங்குகின்றவனும் அனபுள்ளஸஹோதரனும் பெருமயுள்ளவனும் ஸஹோதரனைவரையும் அனுஸரித்திருப்பவனும் ஜாதசதருவுமான யுதிஷ்டிரனை அனுஸரித்திருக்கின்றவர்கள் அவரோ, (தனக்கு) ஸவாதீனப்பட்டவர்களும் (தையத்தினால் ஆபத்தாக லங்களிலும்) அசைவற்றிருப்பவர்களும் மஹாதமாக்களுமான அவருக்கு நீதியிலசிறப்புற்றவனும் கற்றறிந்தவனான யுதிஷ்டிரனான நன்மையை உண்டுபண்ணமாட்டான? ஆதலால், முயற்சியுடனகவரித்துப்பாருங்கள் இன்னும் ஸமயம் தாண்டவில்லை அவாசன நாசத்த அடையமாட்டார்களென்பது எனனுடைய உறுதியான எண்ணம்

சாராகளபோகட்டிம் சுறுசுறுப்புள்ளவாகளும் யோகயாகளும் ஸாம
ததியமுடையவாகளும் மறைநதுஸஞ்சரிகஞ்ருதனமையுடையவாகள
மான சாராகள், வளப்பமுள்ளவைகளும் கராமங்களாலநிறைந்தவை
களுமான பலதேசங்களில் ஸஞ்சரிககட்டிம் ராஜனே! அவ்விட
களிலுள்ளனவும் மனதைக்கவாவனவுமான ஸைபகளிலும் ரா
தானிகளிலும் தீர்த்தங்களிலும் பறபலவிதமான ¹ஆகரங்களிலு
ஸித்தவேஷமும் பராமமணவேஷமும் தரித்தது, மறைநதுஸஞ்சரிப
வார்களான பாண்டவர்களைத் தேடவேண்டிம். ஒ! மனுஷ்யேநதர
நல்லசிபுணாகளும் அதைஅறிந்தவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட
வாகளும் அவ்விதமாகத் தேடுகின்றதையே பரதானகாயமாக
கொண்டவாகளுமான பறபலசாராகளால், நல்லரீதியுடன் கூடினனது
ததால், பாண்டவர்கள் நதிகளுடைய (ஸமீபத்திலுள்ள) புதாங்களிலு
தீர்த்தங்களிலும் கராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ரமயமான ஆபரம
களிலும் மலைகளிலும் குகைகளிலும் தேடத்தக்கவர்கள்” என
சொன்னான் பிறகு, தமையனை தூயோதனனுக்கு உடன் தம்பியு
அண்ணனான அவனுக்கு பரிபததையும் ஹிதததையும் செய்வதில் அ
கப்பறறுள்ளவனும் பராதாவுமான துசசாஸனன் அநதஸபையில் த
தமையனை தூயோதனைப்பார்த்துப்பின்வருமாறு சொல்லலானான்
“மனுஷ்யாகளுக்கருநாதரே! மன்னரே! நமக்கு நமபிக்கையுள்ள சா
கள் நாமகொடுக்கும்வெகுமதியைப்பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியு
பாண்டவர்களைத் தேடுவதற்குச் செல்லட்டிம் ராஜேநதாரே!
ணன்பாக்கக்சொன்ன இடமனைத்தும் நன்றாகப்பாக்கப்படவே
ட்டிம் குறிப்பிட்டபடி சாராகளைவரும் தேடவேண்டிய இடங்கள்
தேட்டிம் பச்சுக்களமுகக்குக்களால் (முகாநது) அறிகின்றன பர
மனே தமர்கள் வேதங்களாலேயே அறிகிறார்கள் மன்னர்கள் சா
களால் அறிகிறார்கள் மற்றஜனங்கள் இரண்டு கண்களாலும் பாரா
றார்கள் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டபடி சாரபுருஷர்கள் மறுபடியும் மறுப
டியும் தேட்டிம் இவர்களும் இன்னும் மறற்பலரும் தேசங்களிலு
நகரங்களிலும் தேட்டிம் அவர்களுடைய கதியாவது வாஸஸதல்
வது வரலாறாவது (ஒன்றும்) அறியப்படவில்லை அவர்கள் நன்ற
மறைநதுகொண்டிருக்கிறார்களோ, அல்லது, ஸமுத்திரத்தின் அக்க
பைய அடைந்திருக்கின்றார்களோ, சூரர்களென்கிற எண்ணமுள்ளவ
ளான அவர்கள் மஹாரணயத்தில் துஷ்டமருகங்களால் தின்னபட
டார்களோ, சிறந்த தலிபததையாவது அடைந்தார்களோ, மத்த

முப்பதாவது அத்தியாயம் கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

(தூர்யோதனஞ்சிகள் பாண்டவர்களைத்தேடுவதற்கு ஆலோசனைசெய்தது)

பிறகு, தூர்யோதனமஹாராஜன அப்பொழுது அவர்களுடைய ராதையைக்கேட்டு நெடுநேரம் மனத்திலகிந்தித்தது ஸைபயிலிருக னறவர்களைப்பார்த்தது இவ்விதமானவாராதையைச்சொல்லலானான் (ஸபையோர்களே!) காரயத்தின்கதியானது உண்மையாகஅறிவ மருமுடியாததனன்றோ? ஆதலால், நீங்களெல்லாரும் நன்றாகஆராய துபாருங்கள் பாண்டவர்கள் எங்கே போயிருப்பார்கள்? அவர்க ற்கு அஜநாதவாஸகாலமாகஏற்பட்ட இந்தப்பதினமூன்றாவதுவா தத்தில் அனேகமாகக் காலம்சென்றுவிட்டது, கொஞ்சம்மிகுதி ருக்கிறது இந்தஸமயத்தில் அந்தப்பாண்டவர்கள் இந்த வாஷ்த னமிகுதியையும் தாண்டிவிடுவார்களானால் பரநிஜனஞ்சையினை வறமினவார்களும் ஸதயததையும் வரதததையும் பரதானமாகக் காண்டவார்களுமான அவர்களின்வரும் மதப்பெருக்குடையசிறந்த ரணிகளபோலவும் ஸாபநகர்களபோலவும் நிச்சயமாகக் கௌரவா ள்க்குறித்தது, (தங்களால் முன்புஅனுபவிக்கப்பட்டிருக்கிற) துக்கத னால் அதிககோபமுடையவார்களாவார்கள் புருஷாக்ஸிமகிரந்த ராண்டவர்கள் ஸமாததார்களும் கற்றறிந்தவார்களும் வல்லமையுடைய ரார்களும் நன்றாகமறைந்திருக்கின்றவார்களுமான சாராகளால் நன்றாக பயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற (உபாயத்துடன் கூட) * ஊகத்தினால் ிரியத்தக்கவர்கள் கஷ்டமானநிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற ராண்டவர்கள் அஜநாதவாஸகாலத்தில் அறியப்படுவார்களாயின, காபத்தைஅடக்கிக்கொண்டு பரநிஜனஞ்சையிருக்கிறகாலம் முடிவ மருளளாகவே மறுபடியும் கானகத்திலெல்லுவார்கள் ஆதலால், (மமுடைய) ராஜயமானது நாசமற்றதும் குறைவற்றதும் இரண்டா துஅரசனிலலாததும் கவலையற்றதும் பகைவாசனையிழந்ததுமாக நடுகாலம் நிலைபெற்றிருக்கத்தக்கஉபாயத்தை விரைவாகத்தேடுங னா” என்றான்

அதிகவயஸனமுற்றவனான தூர்யோதனன் இவ்விதமான வாராத தையச்சொன்னவுடன், காணன், ஸதயமும் தாமமும் ஆரத்தமு ளளவாகயத்தை (பின்வருமாறு) உரைக்கலானான் “பரதகுலத் துதித்தவனே! மறுபடியும் இவர்கள்போகவேண்டாம் வேறு

துத்தள்ளப்படிக் கிடக்கிறுன நராதிபரே! விராடராஜனுக்கு
 துன்னும ஸேனாபதியும் கம்பிரமானபுத்தியுடையவனும ஸு-
 ணேககுத்திரையஸஹோதரனும கொடியவனும சூரனுமவீரனும து-
 மமறவனும ஊக்கமுடையவனும மஹாவீரமுள்ளவனும நீதி-
 பலமுமுள்ளவனும யுத்தம்செய்யுமுறைகளை அநிந்தவனும பகை-
 ஞுடையவீரயத்தைநாசஞ்செய்பவனும ஸிம்மத்துக்குட்ப்பான
 மையுள்ளவனும குடிகளைக்காப்பதிலும் பகைவர்களைப்பிடிப்பதி-
 வல்லவனும பெரும்போரிஸ்பகைவர்களைவென்றவனும மீக்ககொ-
 வனும கௌரவத்தையே முதன்மையாக்ககொண்டவனும ஸதா-
 ஷாகஞுடையமனங்களை ஆனந்தப்படுத்துகின்றவனும தையா-
 நனறாகப்பேசுமதிறமையும் யுத்தத்திலவிறுப்பமும புணய்செய-
 கஞமுள்ளவனும பொருளினபங்களுக்குஆதாரமாயிருப்பவனும
 தாகஞளஉத்தமனும (பகைவர்களுடையபெருமையை) பொரு-
 னும கொடியருஞ்சமுள்ளவனுமான அநதகீசகன ஸஹோத-
 ரோடு ஸதாநிமித்தமாக நடுநிதியில் கந்தாவாகளால் கொல்லப-
 டான, இவனுடையஸநேஹிதாகஞும் கொல்லப்பட்டார்கள, யு-
 வீராகஞும் ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட்டார்கள கந்தாவாகஞுக-
 மனைவியும் அழகியஇடைபுள்ளவளுமான ஸைரநதரிஎன்கிறஒருஸ-
 இருக்கிறாள் கொழுப்பும கெட்டஎண்ணமுமுள்ளவனும பலசால்-
 மான அநதகீசகன அவளை விரும்பினான் அநதகீசகன அநே-
 பந்துக்களுடன் இரவில் கந்தாவாகளால் கொல்லப்பட்டானே-
 னும வருத்தநாதத்தை நாங்கள் கேட்டோம் ராஜேந்தரரே! ஆன-
 யால், இதுமுதல் பாண்டவர்களைத்தேடுமபொருட்டுச் சாராகளை எ-
 கும ஸஞ்சரிப்பதற்காக நீர் அனுப்பவேண்டுமென்பது எங்களுடை-
 எண்ணம் நராதிபரே! துஷ்டாதமாவானகீசகன தம்பிமாகு-
 டன இரவில் கந்தாவாகளால்கொல்லப்பட்டான இவ்வளவுமட்டி-
 நாங்கள் கேள்வியுற்றோம் உமக்கு மங்கள்முண்டாகட்டும் குருகுல-
 தில் உதித்தவரே! செய்யவேண்டியகாரயத்தைச் செய்தீர், இந-
 பரியத்தையும் பகைவர்களுடையஅவமானத்தையும் கேட்டு, இந-
 செய்யத்தக்கதை உடனே செய்யும்” என்றுசொன்னார்கள்

திகழ்ந்து நியான வல்லமைபுள்ள பாண்டவர்கள் சென்றவழியை நான
 அறியோம் ஆஸரமங்களிலும் காடுகளிலும் உயரதமலைகளின்
 ரங்களிலும் பறபலதேசங்களிலும் ஜனங்களிறைந்திருக்கின்ற
 சங்களிலும் நாரதசந்திகளிலும் பட்டணங்களிலும் நாங்கள் (பா
 களுடைய) அடிவைப்பைத் தேடினோம் நரேந்தரரே! விரைவாக
 டு) ஒளிந்தவர்களான பாண்டவர்களை நாங்கள் அறியவில்லை மனித
 சிறந்தவரே! முழுதும் காணாமற்போனதினால் அவர்கள் நாச
 டந்திருக்கவேண்டும் உமக்கு மங்களம் மலைகளின் உச்சியிலிருக்
 புதாகளிலும் குகைகளினிடையிலும் தாழ்வரைகளிலும் நதிகளி
 ம் மலைபருவிகளிலும் மடுகளிலும் தடாசங்களிலும் செல்லுதற்
 பகாடுகளிலும் கராமங்களிலும் பூநதோட்டங்களிலும் யானைகளின்
 நதிலும் புலிகளின் அருகிலும் ஸிம்மங்களின் ஸம்பந்ததிலும் சரபங்க
 ரமத்தியிலும் நாங்கள் தேடினோம் அவர்களுடைய கதியானது
 வித்ததினாலும்) அறியமுடியாததாயிருக்கிறது ரதிகாளுடைய
 ரே! மனுஷ்யேந்தரரே! வழியில் (பாண்டவர்களின்) ரதங்களின்
 பை (அறியவிரும்பிக்) கொஞ்சகாலம் நாங்கள் அவர்களுடைய
 ரப்பாக்களை அனுஸரித்தோம் பகைவாக்களை வாட்டுபவரே! நாங்
 முறைப்படி தேடிப்பார்த்து உண்மையாக விஷயங்களை அறிந்து
 ண்டோம் ஸாரதிகள் பாரததாக்களினறி தவாரகைக்குச் சென்று
 டாக்கள் ராஜேந்தரரே! அந்ததவாரகையில் கருஷ்ணையும் இல்லை,
 ராவரதமுள்ள பாண்டவாளுமில்லை நரதேவரே! உண்மையை
 ரத்தோம் பாண்டவர்களை இப்புவியில் நாங்கள் காணவில்லை
 கவாக்களை வாட்டுபவரே! நீர் ஸுகமாயிரும் அவர்கள் நசித்தது
 டாக்கள் நீர் ஸவஸ்தமாகஇரும் எல்லாவித்ததினாலும் அவா
 நசித்ததுவிட்டார்கள் பரதாக்களிற சிறந்தவரே! உமக்குவந்தனம்
 கள் வனங்கள் காடுகள் தேசங்கள் நகரங்கள் கராமங்கள் பட்ட
 கள் இவற்றையுடைய பூமிமுழுவதும் மிச்சமின்றி எல்லாஇடத்
 மும் நாங்கள் தேடினோம் பாண்டவாக்களைக் காணவில்லை மனுஷ
 தரரே! மறுபடியும் (எங்களுக்குக்) கட்டளையிடும் வேந்தரே!
 மருமேல் பாண்டவாக்களைத் தேடும்விஷயத்தில் மறுபடியும் நாங்
 எனனசெய்யக்கடவோம்? வீரரே! பரியமும் மங்களகரமுமான
 களுடைய இரதவாரதத்தையும் கேளும் அரசரே! பரதவம்
 திலுதித்தவரே! மதஸ்யராஜனைச்சோந்தவனும் ஸுதஜாதியில்
 தவனும் மிககபலசாலியும் தரிகாததாக்களைப் பெரும்பாலும் பலத்
 ல நாசம்செய்தவனுமானீசுகன் இரவில் கந்தாவார்களால் அடித்

தினுமுள்ள ஸாமானியஜனங்கள், ஸஹோதரர்களோடுகூடின
 னுடைய கோரமானவதத்தைக் கேட்டு, இது மஹாபயங்கர
 றெண்ணி ஆச்சாயமடைந்து, “வீராயமுடையவனும் ராஜாவுக்கு ந
 னும் கொழுப்பினால் அதிககாவம்கொண்டவனும் யுத்தத்தில் அ
 ஹாஸம்செய்பவனும் பலசாலியும் யுத்தத்தில் ஒருவராலும் ஜ
 முடியாதவனுமானகீசகனுனவன் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவ
 பெண்போகமடேதிகிறவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனுமாயிருந்த
 அவன் ஸைரந்திரிமித்தம் கந்தாவாகளால் இரவில்கொல்லப்பட
 னும்” என்று எல்லாவிடங்களிலும் பேசிக் கொண்டார்கள் ம
 ராஜரே! கீசகன்கொல்லப்பட்டவுடன் அந்த அந்தத் தேசங்களிலு
 மணிதாங்கள் வியப்புற்று இவ்வாறு கீசகனுடையவிராசத்தைப்பற்றி
 பேசிக் கொண்டார்கள்

பிறகு, தூயோதனனால் வெளிநாடுகளில் (பாண்டவர்களை
 தேடுவதற்காக) அனுப்பப்பட்டிருந்த சாரங்கனெல்லாரும் (தூய
 தன்னுடைய) கட்டளைப்படி ஸங்கேதஞ்செய்துகொண்டு அநேகதே
 சங்களிலும் கராமங்களிலும் நகரங்களிலும் தேடி; பிறகு, தாமச
 லிக் கொண்டபடி (ஒருவரை ஒருவர்) பார்த்துக்கொண்டு ஹஸத்
 பட்டனத்தாக்குத் திருமயினார்கள் அவர்கள் ஹஸதினாபட்ட
 னைத் தவிர்த்து அங்கு பகைவர்களை அடக்குபவனும், குருவம்ச
 லுத்தித்தவனும், தருதராஷ்டிரகுமாரனும், தரோணா காணன்
 பா மஹாத்மாவானபீஷ்மா இவர்களோடும் ஸஹோதரர்களோ
 மஹாரதர்களான தரிகாதர்களோடும் சோரநிருக்கின்றவனும்
 தூயோதனமஹாராஜனைக்கண்டு தலையால் பூமியிலவணங்கி, ‘
 மடைவீராக’ என்ற ஆசீர்வாதத்தால் (அவனை) மேனமைப்படுத்தி
 பிறகு, ஸாமாயனாகுஸம்மும் ஸவாணமயமும் உத்தமமுமான ஆஸ
 தில்வீற்றிருப்பவனும் தேவர்களால் இந்தரனபோற்றப்படுவதுபே
 மந்தரிகளால்போற்றப்படுகிறவனும் கற்றறிந்தவர்களாலும் பாட
 ளாலும் கவிகளாலும் ஸதுதிபாடகர்களாலும் பரிவாரங்களுட
 கூடின அனேகமன்னர்களாலும் வணங்கப்பட்டவனும் ஸபையின்
 வில்வீற்றிருப்பவனுமான அவனைப்பார்த்து, “ஓ! மனுஷ்யேந்தரே
 ஜனங்களில்லாததும் துஷ்டமருகங்களால்கூழப்பட்டதும் பறபலவ
 டிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் கொடிகளாலும் செடிகளாலும் (அ
 ரந்ததும்) உள்ளேபுகமுடியாததும் பறபலபுதர்களால்கூழப்பட்ட
 மான அந்தப் பெரிய அரண்யத்தில் அந்தப் பாண்டவர்களைத் தேடுவதி
 பொருட்டு எப்போதும் நாங்கள் பெரியமுயற்சியைச் செய்தோ

வள, 'கோபமுள்ளவனே! முப்பதுநாளவரையில் அரசா பொறுத்த
கொண்டிருக்கட்டும் (அதற்குள்) அந்தக்கநதாவாகள் காயலித்,
அடைவார்கள், ஸமசபயில்லை பிறகு, என்னத தங்களிடம்அழை
துக்கொளவார்கள், உனக்கு பரியததையும்செய்வார்கள் நிசசயப
கவே அரசா பந்துக்களோடுகூட நன்மைபைஅடைவா கலபாண்
அந்தக்கநதாவாகள் அரசரால்தவிசெய்யப்பட்டவாகளும் எப்பொ
தும் நன்றிஅறிவுள்ளவாகளும் நல்லஸவபாவமுள்ளவாகளும் பலத
னால் அதிககாவமுள்ளவாகளும் பரதபுபகாரஞ்செய்வ தில்விருப்பமு
ளவாகளுமாயிருக்கின்றார்கள் நான் (மிசசமானமுப்பதுநாளவரையி
இங்குவஸிக்க) விருமபுகிறேன் நீ தடைசொல்லாதே (நான்இங்
வஸிப்பதால் சுபமோ அசுபமோ) எதுவருமென்பதை ஆலோசனை
செய் அந்த (முப்பது) நாளவரையில் என்னைக்காப்பாற்று அதன
உனக்கு நன்மைஉண்டாகும்" என்றுகூறினான் அந்தஸைரத்தரி
னுடைய அந்தவாரத்தையெக்கேட்டு, சேக்யராஜகுமாரியான ஸ
தேஷ்ணையானவள் பராதாக்களுக்குநோத விபத்தினால் பீடிககப்ப
டுத துக்கத்தினால் மதிமயங்கித் துன்பத்தாடன் தரோளபதியைப்பா
தது, "கலயாணி! நீ இஷ்டப்படி வாஸமசெய் உன்னை நான் சர
மடைந்தேன் எனனுடையபாததாவையும் விசேஷித்துப் புத்தராக்
பும் நீ காப்பாற்று" என்றுசொன்னான் ராஜஸரேஷ்டரே! ஸு
ஷ்ணையானவள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு (விராடராஜனிடம்வந்து
" (மஹாராஜரே!) பயந்தவளானஇந்தஸைரத்தரியானவள் இந்தமு
ப்பதுநாள் (இவ்விடத்தில் வாஸஞ்செய்து) கருத்கருதையயாகட்டும்
நான் (அதுவரையில் இவ்விடத்தில் இவளை) வஸித்துவருமபடிசெய
றேன்" என்று அரசனிடம் எல்லாவிஷயத்தையும் தெரிவித்தான்
கீசகவதபர்வம் முற்றிற்று

இருபத்தொன்பதாவது அதயாயம் கோக்ரஹணபர்வம்,

(பாண்டவர்களைத்தேடி விராடநகரம் சென்றசாரர்கள் ஷஸ்திபுரம்
சென்று தூர்யோகனனிடத்தில் தாங்கள் பாண்டவர்களை அறிய
வல்லையென்பதையும் கீசகவதத்தையும் தெரிவித்தது)

கீசகன்கொல்லப்பட்டவுடன், சதருவீரர்களைக் கொல்லுமதி
மையுடைய விராடராஜன் மந்தரிகளோடும் புரோஹிதர்களோடு
மிகக் சோகத்ததைஅடைந்தான் ராஜரே! அந்தநகரத்தினும் தேச

ளளபடி நீ உரைப்பாயாக” என்றுவினவ, ஸைரநதிரி, “பருஹன்ன
 ரயே! ஸைரநதிரியினால் உனக்கு இப்பொழுது என்னகாய்மிருக
 னறது? கலயாணி! நீ எப்பொழுதும் ஸுகமாகக் கனயாமாத
 ல மகிழ்ந்திருக்கிறாய் ஸைரநதிரி அடைகிற துகக்கத்தை நீ அடை
 ருயிலலை நீ ஸுகமாக இங்கே இருக்கிறாய் அவ்விதமான துக
 ம உன்னால் அடையப்படவில்லை ஆதலால், துகக்கமடைந்திருக்கின்ற
 னனைப்பாரா ததுச சிரித்ததுக்கொண்டு இம்மாதிரியாக வினவுகிறாய்”
 னறுசொல்ல, பருஹன்னனே, “கலயாணி! இந்தபருஹன்னனையும்
 லங்குஜாதியிலிழிந்த ஒருஜநதுவைப்போல முடிவிலலாத துகக்கத்
 த அடைந்திருக்கிறான் இவனே நீ அறியவில்லை பெண்ணே! உன்
 யுடன் நான் வாஸம்செய்திருக்கிறேன் நீயும் எல்லாருடனும்சோ
 று வாஸஞ்செய்திருக்கிறாய் உனனைக்காட்டிலும் மிக்ககஷ்டத்
 துடன் நான் வஸித்தவருகிறேன் அழகியஇடையையுடையவளே!
 துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது யாராதாம் (அப்படிப்பட்ட
 ன) துகக்கத்தை (மனத்தில்) எண்ணுமவிரூப்பாரா? ஒருவராலும்
 நவருடையமனமானது முழுதும் ஒருஸமயத்திலும் அறியமுடி
 தென்பது நிச்சயம் அதனால்எனனை நீ அறியவில்லை” என்றான்.
 மரு, தரௌபதிபானவள பெண்களோடுகூடவே அநதராஜகரு
 த்தில் துழைந்து அஸூபையற்றவளாக ஸுதேஷ்ணையிடம்
 ன்றான் அவனோடுநாககி, ராஜபதியானவள விராடனுடைய
 ஈறப்படி, “ஸைரநதிரி! நீ எங்கேபோகவேண்டுமென்று விருமபுகி
 யோ அவ்விடம் விரைவாகச்செல் ஸைரநதிரி! அரகா கந்தாவா
 ரிடத்தினின்று அனாததமநேரிடுமென்று பயப்படுகிறா நீயும்
 ளவனமுடையவள், அழகியபுருவங்களுள்ளவள், ஸௌந்தரயத்தி
 ல பூமியில் நிகரில்லாதவள் கலயாணி! புருஷர்களுடையமனமும்
 பாசத்தினால் உண்டாகிறஸுகத்தில பற்றுள்ளது ஆதலால், உன்
 டத்திலிருந்து எனக்கும் தேசத்தாக்கும் நகரத்தாக்கும் பயமுண்டா
 ருக்கிறது நீ இஷ்டப்படி ஸுகமாயிருக்கத்தக்க இடத்தைக்குறி
 து இப்பொழுதே (இந்த) நகரத்தினின்று போய்விடு கலயாணி!
 னநிமித்தமாக என்னுடைய பந்துக்கள் அனைவர்களும் கொல்லப்பட
 ராகள் என்னுடைய பராதாக்களை நீ கொன்றகாரணத்தால் உன்னு
 டயபுத்தி கொடுத்து ஆகையால், கந்தாவராஜர்களிடத்திலிருந்து
 ப்பொழுது பயமண்டாகிறது ஸைரநதிரி! (உனக்கு) இவ்வுலகில்
 வவாறுசேஷம்முண்டாகுமோ அவ்வாறு இஷ்டப்படிசெல்” என்றான்.
 ஸுதேஷ்ணையினுடைய வாரததையைக்கேட்டு ஸைரநதிரியான

கைகளால் கண்களை மூடிக்கொண்டு ஓடினார்கள். அவ்வாறே, (சி ஜனங்கள், “அந் தலைநகர தரிசைப் பாராதேயுங்கள்” என்று சொல்ல கொண்டு தீன்ஸவரூப ததுடன் அலறினார்கள் (மற்றும் சிலர்) “ஸெவ தாயத்தினால் விளங்கும் இவளை இப்பொழுது பாரப்பவன் சீசகாக போல நாசம் செய்யப்பட்டு இரத்த இடத்தில் இறக்கவேண்டிவரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பயத்தினால் நிலைதவறிய மனத்ததுடன் தாவார்களிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தால் மயக்கத்தை அடை தார்கள் ராஜரே! பிறகு, பாஞ்சாலியானவள் சமையற்கட்டிடத் துடையவாயிலில் மதங்கொண்ட பெரிய யானை போல வீழ்ந்திருக்க பீமஸேனனைக்கண்டு பரிஹாஸத்ததுடன் குறிப்புக்களோடு மெல்ல பின்வருமாறு சொல்லலானாள் “எவரால் நான் (ஆபத்தினிடமிரு ந்து) விடுவிக்கப்பட்டேனோ அந்தக் கர் தாவராஜருக்கு வந்தனம் தோஷம் மற்றவரும் நாதனில்லாதவளாக விட்டிலவஸித்ததுகொண்டிருக்கின்றவரும் சீசகாக்களிடத்திலிருந்து பயந்தவளுமான என்னை ரக்ஷித்த கர் தாவருக்கு வந்தனம்” என்றாள் பீமன், “எந்தப்புருஷர்கள் உனக்கு ஸவர்தீனப்பட்டவர்களாக இவ்வுலகிலுள்ள ஸஞ்சரிக் கருகாளோ அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நீ வசப்பட்டவளாக இஷ்டப் படி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிரு எந்தப்புருஷர்கள் (உனக்கு) ஸவர்தீனப்பட்டவர்களாக இவ்வுலகில் ஸஞ்சரிக் கருகாளோ அவர்கள் இனி அப்படிப்பட்ட உன்னுடையவார்த்தையைக்கேட்டுக் கடனில்லாதவர்களாக விளையாடிக்கொண்டிருக்கட்டும்” என்றாள் அவ்விருவார்களுடைய அந் தவார்த்தையையும் கேட்டு மற்ற ஜனங்கள் (அதன் பிறகு) அறியவில்லை பிறகு, பாஞ்சாலராஜகுமாரியும் (வேறிடத்திற்குச்) சென்றாள் பிறகு, அவள் நடனசாலையில் விராடராஜனுடைய பண்களுக்கு நடனம் கற்பிக்கின்றவனும் ‘சிறந்த கைகளுள்ளவனு லான தனஞ்சயனைக் கண்டாள். பிறகு, அந்தக்கன்னியர்கள் அராஜுன றுடன் நடனசாலையிலிருந்து வெளியிலவந்து, வருகின்றவளும் துன் மடைந்தவளும் குற்றம் மற்றவளுமான தரௌபதியைக்கண்டார்கள் கன்னியர்கள், “ஸைநகரத்தரி! நீ பாக்யத்தால் ஆபத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்டாய், பாக்யத்தினால் மீண்டு (இறக்கு) வந்தாய் குற்றம் மற்ற ளான உனைத் துன்பப்படுத்தின ஸூதர்களும் உன்பாக்யத்தால் காலலப்பட்டார்கள்” என்று சொன்னார்கள் பருஹன்னனை, “ஸைநகரத்தரி! எவ்விதம் நீ விடுவிக்கப்பட்டாய்? அந்தப்பாபிகள் எவ்வாறு காலலப்பட்டார்கள்? உன்வரலாற்றை நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்

ரீயைக் கண்ணுல இமையாமல்பாக்கின்ற புருஷாளுடைய மனது
 துகடும் கண்ணுக்கும் தடைஇராது ஆதலால், பூமியில் ரூபத்தால்
 ஒப்பற்றவளான அந்நைரந்தரியை எந்தப்புருஷன் பார்த்துக் காட்
 னுக்குவசப்படுவனோ அந்நீழ்ப்புன கந்தாவாகளால்கொல்லப்படு
 றுன இவளை அரண்மனையினின்று வெளியிலொட்டிவிடும், முக்யம்
 கப்பட்டணத்திலிருந்தே ஒட்டிவிடும் காலன நைரந்தரியினிடத்திலே
 பாவேசித்தது இருதப் பட்டணத்தை அழிக்கிறுன்னென்பது நிச்சயம்
 என்று விஜ்ஞாபனம்செய்தார்களா. அவர்களுடைய அந்நவராதை
 யைக்கேட்டு ஸேனைத்தலைவனுனவிராடன், “இந்தக்கீசகார்களுக்க
 அபரகரியையானது நடத்தப்படட்டும் நன்றாகமுட்டப்பட்டிருக்கிற
 ஒரே அகனியில் வாஸனைப்பொருள்களை எங்குஞ்சோத்து அந்நக்கீச
 காளனைவார்களும் கொளுத்தப்படலாம்” என்று ஆஜ்ஞாபித்தான்
 அரசன் இவ்வாறுசொல்லி அதிகமனக்கவலையுற்று மங்கலகரமான
 அந்நதப்புரத்தைஅடைந்து தனப்பட்டமஹிஷியான ஸுதேதஷ்ணையைப்
 பார்த்து மிருதபயத்துடன் (பின்வருமாறு) உரைக்கலானான்

“(ஸுதேஷ்ணையே) நைரந்தரி இவ்விடமவந்தால் அவளைப்பார்
 கது நான் கட்டளைபிட்டதாகவே நீ சொல்லவேண்டும் (எவ்வாறெ
 னில்) ‘ஏ! நைரந்தரி! உனக்கு மங்கலம், இப்பொழுது உன்னிஷ்டப்
 படி (வெளியில்) சென்று ஸஞ்சாரம்செய் நைரந்தரி! ராஜாவானவர்
 கந்தாவாகளிடத்திலிருந்து நேரக்கூடிய அவமானத்தில பயப்படுகி
 றார் கந்தாவார்களால் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற உன்னிடத்தில அவர்
 கிரிஸ்சொல்லத்தற்கு விருமபவிலலை உன்னிடம் ஸதாக்கொசொல்லுவ
 தில் குற்றமில்லை ஆதலால், நான் உன்னிடத்தில (இவ்விஷயத்தைச்)
 சொல்லலானேன்’ என்பது” என்றான் அந்நராஜகங்கராகொல்லா
 நம் நன்றாகமுட்டப்பட்டிருக்கிற ஒரே அகனியில் எல்லாக்கீசகார்களை
 ம் ஸாவலிதமான ஸமஸகாரங்களுடும் தகனஞ்செய்தார்களா
 றிரு, பீமஸேனனால் ஸுததபுதரர்களைக்கொன்று விடுவிக் கப்பட்ட
 ரொளபதியானவன் பயத்தினின்றுவிடுபட்டவளாகி நகரத்தையேநேர
 க்சென்றான். புலியினால்பயமுறுத்தப்பட்ட பெண்மானபோலப் பய
 மறுத்தப்பட்டவளும் உத்தமமான மனோபாவமுள்ளவளும் யெளவன
 மடையவளுமான தரொளபதியானவன் (தன்னுடைய) அங்கங்களை
 ம்ஆடையையும் நன்றாகஅலம்பிக்கொண்டு நகரத்தில்பாவேசித்தாளா
 ராஜரே! அவளைக்கண்டு கந்தாவார்களிடமுள்ளபயத்தினால் (அங்கு
 ள்) புருஷாளை பத்துத்திக்கக்கொள்ளும்ஒடினாக்கள் சிலா கண்ணை
 மடிக்கொண்டார்கள் அவ்வாறே, மற்றஜனங்கள் மயக்கமடைந்து

ராசசூனாகனாகுகொன்றதுபோல எல்லாக்கீசகாகளையும் அவ்விடத்தில்
 சிசுமினறிக கொன்றுவிட்டு, பிறகு பட்டணத்தில் பரவேசித்தான்
 பாரதே! அந்தபீமனால் அவ்விடத்தில் கொல்லப்பட்ட நூற்றைந்து
 சகாகளும் வெட்பப்பட்சி சாயந்துகிடக்கின்ற மரங்களுள்ள பெரிய
 மரபோலச் சாயந்துகிடந்ததாகள் ராஜரே! இவ்வாறு அந்தநூற்
 றைந்து உபகீசகாகளும் ஸேனாபதியான அந்தபரதானகீசகனும்
 கொல்லப்பட்டார்கள் இவ்விதமாக நூற்றாறுகீசகாகளும் மாண
 வர்கள் கீசகனுடையபரதங்களை கந்தாவாகளிடத்திலிருந்து உண
 னானபயத்தினால் ஒன்றும்பேசவில்லை அவ்விடத்தில் பயத்தினால்
 புரத்தனைந்த தரியைப்பாபபதற்கும் சகதியற்றவாகளானார்கள் விராட
 கரத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களும் ஒன்றுகூடி, கொல்லப்பட்டிருக்கிற
 புரத்தி நூற்றைந்து ஸூதபுத்தராகளையும் காலைபிலகண்டார்கள் பார
 தே! பெரிதான அந்த ஆசசாயத்தை நகரத்திலுள்ள புருஷர்களும்
 மந்திரிகளும் பார்த்து அதிகமான ஆசசாயத்தை அடைந்து ஒன்றும்
 சாலைவில்லை

இருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கீ ச க வ த ப ர வ ம (தோடர்கீச)

(ஸுநேஷ்டீண த்ரோபதீயை ஊரையிட்டுப் போகச்சொல்லியதும்,
 அவள் ஒருமாதம் வஸிக்க அனுமதிபெற்றதும்)

பாரதே! பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்ட ஸூதரர்களைக்கண்டு
 நதப்பட்டணத்திலிருக்கிற ஜனங்களெல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து
 ராடராஜனிடம் சென்று, “ராஜரே! நூற்றாறுகருமேலான ஸூதபுத்ரா
 ளும் கந்தாவனால் கொல்லப்பட்டார்கள் வஜரத்தினால் பிளக்கப்
 பட்டமையிற்றுடைய பெரிய கொடிமுடிகள் போல ஸூதபுத்ரர்கள் பூமி
 ல்கித்தறிக்கிடக்கின்றவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள் அந்த ஸைந்த
 பும விடுபட்டு மறுபடியும் உமமுடைய அரணமனைக்கு வருகிறாள்
 ! அரசரே! உமமுடைய நகரமுழுவதும் ஸந்தேஷ்டிககத்தக்கதாரும
 ஸைந்தரியோ அவ்விதமான ரூபமுள்ளவள் கந்தாவாளும் மிக்க
 ஸசாஸிகள் புருஷர்களுக்கு ஸந்தீகருடன் சோவதில் விருப்பமுண்டா
 து இயற்கை, ஸம்சயமில்லை ராஜரே! ஸைந்தரியினுடைய தோஷத்
 தால் உமமுடைய இந்தப்பட்டணமானது விராசத்தை அடையா
 படி விரைவாக நன்குசெய்யப்படவேண்டும் ஸாவாகஸுந்தரி
 ம் ரூபவணவணங்களாலவிளங்குகின்றவளும் மங்களகரியுமான ஸத்

ஹககிவிட்டு அவளபாததாவினுடைய ரூபத்தைவிட்டுவிட்டு அகிபய
 ரகரான ராக்ஷஸனாகத்தோன்றி ஸாமதானபேதங்களாலும் 'உடன
 டாதிருந்தபொழுது, அவன் அவளை நிபாபநதஞ்செய்யதெதாடங்கி
 னுன் பிறகு, அவள் அப்பொழுது தையத்தைக்கைக்கொண்டு
 அந்தராக்ஷஸனுக்கு இடம்கொடுக்கவில்லை பிறகு, அவன் கத்தி
 ய உருவிகொண்டு பதிவரதையான அவளைப்பயமுறுத்தினான் கரு
 ஷ்ணையே ! கற்பையேமுதன்மையாகக்கொண்டவளான அந்த ஸாத்
 புமபயத்தைக்கி, உயிரைஇழப்பதில் நல்ல சிச்சுபமுடையவளாகி, 'என
 னுடையபாததா எனனால் பரதேவதையாக ஆராதிக்கப்பட்டிருப்ப
 ரானால், பெரியோர்கள் எனனால் செய்கையினாலும் மனத்தினாலும்
 வாக்கினாலும் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டிருப்பார்களாகில் அந்தஸ
 பத்தினால் எனனுடைய சீசரத்தில்சிலபாகம் இப்பொழுது கற்பாை
 யாகட்டும்' என்று பரதிஜனஞ்செய்தான் இவ்வாறு, அவளால் பர
 ஜனஞ்செய்யப்பட்டவுடனே, அவளுடைய அங்கமானது அவவிதமாக
 கற்பாறையாகியது நாபிக்கும் முழங்காலுக்கும் நடுவிலுள்ள இட
 முழுவதுமே கல்லாய்விட்டது பிறகு, அந்தராக்ஷஸன் கத்தின
 எடுத்ததுக்கொண்டு அவளுடையதலையை வேகமாக அறுத்தான் அவ
 பாவதிக்கு நசுமும்மாமஸமுமபோல (இணைபிரியாத) ஜயைஎனக்
 ஸகியானான் ஆதலால், கற்புள்ளவளுக்குத் துக்கம் அலபம், ஸுக
 அகிதம் பயந்தஸவபாவமுடையவளே ! உன்னைத்தனபுறுத்ததுக்
 வர்கள் இவவிதமாகவே கொல்லப்படுவார்கள் கருஷ்ணையே ! நீ
 ரத்துக்குப்போ, உனக்குப் பயமில்லை நீ வேறுவழியினால் ஸுதே
 ணையினுடைய இருப்பிடத்திற்கு விரைவாகச்செல் நான் வே
 வழியினால் விராடனுடையமடைப்பள்ளிக்குச் செல்லுகிறேன்
 வில் இவ்வாறு நாமிருந்தோடென்பதை ஜனங்கள் அறியாவண்ண
 நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டும்" என்றுசொன்னான்

பீமனால் ஸாமதானம்செய்யப்பட்டபதிவரதையான அந்தகரு
 ணையானவள் நகரத்தில்பரவேசித்தாள் நல்லலக்ஷணங்களுள்ள அக்
 செய்யவேண்டியகாரயத்தைச்செய்துவிட்டு, நஹுஷ்ணசபிக்கப்பட்ட
 பிறகு, இந்தராணியானவள் ஸவாக்கத்தில்பரவேசித்ததுபோ
 ஸுதேஷ்ணையினுடைய அந்தப்புரத்தில் பரவேசித்தாள் அளவுகட
 வியத்தைபுடையவனும்கிறந்தபலமுள்ளவனும்கைவாகளைத்துன்
 கிறவனும்தாமநந்தனருக்குஇளையஸஹோதரனும்சத்ருக்
 ஜயித்தவனும்கம்பீரஸவபாவமுடையவனுமான பீமனும், ர

பொழுது ஸூதர்கள் வயஸனத்தாலும் பயத்தாலும் பீடிக்கப்
 படு மிகப்பயந்தார்கள் முததேநோனுகியகீசகனைத் தஹுனமசெய்யக்
 தியுபகீசகர்கள், யமனபோலக்கோபங்கொண்ட பீமனைக்கண்டு,
 தாவனென்கிறபயத்தினால் கவலையடைந்து, துயரத்தாலும்பயத்தா
 ம மதியங்கி அப்பொழுது ஒருவரையொருவர்பார்த்து, “பலசாலி
 நகரதாவன கோபத்துடன் ஒருமரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுவருகி
 ன கரதாவர்கள் நல்லஊக்கமுடையவர்கள், மஹாபாக்யசாலிகள்,
 வாயனுடையகாரதிபோன்ற காரதியையுடையவர்கள் நமக்குப்
 ரிதானபயமவரதுவிட்டது ஸைரநதரியைச்சீசரமாக (அவிழ்த்து)
 டுவிடுவோம்” என்று பேசிக்கொண்டார்கள் பிறகு, அவா
 ர பீமஸேனனால் சுழற்றப்படுகின்றமரத்தைப்பார்த்து நடுக்க
 மறு தரெளபதியைவிட்டுவிட்டு நகரத்தைநோக்கி ஓடினார்கள்
 மரு, பீமன், ஓடுகின்றஅவர்களை வஜ்ராயுதத்தையேந்தியஇரதரன்
 ஸூரர்களைப்பார்ப்பதுபோலப் பார்த்து, தாண்டிக்குதித்த ஓடி,
 வர்களுக்கு எதிரில் நின்றான் அவர்கள் அவனைப்பார்த்துப் பயத்தி
 ல மனக்கலக்கமுற்று அசைவற்று நின்றார்கள் அந்தவருகோதரன்
 மறுக்கணக்கான அந்தக்கீசகர்களைப்பார்த்து, வஜ்ராயுதமுள்ள இர
 தரன் தானவர்களை நாசஞ்செய்ததுபோல, ஒரே அடியினால் பத்துப்
 பாகளையும் ஏழுபோகளையும் இருபதுபோகளையும் பதினெட்டுப்
 பாகளையும் ஐம்பதுபோகளையும் கொன்றான் ராஜேந்தரரே ! வாயு
 தரனும் பலசாலியும் வாயுவினவேகத்துக்குஒப்பான வேகமுள்ளவ
 ரும் தையலக்கம்பியையுடையவனுமானபீமன் ஹுறமறநதுஸூதா
 ளையும் மிச்சமின்றி மரத்தினாலேயே (அடித்து) யமனுடையவீட
 க்கு அனுப்பினான் சிறந்தகைகளுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான
 மஸேனன் அவர்களைக்கொன்றுவிட்டு அப்பொழுது கருஷ்ணையைக்
 டிவிருநதுவிடுவித்துத் தேறுதலடையச்செய்தான் பரதஸரேஷ்ட
 னன் அந்தவருகோதரன் பயந்தவளும் கண்ணீராலநிறைந்தமுகமுள்ள
 வளருமான பாஞ்சாலியை (ஆபத்தினின்றும்)ரக்ஷித்து மெனமையான
 சாலலால் வசனிக்கலாணை “பாஜஞஸேனி ! பதிவரதாதாமத்தில
 லைபெற்றவளானநீ துயரமடையாதே பதிவரதயத்திலநிலைபெற
 ிருக்கின்றஸதீயானவள எப்பொழுதும் தன்னுடையவரத்ததைக்
 ரப்பாரற்றவேண்டும் பதிவரதையும் கணவனிடத்திலுள்ளவ
 நம் தேவராதருடையமனைவிபுமான சீரோமணிஎன்பவள முன்னொரு
 ராலத்தில தனகணவனுடையவேஷத்தைத்தரித்த ஒருராசக்ஷஸனால்
 வரப்பட்டாள் அந்தராசக்ஷஸன் ஒருஞானக்கரையில் அவளைக்கீட்டு

மானது பெரிதாகக்கேட்கப்படுகிறதோ, பலசாலிகளான எந்தக் தாவாகளுடைய ரத்ததின ஓசையானது மிகஉக்கக்கேட்கப்படுகிறதோ அவர்கள் எனனுடையவசனத்தை அறியட்டும் ஸூதபுத்ரா என்றனைக்கொண்டுபோகிறார்கள் எவாகளுடையவீரயமானது ஓபுறத்தோ, எவாகளுடையபலமும் கீர்த்தியும் இரதரனுடையபலம்போலும் கீர்த்திபோலவும் இருக்கின்றனவோ ராஜஸிம்மங்கள்போல சிறப்புற்றவர்களான அவர்கள் என்னை அதிகதுக்கமுள்ளவரென அறியட்டும்” என்றுசொன்னான்

இவ்வாறு தீனமான இரதருஷ்ணியினுடைய புலம்பலவார்த்தைகளைக்கேட்டவுடன், பீமன் ஆலோசியாமல் படுக்கையினின் எழுந்திருந்தான் அவன், “ஸைரந்தரீ! உனனால் சொல்லப்படவார்த்தைகளை நான் கேட்கிறேன் ஆதலால், உனக்கு ஸூதபுத்ராளிடத்திலிருந்து பயம் ஒருபொழுதும் உண்டாகவேண்டாம்” என கூறினான் ரீண்டைக்கையுடைய அந்தப்பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் (கீசகாகளைக்) கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் வளாச்சியடைந்தான் பிறகு, அவன் (சுண்டைக்கு) ஆயுதமாகி வஸ்தரத்தைச்சுற்றிக்கட்டிக்கொண்டு வாயில்களிலலாத இடங்களில் தாண்டிக்கொண்டு அப்பொழுது வெளியிலசென்றான் அந்த பீமன் மதில்களைத்தாண்டி வேகமாக மரங்களினமீதுவறி அந்த கீசகாகள் சென்றகொண்டிருக்கும் இடிகாட்டுக்குள் திராக்கசென்றான் அப்பொழுது அந்தப்பீமன் பராகாரத்தைத்தாண்டி உத்தமானப்பட்டணத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு வேகத்தோடு (எல்லாவறையுந்) தாண்டிக்கொண்டே ஸூதாக்களுக்கு எதிரில் வந்துசேரந்தான் மஹாபலசாலியான அவன் சிதையின்பக்கத்தைஅடைந்து அவ்விடத்திலிருக்கின்ற ஒரு பனைபரமாணமுள்ளதும் பருத்தஅடியிளையுடையதும் மேலேஉலார்திருப்பதுமான ஒருமரத்தைக் கண்டான் பயக்கரமானபராகரம்முள்ளபீமன் யானைபோல அமமரத்தினருகிறசென்ற இரண்டுக்கைகளாலுரத்தமுனி அமமரத்தை (வேரோடு) பெயர்த்தான், பிறகு, அமமரத்தைப் பத்துப்பாகம்எளம் இலையிலலாமல்கொண்டான் பருத்தஉருவமுள்ள அந்தமரத்தை உயரத்துக்கிப்பிடித்தது சுழற்றிக்கொண்டு காலத்தைத்தக்க கையில்கொண்ட பயம்போல வேகத்தோடுஸூதாக்களுக்கு எதிரில்வந்துதோன்றினான் அவனுடைய தொடைகளின் வேகத்தினால் ஆலமரங்களும் அரசமரங்களும் பலமரங்களும் முறிக்கப்பட்டபி பிறகு பூமியில் விழுந்துகிடந்தன ஸிம்மபோலக் கோபங்கொண்டுவந்திருக்கின்ற அந்தக்கரதாவனைக்கண்

கூடவே எரிககப்போகிறோம். வீரரே! உமமால் நாங்கள் கௌரவப்
 படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். ஆதலால், (இவ்வாறுசெய்வதற்கு) அது
 மதிக்கொடுக்கவேண்டும்” என்றுசொன்னார்கள் ஜனாதிபதிநான்விராட்
 ராஜன், ஸூதாசனருடையபராக்ரமத்தைஅறிந்து, ஸைரநதரியைஸூத்
 புத்ரனோடுகொடுத்த அனுமதிக்கொடுத்ததான் பிறகு, அரசனுடைய
 அனுமதியைப்பெற்றவர்களான அந்தக்கீசகனுடைய பந்துக்களெவ
 லாரும் கீசகனைப்பார்த்து நான்குபக்கத்திலும் நின்றனொருபுலம்
 மினார்கள் அந்தஸூதாசனரும் கீசகனோடு கருஷ்ணையை (ஆஸநதியில்
 ருற்றி மயிரகளிலும் காலகளிலும்கட்டி ¹அவனைஉதேசித்தது, “மிகக்
 நதாயமுள்ளஇந்தக்கீசகன் இவளநிமித்தமாகக்கொல்லப்பட்டதனால்
 இவள் கீசகனுடைய வழியை அடையட்டும் ஸூநதரியானஇவள்
 ஒருவராலும்) தடுக்கமுடியாதபராக்ரமத்துடன்கூடியவனும் உயிரை
 இழந்தவனுமானகீசகனுடனே ஸவாககலோகமடோகட்டும்” என்ற
 பசனங்களைச்சொன்னார்கள் சிறந்தகீர்த்தியுடையவரும் உதாரமான
 னத்தையுடையவரும் மங்களமான அங்கங்களுள்ளவரும் மிகச்சிற
 தஸவபாவமுள்ளவருமான அந்தகருஷ்ணையானவள் துஷ்டஸவபாவ
 முள்ளவனும் உயிரைஇழந்தவனுமான அந்தக்கீசகனோடுசேர்த்து
 ஆஸநதியில் துஷ்டாக்களானஉபகீசகாக்களால் கட்டப்பட்டிப் பரவச
 லாய உறுதியான அந்தஆஸனத்தில் தொங்கிக்கொண்டு அமுதாள
 பிறகு, ஸூதபுத்ரர்களால் பலாதகாரமாகக்கட்டிக் கொண்டிபோகப்
 புகினவளரும் அழகியஇடையையுடையவளும் இகழப்பட்டாதவளும்
 ராதாக்கையுடையவளும் பதிவரதையுமான அந்தகருஷ்ணையானவள்
 ராதனைவிருமபிக்கொண்டு உரக்கஅலறினாள் மரித்தவனோடுசேர்த
 ரக்கட்டப்பட்ட அங்கத்தையுடையவளும் அப்பொழுதுஉயிரோடிருப்
 பதில்ஆசையற்றவளருமானஅந்ததரௌபதியானவள்ஸமசானத்துக்கு
 திரில் கொண்டிபோகப்பட்டவளாகிப் பெணயானிபோல அலறி
 னாள் தரௌபதி, “ஐயன் ஐயேசன் விஜயன் ஐயதஸேனன் ஐயத
 லன் என்கிறஇவர்கள் எனனுடைய வாக்யத்தைஅறியவேண்டும்
 ஸூதபுத்ரர்கள் என்னைக்கொண்டுபோகின்றார்கள் எவர்களுடைய
 பரிதானநாடுவையானது தூரதுபிவாதயத்தினுடைய கோஷமபோ
 க்கேட்கப்படுகிறதோ அவர்கள் எனனுடையவார்த்தையைஅறியட்
 ம ஸூதபுத்ரர்கள் என்னைக்கொண்டுபோகின்றார்கள் எவர்களுடைய
 டிடுவையும்கையுறையினசபதமும இடிமுழக்கமபோலிருக்கின்றன
 வா, யுத்தத்தில் பலசாலிகளான எவர்களுடைய பயங்கரமானசபத

கீ ச க வ த ப ா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(உபகீசகர்களின் வதம்)

அந்நாமயத்தில் அந்நகீசகனுடைய பந்துகளனைவாகளு
அங்குவந்து அவனைப்பார்த்துப் புலம்பிக்கொண்டு நாலுபக்கத்திலு
சூழ்ந்துநின்றார்கள் அவர்களனைவாகளும் அவ்வாறுமுறிக்கப்பட்டு
எல்லா அங்கங்களுடனும்கூடியவனும(ஜலத்தினின்றும்)கரையிலெடுத்து
விடப்பட்டஆமைபோன்றவனுமான கீசகனைக்கண்டு மயிராகசுசுசு
உள்ளவாகளும் மிகப்பயந்தவாகளுமானார்கள் அவர்கள், மஹேந்த
னல்கொல்லப்பட்டஅஸூரனபோலப் பீமஸேனனல்கொல்லப்பட்ட
னும பலத்தினால் மிகவுமமதங்கொண்டவனும ஒருவராலுமஜயிக்க
டியாதவனும புருஷஸரேஷ்டனுமாயிருந்த கீசகனுனவன்கள்தாவன
கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட்டு அவனைஸமஸ்கரிப்பதில் விரு
பங்கொண்டு, (நகரத்துக்கு) வெளியில்கொண்டுபோகத்தொடங்கின
கள் பிறகு, அந்நஸூதபுத்தராகள ஒன்றுசேர்ந்து ஸமீபத்தில் ஸத்
பத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பவளும் தோஷமற்றஅங்கங்களுள்ள
வளுமான கருஷ்ணையைக்கண்டார்கள் அங்குவந்திருந்தஉபகீசக
களுள்ளஒருவன் மறறவாகளைப்பார்த்துச் சிரிப்பவனபோலவும் கோப
தினால் கண்ணால் (பிறாக்களைக்) கொளுத்துகின்றவனபோலவும் அ
பொழுது, "எவளநிமித்தமாகக்கீசகன் கொல்லப்பட்டானோ அப்படி
பட்ட இரத்தத்துஷ்டஸதாரியானவள் கீசரமாகக்கொல்லப்பட்டலாம
இல்லாவிட்டால், இவளைக்கொல்லவேண்டாம், காமியானஇரத்தகீச
னுடனே இவள் கொளுத்தப்பட்டும் உயிரைஇழந்தவனாயிருந்த
லும் ஸூதபுத்தரானகீசகனுக்கு ஸாவவித்ததினாலுமநமமால் பரியம
ன் காராயமானது செய்யத்தக்கது இவளோ கெட்டநடையுள்ளவள்
என்னுடையபராதாவுக்குச் சதருவாயிருப்பவள் எவளநிமித்தமா
என்னுடையபராதா மாணமண்டந்தானோ அப்படிப்பட்டஇவள் ஜீவி
திருக்கத்தக்கவளல்லள் ஸூதாக்களே! அரசனிடத்திலெதரிவித்த
அனுமதிபெற்றுக் கீசகனுடன்கூடவே இவள் எரிகப்பட்டுவேண்டும்
நந்தாவாகளால் கொல்லப்பட்டிருந்தாலும் கீசகனுக்கு இது பரியம
கும்" என்றுசொன்னான் பிறகு, ஸூதாக்கள் விராடநிடமசென்று
அஞ்சலிபந்தம்செய்துகொண்டு, " (ராஜரே!)கீசகன், காமருபிகளான
நந்தாவாகளால் கொல்லப்பட்டுவிழுந்துகிடக்கிறான், ஸைரந்தரியினால்
இரவில் உயிரைஇழக்கும்படி செய்யப்பட்டான் அவனை இவளோடு

முள்ளவளானனனை விருமபுகிறவர்கள், பூமியிலுள்ளனை தள்ள
காலாலதைத் த இரதககீசுகனவிழுநதுகிடப்பதுபோலவே விழுந
கிடப்பார்கள்” என்றுகூறினான் சிறந்தகைகளையுடையபீமன், இ
வாறுசொல்லிவிட்டு அப்பொழுது கந்தாவனால் கீசுகன் கொல்லப்ப
டானென்பதை மறந்தவர்களுக்கு அறிவிப்பதின்பொருட்டு மஹாபு
த்ததினினின்று நீங்கினான் அந்தப்பீமன் கீசுகனை அவ்வாறு கொன்
ரோஷத்துக்குப்பரிஹாரத்தைத்தேடி தரௌபதியினிடத்திலிருந்
விடைபெற்றுக்கொண்டு பிறகு, விரைவாக மடைப்பள்ளிகளுக்குசெ
ன்ற பயங்கரமானபராகரமமுள்ளபீமன் ஸநானஞ்செய்து, சந்தன
பூசிக்கொண்டு மனோரத்ததைநிரப்பிப் படுக்கையில் ஸுகமாகப்படு
கிருந்தான் பிறகு, ஸதிகளுள்உத்தமியும் தருபதராஜகுமாரியுமா
கருஷ்ணையானவள் எப்பொழுது பீமன் கீசுகனைக்கொன்றுவிட்
மடைப்பள்ளியைப்போய்ச்சோந்தானென்று எண்ணினாளோ அ
ப்பொழுது ஸந்தோஷத்தைஅடைந்து பயத்தைஇழந்து ஸபாபாலகா
ளைப்பார்த்து, “என்னுடையதிகளான கந்தாவர்களால் கீசுகன்கொ
ல்லப்பட்டுக் கிடக்கின்ற பிறனுடையமனைவியிடத்திலுண்டான காப
த்திலுல மிக்கதாபத்தையடைந்த இரதககீசுகனை வந்துபாருங்கள்”
என்றுகூறினான் அவளுடைய அந்தவாரத்தையைக்கேட்டு நாட்டிய
சாலையை ரசிக்கின்றவர்களனைவர்களும் குறைக்கொள்ளியைஎடுத்து
துக்கொண்டு விரைவாக அவ்விடம் வந்துசோந்தார்கள் கீசுகனு
டையஸுஹோதரர்கள், அந்தககீசுகன் கொல்லப்பட்டானென்பதை
தரௌபதியிடமிருந்துகேட்டு, அந்தநடனசாலைக்குச்சென்று, பூமியில
ள்ளப்பட்டிருக்கின்றவனும் உயிரைஇழந்தவனும் ரகத்ததாலமிக
புமனைக்கப்பட்டவனுமான கீசுகனைக்கண்டார்கள் கால்களும் கைக்
களும் தலையும் அற்றிருக்கிற அந்தககீசுகனைக்கண்டு அவர்கள் வியப்புற
ார்கள் அப்பொழுது அந்தஉகீசுகர்கள், “இவனுக்குக்கழுத்து
எங்கே? கால்கள் எங்கே? கைகள் எங்கே? தலை எங்கே? கண் எங்
கே?” என்று கந்தாவனால்கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கீசுகனைப்பரிசோ
தித்தார்கள் பிறகு, எல்லாரும் (கந்தாவர்களால்) செய்யப்பட்டிருந்
த அமானுஷ்யமானசெய்கையையும் கொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தக
கீசுகனையுங்கண்டு அதிகமான ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள்

விருவாகளும் ஜயிகுமவிஷயத்தில் மாறுபாடுற்றுச் சபதமின்றி ஒ
 வரையொருவா பற்றிஇழுத்தார்கள அதனால், அப்பொழுது சிறந்
 அந்தநடனசாலையானது அதிகநடுக்கமுற்றது அவ்விருவாளு
 கோபத்துக்குடனப்பட்டவாகளாக ஒருவரோடொருவா அடித்துக்கொ
 ண்டார்கள் பலசாலியானகீசுகன், பீமஸேனனால் இரண்டுஉள்ள
 கைகளாலும் மார்பிலுறைப்பட்டு ரோஷத்தினால் சிவந்தகண்களு
 ளளவனாகி ஓரடியினின்று மறறோஅடி நகராமவிருந்தான் கீசுக
 மஹாதமாவான் அந்தப்பீமஸேனனுடையவேகத்தைச்சுறித்துகால்கு
 ஸஹிப்பதற்குச் சுகதியுள்ளவனான வரவர, அவன் பீமஸேனனு
 பலக்குறைவுஅடையும்படிசெய்விக்கப்பட்டான் மஹாபலசாலியா
 பீமஸேனன், கீசுகன் (பலத்தால்) குறைவுபட்டானென்பதைஅறிந்த
 பரஜைஞயற்றவனான அவனை வேகத்தோடு இழுத்து மார்பிலாடி,
 தான் ஜயசாலிகளுளசிறந்தவனான வருகோதரன் கோபமுண்டு ம
 படியும் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு அப்பொழுது அந்தக்கீசுகனை
 தலைமயிராகளில் தானே கெட்டியாகப்பிடித்ததான் புலியானது இறை
 சிக்காக மருகபூதபிம்பைப் பிடிப்பதுபோல மஹாபலசாலியான
 பீமன், கீசுகனைப்பிடித்துக்கொண்டு விளங்கினான் அதிகபலமுள்ள
 வனும் பலத்தினால் இறுமாப்புடையவனும் (ஒருவராலும்) அவமதி
 க்கமுடியாதவனுமான கீசுகன் பலசாலியானபாண்டவனோடு அந்த
 நாட்டியசாலையில் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்து பீமஸேனனால் முஷ்டிய
 னால் தலையில் நன்றாகஅடிக்கப்பட்டான் கீசுகன், சுழலுகின்றசிவந்த
 கண்களுடன் உயிரையிழந்து பூமியிலிழந்தான் பிறகு, பீமன்
 அந்தக்கீசுகனுடைய அங்கங்களைத்தையுமரசுக்கி அவனுடையமுது
 கையையும் இரண்டுகைகளையும் இரண்டிகாலகளையும் தலையையும் குண
 டலங்களுடன் கூடுனகமுத்தையும் அவன்உடலிலுக்குமபடி செய்தான்
 அந்தப்பீமன், ஒடிக்கப்பட்ட ஸாவாங்கங்களையுமுடைய அந்தக்கீசு
 கனை மாமஸபிண்டமாகச்செய்தான் அவ்விடத்தில் மஹாபலசாலி
 ான்பீமஸேனன், கைகளை ஒன்றோடுொன்றுதேயப்பதனால் உண்டு
 ணைப்பட்ட அகநியைத் தானே ஜவலிக்கச்செய்து கருஷணைக்கு
 புவனைக் காண்பித்ததான் மஹாதேஜஸையுடையவனானபீமஸேனன்
 ஸ்திரீகளுள் உத்தமியானதிரௌபதியைப்பார்த்து, “ பாஞ்சாலி! உன்
 ரீடத்தில் மிக்கஆசைகொண்டவனும் பாபியும் பரதாரகமனமபண
 னுகின்றவனுமான இவனை வந்துபார கா முகனான இந்தக்கீசுகன்
 னனால் கொல்லப்பட்டுவிட்டான் அழகியகூந்தலதுணியையுடைய
 ளே! பயந்ததன்மையையுடையவளே! கலயாணி! நல்லொழுக்க

ஸ்யபுண்பெண்ணுகின்றவன் உனக்குகிராக வேறுஒருபுருஷனுப்
 படைபான்” எனறுகூறினான் சிறந்தகைகளுள்ளவனும் பயங்கர
 மான பராகரமமுள்ளவனும் குந்திபுத்ரனுமானபீமன், அந்தக்கிச்ச
 னப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லி விரைவாகளமுந்திருந்து அட்டஹர்
 ஸஞ்சயது, “உனஸஹோதரியானவன், ஸிமமத்தினால் இழுகப்படு
 னெற பெரியயானையைப்போல எனனால் பூமியில் இழுகப்படுகின்ற
 பனும் மலைபோன்றவனும் பாபியுமான உன்னைப்பாக்கப்போகிறான்
 ? கொல்லப்பட்டபிறகு ஸைரத்தரியானவன் தடைபற்றவளாக ஸஞ்ச
 க்கப்போகிறான் ஸைரத்தரியினுடையகணவர்களும் எப்பொழுதும்
 ஸுகமாகவே ஸஞ்சரிக்கப்போகிறார்கள்” எனறுகூறி, பிறகு, மாலை
 லையுணிர்தனவும் நல்லவாஸனைப்பொருந்தினவுமான (அவனுடைய)
 லைமயிகளைப் பற்றிஇழுத்தான் கிச்சனைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்
 தவனும் அதிகபலமுள்ளவனுமான பீமன், மாமஸத்திலவிருப்ப
 னாள் ஒருஸிமமானது அலப் மருகத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு விள
 குவதுபோல விளங்கினான் மயிகளில்பிடிக்கப்பட்டவனும் பல
 ராசிகளுள்ளசிறந்தபலவானுமான அந்தக்கிச்சன், தன்மயிகளை வேக
 ராகவிடுவித்துக்கொண்டு பாண்டவனைக் கைகளில்பிடித்தான் வஸ
 தகாலத்தில் ஒருபெணயானையிடித்தமாகப் பலமுள்ள இரண்டு ஆண
 ர்களாக்குஞ்சு சண்டைநோந்ததுபோல, கோபங்கொண்டவர்களும்
 பூணமையிறசிறந்தவர்களான அவ்விருவார்களுக்கும் கைச்சண்டை
 நடந்து முற்காலத்தில் பராதாக்களும் வானரஸரேஷ்டாக்களான
 ராவிஸுகரீவாக்கள் இருவருக்கும் புத்தமநோந்ததுபோல, கிச்சக
 ன் தலைவனான பரதானகிச்சனுக்கும் மனிதாக்களுள் உத்தமனான
 மனுக்கும் பாஹுயுத்தம் நடந்தது பீமனும்கிச்சனும் புலிகளபோ
 க காஜிக்கின்றவர்களும் கருடனும் ஸாப்பமுமபோல முயற்சியுள்ள
 ர்களும் ஸமமானமுயற்சியுள்ளவர்களும் ஸமமானகோபமுள்ளவா
 ளுமாகி (சமயநேரம் சண்டைசெய்து) கீழேவிழுந்தார்கள் மிகக்
 கங்கொண்ட யானைகள்போலவும் புறஹமுட்டுகின்ற காளைகள்
 பாலவும் காஜிக்கின்றவர்களும் ஒத்தவன்மையுள்ளவார்களானஅவ
 ருவார்களும் (சண்டையிட்டுப்) பூமியில்விழுந்தார்கள் பலவானு
 ள்கள் சிறிது தளர்ச்சியடைந்தவனும் கோபத்தால்தலைகுன்றி
 தப்பவனுமான பீமனை முழங்காலகளாலிடித்தது பூமியில்தள்ளி
 ன பிறகு, புலசாலியான கிச்சனால் கீழேதள்ளப்பட்டபீமனேன
 னு தடியினால் அடிக்கப்பட்ட ஸாப்பமுமபோல வேகத்தோடு ளைம்
 னை, பலத்தினால் மிகமதுங்கொண்டபீமனும் கிச்சனுமாகிய அவ்

கரி ததுக்கொண்டு, திறந் துலைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தலைவாயிலேயுடை
 ஸங்கேதஸ்தலமும ஒருவருமில்லாததுமான நடனசாலையை விரைவா
 வந்தடைந்தான் காமத்தினால் மதிமயக்கமுற்ற சீசகன், அந்தஸை
 நதரி ஸங்கேதஸ்தலத்திலிருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு அவளாகுறி
 பிட்டுச்சொல்லிய இடமாகிய நாததனசாலையையே விரைவாகவந்தடை
 ந்தான் பிறகு, முடனான சீசகன் நடனசாலையிலிருந்து அவ்விட
 திலுள்ளகட்டிலில் முரதியேவந்தபடுத திருக்கின்றவனும மதங்கெ
 ண்டவனும நிகரில்லாதபரதாபமுள்ளவனும கருஷணையை அவமதி
 ததினால் உண்டான கோபத்தினால் அதிகமாக ஜவலிக்கின்றவனு
 புருஷஸுரேஷ்டனும் தனக்கு மருதபுவுமான அந்தப் பீமனைக் கையிற்
 தொட்டான் சீசகன் காலஞ்ஞாண்டபபட்டு ஏகாந்தத்தில் பீமனை
 அடைந்து, ஆனந்தத்தால் மனமுமபுத்தியும்கலக்கமுற்று, மந்த்
 ஸஞ்செய்துகொண்டு, (தொள்ளுதி என்கிறபுத்தியினால் பின்வருமாறு
 ஸம்பாஷிக்கலானான்

“கலயாணி! சுததமான புன்னகையுள்ளவளே! எனனால் உன்
 காக மிகுதியான பொருள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன அவையெல்லாம்
 உன்னிடத்திலேயே இருக்கட்டும் நீ தானாகவே வந்தகாரணத்தினால்
 என வீட்டிலுள்ள ஸதரீகளை என்னைப்பார்த்து, ‘நீ பலசாலி, அழகு
 டையவன், உனக்கு சசரியான புருஷன் வேண்டுமென்று வனுமில்லை’ என
 எப்பொழுதும் புகழ்கின்றார்கள் தாமரைப்பூப்போன்ற கண்களையுடைய
 யவளே! நான் அழகுள்ளவன், (மங்கன்) ஸநாநஞ்செய்திருக்கிற
 மேன், அதிகமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் ஸதரீகளை வச
 படுத்தக்கூடிய தன்மை என்னிடமிருப்பதால் நான் எப்பொழுது
 ஸதரீகளுக்கூபரியன், இனியகாட்சியுடையவன், ஸௌந்தரயத்
 துடையபயனை அடைந்தேன்” என்றான் பீமன், “தெய்வாதினமா
 நீ அழகாயிருக்கிறாய் பாக்யத்தினால் உன்னை நீ புகழ்ந்துகொள்ளு
 கிறாய் இவ்விதகுணமும் ரூபமும் சீவமுமுள்ள ஒருபெண் இதற்கு
 முன் உன்னாலும் பாரக்கப்பட்டிருக்கமாட்டாள் ஸுதபுத்ர! இ
 பொழுது நீ என்னைப்பாரா நீ அறிந்துகொள்வாய் இந்தப் பெண்
 னானவள் எவ்விதகுணங்களோடு கூடியிருக்கிறாளென்பதை ஒரு
 முறையாவதத்தில் நீயே பாரக்கப்போகிறாய். காமத்தினால் ரமிகக்
 போகிறாய் நீ விரைவாக (என்னைது) தொடுவாய் இப்படிப்பட்ட
 ஸபாசமானது இதற்கு முன் ஒருபொழுதும் உன்னால் அனுபவிக்க
 பட்டிராது சாதாரணமுடையவனுன நீ ஸபாசத்தை அறிகிறாய் நீ கா
 சாஸ்தரமுறைகளில் ஸமாததன், இவ்வுலகில் ஸதரீகளுக்கூப பரீ

ளரவாகளால்) அறியப்பட்டால், புத்திசாலியும் குருதிபுதரரும் மராஜாவுமான யுகிஷ்டிரா இளையஸுதோதரர்களால்குழப்பப்பட்டு படியும் கானகமச்செல்லவேண்டியதாகும் பாரதரே! தாமதத்தை தானமாகக்கொண்டதமையனை எவனதான் மீறிநடப்பான்? பீமஸனரே! (இந்தவரலாறு) அறியப்படுவதில் நான் பயப்படுகிறேன், உமமுடையபரபரப்பை நன்றாகவெளியிடக்கூடாது குருகுலத்தித்ததவரே! சிறந்தபலமுடையவரே! பகைவர்களை அடிப்பவரே! உதபுதரன் உமமால்கொல்லப்பட்டானென்பதை ஒருவரும் அறிதபடி செய்யும் சதருக்களைச் சிஷிப்பவரே! நீர் ஒருவருடைய னனுக்கும் புலப்படாமலிருந்துகொண்டு அந்தக்கீசகனுடையஉயிர்ப் போக்கும்' என்றுசொன்னான்

இருபத்தாறுவது அதயாயம்

கீ ச க வ த ப ர வ ம (கோடாகீசீ)

(கீசகன், பீமனை தீரோளபதியேனநீனைந்து அவனுடன் பேசியதும், பீமன் அவனைக்கொன்றதும், உபகீசகர்கள் அங்குவந்ததும்)

பீமன், “கலயாணி! பயந்தவனே! நீ சொல்லுகிற விதமேசெய்யுமன நான் இருளமிஞ்சுந்திராவில் ஒருவராலும் காணப்படாமல், நடத்தற்கரிய உன்னை விரும்புகின்ற துராதமாவான் அந்தக்கீசகருடைய குண்டலங்களைப்பணிந்த அந்தத்தலைபை, யானையானது பிலத்தை ஆகரமித்து நாசஞ்செய்வதுபோல நாசஞ்செய்வேன் பாருவி! தாமராஜனுடையபுதரரான யுகிஷ்டிரரைப்பற்றி நான் சொல்லி, கோபத்தினால் நெறி வேறில்லை எவன் ராஜாவான யுகிஷ்டிரரை ஸுஸரியாமலிருப்பான்?” என்று சொல்லினான் மிககேதோளவலியுளவனும ஆண்மையுள்ளவனும அச்சுத்தரும் வன்மையுள்ளவனும ண்டவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டிப்பண்ணுகின்றவனுமான பீமஸனன், அவ்விடத்தில் (தரோளபதியைப்பார்த்து) இவ்வாறுரைத்து நடுகிசியிலுள்ள முந்திருந்து அப்பொழுதே வெண்ணிறமுள்ள மெல்லியதுமான ஒருவஸ்தரத்தைத் தரித்து, தரோளபதி தனப்பின் தொடர்ந்துவர, நடனசாலையிருக்கின்ற விடமசென்றான் அந் பீமன் இருளடர்ந்திராவில் முந்தியே சென்று விமமமான துமறை நருந்து மாணை திரபாரபதுபோலக் கீசகனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். கீசகனோ அன்றிரவில் ஸநானஞ்செய்து நன்றாக அலங்க

பொழுதுவெளிப்படுத்தும் உமக்கு மகன்ததையும் உமமுடையகுல
துக்குக் கௌரவத்தையும் நீ உண்பெண்ணும்” என்று கூறினா

பீமன், “சிறந்தவனே! உனக்கு நலவரவா? நோத்தியானகாந
யுடையவனே! நீ எனக்கு பரியத்தைத் தெரிவித்தலால், நானிற
விஷயத்தில் வேறு ஒரு துணையையும் எதிர்பார்க்கவில்லை சுததமா
சிரிப்புடையவனே! (முற்காலத்தில்) ஹிடிமபீனக்கொன்றதனால் எ
விதமானபீதி எனக்கு உண்டாயிற்றோ அவ்விதமானபீதி யானது
கனோநீநேரிடப்போகிற சோகனையில் உனனால் எனக்கு வெளிபிட
பட்டுவிட்டது பரதாக்களையும் புதராகளையும் ஸதபதத்தையும் மு
னிட்டு நான் உன்னிடத்தில் சபதம்செய்கிறேன், வருதராஸுரனை
நீதவராஜன் கொன்றதுபோல சீசகனைக் கொல்லப்போகிறேன்
கேசவா கேசியைக்கொன்றதுபோலப் பலாத்காரமாகக் கொல்
ப்போகிறேன், ரஹஸ்யமாகவாவது வெளிப்படையாகவாவது சீசக
நாசம்பணைப்போகிறேன் சல்பானி! காமததினால் ஆகரமிககப
டிருக்கிற மனத்ததுடன், அடைவதற்குரிய உன்னைவிருமபுகிறவன
மனமதவிசுரத்தையுடையவனுமான் சீசகனை நான்கொல்வேன் ஒ
கால், மதஸபதேசத்தாக்கள் என்னால் சீசகன்கொல்லப்பட்டான்
பதைத் தெரிந்ததுகொளவார்களாயின், அப்பொழுது அவர்களுக்
இருப்பிடமான இரத்தஇடத்தை மனுஷபாக்களற்றதாகச் செயவே
பெண்ணே! தூயோதன்ன, மதஸபதேசத்தாக்கள் என்னால்கொ
ல்லப்பட்டார்களென்பதைத் தெரிந்ததுகொளவார்களால் அப்பொழு
அவனையும் அவனைச்சோந்தவர்களோடும் பந்துக்களோடும் கொன்
கௌரவாக்களுடையராஜ்யமனைத்ததையும் நான் கைப்பற்றுவேன் நா
ருநதிபுதரரானபுதிஷ்டிரரை அனுஸரித்திருப்பதற்குச் சகதியுள்ள
னலிலேன் குநதிபுதரரானபுதிஷ்டிராஸதயத்தை வேண்டியமட
லும் உபாஸிக்கடும் வணக்கமுள்ளவர்களும் (தாமததை) அனு
டிப்பவாக்களுமான மறறவாக்களும் இஷ்டப்படி தாமததை உபாஸ
கடும் இவ்விதமான துன்பத்தைப்படைந்திருக்கின்ற உன்னை உ
சுதிப்பதற்கு நான் பொறேன் பாஞ்சாலி! சீசகனுடையவத்த
னால் மீண்டும் நீ ஸுகமுடையவனாயிரு” என்றான் தருளப
“பீமஸேனரே! சிறந்ததைகளுள்ளவரே! உமமால் செய்யப்படுக்
சீசகவத்ததை நகரத்திலுள்ளவர்கள் அறிவார்களாகில் நான் ஜீவி
தற்குமுடியாது பாபுவே! எனநிமித்தமாக ராஜாவானபுதிஷ்டிர
ஸதயத்தினின்று எவ்வாறுவிலகாமலிருப்பாரோ அவ்வாறு, சீசக
இரவில் ஒருவருக்குநதெரியாமல் கொன்றுவிடும் (இவ்விஷய

ஸுகத்தை நானும் உனக்குக் காண்பிக்கப்போகிறேன்” என்று சொன்ன
 னுள் வேர்தரே! அந்தவிஷயத்தைப்பற்றி வாராதைமட்டுமே சொல்
 வுகிற தரௌபதிகளும் கீசகனுக்கும் க்ஷணமாதரகாலமானது ஒரு
 பாஸததுக்கு ஸம்மாயிற்று பிறகு, மூடனானகீசகன தனவீட்டுக்
 துச்சென்று மிக்கஆனந்தத்திலுமிழுகினான் அவன், ஸைரந்தரிவேஷ
 தரித்திருக்கின்ற அந்ததரௌபதிபைத் தனக்கு மருதயுவென்று
 தரிநதுகொண்டானிலை காமததாலமோஹித்திருக்கின்ற அவன்
 பாஸனைப்பொருள்களிலும் ஆபரணங்களிலும் மாலைகளிலும் விசேஷ
 சீர்தியுடன் அப்பொழுது தனதேகத்தை விசைவில் அலங்கரித்துக்
 கொண்டான் நீண்டகணக்கையுடையவளான அந்ததரௌபதியையே
 இடைவிடாமல் தயானமசெய்யவனும் அவனிதமான (சீராலங்கார)
 ராயத்தைச்செய்துகொள்ளுகிறவனுமான அந்தக்கீசகனுக்குக் கால
 மானது நீண்டதுபோலாகியது அவிபுகாலத்தில் திரிபை (மிதுத்
 தினறி) எரிக்கப்போகின்றதீபத்துக்கு அதிகமான காரதியுண்டாவது
 போலச் செல்வத்தைஇழக்கப்போகிறவனான கீசகனுக்கு அதிகஞான
 மானது உண்டாகியது காமததாலமோஹித்தவனானகீசகன அந்த
 தரௌபதியினிடத்தில் நமபிக்கை வைத்து அழகியமுகமுடையவ
 ளான அவளைநினைத்துக்கொண்டு தனக்குவரும் நாசத்தை அறியவில்
 ல கலபாணியான தரௌபதியானவள், பிறகு மடைப்பள்ளிபை அடை
 து குருகுலத்திலுதித்தவனும் (தனக்குக்) கணவனுமான பீமஸேன
 னுக்குஸமீபத்தில் வந்துநின்றான் அழகியகூரதலதுனிபையுடையவ
 ளான அந்ததரௌபதியானவள் அவனைப்பார்த்து, “பகைவர்களைத்
 தவிர்த்துக்கொள்வதே! நீங்கள் சொல்லியவண்ணமே நடனசாலையில
 னானேடு கீசகன சேருவதென்பது ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டது சிற
 தக்கைக்கொண்டவரே! கீசகன காலத்தால் நிச்சயமாகக்கட்டப்ப
 டவனாகவும் காமத்தினால் பலாதகாரமாகத்தூண்டப்பட்டவனாகவும்
 இரவில் ஒருவனாகவே ஒருவருமில்லாத நடனசாலைபை வந்து அடை
 ப்போகிறான். அந்தக்கீசகனை நீ நாசஞ்செய்யும் குருதிபுதரே
 பாண்டவரே! நீ நாத்தனசாலைபையடைந்து ஸூதபுதரனும் மத்த
 தினால் இறுமாப்புடையவனுமான அந்தக்கீசகனை உயிரிழக்கச்செய
 யும் காவல்கொண்டவனான அந்தஸூதபுதரன் கந்தாவர்களை அவ
 னுக்கிறான் பகைவர்களைக்கொல்லவார்களுள்கிறதவரே! நீ, யானை
 மானது தாமரைத்தண்டைக் களைவதுபோல அவனைக்களைந்து எறிந
 னுவிடும் பாரதரே! துக்கத்தினால்சூழப்பட்ட என்னுடைய கண்ண
 மரத்தனுடையும் பாஹுவீரயத்துக்குத்தக்க பராகாமத்தை இப்

ேன நமமிருவாகளுக்கும் சோகைகயுண்டாகட்டும் நல்லதிறை
 யுள்ள ஆயிரமவேலைக்காரர்களையும் ஆயிரமகடாமாடுகளையும் ஆயிர
 அந்தப்புரங்களையும் ஆயிரமஸவாணகருவியலகளையும் அரசாக்குலிய
 எல்லாஉடைகளையும் உனக்குக்கொடுப்பேன்” என்றுசொன்னான்
 தரௌபதி, “கீசக! நானசொல்லுகிறவாராதையை உண்மையா
 நம்பு எனனுடன் நீ சேருவதை உன்னுடையதோழனாவது ஸ்வே
 தரனாவது (ஒருவரும்) அறியக்கூடாது லோகாபவாதத்தில் நான்
 பயந்தவன் கீர்த்திபெற்றவர்களான கந்தாவாக்களுக்குத்தெரிந்ததான்
 அனாததமவினையும். பெரிதான் அபகீர்த்தியும்உண்டாகும் இதை
 நீ பரிஜ்ஞைஞ்செய அதற்குப்பிறகு, நான் உனக்கு வசப்படுவேன்”
 என்றுகூறினான் கீசகன், “அழகியஇடைபயுடையவனே! இதை நீ
 சொல்லுகிறபடியே செய்கிறேன் வாழைமரம்போன்ற தொடையை
 புடையவனே! ஸூரியனுடையதேஜஸ்போன்ற தேஜஸ்யுடையவ
 னானகந்தாவாகள் உன்னைப் பாராதபடி உன்னுடன்சேருவதற்காக
 மனம்தமதமுள்ளான ஒருவனாகவே ஒருவருமில்லாத உன்னுடைய
 ஒருவததுக்குவருகிறேன்” என்றுமொழிந்தான் தரௌபதி, “மத்
 ஸயராஜனாலவற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்தநடனசாலையில் பெண்கள்
 புகளில் நாததனமசெய்கின்றார்கள், இரவில் தங்களவீட்டுக்குச்செல்
 வுகின்றார்கள் (இன்று) இரவில் அந்தஇடம்போய்ச்சோ கந்தா
 வாகள் அதைஅறியாக்கள் அவ்விடத்தில் (சென்றுநாமஸூகத்தை
 அனுபவிப்போமானால்) குற்றமுண்டாகாது, ஸமசயமில்லை நீ இர
 வில் தனியே ஸங்கேதஸ்தானமானநாட்டியசாலைக்கு வந்துசேரவேண்
 டும் அவ்விடத்தில் நான் உனக்கு உடனப்பட்டவளாவேன், இதில்
 ஸமசயமில்லை” என்றுசொன்னான் கீசகன், “கலயாணி! பயந்த
 வனே! நீ சொல்லுகிறபடியே செய்வேன். பெண்ணே! நான் ஒருவ
 ருக்கவே நாததனசாலைக்குவருவேன் அழகியஇடையுடையவனே!
 உன்னுடன்) சேருவதின்பொருட்டு என்னுடையபுணயத்தினமீது
 பதமசெய்கிறேன். உத்தமதேக்காரதியையுடையவனே! கந்தா
 வாகள் உன்னை அறியாவண்ணமே நானசெய்வேன், ஸத்யமாக உன்
 குப் பரிஜ்ஞைஞ்செய்கிறேன் கந்தாவாக்களிடத்திலிருந்து உனக்குப்
 பயமவேண்டாம் இன்றைத்தினத்தில் உன்னுடன்சேருவதற்காக
 நான் (என்னை) விசித்ரமான அழகியஆடைகளால் அலங்கரித்துக்கொ
 வேன், உன்னையும் அலங்கரிப்பேன், நீ என்னைவிடாதபடி உன்
 னுடு ரமிப்பேன்” என்றுகூறினான் தரௌபதி, “ஸூத! கீசக!
 வ்விதமானால், பிறந்ததுமுதல் உன்னால் அனுபவிக்கப்பட்டிராத

றாகள் , அவ்வாறே, இரவில் வீடுபோய்ச்சேருகின்றார்கள். பயந்த
 ஸ்வபாவமுடையவளே! அந்தநடனசாலையில் நன்றாகவறப்படுத்தப்பட
 டிருக்கின்றதும் உறுதியான அங்கமுள்ளதுமான ஒருகட்டில் இருச
 றெது அதன்மீது உன்னைப்பாராப்பதினாலுண்டாயிருக்கின்ற காமத்
 தினால் கலங்கினபொறிகளையுடைய அந்தக்கீசகனுக்கு முன்னமே
 ஹந்தபோன (அவனுடைய) பாட்டன்மார்களைக் காட்டப்போக
 றேன் மங்களகரமானமுகமுள்ளவளே! அவனோடு ஸங்கேதத்தை
 றப்படுத்துகின்றஉன்னைப் பிறாபாராவண்ணம் ஸூதபுதரனுக்கு ஸங்
 கேதத்தைவறப்படுத்தது கலயாணி! அந்தக்கீசகன (எனக்கு) அருக்
 கிருப்பவனாகுமபடி செய ஸூதபுதரனுடையஸங்கேதத்தை (ஒரு
 வருகக்கும்) தெரியாதபடி ஏற்படுத்தது பயந்தவளே! ராஜபுத்ரி
 மமிருவாகளுடையசோககையையும் ஒருமனிதனும் அறியாவண்
 னம் கீசகனுடையவிநாசத்தினபொருட்டு (ஸங்கேதஸ்தானத்தை
 றப்படுத்தது" என்றுசொன்னான் அங்கு அவவீருவாகளும் பேசிக்
 கொண்டு துக்கத்தினால் கண்ணீரைச்சொரிந்து இரவினமிகுதியில்
 டிக்கக்கொடியவனாகக்கீசகனை மனத்தினால் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்
 ன பீமனால் அப்பொழுது கீசகவதமானது பரதிஜ்ஞைசெய்யப்
 பட்டவுடன், தமெளபதியானவள் மீண்டும் ஸூதேஷ்ணையின் அந்தப்
 புரமசோரதாள அந்தஇரவானது விடிந்தவுடன், கீசகன் காலையில்
 ாழாந்திருந்து அரசனுடையஅரண்மனையைவந்துஅடைந்து தமெள
 பதியைப்பார்த்து, "ஸைரதரி! அரசனபார்த்துக்கொண்டிருக்குப்
 பொழுதே உன்னைக் கீழேதள்ளிக் கலாலுதைத்தேன் அப்பொழுது
 பலசாலியானஎன்னால் ஆகாமிக்கப்பட்ட நீ எங்களுக்கு ஒருவனையும்
 அடைந்தாயில்லை இந்தவிராடன் பெயரினால்மாதரம் மதஸ்யதேசத்
 தார்களுக்கு அரசனென்று சொல்லப்படுகிறான் மதஸ்யதேசத்தார்
 ளளுக்கு ஸேனாபதியாயிருக்கின்ற நானல்லனோ அரசன் பயந்தவளே
 நீ எனனை ஸூகமாகவந்தடை நான் உனக்குத் தாஸனாயிருக்கிறேன்
 பயந்தவளே! நான் உன்னைவிட்டு நெடுங்காலம்ஜீவிப்பதற்கு விரும்ப
 வில்லை, அழகியஇடையையுடையவளே! உனக்கு ஒவ்வொருதினத்
 திலும் நூறு பொன்னாணயங்களைக்கொடுக்கிறேன், மேலும், நூறு
 வேலைக்காரிகளையும் நூறுஅடிமைக்காரர்களையும் உனக்குக்கொடுக்
 கிறேன், பெண்கோவேறுகமுதைப்பூட்டின ரதங்களையும் கொடுக்க

1 'கொல்லப்போகிறேன்' என்பதுகருத்து 2 வேறுபாடும்

3 'நிஷ்டை' என்பது, மூலம் அது, நூற்றெட்டுபலம்நிறையுள்ள
 ஸூவாணிமென்பா

பாதுகாக்கப்பட்டேன அவ்வாறே, ஜயதரதனையும் நீர் ஸ்வேந்தரர்
கருடனசோரது ஜயித்தீர் பாரதரே! கீசகன ராஜாவினுடைய
பரீதிகுரியவனாயிருப்பதால் எனக்குச் சோகத்தைவிளைவிகிறான்
(இவ்விதமாக) எனனை அவமதிக்கிற இரதப்பாபியையும் நீர் ஸமஹ
ரஞ்செய்யும் பரதகுலத்திலுதித்தவரே! எனனுடைய பலதுன்பங்
களுக்குரிமித்தமாபிருப்பவனும் காமத்தினுலதாபமடைந்திருப்பவனும்
மானஅநதகீசகனை, கலலில் குடத்தைப்போட்டுஉடைப்பதுபோல்
நாசஞ்செய்துவிடும் அவன பிழைத்திருக்கும்பொழுது நாளை
காலையில் ஸூரியோதயமாகுமானால் நான் விஷத்தைக்கலந்துருடி
பேன் (ஒருபொழுதும்) கீசகனுக்குவசப்படமாட்டேன் பீமனே
னரே! உமமுடையமுன்னிலையில் உயிரைஇழப்பது எனக்கு நன்மை
யைப்பயக்கக்கூடியது” என்று கருஷ்ணையானவள இவ்வாறுசொல்ல
விட்டுப் பீமனுடையமார்பிலசாய்ந்து மிகஅழுதாள பீமனும் அவ
ளைக்கட்டிஅணைந்து அதிகநலவாரத்தையைச்சொல்லி ஸமாதானஞ்
செய்து இரண்டுகடைவாய்களையும் நாவிலுலரக்கிக்கொண்டு மனது
கினுல கீசகனைநாடினான் கோபமுள்ளவனானபீமன் மிக்கதுன்பமுற
வனும் அழகியஇடையுள்ளவனான தருபதராஜகுமாரியைத் தருந
காரணங்களோடும் உணமைப்பொருள்களோடும்கூடின வசனங்களால்
பலவாறாக ஸமாதானஞ்செய்து, கண்ணீராலநிறைந்தஅவளுடையமு
கத்தைத் தனக்கையினுல துடைத்து, துக்கத்தினுலபீடிக்கப்பட்ட
நான அவளைநோக்கிச் சொல்லலானான்

இருபத்தைநதாவது அதயாயம்

கீ ச க வ த ப ா வ ம (தொடர்ச்சி)

(தீரோபநியானவள், பீமன்கோற்படி, கீசகனை வஞ்சனையால் ஓர்டத்தி
வரும்படித்திட்டஞ்செய்து, அநைப் பீமனிடம்தேர்வித்தது)

“கலயாணி! பயந்தவளே! நீ எவ்விதஞ்சொல்லுகிறாயே
அவ்விதமே செய்யப்போகிறேன், இப்பொழுதே பந்துக்களோடு
கூட இரதகீசகனைக் கொல்லப்போகிறேன் யாஜஞ்வேனி! சுத்த
மானசிரிப்பையுடையவளே! துக்கத்தையும் சோகத்தையும் விலக்
விட்டு, நாளைக்காலையில், இரதகீசகனுடன் இரவில(சேருவதாக)ஸ்
கேதத்தைச்செய் மதஸ்யராஜனால் இரதஇடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட
பிருக்கிற நடனசாலையில் பகலில் கன்னிக்கைகள் நர்த்தனம்செய்கி

னுமான கீசகன திருமபவும் எனனைவிருமபுகிருன பீமஸேனரே!
 புவனைநோக்கிக கோபங்கொண்டவளானநான கோபத்தைஅடக்கிக
 காண்டு, 'கீசக! காமனாலமதிமயக்கமுற்றஉன்ஸவருபத்தை நீ பாது
 ரத்துக்கொள நான ஐந்தக்கநதாவாகளுடையபரியமானபாரபை ;
 டடமஹிஷி ஒருவராலுமஜயிக்கமுடியாதவாகளும் ஸாஹஸகார
 ததைச்செய்கின்றவாகளுமான அந்தசகூராகள உன்னைக் கொல்வார
 ன' என்றுகூறினேன இவவாறுசொல்லவும், அவன்கெட்டஎண்ணத்
 துடன் (எனனைப்பார்த்து,) 'ஸைரநதரி! சத்தமாமநதஹாஸகதை
 டையவளே! கந்தாவாகளுக்கு நானபயப்படமாட்டேன் யுத்தத்
 தில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற தூறுகந்தாவாகளையும் ஆயிரமகந்தாவா
 ளையும் நான கொல்வேன பயந்தவளே! எனக்கு ஸந்தோஷத்தை
 ண்டுபண்ணு' என்றமறுமொழிகூறினான் இவவாறுசொல்லப்பட்ட
 னான, காமாதூரண அந்தஸூதனைப்பார்த்து, மதுபடியும், 'கீசக!
 ரத்திசாலிகளான அந்தக்கந்தாவாகளுக்கு நீ எதிராளி அல்ல தா
 த்தில் எப்பொழுதும் நான நிலைபெற்றிருக்கிறேன் குலமுமகீலமுமு
 டையநான, கொல்லத்தக்கவனானஉனைப்பற்றி யாதொன்றையும்
 செய்ய) விருமபுகிறேனிலலை அதனால், நீ உயிரோடிருக்கிறாய்' என
 மன இவவாறுசொல்லப்பட்டவனும் கெட்டஎண்ணமுள்ளவனு
 னான அந்தக்கீசகன, கல்கலெவனறுநகைத்துக்கொண்டு நல்லவழியில்
 நகவிலலை, தாமதத்தையும் அனுஷ்டிக்கவிலலை பாபபுத்தியுள்ளவனும்
 ரபத்தைச்செய்யவனும் காமராஜனுக்குவசப்பட்டவனும் விரயமில்
 ராதவனும் துஷ்டஸபாவமுடையவனுமான அந்தக்கீசகன அடிக
 டி எனனால் நிராகரிகப்பட்டான அவன் எனனைப்பாரக்குந
 தாயும் எனனை ஹிமஸிப்பானனால் அப்பொழுதே உயிரைவிட்டுவிடு
 வன் அப்படி நான உயிரைவிடுவேனனால் தாமததில் முயற்சியெய்து
 காண்டிருக்கிற உங்களுடையபெரியதாமமே அழிந்துபோய்விடும்
 புஜஞாதவாஸபரதிஜனஞயைக்காப்பாற்றுகிறஉங்களுக்கு மனைவிலில்
 ாமலபோய்விடுவாள் 'மனைவி ரக்ஷிக்கப்பட்டால் ஸந்ததி ரக்ஷிக்கப
 ட்டதாக்கிறது ஸந்ததி ரக்ஷிக்கப்பட்டால் ஆதமா ரக்ஷிக்கப்பட்டதா
 றது' என்று வாணஸரமதாமங்களை அநிந்த பராமமணாகளசொல்ல
 னானகேட்டிருக்கிறேன். கந்தரியனுக்குத் திருடாகளைக்கொல்வதைக்
 ராட்டியும் வேறுதாமம் எப்பொழுதும்இல்லலை மஹாபலமுடைய
 ரே! பீமஸேனரே! தாமராஜரும் நீரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
 பொழுதே கீசகன எனனைப் பின்தொடரதுஷ்டிவந்தான பீமஸே
 னரே! (முனடி) அந்த ஜடாஸுரனிடத்தினின்றும் உமமால் நான

பாததாவை அனுஸரித்திருந்தாள கருஷ்ணையே ! முற்காலத்தி
தமயந்தியும் நளமஹாராஜனையே வனமத்தியில் அனுஸரித்தாசெ
றாள் அவவாறே, நீயும் கணவர்களை அனுஸரித்தாய கல்யாணி
(முற்கூறப்பட்ட) இரதஸதிகளை ரூபவதிகளென்றும் பதிவரதை
களென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோலவே நீயும் எல்லாக்குணங்
களோடும் சோந்திருக்கிறாய் இகழ்த்தகாதவளே ! நீ வெகுநீரால்
பொறுக்கவேண்டாம், முப்பதுநாளமாதரம் பொறுக்கவேண்டி
பதினமூன்றாவதுவாஷமிநிறைந்தவுடன் நீ அரசாங்களுடைய பட்
மஹிஷியாவாய் நான் உண்மையாக உனக்குச் சபதம்செய்கிறேன்
அஃது இவ்வாறே ஆகப்போகிறது, வேறுவிதமாகாது கோபமுள்ள
வளே ! எல்லாஉத்தமஸதிகளுக்கும் பரமானமாயிருந்ததலை நீ செ
யத்தகவள கோபமுள்ளவளே ! எல்லாமன்னாக்களுடைய தலையி
மிருக்கப்போகிறாய் பாததாக்களித்ததிவிருக்கிறபக்தியினாலும் ந
நடக்கையினாலும் அடைவதற்கரிதானபோகங்களை அடையப்போ
றாய் நம்முடையபரதிஜைஞ்ஞானது நிறைவேறினபிறகு பெரி
போகங்களை அடைவாய் (பிறகு, இவையெல்லாம்) குருபக்தியின
உண்பெண்ணப்பட்டனவென்பதைஅறிந்தது அரசாங்களுடைய முடியி
நிலைபெற்றவளாயிருக்கப்போகிறாய்” என்று (தேறுதல்) சொன்னான்
தரௌபதி, “ குருதிபுத்ரரே ! உருக்கத்தூண்டிபுலம்புகிறநா
அரசரை நிரதிகவிலலை துக்கங்களைப்பொறுக்கச் சக்தியற்றவனான
கண்ணீர்சொரியப்பட்டது கௌந்தேயரே ! விராடராஜனுடையமை
துன்னும் ஸூதபுத்ரனும் போஜனென்றுசொல்லப்பட்டவனும் தரிசு
த்தேத்சத்திலபிறந்தவனும் தாமததைவிட்டு விலகினவனும் கொடி
தனமைபுடையவனும் எல்லாவிஷயங்களிலும் ஸமாததனும் துஷ்ட
எண்ணமுள்ளவனுமான கீசகன், விரபமற்றவனும் மிக்ககெட்டவன்
ணமுள்ளவனுமாகி, எனனை அநாதைஎன்றெண்ணிக்கொண்டு, ‘ க
யாணி ! நீ எனக்குமனைவியாவாய்’ என்று தினந்தோறும் சொல்லு
கிறாருன்னகிற துக்கம் எனக்கு ஸகிக்கமுடியாததென்று நீர் அ
யும் மஹாபலமுள்ளபீமஸேனரே ! போனகாரயத்தைச் சொல்லு
னாலபாதுபயன்? இப்பொழுது நோந்திருக்கின்றகாரயத்துக்குத் த
நதமுயற்சிசெய்யும் பீமஸேனரே ! கைகேயியானவள் என்னுடை
ரூபத்தினின்று உண்டானபயத்தால் ஸந்தேஹமுள்ளவளாகி, ‘அரச
எவ்வாறு இவளை அடையாமலிருப்பா’ என்று எப்பொழுதுமே ம
வருத்தமடைந்துகொண்டிருக்கிறாள் அவளுடைய அந்தணை
த்தைஅறிந்தும் கெட்டஎண்ணமுள்ளவனும் பொய்யிலநீங்குகமுள்ள

யும்நினைத்துக்கொண்டு, 'பாஞ்சாலி! நான் தாமராஜாவான யுதிஷ்டிரையும் தனஞ்சயனையும் மாதரிபுதராகளும் பராதாக்களுமான நகுலஹதேவர்களையும் அனுஸரிககமாட்டேன்' என்று சொன்னேனெ கருஷ்ணையே! இவ்விதமானநிச்சயத்தைச்செய்து யுதிஷ்டிரரையு நித்தித்தேன். அப்பொழுது (அகாயதநில) லஜைபுள்ளவரு தாமநந்தனரும் ராஜாவுமானயுதிஷ்டிரா என்னுடைய கொடியவரா, தையைக்கேட்டு, சிறந்தபொருளுள்ளவராதையைச்சொல்லி, தெ மயமுனிவா பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பராதாக்களா வர்களையும் ஸமாதானமஅடையச்செய்தாரா ஏ! ராஜபதனி! உலக களிலுள்ள எல்லாச்சாஸ்தரங்களுமும் பரதிபாதிக்கப்பட்டருணா ளுள்ளவளான நீ துயரமடையாதே பூமியில் ஒப்பற்றதானஸ்தய நமமால் ஒன்றுசேரநுகாப்பாற்றத்தக்கது நான்கள் மனத்தேறுதல் அடைவிக் கப்படுமபோது நீயும் மனத்தேறுதலை அடைவிக் கப்படுவாய் அழகியஇடையுடையவளே! விசாலமானபுத்தியுடையவளே! தாம, தை விடாதே கோபத்தைவிட்டுவிட்டு கலயாணி! யுதிஷ்டிரமஹ ராஜா, உன்னிடத்தினின்று இப்படிப்பட்டநிந்தையை முழுதாமகே பாராளு உயிரைஇழப்பாரா அழகியஇடையுடையவளே! தன சபவைது நகுலஹதேவர்களாவது கேட்பார்களானால், அவர ளும் உயிரைஇழப்பாரா அழகியஇடையுடையவளே! இவர்க ளோகாரதரத்தைஅடைநதால் நான் உயிரோடிருப்பதற்குச்சகதியு ளவனாகப்போகிறதில்லை பாஞ்சாலி! கௌரவமுடையவளே! நான் உனக்குச்சொல்லும் தாமத்தைக் கேள் வைத்தேற்றியென்கிறஜன ருடையபுத்தரியானஸீதையானவள் பெரியகாட்டில் வஸிக்கின்ற த னுடையகணவரைப் பின்பெதாடாநதுமென்றொன்பதை நீகேட்டிரு கிறாயன்றோ? பெருங்காட்டில்வஸித்தவனும் ராமருக்கு இனியமனை யும் அழகியஇடையுடையவளுமான அந்நஸீதையானவள் ராவண னால்அபஹரிக் கப்பட்டும் ராசக்ஷஸிகளால்பயமுறுத்தப்பட்டும் மிகுந, துயரத்தைஅனுபவித்துக்கொண்டு ராமரையேஅனுஸரித்திருந்தான் பந்தஸவபாவமுடையவளே! அவவாரே, லோபாழுதரையும், நிவ களுள்ளசிறந்தவரும் மஹிமைபுள்ளவரும் தன்பாததாவுமான அகஸ, யரைப் பின்பெதாடாநது வனத்தையேஅடைந்தான் பதிவரதையு சாயா தியினுடைய புத்தரியுமான ஸுகனையென்கிறஉததமஸதரியு புறறியிருந்த பருசுவினுடையபுதரரான சயவனரை வனத்தில் அந ஸரித்திருந்தான் முற்காலத்தில் உலகத்தில் ரூபததால் நிகரில்லா, நாளாய்நீயென்கிற இந்நரஸேனையும் ஆயிரம்பிராயமுள்ள கிழவராக

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்
கீ ச க வ த ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

(நீரோளபதிக்கும் பீமனுக்கும்ஸ்ம்வாதமும், நீரோளபதி
கீசகனைக் கொல்வதற்கு வற்புறுத்தியதும்)

பீமஸேனன, அந்நதபபாஞ்ஞராவியைத்தேறுதலடைபச்செய்து
சனிககலாணன “கலயாணி! 1நோத்தியானஇடையையுடையவ
ள! கேள ஸபையிலவநதிருக்கின்றஉண்பைப்பார்த்து அந்நதஸமபத
ல சோபத்தினுல நான மதஸபதேசத்தாசுளுககுப பெரியநாசத
நதச்செய்யக்கருதி ஆலோசித்தேன நான ஒருமாததை உறுபபார
தன உனக்கு மமகளமுண்டாகடும் அந்நதஸமபத்தில் எனனைத்
நாமராஜா கடைக்கண்ணுலத்தித்தார அதனை அறிந்த நான தலை
துணிந்துகொண்டு சுமமா மடைப்பள்ளி வந்துசோரந்தேன பெண்
னை! இப்பொழுது யான சொல்லப்போகின்றனனுடையவேறொரு
பாதிஜனனுயைக்கேள உன்னுடையஇந்தஇரண்டுக்கைகளும் முனப
செய்யப்படுகிறமுடையனவாயிருந்து இப்பொழுது தழுமபேறினவாகச
செய்யப்பட்டிருக்கிறகாரணத்தினுல என்னுடைய பாஹுபலத்தை
பும பலகுன்னுடைய காண்டவத்தைபும நிரதிககவேண்டும் விராட
னுடைய ஸபையில் முந்தியே (கீசகனமுதலானபாபிகளுககு) பெ
கான துன்பத்தை உணமிப்பண்ணுமவிருந்தேனென்பது இப்பொழுது
எனனை எரிக்கிறது அதனை இப்பொழுது செய்கிறேன அந்நதஸ
பத்தில் குருதிபுத்தரான புதிஷ்டிமா எனனைப்பார்த்தார அதற்கு ஒரு
காரணம் எனக்குத் தோன்றியது அவருடையஅவவிதமானகரு
தை அறிந்த நான அவருடையஆணையில் கட்டுப்பட்டு நின்றதுவி
டேன கலயாணி! ராஜ்யத்தினினுமெவளிப்பட்டதும், கௌரவ
களைக்கொல்லாமலிருந்ததும், தூயோதனன சாணன ஸுபலனுடை
புத்தரனுசகுனி பாபியான துச்சாஸனன இவாகஞ்ஞுடையதலையைஇ
ருமலிருந்ததும், மாபிலஅடிக்கப்பட்டமுனைபோல எனனைவருத்
கின்றன சிறந்தஇடையுடையவனே! மேலும், என்னுடையம
றொருவராதையை நீ நினைக்கிறாயா? கருஷ்ணையே! (முனபு ஸ
ஸமபத்தில்) பரிசுத்தமான ஸரஸ்வநிரதிகககரையில் நாம ஒன்றுகே
ந்து புறப்பட்டுப்போனோம் அப்பொழுது, நான எல்லா தத்யாபரங்க

1 ‘வாரோடேஹ’ எனபதுமூலம் இதற்கு, ‘கற்புடையவனே!’ எனத்
பொருளுண்டு

றுகொண்டிருக்கிறேன் குரதிபுதரே! என்னால்பொறுக்கக்கூடாத தான் மறறொருதுக்கத்தையும் கேளும். குரதிதேவிகளல்லாது என் றீதஹுத்துக்காக்ககூடச் சந்தனமுதலானவற்றை ஒருகாலமுமஅரைத் ததில்லாதநான் இப்பொழுது (ஸுதேஷ்ணைக்குச்) சந்தனத்தை அரைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் உமக்கு மங்களமஉண்டாகட்டும், குரதிபுதரே! எனக்கைச் சீபபாரம இத்தற்குமுன் எனக்கை இவ் விதமிருந்ததில்லை” என்றுசொல்லிவிட்டு, தழும்பேறியிருக்கிற இரு சரங்கனையும் பீமஸேனனுக்குக் காண்பித்தான் “குரதிதேவிக் காவது உங்களுக்காவது ஒருபொழுதும் பயப்படாததான், இப் பொழுது, ‘சந்தனமானது என்னால் நன்றாகச்சோக்கப்பட்டிருக்கிற தீதா, இல்லையோ, விராடமஹாராஜன என்னை என்னசொல்லப்போகி ருளோ’ என்று நடுங்கிக்கொண்டு அவனுடையமுன்னிலையில் நிற்கரி ராக நிற்கின்றேன் வேறொருவரால் சோக்கப்பட்டசந்தனமானது விராடராஜனுக்கு விருப்பமாயில்லையாம்” என்று சொன்னான் கோப னாளவளான அந்தக்ருஷ்ணையானவள் தன்னுடைய துக்கங்களைப் பீமஸேனனிடத்தில்தொல்லி அவனுடையமாபைத்தழுவிக் கொண்டு மதுவாகஅழுதாள் அவள் பீமஸேனனுடைய மார்புடன் (தன் மாபைச்) சோத்துக்கொண்டு அடிக்கடிபெருமூச்சுவிட்டுப் பாஷ்பத் தினால் (தடுக்கப்பட்டதும்) மதுரமுமானவாக்கினால் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினாள் “பரண்டவரே! பீமஸேனரே! பாக்யமற வளானநான் மரிகக்கவேண்டியதருணத்தில் உயிரோடிருக்கிறகார ரத்தினால் முறகாலத்தில் தேவதைகளவிஷயத்தில் நான் பெரியபாப செய்கிருக்கவேண்டும் கீசகனை நீரொகாலலாவிட்டால் நான் என ரீரத்தை இழந்துவிடுவேன், விஷத்தைக்கலக்கிக் குடிப்பேன், அல து, நெருப்பிலுக்குவேன் நான் பாக்யமற்றவன், புணயமற்றவன், பபொழுதுமே துக்கத்தை அனுபவிப்பவன், மனத்துக்கு ஆறுதலில் ாதவன் பாபத்திலமுழுகியிருக்கின்றவளானஎனக்கு உயிரால் யாது பன்?” என்றுசொல்லி, தழும்புபட்டஇரண்டுகைகளையும் அவனுக் க காண்பித்தான் பகைவாக்களைக்கொல்லுகிறவனான வருகோதரன் டைக்கமுற்றிருக்கின்ற அவளுடைய பருத்தனவும் தழும்பேறினவு றான இருசரங்கனையும் முரத்திலுத்திக்கொண்டு அழுதான் வீரய டையவனானகுரதிபுதரன் அவளுடையஇருசரங்கனையும் பிடித்துக் காண்டு கண்ணீரையும் துடைத்து அதிகதுக்கத்தாலவருநதி, பின் ருமாறு உரைக்கலானான்

1 ‘ஹருதயத்தைநடுக்கமுறச்செய்துகொண்டு’ எனபதுபழையஉரை

2 ‘இளைத்தனவும்’ எனபது வேறுபாடும்

நான பாணபிபுதரர்களுக்குப் பட்டமணிஷியும் தருபதமஹாராஜு
 குப் புதரியுமாயிருந்தும் இவ்விதமானநிலைமையை அடைந்திரு
 நேன் எனனைத்தவிர வேறு எந்தஸ்தரீ உயிரோடிருக்கவிரி
 வாள்? பகைவாக்களை அடக்குகிறவரே! பாரதரே! என்னுடையசே
 மானது கௌரவாக்களையாக்கியும்விட்டுவிட்டுப் பாஞ்சாலாக்களை
 பாண்டவாக்களையும் வந்த அடைந்திருக்கிறது நான் பராதா
 ளாலும் மாமனாகளாலும் அநேகபுதரர்களாலும் சூழப்பட்டி
 ளுகிறேன் இப்படி¹ பந்துக்களோடுகூடிய எந்தஸ்தரீதான் இவ்வா
 துக்கத்தை அனுபவிப்பான்? பரதஸுரேஷ்டரே! நிச்சயமாக நா
 இளமைத்தன்மையினால் பரமமதேவருக்கு அபரியமானகாயமெ
 திருக்கவேண்டும் (ஆகையினால்தான்,) அவருடையபரபாவத்தின
 (இப்படிப்பட்ட) கெட்டநிலைமையை அடைந்திருக்கிறேன் பாண
 வரே! என்னுடையநிறமும்விகாரமும் எவ்விதமாயிருக்கின்றனவெ
 பதைப்பாரும் இவ்விதமானநிறமும் விகாரமும் முன்னோந்த மி
 கஷ்டமான அப்படிப்பட்டவனவாஸத்திலும் உண்டாகவில்லை
 ஸேனரே! பாரததேரீ! முற்காலத்தில் நான் எவ்விதமானஸூகத்தை
 அனுபவித்தேதென்பதை நீரே அறியிருக்கிறீர் அவ்விதமானநா
 இப்பொழுது அடிமைப்பட்டிருக்கிறேன், எனமனத்துக்கு ஆறு
 லுண்டாகவில்லை பயங்கரமான விலலையேந்திய குந்திபுதரரான த
 ஞ்சயர் அந்தமஹாஸபையில் தணிந்திருப்பதுபோல (வீரயம
 வரர்)யிருந்தவிஷயத்தையும் தெய்விகமென்றே நான் என்னுகிறேன்
 பாரததேரீ! பராணிகளுடையகதியானது மனிதர்களால்அறிவதற
 ஸாத்யமாகாது எதிர்பாராமல் உங்களுக்குநோந்திருக்கின்ற இந்
 ஆபத்தைப்பாரும் இந்தாணுகொப்பானரீடுகள் எப்பொழுதும் ப
 ததுக்கொண்டிருந்தமுக்கத்தைபுடையவளும் சிறந்தவளும் நல்லவ
 மானநான் தாழ்ந்தவர்களானவேறுபெண்களுடையமுகத்தைப்பாரா
 துக்கொண்டிருக்கிறேன் பகைவாக்குடையகாவத்தைஅழிப்பவ
 பாண்டுந்தனரே! நீங்களும் பாஞ்சாலார்களும் உயிரோடிருக்கு
 பொழுது நான் அடையத்தகாததான் என்னுடையநிலைமையை
 பாரும ஸமுதரமவரையிலுள்ள பூமண்டலம் எவளுக்குவசப்பட்டி
 நத்தோ அப்படிப்பட்டபாஞ்சாலியானவன் இப்பொழுது ஸூதே
 ணைக்கு வசப்பட்டிருக்கிறான் எவளுக்கு முந்திச்செல்லுகின்றவ
 களும் பின்தொடர்ந்துவருகின்றவாளுமிருந்தார்களோ அப்படி
 பட்டநான் இப்பொழுது ஸூதேஷ்ணைக்கு முந்தியும்பிறதியும் செ

¹ 'மேனமைப்பாருந்திய' என்பது பழைய உரை

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கீ ச க வ த ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி)

(நீரோளபதி, தன் வைபவத்தைநினைக்கும்படி செயலிதது,

கீசகனைக்கொல்லும்படி பீமனைவற்புறுத்தியது)

நான், சூதாடியானயுதிஷ்டிராமிமிததம் ஸைரநதரிவேஷததோ
அநதபபுரததிலவஸிததுககொண்டு ஸுதேஷணைகரு வசபபட்டிருக்
மேன பகைவாகளைவாட்டுகின்றவரே! ராஜகுமாரியானஎனனுடை
நிலைமையின தீவரமானமாறாட்டத்தைபபாரும் நான் கால்ததைஎதி
பார்த்து எல்லாததுககங்களைபும் பொறுத்ததுககொண்டிருக்கிறேன்
மனிதார்களுடைய விபவங்களும் துயரங்களும் நிலையறறனவெ
மெண்ணி மீண்டும் பாததாக்கங்களுக்குநேரககடிய அபிவருத்தினை
எதிர்பாரத்திருக்கிறேன் ஐஸ்வரியங்களும் வயஸனங்களும் சகர
போலச சமுளறுகொண்டிருக்கின்றவென்றுநினைத்து மீண்டும்
பாததாக்கங்களுக்கு வரககடியமேம்பாட்டை எதிர்பாரத்திருக்கி
மேன ஒருமனிதனுக்கு எது தோலவிகுக்குககாரணமோ அதுவே
நெற்றிகக்குககாரணமாகிறதென்று எண்ணி (வரககடியநன்மையை
எதிர்பாரத்திருக்கின்றேன் 'காலவசததால, பிறருக்குககொடுத்த
வநதபுருஷர்கள் பிறரிடமிருநது யாசிக்கின்றவர்களும் (பிறரை) அடி
ததவர்கள் பிறராலஅடிககப்படுகின்றவர்களும் (பிறரைத்)தள்ளினவர்
கள் பிறராலதள்ளப்படுகின்றவர்களும்மாகின்றனர்' என்று கேட்டிருக்
கிறேன் 'தெய்வததுககுச செய்வதற்கரிதானது ஒன்றுமில்லை அதனை
ததாண்டிசசெலவதும் மிக்கஅஸாதயமே' ¹எனமெண்ணி மறுபடியும்
லலஅதருஷ்டத்தினுடையவரவை எதிர்பாரத்திருக்கிறேன் எந்த
விடத்தில முநதிஜலமிருநததோ அநதவிடத்தில மறுபடியும்ஜலம்
மிகுந்திலலையெனகிறமறுபாட்டை எண்ணிக்கொண்டு மீண்டும்
அபிவருத்தியை எதிர்பாரத்திருக்கிறேன் நன்றாக முயற்சிசெய்யப்பட
ருந்தாலும் எவனுடையபரயோஜனம் தெய்வததாலஅழிககப்படு
மதோ விவேகமுள்ளஅவன் தெய்வம்அனுகூலமாவதற்காக எப
பாழுதும் முயற்சிசெய்யவேண்டும் இப்பொழுது சொல்லிய என
றடையவசனததுக்கு யாதுபயனுள்ளது? துக்கமுடையவளான என
ராக கேளும் கேளாமவிருந்தாலும் நான் உமக்குச சொல்லுகிறேன்

1 'என்று தெய்வத்தைபபுகழும்சாஸ்தரத்தை நம்புகிறேன்' என்பது
நய்யஉரை

முடைநதாரோ அபபடிப்பட்டபாபமானது அவருக்கு இருப்பாக நான் அவருடைய சரிதரங்களை அடிக்கடி ஆலோசித்தும் காணாதேனிலலை பரதஸரேஷ்டரோ! பசுக்களினமத்தியில் பெருங்காளை பால மதஸபராஜனால் பசுக்களிடத்தில் (ரக்ஷகராக) ஏற்படுத்தப்பட்டவரும் மிகுந்தகோபமுள்ளவரும் சிவந்தகண்களைமுடையவரும் கோரலாகளுக்கு முன்கெல்லவரும் விராடனை ஸந்தோஷிக்கச்செய்கின்றபுருமான உம்முடைய பரியமானதம்பியைக்கண்டு நான் துக்கத்தை அடைகிறேன் எனமனத்தில் கொதிப்புண்டாகிறது மாமியாரான குருதிதேவியானவா வீரரானஸஹதேவரைக்குறித்து, 'பாஞ்சாலி! இரத ஸஹதேவன் மஹாவம்சத்தில் பிறந்தவன், நீதிமான, சீலமுடையவன், அகாரயத்தில் வெட்கமடைகிறவன், உத்தமன், தாமதநித்யனுஷ்டிப்பவன், எனனுடையபரீதிக்ரூப பாதரமாயிருப்பவன் அபபடிப்பட்ட இரதஸஹதேவன் அரண்மனங்களில் ராதரிகாலங்கள் லும் உன்னால் பாதுகாக்கத்தக்கவன்' என்று எப்பொழுதும் என்னிடம் புகழ்நினைக்கிறா மேலும், புதாரிடத்தில் அதிகஅன்புள்ளவரான குருதிதேவியா அவருகின்ற அமுதுகொண்டே, மஹாரண்யவாஸத்தைக்குறித்துப்பற்றப்பட்ட ஸஹதேவரைக்கடிகொண்டு என்னைப்பார்த்து, 'பாஞ்சாலி! இவன், மெனமையுள்ளவன் குரன், அரசனை அனுஸரித்திருப்பவன் ஜயேஷ்டனைப் பூஜிக்கின்றவனும் வீரமுடையவனுமான இரதஸஹதேவனை நீயே நேராகப் போஜனம்செய்யும்படி செய்' என்று இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறா பானடவரோ! பசுக்களிடங்களில் இடையனவேஷம் பூண்டிருக்கின்றவரும் புத்தஞ்செய்கிறவர்களுள் உத்தமருமான அபபடிப்பட்ட ஸஹதேவரைப்பார்த்து நான் உயிரோடிருப்பேனோ? யுதிஷ்டிராநிமித்தம் இவ்வாறு அனேகதுன்பங்களை அடைந்தேன் பரதகுலத்தின் உதித்தவரோ! பின்னும் நாளதோறும் வருத்தியடைந்திருக்கின்றதுக்கவங்களைக்ளும் குருதிபுதரோ! அரதத்துக்கவர்கள் என்னிடத்தில் நாளதோறும் வளரந்துகொண்டிருக்கின்றன மறந்ததுக்கவங்களும்சொல்லுவேன் நீங்கள் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்படிமுதே பறபலதுக்கவர்கள் எனசரீரத்தை வறளுமபடிசெய்கின்றன அனாதைக்காட்டிலும் மிகுந்ததுக்கம் என்ன இருக்கிறது? ஒருபாதவைமுடையஸதரீ ஸுகமாகவே இருக்கிறாள் எனக்கு ஐந்தகணவரளிருக்கிறாள், இருந்தும், எனனுடைய துயரமானது முடிவற்றதாயிருக்கிறது

ம, வைஷ்ணவம் என்கிற திவ்யாஸ்தரங்களால், அக்னியைத் தருபதி
 டையச் செய்ப பகைவர்களைவாக்களையும் ஜயித்தாரா பாரதரே!
 ஸுதேவரைத் துணையாகக்கொண்ட எந்த அரஜுனா ஒருரத்த
 தத் துணையாகக்கொண்டு கௌபேரம், வைஷ்ணவம், சைவம் ஆகிய
 ஸ்தரங்களையும் மற்ற அஸ்தரங்களையும் அஸ்தரவீரயத்தையும் காண
 ததுக்கொண்டும் திவ்யமானகாரதாவம், வாயவயம், வைஷ்ணவம்,
 ராமம், பாசபதம், ஸ்தூணாகாணம் என்கிற அஸ்தரங்களையும் வெ
 பபித்திக்கொண்டும் கோரூபமுடையவார்களும் மஹாபலசாஸிக
 டம் இரதரணுகருவிரோதிகளுமான டௌலோமாகளையும் காலகேயா
 ளையும் நிவாதகவசாகளையும் ஜயித்தாரோ அபபடிப்பட்டபாராததா
 னற்றிவிட்டருருப்புபோல அரதப்புரத்தை அடைந்து பரகாசம்
 ருக்கிறாரா அதிகமானபலமும் பராகரம்முமுடையவரும் கடுந்தவம்
 ிந்து சூலபாணியானசங்கரரை யுத்தத்தினுலஸநதோஷிக்கச்செய்த
 ரும் பசுக்கொட்டில்களில் டெரியகாளைபோலக் கன்னிமாடத்தை
 டைந்திருக்கின்றவரும் ஸதரீவேஷத்தினுல் விகாரத்தையடைந்த
 ருமான பாரதத்தைக்கண்டு எனமனம் குந்திதேவியைநாடுகிறது
 வா எப்பொழுதும் ரூபம், அஸ்தரம், மேதை இம்முனமையுமுடைய
 ரோ அரதரூலா விராடனுடைய குதிரைகளைக்கட்டுகிறா காலத
 னுடைய வேறுபாட்டைப்பாரும்! ராஜகன்னிகைகளும் தாஸிகளும்
 வஸயகன்னிகைகளும் சிறப்புள்ள எல்லாஸதரீகளும் எந்தத் தாம
 ரதிகளுக்கு வசப்படநூதநாகளோ விராடனை அடைந்து குதிரை
 ளக்காண்பித்ததுக்கொண்டு ஸேவகத்தொழிலில் இருக்கின்றவரும்
 ரம்ராஜா பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே வேகத்தோடு குதி
 ர்களை நடைகளில்பழக்குகின்றவருமான எந்தத் தாமகரதியைப்பார
 ததற்கு ஜனக்கூட்டங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்திருக்கின்
 னவோ அபபடிப்பட்டருலரைக்கண்டு நான்துக்கிக்கிறேன், புலம்
 புலம் புலம்புகிறேன் பாரததரே! பகைவாக்களைவாட்டுபவரே! 'அவ
 தமாகவே யுத்தஞ்செய்கிறவாருள்ள உத்தமரும் இளையவருமான
 ஹதேவரைக்கண்டாவது ஸுகமுள்ளவளாயிருக்கிறேன்' என்று
 என்னைண்ணுகிறீரா? என்ன? பாண்டவரே! பசுக்களிடங்க
 ல இடையனவேலைபாபவரும் கன்றினதோவிலும் பூமியிலும்
 பபவருமான அரதஸஹதேவரைக்கண்டு துக்கத்தாலும் சோகத்
 லும் கவரப்பட்ட அங்கங்களையுடையவளாக நான் வெண்ணிறம்
 டைந்தேன் மஹாபாக்யமுள்ளவரே! உண்மையான பராகரமத்தை
 டைய ஸஹிதேவா எந்தக்காரணத்தினுல் இவ்விதமான துன்பத்தை

புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் எவருடையமுடி
ஸூரியனுக்கொப்பான கிரீடமவிளங்கியதோ அந்தத்தனஞ்சயா
பொழுது பின்னலால் விகாரமாகப்பட்டிருக்கின்றதுனிமயிராகளுட
கூடியவராயிருக்கிறா நிவயாஸ்தரங்களைத்தனம் நிலைமற்றி
கின்ற மஹாபுருஷரும் எல்லாவிததைகளாகும் ஆதாரமாயிருக்கி
வருமானவா குண்டலங்களை ததிரித்துவந்தாரோ, பூமியில் தேஜ
ஸை ஒப்பற்றவரானவரை, பேரலைகள் கரையைத்தாண்டா
போல, ஆயிரக்கணக்கான அரசர்கள் யுத்தங்களில் மீறிநடக்க
டார்களோ, யெளவனமுடையவரான அந்தஅராஜுனா பேடிவடி
தால் மறைக்கப்பட்டு, விராடராஜனுடையகன்னிகைகளுக்கருந்த
கறபிக்கின்றவரும் அவர்களுக்கூழியம்செய்கின்றவருமாயிருக்கிற
பிமஸேனரோ! எவருடையதேரோவியினால் பாவதங்களோடும் கா
ளோடும் இடைவெளியோடும் ஸதாவரங்களோடும் ஜங்கமங்களோ
கூடியிருக்கின்றபூமி நடுங்கியதோ, சிறந்தவிலுள்ளவரானவா
ந்தவுடனே குருதிதேவிக் கு அன்பானதுபெருகியதோ உமமுடைய
இனியாஸதேஹாதரரான அந்தஅராஜுனா இப்பொழுது என்னைக்கு
துத துக்கமடையவில்லை அலங்காரங்களாலும் நார்புறமும் புர
கொண்டிருக்கின்ற குண்டலங்களாலும் அலங்கரிக்கப்படும் ச
வளையைக் கையிலணிந்துகொண்டும் வருகின்ற அவரைக்கண்டு
எமனம் வாடுகிறது பின்னலாகத்திரிக்கப்பட்ட துனிமயிருள்ளவ
கன்னிகைகளால்கூழப்பட்டவரும் முனடி பயங்கரமானவிலைக்
லேநதியவருமான அராஜுனரைக்கண்டு எனமனமானது துக்க
அடைகிறது தேவதையினுடைய ரூபம்போன்ற ரூபத்தையுட
வரும் பெணயாண்களால் நார்புறத்திலும் சூழ்ந்து மறைக்கப
ஆணயாண்போலக் கன்னிகைகளால் நான்குபக்கத்திலும் சூழப
ஸங்கீதகோஷடியின மத்தியிலிருந்து, அந்தச்சபையிலவந
மதஸ்யதேசாதிபதியான விராடனைக் (கிரத்தனங்களால்) பாடுக
வருமான இந்தப்பார்த்தரை நான்பாக்கும்பொழுது எனமன
மோஹத்தைடைகிறது சிறந்தவரான குருதிதேவியா, தனஞ்ச
ஆபத்தடைந்திருப்பதையும், கெட்டசூதாட்டத்தை விளையாட்ட
கொண்டவரும் குருகுலத்திலுட்கித்தவருமான அஜாதசுதரு
(ஆப
தில்) முழுகியிருப்பதையும் அறியவில்லையென்பது நிச்சயம் ப
வர்களனைவர்களையும் அழிக் கும்திறமைபுள்ளவரும் அளவிடமு
பாத்தபெருஷமுள்ளவருமான பார்த்தா ஒருரத்ததை ஸஹாயமாக
கொண்டு ஐந்தரம், வாருணம், வாயவயம், பராமம், ஆக

யை மந்தஹாஸத்தாடன அங்குள்ள எல்லாஸதாரீகளையும்நோக்கி,
 ஏ ! (பரிசாரிகைகளே !) ஸைரநதரியானவள, ஓரிடத்தில் வஸிப்ப
 வினாலுண்டான ஸநேஹத்தினால், யுத்தஞ்செய்கின்றவனும மஹா
 பீடியமுடையவனுமான இந்த வல்லநீபபாரதது மிகவருநதுகிறுள்
 ஸைரநதரி நல்லருபமுடையவள் வல்லனும் ஸுந்தரன் ஸதாரீக
 நுடையமனமானது அறிவதற்கு அரிதானது இவ்விருவர்களும் (ஒரு
 பருக்குஒருவா) இசைந்தவர்களென்று நான் எண்ணுகிறேன் ஸைர
 தரியானவள பரியணை வல்லன் (மருகங்களோடு, சண்டைசெய்து
 காணும்) ஸமீபத்திலவஸிக்கும்காலத்தில் உருக்கமானவாரத்தை
 லைச சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாள் இந்தராஜகருஹத்தில் இவ்
 விருவர்களும் ஒரேஸமயத்தில் (வந்துசேராது) வாஸஞ்செய்துவரு
 ன்றார்கள்' என்று சொல்லுகிறாள் இவ்விதமானசொற்களைச்சொ
 லி அந்தஸுதேஷணையானவள என்னைப்பற்றித் தினந்தோறும்
 பேசுகிறாள் கோபித்துக்கொளவேனையாகில் என்னைப்பாரதது
 மதுவிஷயத்தில் என்னிடத்தில் ஸநதேஹம்கொள்ளுகிறாள்' என்று
 கூறினாள் அவள் அவவாறுசொல்லுங்காலத்தில் பயங்கரமானபராக
 மமுள்ளதுமீன கோபத்தினால் சிவந்தகண்களுடன் ஒருவராதத்தையும்
 சொல்லவில்லை தொளபதியானவள, மீன கோபங்கொண்டானென
 தைஅறிந்து திருமபவும் (அவனைப்பார்த்து,) "யுதிஷ்டிராலுண்டு
 ணைப்பட்ட துக்கத்தில்முழுகினவளான நான் இனி பிழைத்திருப
 தற்கு விருமப்பில்லை ஒப்பற்ற சதிகராயிருந்து எல்லாதேவா
 லையும் மனிதர்களையும் ஜயித்தவரும் யௌவனமுடையவருமான
 அந்தஅாஜுனா, (நபுமஸக) வேஷத்தால் மறைந்துகொண்டு விராட
 ராஜனுடையகன்னிகைகளுக்கு நாததனம் கற்பிக்கின்றவராகவும் அவ
 களுக்கு ஊழியம்செய்கிறவராகவும் இருக்கிறா அளவிடமுடியாத
 லத்தையுடையவரும் காண்டவவனத்தில் அகனியை தருபதியடை
 ச்செய்தவரும் பருதையின்குமாரருமான அாஜுனா, கிணற்றி
 லுள்ளிருப்பபுபுபால் அந்தப்புரத்தைஅடைந்து பரகாசமற்றிருக்க
 றா எந்தப்புருஷஸுரேஷ்டரிடத்திலிருந்து எப்பொழுதுமே பகைவா
 களுக்குப் பயமுண்டோ அந்தத்தனஞ்சயா உலகத்தார்களால் இக்
 கப்பட்ட வேஷத்தோடிருக்கிறா எவருடையநாடுணவியைக்கேட
 டிப்பகைவாகள நடுக்கமுற்றார்களோ அந்த அாஜுனா பேடிவடிவத்
 தைஅடைந்தவரும் நாததனத்துடன் பாடுகிறவருமாயிருப்பதைக்
 கண்டு எனமனமானது நல்லநிலைமையை அடையவில்லை ஸதாரீக
 அவருடையகானஸவரத்தினால் ஸநதேஷமடைந்து(அவரையே) நாடி

னன ததைவிருமபுகினறவாகனையும் எப்பொழுதும் போஷித்தாரோ
 பபடிப்பட்டபுகிஷ்டிரா மதஸயராஜனுடைய வாஸஸதானத்தை
 டைரது 'கங்கா' என்கிற பெயாபூண்டு (அந்தமாதஸபனுகு) பரி
 ராகராக (அவனுடைய) ஸபையில் வணக்கமுள்ளவராயிருக்கிறா
 ரதரபாஸதத்தில் வஸிகுருகலத்தில் மறற அரசாக்கினலலாரும்
 வருகுகு கபமகொடுக்கிறவாகனாராகனோ அவா அனயாகனித
 விருநது (தமமுடைய) ஜீவனத்தை விருமபுகிரா பூமியில் பர
 ித்திபெற்ற அரசாக்கள எவருக்கு வசப்பட்டிருந்தாராகனோ அந்த
 புகிஷ்டிரா இப்பொழுது அன்னியராஜாக்களுக்குவசப்பட்டுப் பரவச
 ராயிருக்கிறா எந்தபுகிஷ்டிரா ஸூயன தேஜஸினால் பூமிமுழு
 வதையும் ஆகரமிப்பதுபோல (தமமுடைய பரதாபத்தினால்) பூமண்
 டுமுழுவதையும்அடைந்த விளங்கினாரோ அந்தபுகிஷ்டிரா இப்
 பொழுது விராடராஜனுடைய ஸபையிலுள்ளவராயிருக்கிறா பாண்
 டுவரோ! எந்தபுகிஷ்டிராராஜரைச கிறந்தரிஷிகள் ஸபையில் உபாஸி
 தாராகனோ பாண்டுபுதரான அந்தபுகிஷ்டிரா இப்பொழுது வேறொரு
 வனை உபாஸிக்கிறா, பாடும் கோஷமறவரும் மஹாபுகியுள்ள
 வரும் ஜீவிப்பதற்காக மறைநகிருக்கின்றவரும் தாமராஜாவுமா
 புகிஷ்டிரரைப்பாத்தது எவனுக்குத்தான் துயரம் உண்டாகாது? பர
 னுடைய வமசகதிவூதித்தவரோ! ஸபையில்வீற்றிருக்கும் எவன
 முன்பு பூமி முழுதும்உபாஸித்ததோ பரதகுலத்திலுதித்தஅவா இ
 பொழுது வேறொருவனை உபாஸித்துக்கொண்டிருக்கிறா, பாருப்
 பீமஸேனரோ! இவ்வாறு பலவித்துக்கங்கனால பீடிகப்படுகின்
 வளும் நாதனறவனபோலிருப்பவளும் சோகமாகிறஸமுதரத்தி
 டைய மத்தியிலிருப்பவளுமான எனனை நீர் ஏன் பாகக்கவிலலை? பர
 தரோ! உமமிடத்தில் நான் சொல்லப்போகிறஇது எனக்கு அதிகத
 கத்தைக கொடுக்கிறதாயிருக்கிறது எனனிடத்தில் உமமால் அஸ
 யை பாராட்டத்தக்கதன்று நான் இரதவிஷயத்தைத் துக்கத்த
 சொல்லுகிறேன் நீர் (விராடராஜனுடைய) அரண்மனையில் கே
 ராஜகுமாரியான ஸுதேஷணை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழு
 புலிகளோடும் எருமைக்கடாக்களோடும் யானைகளோடும் எப்பொ
 தும் புத்தருசெய்கிறீர் அப்பொழுது எனக்கு மோஹமுண்ட
 கிறது எனனுடைய நிலைமையப்பார்த்து அந்தப்புரத்திலு
 ஸதீகள் நகைக்கிறார்கள் பிறகு, கைகேயியானவள் எழுந்திரு
 மயக்கத்தினால் கவாந்துகொள்ளப்பட்டவளபோனறவளும் தே
 மறற அங்கங்களுள்ளவளுமான எனனைப்பார்த்து அப்பொழுது

ஐஸ்வரயத்தினிடத்தினின்று கீழேதள்ளப்பட்டு மூடாபோலத் து
செய்கைகளை நினைத்துக்கொண்டு பேசாமலிருக்கிறா முறகாலத்தி
செல்லுகையில், பதினாயிரம்பாண்களும்குதிரைகளும் பின்னொடாநத்
சென்றுகொண்டிருந்த அவர் இப்பொழுது சூதாட்டத்தினால் ஜீவிக்
றா அவ்வாறே இரதரபரஸதகதிலராஜாவாயிருந்த எந்த யுதிஷ்டிரை
அளவற்றகாரதியுள்ள லக்ஷ்மஸ்தரீசன உபாஸித்தாராகளோ, எவரு
டையமடைப்பாளியில் எப்பொழுதும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான
வேலைக்காரிகள் பாதாங்களைக் கையில்கொண்டு இரவுமபகலும் அதித்
ருக்குப் போஜனமசெய்வித்தாராகளோ, எவா நாளதோறுப
காலையில் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்வாணங்களைத் தானமசெய்துகொண்
ருந்தாரோ, அப்படிப்பட்ட இரத்ததாமராஜா சூதாட்டத்தினாலுண்
ான பெரியஅனாதத்தினால் கவரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறா (கே
ருஹத்தில) கணவளாகினறஇவரைக் காலையில் நனகுசுத்தமபண்
ப்பட்ட ரதரங்களுள்ள காதணிசீன அணிரதவாகளும் நல்லசூர
ள்ளவாகளுமான அனேக 1ஸூதார்களும் 2மாகதார்களும் உபாஸித்
ராகள ஆயிரம் வால்கிலபார்களும், ஜலத்திலவஸித்துக்கொண்டு
மதவம்புரிக்கினறவாகளான) ஆயிரக்கணக்கான ரிஷிகளும், 3கற்க
ரால் தானியத்தைதேயத்து உண்பவர்களான ஆயிரக்கணக்கானரிஷிக
ளும், வாபுசக்ஷணமுள்ளவர்களான ஆயிரம் ரிஷிகளும், ஆயிரம் ரிஷி
களிகளும், ஆயிரம் பரமமசாரிகளும், ஆயிரம் மெளனிகளும், ஆயி
ருக்ருஹஸ்தார்களும், 4ஹம்ஸார்களும், 5பரமஹம்ஸார்களும், யோகிக
ளும், பராமமணார்களும், 6சூடரகார்களும், 7பரிவராட்டுக்களும், இன
ம் வனத்திலஸஞ்சரிகளும் மறறவர்களும், (ஸூகதுக்கங்களில்)
மபாவனையுள்ளவர்களும், அனேகங்களான ஊாதவரேதஸ்களும்,
னகுவேதங்களுக்கும் அறிந்தவர்களும் சிசைக்ஷ மீமாமஸை இவை
ரின்கரையைக் கண்டவார்களுமான பராமமணார்களும், 8கரம்பாடிக
ள விபார்களும், ஸாமங்களை அத்யயனஞ்செய்கின்ற ஆயி
க்கணக்கான ரிஷிகளும், தவத்தையும் வேதாத்யயனத்தையுமுட
ர்களும் எல்லாவிருப்பங்களுடனும் எவருடையஸபையைவந்தடை
எப்பொழுதும் ஸபையோகளாயிருந்தாராகளோ, எந்தயுதிஷ்டி
கருணையினால் தமராஜயத்திலுள்ள எல்லாக்குருடார்களையும் வயது
னறவார்களையும் நாதனறறவார்களையும் துக்கமடைந்தவார்களையும்

1 பெளராணிகர்கள்

2 வம்சாவளியைக்கோத்தனம் செய்பவர்கள்

3 அதுசாஸனபாவம் 709-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க 4, 5, 6, 7 துறவிக
வகைகள் 8 வேதம்ஒதுவதின ஒருமுறையைக்கற்றவா

த்துடன் நாள்தோறும், 'நீ எனக்கு மனைவியாய்விடு' என்று சொல்
 கிறான் பகைவாக்களை அழிப்பவரே! கொல்லத்தக்கவனான அவன்
 இவ்வாறு சொல்லப்படுகின்ற என்னுடைய மனமானது பரிபாககார
 தினால் பழுததபழம்போலப் பிளக்கப்படுகிறது குந்திபுதரே
 நீ எனக்கு ரக்ஷகராகவேண்டி பகைவாக்களை வருத்ததுகிறவனே
 முயற்சியற்றவரும் கோபயிலலாதவரும் வீரயமற்றவருமான யுதி
 ஷ்டாரிடம் நான் செல்லமாட்டேன் இப்படிப்பட்ட புதரனை ஒருத்தியை
 உணடுபண்ணியிருக்கவேண்டாம் பாண்டவரே! அதிக பலமுன்
 வரே! உமமுடைய கோபத்தையும் பலத்தையும் வீரத்தையும் நா
 னன்றாக அறிவேன் ஆதலால், உமமுடைய முன்னிலையில் நான் பு
 புகிறேன் புருஷர்களிறகிறந்தவரே! பாண்டவரே! அறுபதுவய
 சென்றதும் மதங்கொண்டதும் யூதபதியுமாகிய ஒருயானையான
 பூமியில்தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற விலவமரத்தைக் கால்களாலமிதித்
 தாசுஞ்செய்வதுபோல அவனுடைய தலையைப் பூமியில்தள்ளி இ
 காலினால் துக்கையும் அந்தக்கீசகன், இரவுவிடிந்த காலையிலுள்ள முந்
 உதிக்கின்ற ஸாயணைப்பாப்பானாயின், நான் உயித்திருக்கவிரு
 பேன் பரதகுலத்திலுதித்தவரே! நீ இப்பொழுது கீசகனுடைய வ
 ததை பரதிஜனஞ்செய்யாமற்போனால் என்னுடைய பரானாமீது
 அராஜனருடைய ஸுகருத்தத்தினமீதும் யுதிஷ்டிரருடைய பாதங்க
 னமீதும் நகுலஸஹதேவர்களுடைய உயிராவாழ்க்கையினமீதும் ஆ
 யிடிப்பட்டிருக்கிறீர் எவருடைய செய்கையினால் முடிவற்றதான இ
 வித்துக்கத்தை நான் அடைந்தேனோ அப்படிப்பட்ட கெட்ட சூத்
 டினவரும் முதத்தமையனான யுதிஷ்டிரரை நீர் நிரந்தனைச் செய்
 யுடையவர்களுக்கு மிகவும் முதனமையான ஜயேஷ்டன் குலத்தக்கடுப
 வனாயிருப்பானோ, பயந்தபுத்தியையுடைய அவர்களும் அந்தமுத்தே
 னையே அனுஸரிப்பாராக புதரர்களோடும் பசுக்களோடும் பரதா
 ளோடு கஷ்டினராஜ்யத்தை எவனதான் இழந்துவிட்டு மானதோல்வ
 ததுப் பெருங்காட்டில் புருவான்? எவரிடத்திலுள்ள ஆயிரக்கணக்கா
 1 பொருள்களையும் மிகச்சிறந்த மறந்தனத்தையும் காலையிலும் மா
 யிலும் (பந்தயமவைத்தாசு) சூதாடினாலும் பதினாயிரம்வாஷம் சூதா
 லாமோ, தங்கமும் 2 ஹிரண்யமும் வஸ்தாங்களும் வாஹனங்களு
 கான்களும் செம்மறியாடுகளும் வெள்ளாடுகளும் குதிரைக்கட்ட
 களும் கோவேறுகழுதைக்கட்டங்களும் ஒருகாலத்தம்குறைவடை
 யாவோ அப்படிப்பட்ட அந்தயுதிஷ்டிரா சூதாட்டத்தினவாயிலா,

1 'நிஷ்காந' எனப்படும்.

2 பொன்னினவகை

புதிர் அதிகதுகததை அனுபவித்துக்கொண்டு ஜீவித்திருப்பா
 வ்வாஸஞ்செய்துகொண்டிருக்குகாலத்தில் துராதமாவான வை
 த்வனா நான் அபஹிககப்படேன இரண்டாவதான இரதவ
 ததை எவள பொறுப்பதற்குச் சகியுள்ளவளாவாள்? பாண்டுகும
 ரானநீர்ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே, நான், மேடுபள்ளமாயிருக்கின்றன
 களும் பரேவேசிக்கமுடியாதவைகளும் துஷ்டமருகங்களால் சூழ்
 பட்டிருக்கின்றவைகளும் இடங்களில் இரண்டுக்காலங்களாலும் அ
 நத்திரிந்தேன, அவ்விடங்களில் வளத்திலுண்டான கிழங்குக
 களை ஆஹாரமாகக்கொண்டு பன்னிரண்டுவாஷ்காலம் வாஸஞ்செய்த
 பதின்மூன்றாவதுவாஷ்தில் ஸுதேஷணைக்கு ஊழியஞ்செய்ய
 ளாக இந்தநகரத்தை வந்தடைந்தேன ஸதயத்தையும் தாமததையு
 ப்ரதானமாகக்கொண்டு நான் அநயஸதீபை உபாஸிக்கிறேன
 பாண்டவரே! நீர் ஜீவித்திருக்கும்போது, நான் விராடராஜனுக்கு
 ளானதோறும் 1 கோசாஷ்கததையும், 2 பதமகததையும் 3 ஹரிஸய
 மததையும், 4 சந்தனததையும் அரைக்கிறேன அப்படிப்பட்டநான்
 ம்மரிமத்தமாக (அனுபவிக்கும்) அனேகதுககங்களை ஆலோசி
 விலலை, மதஸ்யராஜனுக்குமுன்னிலையில் சூதாடியான அந்தக்கங்க
 ராததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சீசகனால் காலாலுதைக்கப்பட
 டேன பாண்டவரே! இவ்வாறு பலவிதமானதுக்கங்களால் வருத்தப்
 படுகிற என்னைப்போன்ற எந்தஸதீதான உயிரோடிருப்பாளீ? குரதி
 தரரே! என்னை நீர் அறியவில்லை நான் உயிரோடிருப்பதால் யாது
 யன? நான் தருபதராஜனுடையபுதிர், தருஷ்டதயுமன்னுடைய
 லோபஸுஹோதரி, அகனிகுண்டத்தினின்றும்பிறந்தவள பூமியில்
 ருட்பொழுதும் நான் ஸஞ்சரிசகமாட்டேன, சீசகனை நீர் கொல்லா
 ட்டால் சுமுத்தில் சுருக்கிடுக்கொண்டாவது ஜலத்திலவிழுந்தா
 து உயிரைஇழப்பேன, விஷத்தைக் கலக்கிக் குடிப்பேன, அல்லது,
 தருப்பிலாவதுவிழுவேன நான் மாதத்தினமீதேறிப்பாவது கீழே
 முந்து உயிரைஇழப்பேன கத்தியினாலாவது தேகத்தைப் பிளந்து
 ளாவேன நான் உயிரோடிருப்பதினால் யாதுயன? பாரதரே!
 நஷ்டாரோஷ்டரே! விராடராஜனுக்கு ஸேவைதியும் அவனுக்குமைத
 ன்னும் அதிக கெட்டபுத்தியுடையவனுமானசீசகன், ஸைராதரி
 யஷ்ததோடு ராஜகருஹத்தில்வளிக்கின்றனனேக கெட்டஎண்ண

1 வாஸனைச் சந்தனம்
 2 தாமசராமலரினவாஸனைப்போன்ற வாஸனையுள்ள சந்தனம்
 3 மரங்களியினவாஸனைப்போன்ற வாஸனையுள்ள சந்தனம்

லும், அல்லது மறைவானும், எல்லாவற்றையும் நீ சொல்லவேண்டுமானால் எல்லாவற்றையும் அறியும்படி முழுதும் சொல் ஸுகபே துக்கமோ, சுபமோ அசுபமோ, செய்பதற்காதகாரியமாயிருந்த லும், (அப்படிப்பட்ட) காரியம் எனனால் செய்யப்பட்டுவிட்டதென்றே நீ நிச்சயமாக எண்ணிக்கொள். கருஷ்ணேயே ! எல்லாக்காரியங்களும் நானே உனனால் நம்பத்தகுந்தவன் நான் ஆபத்துக்களில் உன்னை அடிக்கடி விடுவிக் கிறேன் நீ எந்தக்காரியம் சொல்லவிரும்புகிறாயே அதை உன்னிடமிருந்து சீகரம் சொல்லிவிட்டு வேறொருவருக்கு தெரியாமல் உன்படுகைக்கே செல்” என்று கூறினான் அந்த தரோ பதியானவன் லஜஜை அடைந்தது பயந்து தலைகுனிந்து கண்ணி னால் கெடுக்கப்பட்ட கண்களையுடையவளாகி யாதொரு மறுமொழியும் சொல்லாமலிருந்தாள் பிறகு, பயங்கரமான பராகரம் முள்ளவனும சிறந்த பலமுடையவனும் பாண்டவர்களுள் முக்யனென்று எண்ணப் பட்டவனுமான பீமஸேனன், “ஸூரதரி ! அன்புடையவளே ! யானே போன்ற நடையுள்ளவளே ! யான் உனக்கு என்னபரியத்தைச் செய்வேனெனும் ? சொல்” என்று வினவ, தரோபதியானவன், “பீம ஸேனரே ! எவருக்கு யுதிஷ்டிராபாதத்தாவோ அவருக்குத் துக்கப் படாமலிருப்பது எவ்வாறு ஸம்பவிக் கும் ? நீ துக்கங்களினைத் ததையும் அறிந்துகொண்டே ஏன் என்னைக்கேட்கிறீர் ? பராதிகாமி யானவன் னனை அக்காலத்தில் தாஸியென்று சொல்லி ஸபைக்கு அழைத்துவந்தது என்னுடைய மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கிறது (மேலும்) ஹஸ திபுரப்பட்டணத்தில் நான் வீட்டுக்கு விலககாரியிருக்கும் ஸம்பத்தில் துச ராஸனனால் மயிரிலபிடித்து ராஜஸபையில் (பலாதகாரமாக) இழுக்கப் பட்டேன் சிறந்த கைகளுள்ளவரே ! பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரே ! புரதஸபையில் காணமுதலான சுத்தரியங்களாலும் தூயோதன் றலும் மாமனாகளான பீஷ்மராலும் புத்திசாலியான விதுரராலும் ரோணராலும் கருபராலும் பாக்கப்பட்டேன் பாண்டவரே ! நீ யிரோடிருக்கும் பொழுதே அப்படிப்பட்ட நான் மாமனாகளுடைய ததியிலும் பராதாக்களுடைய மத்தியிலும் மயிரிலபிடித்து ஸபை லிழுக்கப்பட்டேன் பிறகு, விடப்பட்டு, ¹ ராஜ்யத்திலிருந்து காட் டையும் அடைந்தேன் அப்படிப்பட்ட நான் வழிநடையினால் மெலி து அரணயத்தில் கஷ்டத்துடன் வலித்தேன், ஜடாஸூரனால் நோ ந்துன்பத்தினால் மிகவும் அதிகமான பயத்தையும் அடைந்தேன் புலே ! தரோபதியைத் தவிர என்னைப்போன்ற வேறு எந்தராஜ

1 இங்கு ஒரு சொல்லிடப்பட்டது

பால், தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தனபதியான அவனை நீட்டப்பட்டு
 ன இருக்கைகளாலும் நன்றாகக்கட்டிக்கொண்டான் வேறொரு மஹா
 க்ஷமிபோன்ற திரௌபதியானவள் ஸமுதரத்தில் யோகநித்திரை
 செய்துகொண்டிருக்கிற விஷ்ணுவை எழுப்புவதுபோல, நிதிரையெய்து
 காண்டிருக்கிற மஹோதஸாஹத்தாடன கூடிய தன்னுடையகண்
 னை இரண்டுகைகளாலும் தொடடுஎழுப்பினான் இதராரணியான
 ள் தேவராஜனையும், பாவதியானவள் சங்கரரையும் ஸாவிதரி
 ளானவள் பரமமதேவரையும், தேவஸேனையானவள் ஸுபரமமணய
 ரையும், பெண்பாணையானது ஆண்பாணையையும், மஹாலக்ஷ்மியான
 ள் தாமோதரரையும் எழுப்புவதுபோல, ஆசைப்படத்தக்க உருவ
 டையவளான திரௌபதியானவள் வெண்பட்டினால் வெருத்திருக்க
 ன்றபடுகளைவிடபடுகின்றபவனும் வருஷபத்தினுடைய கண்போ
 ரற்கண்ணையுடையவனும் திகழுபாணைபோன்ற வடிவமுள்ளவனு
 ளான பீமனை எழுப்பினான் வீணைபோன்ற இனிமையானசொல்லை
 டைய பாஞ்சாலியானவள் குருகுலத்தில் உத்திதவனான பாண்டந்
 னனைப்பார்த்துப் (பின்வருமாறு) காரதாரமென்னும் ஸவரத்தாடன
 ிசனிக்கலானாள் “பீமஸேனரே ! எழுந்திரும், எழுந்திரும், மரித
 ரவாபோல ஏன் படுததுறங்குகிறீர்? உமமுடையமனைவியைத்தொட
 ம ஐ்வித்திருக்கிற பாபியானகீசகன் சாவவிலலையன்றோ” அப்படிப
 ட்டபாபியும் எனக்குப்பகைவனும் ஸேனாபதியுமானகீசகன் அவ
 ிதமான (கெட்ட) செய்கையைச்செய்து உயிரோடிருக்கையில் இட்
 டபாழுது நீர் எப்படிஉறங்குகிறீர்?” என்றாள்

ஸுகமாகத்தூங்கிக்கொண்டிருந்த குருஸரேஷ்டனான அந்தவரு
 ிகாதான் அந்தச்சபத்ததைக்கேட்டு அங்குசங்களால் (குத்தப்பட்ட)
 டபரியபாணைபோல உணர்ச்சியையடைந்தான் அளவிடமுடியாத
 டனோதையத்தையுடையவனான அந்தபீமன் எந்தப்படுகையில்
 படுததுறங்குகையில் எழுப்பப்பட்டானோ மேலவிரிப்புடனகூட
 அந்தக்கட்டிலில் படுக்கையைவிட்டுஎழுந்திருந்து உட்கார்தான்
 டருவராலும் அவமதிக்கமுடியாதவனும் குருகுலத்திலுத்திதவனு
 ளான் பீமன் பாஞ்சாலராஜனுடையகுலத்தை வருத்தியடையச்செய
 ன்றவனும் ராஜபுத்தரியும் பரியமஹிஷியுமான அந்தப்பாஞ்சாலியைத்
 தன்பக்கத்தில் உட்காரச்செய்து, (பின்வருமாறு) வினாவினா
 ள்என்காரயத்துக்காக அதிவேகத்துடன் என்பக்கத்துக்கு வ
 தாய்? இயற்கையான உன் (மேனியிலுள்ள) சிறமானது காணப்பட
 வில்லை நீ இளைத்தவளாகவும் காணப்படுகிறாய் வெளிப்படையாலு

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கீ ச க வ த ப ா வ ம் (தோடர்ச்சி.)

(தீரோளபதி இரவில் பீமனை அடைந்தது கீசகனைக்கொல்லும்
படி வற்புறுத்தியதும், யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களைக்
குறித்துக் துக்கிக்கத்தாம்)

பிறகு, ஸூதபுத்தரானால் உதைக்கப்பட்டவனும் ராஜகுமாரியும
விஞ்ஞாதனுபத்தையடைந்தவனும் கோபமுள்ளவனும் தருபதராஜ
குமாரியுமாகிய அந்தகருஷ்ணையானவள், ஸூதபுத்தரனுடைய நாசத்
ததச்செய்யவேண்டுமென்று எண்ணுகொண்டு அப்பொழுது தன்
இருப்பிடத்துக்கு வந்துசேர்ந்தாளா மெல்லியஇடையுடையவளான
அந்தகருஷ்ணையானவள், முறைப்படி சுத்கிசெய்துகொண்டும் தன்
அங்கங்கடையும் இரண்டு ஆடைகளையும் ஜலத்தால் நன்றாக அலம்பிக்
கொண்டும் அழுதுகொண்டும் அவ்வித துக்கத்தினுடைய முடிவைத்
நீர்த்தித்தாளா அந்ததீரோளபதியானவள், “நான் என்னசெய்யவேன்
நான் எவ்விடமசெல்வேன்” என்னுடையகாரியம் எவ்வாறுநிறை
வேறும? பீமஸேனரைத்தவிர வேறுஒருவா இப்பொழுது எனமனத்
தினால் விருமப்பபட்டிருக்கிற விருப்பத்தை நிறைவேற்றமாட்டா”
என்று இவ்வாறு ஆலோசித்து மனத்தினால் அந்தப்பீமனை அடை
ந்தாளா இரவில் ஊரடங்கி நிச்சபதமாயிருக்கையில், மனத்தில் அதிக
துக்கத்தையுடையவனும் நல்லமனத்தையுடையவனும் நாதனுடைய
வனும் பதிவரதையுமான அந்ததீரோளபதியானவள் தனநாதனைவிருப்
பிக்கொண்டு தனபடுக்கையைவிட்டுவிட்டு வேகமாகச்சென்றாள்,
வெண்ணிறமுள்ள சிரிப்புடையவளான அந்தப்பாஞ்சாலியானவள்,
மடைப்பள்ளியிறசென்று, பெணயாணையானது பெரிய ஆணயாணைய
அடைவதுபோலப் பீமஸேனை அடைந்தாளா 1முழுமையும் வெண்
மநிறமுள்ளதும் காட்டில்வளர்ந்ததும் மூன்றுவயதுள்ளதுமான
விருபசுவானது கானகத்தில் பெருகிவருகின்ற மலையருவியினருகில்
நிறங்குகின்ற பெரிதான ஒருவருஷபத்தை விருப்பத்துடன் அடை
வதுபோலவும், பெண்சிங்கமானது நன்றாக உறங்கிக்கொண்டிருக்
கின்ற ஆண்சிங்கத்தை அடைவதுபோலவும், பாஞ்சாலியானவள்
பீமஸேனை அடைந்தது, கோமதிருக்ககரையில் மிகவளர்ந்திருக்
கின்ற ஸாலவருஷத்தைப் பூத்திருக்கின்ற ஒருகொடி சுற்றுவது

1 ‘ஸாவஸுவேதா’ என்பதுமூலம், ‘பெண்கொக்கு’ என்பதுபழையுரை,

தேசாதிபதிகளான மறமும் அனேகஞ்ஞராகளும் கீசகனூல யுத்தத்தி
 முறியஅடிக்கப்பட்டுப் பத்துத்திக்குகளிலும் ஒடிவிட்டார்கள் விச
 டன, இவ்விதமானவீரமுள்ளவனும் பலத்தில் பதினாயிரமயானை
 கொப்பானவனுமான அந்தக்கீசகனை அந்தத்தருணத்தில் தனது
 டைய ஸேனாபதியாகியமித்தான தசரதகுமாரரான ராமருக்கு ஓடி
 பான விராடராஜனுடைய பத்துஸுஹோதராகளும் அதிகபலசாலி
 ளான அந்தக்கீசகர்களை அனுலரித்துவந்தார்கள் பயங்கரான அ
 தக்கீசகன் இவ்விதமான வலிமையுடையவன் மறமக்கீசகர்களும் அவ
 விதமானவலிமையுடையவர்களாகவே இருந்தார்கள் அரசனுடைய
 மைத்துனர்களும் மிகவலிமையுள்ளவாகளுமான அந்தக்கீசகர்க
 விராடனுக்கு நன்மையைஉண்டாக்குவதில் விருப்பமுள்ளவாகள
 இருந்தார்கள் இவ்விதமாகக் கீசகனுடையபராகரமம் முழுதும் உம்
 குச் சொன்னேன் தரௌபதியானவள, அந்தக்கீசகனைச் சபியா
 தற்குக் காரணத்தையும் சொல்லுகிறேன், என்னிடத்தினின்ற
 கேளும் ரிஷிகள் கோபத்தினின்றும் தவத்தைப்பாதுகாக்கிறார்கள்
 சபிக்கிறதில்லை அதை உள்ளபடிஅறிந்த தரௌபதியானவள, அவ
 னைச் சபிக்கவில்லை பொறுமையே தாமம் பொறுமையே தானம்
 பொறுமையே யஜ்ஞம் பொறுமையே தவம் பொறுமையே ஸத்யம்
 பொறுமையே நல்லொழுக்கம் எல்லாம் பொறுமையேஎன்று வேதம்
 கூறுகிறது பொறுமையுள்ளவர்களுக்கே இவ்வுலகம் பொறுமை
 யுள்ளவர்களுக்கே பரலோகம் இவையனைத்தையும் அறிந்தவளான
 அந்ததரௌபதியானவள பொறுமையைக்கொண்டாள் பரத்
 துலத்தில் உதித்தவளே ! விசாலமானகண்களையுடையவளும் பதிவ
 றதயுமான அந்ததரௌபதியானவள வல்லமையுள்ளவளாயிருந்துப்
 பொறுமையுள்ளவர்களும் தாமத்தை அனுஷ்டிக்கின்றவர்களுமான
 தன்கணவர்களுடைய கருத்தைஅறிந்த அந்தக்கீசகனைச்சபியா
 விருந்தாள் அந்தப்பாண்டவர்களைவர்களும் துக்கமுற்றவளான
 தரௌபதியைக்கண்டு வெட்கமடைந்து அப்பொழுது கோபத்தீய
 னால் எரிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, கரையினால் மஹாஸமுதரம்
 தடுக்கப்படுவதுபோலத் தாமபுதரரால் தடுக்கப்பட்டவனும் சிறந்த
 கைகளுள்ளவனுமான பீமன் கீசகனைக் கொல்லக்கருதிக் கோபத்தை
 மனத்தினுலடக்கி இடைவிடாமல் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு அ
 பொழுது மடைபள்ளியில் அனறிரவு அதிக வருத்தத்தோடு படு
 திருந்தான்

பறவனுமான ஓர் அரசன் அந்தஸ்தாகளுக்குத் தலைவனான.
 வனஸரதயத்தில் ஒப்பறவனுனை கௌரவாகளுளசிறந்தவரே!
 ராதரே! அவனுக்கு மாலவியினிடத்தில் அப்பொழுது சீசகாக
 ளானது பரஸித்திபெற்ற நூற்றாறுபுதராகளெண்டானாகள பர
 வே! பலத்தினுளசிறந்தவனும் எல்லாரையும்ஜயித்தவனும் பலத்தி
 றலஅடங்காத மதங்கொண்டவனுமான சீசகனென்பவன் அவாக
 ளுள் முததவன் அந்தக்கீசகனுளபட நூற்றாறுபிள்ளைகள் - குரு
 தலத்திலபிறந்தவரே! (அந்த)மாலவிகளே இயையுளேஹாதரி ஒருத்தி
 யிருந்தான் அவனிடத்தில் கேகயராஜனுக்கு ஸுதேஷ்ணனென்கிற
 நுபெண் உண்டானான் அவனாக கேகயராஜன் மதஸ்யராஜனு
 யிராடனுக்கு ஸந்தோஷத்தோடு கொடுத்தான் கோஸஸராஜகுமார்
 பும ஸவேதனுக்குத்தாயுமான ஸுரதையானவள் விண்ணுலகமேகி
 யின ஸவேதனும்காணுமறபோக, சங்கனும் மாமனுடையவீடைய
 அடையவே, விராடஜரான ஸுதேஷ்ணையை மனைவியாக அடைந்த
 துயரத்தை அகற்றினான் மஹாராஜரே! கேகயராஜகுமாரியா
 ஸுதேஷ்ணதேவியும் குலத்தினுடைய அபிவருத்திக்காக விராடரா
 னிடத்தினின்று உத்தரனையும் உத்தரையையும் பெற்றாள் ராஜே
 சீசகன் சிறியதாயினபெண்ணும் இகழ்த்தகாதவளுமான அந்
 ஸுதேஷ்ணைக்கு எப்பொழுதும் அன்புடன் பணிவிடைசெய்
 கொண்டிருந்தான் விராடனிடத்தில் ஸுகமாக வலித்தவந்தான் பராக்
 சாலிகளான அந்தக்கீசகனுடையஸுதோதராகளனைவாகளும் அந்த
 சீசகனை அனுஸரித்து மிககஸந்தோஷத்தோடு விராடனுடையபன்
 களையும் பொக்கசத்தையும் வருத்திசெய்ததாகள் ராஜே! காலேய
 ளென்னும் பெயாபெற்ற அந்தத்தைதயாகள் பூமியில் பெருமபா
 மையாக பரஸித்திபெற்ற சீசகாகளாகத்தோன்றினார்கள் (அ
 அஸுராகளுள்) பாணனென்பவன் ஜயேஷ்டனயிருந்தான் அவனே
 எல்லா அஸ்தரங்களுையமுடையவனும் பலசாலியும் பயங்கரமானபர
 மமுள்ளவனும் (நீதி) வரமபைக்கடந்தவனும் மனிதர்களுக்குப் ப
 தைக்கொடுப்பவனுமான சீசகனாகத் தோன்றினான் பலத்தி
 அதிகமதங்கொண்ட அந்தக்கீசகனை (தனுஷ்யாச) பபெற்று விர
 ராஜன் முற்காலத்தில் இந்தான் அஸுராகளைஜயித்ததுபோலப் ப
 வாகளனைவாகளையும் ஜயித்தான் அவன் மேகலம், தரிகாத
 தசாரணம், கசேருகம், மாலவம், யவனம், ஸிலிரதம், காசி, கே
 லம், கரதம், சிஷித்தம், சிவம், முசலகம், புளிரதம், க்ளிந
 தங்கணம், பரதங்கணம்என்கிற நாடுகளையும் ஜயித்தான். ப

ில் "காலாலுதைக்கப்பட்டு அதிகதுக்கத்தை அடைந்துவிட்டாள்
 ிந்தோர் அவள், முன்பு பலாதகாரமாக அபஹரிககப்பட்டபொழுது
 ின்கணவாகளுடைய ஸ்டேஹாதரியும் மங்கனகரியுமான துச்சலையை
 ினதது ஸிரதுராஜனைச் சபியாமலிருந்தாள் மஹாபாக்யவதியான
 ருஷணைப்பானவள் துராதமாவான கீசகனூல பிடிக்கப்பட்டும் காலால்
 ிதைக்கப்பட்டமிருந்தும் ஏன் அந்தஸமயத்தில் அவனைச் சபியாம
 ிருந்தாள்? தேஜஸினுடையராசியாயிருப்பவளும் தாமதகளை அறிந
 வளும் உணமையைப்பேசுகின்றவளான அந்ததேவியானவள்
 ிந்தவில்தொட்டு இழுக்கப்பட்டபோது சுகதியற்றவளபோல ஏன்
 பாறுததுக்கொண்டிருந்தாள்? உத்தமரே! இதற்குக்காரணம் சிறி
 யிராது நான் இதனைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் கருஷணையி
 றுடைய துயரமானது எனமனத்துக்கு மிக்கவருத்தத்தை உண்டு
 ண்ணுகின்றது முனிவரே! அந்தததுஷ்டனை கீசகன், எவனு
 டயவமசத்தில் பிறந்தவன்? மதஸயராஜனுடைய மைத்துனனான
 சகன் எவ்வாறு பலத்தால் மேனமைபெற்றவனான? ஸூதபுதர
 ன்கீசகனூல உதைக்கப்பட்ட அந்த அனபுடையமனைவிபைப் பாரத
 மகூட அந்தவீரர்கள் ஏன் கலங்காமலிருந்தார்கள்? அவனைப்பற்றி
 னன்னசெய்தார்கள்?" என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா
 ராஜரே! உமமாலவினவப்பட்ட இந்தக்கேள்வியானது சூரு
 மசத்தில்பிறந்தவர்களுக்குக் கீர்த்தியைப்பெருக்கசெய்யக்கூடியது
 ின், இவைஎல்லாவற்றையும் இப்பொழுது விரிவாகச் சொல்லப்
 பாகிறேன் ராஜரே! பராமமணஸதரீயினிடத்தில் சுத்ததிரியனுக்
 ப்பிறந்தவன்ஸூதனென்று சொல்லப்படுகிறான் பரதிலோம¹ஸாந
 ரயத்தினுலுண்டாகிறவர்களுள் அவன் ஒருவனே தவிஜனென்று
 சொல்லப்படுகிறான் இருபிறப்புடையவர்களுக்கூரிய செய்கையுள்ளவ
 ன் அவனைச் சதகாரனென்றும் சுத்ததிரியனைக்காட்டிலும் சீழானவ
 ன் என்றும் வைஸயனைக்காட்டிலும் மேலானவனென்றும் சொல்லுகி
 ரார்கள் முன்பு ராஜாக்களால் ஸூதனேயும் ஸம்பந்தமசெய்யப்பட
 ிருக்கின்றது அவஸிதமான பரதிலோமஸாநகாயத்தினால் (ஸூத
 ராதியைச்சோதவனால்) 'ராஜா' என்கிறபெயரானது அடையப்பட
 ிலலை அரசரே! முற்காலத்தில் ஸூதவமசத்தில்பிறந்தவனால் எந
 ததேசமானது உணமையாக அடையப்பட்டதோ அந்ததேசமா
 னது ஸூதாக்களுடையபெயரினால் -ஸூததேசமென்று பெயர்பெற
 ிது -ராஜபுதரியினிடத்தில்பிறந்தவனும் கேகயனென்று -பரஸித்தி

யப்போகிறுனென்று எண்ணுகிறேன் நீ சீகரமாக இப்பொழுது உன்பராதாவான சீசகனுக்கு ஜீவஸுராததமகொடு அவனை மிகளரிப்பள்ளவனாகச்செய அவன் உயிரைத் தரிககப்போகிறதில் யென்று நான் எண்ணுகிறேன் எனனுடைய கணவாகளும் தாராயி களுமான அரதஜிவாகளுளொருவா எவராலும் எவவிதத்திலும் ஜகமுடியாதவா, பூமியில் வலிமையில் நிகரில்லாதவா அவா கோய் துகுகொளவரானால் இந்த ஓர்இரவிலேயே இவவுலகமனைத்தைய மனுஷ்யாகளற்றதாகச் செய்வா காமநுபியான அரதககநதால் இதுவரையில் கோபங்கொள்ளவில்லை சீசகன் என்னைக் காலம் உதைத்ததை அவா அறியுமகண்ணத்திலேயே, கெட்டஎண்ணமுன் யவனும் பாபியுமானசீசகன் புதராகளுடனும் ஸஹோதராகளு னும் பரதககளுடனும்சேரந்து, பாபத்தொழிலைச் செய்தவனபோ றிச்சயமாக நாசமடையப்போகிறான் மேலும், ஸமாததாகளா புருஷஸுரேஷ்டாகளால், 'ஒருவன் காலபாசத்தககு வசப்படடுப ப ததைச்செய்கிறான் இழிவான அவனுடைய அவவித அபராதத் தால் அவனுடையவமசமே அழிந்ததுகொண்டு என்று இவவிஷய முரதியே உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது" எனமொழிந்தான்.

ஸைரந்தரியானவள் ஸுதேஷணையெப்பார்த்தது இவவாறு தெ லலிவிட்டுத் துககத்தால் மதிமயக்கங்கொண்டு, சீசனைக் கொள் தற்கு வரத்திசைஷயை அடைந்தான் தரௌபதியானவள் ஸதா ளால் வேண்டப்பட்டவளாயிருந்தும் ஸுதேஷணையினால் நன்குமதி கப்பட்டவளாயிருந்தும் ஸநானமும் செய்யவில்லை, போஜனமு செய்யவில்லை, புழுதியையும் துடைக்கவில்லை, ரகத்ததால் நகை கப்பட்ட முகத்தையுடையவளாகவும் கசக்கப்பட்டகண்களையுடைய ளாகவுமேயிருந்தான் அவவாறு துககத்தால் மிகுந்த தாபதல் அடைந்தவளும மிகஅழுதுகொண்டிருப்பவளுமான அரதத்தரௌப யையப்பார்த்து எல்லாஸதிகளும் ஸமபங்ககப்போகின்ற சீசகனுடை வத்ததை மனத்தினுள் புகழ்ந்தார்கள்" என்றுசொல்லினா

இருபத்தோராவது அதயாயம்

கீ ச க வ த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(கீசகனுடைய உத்பத்திமுதலான வரலாறு)

ஜனமேஜயா, " (வைசம்பாயனரே ¹) பதிவரதையும் மஹாபா யமுளளவளும் ஸதரிகளுள்உத்தமியுமான தரௌபதியானவள் கீச

பெண்பாண்போலப் புறப்பட்டாள் எவளநிமித்தம் பாண்டவர்கள்
 உயிரையும் இழப்பார்களோ அந்தகருஷ்ணையை அவவிதநிலையை
 அந்நீர்தவளாகக்கண்டும், தாமிஷ்டர்களான அவர்கள் பொறுமை
 புனை பெரியகடலானது கரையைக்கடவாததுபோல பரதிஜனஞ்சையாக
 கடலாதிருந்தார்கள பிறகு, அழகிய எல்லா அங்கங்களையுமுடையவ
 ாரான் அவள் அதிகமாக நடுக்கமுற்று ஸுதேஷ்ணையினுடைய இருப
 ிட்டத்தை அடைந்து அழுதுகொண்டே அவளுக்கெதிரில் நின்றாள்
 யிராடபதநிபானவள், அவளைப்பார்த்து, கபடமாக, “ஹைரதரி !
 நம்மரைமலருக்கொப்பானதும் அழகியபற்களும் உதடுகளும் கண்க
 ளும் மூக்குமுடையதும் பூண்சந்தானுகுழப்பான ஒளிபொருந்திய
 ஏம் கோவைப்பழம்போன்ற உதடுகளையுடையதும் கறுத்த இரண்டு
 நுவிழிகளால் மிக்க அழகிய காரதிபொருந்தியதுமான உன்னுடைய
 பீகமானது, அழகின்ற உன்னால் துடைக்கப்பட்ட கண்ணீரோடு
 படியதாக நேரானகண்களால் ஏன் ஜலத்தைவடிகின்றது? அழகிய
 டையையுடையவளே! எவன் உன்னைத் துன்பஞ்செய்தான்? கல
 ாணி! நீ ஏன் புலம்புகிறாய்? புதராசனோடும் பந்துக்களோடும்கூடிய
 னைவிகளினின்றும் எவன் பிரிவை அடைகிறான்? அரசாஇப்பொழுது
 காப்பங்கொண்டு எவனுக்கு மரணத்தண்டனை விதிக்கப்போகிறார்?
 சால் உனக்கு எவ்விதமான செய்கை பரியமானது? யாரை நான் விட
 வண்டும்? யாரை நான் கொல்லவேண்டும்?” என்று வினவினாள்.
 நுஷ்ணையானவள் அவளைப்பார்த்துப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு,
 தெரிந்திருந்தும் ஏன் என்னைக்கேட்கிறாய்? பராதாவான் கீசக
 ிடம் நீயே என்னை அனுப்பிவிட்டு ஏன் இவ்வாறு பிதற்றுகிறாய்?
 சகன், மதயத்தை வாங்கிவருவதற்காக இவ்விடமிருந்து போயிருந்
 தாள் என்றை அரசா பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த
 டையில், ஜனங்குகளில்லாதகாட்டில் அடிப்பதுபோல அடித்தான்”
 என்று கூறினாள் ஸுதேஷ்ணை, “அழகியதந்தங்களும் உதடுகளு
 டையவளே! எவன் தாமததையுடையவளான உன்னை உல்லங்களு
 டையதானோ, எவன், காமத்தினால்கவரப்பட்ட மனமுள்ளவளுக்க
 டைக்கத்தகாதவளான உன்னை அவமதிக்கிறானோ அப்படிப்பட்ட
 தக்கீசகன் எனக்கு ஸுஹோதரனாயிருந்தாலும் நீ விருமபினால்
 வனைக் கொல்லிப்பேன், நிச்சயம்” என்றாள் தரோபதி, “(ஓ!
 ஸுதேஷ்ணையே!) எவர்களுக்கு அந்தக்கீசகன் அபராதத்தைச் செய
 னானோ, அவர்கள் இப்பொழுதே அவனைக் கொல்லப்போகிறார்கள்
 நறைக்கோ, அல்லது நாளைக்கோ, அவன் பரலோகத்தை அடை

ஞாயிர்களான கந்தாவாகள உனனை அடையவில்லை நீண்ட கண்ணையு
 யவளே! உனனால் ஏதாவது ஒரு சபதமானது செய்யப்பட்டிரு
 தால் அதை நீ நினைத்துக்கொள் பொறுமையை ஸ்வபாவமாகக் கொ
 ண்டவளே! பொறுமைபானது ஸாவோததமமான தாமம் பொ
 மையே தாமம் பொறுமையே ஸதயம், பொறுமையே தானம்
 பொறுமையே தவம் பொறுமைபுள்ளவர்களுக்கு இவ்வுலகமென
 பொறுமைபுள்ளவர்களுக்குப் பரமோகமுமென¹ இருப்பதாகக் கொ
 யுடையதும் ²பன்னிரண்டு அங்கங்களை யுடையதும் ³இருபத்துநான்கு
 பிரிவுகளையுடையதும் ⁴முன்னுற்றதுபத்தாறு ஆரக்கால்களையுடையத
 மான (ஸம்வதஸரசகரமானது) ஒருமாஸத்தினால் குறைவுள்ளதாக இரு
 கையில் எவனதான் பொறுமையிலலாமல் இருப்பான்? ஓ! ஸை
 தரி! நீ போ கந்தாவாகள உனக்கு பரியத்தைச் செயப்போகின்றார்கள
 எவனால் உனக்கு அபரியமான காரியஞ்செய்யப்பட்டதோ (அவ்வ
 ஸம்ஹரித்து) அவர்கள் உனது கதையை போகப்போகின்றார்கள்
 எனறா இவ்வாறு சொல்லியும், நிமிசின அவனைப்பார்த்து, பி
 ண்று தாமபுத்திரா, “சலயாணி! ராஜஸபையில் சொக்கட்டாடுகின்
 வர்களுக்கு நீ இடையூறறை உண்டுபண்ணுகிறாய் அழகிய இடை
 யுடையவளே! ஆதலால், நீ எனக்கு நடவெஸ்திரீபோலத் தோ
 றுகிறாய்” என்று கூறினா பாததாவினால் இவ்வாறுரைக்கப்பட்ட
 அவள் தாமபுதரை நன்றாகப் பார்த்து, “கற்றறிந்தவரே! உம்மா
 உண்மைகூறப்பட்டது எவர்களுள் மூத்தவன் சூதாடுவதில் ஸா
 தயமுடையவனே! அவர்களுள் ஒருநடவெஸ்திரீயை நடவெஸ்திரீயா
 னனை நீ அறிந்துகொள்ளும்” என்று சொன்னாள் ⁵கிறந்தஇமை
 புள்ளவனும் யானைத்துதிகைகபோன்ற தொடைகளுள்ளவனும் மா
 குட்டியின் கண்களபோன்ற கண்களுள்ளவனும் இடைவெளியில்லா
 கொங்கைகளுள்ளவனும் புழுதியால் பூசப்பட்ட எல்லா அங்கங்களு
 முள்ளவனும் கறுத்தமேகங்களால்கூழப்பட்ட சந்திரனுடைய ஒ
 போன்றவனும் தரௌபதியானவள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, ப
 ததாவின ஆஜனையை அறிந்து அழகிய தன்முகத்தைத் துண்டித்து
 தத்தாலநனைக்கப்பட்டனவும் அவிழ்த்துவிடப்பட்டனவுமான த
 மயிரகளை ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு (ஸபையினின்றும்) நீங்கி

1 தசதிணயம், உத்தராயணம்

2 பன்னிரண்டு மாஸங்கள் 3 இருபத்துநான்கு பக்கங்கள்

4 வேறு பாடம் முன்னுற்றது அதுபத்தாறு அஹோராத்திரங்கள்

5 மூலம் வேறு

ககின்ற யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து, அழகியஇடையையுடையவளான
 ரததிரௌபதியானவள் பெருமூச்சுவிட்டுத் தலைகுனிந்து, பூமியைப்
 பார்த்துக்கொண்டு பேசாமல் நின்றாள் யுதிஷ்டிரருடையநெற்றியில்
 காபத்தால் வோவைஉண்டாயிற்று பிறகு, ஸநயாஸிவேஷநதரித்த
 ரம்புதரா ஸைரநதரிவேஷநதரித்திருக்கின்ற தமக்கு பரியமஹிஷி
 என கருஷ்ணையைப்பார்த்து அங்கு அரசனுடையபக்கத்தில் (சில
 ரகயங்களை) உரைக்கலானாள்

“ஓ! ஸைரநதரி! நீயப்பபடாதே தாமசீஸ்ரம் பரலோகபய
 ளளவரும் ஸதயத்திலும் தாமமாரக்கத்திலும் நிலைபெற்றவருமான
 ரதவிராடராஜா உன்னைரஃபியாதகாரணத்தால், நீ ஸுதேஷ்ணையி
 டையவாஸஸ்தானத்தைக் குறித்துச்செல் வீரபதனிகள் பாத
 ரவை அனுஸரித்துத் துன்பத்தை அடைவிக்கப்படுகிறார்கள் பதி
 ஸருஷையினால் துன்பமடைந்திருக்கின்ற ஸதரீகள் நிச்சயமாகப்
 திலோகத்தை ஜயிக்கிறார்கள் உன் கணவர்கள், கோபத்துக்கு
 துகாலமனமென நினைக்கிறார்களென்று நானென்னுகிறேன் ஆத
 ரல், ஸுராயனுடைய தேஜஸ்போன்ற தேஜஸையுடையவர்களான
 தாவர்கள் உன்னைப்பாதுகாப்பதற்கு எதிரில் விசைவாக ஓடிவரு
 றார்களிலலை அழகிய கூந்தலுனிபையுடையவளே! தாமசாஸ
 ரத்தை அனுஸரித்துக் குலஸதரீகளுடைய தாமமானது எவ்வாறு
 னப்படுகிறதோ அப்படிப்பட்டமோகூதாமங்களை ஆஸாபித்திருக்
 ன்ற கதைகளை நீ கேட்குருக்கலாம் (ஸதரீகளுக்கு ஒருவிதயஜ்ஞ
 மிலலை, ஸராததமுமிலலை, உபவாஸமுமிலலை, பாததாவினிடத்
 ல செய்யப்படுகிற சஸருஷையே ஸவாககத்திற்குக் காரணமாகி
 னு ஸதரீகளை இளமைப்பருவத்தில் பிதா ரஃபிக்கிறான் யௌவன
 லத்தில் பாததா ரஃபிக்கிறான், மூப்புக்காலத்தில் புதரன் பாதுகா
 றுன் ஸதரீகள் (ஒருபொழுதும்) ஸவாதநதாயம் பெறுவதற்குத்
 குந்தவர்களல்லா) பயந்தவளே! மனைவிகள், பகைவர்களால் அனேக
 லேசன்களால் அவமதிக்கப்பட்டாலும், பாததாவினிடத்திலிருந்து
 ண்டார்கிற பயத்தினால் ஒருபொழுதும் கோபம்பாராட்டுகிறதில்லை
 ராததாவைத்தவிர) வேறிடத்தில் மனத்தை வைக்காதவர்களும்
 ததாகளுமானஸதரீகள் புணயலோகத்தை நிச்சயம் ஜயிக்கிறார்கள்
 னனுடையபதிகள் நிச்சயமாகக் கோபம்பாராட்டுவதற்குத் தகுந்த
 லமென்று நினைக்கவில்லை கோபங்கொண்டவர்களான உன்னு
 டையபாததாக்களை இரதரனகூட எதிராகமாட்டான் ஆதலால், 1காம

1 தங்களிஷ்டப்படி ரூபத்தைத்தரிக்கும் ஸவபாவமுடையவர்கள்

பிறகு, அந்தஸ்பையிலுள்ளவாகளனைவராகளும் அந்த ஸைரந்த
பினுடைய உருக்கமான அந்தப்புலம்பலைக்கேட்டு, அவனைக் கொன்
டாடினார்கள், 'நல்லது நல்லது!' என்றும் சொன்னார்கள், சி
கனையும் நிரந்திரதாரகன் சிலா கருஷணையைப் புகழ்ந்தாரகன் சில
சிகனை நிரந்திரதாரகன் சிலா அரசனை நிரந்திரதாரகன் சிலம
தாரகன் அந்தஸுதேவனுதேவியை நிரந்திரதாரகன் ஸைபயிலிரு
தவாகள், "எந்தமனிதனுக்கு அழகிய எல்லா அங்கங்களுமுடைய
ளும் நீண்டகண்களையுடையவருமான இவன் பாராய்போ அவன்
றே பெருமபேறுபெற்றவன் அவன் ஒருபொழுதும் துன்பத்துக்
ஆளாகான் எவளுடையசீரமானது மங்களகரமாகவும் புஷ்டியு
ளதாகவுமிருக்கிறதோ, எவளுடையமுகம் தாமரைமலரையும், நன்
அன்னப்பறவையையும், சிரிப்பு குருக்கத்திப்பூவையும் கீழ்ப்படுத்திக்
றனவோ அப்படிப்பட்டஇவன் காலாலுதை தக்கவளல்லவ
எவளுடைய முப்பத்திரண்டிபறசளும் வெண்மைநிறமுள்ளவைகளு
சதைப்பறறுள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றனவோ, கூந்தல்களப்பளபட
யும் மெதுவாயுமிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்டஇவன் காலால் உ
கப்படத்தக்கவளல்லவன் எவளுடையஉள்ளங்கையில் (ரோகைவடி வ
களான) தாமரைமலரும்சகரமும்கொடியும்சங்குமஉப்பரிகையும் ச
மீனும்இருக்கின்றனவோ அவன்தமனஇவன் காலுதையை அடைய
தகுந்தவளல்லவன் எவளுக்கு வலமாகச்சமுதற் நான்கு ¹ரோமாவா
தங்களுஇருக்கின்றனவோ, எவளுக்குச் சீரமானது (குறுகியும் உ
நதுமில்லாமல்) ஸம்மாகவும் மங்களகரமாகவும் பளபளப்பாகவுமிரு
கிறதோ அவன் காலுதையைஅடையத்தகுந்தவளல்லவன் இடைவெ
யிலலாத கைகால்களையுடையவளும் இடைவெளியிலலாத பறகளை
டைபவளுமாக எவளிருக்கிறாளோ தாமரையிதழ்போன்ற கண்கை
யுடையவளான அந்தப்பெண்ணைவள எவ்வாறு காலுதையை அ
யத்தகுந்தவளாவா? லக்ஷணங்களுள்ளவளும் பூண்சந்தரணுகொ
பான முகமுள்ளவளும் திவ்யமெனந்தாயமுடையவளும் அழகியமு
முள்ளவளுமான அப்படிப்பட்ட இவன் காலாலுதைபித்தருத த
தவள தேவஸதரீபோல அழகிலசிறந்தவளும் இந்தரணுடையதே
போல மங்களகரியும் சூரத்தினுடையஒற்றையுமையினால் அபஸரஸ்த
போன்றவளுமான இவன் காலால் உதைபடத்தகுந்தவளல்லவ
ன்னது அங்கு ஸைபிலுள்ளவாகள் கருஷணையப்பார்த்துப் புகழ்
தாரகன் அப்பொழுது, ஒருவிஷயத்தைச்சொல்ல எண்ணங்கொண்

கொளவமுள்ளவாகளும் பெரிதானவிலுள்ளவாகளும் புத்தத்தி
 குராகளும் காவமுள்ளவாகளும் ஆணமையைச்சிறப்பாக்ககொண்ட
 வாகளுமாயிருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய சிறந்தமனைவியான
 ஸூதபுத்தரன் காலாலுதைத்தான் மஹாபலசாலிகளான
 வாகள கோபம்கொண்டால் இவ்வுலகமனைததையும் அழிப்பா
 ளோ அவர்களுடைய மனத்துக்கினியமனைவியான எனனை ஸூத
 புத்தரன் காலாலுதைத்தான் வீரயத்திலும் ஸதயத்திலும் பலத்தி
 லும் இரத்தியங்களை அடக்குவதிலும் எவர்களுக்கு நிகரானவன் ஒரு
 பனுமில்லையோ அவர்களுடைய மனத்துக்கினியமனைவியான எனனை
 ஸூதபுத்தரன் காலால் உதைத்தான் தனமுதலானவைகளால் பூமி
 யில் எவர்களுக்கு ஒப்பானமனிதன் ஒருவனுமில்லையோ அவர்களு
 டைய மனத்துக்கினியமனைவியான எனனை ஸூதபுத்தரன் காலா
 லுதைத்தான் வேரதரே! பூமிக்குநாதராயிருப்பவரே! பரஜைகளு
 குரனமையைப்பயப்பதில் விருப்பமுள்ளவரானரீர் பாதத்துக்கொண்
 டிருக்கும்பொழுதே உமமுடையஎதிரில் அநதகச்சுகளுல இப்பொ
 ழுது அதிகமாக நான் அடிக்கப்பட்டேன் எவர்கள், தமமைச்சரண
 ரகவரது அடைந்தவர்களுக்குச் சரணமாகின்றார்களோ அதிகபல
 ளான அவர்கள், இப்பொழுது உலகத்தில் எங்கு மறைந்து ஸஞ்ச
 க்கின்றார்கள்? பலசாலிகளும் அதிகதேஜஸையுடவாகளுமான
 வர்கள் சக்தியற்றவர்களபோல, ஸூதபுத்தரனுல துன்பமடைகின்ற
 ளும் சுறபுடையவருமான காதலியைப்பார்த்து எவ்வாறு பொறுச
 ன்றார்கள்? அவர்களுடைய கோபமெங்கே? அவர்களுடைய அவ
 தவீரமும் பலமுமெங்கே? அவர்கள் தூராதமாவான சீசுகளுல
 மிளிக்கப்படுகின்ற தங்களுடைய மனைவியை (இந்த ஆபத்தினின்று
 டிக) கைப்பற்றுவதற்கு விருமபுகிறார்களில்லையே! குற்றமற்றவ
 ரும் துன்பஞ்செய்யப்படுகின்றவருமான, எனனை எவன் பார்த்துப்
 பாறுத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அப்படிப்பட்ட தாமதுஷ்களுன
 ராடனவிலுயத்தில் என்னாலும் என்னசெய்ய முடியும்? எவன்
 பையிலவீற்றிருக்கும்பொழுது தாமம் அதாமத்தாலஅடிக்கப
 டினோ, அநதத தாமமானது எவர்களால் அவ்விதஅதாமத்தி
 டத்திலிருந்து விலக்கப்படவில்லையோ அவனும் அச்சப்பையிலுள்ள
 களஎல்லாரும் அடிக்கப்படுகிறார்கள் எந்தஸ்பையில் எல்லாரும்
 ரத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, தாமம் அதாமத்தினாலும் எ
 அஸ்தயத்தினாலும் அடிக்கப்படுகின்றனவோ அநதஸ்பையிலு
 ளாரும் அடிக்கப்படுகிறார்கள்” என்று கூறினான்

உதைக்கப்பட்டதக்கவளவல்லேன தாமததை மீறிநடந்தவனான கி
 னை ஸபையிலுள்ளோராகள பாககடும் விராடராஜரே! குற்றமற்ற
 னும் நாதனற்றவனான எனனைப்பாரும் துஷ்டரிடத்தில் ந
 வராததை பயன்படாது துஷ்டரிடத்தில் தண்டனையை விதி
 வேணும் தண்டிக்கத்தக்காதவர்களைத் தண்டிப்பவனும் தண்டி
 தக்கவர்களைத் தண்டியாதவனுமான அரசன் உலகத்தில் ராஜாளன்
 சொல்லுகு உரியவனாகமாட்டான் பூமியை ஆளுகின்றவன், து
 முற்றவர்கள் குருடாகள் தரிதராகள் சக்தியற்றவர்கள் நொண்டி
 கூனாகள் பத்தியினாகள்முதலான மனுஷ்யர்களையும், நாதனற்ற
 களும் பாலாகளும் முதியவர்களான ஸதரீபுருஷர்களையும், துஷ்ட
 களாலும் திருடர்களாலும் அவமதிக்கப்பட்டவர்களையும் ரக்ஷி
 வேணும் அரசன் நாதனற்றவர்களுக்கு நாதனாகவும், தக
 னிலல்லாதவர்களுக்குத் தகப்பனாகவும், தாயிலல்லாதவர்களுக்குத் தா
 கவும், குருவிலல்லாதவர்களுக்குக் குருவாகவும்பிருக்கவேண்டும் க
 யற்றவர்களுக்கு அரசனே சுதி மனிதர்களுக்கு அரசனே மு
 மான ஆதாரம் உததமனான அரசன், துஷ்டர்களான வேறுமனித
 ளால் தொடப்பட்டவனும் பதிவரதையும் நாதனற்றவனான ஓ
 ஸதரீயைத் தனபெண்போல் விசேஷமாகப் பாதுகாக்கவேண்டு
 ராஜரே! இவ்வளவுகாலமவரையில் உம்முடைய அரசனமனையில் உம்
 பெண்ணைக்காட்டிலும் மேலாகவளித்ததுவந்த நான் சீசகனூல் உதை
 கப்பட்டேன் எனனைப்பாரும்” என்று புலம்பினான் விராட
 “(ஸைரந்தரி!) என்கண்ணுக்குப்புலப்படாததிடத்தில் உங்களிரு
 களுக்கும் நடந்தசண்டையை நானறியேன் காயங்களுடைய த
 வததை அறியாமலிருக்கிற எனக்கு எவ்வாறு அம்ங்களம உண்ட
 கும்?” என்று கூறினான்

தரௌபதி, “எவர்களுடைய விரோதியானவன் காலாலு
 யைத்தொட்டுக்கொண்டு உறங்குகிறானிலையோ அவர்களுடை
 மஹிமைதங்கியமனைவியானஎன்னை ஸுதபுதரன் காலாலுதை
 தான் எவர்கள் (பிறர்களுக்கே) கொடுப்பார்களோ, எவர்கள் (பி
 ரிட்டுமிருந்து) இரக்கமாட்டார்களோ, எவர்கள் பராமமணர்களிடங்க
 லும் வேதங்களிடங்களிலும் விஸ்வாஸமுள்ளவர்களோ, எவர்கள் ஸ
 வாதிகளோ, எவர்களுடையநாடுஹெலியானது துருதுபிவாததிய
 ன சபதம்போல் அதிகமாகக்கேட்கப்படுமோ அவர்களுடை
 யமுள்ளமனைவியானஎன்னை ஸுதபுதரன் காலாலுதைத்ததால்
 கள் தேஜஸவிகளும் பொதுமையுள்ளவர்களும் பலசூலிகளு

பரமேஷ்வரியானபரமமாவினால் தேவராஜனுக்கு உரைக்கப்பட்டத
போல நீரும் காரயாகாரயங்களில் நிலைபெற்றிரும்” என்றுகூற
னா.

இருபதாவது அதயாயம்

கீ ச க வ த ப ா வ ம (தோடர்ச்சி)

கீசகனைச் சீக்கியாமையால் தீரோளபதி விராடனை இகழ்ந்ததும், விராடன்
தீரோளபதியை ஸமாதானஞ்செய்ததும், கருநர்வர்கள் கீசகனைக்கொல்வ
ரேன்று தீரோளபதி ஸுதேஷ்ணைக்குச் கொல்லியதும்)

இவ்வாறு பாஞ்சாலி புலமபுகையில், பலத்தினால்காவமடைந்தி
நந்தகீசகனை அவவிடத்தில் செழிப்பதற்குச்சக்தியற்றவனும மதஸய
தசததாராகளுள் உத்தமனுமான விராடராஜன் கீசகனை நலவாராத
தயினாலேயே தடுத்ததான் இகழ்த்தகாதவனும் தேவகன்னிகை
பான்றவனும் கெடடகாரயத்தைச்செய்தவனான கீசகனவிஷயத்தில்
சலுத்தத்தக்க ராஜரீதிகளுடையமுறைகளை அறிந்தவனானபாஞ்
ராலராஜகுமாரியானவள் குற்றஞ்செய்தவனும மதஸயராஜாவினால்
குற்றத்துக்குத்தகுந்த தண்டனையினால் செழிக்கப்படாதவனுமான
கீசகனைக்கண்டு உத்தமமானதாமத்தை கினைத்து ராஜாவைப்பார்த்து
றுபடியும் சொல்லத்தொடங்கினாள் சிறந்த இடையையுடைய பாஞ்
ராலியானவள் அந்தஸையில் ராஜாவைஅனுஸரிப்பதில் நோக்க
டைய ஸபையிலுள்ளவர்களைவாக்கியும் அபராகியான கீசகனை
ம பார்த்து, துக்கத்தினால் கவரப்பட்டமனத்துடன் விராடனை
நாகி, “ராஜரே ! நீர் கீசகனவிஷயத்தில் அரசனபோல னுன்றுஞ்
சய்யவில்லை திருடாகளுடைய ஸவபாவம்போன்ற உம்முடைய
வபாவமானது ஸாதுக்களிடங்களில் நிலைபெற்றவிராது கீசகனும்
னக்குரியதாமத்தில் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை மதஸயராஜரும் தமக்
ரியதாமத்தில் எவவித்ததாலும் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை இவரை
பாஸிப்பவாகளான இரதஸபையிலுள்ளவாவளும் தாமத்தைஅறிந்த
ர்களல்லா கீசகன் தாமத்தைஅறியவில்லை அவவாறே, அரசரு
டய வேலைக்காராகளும் தாமத்தைஅறியவில்லை அரசரும் நல்லொ
கத்தைக் கற்பிக்கிறார்களில் மந்தரிகளும் அறிகிறார்களில்
ரசரே ! ராஜஸபையில் விராடரான உமமை நான் நிரதிகுகவில்லை
நஸயதேசத்து அரசரே ! உமக்குஅருகில் இரதக்கீசகனால் நான்

1 உத்தமமான ஸதானத்தில் இருப்பவா

மாகக்கொண்ட குலத்தில் அன்றோ இவ்விதஸவபாவமுள்ளாரீ பிற
 திருக்கிறீர்? நராதிரே! ஆதலால், (எனக்கு) ரக்ஷகராவதற்காக
 உமமை நான் கூவி அழைக்கிறேன் ஒ! ராஜேந்தரே! பாபியாக்
 கீசகனிடத்தினின்று எனனை இப்பொழுது நீ பாதுகாக்கவேண்டும
 புருஷாதமனுக்கீசகன எனனை இரதஸமயத்தில் நாதனற்றவன்
 என்றறிந்து உதைக்கிறான் இழிந்தவனான இரதகீசகன தாமத
 தையே நினைக்கவில்லை அகாராயங்களைச் செய்யாமலும் காராயங்
 னைத் தவறாமல்செய்துகொண்டு பரஜைகளிடங்களில் நன்னடக்கை
 புள்ளவாகளாபிருக்கிற மன்னர்கள் ஸவாககத்தை அடைகிறார்கள்
 காராபாகாராயவிசேஷங்களை அறிந்திருந்தும் தமது இசைப்படி குடி
 ளிடங்களில் பாவத்தைச் செய்கிற மன்னர்கள் தலைகீழாக நரகத்தில்
 விழுகிறார்கள் அரசர்கள் செயவேண்டியகாராயத்தைச் சரியாகச்
 செய்வதனால் எவ்விதமான தாமதத்தை அடைகிறார்களோ அவ்விதமான
 தாமதத்தை யஜ்ஞங்களாலும் தானங்களாலும் சூருசமூருஷயினாலும்
 அடைகிறதில்லை மேலும், முற்காலத்தில் பரமமதேவா (தாமவிஷ்ணு
 மான ஸமசயநிவருத்திககாக) வினவிய இரதரனுக்கு உலகத்தில் கா
 யம் அகாராயம் இரண்டும் எவ்விதம் பரதானமாயினவென்பதையு
 பின்னும் தாமாதாமங்கள் இரண்டும் கரியைகள் அகரியைகள் இரண்
 டும் புண்பாபங்களை அடைவிப்பதில் எவ்வாறு தனித்தனியாகப்பி
 க்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதையும்உரைத்து (மறுபடியும் மஹே
 தரனைப்பார்த்து), “முற்காலத்தில் பரஜைகளை ஸருஷ்டித்தபொழுது
 (அந்த பரஜைகளைப்பார்த்து), ‘மனுஷ்யாசனே! (காராயம் அகாராயம்
 தாமம் அதாமம், கரியை அகரியைஎன இம்) மூன்று இரடனா
 களும் பூமியில் உங்களால் நன்றாக அனுஷ்டிக்கத்தக்கவை’ எனபு
 ள்ளனானால் கூறப்பட்டிருக்கிறது இவ்விதமான நல்லொழுக்கத்திலும்
 தியொழுக்கத்திலும் மனிதன் காமங்களால் உண்டான பலனை அடை
 கிறான் நல்காராயத்தைச் செய்பவன் நன்மையை அடைகிறான் பா
 தத்தைச் செய்பவன் பாபத்தை அடைகிறான், அவ்விதமான நலவிஷ்ணு
 தீவினைகளால் ஸவாககநரகங்களுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பெறு
 றான் ஒரு மனிதன் அஜ்ஞானத்தினால் நல்லசெய்கையையோ கெட்
 செய்கையையோ செய்து மரணமடைந்து தன்புத்தியினால் ப
 சாததாபமுற்று வருத்தமடைகிறான்” என்று மறுமொழிகூறினா
 இவ்வாறு சிறந்தவசனத்தைக்கூறி பரமமதேவா இரதரனை அ
 பிபிணா இரதரனும் பரமமதேவரிடத்திலிருந்து விடைபெற்று
 கொண்டு தேவராஜயுரிபாஸனம் செய்துவந்தான் ராஜேந்தரே

தாயமுள்ளவனுமான பீமஸேனனோ அந்தவாகயத்தைக்கேட்டு
 வகத்துடன்உண்டான கோபத்தை வலிந்துஅடக்கினான் பரா
 வினுடைய இவகிதங்களை அறிந்த அந்தவருகோதரன் சுமமாரீரு
 துவிட்டான் பீமனுடைய ஆடம்பரத்தையும் அந்தததாமராஜரு
 டய செய்கையையுமபார்த்து அந்ததரௌபதியானவள் கோபத்தி
 றுல் அடிக்கடி அதிகமாக அழுதான் சிவந்தும் நீண்டுமிருக்கின்ற
 ணக்கோபுடையவளும் அழுகியஇடையையுடையவளும் தருபதபுதரி
 மான கருஷ்ணையானவள் கீசகனூல் பின்னொடரப்படுவதனால் ஸபை
 ினவாயிலேநாடி அழுதுகொண்டே பயங்கரமானகண்ணுல் எரிசு
 றவளபோல, தையமுற்றமனத்தையுடையவர்களான அந்தப்பாத
 ராக்களோப பார்த்து, தன்னுடையமனத்திலிருக்கிற கோபத்தைக
 டாடக்கூடிய அங்கவிகாரத்தை மறைத்து, தாமத்துடன்கூடின பர
 ணைஞாயை பார்த்து, துக்கொண்டு பின்வரும் வாகயத்தைச்சொல்ல
 ானா “பரியாகளித்ததிலும் கொல்லத்தக்கவாசளித்ததிலும் ஸம
 ததியைப் பாராட்டுகின்றவர்களும் பரணைஞாடையரசுஷணத்தையே
 லவபாவமாகக்கொண்டவர்களும் அளவற்ற தேஜஸையுடையவா
 ளும் தாமத்திலும் ஸதயத்திலும் நிலைபெற்றவர்களும் தம்முடைய
 ிருடிகளித்ததிலும் தம்புதராகளித்ததிலும் வேற்றுமைபாராட்டாத
 ராக்களுமான அரசாக்களுக்கு காராயரசுஷணமானது எப்பொழுதும்
 செய்வதக்கது விவாதம் நோந்திருக்கும் ஸமயங்களில் தாமாஸனத்
 தில் வீற்றிருக்கின்றவனும் பசுப்பாதமின்றிக் காரயத்தைப் பரிசீல
 ாமசெய்வனுமான அரசனால் இரண்டுஉலகங்களும் ஜயிக்கப்படுகின்
 றன அரசரே! தாமாஸனத்தில் வீற்றிருக்கிறீர் நிரப்பாரதியான
 னனைக் காப்பாற்றும் மஹாராஜரே! நீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்க
 தம்பொழுதே நிரப்பாரதியானநான் துராதமாவானகீசகனூல் தாஸி
 புரலக் காலாலத்தைக்கப்பட்டுள்ள ராஜஸரேஷ்டரே! உமக்குமுன்
 றுலேயே நான் பூமியில் தேயக்கப்பட்டுள்ள குற்றமற்றவனும் இரக்
 யபட்டத்தக்கவனும் ஸதாயுமான என்னை நீர் காப்பாற்றும் நரேஸுவ
 ரே! கீசகனித்ததில் பயந்தவளான என்னைக் காப்பாற்றும் தாமத
 ரத்தை, கைதவறவிடாநீர் மதஸ்யதேசாதிபரே! தகப்பன் தனவாபிற
 ில் பிறந்தபிள்ளைகளைக் காப்பதுபோல பரணைகளைக் காப்பாற்றும்
 திமயக்கங்கொண்டவனும் அதாமமாகக் காரயங்களைச்செய்கிறவ
 னும் துராதமாவுமானஅரசனைப் பகைவாக்கள் சீகரமதமவசப்படுத்திக்
 கொள்ளுகிறார்கள் நீர் மதஸ்யராஜாக்களுடைய குலத்தில் பிறந்தவ
 னனோ? அவர்களுக்கு ஸதயமே முகயமானது தாமதத்தையே முகய

மரம்போலப் பூமியில் விழுந்தான அவனைக்கண்டு அந்தஸ்பையி
 யுள்ளவர்கள் நான்கு பக்கத்திலும் கூக்குரலிட்டார்கள் அவர்கள்,
 ஸுதபுதர! கீசக! நீ இளமைப் பருவத்திலிருப்பவனும் எளிமை
 யுடையவனும் பந்துகளை இழந்தவனான இந்தப்பெண்ணை ஏன்
 கொல்லுகிறாய்? இது தகாதகாராயம்” என்றும் சொன்னார்கள் அந்த
 ஸ்பையில் பராதாக்களான அந்தப்பாராதங்கள், அவ்வாறு கீசகனால்
 காலால் உதைக்கப்படுகின்ற கருஷ்ணையைப்பாராததுப் பொறுதவாச
 ாரானார்கள் அவனைக்கண்டு பீமஸேனனுக்குக் கோபத்தால் கண்ணீர்
 பெருகியது, உஷ்ணமான பெருமூச்சு உண்டாயிற்று, இரண்டுகண்
 னும் மேலேதுக்கப்பட்ட இமைகளுள்ளவாயின் வெயாவையுடைய
 தும் பயங்கரமுமான புருவநெறித்தலானது நெற்றியில்தோன்றியது
 நிகக் மனோதைரியமுள்ளபீமன் துராதமாவான அந்தக்கீசகனைக்
 கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு அப்போது கோபத்
 தால் பற்களால் பற்களைக் கடித்தான் மறுபடியும் கோபத்தினால்
 தூண்டப்பட்டு ஆஸனத்தினின்று விரைவாக எழுந்திருந்து (கீசகனைக்
 கொல்லுவதற்காக) நீண்ட ஒருமாததையும் பார்த்து அரசனைப்பு
 பாராததான அந்தயுதிஷ்டிரா, துராதமாவானகீசகனுடையவத்ததி
 விருப்பமுற்ற அந்தப்பீமனை முக்கருதியினாலேயே தடுத்ததுவிட்டா
 ருந்திபுதரரும் ராஜாவுமானயுதிஷ்டிரா, கோபாவேசமுள்ளவனும் பு
 திசாலியுமான அந்தப்பீமஸேனனுக்கு மெல்லக் குறிப்பித்ததா அ
 பொழுது கங்கசென்னும் பெயாபெற்ற யுதிஷ்டிரா, “சமையற்கார!
 ஸாஹஸம்செய்யாதே. இந்தமரமானது கணிகளுடன்கூடி இருக்கிறது
 இந்தமரத்தில் உலராத விறகுகளிலலை சில உபயோகமில்லாத விற
 குகளிருக்கின்றன உனக்கு விறகு வேண்டுமானால் நகரத்தைவிட
 வெளியிலசென்று மரத்தை வேரோடுபிடுங்கித்தள்ளு உனக்கு மர
 முண்டாகாது ஒருபச்சைமரத்தினுடைய குளிரந்தமிழலைஅடைந்
 மனிதன் (அந்தமரத்தினால்) தான் முந்திஅடைந்த உபகாரத்தைநிலை
 தது அதன் இலைவிஷயத்தில்கூட தரோஹம் செய்யக்கூடாது சம
 யற்கார! உன்கோபத்திற்கு இதுஸமயமன்று, சபலப்படாதே இந்
 மரமானது பூணமாகவில்லை, இரண்டுபக்கங்களால் குறைவுபட்
 ருக்கின்றது பலசாலிகளுக்கு இது பெரிதானகாராயமன்று” என
 அப்பொழுது தடுத்ததுசொல்லினா பிறகு, தாமராஜா அதத்
 ணத்தில் விராடராஜன் அறிந்துகொள்வானென்கிற பயத்தினால் த
 கைக்கடடைவிரலால் காற்கடடைவிரலைஅழுத்தி அந்தப்பீமஸே
 னைத் தடுத்ததா பகைவார்களுடைய பட்டணங்களை ஜயிப்பவனு

யனுடைய ஒளி அடைவதுபோல நீ எனனை வந்து அடை” என்றான். அந்த வீட்டிலவந் திருக்கின்றவனும் சீசகனூல இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டவனும் உத்தம ஸௌந்தராயமுள்ளவனும் அந்தத் தரோபபாணவன் சொட்ட ஒழுக்கமுள்ளவனான அந்தக் கீசகனைப்பார்த்து, “(கீசக!) இவ்விதமானவாராதையைச் சொல்வதற்கு நீ தகுந்தவனல்ல. நாயமா மஸ்தைப்பகவம்செய்து உண்பவனானபுலையனூல பராமமஸ்தரீ தொடத்தகாதவளபோல, நான் உன்னால் தொடத்தககவளவேன செட்டபுத்தியுள்ளவனே! பிறாமனைவியைப் புணருகின்றவாகளும் (உலகத்திலுள்ள) வரம்பைக்கடந்தவர்களும் புழுப்போ அசுப்பகளுக்கு ஆதாரமானவர்களும் அனைகமணிதாகள் செல்கிறதும் யாரும்பரவேசிக்கமுடியாத இடைவெளியிலுள்ள துமாரங்கத்தை அடைவதற்கு விருமபுகிறாய ஸுதேஷணையானவன் எனனை மதயம் சொண்டு வருவதற்காக உன்னுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான் உன்னுடைய உடன்பிறந்தான் தாஹித்திருக்கிறான் (கொடுத்தால்) அவளுக்கு மதயத்தைக் கொண்டுபோவேன கீசகயாஜ்குமாரியன் ஸுதேஷணையானவன் தாஹமமேலிட எனனை விரைவாக (மதயம்வாங்கிவருமபடி) கட்டினாயிட்டான் ஸுத்தபுத்ர! ஆதலால், மதயம் சீசரம் என்னிடம் கொடுக்கப்படலாம் நான் போகிறேன்” என்று கூறினான் சீசகன், “கலயாணி! ராஜபுத்ரபாண (ஸுதேஷணைக்கு) இந்தமதயத்தை வேறுஸ்தரீகள் கொண்டு போவார்களா கலயாணி! நீ எதற்காகச் செல்லவேண்டும்? எனக்காக நீ இங்கே வந்திருக்கிறாய்” என்று சொன்னான் ஸுத்தபுத்ரன். இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு (தரோபபதியினுடைய) வலக்கையைப் பிடித்தான் அந்தத் தரோபதியானவன் கையை உதறிக்கொண்டு பாத்ரதந்தப் பூமியிலே போட்டுவிட்டு ராஜாவான புதிஷ்டிராரிருக்கிற ஸபையச் சரணமடைவதற்காக ஓடிவந்தான் விரைவாக ஓடுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலியை ஸுத்தபுத்ரனாகீசகன் தலைமயிரிலிப்பிடித்துப் பூமியில்தள்ளி ஸபையிலுள்ள மஹாதமாவான விராடராஜனும் மூத்தோரான பராமமணர்களும் சூத்தரியர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பாழுதே காலால் உதைத்தான் காலால் உதைக்கப்பட்ட அந்தத் தரோபதியினுடைய முகத்தினின்று ரத்தமெருகியது பாரதரே! பிறகு, ருதாயனூலவவப்பட்ட அந்தராக்க்ஷன் விரைவாகக் காற்றுவேகத்தினால் கீசகனைத் தூரத்தில் விலக்கித்தள்ளினான் ராக்க்ஷனுடைய வலத்தினால் விலக்கித்தள்ளப்பட்ட அந்தக் கீசகன் அப்பொழுது சுழ்சியடைந்து கைகாலஅசைவற்று வேரோடு அறுத்துத்தள்ளப்பட்டான்.

கணபோன்ற கண்களையுடையவனும் அழகிய இடையையுடையவனும் தாமததை அனுஷ்டிப்பவனும் மனுஷ்யபலத்தை இழந்தவனும் அந்ததரோபதியானவன், அப்பொழுது ஒருமுறை அததகாலம் ஸ்திரீயனை மந்தரங்கனால ஸ்தோதரமசெய்தான் மெலவியஇடையுடையவனான தரோபதியினுடைய அந்த வருத்தாதமனை தைத்யம் ஸ்திரீயன் தெரிந்ததுகொண்டான், பிறகு, அவ்வோசூழிபதற்காக ஒருராக ஸ்திரீ மறைந்திருக்கும்படி ஏவினான் அப்பொழுது அந்தராகஸ்திரீயன் புகழ்மெற்றவளான அந்ததரோபதிபை எல்லாநிலைமைகளிலும் விட்டுவிடலாகாமலிருந்தான் அழகிய கூந்தலதுணியையுடைய அந்தரோபதியானவன் அடிக்கடி விரைகின்றவளாகவும் பரவசையாகவும் காலவிளம்பம் செய்பவளாகவும் சீசகனுடைய வீட்டைக்குறித்துப் புறப்பட்டாள் சீசகன், பெண்மான்போலப்பயந்தவனும் (தசகருமுன்) வருகின்றவனும் அந்தகருஷ்ணையைக்கண்டு (நதியின் கரையிலிருக்கிறவன்) ஓடத்தைக்கண்டு எழுந்திருப்பதுபோல ஆனந்தத்தினின்றும் விரைவாக எழுந்திருந்தான் காமத்தினால் வருத்தியவன் ரதவனும் துராதமாவும் தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்பவனும் மூனுமான அந்தகச்சீசகன், தன்வீட்டிலவந்திருக்கின்றவனும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனும் அந்ததரோபதியைப்பார்த்து, “அழகிய கூந்தலதுணியையுடையவளே! உனக்கு நலவரவர இன்றுஇரவு எனக்கு நல்ல விடிவாகவிடிந்தது சபமுடையவளே நெடுங்காலமகழித்தது எனனுடைய வீட்டுக்குத் தலைவியாக நீ வந்தே சோந்தாய் என்னிடத்தில் பரீதியைப்பாராட்டு என்னை உன்வசம் படுத்திக்கொள் உனக்காகவே என்னால் வித்தஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்ற போகங்களை நீ ஏற்றுக்கொள் முழுவதும் ரதநமயமாயிருக்கி மாலைபையும் ஸ்வாணமயமான குண்டலங்களைபும் ஆடைகளைபும் சரணத்தையும் மாலைபையும் வாஸனைப்புகையினால் சந்தமாயிருக்கி மத்யத்தையும் பெற்றுக்கொள் உனக்கு மங்களம் விரும்பப்படி விடியாடிக்கொண்டிரு தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவளே இனியகாட்சியை யுடையவளே! பரீதியினால் எனமீது கருணைபுரிவதாக வெண்மையும் மென்மைபுமாயிருக்கிற உறைஉள்ளசயனம் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது இதன்மீதேறி என்னோடுசேர்ந்து இவ்விதமான உத்தமமத்யத்தைக்குடி அகன்றகண்களையுடையவளே என்னை அன்புடனஅடை நான் உனக்குத்தகுந்தகணவனுயிருக்கேன் உத்தமமான ¹அங்கத்தையுடையவளே! மஹாமேருஷ்வ ஸ்திரீ

ஹை இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவனும் கேசபராஜகுமாரியுமான ராடனுடைய பதனியானவள தெய்வவசத்தால் கோபங்கொண்டு படிபடியும் அவளைப்பார்த்து, “நான் உன்னை வறடித்துத் தனிக் கொண்டு கீசகனிமடம்போ, உன்னைப்போல வேறுவேலைக்காரி எனக்கு லலை நீயே மிகவும் விரைவாகச் செல் அவசரம் நீயே போக வண்டும், எதற்காக எனனோடு வா தாடுகிறாய், சீகரம்போ, விரைவு னனு, எனக்கு பரியமான காரியத்தைச் செய் எனப் பராதாவான இவ்வித ஸ்வபாவமுள்ளவனல்லன் நீ ஏன் ஸந்தேஹப்படுறாய்?” என்று சொல்லித் தனக்குள்ள பரபுத்தவத்தினால் அவ ப போகும்படி வலிந்து கட்டினையிட்டு, அவளிடத்தில, “நல்ல ஸ்ரீயுள்ளதும் நன்றாக இறக்கப்பட்டதுமான மதயத்தைக் கொண வா” என்று ஆஜனஞ்செய்து, மூடிபுள்ளதான ஒரு ஸ்வாணபாத தைக்கொடுத்தாள அந்த தருபதகுமாரியானவள ஸந்தேஹ டைந்து நடுக்கமுற்று அழுதுகொண்டு தேவதைகளுக்கும் தனமாம ாகளுக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து, “நான் பார்த்தாக்ளைத் தவிர வறொரு புருஷனையும் அறியாமலிருப்பது ஸத்யமாயிருந்தால் அந்த தயத்தினால் கீசகன் என்னைக்கண்டு தனக்குவசப்படுத்தாமலிருக்க வண்டும் நான் பாண்புத்தராகள ஐவாக்ளையும் தவிர வேறொருபுரு ஶையும் அடைபாமலிருப்பது ஸத்யமானால் அந்த ஸத்யத்தினால் கீச ன என்னைக்கண்டு தன் வசப்படுத்தாமலிருக்கவேண்டும்” என்று வவிதம் கூறினாள்

பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

கீ ச க வ த ப ர வ ம (தோடாச்சி)

(த்ரோளபதி ஸூர்யன் முதலான தேவர்களை ப்ராந்தீந்தீந்தும், கீசகன் அவளைவேண்டினதும், அவள் மறுத்ததும், அவன் அவளை உதைத்ததும், ஸூர்யனுல் அனுப்பப்பட்ட ராக்ஷஸன் கீசகனைக் கீழே தள்ளியதும், கீசகனைக் கொல்ல நினைத்தபீமன் யுதிஷ்டிரரால் தடுக்கப்பட்டதும்)

அழகிய இடையுள்ள த்ரோளபதியானவள, தாமராஜனையும் இந்த னையும் ஸூர்யனையும் வாயுவையும் அஸுவீந்தேவர்களையும் சூரே னையும் வருணனையும் யமனையும் ருத்ரரையும் அக்னியையும் பக்னையும் ஷணுவையும் ஸுபரமமணயரையும் பூஷாவையும் ஸானிதரியுடன் டுன் பரமமதேவரையும் ஸ்தோத்ரஞ்செய்தாள் மாந்திரியின்

எனக்கு விருப்பத்தைச் செய்வதற்காக நீ அதிக வேகத்தைப்பாட்டு நான், 'எனக்கு ஸைராதரிஷ்னுடைய சோகையைப்பாவ மரணத்தையாவது கொடும' என்று வருஷப்பக்கொடியையுடையவரா தேவன் ரச சரணம்டைகிறேன்" எனனும வசனத்தைச் சொன்னால் அந்த ஸுதேஷ்ணையானவன், அவனைப்பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, "(கீசு!) நீ உன்னுடைய வீட்டுக்குத் திருமயிப் பே இதோ நானும் ஸைராதரியை மதயத்தை வாங்கிவருவதற்கு விரைவாகக் கட்டினாயிடுகிறேன்" என்றான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவனும் பாபத்தில் மனமுள்ளவனும் அதிக வேகமுள்ளவன், மான் கீசுகன் ஸைராதரியை அடைந்திருக்கிற மனத்தையுடைய குகவே மறுபடியும் விரைவாகத் தனவீடுபோய்ச்சோந்தான் அவன் விரைவாகத் தனவீடுபோய்ச்சோந்தானென்பதை அறிந்து, ஸுதேஷ்ணையானவன், பிறகு ஸைராதரியை அழைத்து, "ஸைராதரி! என்னுடைய பரீதிகாக நீ கீசுகன் வீட்டுக்குப்போ, அகியுய இனையுடையவளே! விலாஸமுடையவளே! எனக்குத் தாஹமாயிருக்கிறது மதயத்தை வாங்கிவா" என்ற வாக்யத்தைச் சொன்னால் ஸுதேஷ்ணையினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ராஜகுமாரியான அந்த ரொளபதியானவள் சோகத்தினால் மிகவும் வாட்டமுற்றுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, "(அம்மா!) நான் அங்கே போகமாட்டேன் கலயாணி! காமத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினவனான ஸுதபுத்ரா என்னை விருமபுகிருன்னல்லனோ? ராஜபுத்ரி! நான் அவனவீட்டுக்குப் போகமாட்டேன் அம்மா! அவன் வெடகமில்லாமலிருக்கிறானென்பதை நீயே அறிந்திருக்கிறாய் மககன்முள்ளவளே! நான் இவ்வஸிக்ருமகாலத்தில் வேறுபுருஷனை அடையமாட்டேன் என்கிற சத்தமானது (உன்னிடம்) முதலில் வந்துசேரும்காலத்தில் பண்ணப்பட இருக்கிறது அழகிய கூந்தல் துனியையுடையவளே! கீசுகனே! மூடன, மனமதனால் காவமுள்ளவன் அவன் இங்கு இருக்கும்படி முத்தே என்கைகண்டு அவமதிகக முயல்கிறான் பந்துக்களில்லாம அவன் இருப்பிடத்தை அடைந்திருக்கின்ற என்னை எவ்வாறு ஸங்கப்பான்? ஏ! ராஜபுத்ரி! அனைக வேலைக்காரர்கள் உனக்கு ஸவாஜீவ களாயிருக்கின்றார்கள் கைகேயி! வேறொருத்தியை அனுப்பு இரத்தஸமயத்தில் என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும் தேவி! பயத்தினால் நடுக்கமுற்றநான் கீசுகனுடைய இருப்பிடத்தை அனுமமாட்டேன் செய்ய மிகக்கடினமான வேறு எந்தஎந்தக்காரயமிருந்தாலும் அதை நான் செய்கிறேன்" என்று கேட்டுக்கொண்டாள் பாஞ்சா

புருஷர்களால் முந்தியே இவ்விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கிறது நீ யம்
நாமராஜனுடைய தேசத்தை அடைந்தாவிட்டாய் இதில் ஐயமில்லை.
தொஷமற்ற இந்த உறவினர்களுடையல்லாம் நாசஞ்செய்யப்போகிறாய்
விஷயங்களை அறிந்தவளான நான், பராதாவினிடத்திலுள்ள அனபி
னால (தெரியாதவளபோல) செய்யப்போகிறேனென்னும் இதுதான்
நனக்கு மிகுந்த துக்ககரமான விஷயம் குலம் நாசத்தையடைந்த
பிறகு, நீ ஸந்தோஷமுள்ளவனாயிரு. நீ இவ்விடத்தினின்று விரை
வாக மங்களகரமான உன்னுடைய வீட்டையே அடை ஏதோ ஒரு
காரியத்தை உத்தேசித்து மதயத்தையும் அன்னத்தையும் ஆயத்தஞ்
செய் அன்னமும் மதயமும் ஸித்தஞ்செய்யப்பட்டவுடன் எனக்
காருவனை அனுப்பு மதயத்தையும் அன்னத்தையும்கொண்டு
புருவதற்காக அவனை நான் உன்னிடம் அனுப்பவேன் பிறகு, உன்
னிடம் அனுப்பப்பட்டவனும் தடையற்றவனான இவனை ஜனங்க
ளிலலாத இடத்தில் உன் நல்லாரத்தையைப் பொறுப்பாளனாகக் கர
ம்பபடி நன்மொழிதனால் அவன் மனத்துக்கு ஸமாதானத்தை உண்டு
ண்ணு இவையனைத்தும் தற்காலத்தில் செய்யத்தக்கவை இவ
விஷயத்தில் இனி ஸம்பவிகக்கடியதைத் தொடர்ச்சியாக ஆலோ
சனைசெய்” என்று சொன்னான்

ஸுதேஷ்ணையினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சீசுகன், கால
நிலை தூண்டப்பட்டு விரைவாக ராஜகருணாதிலிருந்து தன் வீடு
நாககிச சென்றான், தன்வீட்டுக்கு வந்துசேர்ந்து மதயத்தையும்
நாத்தியான அன்னத்தையும் வெள்ளாடுசெம்மறியாட்டிறைச்சிகளை
ம பலவிதமான மருகங்களின் மாமஸங்களுடும் மிகுதியாக நனகு
கவஞ்செய்வித்தான் சீசுகன், அப்பொழுது ஸமாததாக்களான
பையறசாராக்களையெல்லாம் பறபலிதங்களும் அனேகங்களும்
ருசியினால்) ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டவைகளுமான பக்ஷணங்
களையும் அன்னபானங்களோடு நன்றாகப் பகவம் செய்வித்தான்
உடாதமாவான சீசுகன், விரைவாகப் பசுப்போலக் கால்பாசத்தினால்
முதலில் சுற்றப்பட்டு ஸம்பீதத்தில் வந்திருக்கின்ற மரணத்தைத்
தரிந்தாளுள்ளவிலலை சாராயம் வருவிகப்பெற்றதும் உணவு நன்
கப் பகவம்செய்யப்படும் ஸஜ்ஜமானவுடன் சீசுகன் மறுபடியும்
ஸுதேஷ்ணையிடம்வந்து, “ஸுதேஷ்ணையே! பலவிதமான மதயமும்
மாமஸமும் பலவிதமான பக்ஷணங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன
நத ஸைநதரியானவன் ஏதாவது ஒருகாரியத்தினால் எவ்வாறு என
ட்டிக்கு வருவனோ அவ்வாறு அவ்விடத்தில் சொல் இப்பொழுது

தாலும் அடையதற்காத தூக்கதியை நீ அடையவேண்டாம் பசாஸிகளான அந்தக் கந்தாவர்கள் உன்னுடைய குலத்துக்கும் தன, துக்கும் கெடுதியை உண்டுபண்ணுவார்கள் ஆதலால், உனக்கு பண்ணமீது விருப்பமிருந்தால் இவளிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதே எனக்கு பரியத்தைச் செய்யவிரும்பினால் இவளை நியோகத்தே இவளிடம் நீ செல்லாதே” என்று கூறினாள் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவனும் கெட்டஎண்ணமுடையவனுமான கீசகஸேஹாதரியைப்பார்த்து, “(ஏ! ஸுதேஷ்ணையே!) நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் கந்தாவர்களை நான் ஒருவனாகவே கொல்வேன் ஐந்து கந்தாவர்களைப்பற்றி என்ன ஆலோசனை இருக்கிறது? ஸதீகஞ்சூரிய முக்யமான ரஹையத்தை நீ அறியவில்லை புதரனானும் பேரனானும் மனவுறுபுள்ள ஸேஹாதரனானும் ஏகாந்தத்தில் பலவித வாஸனைகளால் நுகரிக் கப்பபட்ட ஒருமனிதனைப் பார்த்தால் பதிவரதைகளாயிருந்தாலும் ஸதீகஞ்சூரிய மனமானது வேறுபடுகின்றதென்று நாகேட்டிருக்கிறோம் (ஆதலால்), சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட அங்குளுடையவனும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவமான என்னைப்பார்த்து நைரந்தரியானவன் மனமதனால் பீடிக்கப்பட்டு என்வுசப்படுவான் நான் உபிரோடிருப்பது உனக்கு விருப்பமானால் அப்படிப்பட்ட நீ இவளைப்பார்த்து இவ்விஷயத்தைச் சொல் என்று கேட்டுக்கொண்டான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ஸுதேஷ்ணையானவள், சோகத்தால் மிகப்பீடிக்கப்பட்டும் அவனுடைய தூதத்தைக்கண்டு மிகுந்தமனவருத்தமடைந்தும், “இவன் பாதாளத்தில் விழுக்கிறான், பிதற்றிக்கொண்டு வடவாமுகங்களில் விழுக்கிறான் அந்தோ! துக்கம்! அந்தோ! கஷ்டம்! அந்தோ! பாபம்!” என, அழுதாள் (மறுபடியும் ஸுதேஷ்ணையானவள், கீசகனைப்பார்த்து “உன்னிமித்தமாக என்னுடைய ஸேஹாதரனும் ஸநேஹிதனும் நசிக்கப்போகிறார்கள் நீ இவ்வாறு துன்பப்படுகாலத்தினை என்னால் எது செய்யத்தக்கது? நீ நன்மையை அறிகிறாயில்லை, காமத்தையே அனுஸரிகிறாய் பாவி! இவ்வாறு காமத்தினால் புத்திமயக்கம் கொண்டிருப்பதால் நிச்சயம் நீ ஆயுள் இழந்தவனே மனிதனான இழிவானவனே! செய்யத்தக்காத பாபத்தில் என்னை நீ ஏழ்மையான மேலும், ஒருவன் பாபத்தைச் செய்கிறான் அதனால் அவனுடைய ஜாதியே கெடுக்கப்படுகிறது” என்று நிபுணர்களான உத்த

லையில் இருக்கையையும் குவித்துக்கொண்டு அவளுடைய இரண்டுகால
 ரிலும் (வணங்கி) அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு பரகாச
 லலாததும் மருதுவுமான நலவசனத்தை அடிக்கடி குரல் தளாச்சி
 டையச சொல்லலானான் “ஸுதேஷணையே! ஸைராதரிபானவள
 ருப்பததுடன் எனனைச்சேரத்தக்க உபாயத்தைச் சீக்கிரம் செய
 ன இப்பொழுது உயிரைவிடாமலிருக்கவேண்டும் தோஷமற்ற
 றகங்களுள்ள இந்த ஸைராதரிபானவள தெளிந்தமனத்துடனே
 னியாவது எனனை விரும்பாமலப்போவாளானால் நான் யமனுடைய
 டடை அடைவேன்” என்றுசொன்னான்

கறுத்தகண்களையுடைய ஸுதேஷணை பரிபஸேஹாதரனான
 ரதகரிச்சுக்கைக்கட்டிக்கொண்டு பராதாவினுடைய உயிரைக்காப்ப
 மகாக அவனுக்குத் தேறுதல்சொல்லி, “சீசக! அழகிய இடை
 டையவளான அந்த ஸைராதரி எனனைச் சரணமடைந்திருக்கிறாள்
 ன அவளுக்கு அபயம் கொடுத்திருக்கிறேன் அவள் நல்லொழுக்க
 ளாவள உனக்குச்சேஷமமுண்டு நான் அவளை இப்பொழுது
 ிவவிதம்) சொல்வதற்குப் பொறேன் அவளோ பிறரால் கெட்ட
 ணைத்தோடு ஸபாசிப்பதற்கு முடியாதவள் அவளை ஐரதுகந
 ராவாகள் ரங்குகிறார்களாம், ஸந்தோஷப்படுத்துகிறார்களாம் இவள்
 தலில் (என்னுடன்) சோககைபெறுங்காலத்தில் இவ்விதமாகச்
 சாலலியிருக்கிறாள் யானைத்துக்கைகேபோன்ற தொடைகளையுடைய
 ரத ஸைராதரி என்னிடம் உண்மையாக அவவாறு சொல்லியிருக்க
 றாள் மஹாதமாக்களான அந்தக் கந்தாவாக்கள் கோபித்துக்கொள்
 றார்களானால் உன்னுடைய பராணனை நாசஞ்செய்வார்களல்லவோ?
 ரஜாவும் இவ்விடத்தில் இவளைப்பார்த்து மோஹமடைந்தாரா அர
 ர என்னால் உண்மையொழிக்கச்சொல்லி வேண்டிக்கொள்ளப்பட
 றா அவரும் இவளை எப்பொழுதும் பார்த்து மனத்தினால்மாத
 ம புகழுகிறா உயிரைப்போகக்குகின்றவா்களும் சிறந்தவா்களுமான
 ரதாவா்களுடைய பயத்தினால் அரசா மனத்தினாலும் இவளை நினைத்
 ததில்லை மிக்க மனோதைரியமுள்ளவா்களும் கருடனுக்கும் வாயு
 க்குமொப்பான தேஜஸ்ஸுள்ளவா்களுமான அந்தக் கந்தாவாக்கள்
 காபித்தால் ஸ்ராயன புகார்தகாலங்களில் மூவுலகங்களையும் கொ
 ந்ததுவதுபோலக் கொளுத்துவார்களா ஸைராதரியினால் அந்தக்
 ரதாவா்களுடைய இந்த மிக்கபலமானது என்னிடத்தில் சொல்லப்
 ட்டிருக்கிறது ரஹஸ்யமான இந்த வரலாற்றை நான் பந்து ஆகை
 றால் நேசித்தினால் உன்னிடத்திலும் சொல்லுகிறேன் எவ்விதத்

இவ்விதம் செய்பாதே. வீணாச நாசமடைபாதே நீ புருஷாகளா
 நடப்பதற்கு அரிய வழியில் செல்வதற்கு விருமபுகிறாய் மந்தபு
 யுள்ள நீ, புத்தியில்லாத ஒருசிறுவன் எதிரினுடைய ஒருகரையினி
 மறொருகரையில் தாண்ட விருமபுவதுபோல இக்காராயத்தைச்
 ய்ய விருமபுகிறாய் நீ (இவ்விதமான கெட்காராயத்தைச் செ
 விட்டு) பூமிகுள துழைந்தாலும் ஆகாயத்தில் பறந்தாலும் ஸு
 ரத்தின் அக்கரைக்கு ஒடினாலும் அந்தக் கந்தாவாகளிட்டுருந்து
 க்கு விடுதலை உண்டாகாது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்கள்
 தேவகுமாரர்கள் சதருக்களை நாசஞ்செய்யும் தனமையுடையவாக
 சேசக! நீ நோயினால் பிடிக்கப்பட்ட ஒருமனிதன், ¹காளராதிரி
 விருமபுவதுபோல என்னை இப்பொழுது பிடிவாதத்துடன் ஏன் வே
 டிகிறாய்? தாயினுடைய மடியில் படுத்திருக்கும் சிசுவானது சந்தர
 பிடி சசவேணடுமென்று விருமபுவதுபோல, நீ ஏன் என்னைக்கைப்
 பவிருமபுகிறாய்? சேசக! அவர்களுடைய பரானாநாயகியான என்
 வேணடுகிற உனக்குப் பூமண்டலத்திலாவது அல்லது ஸவாககது
 குப்போன இடத்திலாவது ²ரட்சிக்கிறமனிதன் ஒருவனும் ஏற்பட
 டான சுபத்தைவிருமபும் புத்தியானது உனக்கு இல்லை (பர
 ரத்தினிடம் பறவில்லாமலிருப்பதென்னும்) அந்தச்சபமானபுத்
 டிருந்தால் உனக்கு உயிர்வாழ்தல் கூடும்'' என்றான்

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

கீ ச க வ த பாவ ம. (தொடர்ச்சி)

(கீசகன் தீரோளபதியைத் தன்னிடம் அனுப்பும்படி ஸுதேஷ்டை
 யை வேண்டியதும், ஸுதேஷ்டை தீரோளபதியைக்
 கபடமாகக் கீசகனிடம் அனுப்பியதும்)

பாஞ்சாலியினால் நிராகரிக்கப்பட்டவனும் காமத்தால் மோ
 கொண்டவனுமான கீசகன் ராஜமாளிகையில் துழைந்து தனஸவே
 திரியினுடைய எதிரில்கின்றான் எல்லையைக்கடந்ததும் கோரமுள
 னுமான காமத்தினால் கவரப்பட்டவனும் காற்றினால் அலைக்கப்பட
 கடலபோல மோஹத்தினால்கெடுக்கப்பட்டவனும் அதிகதுக்கத்தா
 பிடிக்கப்பட்டவனுமான அந்தக்கீசகன், அழகிய கூந்தலுடையையு
 யவளும் பரியஸஹோதரியுமான ஸுதேஷ்டையைப்பார்த்துத் த

¹ பாளயகாலத்து இரவு

அபகீர்த்தியையும் மிகப் பயத்தையும் அடைவான்” என்று மற்ற
 மொழி கூறினான். ஸைரத்தாரியினால் இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டவனும்
 மாமத்தால் மயக்கமுற்றவனும் மிக்கக்கெட்டபுத்தியுடையவனுமொரு
 னை அடக்காதவனுமான அந்தக் கீசகன் பரதாரங்களைத் தீண்டி
 விஷயத்தில் ஸம்பவிகசக்கூடியவைகளும் அனேகங்களும் உயிரை
 போகக்கூடியவைகளும் எல்லா உலகத்தாராலும் நிரதிகத்தகத்தை
 னுமான தோஷங்களை அநிந்தவனாயிருந்தும் மிகவும் கெட்டனா
 னாகொண்டு திரௌபதியைப்பார்த்து, “ஸரேஷ்டமான இடைய
 டையவளே! சிறந்த முகமுடையவளே! அழகான சிரிப்பையுடைய
 வளே! உன்னிமித்தமாக மனமதாவேசமொண்டிருக்கின்ற என்னை
 இவ்வாறு நிராகரிப்பதற்கு நீ தஞ்சுவளல்ல! பயந்தவளே! கறுத்த
 டைகண்களையுடையவளே! நீ, உன் வசப்பட்டவனும் பரியமான
 பார்த்தையைச் சொல்லுகின்றவனுமான என்னை நிராகரித்துவிட்டு
 நிற்கு, நிச்சயமாகப் பச்சாததாபத்தை அடையப்போகிறாய் அழ
 கிய புருவங்களையுடையவளே! அழகிய இடையையுடையவளே
 னான இந்தராஜ்யம் அனைத்துக்கும் பரபுலம் (ஜனங்களை) அடக்க
 ளுப்பவனும் புனிதில் வீரபத்தில் ஒப்பற்றவனுமாயிருக்கிறேன். எருத்த
 ினாலும் பெளவனத்தினாலும் ஸௌபாக்யத்தினாலும் மங்களகர
 னானவைகளும் சிறந்தவைகளும்பிரகுகின்ற போகங்களாலும் இப்
 பூண்டலத்தில் எனக்கு நிகரானமனிதன் வேறொருவனுமில்லை. எல்
 லானி! விரும்பக்கூடிய எல்லாப்பொருள்களாலும் நிறைந்தவைகள
 ளும் நிகரில்லாதவைகளும்பிரகுகின்ற போகங்கள் அனுபவிக்கத்தக்கனவா
 யிருக்கும்போது ஏன் அடிமைத்தொழிலிசெய்வதில் பற்றுள்ளவனாய்
 யிருக்கிறாய்? சுபமான முகத்தையுடையவளே! என்னால் இந்தராஜ
 யம் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. நீயே தலைவி ஸரேஷ்டமான
 இடையுடையவளே! என்னை நீ பரீதியுடன் அடைவாய், ஸரேஷ்ட
 னான போகங்களை அனுபவிப்பாயாக” என்றான். கீசகன் இவ்வாறு
 அமங்களமான வார்த்தைசொல்லியதைக் கேட்ட அந்தப் பதிவரதை
 னான த்ரௌபதியானவள், அவனுடைய அவவிதமான வார்த்தையை
 நிரதித்து அவனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு உரைக்கலானாள்

‘ஓ! ஸூதபுத்ர! மதிமயக்கங்கொள்ளாதே, இப்பொழுது உயிமை
 யிடாதே. நீ என்னைக் கோரஸ்வருபமுள்ள ஐந்துபுருஷர்களால்
 அப்பொழுதும் ரஹிக்கப்பட்டவளாக அநிந்துகொள். நான் உன்னால்
 அடையத்தக்கவளல்லேன். எனக்குக் கந்தாவர்கள் பரணாதர்கள்
 அந்தக் கந்தாவர்கள் கோபங்கொண்டால் உன்னைக் கொல்லுவார்கள்

தம் போன்றவைகளும் பறபலவகைப்பட்டவைகளும் மனோஜ்ஞ
 களுமான குடிக்கத்தக்க வஸ்துகளைக் குடிக்கின்றவனும் ஸுகம,
 ரமிக்கின்றவனும்பிரிந்து பறபலவிதமான போகோபசாரங்களைப்
 நிகரற்ற ஸௌபாக்யத்தையும் அனுபவி மஹாபாக்யமுள்ளவனே
 ஸரேஷ்டமும் மங்களகரமுமான போகங்களோடு பானமபண்ண
 ஈடியதைக் குடி தோஷமற்றவனே! கோபமுள்ளவனே! ஸரேஷ்
 தமான இந்த உன்னுடைய ரூபமானது நாயகனால் அனுபவிக்கப்படா
 விரூபத்தை இப்பொழுது பயனற்றதாபிடுகிறது ஸுந்தரி! ம
 களஸவருபினியும் சிறந்தவளுமான நீ, குடிக்கொள்ளப்படாத உ
 தம்மும் சுபமுமான பூமாவேபோல விளங்காமலிருக்கிறாய் அழகியசி
 புடையவனே! எனக்கு இதற்குமுன்னுள்ளவாகான மனைவிக்
 கிடமிக்கிறேன் அவர்கள் உனக்கு அடிமையாகட்டும் ஸு
 தரி! நானும் உனக்கு அடிமைபோலிருக்கிறேன் உத்தமமான மு
 முள்ளவனே! நான் எப்பொழுதும் உனக்கு வசப்பட்டவனாக இரு
 பேன்” என்று கூறினான்

பதினேழாவது அத்யாயம்

கீ ச க வ த பாவ ம (தோடர்ச்சி)

(கீரோபதியானவர் தன்மீது ஆசைவைத்த கீசகனைக்
 கடுஞ்சோங்களால் மறுத்தது)

துராதமாவான் கீசகனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவனும்
 தோஷமற்ற அங்கங்களுள்ளவனும் ஸைந்தரிவேஷத்தைத் தரித்த
 னுமான தரோபதியானவன், அந்தக் கீசகனைப்பார்த்து, “ஏ!
 ருத்தபுத்தரே! வேண்டத்தகாதவனும் ஹீனஜாதியில் பிறந்தவனும்
 வலைக்காரியும் அருவருக்கத்தக்கவனும் கூடதல பின்னுகிறவனான
 னனை நீர் ஆசைப்படுகிறீர் நான் பிறருடைய மனைவியாபிடுக்கி
 'றன் உமக்கு மங்களமுண்டாகும் இது உமக்குத் தகாது மனி
 றர்களுக்கு மனைவிகள் அன்புக்கு விஷயமாயிருப்பார்களா. தாமததை
 னறாக ஆலோசித்துப்பாரும் பரதாரங்களிடத்தில் புத்தியானது
 ருப்பொழுதும் எவ்விதத்தாலும் உமமால் செலுத்தத்தக்கதன்று
 காராயதை விட்டுவிடுவதுதான் ஸதபுருஷர்களுடைய வரதம்
 னுன் பேராசையுள்ளவனும் பாவத்தில் மனத்தைச் செலுத்திய
 னும் புத்திமயக்கத்தை அடைந்தவனுமான மனிதன் கோரமான

அணிவதற்குத் தஞ்சைநகரமும் மிக்கமங்களகரமாகவும் அழகி
வைகளும் காரதியுள்ளவைகளும் பருத்தவைகளும் வட்டமானவை
களும் இடைவெளியற்றவைகளும்மாபிருக்கின்றன அழகிய சிரிப்புள்ள
வளே! தாமரைமொட்டுக்களபோன்ற உன்னுடைய இரண்டுஸ்த
னங்களும் மனமதனுடைய கொறடாக்களபோல என்னைத் துன்ப
துக்கு ஆளாக்குகின்றன மெல்லிய இடையையுடையவளே! உ
ன்னுடைய இரத இடையானது (முன்று) மடிப்பினால் அழகியது
ஸ்தனபாரத்தினால் அதிகமாக வளைக்கப்பட்டதும் துனிககையினால்
பிடித்து அளக்கத்தக்கதுமாபிருக்கிறது கோபமுள்ளவளே! ந
யிலுள்ள மணற்குன்றுக்கொப்பான உன்னுடைய அழகிய ஜகன்
தைக்கண்டே அஸாதயமான காமநோயானது என்னைக் கவருகிறது
உன்னுடன் சோககைபெறுவதிலுள்ள எண்ணத்தினால் வளாகின்
இரதக் காமாக்கனியானது தையயிலலாமல் காட்டுத்தீப்போல ஜவலி
துக்கொண்டு என்னை எரிக்கின்றது உத்தமமான இடையையுடைய
வளே! (என்னிடத்தில்) ஜவலிக்கின்ற காமத்தீயை உன்னுடைய
தேஹத்தைக் கொடுப்பதாகிற மழையுடன் கூடிய உன்சோகையை
கிற மேகத்தினால் தணித்துவிட்டு சந்தானங்கொடுப்பான முகத்தை
யுடையவளே! கரியக்கைக்கண்களையுடையவளே! என மனத்துக்கு
1 உன்மாதத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் உன்னிடம் சேருவ
துள்ள ஆசையினால்தீட்டப்பட்டவைகளும் வேகமுள்ளவைகளும்மா
மனமதனுடைய பாணக்கூட்டங்கள் என்னுடைய இரதமனத்தை
பிளந்து உட்செல்லுகின்றவைகளும் தையயற்றவைகளும் வேகமு
ள்ளவைகளும் உகரமும் அதிபயங்கரமும் அளவிலலாத உன்மாதத்
துடைய தொடக்கத்துக்குக் காரணமும் எனக்கு பரிதியையும் சித்
ப்ரமத்தையும் உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும்மாபிருக்கின்றன நீ இ
பொழுது உன்தேஹத்தை எனக்குக் கொடுப்பதினாலும் ஸம்போகந
ளாலும் என்னை (இரத ஆபத்தினின்று) கரையேற்றுவதற்குத் தஞ
தவள விலாஸங்களையுடையவளே! விசித்ரமான மாலைகளே அணி
தவளும் உடைகளேத் தரித்தவளும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அல
கரிக்கப்பட்டவளுமாகி என்னுடன்சேர்ந்து வேண்டியவரையில் கா
ஸுகத்தை அனுபவி செருக்கிய நடையுள்ளவளே! ஸுகத்தை
அனுபவிப்பதற்கே தஞ்சைநகரமான நீ ஸுகத்தை இழந்து இவ்விட
தில் கஷ்டத்துடன் வஸிப்பதற்குத் தஞ்சைநகரமல்லே என்னிட
மின்று நீ சிறந்தஸுகத்தை அடை ருசியுள்ளவைகளும் அம்

எனும் குதிரைகளும் ரதங்களுமுள்ளதும் மஹிமைபுள்ள ஜனங்க-
ரால் நிறைந்ததும் ஐஸுவாயமுள்ளதும் பறபலவிதமான பானபோஜ-
னங்களுடையதும் மனத்துக்கு இன்பமானதும் பென்மயமான
ரானுவித பூஷணங்களுள்ளதும் பெரிதுமான என்னுடையவிடடை-
லிவள் விளங்கச்செய்யட்டும” என்றான் பிறகு, கீசகன், ஸுதேஷ்ண
தவியினிடத்தில் விடைபெற்று, ராஜபுதரியான் தரௌபதியினிடம்
யந்து காட்டில் ஒருநரியானது பெண்கிண்க்குட்டியைப் பார்த்துப்
பிசுவதுபோல அப்பொழுது அவளை நலவாரத்தைகளால் மனசு-
மாதானமடையும்படி பின்வருமாறு சொல்லலானான்

“ கலயாணி ! நீ யா ? எவனைச் சாராதவன் ? சிறந்த முகமுள்ள
வனே ! நீ எவ்விடமிருந்து விராடநகரத்தை வந்தடைந்தாய் ? மங்கள-
முள்ளவனே ! உண்மையை உரைப்பாய் உன்னுடைய ரூபமானது
சிறந்தது, அவ்வாறே காரதியும் சிறப்புள்ளது, மென்மைத்தன்மை-
யும் ஸாவோததம்மானது, உன்னுடைய அழககற்ற முகமானது கார்-
தியினால் சந்தரணபோல விளங்குகிறது அழகிய புருவங்களுையுடைய
வனே ! உன்னுடைய இருகண்களும், அதிக விஸ்தாரமுள்ளவைகள-
ளும் தாமரைப்பூவிதழ்களுக்கொப்பானவைகளும் மங்களகரங்களு-
மாயிருக்கின்றன அழகிய எல்லா அங்கங்களுமுள்ளவனே ! உன்-
னுடைய வசனமானது கோகிலத்தினுடைய சபதத்துக்கொப்பா-
யிருக்கின்றது அழகிய இடையையுடையவனே ! இகழத்தகாதவனே !
உன்னைப்போன்ற இவ்வித ரூபமுள்ள வேறொருஸுதரீயைப் பூமண்ட-
லத்தில் நான் இதற்குமுன் பார்த்ததில்லை அழகிய இடையையுடை-
யவனே ! நீ யா ? தாமரைபை வாஸஸ்தானமாகக்கொண்ட மஹா-
ஸக்தியோ ? நீ ஐஸுவாயாபிமானி தேவதையோ ? ஹரியோ ? ஸ்ரீயோ ?
கோததியோ ? அல்லது காரதியோ ? சிறந்த முகமுள்ளவனே ! இவாக-
ளுள் நீ யா ? நீ மனமதுனுடைய அங்கத்தில் விளையாடுகின்றவருப-
அதிக ரூபமுள்ளவருமான ரதிகேவியோ ? அழகிய புருவங்களுையுடை-
யவனே ! சந்தரனுடைய சிறந்த ஒளிபோல நீ அதிகமாக விளங்கு-
கொடிய நிலவுபோல மனத்துக்கு ஆஹலாதகரமான கொஞ்சம் மலாத்-
தப்படடிருக்கிற இமைமயிரகளுடன் கூடியதும் மேலும் மங்களகர-
மானதும் நிவ்யமான கிரணங்களால் சூழப்பட்டதும் சிறந்த கார்ந-
தியினால் மனத்துக்கின்பமாயிருக்கின்றதும் ஒப்பற்ற ஒளியுள்ளது
மான உன்னுடைய முகசந்தரணைக்கண்டு இவ்வுலகமனைத்திலும் எந்த
மனிதன்தான் காமனுக்கு வசப்படாமலிருப்பான் ? அழகிய புருவங்-
களுையுடையவனே ! உன்னுடைய இரண்டு கொங்கைகளும், ஹாரத்தை

பதினாறுவது அத்யாயம் கீசகவதபர்வம்.

(கீசுகள், த்ரோளபதியின்மீது தனக்குள்ள காதலை ஸுதேஷ்ணைக்கும்
த்ரோளபதிக்கும் தெரிவித்தது)

ஜனமேஜயமஹாராஜரே ! மஹாரதாக்களான பாரததாக்கள மத
யராஜனுடைய நகரத்தில் அப்பொழுது மறைந்து வஸித்தவருந்
தால் பததுமாஸங்கள் சென்றன பணிவிடை செய்யப்படாததக்கவ
ரான த்ரோளபதியும் ஸுதேஷ்ணைக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டு
குரதக்ஷுடததேதாடு வஸித்தவர்தான் அவவாறு ஸுதேஷ்ணையி
லுடைய அரண்மனையில் வஸிக்கின்ற பாஞ்சாலியானவன் அந்த ஸு
தக்ஷணதேவியையும் அந்தப்புரத்திலுள்ள ஸதர்கீளையும் ஸந்தோஷ
மையுமபடி செய்தான் அந்த வாக்ஷமானது அனேகமாகச் சென்ற
பாது, மஹாபலசாலியும் விராடனுக்கு ஸேனாபதியுமான கீசகனை
ந த்ரோளபதிபைக கண்டான் தேவகன்னிகைபோல் விளங்குகின்ற
நம் பூமியிலஸஞ்சரிக்கின்ற தேவதைபோன்றவருமான அவளைக்
ண்டு கீசகன் மனமதபாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அவளை விருமபி
ன் காமாகனியினால் மிகவுமவாட்டப்பட்டவனும ஸேனாபதியுமான
வன் ஸுதேஷ்ணையிடமவந்து அட்டஹாஸத்துடன் பின்வருமாறு
னிக்கலானான் “இந்தவிராடனுடைய அரண்மனையில் மங்களமுள
ளான இந்த ராஜஸதரீ இதற்குமுன் எனனால் ஒருபொழுதும
க்கப்பட்டதில்லை நல்ல வாஸனையுடன் உண்டாக்கப்பட்ட கள்ளா
வ மதிமயக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதுபோல் இந்தப்பெண் ரூபத்
தால் எனக்கு அதிக மதிமயக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறாள்
மங்களமுள்ளவளே ! தேவதையினுடைய ரூபமபோன்ற ரூப
ப்பவளும மனததுக்கு இன்பமுள்ளவளுமான இவள் யாரா ? மஹ
ஸவருமியே ! இவள் எவ்விதச்சாரதவள் ? எவ்விதமிருந்து இங்கு
கிருக்கின்றாள் ? எனக்குச்சொல் எனனை மனங்கலங்கச்செய்து
வசமாக்கிக் கொள்ளுகிறாள் இவ்விஷயத்தில் வேறுமருந்து இரு
நாக நான் எண்ணவில்லை ஆச்சரியம் ! மங்களமுள்ளவளான
னுடைய இந்த வேலைக்காரியானவள் புதியரூபமுடையவளாக
க்குத் தோன்றுகிறாள் இவள் நிலைமைக்குத் தகாததான தொழி
ன்றோ உன்னிடத்தில் செய்துவருகிறாள் ? இவள் என்னையும்
நிடத்திலுள்ள பொருள்களையும் ஆளாடும் அதிகமான யானை

தேசத்திலுள்ள ஜனங்களும் அதிக ஆசையுடையதையடைந்தார்கள் மஹாபாஹுவான வருகோதரன், பலத்தை இழந்தவனும் பாஜனையற்றவனுமான அந்தமல்லனை நூறு தடவை சுழற்றிப் பூமியிலே போட்டுத் தேய்த்தான் உலகத்திலுள்ள எந்தெந்த ஜீவாத்மாவும் அந்த மல்லவீரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, விராடன் பந்துக்களோடு அதிக ஸந்தோஷத்துடையதையடைந்தான் பெரிய மனமுள்ள விராடராஜன் மிக ஸந்தோஷத்தினால் அந்தப் பெரிய அரங்கத்தில் வலலனுக்குக் குரே ரனைப்போல அதிகமான பொருளைக் கொடுத்தான் இவ்வாறு அந்தப் பீமன் அனேகமல்லங்களையும் மிக்க பலமுள்ளவர்களான அனேக புருஷங்களையும் கொன்று மதஸ்பராஜனுக்கு அதிகப் பீதியை உண்டாக்கினான் விராடன், எப்பொழுது இந்தப் பீமனோடு (சண்டை செய்வதற்கு) ஸமானான ஒரு மனிதன் அங்கு இல்லையோ அப்பொழுது புலிகளோடும் சிங்கங்களோடும் யானைகளோடும் பீமனை போப்பரியச் செய்தான் அந்தப் பீமன், விராடனால் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் விசித்ரமும் பற்பலவிதமுமான பொருள்களை அங்கு உட்கார்ந்திருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்ததுவிட்டுத் தன இருப்பிடம் சென்றான் அங்கு வருகோதரன் மறுபடியும் அந்தப் புரத்தையடைந்து ஸந்தோஷம் மத்தியில் விராடனுடைய மஹாபலமுள்ள யானைகளோடும் சிங்கங்களோடும் போப்பிரந்தான் பாண்டிசுமாரனான அராஜகன் பாட்டினாலும் ஆட்டத்தினாலும் விராடனையும் அந்தப் புரத்திலே லல்லாரையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்தான் நகுலன் நன்றாகப் பட்டவைகளும் வேகமுள்ளவைகளும் ஆங்காங்கு ஒன்று உட்பட்டவைகளுமான குதிரைகளால் ராஜஸரேஷ்டனான விராஜனை ஸந்தோஷப்படுத்தினான் விராடராஜன் பீதியுடன் நகுலனுக்குக் கொடுக்கத் தக்க பொருள்களை மிகுதியாகக் கொடுத்த புருஷஸரேஷ்டனான விராடன், ஸந்தோஷமுடன் நன்றாகப் பட்டவைகளும் அவனுக்கு நான்கு பக்கத்திலும் இருக்கின்றவைகளும் எருதுகளைக் கண்டு அவனுக்குப் பற்பல பொருள்களைக் கொடுத்த ராஜரே ! தரோபதியானவன் வருத்தமுற்றவர்களும் மஹாத்மான் அவர்களை வாகனங்களாகக் கொண்டு அதிக ஸந்தோஷமில்லாத தையுடையவனாகப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தான் இவ் அந்தப் புருஷஸரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் அந்த விராடராஜன் அப்பொழுது ஊழியங்களைச் செய்து கொண்டு மறைந்து அந்த வகரத்தில் வாஸஞ்செய்துவந்தார்கள்

ஸமயபாலன்பாவம் முற்றிற்று

வயதுசென்றவைகளுமான இரண்டுமதயானைகளைப்போலப் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவர்கள் பிறகு, நரஸரோஷடாகளும் வீரர்களும் மிகுந்தமனக்கிளர்ச்சியுள்ளவர்களும் ஒருவனை மறொருவன் ஜயிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களும் பலத்தினால் மிகுந்தஸந்தோஷமுடையவர்களும் புருஷர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பலத்தை மீறியிருக்கின்ற பலமுடையவர்களும் ஒருவனுக்கும் மறொருவன் துன்பத்தைவிளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தைத் திர்பார்க்கின்றவர்களும் பரஸ்பரம் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவர்களும் பறபலவிதமான 1 கருதபாதிக்கு தங்கள் அலும பலத்தினால் அதிகரித்திருக்கின்ற மனங்களாலும் ஸந்திபாதம், 4 அவதூதம், 5 பரமாதம், 6 உனமதனம், 7 சேஷபணம், 8 முஷடி, 9 வராஹோத்தூதம், 10 நிஸவனம் இவைகளாலும், உள்ளங்கை அறைதல்களாலும், 11 வஜ்ரநிபாதங்களாலும் அவ்வாறே 12 பரஸரோஷடைகளாலும் 13 சலாகாபாதங்களாலும் 14 நகபாதங்களாலும் பயங்கரமான 15 பாடோதாத தங்களாலும் முழங்கால் இடிகளாலும் 16 அஸமாக்கோஷங்களாலும் தலைஇடிகளாலும் ஒருவரோடொருவர் மல்லத்தஞ் செய்தார்கள் உதஸவத்தில் வந்திருக்கின்ற ரூரர்களுடைய டட்டத்துக்கு எதிரில் ஆயுதமில்லாமலே புஜபலத்தாலும் தேஹலத்தாலும் மனோபலத்தாலும் அந்த யுத்தமானது கோரமாக நடந்து ராஜரே! வருதரனும் இரதரனும்போன்ற பலசாலிகளான வ்விருவர்களுடைய யுத்தத்தில் எல்லாஜனங்களும் பெருங்கூச்சுடனும் ஸிம்மநாதத்துடனும் எழுந்திருந்துகின்று மிக்கக்ளிப்புறார்கள் அவ்விருவர்களும் 17 பரகாஷண 18 ஆகாஷணங்களில் அபயாஷ விகாஷணங்களால் பரஸ்பரம் இழுகதார்கள். முழங்கால் வால இடித்துக்கொண்டார்கள் பிறகு, அகனறமாரபும நீண்ட களுமுடையவர்களும் கைச்சண்டையில் ஸமாததாக்களுமான அவ்ருவர்களும் மிக ஆரவாரித்து ஒருவரையொருவர் உறுக்கி இருப்பதுமான பரிகாயுதங்களோன்றைகளால் கட்டி இறுக்கினார்கள் பிறகு, பீமன் வேகத்தோடு மேலேகிளம்பி அந்தமல்லனைக்கத்தில் பிடித்தான், கையினால், அவனை விலாப்பக்கத்தில் பிடித்து வீழ்த்தினான் சதருக்களைக்கொல்லுகின்றபீமன் அந்தமல்லனைக்கைகளாலும் மேலேதூக்கி அவனைப்பார்த்து அட்டஹாஸஞ் புதுகொண்டு புலியானது யானையை இழுப்பதுபோல இழுத்தான் நத்தைகளுள்ளவனும் வீரமுள்ளவனுமானபீமன் அந்தமல்லனத்தூக்கிச் சுழற்றினான் பிறகு, அங்குள்ளமல்லர்களும் மதஸ்ய

13 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, மல்லயுத்தத்தின்வகைகள்

3. அவன் இந் தமலலனோடு போராபுரிவதற்கு வல்லமைபொருந்தி
 அவன் அரசரோ! யுதிஷ்டிரருடைய பட்டணத்திலுந் தான் முற்காலத்
 தில் பார்த்த அந் தமலலன் இப்பொழுது உமமுடைய மடைப்பள்ளி
 யில் வலிக்கிறான்” எனறா யுதிஷ்டிரருடைய வராததையைக்கேட்டு,
 விராடராஜன், ‘இப்பொழுது இந் தமலலனோடு போராபுரிவதற்கு அவ
 னும் விரைவாக அழைக்கப்படலாம்’ என்று வெளிப்படையாகச் சொ
 னான விராடனால அழைக்கப்பட்டு அவ்வாறு (மல்லபுத்தத்தின்
 பொருட்டு) ஏவப்பட்ட பீமஸேனன், (அரசனைப்பார்த்து), “ஓ! அம்
 சரோ! நான் (மலலனோடு) போராபுரிவதற்கு வல்லமைபுள்ளவன் புருஷ
 ஸரோஷ்டரோ! ராஜேந்தரரோ! உமமுடைய பரபாவத்தினாலும் ஐய
 வாயத்தினாலும் வல்லமையினாலும் ஆஜனையினாலும் இந் த மல
 லனோடு போராபுரிவதற்குச் சகதியுள்ளவனாயிருக்கிறேன் அரசர்
 உமமுடைய ஐயவாயத்தினாலும் மஹாதேவருடைய பகதியினாலும்
 நான் இந் தமலலனைக் கீழேதள்ளவேன்” என்றுசொன்னான் (ராஜ
 வினால்) ஏவப்பட்ட வீரனான பீமஸேனன் இரண்டுகைகளிலும் புரு
 தியை எடுத்தது பூசிக்கொண்டு மலலனை யுத்தத்துக்கழைத்து ஜன
 கூட்டங்களுடைய மத்தியில் போராபுரிவதற்காக ஆயத்தமாகின்றான்
 பீமன் மத்தகஜம்போலப் பகைமலலனோடு போராபுரிவதற்கு ஆர
 பித்தான் பிறகு, மதஸ்யராஜன் சமையற்காரனாவல்லனோடு அந்
 மலலனைப் போராபுரியுமபிசெய்வித்தான் அப்பொழுது, பீமன், (வி
 டனால்) தூண்டப்பட்டவனாகி அவனைப்பார்த்து, “ராஜமே! நான் (பு
 தருசெய்யச்) சகதியற்றவனாயிருந்தாலும் ராஜாவானவர்களுடைய
 பைமறுபத்தற்குக் கூடாதவனாயிருக்கிறேன்” என்று வருத்தத்தோடு
 (மல்லபுத்ததம்செய்வதில்) மனத்தைச்செலுத்தின்வனபோலப் பாரா
 டினான் பிறகு, புருஷஸரோஷ்டனான அந் தபீமஸேனன், புலிபோ
 டெதுவாகப் பதுங்கிஸூரரிதது விமடாராஜனைஸந்தோஷிக்கச்செய்
 விசாலமானயுத்தநாகத்திலு பரவேசித்தான் பிறகு, குர்திபுத்ரன்
 கிருக்கும ஜனங்களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்து கச்சையைஇறுக்கிக்
 க்கிக்கொண்டான் பிறகு, பீமன், மல்லாக்களுள் பரஸீத் தமானபராக்
 முள்ளவனும் விருதராஸூரனுகொப்பானவனுமான ஜீமூதனன்
 கிற அந் தமலலனை அவ்விடத்தில் சண்டைக்கு அழைத்தான் பிற
 பீமன் அந் தமலலனைக் கஷ்கத்திலிழித்துக்கொண்டு ஸிமமமபே
 மிகவுமகாஜித்தான் அவ்விருவார்களும் அதிகஉதஸாஹத்துடன்
 பவாகள் அவ்விருவார்களும், பருத்ததேஹமுள்ளவைகளும் அறு

1 இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

கள்ளென்கிற அணுராகளபோன்றவர்களும் வீரயத்தினால் அதி-
 மதங்கொண்டவர்களும் பலத்தினால்மேலாயிருப்பவர்களும் ராஜா-
 னால் ஸம்மானஞ்செய்யப்பட்டவர்களும் ஸிம்மமபோன்ற தோளையுட-
 னிடையையும் கழுத்தைபுழுமடையவர்களும் நல்லசுத்தஸவபாவமுள்-
 ளவர்களும் உதாரமான மனத்தையுடையவர்களும் அடிக்கடி நடை-
 லதலத்தில் அரசனுடைய ஸநிதானத்தில் (சண்டைசெய்து) ஜயித்-
 தவர்களுமான மல்லர்கள், ஆபிரகணக்காக நான்கு திருக்களிலு-
 டிருந்தும் அந்த விராடநகரத்துக்கு வந்தார்கள் அந்தமல்லர்களுள்
 ஒருவன் மஹாபலிஷ்டனாயிருந்தான் அவன் அங்குள்ள மல்லர்க-
 ளனைவாக்கோடும் சண்டைக்கு அழைத்தான் அங்குநிற்கும் அவன்,
 ராஜனஞ்செய்து, கம்பீரமாக நடந்து (தனது காவரதோன்றத்) துள்-
 நுகிவனக்க காரணப்பட்டான் அந்த மல்லர்களனைவர்களும் மனஞ்-
 சித்திபு புத்தியையிழந்து தலைகுனிந்து பயமுற்று (துக்கத்தினால்)
 மனமழிந்தவர்களானார்கள் மனவருத்தங்கொண்ட இன்னும் சில-
 லர்கள் உயிரைஇழப்பதை விருமபினாகள் சிலா பூமியிலிழக்-
 கும்பினாகள் சிலா ஆகாயத்தில் செல்வதற்கு எழுந்தார்கள்
 ராடராஜனுடைய அந்த மல்லர்களனைவரும் மல்லராஜனால் அடி-
 க்கப்பட்டப பயந்தவர்களும் அமைதிபுள்ளவர்களும் துன்பமுற்ற அந்-
 தர்களைபுடையவர்களும் சபதமற்றவர்களும் சஞ்சலமானபாவை
 யுடையவர்களும் காவத்தையும் ஒளியையும் இழந்தவர்களுமாகி-
 ருந்து சொல்லாமலிருந்துவிட்டார்கள் மல்லராஜன், அந்த ம-
 லர்கள பயந்திருப்பதைக்கண்டு, (அரசனை நோக்கி,) “ஓ! வேந்தரே!
 வலிம) வந்திருக்கிற என்னை அகண்டபூமண்டலத்தில் ஸிம்மக்-
 டக்களோடும் புலிக்கட்டங்களோடும் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற
 லராஜனென்று அறியும்” என்றுசொன்னான் விராடன், பலமும-
 ராழப்பமுள்ள மல்லராஜனுடைய வராததையைக்கேட்டுப் பயந்தி-
 கின்ற அந்த மல்லர்களைப்பார்த்து, (‘ஓ! மல்லர்களே!’) இந்த
 லனோடு எந்தமனிதன் சண்டைசெய்வதற்குவல்லமையுள்ளவன்?”
 று வினவினான் ஓ! மன்னரே! விராடன் இவ்வாறு சொல்லிய
 க்கேட்ட அந்த மல்லர்களெல்லாம் பேசாமலிருந்துவிட்டார்கள்
 து, அரசன் கோபமடைந்து, ‘இந்த மல்லர்களுக்கு விட்டிருக்-
 கிற மானயகராமங்களையும் ஏறபட்டிருக்கிற சம்பளங்களையும்
 நிறுத்திவிடப்போகிறேன்’ என்றுசொன்னான் பிறகு, யுதிஷ்-
 , விராடராஜனுடைய வராததையைக்கேட்டு, “மஹாராஜரே!
 பு நான் யுதிஷ்டிரரிடத்தில் பார்த்த ஒரு மல்லனிருக்கிறான் ராஜ

வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினான் “இங்ஙனம் அநதவிராட
நகரத்திலுமறைந்துவாஸஞ்செய்கின்றவாகளும் குருகுலத்திலுமிருந்
வாகளுமான அநதப்பாண்டவாகள விராடராஜன் தருபதியடையு
படி எந்தக் காரயத்தைச்செய்தார்களென்பதைக்கேளும். வேந்தரே
ஸபாத்தயக்ஷரானபுதிஷ்டரா ஸபையிலுள்ளவர்களுக்கும் அவ்வாறே
புதராக்ஷோபுடையவிராடனுக்கும் அன்புடையராயிருந்தாரா சூதி
ரஹஸ்யத்தை நன்கு அறிந்தவரும் பாணிபுதரருமான அநதயுதி
ஷ்டரா கயிறற்றினால் கட்டப்பட்ட பக்ஷிக்ஷோபபோலச சூதினால் க
ட்டப்பட்டிருக்கின்ற விராடனமுதலான ஸபையிலுள்ளவர்களைத் த
இஷ்டப்படி சூது விளையாடச்செய்தாரா புருஷஸுரேஷ்டரான த
ராஜா (சூதாட்டத்தில்) பொருள்களை ஜயித்தது விராடனுக்குத் தெ
யாமல் ஸ்வேஹாதராகளுக்கு யதேஷ்டமாகக் கொடுத்ததுவந்தாரா
ஸேனனும் மதஸ்யராஜனால் கொடுக்கப்பட்ட மாமஸங்கனையும் பற
பணியாரங்கனையும் விற்பவனபோல பராதாககளுக்குக் கொடுத்தது
தான அராஜுன்ன அநதப்புரத்தில் கிடைத்த பழையவஸ்துநக
விற்பவனபோலப் பாண்டவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்ததுவந்தா
நகுலனும் குதிரைகளுக்குத்தஞ்சுரதகாரயத்தைச்செய்து, ஸந்தே
மடைந்த அநத விராடராஜனிடத்திலிருந்து பொருளைப்பெற
பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்ததுவந்தான பாணிபுதரனுனஸஹ
னும் இடையாகளுடைய வேஷத்தைத்தறித்துத் தயிரையும் ப
யும் நெய்யையும் பாண்டவர்களுக்குக் கொடுத்ததுவந்தான து
கத்தக்கநிலைமையையுடையவனும் கோபமுள்ளவருமான து
பதியும், பராதாககளான அநதப்பாண்டவர்களனைவர்களையும் ப
துக்கொண்டு பிறாகளால் அறியப்படாமல் வஸித்துவந்தாள ப
ரதார்களான அவர்கள் அப்பொழுது ஒருவருக்கொருவர இவ
உபகாரஞ்செய்துகொண்டு மறுபடியும் காப்பத்தில் வஸிப்பவ
போல (மிகக் கஷ்டத்தோடு) விராடநகரத்தில் வஸித்துவந்தா
வேந்தரே! பாணிபுதரர்கள் அப்பொழுது தருதராஷ்டரருமா
தூயோதனனிடத்தில் உண்டாயிருக்கின்ற பயத்தினால் மனக்
யுறறு கருஷ்ணையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மறைந்துவாஸஞ்
வந்தார்கள்

பிறகு, நான்காவதுமாஸத்தில் மதஸ்யதேசத்தில் புரு
ளுக்கு மிகவும் பரியமாபுள்ளதும் ஸமருத்தியுள்ளதும்மான
மேஹாதஸவமானது வந்தது அரசரே! அநத மேஹாதஸவ
பருத்ததேஹமுள்ளவர்களும் அதிகவீரமுள்ளவர்களும் கால

ஸைராதரி இப்படிச் சொல்லியதைக்கேட்ட ஸுதேஷ்ணையான
என, “கலயாணி! உன் ஒழுககம் இவ்விதம் இருக்குமானால் நீ என
ரிடத்தில் இங்கு வாஸஞ்செய் பெண்ணே! எந்தப்புருஷன் தான்
பாஜனம்செய்த மிகுதிபை உனக்குக் கொடுப்பான்? புத்திமா
றனாத்மனிதன் லக்ஷ்மிபைப்போன்ற உன்னைப் பார்த்துக் கால
னை நீட்டுவான்? இவ்வாறு ஆசாரத்தால் சிறைநதவளும் இவ்வித
மாகத் தேவர்களைக் கதியாகஉடையவளுமான நீ பராமமணாகளுக்கு
ராவிதரிபோல பராணிகளுக்கு ரக்ஷிக்கத்தக்கவளாயிருக்கிறாய் கல
யாணி! தேவதைபோல பூஜிக்கப்பட்டவளாகவும் உத்தமமான தேஜ
ஸுள்ளவளாகவும் என்னிடத்தில் பரீதியுள்ளவளாகவும் வாஸஞ்
செய் பெண்ணே! ஸாவாழ்வுடன்களாலும் நிரமஸநதோஷமுள
வளாகவும் மனக்கலக்கமற்றவளாகவும் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்
னக்கு உன்னிடத்தில் பரீதியிருக்கின்றது” என்று சொன்னான்
ஸுதேஷ்ணையினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த தரௌபதியான
ள் மிக்க பரீதியுடையவளாகவும் அழகிய சிரிப்புடையவளாகவும்
நதேகமற்றவளாகவும் விராடனுடைய அந்தப்புரத்தில் ஸுகமாக
ரவேசித்தாள் ஜனமேஜயமஹாராஜரே! பணிவிடைசெய்யப்பட்டத
ிருந்தவளான தரௌபதியானவள், ஸுதேஷ்ணைக்கு ஊழியம்செய்து
காண்டு மிருந்த கஷ்டத்துடன் (அங்கு) வாஸஞ்செய்தாள் இவ
ராறு பாண்டவர்கள், ஒருவருக்கும் தெரியாமல் வாஸஞ்செய்யக்கருதி
புட்கப்பட்டமனத்துடனும் சாம்பஸில் மறைந்திருக்கின்ற அக்னி
பால் மூடப்பட்ட தேஜஸுடனும் விராடனிடத்தில் வஸித்தாக்கள்
புவவாதே, மங்களஸவருபிணியான கருஷ்ணையும் அந்தப்புரத்தை
புடைந்து வாஸஞ்செய்தாள்” என்று கூறினா

பாண்டவப்ரவேசபர்வம் முற்றிற்று

பதினேந்தாவது அத்யாயம்

ஸ ம ய பாலன பர்வம்.

(பாண்டவர்கள் தங்களுடையசேயகைகளால் விராடனை ஸநதோ
ஷிக்கச்செய்ததும், பீமன் மஹாமல்லனைக்கொன்றதும்)

ஜனமேஜயா, “இப்படி விராடநகரத்தில் வஸிப்பவர்களும்
ணமையான பராகரமமுள்ளவர்களும் புருஷோத்தமர்களுமான
ாண்டவர்கள் அதற்குமேல் என்னசெய்தார்கள்?” என்றுவினவ,

உன்னுடைய சோகையை நான் எண்ணுகிறேன் ஸைரத்தரி ! உன்கேட்குகொள்ளுகிறேன் எவ்விதத்தாலும் நான் உன்னை மதிக்கவில்லை கலயாணி ! என்கணவனுடைய சிலத்தினிடமிருந் உண்டான பயத்தினால், நீ என்னிடம் வலிப்பதை நான் விருவிலலை” என்றான்

தரோபதி, “(தேவி) நான் விராடராஜராலாவது வேறொருவலாவது தேவகந்தாவயக்ஷாகளாலாவது கெட்டெண்ணத்ததுடன் பாதற்குமுடியாதவன் நற்குலத்திலுபிறந்தவாகளும் நல்ல வரதமுள்வாகளும் தேவாதிதேவர்களுக்குப் புதராகளும் ஸூரியனுக்கும் அனிகுக்கும் ஒப்பான கார்தியுடையவாகளுமான ஐந்தகந்தாவாக எனனைக காககின்றார்கள் கெட்ட ஸவபாவமுள்ள எந்த மனித கெட்ட எண்ணத்ததுடன் என்னைத தொடுவதோ அவன் அந்த இரலேயே உலகைகளால் அடிக்கப்பட்டு விரைவாக விழுவான் அகன்கண்களையுடையவனே ! எவன் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனாகி என்னை பாதத்துப் பேசுவதோ அந்த மனிதனுக்குப் பந்துகள் பூரமாத நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கோடி கணக்காகவும் இருந்தாலும் அவன் உன் முன்னிலையிலேயே மாண போவான் அப்படிப்பட்ட மனிதனை என்றும் முப்பதுவயதுப்பரு நிலையைப்பெற்ற தேவர்களாவது அஸுரர்களாவது பன்னகாகவது அந்தக் கந்தாவராஜர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கமாட்டார்கள் மமசயமில்லை ஸுதேஷ்ணேயே ! நீ என்னை ஸவஜனங்களுள்ளாவது பந்துக்களுள்ளாவது ஒருத்தியாகஎண்ணி என்னிடத்தில் நம்பிகளவை நான் மனிதர்களால் பாக்கத்தக்கவளல்லேன் எனனுடை நடக்கை இவ்விதமானதன்று எவன் எனக்கு எச்சிலைக்கொடுக்க மாட்டானோ, எவன் என்னைத தன்காலகளைக்கமுடிமபடி செய்யமாட்டானோ அந்த மனிதனுடைய அருகில் வாஸஞ்செய்வதினால் எனது டைய கணவர்களான கந்தாவர்கள் பரீதியுடையவர்கள் எந்தமனதன் மற்ற ஸாமான்யஸ்தர்களைப்போல என்னை விருமபுவதோ அந், மனிதன் அன்றிரவிலேயே வேறு சரீரத்தில் பரவேசிப்பான் ராபதன் ! நான் ஒருவராலும் (நல்லொழுக்கத்தினின்றும்) தவறச்செவதற்கு முடியாதவன் (துஷ்டர்களுக்கு) துன்பத்தை விளைவிக்கு தன்மையுடையவாகளும் பலசாலிகளுமான அப்படிப்பட்ட கந்தார்களான எனக்கு பராணந்தார்கள் இவ்வாறு (கந்தாவர்களால் ரக்ஷிபட்டு) வலித்துவருகின்ற என்விஷயத்தில் உனக்குப் பயமே வேட்டாம்” என்று மறுமொழி கூறினான்

வஸிப்பதில் இவ்வித தோஷமிருக்கிறது பயந்தவனே! நீ எவ்விதம
 ணனுக்கிராய் சிறந்த ஒளிபொருந்தியவனே! ராஜகருஹத்திலும
 ணனுடைய கருஹத்திலுமிருக்கிற ஸதீக்ளெல்லாரும் உன்னு
 நத்தியையே ஆசசாயத்தோடு பராக்கினராகள எனனுடைய வாஸ
 ஸ்தானத்தில் ஸமீபத்திலிருக்கிற இந்தமரங்களுடைய நீ பரா உ
 ணப்பார்த்து இந்தமரங்களும வணங்குகின்றன நீ எந்தப்புருஷனை
 ண ஆவலுள்ளவனாகச் செய்யமாட்டாய்? நீ மனிதர்களுக்கிரிய
 ந்ததை மீறினது ஆசசாயகரமும் உத்தமுமான ரூபத்தைத் தரி
 கிராய் இகழ்த்தகாத அங்கங்களுடையவனே! உன்னுடைய ரூப
 தை விலங்குஜாதியில் சோந்தவைகளும் ஆசசாயத்துடன் உற்றுப
 ராக்கின்றன (அவ்வாறிருக்க,) பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் உன்னை
 ஆசசாயத்துடன் பாரப்பாக்கொன்பதில் ஸமசயமென்ன இருக்கின்ற
 து? அழகிய இடையுடையவனே! ¹விராடராஜா உன்னுடைய உத்
 மமான சரீரத்தைப்பார்த்து, என்னை விட்டுவிட்டு முழுமனத்துட
 ன உன்னையே அடைவார நீண்டகண்களையுடையவனே! தோஷ
 ம்ற அங்கங்களுடையவனான நீ மனமகிழ்ந்து எந்தமனிதனைப்
 ரப்பாரயோ அவன் காமனுக்கு வசப்பட்டவனாவான் நல்ல மங்
 ளஸ்ரானருசெய்து அலங்காரங்களை அணிந்து, எந்தமனிதனை நீ
 ரப்பாரயோ அவனுக்கு வாட்டமாவது துக்கமாவது ஆலஸ்யமா
 து தோலவியாவது உண்டாகாது தோஷமற்ற எல்லா அங்கங்களுய்
 டையவனே! நீ நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டு எவனை அடை
 ரயோ அவனுக்குச் சோகமாவது மனக்கொதிப்பாவது கோபமா
 து உண்டாகாது நான் பொய்சொல்லவில்லை அழகிய புருவங்
 ளையுடையவனே! உத்தமியான நீ எவனுக்குடனபட்டு மடியினமீது
 ினவள்ளாவையோ அவனுக்குப் பிணியும் மூப்பும் பசியும் தாகமும்
 ணடாகா தருந்த உன்னுடைய இருக்கைகளாலும் எவனை நீ கட்டி
 ணைவாரயோ அவன் மரித்தவனானும் பிழைத்து விடுவானென்பது
 ணனுடைய எண்ணம் எவனுக்கு நீ மனைவியாவையோ, ஸந்தோ
 தத்தோடு எவனைக் கட்டிக்கொள்வாரயோ அவன் எல்லாதேவர்கள
 ளளும் மஹேந்தரனபோல மேனமைபெற்று வாழ்வான் அழகிய
 ராடைகளையுடையவனே! ஒருமனிதன் ஒருமாததினமீதேறி அந்த
 தையே வெட்டுவதுபோல ராஜகருஹத்தில் நீ எனக்கு ஆவாய
 தகிய புருவங்களுடையவனே! பெண் நண்டானது எவ்வாறு காப
 தைத் தனக்கு மருதபுவாகத் தேடிக்கொள்ளுகிறதோ அவ்வாறே

உபபதிதப்பட்ேன தரௌபதிதேவியானவள எனக்கு மாலினி
யென்று தானே பெயரிட்டாள தாமரைப்பூவிதழ்போன்ற கண்ணை
புடையவளான அந்தகருஷ்ணையானவள எனக்கு உயிருக்கொப்பான
தோழி மங்களகரமான முகமுள்ளவளே! நான் ஒரிடத்திலாவது
நெடுங்காலம் வஸிப்பதற்கு விருமபமாட்டேன இதுதான் எங்க
ளுடையவரதம் இப்படிப்பட்ட இந்தச் செய்கையானது எங்க
ளுடையகுலதாமம் எவன் எங்களுடையபொருளையும் தேசத்தையு
புடையையும் கவாவனோ, அவனவிஷயத்திலும் எங்களால் கோப
பாராட்டத்தக்கதில்லை (ஏனென்றால்,) எங்களுடையகுரு மிக்ககோ
முள்ளவா அப்படிப்பட்ட நான் பாததாக்களுடைய சோகத்தி
னால் ஆகரமிகப்பட்ட அங்கங்களுடையவரும் பாததாக்களோ
ஸமானமாக வரத்ததை அனுஷ்டிப்பவருமாயிருந்து எவ்விததி
ஸூரியாஸதமனமாகிறதோ அவ்விதத்தையே இருப்பிடமாகக்கொ
ண்டு செல்லமுடியாத காடுகளிலும் தீரத்தங்கனிலும் தடாகங்க
லும் பறபலவிதமானவைகளும் மனத்துக்கு இனியவைகளுமா
மலைகளிலும் ஸமுதரகாமிகளான நதிகளிலும் பாவேசிக்கமுடியா
பூமியிலும் ஸஞ்சரிக்கிறேன் இனிபசொல்லையுடையவளே! என்
டையபதிகள் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்குங்கால வீராகளைப் பதிய
க்க கொண்டவரும் தேவியுமான நான் தெய்வச்செயலால் குழநை
களிவிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டபொழுது உன்னுடைய பாததாவினுடைய
நன்னடக்கையைக் கந்தமாதனபாவத்தினிருந்தே கேட்டிரு
மேன் பராமமணாகளிப்பிருந்து மஹிமையைக்கேட்டு அந்தக் க
மாதனபாவத்தினினமே உன்னை அடைவதற்கு நான் விருப்ப
மேன் ஆதலால், நான் இவ்விடம் வந்தேன் எனக்குத் த
ராஜனும் வாயுவும் இந்தரனும் அவ்வாமே அஸுவினீதேவாகளு
குருக்கள் அவர்களுடைய அனுகரஹித்தினால் என்னை ஒரு பு
லவது அவமதிக்கச் சகதியுள்ளவனாகான்” என்று கூறினாள் த
பதியானவள் இவ்வாறு அந்த ஸுதேவ்ஷ்ணையைப் பாததுச்சொ
விட்டுக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு நின்றாள்

ஸுதேவ்ஷ்ணாதேவியானவள், ஸதிகளுள் சிறந்த தரௌப
யைப்பார்த்து வியப்புதறு, “கலயாணி! உன்னை நான் போஷிக்க
ட்டேன எனக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாயிருக்கின்றது இந்தர
உன்னைப்பார்த்தால் (உன்னிடத்தில்) கெட்ட எண்ணம் கொள்வ
(ஆதலால்) நீ இந்தஅரண்மனையில் வஸிப்பதற்குத் தகுந்தவள
யென்று நான் எண்ணுகிறேன், அழகிய இடையுள்ளவளே! இ

டிருந்தாலும் ஒப்பற்றதாக விளங்குகிறது. லோககாததாவான ப்ரம் தேவா உன்னைப் படைத்ததுவிட்டு (வேறு ஸதரீகளைப்படைப்ப, னினது) ஒழிந்திருப்பாரென்று நான் எண்ணுகிறேன் உன்னை பார்த்து ஸதரீகளே தருபதிடுபுகிறார்களில்லை புருஷர்களுக்கும் எவ்வாறு ஆசையுண்டாகாமலிருக்கும்? தளரிகளாலும் புஷ்பங்களாலும் பூங்கொத்துக்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் நிறைந்த வனத்தே தைகளும் உன்னுடைய ரூபத்தின் நிறைவினால் வியப்புறது உன்னைப்பார்க்கின்றார்கள் ஏ! கலயாணி! அந்தப்புரத்திலுள்ள ஸதர்களும் மருகங்களும் பசுக்கூட்டங்களும் புருஷர்களும் எல்லாரும்க்க வியப்புறது உன்னைப்பார்க்கின்றார்கள் மூவுலகங்களிலு உன்னைப்போன்ற ஒரு ஸுந்தரியானவள் இதற்குமுந்திப் பார்க்கப்படவுமில்லை, கேட்கப்படவுமில்லை நீ அழகிய கண்ணுள்ளவளாயிருக்கிறாய்” என்று கூற, தரெளபதியானவள் (பின்வருமாறு) மொழி கூறலானாள்

“நான் தேவஸதரீயுமல்லேன், கந்தாவஸதரீயுமல்லேன், யசஸதரீயுமல்லேன், கின்னரஸதரீயுமல்லேன், நான் ஸைரஸதரீஜா, யைச சோதவள, காட்டிலுள்ள கிழங்குகளையும் பழங்களையும் உண்பவள் என கணவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் (ஒருவனால்) கூந்தலில் பறறி இழுகப்பட்டேன், பயந்துகொண்டு கானகம் சென்றேன் அழகிய புருவங்களை யுடையவளே! நான் ஓரிடத்திலும் நிலையமறவளாகவும் காட்டிலுள்ள கிழங்குகளிகளைப் பசுக்கின்றவளாகவும் பன்னிரண்டுபுஷ்பகால அந்தக்காட்டில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்து உன்னருகில் வந்தடைந்தேன் நான் அழகாகக் கூந்தலைப்பின்னவும் விசித்ரமாக மணிகளைக் கோக்கவும் அறிவேன், மலவிகைகளையும் கருநெய்தல்களையும் தாமரைப்பூக்களையும் சோதது மாலைகளைத் தொடுக்கச் செய்தேன், சிந்துவாரக புஷ்பங்களாலும் ஜாதிபுஷ்பங்களாலும் தலைவங்காரங்களை ஒழுங்காகச் செய்தேன், கஸ்தூரியினாலும் காரகிசாரத்தினாலும் பத்ரலேகனத்தையும் செய்தேன், சிறந்த சந்தனத்தைச் சோப்பேன் பறபலவிதமும் மிக்க மங்களசரமுமான மாலைகளையும் தொடுப்பேன் கருஷண்ணுக்கு பரியமுள்ள பாயையாக ஸத்யபாமையை நான் ஆராதித்தேன், அவவாதே, பாண்டவர்களின் பாயையும் ஸதரீகளுள் உத்தமியுமான தரெளபதியையும் ஆரதித்தேன் • அழகிய புருவங்களையுடையவளான அந்த தரெளபதிதேவையினால் எனக்கு வேண்டிய வஸ்துக்களைக்கொடுத்தது மிகவும் ஸந்தே

மானகளுள் கின்னரிபோனறவனும், கங்கையைப்போல பரிசுத், மான அங்கங்களுடையவனும், சரத்காலத்தைச்சேர்ந்த ராதிரிபோனறவனும், உலகத்தில் (இவ்விதமான ஸ்வரூபமுடையவனென்று) எண்ணத்தகாதவனும், இளாதேவிபோல உததம்மான கோத்தியைப்பெற்றவனும், ஸாவிதரியைப்போல (எவ்விதத்தினாலும்) அவமதிக்கத்தகாதவனும், பரமமதேஜஸோடு கூடியவனும், ஸீதையைப்போல பதிவதையும், அருந்ததிபோல சுததையும், பரியமுள்ளவருமான அருந்தரொளபதியை ஸுதேஷணையானவள ஆசசாயத்தினால் மலாரதகண்களையுடையவளாகப் பின்வருமாறு கேட்கலானாள்

“தோஷமற்ற எல்லா அங்கங்களைபுமுடையவளே ! நீ யாரா ? எவ்விதத்தினின்று இங்கே வந்திருக்கிறாய் ? நீ எவ்னைச்சாரதவள விசாலமான கண்களையுடையவளே ! நான் உனக்கு எதைச் செய்யக் கடவேன் ? மறைந்திருக்கின்ற கண்க்கால்களுடையவனும், (நீண்டு குறுகியுமில்லாமல்) ஸமமான இரண்டுதொடைகளையுடையவனும் (சபதம், புத்தி, நாபி இம்) மூன்றுகளிலும் ஆழந்தவனும், (முகம் இரண்டுகண்கள் காது நகங்கள் ஸ்தனங்கள் பிடரி இரத) ஆறுகளிலும் உன்னதமாபிருப்பவனும், சிவந்திருக்கின்ற (உள்ளங்கை, உள்ளங்கால், கடைக்கணை, உதடு, நா, நகம் இரத) ஐந்து இடங்களிலும் பளபளப்புள்ளவனும், ஹமஸம்போலக் கதகதஸவரத்ததுடன்சேரும், அழகிய கூர்நையுடையவனும், அழகிய குரலுடையவனும் உயர்வனத்தின் மத்தியிலிருப்பவனும், பருத்திருக்கின்ற ¹கொங்கைகளுள்ளவனும், குழலமான இமைமயிரகளுள்ள கண்களையுடையவனும், கோவைப்பழம்போன்ற உதட்டையுடையவனும், மெலிந்த இடைப்புள்ளவனும், சங்கமபோன்ற கழுத்தையுடையவனும், மறைந்திருக்கின்ற நரம்புகளையுடையவனும், பூண்சந்தாணுகொப்பான முகத்தையுடையவனும், விலாஸங்களுடன்கூடியவருமான நீ, அஸுஸ்தாயோ ? கின்னரியோ ? கந்தாவஸ்திரீயோ ? வந்தேவதையோ ! அபஸரஸ்திரீயோ ! நாககன்னிகையோ ? தாரையோ ? அலப்புஸையோ ? மிஸரகேசியோ ? புண்டரீகையோ ? மாலினியோ ? நீ யாரா ? அந்தஅந்த லக்ஷணத்ததுடன்கூடின காஸமீரதேசத்தில் பிறந்த பெண்குதிரையைப்போல விளங்குகிறாய் நீ இந்நாரணியோ ? ருத்யபதனியோ ? ஸவதையோ ? ரத்திதேவியோ ? ஏ ! தேவி ! தேவகளுள் பரவித்ததிபெற்றவளான எந்தத் தேவஸ்திரீ, இங்கு வந்திருக்கின்றாய் ? சொல் உன்னுடைய ரூபமானது பூஷணங்களால் விடுபட

1. ஒருசொல்லிடப்பட்டது

எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்தியவனுமான அநததரோபதியான வள, சுறுதததிரமுடையவைகளும் மெல்லியவைகளும் நீண்டவைகளும் சுருண்டு மென்மையாயிருக்கின்ற துவளிகளையுடையவைகளும் அழகியவைகளுமான கூந்தல்களை உயரளபித்து முடித்துக்கட்டி வலப்பக்கத்தில் மறைத்துக்கொண்டு விராடனுடைய அநதப்புரத்தில் துழைந்து எதிரில்சென்று, ரதனங்களாலிழைக்கப்பட்ட விரிப்புடன் கூடின ஸவாணபீடத்திலிருப்பவளும் சிவந்ததும் மெல்லியதுமான ஆடையையுடுத்தவளும் மேகத்திலுள்ள மின்னல்கொடிபோன்றவளும் பறப்பலகைகளுள்ள (ரதனகாரதிகளால்) விசுதரமாயிருப்பவளும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் அழகியபுருவங்களும் கூந்தல்களும் இடைபுழைவளும் கூனாசுருக்கும் குளளாகருக்கும் மத்தியிலிருப்பவளும், யாகத்தில் அநேகபுஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியிலுள்ள யாகமேடைபோன்றவளும் எல்லா அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் ஐஸ்வரியமுள்ளவளும் அனேக ராஜபுத்தரிகளால்சூழப்பட்டவளும் ராஜமஹிஷிபுமான ஸுதேவ்னையைக் கண்டாள் அநத உததமஸதிக் கொல்லாரும் தரோபதியைப்பார்த்து மனவருத்தமடைந்து ஆஸனத்திலிருந்து விரைவாக எழுகிருந்து நான்குபக்கத்திலும் (தரோபதியைவந்து) சூழ்ந்து கொண்டாக்கள் அவர்கொல்லாரும் (தேவலோகத்திலிருந்து) வந்திருக்கின்ற தேவியான இரதராணியைப்போல அநததரோபதியைப்பார்த்தாக்கள் மறைந்திருக்கின்ற கணுக்கால்களையுடையவளும், உததமமான ¹இடைபையுடையவளும், சிவந்ததும் நீண்டுமிருக்கின்ற கண்களையுடையவளும், எல்லாவித்தத்திலும் மேன்மைபெற்றவளும், தோஷமற்ற அங்கங்களுையுடையவளும், வணங்கின சரீரத்தையுடையவளும், அழகிய இடைபையுடையவளும், அகிக்ருதுமையும் நெடுமையுமில்லாதவளும், அனேகம் புறங்களால் அடர்ந்த காட்டிலுள்ள பெண்மான போன்றவளும், இகழ்த்தகாதவளும், அழகிய கூந்தலையுடையவளும், மானபோன்ற விழியையுடையவளும், பயந்திருக்கின்ற பெண்மான போன்றவளும், கூட்டத்திலிருந்து தவறியிருக்கின்ற பெண்யானை போன்றவளும், லக்ஷ்மிதேவிபோன்றவளும், அகன்ற கண்களையுடையவளும், கீர்த்திபொருந்திய விதையைபோன்றவளும், நகந்தரங்களுள்ள ரோஹிணிபோன்றவளும், ஜவளிக்கின்ற அக்னிஜவாலையோன்றவளும், ருத்ரபத்னியாசியபாரவதிபோன்றவளும், மஹோத்தியினுடையகரை போன்றவளும், நாக்கன்னிகைகளுள்ள ஸுலபைபோன்றவளும், பெண்

அந்தத் தரோபதியானவள் அவர்களை நோக்கி, “(ஓ! நகரவாஸிகளே!) வந்திருக்கின்ற நான் ஸைராதரி, என்னைக்காப்பாற்றுகிறவளுக்கூட பததைச் செய்யவிரும்புகிறேன்” என்று மதுமொழிகூறினாள் அந்தத் தரோபதியினுடைய ரூபத்தினாலும் வேஷத்தினாலும் இனசொல்லாலும் சோற்றுகக்காக வந்திருக்கிறவளாக அவளை ஜனங்கள் நம்ப விலலை கேகயராஜகுமாரியும் விராடராஜனுடைய மனத்தாக்கு இனிய மனைவியுமான ஸுதேஷ்ணையானவள், உப்பரிகையிலிருந்து நான்கு பக்கத்திலும் பார்க்கின்றவள் தற்செயலாகத் தரோபதியைக்கண்டாள் விராடனுடைய மனைவியான அந்த ஸுதேஷ்ணாதேவியானவள் அவ்வித ரூபத்தை யுடையவளும் நாதனற்றவளும் ஸுற்றைவஸ்தாததைட்டுத்தவளும் ஸதீகளாலும் புருஷர்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டவளுமான அவளைக்கண்டு காரணயத்தினால் உண்டான பரபுடன, அவளிடத்தினின்று ஜனங்களை விலக்கி, “நீங்களெல்லாம் நம் அவளை இங்கே அழைத்துவாருங்கள் பதிவரதையான அந்தப் பண்ணைப்பாரத்தப்பொழுதே எனமனம் நடுங்குகிறது ஆதலால், உங்களுக்கு இஷ்டமிருந்தால் அந்தப் பண்ணை விரைவாக இங்கு அழைத்துவந்து (எனக்குக்) காண்பியுங்கள்” என்று சொல்லி, தனக்கத்தெல்லுள்ளவர்களான ஸதீகளையும் அவளை அழைத்துவருவதில் விருப்பமுள்ளவர்களான வருத்தஸதீகளையும் அனுப்பினாள் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்தஸதீகள் ஒருங்குசேர்ந்துத் தரோபதியினுடைய புருகில்சென்று அவளை அழைத்துவந்து அவளைப்பார்த்து எல்லாவிதத்தாலும் மதுரமான அக்ஷரங்களுடன் கூடின வாக்யத்தை உரைக்கலானார்கள் “ஏ! கல்பாணி! உப்பரிகையிலிருக்கின்ற ஸுதேஷ்ணாதேவி உன்னைப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டு உனக்காக எங்களை அனுப்பினாள் அவளைப்பார்க்க உனக்கு இஷ்டமிருந்தால் எங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டவளாக உன்னிஷ்டப்படி இப்பொழுது வா” என்று சொன்னார்கள் (பிறர்களுடைய) சொற்களின் பொருள்களை யறிவதில் ஸமாததையானத் தரோபதி அவர்களுடைய அவவிதமான பாரத்தையைக்கேட்டு, தன்னால் விரும்பப்பட்ட காயத்தினுடைய யதிகலாபத்தினால் ஸந்தோஷமடைந்து, அரண்மனைமேலேநோக்கி வந்தாள் தரோபதியானவள், எந்த இடத்தில் பரதான ராஜஸதீயிருக்கிறாளோ அந்த ராஜமாளிகையை அடைந்து, கீததியுள்ளவரும் ராஜபதனியுமான ஸுதேஷ்ணையை வந்தடைந்தாள் கறுத்த நடைகளை யுடையவளும் நாணமுள்ளவளும் இளங்கொடியோல சிசுமுற்றவளும் அழகிய இடையுள்ளவளும் மங்களமுள்ளவளும்

ல்லது உனக்கு இப்பொழுது விருப்பமிருந்தால் இஷ்டப்படி
 னது பச்சுக்கூட்டத்தை நீ பாதுகாத்துவா என்னுடைய பச்சுக்கள்
 ன்னிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்டவைகளாகட்டும் இடையாகளி-
 ள்ள பச்சுக்களை உனக்கு நான் தருகிறேன் ஒவ்வொருநிறத்திலும்
 னித்தனியாக லக்ஷக்கணக்கான பச்சுக்கூட்டங்களிருக்கின்றன உன
 டு விருமப்பபட்ட வரத்தை நான் உனக்குக்கொடுக்கிறேன் என
 டுடையபச்சுக்கள் உன்னிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்டவைகளாகட்டும்”
 னறுசொன்னான்

மஹாத்மாவும் பாண்டிபுத்ரனுமான ஸஹதேவன் இவ்வாறு
 ராடனோடு சோகக்கொழிந்து இஷ்டப்படி பச்சுக்களுக்கு ரக்ஷகனா
 ருக்கும் நிலைமையை அடைந்து, அஸ்திகிரியில் பரவேசித்திருக்கின்ற
 ாயனபோல, அஜனாதவாஸஞ்செய்துகொண்டு வஸித்தான பழ
 றபராகரமமுள்ள பாண்டவர்கள், கடலால்குழப்பப்பட்ட பூமியை
 னவதற்கு முயற்சியுள்ளவர்களாக, உள்ளபடி அஜனாதவாஸத்தை
 னுஷ்டிப்பதற்காக பரநிஜனஞ்செய்தபடியே இவ்விதமாக விராட
 ிடத்தில் வஸித்துவந்தார்கள்

பதினான்காவது அத்யாயம் பாண்டவபரவேசபாவம். (கோடீர்ப்பீ)

(க்ரௌபதியானவள் ஸைந்திரீவேஷந்தரித்து ஸுதேஷ்ணையி
 னுடைய அரண்மனையில் வஸித்தது)

பிறகு, அழகியகூந்தலையுடையவளும் பாலகத்தஞ்சுந்தவளும்
 தத்மான சிரிப்புடையவளும் பருத்த வட்டமான கொங்கைகளை
 டையவளும் மங்களுமுள்ளவளும் கறுத்தகண்களையுடையவளும்
 றத்தகிறமுடையவளும் கருஷ்ணைஎன்கிற பெயருடையவளும் பய
 தவளும் அந்ததரௌபதியானவள் மருதுவானபின்னலம்பிராகளை
 பரத்தூக்கி முடிந்து வலப்பக்கத்தில் மறைத்துக்கொண்டும் அதிக
 ராக அழகுகடைந்ததும் பெரிதுமான ஒருவஸ்தரத்தை உடுத்துக்கொ
 டும் ஸைந்திரியினுடையவேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டும் விராட
 ரத்தில்புகுந்து துயரத்தை அடைந்தவளபோலச் சென்றாள் அவ
 ரப்பாரப்பதற்காக அங்குள்ளபுருஷர்களும் ஸதீகளும் நான்குபக்
 கதிலிருந்தும் ஓடிவந்து அவளைப்பார்த்து, “பெண்ணே! நீ யார்?
 னைச்செய்ய விருமபுகிறாய்?” என்று வினவினார்கள் ராஜேந்தரே!

1. ‘ஸைந்திரீவேஷ ஸமயதா’ என்பது விடப்பட்டது-

ஞ ன விராடன, “சதருக்களை அழிப்பவனே! நீ பராமமணலே
அல்லது ராஜாவோ, ஸமுதரமஞ்ஞத பூமியை ஆளும் அரசனான
ருபமுடையவனாக இருக்கிறாய், உண்மையைச் சொல் உன்னிடத்
இடைததன்மையானது பொருத்தமாயில்லை எந்தஅரசனுடைய
யத்திலிருந்து இவ்விடம் வந்திருக்கிறாய்? எவ்விதமான சிறந்த
பம், உன்னிடத்திலிருக்கின்றது? நீ எங்கனிடத்தில் எவ்விதமாக
பொழுதும் வஸிக்கப்போகிறாய்? உனக்கு இங்கு என்ன 1வேத
வேணமும், சொல்” என்று வினவ, ஸஹதேவன், “ராஜரே! பா
புதராகள ஐவருளளும் யுதிஷ்டிரராஜா ஜயேஷ்டர் அவருக்கு எ
லக்ஷம் பசுக்களுடைய வாக்கங்கள் நூறு நூறுக இருந்தன வே
பதினாயிரம் பசுக்களுமிருந்தன அப்படியே இன்னும் வேறான
பதினாயிரம் பசுக்களும் இருந்தன அவைகளுக்கெல்லாம் ந
இடையாக இருந்தேன் எனனைத் தந்தரீபாலனென்று எல
ளும் சொல்வாராக (நான் இருக்குமிடத்துக்குச்) சுற்றிலும் ப
யோசனை தூரமவரையில் ஓரிடத்திலாவது பசுக்களைப்பற்றியத
சென்றதும் நிகழ்வதும் வருவதும் மறந்தமான ஒன்றும் என
அறியப்படாததாக இராது மஹாதமாவான் அந்தயுதிஷ்டிரருடை
குணங்கள் என்னால் நன்றாய் அறியப்பட்டிருந்தன சூருதேசத்த
ரான் அந்தயுதிஷ்டிரரும் என்னால்ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டவரான
என்னால் எண்ணப்பட்டிருக்கின்ற பசுக்கள் கணக்கிட்டு அறியமுடி
தவைகளும் மிகப்பெரியவைகளும் அதிகப்பாலுள்ளவைகளும் அ
கங்களும் கன்றுகளுள்ளவைகளும் நல்லஸவபாவமுள்ளவைகளும்
னறன் பசுக்கள் (என்னால் பாதுகாக்கப்பட்டால்) விரைவில் அ
மாகின்றன அப்பசுக்களிடத்தில் இப்புவியில் ஒருவிதமான ரோ
மும் உண்டாகிறதில்லை அந்தஅந்தஉபாயங்களால் என்னால் இ
அறியப்பட்டிருக்கின்றது இவைகள்தாம் என்னிடத்திலுள்ள
பங்கள் ராஜரே! எந்தக்காளைகளுடைய மூதாததை மோந்
பார்த்து மலட்டுப்பசுவும் கன்றைனுமோ, அவ்விதமான உயா
லக்ஷணமுள்ள காளைகளையும் நான் அறிவேன்” என்று மறுமொ
கூறினான்

மதஸ்யதேசாதிபதியான விராடன், ஸந்தோஷத்தினால் குளிரா
மனத்துடன் மாதரிபுதரனான பாண்டவனைப்பார்த்து, “இழிவா
தொழிலை உனக்கு (ஏற்படுத்த) நான் ஸமமதிக்கவில்லை, இந்தப் பூ
முமுமையையும் நீ ரக்ஷிப்பதற்குத்தகுந்தவனாயிருக்கிறாய் பரபு

உமமுடைய பசுக்களுக்கு) துஷ்டமருகங்களிடமிருந்தும் ரோகத்தி
 னிடமிருந்தும் காட்டுத்தீயினிடமிருந்தும் திருடனிடமிருந்தும்பயம்
 உண்டாகாது ராஜரே! உமமுடையபசுக்கள் அதிகப் பாறுள்ளவை
 களும் எண்ணிக்கையினால் அதிகப்பட்டவைகளும் பிணியற்றவைக
 ளும் நல்ல புஷ்டியுள்ளவைகளுமாகும்” என்று கூறினான் அரசன்,
 ஸஹதேவனுடைய வாரதத்தைப்பக்கேட்டு, அவனைப்பார்த்து ஸந
 தோஷிததுப் புகழ்நது, “வீர! உன்னிடத்தில் இடையாக்களின் தன்
 மையை நான் பாரக்கவில்லை உறுதியுள்ள உன்னுடையசரீரமானது
 தையத்தினால் கூத்தரியனுடைய சரீரம்போலவும் குருவம்சத்தில்பிற
 நவனுடைய சரீரம்போலவும் விளங்குகிறது உன்னுடையசரீர
 மானது பாண்டித்யமில்லாததாகக் காணப்படவில்லை நீ இந்தராஜ
 பத்தில் எனக்கு ஆலோசனைசொல்லுகிற மந்தரிஸ்தானத்தை வஹித
 துக்கொண்டிரு பருஹஸ்தியானவா இந்தரனுடன்கூடின தேவா
 களைப்போல நீ அரசாக்களோடுகூடின இந்த மதஸ்யதேசத்தை
 ஆண்டுக்கொண்டிரு அழகிய வேஷமுள்ளவனே! நீ என்னுடைய
 எல்லாச்சேனைகளையும் காப்பாற்ற உனக்குத் தகுதியான கத்தியை
 எடுத்துக்கொள் ஸேனையை ரக்ஷிச்சிற பாரததைப்பொறுத்தது, என
 னுடைய ஸைனயத்தாக்கு நீ தலைவனாயிரு விலைக கையிலளி”
 என்று ஸநதோஷமுள்ள மனத்தோடு கூறினான் விராடராஜனுல்
 (இப்படிச்) சொல்லப்பட்டவனும் குருவம்சத்தில் பிறந்தவாருள்ள
 உத்தமனும் அகிபுத்திசாலியுமான ஸஹதேவன் மதஸ்யதேசத்தில்
 மிகச்சிறந்தவனுன் விராடராஜனைப் புகழ்நது நமஸ்காரஞ்செய்து,
 “ராஜரே! ஸாரமான என்னுடைய வாக்யத்தைக்கேளும் நான் கிறு
 வன், ஒருவிதஜாதியால தோஷமுள்ளவன் நீ திகளில் தருநதஆலோ
 சனையுடன் கூடியிருக்கும் தன்மை எனக்கு இப்பொழுது எவ்வாறு
 உண்டாகும்? தோஷமற்றவரே! அரசரே! நாங்கள் எங்களஜாதிகு
 ரிய தொழில்களாலேயே ஸநதோஷமடைகிறவர்கள் (ஆதலால்,) பசு
 க்களைக் காக்கும்விஷயத்தில் எனக்குக் கட்டளையிடும் நான் வைஸ
 பன் எனக்கு அறிஷ்டநேயியென்று பெயர் நான் குருஸரோஷ்டா
 களான பாண்டவாருடைய பசுக்களைக் காக்கும் அதிகாரத்தில்
 இருந்தேன் ராஜஸரோஷ்டார்களான அநதப்பாண்டவர்கள் இருக்கு
 மித்ததை நான் அறியவில்லை பரஜைகளுக்குத் தலைவரே! உமமி
 த்தில் வாஸஞ்செய்ய விருப்பமுற்றிருக்கிறேன் பாபுவே! இதைத்
 தவிர வேறுதொழில்லால் ஜீவிப்பதற்கு எனனால் முடியாது, உமமைத்
 தவிர வேறொருவரும் என மனத்துக்கு பரியமில்லை” என்றுசொன்

குதிரைத்தொழில் தகாது பாபபதற்குஇனியவனே ! எனக்கு உன்
 னுடைய இந்தததாசனமானது புதிஷ்டமாருடைய தாசனத்துக்கு ஒட்
 பானதாகவேஇருக்கிறது இகழ்ததகாதவரானஅநதப்பாண்டவா
 வேலைக்காராகளைவிட்டுநீங்கிஎவவாறுகானகத்திலுள்ளசரிககிறாரோ
 எப்படிஸுகமாகவளிக்கிறாரோ?" என்றான் உத்தமனானகநதாவனுக்கு
 ஒப்பானவனும் யௌவனமுள்ளவனுமான அநதநகுலன், ஸந்தோவு
 முற்றவிராடராஜனாலஅவ்வாறு பூஜிக்கப்பட்டான பரியமாகவுமநே
 ததியாகவும் வஸித்துவருகின்றநகுலனை அஜநாதவாஸகாலத்தின்
 டையில் எவ்விதத்தினாலும் யாரும் அறியவில்லை

பதினமூன்றாவது அத்யாயம்

பாண்டவபரவேசபாவம். (தோடாச்சி)

(ஸஹதேவன் இடையனுடையவேஷம்தரித்து விராடநகரத்தில்கேள்
 ரதும், விராடன் ஸஹதேவனுக்குப் பசுக்களிராக்கிக்கும்
 அதிகாரம் கொடுத்ததும்)

பிறகு, சந்தரனபோனறவனும் யாகத்தில ஹவிஸுகளாக
 ஹோமம்செய்யப்பட்ட அக்னிபோனறவனுமான மறநெருவன கான
 பட்டான அவன் உலகத்தைவிளங்கச்செய்கின்ற பாலஸூயன்
 போல அழகியதோற்றமுள்ளவனாகக் காணப்பட்டான வருகின்ற
 அநதஸஹதேவனை, முந்தியிருக்கின்றவிராடராஜன் உடனே கை
 டான எல்லாருடையமனத்தையும்கவரும் காரதியுள்ளவனும், யௌ
 வனமுள்ளவனும், பண்கவாகளைஅழிக்கும்திருமையுடையவனும், மே
 தத்தினின்றும் விடுபட்ட சந்தரமண்டலம்போனறவனும், (ஸபை
 நோக்கி) வருகின்றவனும், அளவுள்ள கோலுள்ளவனும், அழகிய
 தோற்றமுள்ளவனும், தும்புகளையும் அணைக்கிறதையும் நாணகயி
 றையும் நீண்டதும் பரகாசமுள்ள அனேகம்பிராகளாலே நன்றாக
 சோத்து முறுக்கப்பட்டதுமான சரடடையும் பின்புறத்தில்கட்டி
 கொண்டிருப்பவனுமான அநதஸஹதேவனை அநதஸபையிலுள்ள
 ஜனங்கள் தனித்தனியாகக் கூடக்கொண்டு பார்த்ததாக விரா
 வானான் அநதஸஹதேவனும் அரசனைநோக்கி, "ராஜரே ! என்னை
 பசுக்களுக்குத் தலைவனாக ஏற்படுத்தும் எனனால் காப்பாற்றப்பட்ட
 உம்முடைய பசுக்கள் தெளிவான நிதையுள்ளவைகளாயிருக்கும்
 நான் திறமையுள்ளஇடையன் (எனனால் நன்றாகப்போஷிக்கப்படு

ன சம்பளத்தையும் போஜனத்தையும்விருமபிப பிழைக்கவேண்டு
மன்று எண்ணாங்கொண்டு இப்பொழுது உமமுடையபட்டணத்தை
ந்து அடைந்தேன் நான் உமமுடையகுதிரைகளைக் கட்டுகிறவனும்
மமால் நன்றாகப் போஷிக்கப்பட்டவனுமாயிருக்க விருமபுகிறேன்
மக்கு இஷ்டமிருந்தால் என்னைக் குதிரைகளுக்குத் தலைவனாக ஏற
ததும்” என்றுசொன்னான் விராடன், “நான் உனக்கு வாறு
ங்கலையும் பொருள்களையும் சம்பளத்தையும் கொடுக்கிறேன் நீ
திரைக்காரனாயிருப்பதற்குத் தஞ்சைவனல்லன் நீ எவ்விடத்திலிரு
ந் வருகிறாய்? நீ யாரைச்சாராதவன்? நீ எவ்வாறு இங்கு வந்தாய்?
ன்னிடத்தில் எவ்விதச் சிலப்பிதையை இருக்கிறது? சொல்” என்று
னவ, நகுலன், “பாண்டுபுத்தராகள ஐவருள்ளும் ராஜாவானயுதிஷ்டி
ஜயேஷ்டர் பகைவர்களை அழிப்பவரே! அவரால் நான் முற்கா
த்தில் குதிரைகளவிஷயத்தில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பெற்றிருந்
தன் நான் குதிரைகளுடைய ஸ்வபாவத்தை அறிவேன், பலவித
ன் அபாவசிக்கையையும் துஷ்டக்குதிரைகளை அடக்குமவிதத்தை
குதிரைகளுக்குச் செய்பதக்க எல்லாச் சித்தஸையையும் அறி
வன் என்னிடமிருக்கும் குதிரைகள் பயப்படமாட்டா பெண்
திரைகளும் என்னிடத்தில் துஷ்டத்தன்மசெய்யா அவ்வாறிருக்க,
ணக்குதிரை எவ்வாறு துஷ்டத்தனஞ்செய்யும்? என்னுடையதிற்
மயை அறிந்தே அந்தப்பாண்டுபுத்தரான யுதிஷ்டிரா ‘காரதிகன்’
ன்றே என்னைப் பேரிட்டு அழைப்பா தேவராஜனுக்கு மாதலி
ராலவும் தசரதமஹாராஜனுக்கு ஸுமந்தராபோலவும் ஜமதகனியி
டைய குமாரரானபரசராமருக்கு ஸுமஹன்போலவும் நான் உம
ந் ஸாரதிபாயிருந்து உமமுடையகுதிரைகளைப் பழக்குகிறேன்
ஹாராஜரே! மனிதர்களுக்கெல்லாம் ராஜாவான யுதிஷ்டிரருடைய
ட்டனையினால் நான் லக்ஷக்கணக்காகவும் கோடிக்கணக்காகவுமுள்ள
திரைகளுக்கு ரக்ஷகனாக இருந்தேன்” என்றுகூறினான்.

விராடன், “என்னிடத்திலுள்ளவாஹனங்களான குதிரைகளெல்
ம இப்பொழுதே உனக்கு அதின்மாயிருக்கட்டும் மேலும், என்னு
ய குதிரைவீரர்களும் ஸாரதிகளும் உனக்கு ஸ்வாதீனங்களாயிருக்
ட்டும் தேவதைக்குழப்பானவனே! இவ்விதமான உன்னுடைய
ட்டும் நிறைவேற்றப்பட்டது மற்றும் உன்னால் எதிர்பாரக்கப்
பிருக்கின்றவர்தைச்சொல் குதிரைத்தொழில் உனக்குத் தகுதி
க்ககாணப்படவில்லை நீ அரசன்போலவிளங்குகிறாய் உனக்குக்

பரிசாரிகைகளுக்கும் கற்பித்ததான அநதப்பாண்டவன் அநத உரையினுடைய பரீதிகுகும் உரியவனான சிறந்த கோட்பாடுகையுடைய அநதததனஞ்சயன் அவவாறு அவாகளுக்கு பரியதனை செயதுகொண்டு அவாகளோடு அநத அநதப்புரத்திலேயே வான் செயதுவநதான அவவிடத்தில் அநதநிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற அராஜனை வெளியிவிருக்கும் ஜனங்களுவது மறற ஜனங்களாவது அறியவில்லை

பன்னிரண்டாவது அதயாயம் 1

பாண்டவபரவேசபாவம் (தோடாச்சி)

(நகுலன் விராடனை அடைந்து தனக்கு அஸ்வசாஸ்திரத்திலுள்ள ஸாமாந்தியத்தைக்கூறியதும், விராடன் நகுலனுக்குக் குதிரைகளைக் கொடுக்கும் அசிகாரத்தைக்கொடுத்ததும்)

பிறகு, விராடராஜன் குதிரைகளைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற பொழுது, பரபுவான்மற்றொருபாண்டுகுமாரன் காணப்பட்டான். கின்றவனான அநதப்பாண்டவனை ஸாமானயஜனங்கள் மேகத்தினுள் விடுபட்டிருக்கின்ற சந்தரமண்டலத்தைப்போலக் கண்டாக அவன் இங்குமங்கும அநதக் குதிரைகளைப்பார்த்ததான பாரக்கிற அநதநகுலனை மதஸ்யராஜன் கண்டான். பிறகு, அநதவிராடன் குருவேலாததமனை அநதநகுலனைப்பார்த்து, அப்பொழுதுஸபையிலிருக்கின்றவர்களைப்பெல்லாம் வினவினான். “பெளவனமுள்ளவனும் உனுடைய ஸபையைநோக்கி வருகிறவனுமான இவனை யாராவது திறகுமுன் பார்த்ததுண்டா? இவன் எனக்கு பரியனாயிருக்கிற இவனுடைய தாசனமும் எனமனத்தாக்குப் பிடித்திருக்கிறது யாவது ஒருவன் இவனைப்பார்த்திருந்தால் சொல்லட்டும். இவன் உனுடைய குதிரைகளை அடக்கடி பாரக்கிறான் ஆதலால், நிச்சயம் இவன் குதிரைகளுடைய ஸவபாவங்களை அறிந்தவனாகவும் ஸமாஸாஸகமியிருக்கவேண்டும். இவன் விரைவாக அருகில் பரவேசிகுப்படி செய்யப்படலாம். இநதவிரன் தெய்வம்போல் விளங்குகிறான். என்றான் மதஸ்யராஜன். இங்ஙனம் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிற பொழுதே, கௌரவாக்களுள் சிறந்தவனான நகுலன் ஸபையை விவாக அடைந்தான். பிறகு, கௌரவாக்களுள் உத்தமனான நகுல விராடராஜனை நமஸ்கரித்து அருகில்வந்து அவனைப்பார்த்து, “ராஜே

செய்து ஆண்டுவுருவாயாக நான் உண்மைசொல்லுகிறேன். நான் உனக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கிறேன்” என்றான் அந்நரசன் இவன் என்ன செய்யப்போகிறான் என்று அறியவிரும்பாம்கொண்டு அவனுடையமுன்னிலையில் நீண்டவைகளும் வாணமுள்ளவைகளும் நாணகயிறுள்ளவைகளும் பலமுள்ளவைகளுமான தன்னுடைய அநேக விறகளை அவனுக்குக் கொடுத்தான் பிறகு, அராஜகனான, “பரபுவே! என்னால் இவ்விதமானவிலலானது எடுக்கப்பட்டதில்லை, இப்படிப்பட்ட விலலானது ஒரிடத்திலும் பரக்கப்பட்டதுமில்லை” என்னப்போன்ற விலலானிகளும் பூமியில் இல்லை நான் நாடயமாடுவேன், பாடுவேன், வாதயங்களை வாசிப்பேன் நாததன்சிறைச் செய்விகளும் விஷயத்தில் எனக்கு விசேஷமான ஸாமாத்தியமுண்டு ஆதலால், ராஜரே! உத்தரைக்கு நாததன் தைக்கற்றபிக்கிறதற்காக என்னை மறுக்கொள்ளும் நான் தேவிகு நாததன் தைக்கற்றபிக்கிறவராவேன்” என்று மிகச் ஆண்மைபற்ற வாதத்தைப்பச சொன்னான் ராடராஜன், “பருஹன்னையே! உனக்கு அவ்விதமானவாதத்தைத் தருகிறேன் எனப்பண்ணையும் எனப்பண்ணைப்போன்ற மறுமுள்ளவாதிகளையும் நாடயமாடுமபிசெய” என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு, அழகியஇடைபையுடையவளும் அழகியவளுமான தனபுத்திரியைத் தானே அழைத்துச் சந்தோஷமுள்ள மனத்தோடு அவளைப்பார்த்து, அழகிய சரீரமுடையவளே! பருஹன்னையென்கிற இவன் உனக்குத் தோழியாயிருக்கட்டும் பெண்ணே! இவன் மிக்க பரீதியால்குக்கடப்பட்ட ஸநேஹமுள்ளவளாகவும் எப்பொழுதும் உனக்கு பிறகு ஒப்பாகவும் வேண்டிப்பக்கண்ணகையும ஆபரணங்களையும ஸ்திரீகளையுமுடையவளாகவும் மங்கலாகியாகவும் எல்லா ஜனங்களுடன்களிலும் தடையற்றவளாகவும் ஸஞ்சரிக்கட்டும் கெட்டவதில் பிறந்தவர்களுக்கு இவ்விதமான வடிவம்திராது இப்படிப்பட்ட ஒருத்தி நடைத்தவறுதலுள்ளவளாயிருக்கமாட்டாள்” என்று மிரிஞ் அராசன் தன்னுடைய பறபல மந்தரிகளோடு ஆலோசித்து அந்நராஜனுனை ஸ்திரீகளைக்கொண்டு விரைவாகப் பரீஷிக் செய்து (அந்நாஸ்திரீகளால்) அவனுடைய உறுதியான நபுமஸ்கதரணம்பையும் கேட்டுப் பிறகு அவனைக் கன்னிகையினுடைய அந்நபுரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான் பரபுவான் அந்நாததன்ஞ்சயன் ஸாடனுடைய குமாரிக்குக் கானத்தையும் வாதயம் வாசிப்பதையும் பித்தான அவவாரே அந்நததததரையினுடைய தோழிகளுக்கும்

* 1 இது, குறிப்புமொழியாகக் கொள்ளவேண்டும்

னதுநகரத்தில் ப்ரவேசித்திருக்கிறான். இவனைப்பார்த்து, 'தேவேந
 ரானுடைய குமாரனோ பரமமாவின்னுடைபுதரனோ பரமமதேவன
 நானோ பாவதிபுதரனோ குபேரனுடைய புதரனோ' என்று எனக்கு
 ஸந்தேஹமடையிருக்கின்றது" எனமொழிந்தான் சதருக்களை
 அழிப்பவனும் இந்தரனுக்குஓப்பானவனுமான அநதஅராஜுன்ன,
 ஸபையிலுள்ள அனேகாகளபாக்கையில், ஸபையைத்தாண்டி அரசு
 னிடமவந்தது, "ராஜரே! நான் பருஹன்னனைஎன்னும் பெயருள்ள
 வன், நாட்டியமாடுகிறவன் நான் பின்னலை நன்றாகப் பின்னுவேன்
 அழகானகுண்டலங்களை இடுவேன், மாலைகளைத் தொடுப்பேன்
 உடைகளை ஸ்தத்தஞ்செயவேன், ஸநானமசெய்விப்பேன், கண்ணாடி
 யைத் துடைத்துவைப்பேன் திலகங்களிடுவதிலும் எனக்குஸாமாத்
 தியமடண்டு நபுமஸகாக்குக்கும் பாலாக்குக்கும் மற்றுமுள்ளஜனந
 களுக்குமநாததனமபழக்குவதிலும் வித்தியாபயாஸமுறைகளைக்கறப்
 பதிலும் எனக்குத் திறமைஉண்டு, பின்னல்களில் பூக்களைத் தை
 பேன் அநதசெய்யகையில் ஸதரீசன் என்னைக்காட்டிலும் ஸாமாத்
 யத்தில் மேலாயிருக்கமாட்டார்கள்" என்றுசொன்னான் அராஜுன்ன
 இவ்வாறு தன்னுடையசெய்கையை விதிப்படி கம்பீரத்தாடென விராட
 ராஜனிடத்திலெதிரிவித்தாநின்றான் அதிககீர்த்தியுள்ளவனானவிராட
 ராஜன், தன்ஸமீபத்திலவந்திருக்கின்றவனும் உயரந்தவனுமானஅ
 ருணைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து, "அஸாரமானஇரதவேஷம் உனக்கு
 தகாது சிங்கமபோன்றஅரசனே! ஆணமையிலலாமலிருப்பது உன்
 குத் தகாது பரபுவே! உன்னுடையமேனியானது பூதபதியி
 டையமேனிபோல மங்களகரமானவேஷங்களாலும் பூஷணங்களாலும்
 அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது மேகங்களாலஅடர்ந்து வியாபிக்க
 பட்டிருக்கிற ஆகாயத்தில் கிரணக்கூட்டங்களையுடைய ஸூரியனுடை
 வடிவமபோல உன்னுடையவடிவம் விளங்குகிறது பருத்தமப்
 நீண்டுமிருக்கின்ற உன்னுடைய இருக்கைகையும விலலானதுபிடிக்க
 பட்டால் விளங்கச்செய்யுமென்று நான் எண்ணுகிறேன் உனக்கு
 தருந்ததான் விலலைப்பிடித்து மிகவும்உறுதியுள்ளவனாக இப்பொழு
 இந்தத்தேசத்தையும் இந்தப்பட்டணத்தையும் காப்பாற்றுவாயா
 பருஹன்னனையே! நீ என்னுடைய புதரனுக்குஓப்பாக இரு
 பிராயமுதிராதவனாயிருக்கிறேன், உனக்குப் பொருளைக் கொடு
 தேன் பரபுவே! என்னுடைய இந்தப்பட்டணமுழுவதையும் நீ க
 பாயாக நான் உனக்கு ஒருவிதமான நபுமஸகத்தன்மையை
 காணவில்லை நீ மதஸ்யதேசத்தை விரைவாக வருத்தியுடை

களுமான அமபுகள புறறில பாமபுகள நுழைவதுபோல அரஜுன
 னுடைய தேகத்தில் நுழையடும் (அடியில்கட்டப்படடிருக்கிற)
 மயிலே தாகைகளால விளங்குகின்றவைகளும் ¹ஒன்றி நபின ஒன்றாகத்
 தொடர்ந்து செல்லுகின்ற மயில்களபோன்றவைகளும் தொடர்ச்சியாக
 விழுந்து கொண்டிருக்கின்றவைகளுமான அமபுகளுடைய ஒலியானது
 (மலைபோல இடைவெளியில்லாமல் தொடர்ந்து) செல்லுகின்ற பனி
 களுடைய சப்தமபோல (அனைவராலும் கேட்கப்படலாம்) 'புத்தத்'

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பாழுதே பூமிபிலவிழடும் பகைவரைவாடடுபவர்களான கௌர
பாகள பசுக்களைப்பிடித்துக்கொண்டு இஷ்டப்படிபோகடும் அல
து, தோகளிலிருந்துகொண்டு என்னுடையபோரைப் பராகடும்”
எனறுகூறினா

நாற்பத்தோன்பதாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

வல்லவரும் குருவிராகளுக்கு ஆசாயரும் சரதவாஸுடை
 தருமான கருபா, (காண்பைப்பாதத்), “ஏ! ராதேய! ததைக்கேட்டு
 பாழுதுமே உனக்குப் போரில் மிகக் கொடியபுத்தியிருக்கிற
 ராததற்குடையஸ்வபாவத்தை நீ அறியவில்லை (அவற்றின்
 ம நீ யோசிக்கவில்லை சாஸ்திரங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு
 கப்பபடபீதிகள் அனேகமுண்டு அவற்றுள், யுத்தமா
 ருமெப்பாவமென்று முற்காலத்துவழக்கத்தை அறியாதவர்கள் வெ
 ினறாகள தேசகாலத்தோடுகூடியபுத்தம் வெற்றியைக்கொடுக்க
 அதுவே காலவேறுபாடோடுகூடியிருந்தால் இவ்வுலகில
 டைவினைவிக்கும் தருதஇடத்திலும் தருதகாலத்திலும்
 ரியிப்பபட்டவிகரமமானது மன்களத்தினபொருடாகும் (தேச
 றுக்குடைய) ஒற்றுமையினால் மேனமேலும் காரியம்செய்யப்பட
 னமும் 1ரத்தருசெய்யபவ்னுடைய அதிகாரமத்தினால் ஸாதிகத்த
 காரயத்தைப் பணடிதாகள், (வெற்றியைக்கொடுக்கக்கூடிய
) நம்பமாட்டார்களல்லவோ? (தற்காலநிலைமையை) ஆலோ
 றகால பாரததனோடு போராபுரிவதற்காக நெருங்குவது நமக்குத்
 ததன்று ஏனெனில், (இந்தஅரஜுன்ன) ஒருவனாகவேபோரில்
 பாகளைத் தாது அடிப்பதற்கு வல்லமைபொருந்தியவன்
 பணடிதாகள், என்னால்செய்யப்பட்ட இந்தரதம் மிகவும் உறுதியா
 இதனால் தேவர்களையும் ஜயிக்கலாம் எனனும் ரதகாரனுடையவாரத
 நம்பி, தேசகாலங்களைக்கவனியாமல் போருக்கு முயற்சிசெய்யார்கள
 ல உன்னுவாரததையைநம்பி நாங்கள் எவ்வாறு யுத்தம் செய்யலாம்?
 டிழையஉரை

(இவன்) ஒருவனாகவே (முன்பு) கௌரவர்களைக் காப்பாற்றினான், ஒருவனாகவே அகனியை தருபதி அடையும்படி செய்தான், ஒருவனாகவே ஐந்துவாஷ்காலம் பாமமசாயத்தை அனுஷ்டித்தான், ஒருவனாகவே ஸுபதரையை (ரத்தினி) மீதேற்றிவைத்துக்கொண்டு தன்னை தவர்தவயுத்தத்துக்கழைத்தான், (ஒருவனாகவே) வனவாஸஸமயத்தில் ஸைந்தவனை ஜயித்து, பிறகு, கருஷ்ணையை மீட்டுக கொண்டு வந்தான், ஒருவனாகவே ஐந்துவாஷ்காலம் இந்தரணித்ததி லிருந்து அஸ்தரங்களைக் கற்றுக்கொண்டான், ஒருவனாகவே பனகவா களைவென்று கௌரவர்களுக்குப் புகழை உண்டுபண்ணினான் பனக வரை அடக்குபவனான அராஜுனன் ஒருவனாகவே கந்தாவராஜாவான சிதரஸேனையும் எவவித்ததாலும் ஜயிக்கமுடியாத அவனுடைய ஸேனையையும் போரில் பலத்தினால் வென்றான் (இரத்தப்) பார்த்தன ஸவயமவரத்தில் க்ஷத்திரியர்களை ஜயித்துச் செல்வமுள்ள பாஞ்சாலியை அடைந்து அவனை எடுத்ததுக்கொண்டு சென்றான் நீ அப்பொழுது எவ்விடம் சென்றிருந்தாய்? அவ்வாறே, தேவர்களாலும் கொல்லத் தகாதவர்களான நிவாதகவசாகளும் காலகேயாகளென்கிற அஸுரர்களும் ஒருவனாலேயே யுத்தத்தில் (அடித்துத்) தள்ளப்பட்டார்கள் ஏ! காண! அந்தப்பாண்டவர்களுள் ஒவ்வொருவராலும் மன்னர்கள் ஸவாஜீனப்படுத்தப்பட்டதுபோல நீ ஒருவனாக இவ்வுலகில் முன்பு எந்தக்காரயத்தைச் செய்திருக்கிறாய்? இந்தரனும் யுத்தத்தில் பார்த்தனோடு போர்புரிவதற்குத் தகுந்தவனல்லன் அந்தப் பார்த்தனோடு யுத்தம் செய்ய விரும்புகிறவனுக்கு மருந்து செய்யத் தக்கது நீ கோபம் கொண்டிருக்கின்ற பாம்பின்பலலை வலக்கையைத் தூக்கி ஆட்காட்டி விரலால் பிடுங்கி எடுப்பதற்கு விரும்புகிறாய்! அல்லது, மதங்கொண்டு காட்டில் தனித்து ஸஞ்சரிக்கின்ற ஒரு யானையின்மீது அங்குசமில்லாமலே ஏறிப் பட்டணம் செல்ல விரும்புகிறாய் நீ நெய்யினால் நனைக்கப்பட்டவனும் மெல்லிய ஆடையை உடுத்தவனுமாகி, நன்றாகழுடப்பட்டி நெய்யினாலும் இறைச்சியினாலும் ஊன்ராலும் ஹோமம் செய்யப்பட்ட அக்னியின் நடுவில் செல்ல விரும்புகிறாய் காண! எவன் சரீரத்தைக் (கயிறுகளால்) கட்டிக்கொண்டும் அவ்வாறே கழுத்தில் கலலைக் கட்டிக்கொண்டும் இருக்கின்ற ஓழ்வு ஸமுத்தரத்தைத் தாண்டிவான்? அதில் ஆணமையேது? காண! அஸ்தரப்பயிற்சியில்லாதவனும் மிக்க பலமற்றவனுமான எவன் அஸ்தரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் சிறந்த பலசாலியுமான அப்படிப்பட்ட பார்த்த

னுடன் போபுரியவிரும்புவனே அவன் செட்டபுத்தியைப்பூட்டும்
வன் நமமாலேயே இப்புவியில் பதினமுன்றுவாஷ்காலம்
முறுமபடி செய்யப்பட்டபாரததன் கட்டிலிருந்துவிடப்பட்ட
போல நமமை மிச்சமவைக்கப்போகிறதிலை கிணற்றிலம்^{நீதி}
பட்ட நெருப்புப்போலத் தனியிடத்திலவாஸஞ்செய்யும் பார,
ஆரியாமையால் எதிர்த்துச்சென்று மிக்க பயத்தைஅடைந்தவிட
போம் பஞ்சகருவியிலிடைநெருப்பை ஒருவன் எவ்வாறு அவிப
ரான? போரில் கொடியமதங்கொண்டவனும் (போருக்கு) வந்திருக்க
னவனுமான பாரதனை நாம் (எல்லோருஞ்) சோநது (எதிர்த்துப்)
போபுரிவோம் நாம் முயற்சியும் வன்மைபுமுள்ளவாகளும் படை
ய அணிவகுத்துக்கொண்டவாகளும் (பணகவளை) அடிக்கும் தன்மை
ள்ளவாகளுமாகி, யுத்தத்தினப்பொருட்டு ஸநததனாகவந்திருக்கின்ற
நதரகுமாரனானபாரதனை (எதிர்ப்போம்) வஜரபாணியானமேஹ
தரனை அஸுராகள சூழ்நதுகொளவதுபோல, தேராளிகளிறகிறநத
பூஜுனனைத் தேராளிகளாகிய (நாம்) அறுவரும் முயற்சியுடன் தகை
து நான்குபக்கத்திலும் சூழ்நதுகொளவோம் காண! த்ரோணா,
ராயோதனன், பீஷ்மா, நீ, த்ரோணபுதரன், நான் ஆகியஎல்லாரும்
ராதனை(எதிர்த்துப்) போபுரிவோம் நீ ஸாஹஸம்செய்யாதே
நாம் ஒன்றுசேராமல் யுத்தத்தில பாரதனை வெல்லப்போகிறதிலை
பாரில் நாமெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்தே பாரதனை வெல்வோம்”
னுக்கறினா

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

கோகரஹ்ணபாவம் (தோடாச்சி)

11.2 (கர்ணன் க்ருபரைநிந்தித்ததும், அஸ்வத்தாமா காணையும்
துர்யோதனனையும் நிந்தித்ததும்)

அரசரே! போரவீரர்களுள் தலைவனான காணன் கருபரு
ய்வாரததையைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு பராமமனரான கரு
நாரிந்தித்து மறுபடியும்(பின்வருமாறு) வசனிக்கலானான் “ஆசா
பயத்தினால் பணகவனிடத்தில் அன்புபாராட்டுகிறாரென்று நான்
னக்கிறேன் பயந்திருப்பவா போபுரியவேண்டாம் நான் போ
கிறேன் ஐயா! பலஹீனரானஉமக்கு, வாருணம் ஆகனேயம்
மயம் வாயவயம் என்கிறஅஸ்தரங்களும பரமமகிர்ஸன்கிறஅஸ

நாமும் வீண (உமமாலும்) மஹாரதாக்களாயிருக்கின்ற 1 தகப்பன்
பிள்ளைகளாலும் மிதானுக்குச்செய்யவேண்டியதான இந்தக்காரயம்
செய்யப்பட்டது எனுமானனுடையசோறும் உங்களுள் அனுபவிக்க
பட்டது நீங்கள் இஷ்டப்படிபோகலாம் நீர் நாள்தோறும் பிச
செய்யும், யாக்களாகரும்குமிடம்செல்லும், சராததபோஜனங்களைச்
சாப்பிடும், இப்பொழுது யுத்தத்தினால் எங்களைப்பயப்படுத்தாதீர்
பரசராமரிடமிருந்துஅயலித்ததும் என்னுவிடப்பட்டதுமான அஸ
தாமானது இந்தபூமியையும் கொளுத்தும், பாணிபுத்தராகளுள்
நருவனான இந்தஅரஜுனை யுத்தத்தில்கொளுத்தும்என்பதில் ஸம்
சயம்என்ன? மாதலயாக்கள் பாண்டவனைச்சாரந்து பலமுள்ளவார்களும்
பகைவா்களுடையபடையை அழிப்பவா்களுமான கீசகா்களுடைய
வழியை வந்தடையப்போகிறா்கள் அவா்களை நான் கொல்லப்போகி
றேன் நீர்வீட்டுக்குப்போகலாம் வேதமோதுகின்றவா்களும் பிறரிடத்
தில் நேசித்துப் பேசுகின்றவா்களுமான (உங்களுக்கு இங்கு)
எனன்காரயம் 2 எனறுகூறினான பேசுகிறவா்களுள்மிருந்தவரும்
பரதாபமுள்ளவருமான அஸ்வத்தாமா அவனுடைய அந்தவாரத்தை
யைக்கேட்டு, தூயோதனையும்பாரத்துச் சொல்லலானா

‘காண! நாம் இன்னும் பசுக்களைஜயிக்கவில்லை, வேறுஎல்லையை
யும் அடையவில்லை, ஹஸ்தினாபட்டணத்தையும் அடையவில்லை நீயோ
புகழ்ந்துகொள்ளுகிறாய் பராமமனோத்தமாக்கள் அனேகதாமசாஸத்
தங்களைப் படித்திருக்கிறா்கள் அவைகளில்அரசனைச் சூதாட்டத்தில்
ஜயிக்கலாமென்பதைப் பார்த்ததுண்டா? பெரியசண்டைகளைச்செய்து
(பகைவா்களை) வென்று மிகுதியாகப்பொருளை அடைந்துபூமிமுழுதை
யும் ஜயித்தும் இவ்வுலகில் சுற்றியிருந்தவா்கள் புகழ்ந்துகொள்கிற
தில்லை அகனி வாயினிறசொல்லாமலே (பதார்த்தங்களைப்) பகவும்
செய்கிறான் ஸூயன் பேசாமலே பரகாசிக்கின்றான் பூமிசராசரங்க
ளுள்ள உலகங்களைப் பேசாமலே தாங்குகிறது செல்வமடையத்
தக்கனவும் கேட்டைஅடைவியாதனவும் நான்குவாணங்களுக்கும்
உரியனவுமானசெய்கைகள் மஹரிஷிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்
றன பராமமனன், வேதமோதி, தான் யாகம்செய்யலாம், யாகம்
செய்விக்கலாம் கஷ்டரியன், பொருளைத் தேடிவந்து, தான் மாதிரியே
யாகம்செய்யலாம், யாகம்செய்விக்கக்கூடாது வைஸயன் பொருள்
களைப்பெற்று வேளாண்மைத்தொழில்முதலியவற்றைச் செய்யவேண்
டும் சூதரன் நாள்தோறும் 3 நீர்நொச்சியின்செய்கையைஅடைந்து

1, 2 தரோணா அஸ்வத்தாமா எனறுகருத்து

3 ஜலத்தைக்கண்டவுடன் வணங்குவது நீர்நொச்சியின்செய்கை

நமஸ்காரத்தாலும் கட்டளையைச் செய்வதாலும் முனையாணங்களுக்கும் பணிவிடைசெய்யவேண்டும் பெருமபாக்யமுள்ளவர்கள் சாஸ்தத்தில் சொல்லியமுறைப்படி நடந்து இரதபபூமியையும் பெற்று மிக பெரியபாகங்களைபும் செய்கின்றார்கள் ஒ! ஸூத! கீழ்க்குறித்த ஜாதிகளுள் உன்னுடையது எந்தஜாதி? என்னமந்தரங்கள்? எந்தகாமங்கள்? ராஜனுக்கு (நன்மையை)ச் சொல்லுகின்றவன, (அரசனிடத்தினின்று) போகங்களைப் பெறுகின்றவன, (அரசனை) அடக்கி ஆள்பவனென்னும் ஜாதிகளுள் உன்னுடையது எந்தஜாதி? என்றா

அய்யவத்தாமா, கௌரவஸபையில் தூயோதனனையும் காண்கிறபுமநன்குபார்த்து மிக்ககோபங்கொண்டு தூயோதனனை அடக்கி ஸூதா 'எந்தக்ஷத்திரியன் சூதாட்டத்தால் ராஜ்யத்தைப்பெற்று ஸூதோதரம் செய்வதற்குத்தகுந்தவனாவான்? இரததருதராஷ்டரபுத்தரன் அவ்வாறு கொடுந்தன்மையுள்ளவன் தனையில்லாதவன் அவ்வாறு, பொருள்னைப்பிறப்பு பக்ஷிவேடடையாகுகிறவேடனபோலக் கபடத்தேடும் வஞ்சனையுள்ள உபாயங்களோடும் ஸஞ்சரிப்பவனான எந்தபுத்தர் சாலிதான் தற்புகழ்ச்சிசெய்துகொள்ளுவான்? உன்னுடையபொருள்கவரப்பட்ட தனஞ்சயனையாவது நகுலனையாவது ஸஹதேவனையாவது? எந்த 1 தவையுத்தத்தில் ஜயித்தாய்? எந்தயுத்தத்தில் யுதிஷ்டிஷ்டம் பலசாலிகளுள் சிறந்த பீமனும் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்? எந்தயுத்தத்தில் முன்பு இரதரபரஸ்தமானது உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டது? இழிவானகாரியங்களைச் செய்வனே! அவ்வாமே, ஓற்றை ஆடையுடுத்தவரும் வீட்டுக்கு விலக்காரியிருந்தவரும் ஸபைபை ஆடையுடையடி செய்விக்கப்பட்டவருமான கருஷ்ணையை நீ ஜயித்தயுத்தம் எது? பொருளாசைகொண்ட நீ, வாஸனையைவிருமபுகிறவன் சந்தனமரத்தை அறுப்பதுபோல இழிவானசெய்கையைக்கொண்டு இரதபாண்டவர்களின் பெரியவேரை அறுத்துவிட்டாய் அதைப்பற்றி விதுரா என்னசொன்னார்? மனுஷ்யர்களுக்கும் புழு எறுமபுழதலானமற்றபராணிகளுக்கும்கூடச் சக்திக்குத்தக்கப்படி கோபமிருப்பதைக்காண்கிறோம் (ஆகையால்,) தரோபதியினுடைய துன்பத்தைப் பாண்டவன் பொறுக்கத்தக்கவனல்லன் தாராததராஷ்டராக ஸூதையநாசத்தின்பொருட்டுத் தனஞ்சயன் தோன்றிவிட்டான் நீ அண்டித்தனியிருந்தும் ஆசாயரை அவமதிக்கவிருமபுகிறாய் வைரத்ததமுடிக்கவந்தவனான ஜிஷ்ணுவானவன் நம்மில் (ஒருவரையும்) மிச்சம்வைக்கப்போகிறதில்லை புத்திசாலியானபாண்டுபுத்தரனோடு இவ

லகில தேவர்களாவது கந்தாவர்களாவது அஸ்ரர்களாவது ராக்ஷ
 ளர்களாவது பயத்தினால் போபுரியமாட்டார்கள் (அரஜுனன்)
 ருவனயிருந்தாலும் கோபங்கொண்டு புத்தத்தினால் எவனெவனை
 ப்படுதே அவனவனைக் கருடன் வேகத்தால் மாதந்தஷ்டப்பதுபோல
 ராசஞ்செய்து (வைரத்தினுடைய) முடிவை அடைவான் உன்னைக்
 ராட்டிலும் வீரயத்தினால் மேலானவனும் வில்லில் தேவராஜனுக்கும்
 தத்ததில் வாஸுதேவருக்கும் ஒப்பானவனுமான அந்தப்பராத
 னனை எவன் பூஜிக்கமாட்டான்? தேவதையைத் தெய்வசக்தியினாலும்
 னுஷ்யனை மனுஷ்யசக்தியினாலும் (எதிர்த்துப்) போபுரிபவனும்
 புலதரத்தை அஸ்தரத்தால் ராசஞ்செய்யவனுமான அரஜுனனுக்கு
 ப்பாணமணிதன் எவன்? சிஷ்யன் புதரனைக்காட்டிலும் குறைந்தவ
 ளல்லென்று தாமசாஸ்தரங்களை அநிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்
 ிந்தக்காரணத்தினாலும் தரோணருக்குப் பாண்டவன் அன்புக்குரிய
 யனயிருக்கிறான் நீ சூதாடினதுபோலவும் இந்தரபரஸத்ததைக்
 வாரத்ததுபோலவும் தரோளபதிபை ஸபைக்கு இழுத்தவரத்ததுபோல
 யும் பாண்டவனோடு புத்தம் செய் உனக்கு அம்மானும் கற்றறிந்த
 யனும் க்ஷத்திரியதாமஸ்களை நன்கு அநிந்தவனுமெட்டசூதாட்டத்தை
 மீளியாட்டாக்கக்கொண்டவனும் காரதாரதேசாதிபதியுமான இந்தச்
 சஞ்ஞியும் இப்பொழுது போபுரியட்டும் காண்டவமானது பாச
 ளைக்களை எறியாது, ¹ கருத்தத்தையும் ² தவாபரத்தையும் எறியாது
 ளவலிக்கின்றவைகளும் காமைபுள்ளவைகளுமான அந்தஅந்த அம்
 புக்களைக் காண்டவம் பரயோகிக்கிறது காண்டவத்தினின்று விடு
 பட்டவைகளும் கழுகிறகுக்கடியவைகளும் நன்கு சாண்பிழக்கப்
 பட்டவைகளும் மலைகளையும் பிளக்கின்றவைகளுமான அம்புகள்
 லக்ஷ்யங்களை அடியாமல்) நடுவில் நிலலா அந்தகன் வாயு மருதபு
 அவவாரே வடவைத்தீ இவர்கள் ஒருஸம்பம் மிகுதிவைத்தாலும்
 வைப்பார்கள் தனஞ்சயன் கோபங்கொண்டால் மிச்சம் வைக்கமாட்
 ளான் நீ ஸபையில் மாமனுடனேசேர்ந்து சூதாடினதுபோலவே
 போரில் ஸுபலனுடையபுதரனை சஞ்ஞியினால் நன்குக்காக்கப்பட்டுப்
 (பார்த்தனோடு) போபுரிவாயாக ³ ஆசாரிய இஷ்டப்படி புத்தம்செய்
 பட்டும் நான் தனஞ்சயனோடு போபுரியேன் பசுக்களிருக்கு
 மிடத்தைக்குறித்து மதஸ்யராஜனவந்தால் அவன் நம்மால் போபுரி
 யத்தக்கவன்” என்று கூறினான்

1 பாசிக்கையின் நாலு எண்ணுள்ள பக்கம்

2 பாசிக்கையின் இரண்டு எண்ணுள்ள பக்கம்

3 (உனது) 'புத்தவீரர்கள்' என்பது வேறுபாடும்

ஐம்பததோராவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம். (தோடாச்சீ)

(பீஷ்மா தூயோதனனைக்கண்டித்ததும், கோபங்கொண்ட அஸ்வத்
தாமாவை ஸமாதானஞ்செய்ததும், தூயோதனனும் கர்ணனும், கீந
பரையும் தீரோணரையும் பொறுக்கும்படி வேண்டியதும்)

பிறகு, சந்தனுக்குமாரரானபீஷ்மா, அந்தக்கொளவஸபையி
தூயோதனனைப்பார்த்து அறம்பொருள்களுள்ளதும் சேஷமதையு
ம நன்மைபையும் பக்கத்தக்கதுமான இவ்விதவார்த்தையை
உரைக்கலானான் “ தீரோணரும், (விஷயங்களை) நன்றாக அறிந்திருக்க
றா” கருபரும் (விஷயங்களை) நன்றாக அறிந்திருக்கிறா ஆசாயபுத்
ரான அஸ்வததாமாவும் இயற்கையானதும் நிச்சயமுள்ள துமான (வர
தையை) நன்றாகச் சொல்லுகிறா சாணனோ சூதரீயதாமத்தினால் மா
ரம் போபுரிய விருமபுகிறான் அறிவுள்ளமனிதன் ஆசாயரை அ
மதிக்கக்கூடாது தேசகாலங்களை நன்றாக ஆலோசித்து புத்த
செய்யவேண்டுமென்பது எனனுடைய எண்ணம் எவனுக்கு ஸ
பனபோனவர்களும் (பகைவர்களை) அடிக்கும் தன்மைபுள்ளவ
ருமான ஐந்துபகைவர்கள் இருக்கிறார்களோ அறிவுள்ள அவன
அவர்களுக்கு அபிவந்ததினோருருக்குவகாலத்தில் எவ்வாறு புத்த
மயக்கம்கொள்ளமாட்டான்? தாமத்தை அறிந்தவர்களாயிருந்தாலு
ம்காராயத்தில் எல்லா ஜனங்களும் புத்திமயக்கம் கொள்ளுகிறார்கள்.
ஆகையினால், அரசன் செய்வதக்கதினை உண்மையை அறிகிறதில்லை.
தூயோதனனும் தூயபுத்தியுடையவனாகி, தன்ஞ்சயனை நேரிடபா
தும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை புத்திவீனனான அவன் கோபத்துக்கு
படன்பட்டவனாகி (அந்த அரஜுனனுடைய வாஸனையை) முக
வில்லை” என்றா புத்திமான்களுள்கிற தவரும் பாதகுலத்திலு
பிறந்தவர்களுள் மேலானவருமான பீஷ்மா ராஜாவைப்பார்த்து இவ்வாறு
சொல்லிவிட்டுக் கைகூப்பி, மறுபடியும் தீரோணபுத்ரரைப்பார்த்து
“வரவார்த்தையுடன் (பின்வருமாறு) சொல்லலானான் “காணன் தேஜ
ஸப்பெருக்கச்செய்வதற்காக உம்மைப்பற்றிச் சொல்லியவார்த்தையை
ஆசாயபுத்ரரான (கீ) பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென பெரிய
நாயகம் நோருருக்கிறது குருபுத்ரனான அரஜுனன் (புத்தத்த
து) வந்திருந்ததால், விரோதம்பாராட்டுவதற்கு இது காலமன்று
மமாலும் ஆசாயராலும் கருபராலும் எல்லாம் பொறுக்கத்தக்கது

ஆதித்யனிடத்தில் ஒளி நிலைபெற்றிருப்பதுபோலவே உங்களுடைய
 புஸ்தரபாணடிதயம் நிலைபெற்றிருக்கிறது சந்தரணிடத்தில் காரதி
 வலித்ததாலும் குறைவற்றதாயிருப்பதுபோல உங்களுடையதில்பரம
 ணயமும் பரமமாஸ்தரமும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன ஒருவனிடத்
 தில் நான்குவேதங்கள் காணப்படுகின்றன ஒருவனிடத்தில் சுஷ்ணிய
 தஜஸ காணப்படுகிறது பாரதாங்களுக்கு ஆசாயமும் புதரனுடன்
 டிவருமான தரோணரைத்தவிர வேறொருவரிடத்திலாவது இந்த
 இரண்டும் முழுதும் இருப்பதாக நாம் கேட்கவில்லை என்பது என்
 னுடைய எண்ணம் வேதாந்தங்களும் புராணங்களும் பழமையான
 இதுவாஸமும் (தரோணரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன) பரசுரா
 மரைத்தவிர வேறுஎவன் தரோணரைக்காட்டிலும் மேலானவனாய்
 ருக்கிறான்? பரமமாஸ்தரமும் வேதங்களும் இவரைத்தவிர வேறொரு
 வரிடத்திலும் காணப்படவில்லை ஆசாயபுதரா பொறுத்துக்கொள்ள
 வேண்டும் கலகத்துக்கு இது ஸமயமன்று (இங்கு) வந்திரு
 கின்ற இந்தரகுமாரனுடன் நாமெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து போ
 புரிவோம் விதவான்களால் இவ்வுலகில் ஸையத்துக்குச்சொல்லப
 பட்ட வயஸனங்களுள் கல்கமானது முகயமென்றும் மிகக்கொடி
 தென்றும் கற்றறிந்தவர்கள் எண்ணுகிறார்கள்” என்று கூறினா
 அஸ்வத்தாமா, “புருஷநிர்மலநதவரே! நீதிதவருத்தான எங்களு
 டைய இந்த (வார்த்தை) இவ்வாறு நிரந்திரத்தக்கதன்று ஆனால்
 கோபத்தினால் ஆகரமிகப்பட்ட ஆசாயா (அர்ஜுனனுடைய) குண
 வகளைச் சொன்னா பகவானுயிருந்தாலும் (அவனிடத்திலிருக்கிற
 குணங்கள் கொள்ளத்தக்கன ஆசாயனாயிருந்தாலும்) (அவனிட
 த்திலுள்ள) தோஷங்கள் உரைக்கத்தக்கன எல்லாவித்ததாலும்
 எவ்விதமுயற்சியினாலும் புதரனவிஷயத்திலும் சிஷ்யனவிஷயத்திலும்
 ஹித்தத்தையே சொல்லவேண்டும் இந்த ஆசாயா பொறுத்துக்கொ
 ளளவேண்டும் இவரிடத்தில் பொறுமைபைவேண்டிவர்கள் ஆசா
 யா பேசிக்கப்பட்டாமிருந்தால் 1 மிச்சமுள்ளகாயம் நிறைவேறினத
 கும்” என்றா பரதகுலத்திலிற்றந்தவரே! பிறகு, தூயோதனன்
 காணனோடும் பீஷ்மரோடும்சேர்ந்து தரோணரையும் மஹாபலசா
 யான கருபரையும் (பிழைகளைப்) பொறுக்குமாடி வேண்டினான் தமே
 ணா, “முதலில் சந்தனுபுதரரான பீஷ்மாசொல்லிய இந்தவார்த்தை
 யினாலேயே நான் கோபம்தணிந்தேன் இந்தஸமயத்தில் மேலா
 வேண்டியகாயம் செயலாம் பார்த்தனுவன் தூயோதனை யு

1 வேறுபாடும்,

ரத்தில ஸாஹஸ்ததினாலோ மோகத்தினாலோ அணுகாதபடி (நாம) செய்யவேண்டும் வனவாஸகாலமானது நிறைவேற்றமவிரூதநால நனஞ்சயன (தனனை வெளியில) காணாபியான தனசெலவததை அடை யாதவனான (இந்தஅராஜுன்ன) இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட (நம முடையஅகரமததைப்) பொறுக்கவில்லை இந்தஅராஜுன்ன தூயோ நனனை எவ்விதத்தாலும் அணுகாமலும் (கௌரவ) ஸேனையையுப் பிதாறகச்செய்யாமலும்ருக்குமவண்ணம் முறைசெய்யவேண்டும் என னாபுதரரே! தூயோதனனாலும் முனபு இவ்விதமானமொழிஉரைசு ப்பட்டிருக்கிறது அதை நினைத்து உள்ளபடி நீர் சொல்லவேண் டிம்” என்றுகூறினார்

ஐம்பத்திரண்டாவது அதயாயம் கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

- (பீஷ்மர், பலகாரணங்களால் பாண்டவர்களுடன் ஸந்தியேவது நல்லதென்றதும், துர்யோதனன்மறுத்ததும், யுத்தஞ் செய்வதற்குத்தொடர் படைகளாவதுத்ததும்)

பீஷ்மர், “1கலைகளும் காஷ்டைகளும் முஹூர்த்தங்களும் நனறுசோரது தினங்களாகின்றன பக்ஷங்களும் மாஸங்களும் பக்ஷதரங்களும் கரஹங்களும் ருதுக்களும் சோககப்பட்டு ஸமவத வரங்களாகின்றன இவ்வாறான காலத்தினப்பிரிவினால் காலசகரமநடை பெற்றுவருகிறது அவைகளுடைய காலாதிசயத்தாலும் ஜயோதி கரஹங்களுடைய மாறுபாட்டினாலும் ஐந்தாவதுஐந்தாவது வாஷத் தில் இரண்டுமாஸகாலங்கள் அதிமாஸங்களாகவற்படுகின்றன இந் நபபரினமுனறுவாஷங்களுக்கும் ஐந்துமாஸங்களும் பன்னிரண்டு மாதங்களும் அதிகமாகின்றனவென்பது என்னுடையபண்ணம் நேற மறக்கே (பாண்டவர்களால் பரதிஜைநூபண்ணப்பட்டிருந்த வன வாஸகாலமானது) முடிந்ததுவிட்டது அக்காரணத்தினால்தான் பீபத ஸுவானவன இங்குவந்தான் இந்தப்பாண்டவர்களால் எவைஎவை பரதிஜைநூசெய்யப்பட்டனவோ அவைஅவைபெல்லாம் உள்ளபடி புணுஷ்டிக்கப்பட்டன இவ்விஷயத்தை இவ்வண்ணம் நிச்சயமாயத் திரிந்துகொண்டபிறகு, பீபதஸுவானவன(யுத்தத்துக்கு) வந்திரு கிறான் (பாண்டவர்கள்) ஐவரும் மஹாதமாக்கள் எல்லாரும்அறம் ப்பாருள்களை அழிந்தவர்கள் யுதிஷ்டிரமஹாராஜனைத் தலைவனாக

கொண்டவர்கள் தாமதத்தினின்றாவவாறு தவறுவார்கள்? தாமபுத்ரன்
காமத்தினாலாவது கரோதத்தினாலாவது பேராசையினாலாவது கா
கரோதங்களாலுண்டாகும் பயத்தினாலாவது ஸநேஹத்தினாலாவது
மோஹத்தினாலாவது தாமதத்தை தாண்டமாட்டான் குருதிபுத்ர
கள் ஆசையற்றவர்கள், ஒருவராலும்செய்யமுடிபாத காரயத்தை
செய்தவர்கள் அவர்கள் அதாமத்தினால் அலபமானநாட்டைவிரும
மாட்டார்கள் அந்தக்களையவந்தனர்கள் அப்பொழுதே பராக்ரம
தைவெளிப்படுத்த விருமபினர்கள், ஆனால், தாமபாசத்தில்கட்டு
பட்டு கத்திரியவரத்தத்தினின்ற தவறாமலிருந்தனா பொய்யென்றுப
ஸித்திபெற்றது (அந்தத்தாமநந்தனனிடத்தில்) அவமானத்தைஅடை
பும் பாரததர்கள் மானத்தைஅடைந்தாலும் அடைவார்களேயல்ல
மல் பொய்யை எவ்விதத்திலும் சொல்லமாட்டார்கள் புருஷரின்
மேம்பட்டவர்கள் ஸமயமேநாந்தால் வஜ்ராயுதத்தைகையிலேநி
மேஹந்தரனால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தாலும் தம்பொருள்களை வி
மாட்டார்கள் பாண்டவர்கள் அப்படிப்பட்ட வீரமுடையவர்கள்
லரோ? நாம், படைபாளிகளனைவருள்ளுஞ்சிறந்த ஆஜுனனை
போரினத்திதது சணடைசெய்யவேம் ஆதலால், இரதஸமயத்தி
மங்களத்தைஉண்டுபண்ணுவதும் உலகத்தில் ஸாதுக்களால் அனு
டிகப்பட்டதுமானகாரயம் விரைவில் செய்யப்படலாம் உங்க
டையபொருளானது பக்கவரைஅடைப்பேண்டாம் குருகுலத்தி
பிறந்தவனே! போரில் எப்பொழுதும் வெற்றியேண்டாருமென
நான் ஒருபொழுதும் எண்ணமாட்டேன் ராஜேந்தர! தனஞ்சயனு
வந்துவிட்டான் போர்தொடங்கப்படுமாயின், உயிரோடிருப்பதே
மரணமோ வெற்றியோ தோல்வியோ அவஸமயம் ஒருவனைஅடையு
இல்து ஐயமின்றிக் காணப்படுகிறது ராஜேந்தரனே! ஆகையால்
போருக்கேற்றகாரயமாவது ¹தாமததுடன்கூடினகாரயமாவது வி
வாக்ச்செய்யப்படவேண்டும் தனஞ்சயனவந்துவிட்டான் பாரதன்
ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் அம்புகளால் பூமியைஎரித்துவிடுவான் உ
னபிறந்தவர்களோடு² ராதுகொண்டு யுத்தத்தில் கெளரவர்களை எ
த்துவிடுவானென்பதில் யாது ஸந்தேஹம்? கௌரவர்களுள்மேன்மை
பெற்றவனே! ஆதலால், நீ விருமபினால் ஸந்தியைசெய்துகொள்
எனறுகறினா தூயோதனன், “பிதாமஹரே! பரபுவே! நான்

¹பாண்டவர்களுடன் சணடைசெய்யாமல் நேசித்து அவர்களுக்
ராஜயத்தைக் கொடுப்பது தாமததுடன்கூடின காரியம்' எனப்பது பழை
உரை

நாடடையோ கராமதையோ ஸேனையையோ ஏவலாளாகளையே அல்லது சிறிதுபொருளையோ (எதையும்) பாண்டவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் போருக்குவேண்டியகாராயமனைத்தும் நன்கு அனுப்புக்கப்படலாம்” என்றுசொன்னான் பீஷ்மருடையசொல்லும் அவ்வாறே தூயோதனனுடையசொல்லும் ஒயந்தவுடன், அந்தணரிற்சிந்தித்த தரோணரும் காலத்துக்கேற்றதும் பொருளமாறுபடாத்தும் போருக்குத்தக்கதும் அந்தத்துடன்சேரத்ததுமான சொல்லைச்சொல்லலானான்

“தூயோதன! மறுபடியும் நீ சொல்லப்படத்தக்கவனாயிருக்கிறாய் உலகத்தில் உனக்கு நிகாயா? உனக்குவிருப்பமிருந்தால் இந்த விலையத்தில் என்னுடையஆலோசனையையும் கேள் குருநரதன் அல்லவீதத்தினாலும்எனனால் நன்மையே சொல்லத்தக்கது அரசன் பட்டையில் நாலிலொருபாகத்தை அழைத்துக்கொண்டு விரைவாகக் கொல்லட்டும் பிறகு, (பட்டையின்) மற்றொருநாலிலொருபாகமானது பசுக்களைஒட்டிக்கொண்டுபோகட்டும் நான்கள் பாதிப்பட்டையின் பாண்டவனைஎதிர்த்துப் போர்புரிகிறோம் நானும் பீஷ்மரும் காணாமலும் அஸுவத்தாமாவும் கருபரும் (புத்தத்தில்) துணிவுடன் வருகிறார்களென்ற பீதஸுவை எதிர்த்துப்போர்புரிகிறோம் இவ்வாறு செய்தால் அரசன் நன்குபாதுகாக்கப்படுவான், அதையத்தை அடைவதற்குநரதவனல்லன் மதஸ்யராஜன் நீண்டவந்தாலும் அல்லது இந்தரனேவந்தாலும் கரையானது கடலைத்தடுப்பதுபோல நான் தடுப்பேன்” என்றான் மஹாத்மாவானதரோணாசொல்லிய அந்தச்சொல் அவர்களுக்கு விருப்பமாயிருந்தது கௌரவர்களுக்கரசனான தூயோதனன் அவ்வாறே உடனே செய்தான் பீஷ்மா ராஜாவையும் பிறகு பசுக்கூட்டத்தையும் அனுப்பிவிட்டு ஸேனைக்குத்தலைவர்களை ஏற்படுத்தி அணிவகுக்கத்தொடங்கினான் தரோணருடையவாக்யம் முடிந்தவுடன், சிறந்தபுத்தியையுடைய பீஷ்மா சொல்லலானான்

“ஆசாரயரே! நீ மத்தியிலிலிலும் அஸுவத்தாமா இடப்பக்கத்தில் இருக்கட்டும் சரதவானுடையகுமாரரும் சிறந்தபுத்தியையுடையவருமானகருபா வலப்பக்கத்தைப் பாதுகாக்கட்டும் பகைவர்களால் ஐயிக்கப்படாதவர்களும் சிறந்தவலிமையுடையவர்களுமான மஹா வீரயமுள்ளவிசாணனும் பகைவரைவாட்டுபவனான தூமுகனும் ஸுபலபுத்ரனான சகுனியும் மஹாபலசாலியான துஸஸஹனும் தரோணருடைய பக்கத்தைப் பாதுகாக்கட்டும் ஸுதபுத்ரனான காணாஸுவசய்ணிரது முதலில் நிற்கட்டும் நான் பட்டையனைத்தையும் பாது

சாததுகொண்டு பின்புறத்திலிறிதேன சூராகளும் பெரியவில்
லானிகளும் மிககபலசாலிகளுமானஎல்லாமஹாரதாக்களும்புத்தத்தில
வந்திருக்கின்ற பாண்டவஸரேஷ்டனை முயற்சியுடன் (எதிர்த்துப்)
போராடியுமே” என்றுகூறினா கௌரவாக்களுள் சிறந்தவரான
சீஷமா பகைவாக்குடையபடைகளால் உடைக்கஅருமைபான வஜ்ர
காபபம், வரீஹிமுகம், பதமம், சந்தராராததமண்டலமன்னும் வஜ்ர
ஹங்களை ஏறப்படுத்தி அந்தபடைவகுப்பின் பின்புறத்தில் ஆயுதங்
ளைக் கையிலிட்டுத்தாக்கொண்டு பொன்மயமான பனைக்கொடியைத்
தூக்கிக்கட்டித் தேரிலின்றுகொண்டு விளங்கினா

கீமபத்துமுனருவது அதயாயம்

கோ க ர ஹ ண பா வ ம் (தோடர்ச்சி)

(இந்தரன் தேவாக்களுடன் விமானமேறி அாஜுன்னுக்கும்கௌர
வர்களுக்கும்நடக்கும் சண்டையைப்பார்க்கவந்தது)

பிறகு,பச்சைநிறமானகுதிரைகளையுடைய மஹேந்தரன் ஸு
சனமன்னற விமானத்தில் எல்லாதேவாக்களையும் ஏற்றிவைத்த
கொண்டு பாண்டவனிருக்குமிடம் வந்துசோரதான நடுவில் ஆயிர
தூணவரிசைகள் நாட்பபெற்றதும் ஸூரியனுடையமாசுகத்திலிரு
பதுமான அந்தவிமானத்தில் நிராமலமான ஒரு பெரியஸ்பை நிலை
ற்றிருந்தது அந்தவிமானத்தில் ஆதிதயாக்களும் வஸுக்களும்ருத்
களும் அஸ்வினீதேவாக்களும் மருததுக்களினகூட்டங்களும் விள
கினார்கள் பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அந்தவிமானத்தில் வெ
ணிறமுள்ளவைகளும் பொன்னாலும் படித்தாலும் செய்யப
டவைகளுமான சகரங்களும், வியப்பைத்தரத்தக்கவைகளும் சிற
உருவமுடையவைகளும் மணிகளாலும் ரதனங்களாலும் விசித்
களாகஇருக்கின்றவைகளும் தனித்தனியாகப் பறபலநுபமுள்ளவை
களும் நல்லகாரதியுடையவைகளும் மங்களத்தைச்செய்பவைகளும்
குடைகளும் ஆகாயத்திலேசோரது காணப்பட்டன அகனி, இரதர
ஸோமன், யமன், வருணன், தாதா, விதாதா, ஸூரியன், குபேர
ருத்ரன், விஷ்ணு, ஸ்விதா, அவவாரே மறந்தேவர்கள் ஆகியஇ
களுடையபொன்மயமானமாலைகளும், தேவலோகத்துப்புஷ்பங்கள்
அலங்கரிக்கப்பட்ட பலவிதமானசிறந்தமாலைகளும் வியப்பைத்த
னவாயிருந்தன ராஜரே! சிறந்தமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அ

விமானத்தில் திவ்யவாஸனையுள்ள தேவருலகத்துமால்கள் விள
கின் திவ்யமானகாறமும் (புஷ்பங்களுடைய) வாஸனையைக்கவாநத்
கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் வீசியது பரதகுலத்திலபிறந்த மஹ
ராஜரே ! அதில் மலாகளைத் தாங்கிக்கொண்டு (ஆயு)ருதுக்களும்வுட
ஸருஷ்டிகாததாக்களும் ஏழுமஹரிஷிகளும் ஸவாககத்திலவஸிக்கின
தேவரிஷிகளும் இரதரணைப்பாலித்துக்கொண்டிருந்தனா எல்லாத்
தேவர்களும் இரதரணைமிகுடியிருந்தார்கள அதில் சேருவது புழுத்
பாவது எவவித்ததாலுமஉண்டாகவில்லை அதில் ஆதிதயனும் கொடு
மையிலலாமல சிறிது பரகாசித்தான அதில் திவ்யகந்தத்தைவிடத்
துக்கொண்டு காற்று எதிரிலவீசியது ஆகாசமும் எல்லாத்திக்கு
களும் அழகுடனகாணப்பட்டன அசசமயத்தில் தேவர்கள் நாத
முத்திலும் ஒளிராகின்றதும் விரும்பியபடி செல்லுநதனமையுள்ளது
மான அநத்திவ்யவிமானத்தில் ஏறிகொண்டு மாசுறையாகாயத்தில்
வின்றார்கள் அநத்தவிமானத்தில் தேவிலாகவாஸிகளான ராஜரிஷி
களும் ஏறிகொண்டிருந்தார்கள் ஜனமேஜயரே ! அப்பொழுது,
அரசனானவேதன், வஸுமனஸ், பத்ரன், பரதாசனன், நருகன்,
யாத்ரி, நஹுஷன், மாரதாதா, பரதன், குரு, அஷ்டகன், சிபி, அப
டிப்பட்ட ராஜாவான புருவன், டம்போதபவன், காததவியார
னன், ஸகரன், திலீபன், கேரளன், பூரு, சாயாத்ரி, ஸோமகன்,
நரிசசநதிரன், தேஜஸவியானரகு, தசரதன், ராஜரிஷியானபகீரதன்,
ராமரங்கனாலும் விசிறிகளாலும் விளங்குகின்றவனும் துக்கிப்பிடி
ப்பட்டகுடையுள்ளவனும் ராஜஸூயபாகத்தாலுண்டான கார்தி
ஸ்ரீஸூழ்ப்பட்டவனுமான பாண்டமஹாராஜன், இவர்களனைவாக
ரும் புணையசிலர்களும் சுத்தமானவரதமுள்ளவர்களும் கீர்த்திசாஸி
ளும் மஹாவீரமுள்ளவார்களும்மான் மற்றும் அனைக்கராஜரிஷிகளும்
நத்தவிமானத்திலேயே ஆகாயத்தில் வீறறிருந்தார்கள் அபஸ்ரஸு
கடைய எல்லாக்கூட்டங்களும் எல்லாக்கந்தாவார்களும் அஸுராக
ளும் ராக்ஷஸர்களும் யக்ஷர்களும் கருடர்களும் பன்னகர்களும் இரத்
தன் முதன்மையாக்கிக்கொண்டவர்களும் கணநாதர்களோடுகூடினவா
ரும்மான் எல்லாத் தேவர்களும் அநதபுத்தத்தைப்பாராக விருப்ப
பாண்டு அநத்தவிமானத்தில் ஏறிஇருந்தார்கள் இவ்வாறு, தேவ
ர்களவாஸிகள் விமானத்திலேறி, ஒருவனானஅராஜனனுக்கும்
நேரக்களானகௌரவார்களுக்கும் நடக்கப்போகிற புத்தத்தைப் பா
விரும்பி ஆகாயத்தில் ஒழுகக்காநின்றார்கள்

மீம்பததுநானகாவது அதயாயம கோகர ஹண்பாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் உத்தரனைத் தூயோகனவீந்தும்பித்தூக்குத் தேரைச்
செலுத்தவி கீரோணாமுதலியோரை அம்புகளால்வணங்கிய
தும், தரோணா அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்ததும்)

மஹாரதர்களான கௌரவவீரர்களால் படைகள் அவ்வாறு அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது அர்ஜுனன் தேரொலியினால் (போரகளைத்தை) எதிரொலியிடச்செய்து விரைவாக (கௌரவர்களுடைய) ஸம்பத்தில் வந்தான் அந்தக்கௌரவர்கள் (அர்ஜுனுடைய) கொடியின் துணிபைக்கண்டார்கள், தேரினொலியையும் அழிக்கடி மிகவும் இழுத்ததுவிடப்படுகிற காண்டவத்தினொலியையும் கேட்டார்கள் வெண்ணிறமுள்ளகுதிரைகளையுடையவனும் பாணபுதரனுமான பாரதன் முன்றுகரோசனாரம்சென்று படைப்பினமுன்னணியைக்கண்டு விராடபுதரனைநோக்கிச் சொல்லலானான்

‘(உத்தர!) இந்தத்தோப்படையில் ராஜாவான தூயோதனன் நிற்கின்றதை நான் காணவில்லை கௌரவர்கள் தென்பகத்திலிருக்கின்ற ஸேனையின் ஒருபிரிவை அழைத்துக்கொண்டு வடக்குமுமாகச் செல்லுகின்றார்கள் பெரியவில்லாளிகளால் காககப்பட்டு இந்தத்தோப்படைபைவிட்டுவிட்டுப் பசுக்களைவளைந்துகொண்டு எரிவில் செல்லு எனபகைவனைப் பாரகப்போகிறேன் பசுக்களைவளைத்துக்கொண்டு முன்னிலையில்சென்று பசுக்களையும் விரைவாகத் திருப்பு பரபுவே! இந்தக்கௌரவர்கள் வேகத்துடன் பசுக்களைத் திருப்பிக்கொண்டுபோவதற்குள்ளாகவே உன்னுடையபசுக்கள் எல்லாவற்றையும் நான் திருப்புவேன்’ என்றான்

(பகைவர்களால்) ஐயிக்கப்படாதவனான பாரதன் விராடபுதரனைப்பார்த்துப் போககளத்தில் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு இடப்பகத்திலுள்ள ஸேனையின் ஒருபாகத்தைஅடைந்து குதிரைகளை வளைத்துஒட்டினான் பிறகு, பாரதன் முதலில் ஆசாயரான தரோணையும் சந்தனுபுதரரானபீஷ்மரையும் கருபரையும் முறையே இரண்டுஇண்டுபாணங்களால் நமஸ்கரித்தான் தரோணரையும் கருபரையும் பீஷ்மரையும் பாணங்களால் அபிவாதனம்செய்தான் பிறகு, அபிவாதனத்தையும்பார்த்து தரோணா (பின்வருமாறு) கூறலானான் “(இவ்வுயுத்தத்துக்காக)வந்திருப்பவனும் மஹாரதனும் காண்டவத்தை விலக்கிக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஒருவனாகத் து

சுஞ்செய்வதற்கு விருமபமாட்டான (விரும்பினால்) தன்னுடைய உய்
 ரானது பாதுகாக்கப்பட்டதாகாது* இவன் புத்தத்தில் (பகைவாக
 னால்) ஜயிக்கமுடியாதவன், வீரன், சூரன் இதோ பார்த்து
 டையகொடிதுணியானது தூரத்தில்காணப்படுகிறது (அதிலிருக்
 கின்ற) வானரமும், மின்னலும் இடிமுழக்கமுமுள்ள மேகம்போல
 அதிகமாகக் கூச்சுவிடுகிறது அராஜுன்ன காண்டவமென்கிறவில்கை
 ராடுணவியிடுமபடிசெய்து தேரின்மீதேறிவருகின்றான் இரதராமரான
 ன அராஜுனனை சமஸ்கின்றவைகளும் கனைக்கின்றவைகளுமான
 சூதிரைகளுடையஒலியும் மேகத்தினுடையமுழக்கம்போன்ற தேரி
 டுலியும் மிக்கபயங்கரமாகச் கேட்கப்படுகின்றன தேஜஸுடைய
 மனும் ரதிகாளுள்ளிருந்தவனும் அனேசரதிகாக்களை (அஸ்தாசஸ்தா
 ளாஸு புத்தரளத்தையிட்டு) ஓட்டுகின்றவனுமான இரதராமரான
 இதோ ரத்ததிலிருந்துசொண்டு பூமியைப்பிளக்கிறவன்போல வரு
 ன்றான். பகைவாக்களை அடிப்பவனும் செல்வமுள்ளவனும் பெருங்
 காலையுடையவனும் தையமுள்ளவனுமான இரதபாண்டவன்
 மது தோப்படையககண்டு கௌரவிகின்றான் இதோ இரண்டு
 ராணங்களாவது என்னுடைய இரண்டு கால்களையும் அடைந்தன விசி
 ரமானகட்டுக்களுள்ள இரண்டு பாணங்கள் என்னுடைய தேரின் துணி
 ல நாட்டப்பட்டன இதோ வேறு இரண்டு பாணங்கள் இருபக்கத்
 டிலும் என்காதோரங்களில் நன்கு சேஷமத்தைக்கடிகடதுபோலத்
 தாட்டுகொண்டு சென்றுவிட்டன நமமால் வெகுநாளாகமுந்
 துப் பாரக்கப்பட்டவனும் தாமங்களை அறிந்தவனும் பரதுக்களிடங்
 ளிலபரியமுள்ளவனும் பரதாபசாஸியுமான பாண்டுபுத்தரன் காரதியி
 டுல் அதிகமாக விளங்குகின்றான் பகைவாக்களைத் தண்டிப்பவனான
 ராததன் வனத்திலவாஸஞ்செய்து (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத
 ராயத்தையும்செய்து என்னைப் பூஜித்து அபிவாதனம்செய்கின்றான்
 காபத்தாலநிரமபின்வனும் துக்கத்தால் மிகத்தூண்டப்பட்டவனு
 ளான இரதபாராததன் ஒருவனாகவே இப்பொழுது இரதபாராத
 னைையை நிச்சயமாக நாசஞ்செய்யப்போகின்றான் கிரீடியானவன்
 னனிரண்டு வாஷ்காலம் வனவாஸம்செய்து பரதுக்களால் அறியப்
 படாமல் பதினமுன்றாவதுவாஷம் அஜ்ஞாதவாஸமுமசெய்துவிட்டு
 நத்தின்மீதேறிக்கொண்டு, ஸூரியன் இரவிலுண்டான இருநீ
 லக்கி விளங்குவதுபோல, விளங்குகின்ற தேரிலேறினவனும்
 மபுகளும் அழகியமாலையும் அம்பறத்தூணியும் சங்கமும் கொடியும்
 ரசமும் கத்தியும் விலுமுள்ளவனுமான இரதக்கிரீடியானவன்
 டுக்குளில் நெய்யினால் ஹோமம்பண்ணப்பட்ட அக்னிபோல விளங்

மீம்பததைநதாவது அதயாயம்
கோகரஹணபாவம். (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், படையில் தூய்யோதனனைக்காணாமல் பசுக்களுக்கேத்
ரில்வந்ததும், பீஷ்மர் தம்படையுடன் அவனைப் பிந்தோடர்நக
தும், அர்ஜுனன் பசுக்களைத் திருப்பியதும்)

பகைவர்கள், மீம்பததில் வருகின்ற பாண்டிசுமாரனான அர்ஜ
னனைப்பார்த்து எரிககின்ற ஸூபனைப்போன்ற அவனை உற்றுநோ
க்த திறமையற்றவர்களாயினா அந்தப்பார்த்தன அந்தத்தோப்படை
யைக்கண்டி ஸாரதியைப்பார்த்து, “பகைவரை அடக்குவனே ! கே
னைக்கு ஓரமபுவிமுந்தூரத்தில் குதிரைகளைநிறுத்தது இந்தப்படை
வகுப்பில் எனக்குப் பகைவனான தூய்யோதனனைப்பாரப்பேன செ
நிறமுடைபதும் வைரோயங்களால் இழைக்கப்பட்டதும் உயாந்தரத்
வர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் தூரத்தில் உயரத்தூக்கிக்கட்ட
பட்டதுமான அவனுடையகொடியைமட்டும் நான் பார்க்கிறேன் கொ
ட்டத்தியுள்ளவனும் அதிககாவன்கொண்டவனுமான தூய்யோதனை
இப்பொழுது நான் பார்த்தால் ஸஸ்வரன ஸஹாயமாக இருந்தாலு
அவனை யமனிதத்தில் அனுப்பவேன் மிக்கஇறுமாப்புள்ளவனா
அவனைக்கண்டால் மறறவரனைவரையும் அலக்கியமசெய்தவிட்டு ஸ்
மமானது அலபமருகத்தினமீது குதிப்பதுபோல அவனுடையத்
யில் குதிப்பேன் காணவந்ததினிலும் வெளிப்பட்ட அம்புகளா
அவனையே இப்பொழுது கொல்வேன் அவன்கொல்லப்பட்ட
அனைவரும் தோலவிஅடைவிக் கப்பட்டவர்களேயாவார்கள் சொ
லத்தகாதவார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவனும் கௌரவர்களுள் பாய்
மான தூய்யோதனையும் சகுனியையும் நான் அம்புகளால் அடக்க
போகிறேன் இவ்விடத்தில் அரசனை நான் காணவில்லை இச்சே
யானது அனுபவிக் கத்தக்க பொருளை இழந்ததாயிருக்கின்றது இந்
ஸமயத்தில் பயமற்றவனான நான் ராஜாவைக்குறித்தே வெளிப்படை
யாக எதிர்த்துச்செல்லுகிறேன் ஆசாயமானதேரோனரும் ஸே
யினமத்தியில் இருக்கிறா அபாவத்தாமாவும் அவரை அடுத்தி
கின்றா பெரியவிலுள்ளவர்களான கருபரும் காணனும் எதிர்
நிற்கின்றார்கள் போரில் திறமையுள்ளவர்களான பூரிஸ்ரவஸ
ஸோமத்ததனும் பாஹலீகனும் ஜயதரதனும் ஸேனையினுடையவ
பகத்தனது அடைந்த நிற்கின்றார்கள் ஸாலவராஜனும் தயுமத்ஸே
னும் வருஷஸேனனும் சகுனியும் தசாரணனும் காளிவகனும் இட

பக்கத்தில் நிற்கின்றார்கள் கௌரவர்களுள் தலைமைபெற்றவருப் பரலாவீரர்களுள்ளும் சிறந்தபலமுள்ளவரும் என்கருக்குப் பாட்டருமான பீஷ்மா கவசத்தை அணிந்து (கௌரவஸேனையின) பினபக்கத்தில் பாதிப்படைபுடன் நிற்கின்றா தூயோதனனை மாத்ரமான காணவில்லை ராஜாவான அவன் என்கே இருக்கிறானோ? இந்தத் தாபபடைபை விட்டுத் தூயோதனனிருக்குமிடத்திற்குச் செல் அவன்கொண்டு விட்டுத் திருமப்போகிறேன் அவன் பசுக்களை ஓடக்கொண்டு செல்லுகிறான் அரசனிருக்கும் இடமாகிய பசுக்களுடைய கூட்டத்தை நோக்கி நான்கு பக்கத்திலும் வளைத்துக்கொண்டு செல்" என்று கூறினான்

(பகைவர்களால்) வெல்லக்கூடாது கபாத்தன், அப்பொழுது போருக்கத்தில் விராடபுத்ரனைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, திவ்யரணவிலை (ஐகயினால்) தொட்டு உருவிக் கொண்டு விரைவாகச் சென்ற பிறகு, கௌரவர்களினிடையில், பகைவரை வாட்டுவதான பீஷ்மா, (அவர்களைப் பார்த்து,) “(வீரர்களே!) தாமதங்களை அறிந்தாலும் உறவினர்களிடத்தில் அன்புள்ளவனுமான இந்த அராஜுனன் இங்கு காலத்துக்குப் பிறகு நமமால் பாக்கப்பட்டுள்ள (இங்கு) வரருக்கின்ற இந்த ரகுமாரன் ஒளியினால் அதிகமாக விளங்குகிறான் நதப்பார்த்தன், தூயோதனனை (அவனால் செய்யப்பட்ட) வருசனைப் பரிசீலித்துக்கொண்டு தேடுகிறான் இந்த ரகுமாரனான அராஜுனன் நடப்பை நன்றாகப் பார்த்து இந்தத் தூயோதனனைப் பிடிக்கும் விஷயத்தில் விரைவுபண்ணுகிறான், விமலமானது மருகத்தைப் பாரப்பது மால் (தூயோதனனைக்) கவாவதற்காகப் பாரக்கிறான் இந்தப் பித்தாவானவன் அரசனை எதிராகாமல் நிற்கமாட்டான் வேகத்தோடு தூயோதனனை லக்ஷ்யமவைத்துக்கொண்டு ஓடுகின்ற இந்த அராஜுனை (நாடுமல்லோரும்) பின் தொடரவோம் யுத்தத்தில் கோபவாணடவனால் இந்த அராஜுனனோடு மஹாதேவரென்னும் தேவரையும் தேவகீபுத்ரரான பூதேருஷணபகவானையும் பரதவாஜருடைய மாரமும் மஹாரதரும் புத்ரரோடு கூடியவருமான ஆசாயரையும் மே வேறு எவனும் தனித்து நின்று போர்புரியமாட்டான் பசுக்களுக்கு என்ன செய்யப்போகின்றன? அவ்வாறே, அதிகமான செலவாக என்ன செய்யப்போகின்றது? தூயோதனன் பார்த்தனிடத்தில் பபட்டு உயிரை இழக்கப்போகிறான்” என்றவாகியதைக் கூறிகுருகுலத்தில் பிறந்தவரான பீஷ்மா போர்க்களத்தில் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு அப்பொழுது தூயோதனைக காப்பதற்காக ஸேனை
புடன பாரததனைப் பினதொடர்ந்தார பாரததன மூன்றுகரோர்
தூரமசென்று விராடபுதரனைப்பாரதது, “பகைவாகளை அடக்குபவ
னே! இரதககௌரவஸேனைக்கு ஓரமபுவிமும் அளவுள்ள தூரத்திற்
குதிரைகளை நிறுத்தது ஸாரதியே! இதோ பசுக்களுடையமுன்பு
கம் எனனால் பராக்ஷபட்டுவிட்டது (குதிரைகளை) மெல்லநடத்து
பசுக்களைவிலக்கிக்கொண்டு ஸேனைக்குவடபுறமாகச் செல் பசுக்க
ளுடையகூட்டத்தை ஓட்டிக்கொண்டு இப்பொழுது தூயோதனை
னைடு போர்புரியப்போகிறேன் பசுக்கள் பாதுகாப்பவர்களுள்ள
புகளாகி, விரைவாகச் செல்லுமினறன் (அவைகளை) நீ விடுவிக்
ணமும் ஓ! வீரனே! அவ்விடத்திலசென்று இடையாகளுள்ள
பசுக்களை நீ விடுவிக்வேணமும் உத்தர! ஸேனையைவிட்டுவிக்கி
கிழக்குமுகமாகச் செல் அதிரதர்களான இரதககௌரவர்களான
லாரும், போரில் மஹேந்தரனுடையபராக்ஷமத்தை அஸுரர்களபாட
பதுபோல என்னுடையவீரயத்தையும் பராக்ஷமத்தையும் பராக்ஷ
மம்” என்றுசொன்னான்

பிறகு, தேராளிகளுட்கிறந்த அந்தஅராஜுன்ன தன்னுடைய
பெயரை (எல்லோரும்) கேட்குமபடிசெய்து கூமையுள்ளவைகளும
கீட்பப்பட்டதுனியுள்ளவைகளும் யமனுக்கொப்பானவைகளுமான
அம்புகளை (ப பகைவாமீது) தொடுத்தான் விடபுறபூச்சிகளால் (நிறை
ந்த) ஆகாயம்போலவும் மழைத்தாரைகளாலநிறைந்த மலைபோலவும்
கிரீடியினாலவிடப்பட்ட அம்புகளால் ஆகாயமானது இடைவெளியி
றதாகியது அம்புகளால் பொழியப்படுகின்றவாகளும் தூயோதனை
சாரதவாகளுமான அந்தப்போரவீரர்கள் பாரததனால்விடப்பட்ட
அம்புகளால் பசுக்களைப் பராக்ஷவெயிலில் பாரததனுடையஅம்பு
களால் நான்குபக்கத்திலுமவருந்தப்படுகின்ற மிகுதியான அந்தஸேனை
பும் (அம்புகளால்) மூடப்பட்டதபூமியையாவது ஆகாயத்தையாவது
கிக்குக்களையாவது பராக்ஷவெயிலில் அராஜுன்னே அப்பொழுது ஸ
தோஷத்துடன் தன்னுடைய வீரயத்தைக்காட்டிக்கொண்டு காண
வத்தினின்று வெளிப்படுகின்றஅம்புகளால் (கௌரவ) ஸேனைகளை
துன்பமுறுமபடிசெய்தான் அவர்களுக்கு ஓடுவதிலாவது எதிர்த்து
வருவதிலாவது புத்திலண்டாகவெயிலில் அவர்கள் பாரததனுடையசு
சுறுப்பையே புகழ்ந்து வியப்படைந்தார்கள் பிறகு, பாரததன் சுந்
ரனபோலவெருத்ததும் கடவிலுண்டானதும் கௌரவஸேனைகளு

ர்ப பயததையும் பகைவார்களுக்கும் மயிராகக் கச்சததையும் உண்டுபண்
 னுகின்றதுமான சமகததை ஊதினா, நாடுனாவியையும் கையுறை
 வினாசையையும் உண்டுபண்ணி பராணிகளை மயக்கினா பசுக்களா,
 புரதச்சமகத்தினுடைய ஒசையினாலும் விலலினுடைய ஒசையினாலும்
 காடியிலிருக்கின்ற மனிதவிலபற்ற பூதங்களுடைய ஒலியினாலும்
 புகாயத்திலிருக்கின்ற தேவார்களுடையதும் (பூமியிலிருக்கின்ற)
 னிதார்களுடையதுமான சபதத்தினாலும் பயந்து, கனறுகளுடன
 தறிகொண்டும வாலை மேலேதூக்கி விசிறிகொண்டும தெற்குத்
 தக்கைநோக்கித் திரும்பிவிட்டன பிறகு, ஞானம் பகைவாக்கடங்
 னை அழிப்பவனுமான அநதப்பிதஸுவானவன போர்க்களத்திற்
)டையாக்களைப்பார்த்து, 'பசுக்களைஒட்டிக்கொண்டு செல்லுங்க
 னறு ஏவின்ன பாண்டுநதனனா பிதஸுவானவன, உத்த
 ராப்பார்த்து, "(உத்தர!) பசுக்களின்முன்பகததைப்பார பசுக்
 னையும் சீகரமாகத் திருப்பு ராஜபுத்ர! இநதக்களரவாக்கள விரை
 து திரும்புவதற்குள்ளாக இநதப்பசுக்களுக்கும் படைகளுக்கும்
 ட்புறமாகச்செல கௌரவாக்களெல்லோரும் எனதுடையவியாத
 தையும் பராகரமததையும் பாக்கட்டும்" என்று அவனுக்கு உத்
 ராஹமுண்டாருமபடி கூறினா அநதக்களரவாக்கள, ஸம்பததில
 ருக்கின்ற அராஜுனனைப்பார்த்து யுத்தத்தில லாபமகிடைத்ததுபோல
 ணணித தோக்களோடு விரைவாக எதிர்த்துவரதாராக்கள நன்குவிள
 குக்கின்ற பெரியயானைப்படையினாலும் குதிரைப்படையினாலும்படி
 னையும் கத்திக்களையும் கையில்கொண்டவாக்களும் தூக்கிப்பிடித்த விற
 ளும் பாணாக்களும் (மற்ற) ஆயுதங்களுமுள்ளவாக்களும்மான யுத்த
 ராக்களாலும் (நிறைந்திருக்கின்ற) ஆததாயிகளான கௌரவாக்களு
 டய அநதப்படைகள், ஆகாயத்தில் மினனலுடனகூடின மேகங்
 ளாஸஞ்சரிப்பதுபோல ஸஞ்சரித்ததுகொண்டு விளங்கின திருப்பப
 டதோக்களுள்ள அநதப்படைகளைப்பார்த்ததும், பார்த்தனும் காற
 யப்போல (அதிவேகமுள்ளவனாக) ஆம்புகளால் கோரமான (அநதக்
 களரவ) ஸேனாமுகத்தை (அடித்து)நடுக்கமுறுமபடி செய்தான அந
 ப பகைவாப்படையைச் சிறந்தவிலலினால் விரைவாக விலக்கிவிட்டுப்
 பசுக்களையும்மீட்டுக்கொண்டு தூயோதனனைக்குறித்தது எதிர்த்துச்
 சல்லுகின்ற அராஜுனனை, சிறந்தகௌரவவீரர்கள் விரைவாக எதிர
 துவரதாராக்கள பிறகு, பசுக்கள மதஸ்யதேசத்தையக்குறித்தது வேக
 ராக ஒடுகையில், எல்லாஇடையாசளும் கிரீடியை அனபுள்ளவனாகக்
 ண்டு பசுக்களைஒட்டிக்கொண்டு திரும்பி மதஸ்யதேசத்தையநோக்
 ச சென்றாக்கள

ஐம்பததாளுவது அதயாயம் கோகரஹணபாவம் (தோடாச்சி)

அர்ஜுனன் உத்தரானுக்த தீரோணர்முதலியோருடைய கோடிஅடையாளத்
தால் அவர்கள்பெயரைக்குறிப்பிட்டு வல்லமையையும் கூறியது)

பாரதரோ! பிறகு, வில்லாளிகளும் கோரஞ்சிகளும் ரதிகாக்களும்
மான மூவாயிரம்கொளரவவீரர்கள் அர்ஜுனனை நாதமுததிலும் சூத்
ரதுகொண்டார்கள் காணன், ஆயிரமதோர்களோடு தனஞ்சயரீ
ரதிராததான சந்தனுபுதரரும் புத்திசாஸியுமான பீஷ்மா ஆயிர
ரதிகாக்கள தமமைத்தொடரதுவர அர்ஜுனனை எதிராததார அ
வாரே, ஆயிரமதோகளாலும் உடன்பிறந்தவர்களாலும் சூழப்பட்ட
தூயோதனன் புகழினாலும் செல்வத்தினாலும் விளங்கிக்கொண்
பின்பகத்திலிரின்றான காலாட்படைகள் குதிரைகளோடு இடை
வெளிகளில் நின்றன தோமரங்களாலும் அங்குசங்களாலும் ஏவு
பட்டவைகளும் அச்சந்தரும்வடிவமுள்ளவைகளும்மான யானைகள்
இருந்தன மஹாத்மாக்களுடைய விஸ்தாரமான அரதப்படைகளை
கண்டு பாண்டவன் விராடபுதரனான அரத உத்தரனைப்பார்த்து
சொல்லலானான்-

“ நுனியில் பொனயாகவேதி காணப்படும் கொடியும் சிவபட
குதிரைகளபூட்டிய ரதமுமுள்ள இவர தரோணா இவாஆசாயா
ஸமாததா, சிறந்தபுத்தியுள்ளவா, வேதங்களை அறிந்தவா, சூ
களுள் மிகச்சிறந்தவா, யுத்தத்தில் நிகரில்லாதவா, தூரத்திலிருந்
லக்ஷ்யத்தைஅடிக்கும் தன்மையுள்ளவா, மஹாரதா, (எனவிய
தில்) அதிககருபையுடையவா, மஹாவீரா இவரைபரதாநி
செய இவரிடத்திலேயே இரதஸஸுதனதாமமானது விரோதமின்
யிருக்கின்றது உதஸாஹமுள்ளவனான எனனுடையமேனியில் த
ணா (அம்புதொடுத்தது) அடிப்பாரானால், பிறகு, இவரை நான் அடி
பேன் வேறுவிதமாக எனக்கு எண்ணமில்லை ஸாரதியே! ப
குலத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு முகயஆசாயரும் மஹாத்மாவுமா
அரதபராமமணரோடு போரபரியும்போது எனனுடையரததன
மெல்லநடத்தது. எல்லாததிகக்குகளிலும் ஸிமமத்தினுடையவ
விளங்குகின்ற தவஜத்தின் நுனியையுடையவா பாரதாக்களுடை
ஆசாயருக்குபுதரரானஅஸுவததாமா எவரிடத்திலபாலஸாயத்
கொப்பான ஒளியுள்ள கொடியின்நுனி காணப்படுகிறதே அரத
வததாமா எல்லாஸையங்களாலும் இரதமனோடுகூடின தேவாக

லுமகூட ஜயிக்கமுடியாதவா ஸாரதியே! அவருடன் நான் போ-
 புரியுங்கால தேரை மெதுவாகநடத்து எவருடைய கொடியின் கீ-
 பில் ஸவாணமயமானகாளையானது எதிராகவிளங்குகிறதோ தூ-
 மஹாரதரும் சிறந்தஆசாரயாக்களுள் முகயருமான கருபா இவா ஸ-
 பத்தில் தரோணருக்குஸம்மானவா, எனனுடையபிதாவுக்குச் சிறந்த
 ஸாரதியே! இவரோடு நான் போபுரியுங்காலத்தில் (தேரை)
 மெதுவாகநடத்து எவனுடையகொடியானது ஸவாணமயமானசங்கு-
 களோடுகூடி யானைகட்டுமகச்சையினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மின்னல்-
 பட்டங்களுக்கொப்பாக ரத்ததினமீது தூரத்தில் விளங்குகிறதோ
 இவன் வைகாத்தனனானகாணன், வில்லாளிகளுக்கு உபமானமா-
 ிருப்பவன், எம்மிடத்தில் எப்பொழுதும் உறுதியானபகைமையுள்ள
 னன், எப்பொழுதும் கருமாகப்பேசுபவன், எவனுடைய ஆஸரயபல-
 தினாலேயே தூயோதனன் சஞ்ஞியுடன்சோரதுகொண்டு ராஜ்யத்-
 தினின்றும் எம்மைவிலக்கி இப்பொழுதும் மறுபடியும் எம்முடன்
 போபுரியப்போகிறோடு எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதஇவன்
 ளள்தோறும் எனனுடன்கூட வைரம்பாராட்டுகிறான் மஹாரதனா-
 நதக்காணன், ஜமதகனியினுடையகுமாரரான பரசுராமருடையசிஷ்-
 னன், எல்லா அஸ்தரங்களிலும் ஸமாததன், எல்லாச்சுஸ்தரதாரிகளுள்
 நம் சிறந்தவன், யுத்தத்தில் ஒப்பற்றவியமுள்ளவன், (பகைவா-
 ள்) பலமாகஅடிப்பவன், சிறந்தபராக்ரமமுடையவன், ஸூதபந்து-
 ளானஇவனுடன் நான் இப்பொழுது போபுரியப்போகிறேன் பலிக-
 ம இரத்தரணுகுமரநாத யுத்தம்போல எங்கள்இருவருக்கும் நடக-
 டிபோகிறயுத்தத்தை நீ பாரப்பாய ஸாரதியே! சூரனும ஸூத-
 ரானும் வில்லாளியுமான அரதமஹாரதனோடு போபுரிகின்ற என்-
 டைய (தேரை) விரைவாக நடத்து எவனுடைய ரத்ததினமத்தி-
 ல் மணியமமான அரவக்கொடியானது இருக்கிறதோ இவன் குரு-
 லத்தில்பிறந்தவனும் கோத்தியினால்குழப்பட்டவனுமான தூயோ-
 ளன் இவன் லக்ஷ்யத்தைத்தவருதவன், நன்றாகஅடிப்பவன், சுறு-
 வப்புள்ளகையுடையவன், சிறந்தபரதாபமுடையவன் ஸாரதியே!
 னனுடன்போபுரிகிற எனனுடைய (தேரை) விரைவாக நடத்து
 துமட்டைகளோடும் வைரோயக்கலமயமானமரத்தோடும்வெருத்த-
 ம பளபளப்புள்ளதுமான பனைமரக்கொடியினால் விளங்கிக்கொண்-
 டைக்களுக்குஉறைபோட்டுக்கொண்டும், பெரியவில்லைப்பிடித்தும்,
 ஸேனையை உதஸாஹப்படுத்திநிற்கிறாரே இவாதாம முன்னா பரசு-
 ரோடு எதிரின்று யுத்தஞ்செய்து தோல்வியடையாதவருமவிரை

வாகவும் எளிதாகவும் அடிப்பவரும் கைவேகமும் பராகரமமுமுள்ள
 நும் சந்தனுபுதரநும் எககனெல்லாருக்கும் பிதாமஹருமானபீஷம்
 எல்லாணைநிகாகளுள்ளும் ஆயுதம்பிடித்தவரனைவருள்ளும்சிறந்தவ
 ஜபலக்ஷமியோடுகடியவா , தூயோதன்னுகருவசப்பட்டு (அவனை
 அனுஸரித்திருப்பவா இவா, பிறகு (நமமால்) எதிராகத்தக்கவ
 இவா எனக்கு இடையூறறை உணடுபண்ணமாட்டார்" என்றுசொ
 னை பார்த்தன, உத்தரனிடத்தில இவாக்கொப்பறறி உருவத்தில
 லும்அடையாளங்களாலும் இவவாறு விரைவுடன்சொல்லி, மறுப
 டியும் புத்தத்திறகாக வேகம்பாராட்டினான்

ஐம்பத்தேழாவது அதயாயம்

கோகர ஹணபாவம் (கோடீர்ச்சி)

(அஜுனன், பீஷம் மதலியோநடன் போரிடாந்து
 கர்ணனை அவமதித்தது)

பிறகு,வியமுடையவரான அராவததாமா,அவனிடத்தில பண
 வாகளை அடக்குபவனும் ஸூதபுதரனுமான காணனைப்பார்த்துச சி
 ததுககொண்டு, 'ஏ! காண! நீ ஸபைநடுவில், 'போரில் எனக்கொட
 பானவன ஒருவனுமில்லை' என்று பலவாறு பொருத்தமில்லாம
 புகழ்ந்துகொள்கிறாயே அதற்கு இதோ ஸமயம் வந்துவிட்டது
 இதோ அஜுனன் யமனபோலக் கோபங்கொண்டு எல்லாபராண்
 னையும் அழிப்பவனாக புத்தமுனையினமத்தியில சிங்கமபோல வரு
 த்திஅடைகிறான் நீ சூரனாயிருந்தால் போரில் அச்சமின்றி (உன
 யல்லமையைக்) காண்பி வியப்பைத்தரத்தக்க செய்கையுள்ள பா
 ரத்தனோடு போருகனத்தில (போராபுரிவதற்கு) நீ திறமையற்றவன
 ிருந்தால் புத்திசாலியான தூயோதனனோடு மறுபடியும் ஸபையை
 அடைந்து அம்மாரையும்அழைத்துக்கொண்டு விரைந்து ஸுகமாக
 ழுலோசனைசெய" என்றுசொன்னான்

இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்ட காணன், கோபத்தினால் இர
 னடுகண்களையும் புரட்டிவிழித்துக் கௌரவாசுருக்கெதிரில் தரோண
 தரரைப்பார்த்து, "பிதஸுவினிடத்தினின்றும், தேவகீபுதர
 ன கருஷணனிடத்தினின்றும் எல்லாபராண்டவாக்கிடத்தினி
 னம்நான் பயப்படமாட்டேன் நான் க்ஷத்திரியதாமத்தை அனுஸரித்

தவன பலத்தினால் மேலானவாகளும், தனாவேதத்தை ஆதார
கொண்டு பிழைக்கின்றவர்களும், காஜிக்கின்றவர்களுமான பு
களுக்குக் காவம் உண்டாகிறது, ஸ்வரமும் கீழ்ப்படாது
வேகமுள்ள அராஜுனனோடுகலந்து போபுரிகின்றனனனை ஆ
புதரா பாரககலாம் ஐயமென்னிடத்திலிழைப்பெற்றிருக்கிறது” எ
கூறினான் குந்தீபுதரனும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையும்
வனும் ரதிகாகளுள்ளிருந்தவனுமான பீபதஸுவானவன், பிறகு,
ஹாஸமெய்து திவ்யாஸதரத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு
ததுச்சென்றான் மஹாராஜரே! அப்பொழுது, மந்தபுத்தியு
ளும் தருதராஷ்டரபுதரனும் ராஜாவுமான அந்தத்தூயோதனன்
வலிமையுள்ளகாணனைப்பார்த்துப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு,
நான் அந்த மதஸ்யராஜனுடைய அரண்மனையில் அராஜுனன் வ
செய்துகொண்டிருப்பதாக நாம் அறியோம் அதனால், மாதஸ
னுடைய மிகுதியான இரதப்பச்சுக்கூட்டத்தைக் கைப்பற்றி
இவனிதமானால் மிகுதியான பச்சுக்கூட்டத்தைவிட்டுவிட்டு (நகரத்
தூச) சென்றுவிடுவோம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் (நம்
அபகீர்த்திலுண்டாகாமலிருக்கட்டும் இல்லையேல், சுத்திரியர்களு
யுக்குத் தை உண்டுபண்ணக்கூடியசெய்கையானது யுத்தத்தைத் த
விரைந்துமில்லை ஆதலால், பாரததனோடு சண்டைசெய்வே
ண்டவேண்டாம்” என்றுசொன்னான் அந்தத்தூயோதனராஜன்,
யளவுமட்டிலும் சொல்லிவிட்டு, (பாரதனை) எதிர்த்துச்செல்வ
ருப்பவனாகொண்டான்

அப்பொழுது, வில்வாளிகளான பதினாயிரம் வீரர்கள், விட
ச்சிகள் நெருப்பை எதிர்த்துச்செல்வதுபோல அராஜுனனை எதி
ர்ச்சென்றார்கள் அப்பொழுது, கவசமபூண்டவைகளும் காலா
ராலநிறைந்தவைகளுமான குதிரைகளும், தோமரங்களையும் அ
ங்கங்களையும் கையில் கொண்டவர்களும் மிக்கமுயற்சியுள்ளவர்களு
மானபழக்குவதில் திறமையுள்ளவர்களுமான மாவுத்தாக்களால் ஏ
ட்டவைகளும் பயங்கரமானஉருவதையுடையவைகளுமான யா
ளும் எதிர்த்துச்சென்றன மிக்ககோபங்கொண்டவர்களும் வ
ளையும் ஆயுதங்களையும் கையில்எடுத்தவர்களும் ரதிகாகளுள்ளிரு
புதரனுமான தரோணரும் பீஷ்மரும் காணனும் வீரயமுடையவரு
யோதனனும், தோளவலிமையுள்ளவரும் தனாவேதத்தை உ
தானமாகக்கொண்டவருமான அஸ்வத்தாமாவுமாகிய ஐவரும் வே
ட்டன் பாரதனை எதிர்த்துச்சென்று அவனை நான்குபக்கத்திலு

சூழ்நதுகொண்டு மழைக்காலத்து மேகங்களபோல அமபுகளையும்
நன்குதொடுத்தார்கள் அவர்கள் தனஞ்சயனை லாபம்போல எண்
ணிப் பததுத்திசைகளையும் எதிரொலியிடுமபடி செய்து அமபுகூட
டங்களைப் பொழிந்ததுகொண்டு எதிர்த்தனா பிறகு, குநதீபுதரனுய
வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனுமான பீபதஸுவானவன்
அட்டஹாஸம்செய்து திவ்யாஸதரங்களை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு
ரதிகாரேஷ்டாகளை எதிர்த்தான், ஸூரியன் கிரணங்களால் பூமிமே
மறைப்பதுபோலக் காண்டவத்தினின்று விடுபட்ட அமபுகளால் தி
க்ஷைகளை மூடினான் பரயோகிக்கப்பட்ட கூர்மையுள்ள அமபுகளால்
தோகளை குதிரைகள் கொடிகள் கவசமணிந்தவீரர்கள் ஆகிய இவா
ருடைய (உடலில்) இரண்டுஅங்குலஇடங்கூட (அடிக்கப்பட்டாமல்
இலலை பாரததனுடைய அதருஷ்டவிசேஷத்தாலும் உத்தரனுடைய
குதிரைகளின் பழக்கத்திறமையாலும் அஸ்தரங்களுடைய தடையறு
ஸஞ்சாரத்தாலும் கொடி காண்டவம் இரண்டினுடைய திவ்யம
மாயாசக்தியினாலும் அந்த ரதத்தினுடைய கதியானது, மனோக
போல இங்குமங்கும ஸஞ்சரிப்பதில், தூரத்திலோ அல்லது ப
கத்திலோ, செல்லமுடியாததும் மேடுபள்ளமுமான இடத்திலோ
பள்ளத்திலோ ஸமமானதரையிலோ (எவ்விடத்திலும்) தடைப்ப
வில்லை யுத்தங்களில் அந்தத்தேரின்னுடைய அவவவவிதமான க
விசேஷங்களையும் அவவாறே பாரததனுடைய மிக்கவியப்பைச்செ
யும் வீரயத்தையும் அவவிதமான பலத்தையுங்கண்டு கற்றறிந்தப
வர்கள் பயந்து நடுங்கி ரதங்களையும் திருப்பிக்கொண்டு ஓட ஆரம்பி
தார்கள் காலாகணிபோல பரஜைகளைக்கொளுத்துகின்ற பீபதஸ
வை எளிகிறநெருப்பைப்போலப் பகைவர்கள் பாப்பதற்குச் சக்திய
றவர்களாளுகள் அரஜுன்னுடையபாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட
அந்தஸையங்கள் ஸூரியனுடையகிரணங்களால் வயாபிக்கப்பட்ட
நெருங்கினமேகங்களபோல விளங்கின (வஸந்தகாலமானது) நின்
கப்பட்ட நல்லபுஷ்பங்களால் அசோகமரங்கள் அடாந்த காடுகளை
சிவக்கச்செய்வதுபோலப் பாரததன் நெருங்கியிருக்கின்ற (கொள
களுடைய) படையை ரகத்ததால் சிவப்பாகச் செய்தான் காற்றான்
ஆயிரக்கணக்காக அரஜுன்னுடைய அமபுகளால் அறுக்கப்பட
பறபலவிதமான குடைகளையும் கொடித்துணிகளையும் ஆகாயத்த
எடுத்துக்கொண்டு சென்றது அரஜுன்னுடையபலத்தைக்கண்
பயந்து அவனாலஅறுக்கப்பட்ட நுகங்களுடன் அவ்விடத்தைவிட்டு
தேரின்னின்ற பததுத்திக்குக்களிலும் ஓடியகுதிரைகள் கூர்மையா

அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட முன்கால்களையுடையவைகளாகித் தலை
 ளால் முதலில் பூமியிலிவிழுந்தன, (பிறகு), பின்புறங்களால் பூமி
 யையுடைந்தன. அவ்வாறே, சிறந்தயானைகள் (மற்ற) யானைகளைக்
 கண்களிலும் முக்குக்களிலும் தந்தங்களிலும் தந்தக்கட்டுக்களிலும்
 மற்ற மாமஸ்தானங்களிலும் அடித்துக் கொன்றன உயிரைஇழந்த
 களரவர்களுடையவும் யானைகளுடையவும் சரீரங்களால் போகக்
 ளானது மேகங்களால் ஆகாயம்மூடப்படுவதுபோல கண்ணத்தகளுள்
 மடப்பட்டது சிறந்தகைகளுள்ள அராஜுன்ன அட்டஹாஸஞ்செய்து
 காண்டு வடவைத்தியினின்று உண்டாயிருக்கின்ற காலாகணிபோ
 த திவ்யாஸ்தரங்களால் சூழப்பட்டு ஜவலித்தான யுகாரதகாலத்
 ல உகரமான ஜவாலைகளுள்ளநெருப்பானது காலத்தினால் பகவமா
 னிருக்கின்ற ஸதாவரஜங்கமவடிவமான உலகமனைத்தையும் மிச்ச
 னெறி எரிப்பதுபோலப் பாராதன (கௌரவஸேனையை) எரித்தான
 புத்தஅராஜுன்ன அஸ்தாதேஜஸுகளிஞ்ஞலும் விலவினுடையஒலியி
 ன்றும் அத்ருஷ்டத்தினாலும் வீரயத்தினாலும் தூயோதனனுடைய
 நதஸேனையிலுள்ள பகைவர்களுடைய புத்தத்தினுள்ளவல்லமை
 ய இராககாலமானது பெருமபானமையாக உயிருள்ளவைகளுடைய
 சயகையை ஒடுக்குவதுபோல ஒடுக்கி அடக்கினான் அவன பகை
 வர்களை விரைவாக மீறிச்சென்றான் அவர்களும் (அவனை) விரைவாக
 கிராததாக்கள ஸம்பத்தில் விரைந்துவருகின்றதும் உறுதியுள்ள
 ம வீணாகத்தும் மனிதர்களுடையஅஸ்தரத்தினும் மேற்பட்டிருந்
 துமான இவனுடையஅஸ்தரத்தையும் மனிதவியற்கைக்குமேம்
 ட விகரமத்தையுங் கண்ணுற்று அந்தக்கௌரவர்கள் பயந்தார்கள்
 ழிகளுடைய இறக்குகளால் நான்குபக்கத்திலும் கட்டப்பட்டவைக்
 ம ஆகாயத்திலப்பறக்கின்ற பறவைகள்போன்றவைகளும் (பகைவா
 ருடைய)உதிரத்தையும் உயிரையும் உறிஞ்சுகின்றவைகளும்மான அர
 னனுடையஅம்புகளால் ஆகாயம் நரம்புறத்திலும் மூடப்பட்டது
 ண்மவத்தைவிலலாக்கக்கொண்ட அராஜுன்னால் விடப்பட்ட அம்பு
 ஆகாயத்தில் கருடனுடையவேகம்போன்ற வேகத்தையுடைய
 களாகப் (பறந்துசென்று) பகைவர்களுடைய மாமஸ்தானங்களில்
 ரத்தன பிறகு, கவசங்களும் ஸாரதியும் குதிரைகளுடையஸவாண்
 காரங்களும் ஸூரயனுக்கொப்பானகிரீடமும் (ரத்ததினமீதுள்ள)
 ததேதாலும் ரத்ததினுடையஎல்லா அவயவங்களும் பனியினால்பரா
 களமூடப்படுவதுபோலப் பகைவர்களுடையஅம்புகளால் மூடப்
 டவைக்கொகவிளங்கின ஒருதடவைகூட அந்த ரத்ததைப் பகைவா

ன (எதிர்த்துத் தாக்கச்) சகதியுள்ளவர்களாகவிலலை, (அதனோடு) பழ
 துவதற்கு எவ்விதம் சகதியுள்ளவர்களாவார்கள்? கௌரவர்களால்
 பழகப்படாத அந்தத்தேரானது அவர்களைத் திரைத்துவந்தது அந்த
 அராஜனனுடையபாணங்கள் சதருக்களுடையசரீரங்களில் தட்டை
 படாததுபோல, ¹ இரண்டுவிதமாகவருக்கப்பட்டிருக்கின்றபடைகளில்
 அவனுடையதேரும் தடைப்படவில்லை. தேராளியான அந்த அராஜ
 னன் பெருங்கடலில் மிகக்கேவகத்தோடு விளையாடுகின்ற பாம்புபோல
 அந்தப்பகைவா படையிலுழைந்து அதைக்கலக்கினான் எப்பொழுது
 தும் அளவுக்குமீறி (அம்புகளைத்) தொடுக்கின்ற கிரீடியினுடைய
 எல்லாஒலியையுங்காட்டிலும் அதிகமான விலலினுடையஒலியானது
 பராணிகளால் கேட்கப்பட்டது அந்தப்போர்க்களத்தில் அப்பெ
 முது வெளியற்ற அம்புகளால் நன்றாக அறுக்கப்பட்டயானைகள் ஸூர்
 கிரணங்களால் ² சூழப்பட்ட மேகங்களபோலக் காணப்பட்டன எ
 லாததிசைகளிலும் சுழன்றுவருகின்றவனும் இடமாகவும் வலமா
 வும் (அம்புகளைத்) தொடுக்கின்றவனுமான அராஜனனுடையவிலை
 னது போர்க்களத்தில் எப்பொழுதும் வட்டமாகவேகாணப்பட்ட
 உருவமில்லாதவஸ்துக்களில் கண்கள் ஒருபொழுதும் செல்லாத
 போலக் காணடிவத்தை விலலாக்கிக்கொண்ட அந்த அராஜனனுடைய
 பாணங்கள் லக்ஷ்யமல்லாதவைகளில் விழவில்லை யுத்தகளத்தில்
 ஜனனுடையதேரின்வழியானது ஒரேஸமயத்தில் காட்டைஅழ
 கும ஆயிரம் பெரியயானைகளின் (வழிபோல) மிகவும் கோரமாயி
 தது பாராததனாலேயே துன்பமடைந்த பகைவர்கள், 'பாராததனு
 ஐயத்தைவிருமபுவதால் இந்தரணே எல்லாதேவர்களுடனும்
 நது நமமைக்கொல்லுகிறுனென்பது நிச்சயம்' என்றுஎண்ணினா
 போரில் பகைவர்களை அதிகமாகக்கொல்லுகின்ற ஸவயஸாகியை(பெ
 ரவர்கள்) அராஜனஉருவத்தோடு பராஜைகளைப்பகிக்கின்ற
 னைப்போல எண்ணினார்கள் கௌரவஸேனா வீரர்களுடைய சரீரங்
 பாராததனால் அடிக்கப்பட்டாமலிருந்தாலும் பாராததனுடையசெய்
 யைக் கண்டமாதிரித்திரத்தில் பாராததனால் அடிக்கப்பட்டவைகள்
 கீழேவிழுந்தன கௌரவர்களுடையதலைகள், காலவேறுபாட்டி
 ஒவ்வொருகளுடையகிரணங்கள் வணங்குவதுபோல அராஜனனிடத்தி
 நது உண்டானபயத்தினால் வணங்கின அராஜனன் கோபத்தி
 (பகைவாபடைகளைப்போரினின்று) புறங்காட்டி, ஒடுகின்றவைக
 கோபமுள்ளவைகளுமாகச் செய்தான் ஒரிடத்தில் பிளக்கபட்ட

1 'பகைவர்களின் படைகளில்' என்பது வேறுபாடும் 2 வேறுபாடும்

ளரவஸேனையினமுன்னணிகள் உதிரப்பெருக்கினால் பூமியை மிகச்
 வந்ததிறமுடையதாகச் செய்தன ரகத்ததோடுகூடியவைகளும் காற
 னால் தூற்றப்பட்டவைகளுமான புழுதிகளாலும் அந்தக்காற்றினால்
 லயே தூற்றிவிடப்பட்ட ஸூக்ஷ்மமானரகத்ததுளிகளாலும் (பூசப்
 பட்டவாகளும்) ரகத்ததால்நனைந்திருக்கின்ற ஆயுதங்களாலடிக்கப்
 பட்டவாகளும் ரகத்ததால் நனைக்கப்பட்டவாகளும் ரகத்தங்களில் அமி
 ரத்தவாகளுமான அந்தவீரர்கள் கிரீடியினால் கொல்லப்பட்டார்கள்
 ரதஸமயத்தில் ஸூர்யனுடையகிரணங்கள் மிகவும் சிவந்தவைக
 ரயின் அந்தக்ஷணத்தில் ஆகாசமானது ஸந்தயாகாலத்ததுமேகம்
 ராலச் சிவந்ததாயிற்று ஸூர்யன்கூட அஸ்தகிரியைஅடைந்து
 ரும்பினாலும் திரும்புவான், பாண்டவன் பகைவனைவெல்லாமல்
 ரும்பமாட்டான் எப்பொழுதும் வீண்பேச்சுக்களைப்பேசுவதில்
 மாத்தர்கள், பகைவனைவெல்லாமல் திரும்புவார்கள் ஸபலமான
 ணைமையுள்ள அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் செளர்யமுடையவாகளும்
 ணைமையிலிழைபெற்றவாகளும் விற்களைப்பிடித்தவாகளுமான அவ
 ளனைவார்களையும் திவ்யாஸ்தரங்களால் எதிர்த்தான் அந்த அர்ஜு
 னே தீரோணாமீது எழுபத்துமூன்றுநாராசங்களை விடுத்தான்,
 தனியை எண்பதுபாணங்களாலும் அஸுவத்தாமாவை ஏழுபாணங்
 ராலும் துஸஸஹ்நைப பத்துபாணங்களாலும் அடித்தான், துச்சா
 னனைப் பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் சரத்தவாணுடையகுமாரரான
 ரபரை மூன்றுபாணங்களாலும் சரத்துபுத்தரான பீஷ்மரை அறு
 ர்பாணங்களாலும் நடுமார்பிலடித்தான் இரத்தரகுமாரனான அந்த
 ரஜுனன் பகைவரினிடையில் காணனை, துவைந்ததும் கூர்மையுள்
 துமான காணிஎன்கிற சிறந்தபாணத்தினால் அடித்தான் உறுதி
 ன்னிலுள்ள அர்ஜுனனால் விடப்பட்ட கூரிய அந்த அம்பானது
 ிசத்தையணிரத காணனை நன்றாகப் பிளந்துவிட்டுப் பூமியையும்
 ாரதுகொண்டு சென்றது பிறகு, பகைவர்களை அடக்குவதான
 ரஜுனன் அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் நான்குக்ஷ்மங்களாக
 ல்கொண்டு ஸாரதியினுடையதலையையும் சரீரத்தினின்று அறுத்
 ததளினினான், அரத்தசந்தரப்பாணத்தினால் அவன்கையிலிருந்தவில
 பும வெட்டினான் சிறந்தபாக்யமுள்ளவனும் எல்லாஅஸ்தரங்களி
 ம் கரைகண்டவனுமான அந்தக்காணன் குதிரைகளும் ஸாரதியும்
 ால்லயப்பட்டு ரத்ததைஇழந்து அடிக்கப்பட்டபொழுது படையா
 து தோல்வியடைந்தது

ஐம்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம். (கோடீர்ச்சீ)

அர்ஜுனன், விக்ரணன்முகலானவர்களைவேன்று கர்ணனுடைய இளைய
ஸவேறாகரணக்கோன்றதும், கர்ணன் தோற்று ஓடியதும்)

(அர்ஜுனனால்) நன்றாகஅடிககப்பட்ட அந்தப்படைமுழுவு
ம, அவ்வாறு (பெருகுகின்ற) பெருவெள்ளம்போல ஆரவாரித்து,
பெருங்கடலானது கரையை அடைந்துகிறபதுபோலப் பீஷ்மரை
பெருதுகின்றது பகைவர்களைவாட்டுபவரும் தோளவலியுள்ளவ
யுத்தங்களில் (பகைவர்களால்) வெல்லப்பட்டாதவரும் புத்தஞ்செய
த்ததை நன்றாகஅறிந்தவருமான கானகேயா அப்படைகள் எவ்
தையும் ஸமாதானப்படுத்திப் பிறகு அணிவகுத்தது தோகளா
யாண்களாலும் குதிரைகளாலும் நிறைந்ததும் பகைவாபடை
க்ஷ உடைக்கமுடியாததும் சூரர்களால் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட
ரான (அந்தக்கொளவஸேனையை புத்தத்துக்காக) ஒன்றுசேத்
ஆசாயராலும் தூயோதனனாலும் ஸூதபுத்தராலும் கருட
ராலும் பீஷ்மராலும் ரக்ஷிகப்பட்டவைகளும் கொல்லத்தகாதவை
போலிருப்பவைகளும் (பகைவர்களால்) நெருங்கமுடியாதவைகளும்
தோகளாலும் குதிரைகளாலும் யாண்களாலும் வயாபிக்ஷப்பட்டவை
களும், வரிசைப்படுத்தப்பட்டவைகளும் பெரியகொடிகளுள்ளவை
ருமான அந்தக்கொளவர்களுடைய படைசீனையகண்டு பகைவரையு
ப்பவனும் கிரீடமதரித்தவனும் காணாஉவத்தை விலலாகக்கொண்ட
வனுமான அர்ஜுனன் பிறகு விராடபுத்தரனை அழைத்தது, “ உத்தர
கீ முயற்சியுடன் கடிவாளங்களை நன்றாகஇழுத்துப்பிடித்துக் குதிரை
களை அடக்கி நன்குவலனித்து வேகமாக நடத்து பகைவனை இ
தக்காணனைப் போர்புரிவதற்காக வரிகுகிறேன் தேரின்மீது (நாட
டப்பட்டிருக்கின்ற) ஸதம்பத்தில் பராக் அழகியதும் பலவாறு வி
தரமானதும் புரளுகின்றதும் நெருப்பைப்போல ஒளிருகின்றதுமா
யாண்கட்டும்சங்கிலி காணப்படுகிற இதுதான் காணனுடைய சிறந்
படை பொன்னால்செய்யப்பட்ட மேலவிரிப்பும வாகளுமுள்ள
இந்தவெள்ளைக்குதிரைகளை இந்தப்படையோடு விரைவில்சேருமா
செய அவ்விடத்தில் (என்னுடைய) வேகத்தைமுழுதும் காணபி
பேன இந்தத்தோவிராளுடையகூட்டத்தை அடைவாயாக ஸூ
புத்தரன், யாணையானது யாணையுடன் சண்டைசெய்வதற்குவிரும்புவ

போல எனனுடன் சண்டையெய எப்பொழுதும் விரும்புகிறான், எனனை, தாயோதனை அடுத்திருந்தலாலுண்டான இறுமாப்புடைய அந்த ஸூதபுதரனையே அடையுமபடியெய இரதான வராயுதத்தினால் வருதரனை தள்ளியதுபோல நான் அவனைத் தேரிக் கடுவில்தள்ளுவேன்” என்று கூறினான் பிறகு, அந்தவிராட்குமாரன் அதிகவேகமுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் பொன்னாலசெய்தவா ளுள்ளவைகளும் அந்தக்குதிரைகளால் தேராளிகளுடைய அகப படைபை நாசஞ்செய்துகொண்டு யுத்தபூமியின்மத்தியில் பாண வனை நடத்தினான் அதிகதேஜஸுடன் வருகின்ற அந்த ஆஜு னைகள்கண்டு அந்தத் தோவிராகளுடைய கூட்டங்கள் எதிர்த்து வந்து புலியினால் கவரப்பட்ட காளையைப்போன்ற ஸூயகுமார போரில் பாதுகாததன் பெளவனமுள்ளவாகளான சிதராகு யிரானை சிதராதன், ஸகராமஜித, துஸஸஹன், சிதரஸேனன், சதி, தாமுகன், தாஜயன், விகாணன், துச்சாஸனன், சகுனி, னன், ரிஷேதன் ஆகிய இவர்கள் அதிகவேகமாக அந்தக்காணனை அத வரித்தார்கள் மிகக்கபலமுள்ள அந்தகராஜபுதராகளும் ஸஹோதரா களாகிகுடி, காணன் பாராதனை அடைந்து விட்டா னென்பதைக்கண் ணுற்று, விறகளை எடுத்துக்கொண்டு சென்று அம்புகளுடைய ஜவா லைப் போர்க்களத்தில் தனஞ்சயன்மீது நான்குபக்கத்திலும் இறை தார்கள் பாராதன் விலலில் நாணகயிறுகளாகிற அநேகதந்தியுள் ளும் 1 பராஸங்களாகிற உபவீணைகளுள்ளதும் அம்புகூட்டமாக ளாகிற வீணைவாசிக்குறங்கோலுள்ளதும் கைநறுனியாகிற யந்தரமுள் ளும் உறுதியுள்ள விலலாகிற தண்டமுள்ளதுமான வீணையை அந ப்பகைவருடைய ஸம்பத்தில் விரைவாக வாசித்தான் அவவிதமான நருங்கினபுத்தம் தொடங்கியிருக்குங்காலத்தில் கௌரவா்களுள் யுதிக்ரானை விகாணன் தேரின்மீது இருந்து பயங்கரமான 2 விபாடங ளை வாஷித்துக்கொண்டுவந்து பீமனுடைய இலையஸஹோதரனும் யுதிரதனுமான ஆர்ஜுனனைத் தாக்கினான் பிறகு, ஆர்ஜுனன் பானால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் உறுதியான நாண்பூடியதுமான காணனுடைய விலலை அறுத்தது அவன்கொடியையும் அடித்துக் கீழே ளளினான் அறுக்கப்பட்ட கொடியுள்ள அந்தவிகாணனும் (போரக் ரத்தைவிட்டு) விரைவாக ஓடிவிட்டான் பகைவா்களுடைய கூ தத்தைத் துன்புறுத்துகின்றவனும் மனிதரால் செய்யமுடியாத செய க்களைச் செய்கின்றவனுமான அந்தப்பாராதனைப் பகையைப்பொறு

1 ஈட்குகள் 2 'ஸதூலதண்டமன்கிறபாணம்' எனப்பது பழைய உரை.

வனான சதருந்தபன், கூாமநகமென்கிற பாணத்தால் அடித்தான
 புதிதானும் ராஜாவுமான அநதசசதருந்தபனால் அடிக்கப்பட்ட அந
 ததனஞ்சயன் பகைவாக்களுடையபடையில்புகுந்து சதருந்தபனை ஐந
 ம்பாணங்களால் விரைவாக அடித்துப் பிறகு அவனுடையஸாரதியைப்
 பத்துப்பாணங்களால் கொண்டுன வேந்தரோ¹ பிறகு, பரதஸரோஷ
 னுன் அராஜுன்னால் சரீரத்திலுள்ள கவசத்தைப்பிளந்துகொண்டு
 ஸலலுகின்ற அம்பினால் அடிக்கப்பட்ட அநதசசதருந்தபன் உயிரை
 இழந்து காற்றினால் முழிக்கப்பட்ட மரமானது மலைபுச்சியினின்று
 கீழுவதுபோலப் போககளத்தில் விழுந்தான தேராளிகளுள் சிற
 ந்தவனும் உத்தமவீரனுமான அராஜுன்னால் போரில்தோல்வியடைந்த
 தேராளிகளிறசிறந்த அநதவீரர்கள் காற்றடிக்கும்போது காற்றில்கட
 பட்டு மிகவுமருகிக்முற்ற பெருங்காடுகளபோல நடுங்கினார்கள் புருஷ
 ஸரோஷடாக்களும் பெளவனமுள்ளவாக்களும் நல்லவேஷமுள்ளவா
 களும் தனங்களைப் (பிறருக்கு) கொடுக்கும் தன்மையுள்ளவாக்களும் இ
 தரனுகொப்பான வீரமுள்ளவாக்களும் யுத்தத்தில் இரதரகும்மா
 னால் தோல்வி அடைவிக்ப்பட்டவாக்களும் பொன்னாலும் எஃகினாலும்
 செய்யப்பட்ட கவசத்தால் கட்டப்பட்டவாக்களும் இமயமலையைச்சே
 ரத்தகாட்டில் நன்றாகவளராத யானைகளபோன்றவாக்களுமான போ
 வீரர்கள் பாரததனால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தபூமியில் படுத்துத் தீராக
 விதரைசெய்தார்கள் புருஷநிறசிறந்தவனும் காண்டவத்தை விலக்
 கக்கொண்டவனுமான அநதஅராஜுன்ன அவ்விதம் போரில் பகைவ
 களைக்கொன்று முதிர்வேன்றிகாலத்தின்முடிவில் காட்டை எர்
 கின்றநெருப்புப்போலப் போககளத்தில் திசைகளிலும் மூலைத்தின்
 களிலும் ஸஞ்சரித்தான (காற்றானது) வலந்தகாலத்தில் சரு
 களைக சீழே உதிர்ந்துவிட்டுப் புழுதியை ஆகாயத்தில் இறைத்த
 கொண்டு உலாவுவதுபோல அநததனக்கிரீடியானவன் பகைவா
 (அம்புகளை) இறைத்துக்கொண்டு ஒருதேருடன் போககளத்தி
 ஸஞ்சாரஞ்செய்தான் பிறகு, கிரீடத்தைத்தரித்தவனும் நீரத்த
 மையுள்ளவனுமான அராஜுன்ன காணனுக்கு உடன்பிறந்தவன
 தேரில் (பூட்டப்பட்ட) சிவப்புக்குதிரைகளுள்ளவனுமான ஸங்கர
 ஜித்தினுடைய குதிரைகளைக்கொன்று ஓரம்பினால் (அவனுடைய) த
 யையும் அறுத்தான் பராதா கொல்லப்பட்டவுடனே, வீரமும
 மும பரதாபமுமுள்ளவனும் ஸூதபுத்தரனுமானகாணன் இரண்டு
 தங்களையும் ஆயுதமாகக்கொண்டு மஹாபலமுள்ள கஜராஜாவால்

ஸிமமததைத் திரபபதுபோல (அஜுனனை) எதிர்த்துவந்தான் ஸு
 யாகுமாரான அந்தக்காணன் பாண்டுபுத்தரான பாரததனைப் பன்னி
 ண்டிபாணங்களால் அடித்து, (அவனுடைய) குதிரைகளையெல்லாம் அட
 கங்களில் அம்புகளால் அடித்து, (அவனுடைய ஸாரதியான) விராடபுத்
 ரனையும் அடித்தான் எல்லாவிதத்தினாலும் நிறைந்திருக்கின்ற தேஜ
 ஸுள்ளாவனும் பெரியவல்லாளியும் வீரனுமான கிரீடியானவன் போ
 ரில எதிர்த்துவருகின்ற அந்த வைகாத்தனை (அம்புகளால்) மூடிப்
 பகைவார்களுடைய கூட்டங்களுடைய துடித்தான பிறகு, மனத்தினு
 லெண்ணமுடியாத மஹிமையுள்ள கிரீடியானவன், காணனுடைய
 மனனிலையிலெஞ்சரிப்பவர்களையும் பின்புறத்தைக் காப்பவர்களையும்
 கான்று சிறகுனை விரித்துக்கொண்டு சுருடனஸாபத்தை எதிர்த்து
 வருகிலவருவதுபோல (காணனை) அருகில் எதிர்த்துவந்தான் கௌர
 வர்கள், எல்லாவல்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களும் மஹாபலசாலி
 னும் பகைவரெல்லாருடைய (பராகரமத்தையும்) நோதினதுதான்
 ம திறமையுடையவர்களுமான அந்தக்காணனையும் பாரததனையும்
 தத்ததிலபாக்க விருப்பமுற்று யுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டு நின்றா
 ன பாண்டவன், வெளிப்படையாக வருத்தியடைந்த கோபமுள்ள
 னும் குற்றவாளியுமான காணனைக் கோபத்துடன் பார்த்து, மேக
 ானது பெருமழையால் (பூமியை) மறைப்பதுபோல ஒருநொடியில்
 வனைக் குதிரையோடும் தேரோடும் ஸாரதியோடும் பாணங்களால்
 டினை பிறகு, கிரீடியிலை பாணங்களால் மூடப்பட்ட காண
 டைய தேரைப்பார்த்து, குதிரைகளையும் தோளையும் யானைகளு
 டையவர்களும், பீஷ்மரை முதன்மையாக்கக் கொண்டவர்களுமான
 தஸரேஷ்டர்களைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்கள் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்
 றகு, மஹாதமாவான் அந்தக்காணனும் அஜுனனுடையகை
 லவிடப்பட்ட அந்த அம்புகளை அம்புகூட்டங்களால், விரைவாகத்
 ருப்பியடித்துவிட்டு விலலுடனும் பாணத்துடனும் கூடி, பொறிக
 டன்கூடின நெருப்புபோல விளங்கினான் பிறகு, காணைகளா
 ம தோளதட்டுதல்களாலும் ஸிமமநாதங்களாலும் காணனைக்
 காண்டாடுகின்ற கௌரவர்களுடைய கைகளுடன் கைகள்கொட்டு
 ி ஒலியானது சங்கங்களாலும் பேரிகளாலும் பணவங்களாலும்
 ருங்கியதாகத் தோன்றியது பிறகு, காணன், நான்குபக்கத்திலும்
 லைச்சுழற்றுகின்ற பெருங்கொடியையுடையவனும் ரதிகாருள்ள
 நவனும் கௌரவர்களுள் மிகச்சிறப்புற்றவனும் காண்டவத்தி
 ி மிகச்சுலசையை உண்பண்ணுகிறவனுமான கிரீடியைப்பார்த்துக்

ஜிததான குநதீபுதரானகிரீடியும் காணனைக் குதிரைகளோடும்
காடியோடும் ரததீதோடும் ஸாரதியோடும் கூடத் துன்பமுறுமபடி
சயது ஸந்தோஷத்தினால் விரைவாகப் பிதாமஹரையும் தரோண
நபாகளையும் பார்த்து விமமநாதஞ்செய்தான காணன் வேகமுள்ள
ரமையான அனேக அம்புகூட்டங்களை யுத்தத்தில் பாரததனமேல்
பாழிந்தான அராஜுன்னும் காணனைக் கூாமையுள்ள அம்புகூட்
ங்களால் நன்றாக முடின பழுதுபடாத சரமாரிகளைப் பொழிசின
வாகளும் அவதரங்களை அறிந்தவாகளுமான அவவிருவாகளுக்கும்
புருமபோர நடந்தது ஜனங்கள் ஒருநொடிப்பொழுதில் (அவவிரு
ரையும்) ராஜுன்னிடத்தினின்று விடுபட்ட சந்தர ஸூரியாகளைப்
பால (சரக்கூட்டினின்றும் விடுபட்டவர்களாக) கண்டார்கள் பார
தனால் கொல்லப்பட்டவர்களும் யௌவனமுள்ளவர்களும் அழகிய
மையிராகளையுடையவர்களும் தங்கத்தினாலும் எஃகினாலும் செய்யப்
பட்ட கவசமணிந்த சரீரமுள்ளவாகளுமான தேர்வீரர்கள் இமயமலை
சாரவில் வெட்பப்பட்ட மரங்களபோல யுத்தபூமியில் (விழுந்து) மரி
ந்தார்கள் காண்டவத்தை விலலாகக்கொண்ட அந்த அராஜுன்ன
யுத்தத்தில் அவவிதமாகப் பகைவர்களைக்கொண்டு அவர்களை ஊதி
றன, வெய்யில்காலத்துமுடிவில் அகநியானது காட்டைக்கொளு
ந்துவதுபோல யுத்தத்தில் (பகைவர்களை எரித்துக்கொண்டு) மூலே
திசைகளிலும் திசைகளிலும் ஸஞ்சரித்தான காற்றானது வஸந்த
காலத்தில் உலராத இலைகளை இறைப்பதுபோல, அதிரதனாகிரீடி
பானவன், பகைவர்களை ஊதிகொண்டு போகுகளத்தில் தேரோடு
ஸஞ்சரித்தான அழகியகிரீடத்தை அணிந்த அராஜுன்ன, இரதரன்
யுத்தத்தில் சதருக்களை ஓட்டுவதுபோல அந்தவீரர்களான ரதிகா
ஞ்ஞையகூட்டத்தை ஒடுமபடிசெய்து சிறந்தபாணங்களால் அனேக
சதருக்கூட்டங்களை முடினான் சூரனும் கௌரவாகளுள் சிறந்தவனும்
மான கிரீடியானவன், அப்பொழுது, காணனைப்பார்த்துக் காஜிதது
கொண்டு சொல்லலானான்

“காண ! யுத்தத்தில் எனக்கு ஸமானன் ஒருவனும் இல்லை
என்று ஸபையினருட்கில் பலவாறுகப் பொருத்தமில்லாமல் நீ பேச
கிறாயல்லையோ? அதற்கு (ஸமயம்) இப்பொழுது வந்துவிட்டது
ஸபையில் ஆணமையை அதிகமாகப்பேசி, முகயமான தாமதத்தைவிட்
விட்டு, நீ செய்யவிருமபுகிற காரியம் உனனால் செய்யத்தகாததென
நினைக்கிறேன் ராதாபுதர ! உனனால் முன்பு, ‘எனக்கு ஸமானன் ஒரு
வனும் இல்லை’ என்று சொல்லப்பட்டவராததையைக் கௌரவா

ளுடையமத்தியில் எனனுடனெதிர்த்து உண்மையாகச்செய் உ
 னால் அப்பொழுது ஸபையில் துன்பப்படுத்தப்பட்டவளான பா
 சாலியைப்பார்த்திருந்த (என்னிடத்தினின்று) இப்பொழுது அந்த
 செய்கையின்ப்லீன்த தனியே அனுப்பிப்பாயாக கெட்டபுத்தியு
 யவனே ! ராதாபுதர ! தாம்பாசத்தால் கட்டுப்பட்டிருந்தஎனனால்
 னுடைய எந்தப்பாவச்செய்கையானது பொறுக்கப்பட்டதோ அந்த
 பாவச்செய்கையினுடையபலனை அனுப்பிப்பாயாக காண ! இங்
 வா இப்பொழுது எனனோடு இவ்விடத்தில் புத்தஞ்செய் அந்த
 கௌரவரீனவரும் ஸைனிகாகளுடனகூட (நம்மிருவருடையபுத்த
 தையும்) பார்த்துக்கொண்டிருக்கட்டும் ராதாபுதர ! இப்பொழு
 தான நீ எனனுடைய புத்தத்தினின்றும ஓடிய உன்னுடைய இ
 யஷுஹோதரனோ கொல்லப்பட்டுவிட்டான் நீ என்னகாரணத்தின
 உபிரோடிருக்கிறாய் உன்னைத்தவிர வேறு எந்தமனிதன் உடன்பிற
 தவனைப் பறிகொடுத்தது போகக்கூடாததையும் விட்டுவிட்டு ஸாதுக்களிட
 ன்களில் (தன்னை ஆண்மையில்) நிலைபெற்றவனென்று இவ்வித
 சொல்லிக்கொளவான்” எனறான்

காணன், “பார்த்த ! வாக்கினால்சொல்லுகிறதை நீ செய்க
 யினால் அனுஷ்டித்துக்காட்டு பூமியில் செய்கையினால் ஒப்பில்லா
 என்னைக்காட்டிலும் நீ வாக்கினால்மாதரம் விசேஷித்தவன் பார்த்த
 உன்னுடைய அவ்விதமான பராகரமத்தைக் காணத்தினால், முன்
 நீ பொறுமையுடனிருந்தது திறமையிலலாமையாலென்று எண்ண
 னோம் தாம்பாசத்தால் கட்டுப்பட்டு முன்பு நீ பொறுத்திருந்த
 போலவே இப்பொழுதும் கட்டுப்பட்டிருக்கையில் கட்டுப்படாத
 வன் என்று எண்ணுகிறாய் நீ பரதிஜ்ஞஞ்செய்தபடி வனத்தி
 வாஸம்செய்யவில்லை துன்பமுற்றவனான நீ பொருளிலுள்ளபேராசை
 யினால் பரதிஜ்ஞாகாலத்தைக் குறைப்பதற்கு விருமபுகிறாய் பார்த்த
 இந்தரன் நேரில்வந்து உனக்காகப் போபுரிந்தாலும் பராகரமத்
 தைக் காண்பிக்கப்போகின்ற என்செய்க சொஞ்சமேனும் வருத்தப்
 படையாது ஓ ! அராஜுன ! நீவிருமபியது இதோ விரைவில்வந்து
 விட்டது எனனுடன் நீ போபுரிவாயாகில் இந்தச்சண்டையில்
 உன்னுடையபலத்தை நான்பார்ப்பேன்” என்றுகூறினான் காணன்
 இவ்வாறுசொல்லிக்கொண்டும் கவசங்களைப்பிளக்கின்ற அம்புகளை
 யதுகொண்டும் (பகைவார்களால்) ஐயிக்கப்படாதவனான பீபத
 ஸுவை எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாரதனுன்பார்த்தன் விருப்பத்
 துடன் அந்தப்பாணங்களை ஏறறுக்கொண்டான் பீபதஸுவான்

என காண்டவமனன்கிறவிலலை நாடுணுவிசெயது மழையைப்பொழி
 னெறமேகம்போலப் பெரிதானசரமாரியோடு எதிர்த்துச் சென்று
 புத்தத்தில் காணனைக்கொல்லவிரும்பி (அவனமீது) அனேகபாணங்
 னை விடுத்தான் வாயுவினவேகத்தை மலைதாங்குதுபோல அந்
 தப்பாணங்களைக் காணன் ஏறறுக்கொண்டு தாங்கினான் அம்புக
 ட்டடங்களை இடைவெளியிலலாமல ஆகாயமுழுமையும் சொரிகின்ற
 வாகளான அவவிருவாகளுக்கும் தேவாஸுராகளுடைய புத்தப்
 போலப் பெரிதானபுத்தம் நடந்தது பயங்கரமானவடிவமுள்ள
 மேகமண்டலங்கள் நான்குபக்கங்களிலும் உயரக்கிளம்பின காண்
 னுக்கும் பாரததனுக்கும் புத்தமநோந்திருக்கும்போது பூமி
 லுள்ளபுழுதியானது பறந்தது, ஸூரியன் பரகாசிக்கவில்லை, 'கா'
 னும் வீசவில்லை, அம்புகளால் நன்குமூடப்பட்ட ஆகாயமானது
 ஒரேரிழல்போலாகியது, காண்டவத்தினுடைய ஒலியும் அவ்வ
 மே காணனுடைய வில்லினொலியும் எரிக்கப்படுகின்ற மூங்கில்களு
 டைய ஒலிபோல அதிபயங்கரமாகத்தோன்றின அரணுனதே
 குதிரைகளையும் யானைகளையும் தோகளைடும் நாசமசெய்துகொண்
 ன அந்தஸையத்தைக் கொந்தளிக்கச்செய்தான் பலமுறை காண்ட
 யும் அடித்தான் பிறகு, சிறந்தகைகளுள்ளபாரததன் காணனுடை
 வில்லை அறுத்தான் அறுக்கப்பட்டவிலையுடையவனான காண்
 பிறகு, வேகத்துடன் சகதியுபுத்தத்தை எதிர்தான் பாரததன் போ
 களத்தில் அந்தச்சகதியுபுத்தத்தைக் கூமைபுள்ள அம்புகளா
 துணித்தான் பிறகு, பாரததன், காணனைப்பினதொடர்ந்துவந்த
 களையெல்லாம் காண்டவத்தினினுவிடுபட்ட பாணங்களால் உ
 னுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினான் பாரததனுடைய பாணங்க
 போகிறவழியில் அடிக்கப்பட்டவைகளும் பொன்மயமான கச்ச
 களுள்ளவைகளும் அம்புக்கூட்டங்களால் ஆசாயகரமானவைகளு
 அகனித்திரளால் வயாபிக்கப்பட்ட மலைகள்போன்றவைகளும்
 யானை அரசுகள் பூமிமுழுதையும் மறைத்துக்கொண்டு விழுந்த
 ஸூரியசூரியனான காணன், முதலில், சதருக்களுடையனேனைக்
 நாசஞ்செய்பவைகளும் அமானுஷங்களுமான காராயகளைச் செ
 கின்ற அந்தப்பாரததனைப் பொறுமல (பாணங்களுக்கு) இலக்கா
 செய்தான் பிறகு, காணன் (நாணகயிறறினினது) இழுத்துவி
 பட்ட நான்குபாணங்களால் தனஞ்சயனுடையகுதிரைகளையும்
 பாணங்களால் ஸாரதியையும் பத்துபாணங்களால் (மறுபடியும்) செ
 ரைகளையும் அறுபதுபாணங்களால் பாரததனையும் மூன்றுபா

களால் அவனுடையகொடியையும் அடித்தான பொறிகளால் பர
 சிக்கின்றதும் பயங்கரமானசுபதமுள்ளதும் கோபமாகிற விறகு
 தும் கொடியாகிற துனியுள்ளதும் பாணங்களாகிற ஜவாலைகளு
 தும் அஸ்தரங்குளினகாற்றுகிற பயங்கரமான காற்றுள்ளதுமான
 ணனாகியநெருப்பானது பாரத்தனுகிற உலாந்தகாடடைக கொளுத்
 ணண்ணங்கொண்டதுபோல பரகாசித்தது தன்னுடைய தேருரு
 கள் சங்கம இவைகளுடையசுபதமாகிற பயங்கரமான இடிமுழ
 முள்ளதும் அசைந்துகொண்டிருக்கிற கொடித்துணிகளாகிற பர
 சிக்கின்ற பயங்கரமான மின்னல்களுள்ளதும் சஸ்தரங்களும் பாண
 ரளுமாகிற நீரத்தாரைகளுள்ளதுமான பாரத்தனுகிறமேகமான
 ணனாகுகிறநெருப்பை நன்றாகத் தணித்தது அந்தக்கர்ணனால் யு
 தத்தில் மிகவும் அடிககப்பட்டவனும் கௌரவாகளுள் சிறந்தவனு
 யசீலனும் காண்டிலத்தை வில்லாசுக்கொண்டவனுமான கிரீடியா
 யன தூங்கும்போது எழுப்பப்பட்ட ஸிமமம்போல (ககோபங்கொ
 ண்டு) காண்ணைக் கொலவதினப்பொருட்டு அதிக விரைவை அடை
 னான ஆச்சாயகரமானவீராயமுமசெய்கையுமுள்ள அந்தக்கிரீடியால்
 ன கிரணஸமுஹங்களுள்ள ஸூரயன இவவுலகங்களைத் தபிக்க
 செய்வதுபோலப் பாணஸமூகங்களால் காணனுடையரத்ததை ந
 கத் தபிக்கச்செய்துகொண்டு போரக்களத்தில் பாமமாஸ்தரத்தை
 ரயோகித்தான யானையால்அடிககப்பட்ட யானைத்தலைவனபோன்ற
 நத அரஜுனன் கூடமையுள்ள அமபுகளைத் தூணிரத்தினின்றொடு
 து வில்லைக் காதுவரையிலிழுத்துப் பிறகு பாணங்களால் ஸூத
 ரனை அடித்தான பிறகு, அந்தப்பாரத்தன் பகவானுமஹேந்த
 ர வஜ்ராயுதங்களால் பாவத்ததைப்பிளப்பதுபோல அந்தக்காண
 டைய இரண்டுக்களையும் தலையையும் நெற்றியையும் கழுத்தை
 மார்பையும் தோள்களையும் கைகளுடையநடுவையும் புத்தத்தில்
 ணங்களால்) பிளந்தான பலசாலியான அந்தவைகாததன்ன பா
 னால் விடப்பட்ட பாணங்களைப் பொருமல யானையினாலையிக்கப
 ட யானைபோலப் பாரத்தனுடையபாணங்களால் தபிக்கச்செய்து
 லப்பட்டு யுத்தகளத்தைவிட்டு ஓடினான்

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம் (கோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் க்ரோணநடன் யுத்தம்செய்ததும், இஷ்டையில் அஸ
வத்தாமா வந்ததும், க்ரோணா தோற்றேடியதும்)

பாரதன், ஸூராயகுமாரனாகாணன ஐயிக்கப்பட்டதை
கண்டு, விராடபுத்ரனைப்பார்த்து, “ராஜகுமார! நீ உறுதிபாபிரு யு
த்தத்தில் நமக்கு ஐயம் சதருக்களுக்கும்பிராக்ஷசலுண்டாகக்கூடி
தான சங்கத்தைத் தையத்துடனும் பரப்பரப்பில்லாமலும் மாபு
ருணகளும¹ கலங்காமலிருக்குமபடியும் ஊதப்போகிறேன் நீ யுத்
தத்தில் எனனுடைப ஆசாயரான த்ரோணரிருக்கிற இடத்துக்
விரைவாகச்செல்” என்று கூறினான் அவ்வாறு, போக்களத்தி
விளையாடுகின்ற அர்ஜுனனுக்குப் பலமும் ஆணைமையும் தேஜஸ்
சுறுசுறுப்பும் பெருகின அந்த ஆசாயத்தைப்பார்த்து உத்தரனை
பயம் அணுகியது உத்தரன், “கூமைபுள்ள அம்புகூட்டங்கி
வடுகின்ற உமமுடைய திவ்யாஸ்தரங்கிலையும் உமதுபராகரமத்தை
கண்டு எனமனம் மிகமயக்கமுற்றிருக்கிறது பரதஸரேஷ்டனே
எனமனமானது பயத்தால் இரண்டுபட்டிருக்கிறது முன்பார்த
ராத உமமுடையகாண்டவத்தை சபத்ததையும் வில்லைமிகஇழுக்கி
உமமுடைய பாஹுபலத்தையும் தரிவிகரமாவதாரகாலத்தில் விஷு
வினுடைய தேஜஸ்போன்ற (ஒருவராலும்) அவமதிக்கமுடிய
உமமுடைய தேஜஸையும் பாக்கிறேன்” என்றான் உத்தரன், அ
சாயகரமான அந்தக்காண்டவத்தையும் கிரீடியிலுலவிரைவாகவி
படுகின்ற பாண்டகிலையும் பார்த்துப் பயந்து போரினிடையில்
ஜுனனைப்பார்த்து, “நான் உமமுடையகுதிரைகளை நடத்தச் ச
யற்றவனாயிருக்கிறேன்” என்றுகூறினான் பகைவர்களைக் கொ
பவனும் காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுன
அந்த உத்தரனைப்பார்த்துக் கொஞ்சம்கிரித்து, “உத்தர! நான் து
வனாக இருக்குமபொழுது உனக்கு எவகிருந்து பயமுண்டாகு
(தையத்துடன்) போ குதிரைகளைத் தட்டிக்கொடுத்து நடத்
என்றுசொன்னான் அந்தத் தனஞ்சயனலை தேற்றப்பட்ட விராட
ரன் குதிரைகளை விரைவாக நடத்தினான் மஹேந்தரனுக்கொப்ப
தனஞ்சயனும் வில்லைஇழுத்து நானுலிஉண்டாகக்கினான் இழிவ
காயத்தைச் செய்பா தவனான் அர்ஜுனன், மதுபடியும், உத்தர!

1-“அவயகா” என்றபாடம் கொள்ளப்பட்டது.

முது கூத்தரியதாமததைமுன்னிட்டு யுத்தஞ்செய்யப்போகிறேன் உத்தர! ஆகையால், இப்பொழுது என்னுடைய சிறந்தரத்ததை ஆசாயரிடம் கொண்டுபோ எனக்கும் அவருக்கும் (நடக்கப்போகிற அதிபதமான மறறொரு யுத்தத்தையும் பார்" என்றுசொன்னான் இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட உத்தரன், அநத்தரோணரைக் குறித்த குதிரைகளைத் தூண்டினான் அராஜுன்னுடையரத்தமானது தரோருடைய ரத்ததைநோக்கி வந்தது போககளத்தில் தேருடன் லேமாகவருகின்ற பாண்டுகுமாரனான அநதப்பாரத்தனை தரோணருமதங்கொண்ட ஓயாணையை மதங்கொண்ட மறறொருயாளை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தார சிறந்தகைகளுள்ளவனான அநதக் குந்திரன் பொன்மயமானதேருள்ளவரும் வேகமாய் எதிர்த்துவருகின்ற மான அநத ஆசாயரைக்கண்டு இருகைகளையும் குவித்துக்கொண்ட பின்வருமாறு சொல்லலானான்

"நாங்கள், செயததற்குப் பரிசெய்யண்ணி, வனத்தில் வாச செயதோம் யுத்தத்தில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவரே! களவிஷயத்தில் எப்பொழுதும் நீர் கோபம்செய்யத்தக்கவரலே! தோஷமற்றவரே! நான் முதலில் உமமாலாடிக் கப்பட்டுப் பி உமமைஅடிக் க விரும்புகிறேன் அதை நீர் பொறுத்துக்கொ வேண்டும்" என்றுசொன்னான் பிறகு, பேரிகளும் படஹக் குழங்கின் அராஜுன்ன சங்கத்தை ஊதினான் படைமுழுவதும் ஹகுமிகுடல்போலக் கக்கமுற்றது பிறகு, அநத்தரோணர் (அன்னமீது) இருபதுபாணங்களைவிடுத்தார கைச்சுறுத்துபுள்ள தன் அவைகளைத் தன்னிடம்வருவதற்குள்ளாகவே துண்டித்த பிறகு, வீரபசாலியான தரோணர் ஹஸதலாகவத்தைக்காட்டிப் ததனுடையதேரினமீது ஆயிரம்பாணங்களைத் தொடுத்தார வாறு, தரோணருக்கும் அராஜுன்னுக்கும் யுத்தம் நடந்தது லே அன்னப்பறவைகளின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளோடு நதிருக்கிற மிக்கவேகமுள்ள சிவப்புக்குதிரைகளைக்கண்டு பாமர கள் விப்பமுற்றார்கள் பக்கவாக்களைவாட்டுகிறவரான அநத்தே சாயா பாரத்ததனுடையதேரைத் தேரினலதாகக் ஸந்தோஷத் அப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்த்தார தரோணர் பாண்டவ ர்களுடைய கொடிகள் ஒன்றோடொன்று சோகக்கெபெற்றது லே பப்தைப்பாரத்துக் கௌரவர்களுடைய டெரியேஸேனியானது கடி மிக்கநடுக்கமுற்றது கொடியவைகளும் கூமையான் முலைவைகளும் மிக்கஒளிபுள்ளவைகளும்பாண்டவர்களைத் தொடு

ஆசாயருக்கும் ஆஜுன்னுகும அவவிதமானயுத்தம் நடந்தது
 ராயத்தாலிற்றைத் தவாகளும் ரதிகாகளும் வீரயத்தவெளிப்படுத
 னவாகளும் பலசாலிகளும் பாஸித்தமானசெய்கைகளுள்ளவாகளும்
 பமடைவதற்காக ஸரமத்தை அடைந்தவாகளும் உலகத்தில் அநி
 காகளும் பகைவாபட்டணத்தை ஜயிக்கின்றவாகளும் அமபுகூட
 ற்களைத் தொடுக்கின்றவாகளும் ஆசாயசிஷ்யாகளுமான அவவிரு
 ராகளையும்பார்த்து க்ஷத்திரியர்கள் மயக்கமடைந்தார்கள் தரோண
 ர்கும ஆஜுன்னுகுமநோந்த தவந்தவயுத்தத்தில் மனிதர்களால்
 ாரும் ஆசாயமடைந்தார்கள் (இவ்விஷயமான) வாரத்தைப்பைசு
 ால்லுக்கின்ற மனிதர்களுடைய அவவிதமான பெரியசப்தமானது
 டகப்பட்டது அந்தயுத்தமுனையிலிறிகின்றஜனங்கள், கோபங்கொ
 ிநெருங்கிப்போபுரிக்கின்ற மஹாரதர்களான அவவிருவாகளையும்
 ருக்கப்பார்த்து, “போர்க்களத்தில் தரோணருடன் ஆஜுன்னைத்
 ர வேறுஎவன் யுத்தம்செய்யத் தஞ்சுதவன்? ஆஜுன்ன ஆசாய
 ருபோபுரிவதால் இந்தக்ஷத்திரியதாமம் பயங்கரமானது” என்று
 லலிக்கொண்டார்கள் (பகைவர்களால்) ஜயிக்கப்படாதவர்களான
 விருவாகளும் ஒருவரையொருவர் அமபுகூடங்களால் முடிஞா
 ி போர்க்களத்தில் உதித்திருக்கின்ற இரண்டு பரளயகாலஸூரியா
 ிபால் விளங்கினார்கள் தரோணர் அப்பொழுது அதிகமான
 பங்கொண்டு ஸவாணமயமானபின்புறமுள்ளதும் (பகைவர்களால்)
 ற்கமுடியாததுமான பெரியவில்லை நானொலியிடுமபடிசெய்து பல
 னைள்திரித்துப் போபுரிந்தார் அவர் ஆஜுன்னுடையதேரைப்
 ரமயமானவலைகளால்முடி ஒளியுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்
 வைகளுமான அமபுகளால் திசைகளை நன்றாகமுடிஞா அப்பொ
 மஹாரதனுள் ஆஜுன்ன மிக்கவேகமுள்ள அனேகபாணங்க
 தரோணரை அடித்தான் மழைக்காலத்தில் நீருண்டமேகமா
 மலையினமேல் மழைத்தாரைகளைப் பொழிவதுபோலப் பலரு
 (பாணங்களைத் தரோணரீது) பொழிந்தான் பரதவாஜருடைய
 ான தரோணசாராயர் பொன்மயமானவைகளும் பறபலவகைப்
 வைகளும் விலவிலின்று விடுபட்டவைகளுமான அமபுகளால்
 ஆஜுன்னுடைய உத்தமமானரத்தத்தை நன்றாகமுடிஞா புஜ
 ளளவனும் அளவிடமுடியாத தையமுள்ளவனுமான ஆஜுன்ன
 அவவாறே திவ்யமானதும் சதருக்களைக்கொல்லுகின்றதும் சிற
 கமுள்ளதாகப் படைக்கப்பட்டதும் (சதருஸ்மஹாரகாரய) பார
 து ஸாதனமாயிருக்கின்றதும் உத்தமமுமான காண்டீவமென

கிறவிலலை வளைத்து அதனை நானொலியிடுமபடி செய்து பறபலவிதங்
 ளும் ஸ்வாணத்தாலசெய்யப்பட்டவைகளுமான அனேகபாணங்களை
 பரயோகித்து தரோணருடையரத்ததைமுடி விளங்கினான், அவ
 டையவிலவினின்று விடுபட்டபாணங்களைத் தனபாணங்களால் தடு
 தான பாராககஅழகியவனும் மஹாரதனுமான பாராதனை எல்லாத்
 குககளிலும் ஒரேஸமயத்தில் அஸ்தரங்களை பரயோகித்துக்கொண்
 ரத்ததுடனே எல்லாபக்கத்திலும் ஸஞ்சரித்தான குந்திபுதரனா
 பாண்டவன் கைபழக்கத்தால் கொடியபாணங்களை எடுப்பதையு
 தொடுப்பதையும் விடுப்பதையும் ஜனங்கள் பாராககமுடியவில்லை அவ
 னானகுப்பக்கத்திலும் ஆகாயத்தைப் பாணங்களால் ஒரேரிழலுள்ள
 போலசெய்தான பிறகு, பனியினால் (மூடப்பட்ட) மலைபே
 (பாணங்களால்மூடப்பட்ட) தரோணா கண்ணுக்குத்தோன்றவில்
 ராஜரே! அனேக அம்புகளால் அாசகிகப்பபட்ட மிகச்சிறந்த பாா
 னுடைய சரீரமானது கிரணங்களால்மலாரதிருக்கும் ஸூராயனுடை
 சரீரம்போலிருந்தது அம்புக்கூட்டங்களைத் தொடுக்கின்றவது
 மஹாதமாவுமான அாஜுன்னுடைய அப்படிப்பட்டகோரமானபா
 னங்களை புத்தத்தில் (சுதருக்களை) ஜயிப்பவரானதரோணரும் சிதற
 த்து, ஆகாயத்தில் இருளேவிலக்கி பரகாசிக்கின்றஸூராயன்போல வ
 னகினா அக்கினிசகரத்துக்கொப்பானதும் பயங்கரமானதும் புத்
 தில் வட்டவடிவமாகச்செய்யப்பட்டதும் மிகப்பெரிதும் மேகத்தி
 டைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதுமான விலலையிழுத்து
 போகுகளத்தில் அடிககடி பாணங்களைஎய்கின்ற (அாஜுனரீ
 கௌரவாகள் கண்டாகள் பிறகு, இடிமுழக்கத்துக்கொப்பா
 தரோணருடைய விலலினபெரியஒலியும் அப்பொழுது ஜனங்கள்
 எல்லாத்திக்குககளிலும் கேட்கப்பட்டது பரதஸாரேஷ்டரே! ஃ
 ஸையனங்களுக்கு ஆசசாயகரமாகஇருந்தது அளவிடமுடியாத
 முள்ள தரோணா புடம்போட்டதங்கத்தால் செய்யப்பட்டன
 ளும் பரகாசிக்கின்றவைகளும் அக்கினிபோன்றவைகளுமான அப
 ளால் திக்குக்களையும் ஸூராயனுடையஒளியையும் மூடினா பிற
 பொன்மயமான கடடுக்களுள்ளவைகளும் அமுந்திய கணுக்களு
 வைகளும் ஆகாயத்தைஅடைந்தது ஸஞ்சாரமசெய்கின்றவைகளும்
 பாணங்களுடைய அனேககூட்டங்கள் காணப்பட்டன தரோ
 ணுடைய விலவினின்று பாணங்கள் தோன்றின ஒன்றுபோ
 தொடாசசியாகவிளங்குகின்ற பெரியபாணங்கள் ஆகாயத்தில்
 னப்பறவைகளுடையவரிசைகள்போலக் காணப்பட்டன இவ்வா

பானனா அழகுசெய்யப்பட்டிருக்கின்ற அனேக அம்புகளை விடுகின்ற அவவிருவீரர்களும், ஆகாயத்தை எரிநகீதரங்களால் சூழப்பட்டதுபோலச் செய்தார்கள் கழுகுகளுக்கும் மயில்தோசைகளும் தண்ட அவவிருவருடைய பாணங்களும் சரதகாலத்தில் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகின்ற) மதங்கொண்ட ஸாரஸ்பதிகளுடைய வரிசைகள் பாலக காணப்பட்டன மிருதகோபங்கொண்ட அவவிருவருக்கும் மிக்ககொடுமையானதும் வியப்பைத்தரத்தக்கதும் மனத்தினுலண்ணமுடிபாத்ததுமான அநதயுத்தமானது, வருதரனுக்கும் இரானுக்கும் நடந்ததுபோல நடந்தது இரண்டுபெரியபாணைகள் ஒன்றொன்றை திரித்துக் கொம்புகளுடைய துனிகளால் அடித்துக்கொள்ளுதுபோல அவர்கள் (காதுவரையிலும்) பூததியாக இழுத்துவிட்டமும் அம்புகளால் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்களாகு, ஜயசாஸிகளுள் உத்தமனான அராஜுன்ன ஆசாயமுகயரப்பட்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் கூாமையான பாணங்களால் தடுத்தான கொடியபராகரமமுள்ள னஞ்சயன தனனை உகரஸவருபியாகவும் இரதரஸம்பந்தமபெற்றவகவும் வெளிக்காட்டிக்கொண்டு அனேக அம்புகளால் ஆகாயத்தை நரவாக முடினான (பகைவர்களைக்) கொல்லவிருப்பமுள்ளவனும் நஷ்டிமசிறந்தவனும் பயங்கரமான காட்சியுள்ளவனுமான அராஜுனை தரோணா கூாமையும் அமுநதியகணுகளுமுள்ள அம்புகளால் உத்தார யுத்தத்தில் திறமையுள்ளவரும் பரதாபசாலியுமான தரோணா அமுநதியகணுகளுள்ள அம்புகளால் அராஜுனனோடு னயாடிச் சொண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவரானா சூரர்களும் ஸந்தகளும் போரிலுள்ளவருகின்றவர்களுமான அவவிருவர்களும் வகைகளாக பரமமாஸ்தரமுதலான திவ்யாஸ்தரங்களை பரயோகித்துக் கொண்டு (ஒருவரையொருவர்) பிளந்தார்கள் யுத்தத்தில் சூரனான தப்பாராத் தன தன்னுடைய வீரத்தையே காட்டிக்கொண்டு மஹாரதர்களாலும் பாணங்களாலும் மஹாதமாவான தரோணரை முடிபாராத் தன அஸ்தரங்களால் அஸ்தரங்களைத் தடுத்தது தரோணரை னான கோபங்கொண்டவர்களும் புருஷஸாசேஷடாகளும் (ஒரு ஒருவருடைய பராகரமத்தை) பொருதவர்களுமான அவவிருவர்க்கும், மஹாபதிக்கும் இரதரனுக்கும் நடந்ததுபோல ரணகளையுத்தமநடந்தது பாரதவாஜரும் அராஜுன்னும் யுத்தத்தில் ஸ்தரங்களை வெளிப்படுத்தினார்கள் பாண்டவன தரோணரு பவிலிவினின்று அடிக்கடிவிட்டுப் பாரதாஸ்தரத்தையும் வாயவ

பாஸ்தரததையும் ஆகனேயாஸ்தரததையும் அநதஅநதஅஸ்தரததா
அடிக்கடி விலக்கினுன இவவிதம் சூராகளும் மஹாவிலலாளிகளு
சாணையில் தீடப்பட்ட சரங்களைத் தொடுக்கின்றவா்களுமான அ
விருவா்களும் ஆகாயத்தைச் சரமாரிகளால் ஒரேநிழலுள்ளதாக
செய்தார்கள பிறகு, அரஜுனனால் விடப்பட்டு பரானிகளிட
விழுகின்ற பாணங்களுடைய சபதமானது பாவதங்களினமீதுவி
கின்ற வஜராயுதங்களுடைய சபதம்போலக் கேட்கப்பட்டது வே
தரே ! பிறகு, ரகதத்தால் நனைக்கப்பட்ட யானைகளும் தோகளும்கு
ரைகளும் குதிரைக்காரர்களும் பூததிருக்கின்ற பலாசமரங்களபோல
பாணப்பட்டார்கள தரோணருக்கும் அரஜுனனுக்கும் நோந
அநததவநதவயுதத்ததில் ஸையமானது தோளவளைகளுடன அறு
துத்தளாப்பபட்ட கைகளாலும், பெரியதோககளாலும், உடைத்து
தளாப்பபட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமா
கவசங்களாலும், தவஜங்களாலும், பாரததனுடைய பாணங்களு
நான்கு பக்கத்திலும் பீடிகப்பட்டவா்களும் கொல்லப்பட்டவா்க
மான யுத்தவீரர்களாலும் மிகமபங்கியதாகியது பெரியகாயந
ருக்கு ஸாதனங்களாயிருக்கின்ற இரண்டுவிறகளையும் (அம்புதொ
பதால்) அதிக அசைவுள்ளனவாகச் செய்கின்ற வீரர்களான அவ
வரும் ஒருவரையொருவா எரிக்விரும்பிச் சிறந்த அம்புகளால் பூ
றா்கள பிறகு, 'தரோணா (பகைவா்களை) நன்கு அடிப்பவனும் ம
வீரயமுடையவனும் உறுதியான முஷ்டியையுடையவனும் (பகை
ளால்) அணுகமுடியாதவனும் எல்லாததைதயா்களையும் ஜயித்தவ
எல்லாவீரர்களுள்ளும் மஹாரதனுமான அரஜுனனை எதிர்த்த
போபுரியும் காரணத்தால் செய்யமுடியாத காயத்தைச் செய்கி
என்று அநதயுத்தத்தில் அவரைப் புகழ்கின்றவா்களுடைய சபத
னது ஆகாயத்தில் தோன்றியது அரஜுனனுடைய மதிமயக்கம்
லாமையையும், அஸ்தரவிதையினுடைய அபயாஸ்ததையும், லாக
தையும், தூரத்திலிருப்பதையும் வீழ்த்தும் தன்மையையும் யுத்த
தில் கண்டு தரோணருக்கு ஆச்சாயமுண்டாயிற்று, மஹாதமா
ளான அவவிருவருக்கும் மஹாபயங்கரமானதும் உலகத்துக்குக் கு
பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும் கோரமுமான அவவிதயுத்தமான
தொடங்கப்பட்டு நெடுநேரம் நடந்தது பிறகு, கோபமுள்ளவ
பரதஸரேஷ்டனுமான பாரதன் திவ்யமான காண்டவமென்கிறவில
யெடுத்தப போக்களத்தில் இரண்டுக்கொளும் இழுத்தான அ
அரஜுனனால் விடப்பட்ட சரமாரியானது விடபிற்பூச்சிகளுடைய க

டம்போல இருந்தது அவனுடைய அம்புகளினிடையில் காற்றாய்
 ஸஞ்சரிப்பதற்குச் சுகதியற்றதாகியது அடிக் கடி அம்புகளையெடு
 புது தொடுபது விடுபதாகிய அாஜுன்னுடைய செய்கைகளில்
 ஜனங்களால்) சிறிதும் அவகாசம் காணப்படவில்லை ஈறுசுறுப
 புடன பரயோகிக்கப்பட்ட அஸ்தரங்களுள்ள தும் மிக்க பயங்கரமுமான
 புததம்நடந்துவரும்போது பாரததன் மேனமேலும் அதிசீகரமாக
 வேறுபாணங்களுடைய விடுதலான பிறகு, அந்தப்போக்களத்தில்
 புமுரதியகணுகளுள்ள ஆயிரம் அம்புகள் ஒரேஸமயத்தில் தரோண
 நுடைய தேருக்கருகில் விழுந்தன பாரதசேரே! காணடவததைவில்
 லாகக்கொண்ட அாஜுன்ன பாணங்களை தரோணாமிது இறைக்களை
 ஸீஸையிலுள்ளவாகருக்குப் பெரிதான ஹாஹாகாரமடையிற்
 ணிடவனுடைய அஸ்தரலாகவததை இரதரனும் கந்தாவாகருட
 புபஸரஸுக்கும் அங்கு வந்திருந்த மறறவாகருட புகழந்தாகள
 றீறுகு, பரதாபசாஷியும் தோபபடைத்தலைவரும் ஆசாயபுதரமுமான
 புஸவததாமா, தரோணரையுததஸமுதரததில்முழுகினவராகக்கண்டு
 பெரிதான ரதிகாருடைய கூட்டத்தோடு சோரது பாணடவனை
 புமபுகளால் எதிர்த்துத்தடுத்ததார அவா மஹாதமாவான அாஜுன
 றுடைய அவவிதமானசெய்கையை மனத்தினுலபுகழந்தார, அப்பொ
 டுது அவனமீது கோபத்தையும் செய்தார கோபங்கொண்ட அந்த
 புஸவததாமாவானவா மழைப்பொழிகின்ற மேகம்போலப் போரில்
 ஆயிரம்பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு பாரததனை எதிர்த்துச்சென
 ரா மஹாபாஹுவான அவா திருமபி தரோணரிருக்குமிடத்துக்
 நம் வந்தார பாரததன், தரோணா விலகிப்போவதற்கு இடம்கொ
 ததான உத்தமமானபாணங்களால் உடைக்கப்பட்டகவசமும் தவஜ
 ம ரத்முமுள்ளவரும் அடிக்கப்பட்டவருமான அந்ததரோணா
 வகமுள்ள குதிரைகளோடு ஸமயத்தைப்பெற்று விரைவாகச் சென
 ரா அப்பொழுது, தரோணா தோலவி அடைவிக் கப்பட்டிருக்கை
 ல், தரோணபுதராவந்து காலதண்டத்தைஞ் சியவனும சிவந்தகண
 னையுடையவனுமான யம்னபோல புதத்களத்தில் நின்றா

அறுபதாவது அத்யாயம் கோகர ஹணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைக்காட்டிலும் மேலானவனுனது)

வாஷிககினற மேகம்போஸப பெரிய அம்புககூட்டங்களைப் பெழிகினற பாரததன், வாபுவேகததை மலைதாங்குவதுபோல அநதஅபவததாமாவைள திரததுததாங்கினுன் வருதானும் இரதிரானும்போல அம்புககூட்டங்களைப் பொழிகினற அவவிருவருக்கும் தேவாஸுநதததுகொப்பான பெரியபுததமநநதது அப்பொழுது, ஸபரகாசிககவிலை, காறறும் வீசவிலை, ஆகாயமுமுதும் அபுகளால் நெருங்கியதாகசசெய்யப்பட்டு நிழலுள்ளதுபோலாகிய இரண்டியுததவீராகளும் போரபுரியும்பொழுது எரிகினறமுநிகிஞ்ஞடையசபதம்போல அதிபயங்கரமான பெரிய சடசடஎன்னும் ஓண்டாகியது அரசரே! அர்ஜுனன் புதததததில் அநத அஸ்வத்மாவின்னுடையகுதிரைகளை வலிமையறறவையாகச செயதான அநதகுதிரைகள் மயக்கமடைநது ஒருதிசையையும் அறியவிலலை பிறமஹாவிாயமுள்ள அநததரோணபுதரா ஸஞ்சரிககப்போகினற டததனுடைய நாணகபிறறைச சிறிதுஇடைவெளிகண்டபொழுது சரததாலறுததார தேவர்கள் மணிதஇயற்கைககுமேலான அநடைய அசுரெயகையைககண்டு, 'தரோணபுதரரைததவிர வேறும் தன் தனஞ்சயனை எதிரததுநிற்பதற்குத் திறமையுள்ளவனாகு' எனறு புகழ்நதாரகள் பிறகு, புருஷஸரோஷ்டரான தரோணபுதசறறுவிலகி மறுபடியும் விலலைஇழுததுப பாரததனைக் கழுகிறகு பூண்டஅம்புகளால் மாரபிலடிததார பிறகு, சிறந்தகைகஞ்ஞளபாதன் அப்பொழுது உரக்கசசிரிததுகொண்டு பராகரமத்தினுல கிடெவத்திலு நாணகபிறறைப் பூட்டினான். பரதகுலத்திலபிறநதவடு கோபங்கொண்டவனும் மதயாரினைபோலவருகினறவனுமான அநதஜுனனைக்கண்டு தரோணபுதரா கோபங்கொண்டு புததததுக அழைததார பிறகு, அவரால் அராததசநதரபாணததைஎடுதது உகப்பட்டபாரததன் பராகரமத்தினுல கூமையுள்ளவைகளும் ஸாக்ளேந்ததவைகளும்மான அம்புகளால் அவருடையவிலையும் ஸாயையும் குதிரையையும் வெட்டிவிட்டு அவரையும் அடித்தான். எரிகஞ்சிறந்த அநத அஸ்வததாமா வேறுதேரிலேறிகொண்டு கொண்டயாரிையோடு மதங்கொண்ட ¹ கஜபூதபதியானது எதிர

1. கூட்டத்துக்குத் தலைமையானது.

நவதுபோல எதிர்த்துவந்தார பிறகு, பூமியிலுபபற்றவீராகளான
 பவிருவருக்குமே போகுகளத்தினிடையில் மிகப்பெரியதும் மயிரி
 ராகக்கடியதுமானபோரோந்தது மஹாதமாககளும் யானைகள
 ால எதிர்த்துப் போரிடிகின்றவாகளுமான அவவிருவீராகளையும்
 லாகக்கொள்வாகளும் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தார்கள் வீராகளும்
 வரையொருவா ஜயிப்பதில் விருப்பமுற்றவாகளுமான அவவிருவ
 ளாப்பத்தையும் ஜவலிக்கின்ற நெருப்பையுப்போன்ற அம்புகளால்
 ததுக்கொண்டார்கள் மஹாதமாவான் பாண்டவனுடைய அம்
 ததூரணிகள் இரண்டும் எடுக்கெடுக்கக் குறையாமலிருப்பவைகள்
 வஸம்பந்தமப்பெற்றவைகள் ஆதலால், குரணுனபார்த்தன பு
 ததில் மலைபோல அசைவறறுநின்றன போரில் (அம்புகளை)
 க எய்கின்ற அஸுவத்தாமாவினுடைய பாணங்களோ விரை
 மறந்தன அதனால், அராஜுனன் (அஸுவத்தாமாவைக்காட்டி ஆ
 லானவனுனை

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம். (தோடச்சி)

(அராஜுனன் ஒரேஸமயத்தில் த்ரோணர்முதலானவர்களோடு
 போரிடும்படி)

இந்நஸமயத்தில் அதிகவீரமுடையபராகரமமுமுள்ளவரும் சிறந
 ளுகளுள்ளவரும் சஸகர தாரிகளுள் சிறந்தவரும் மஹாரதரும் புத
 தில் விருப்பமுள்ளவருமான கருபா அராஜுனனை எதிர்த்துப் போ
 ய அவவிருவர்தனா பிறகு, அராஜுனன் த்ரோணபுதரநுடைய
 ததைவிட்டு ஸூரியனுக்கும் அக்கிக்கும் ஒப்பான ஒளிபொருந்திய
 பருடைய உத்தமமானரத்ததைக்குறித்து விரைவாகவந்தான் ஸூ
 னுக்கு ஒப்பானவாகளும் புத்தமசெய்யப்போகின்றவர்களும்
 றாரதாகளுமான அவவிருவீராகளும் (மழைப்பொழிவதற்கு) ஸந
 தமாயிருக்கின்ற இரண்டிவாஷாகாலமேக்கள்களபோல விளங்கினா
 பரதஸுரேஷ்டனை அராஜுனனோ உலகத்தில் பரஸித்திபெற்ற
 ணைவததைஎடுத்துச் சரமாலையினால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த
 ஸ்சென்றான் அவவாறே, கருபரும் விலகிஎடுத்ததுக்கொண்டு அர
 ணனை எதிர்த்துச்சென்றா பிறகு, கருபா உறுதியானவிலை
 தது (வைரிகளுடைய) ரகத்ததைக் குடிக்கின்றவைகளாவன நாரா

சங்களை நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆபிரகணக்காகவும் பாரததன்மீது விடுத்தாரா அவா காகாலத்தில் மேகம்போலச சரமாரிபைப்பொழி நது எல்லாஸநேஷிதாக்ளையும் ஆனநதப்பித்திகொண்டு பலகுன னேடுள திராதுசசண்டைசெய்தாரா அளவறதபராகரமுள்ளவனுப் பாணடுவினபுதரனுமான பாரததன், மிககஉறுதியுள்ளவிலை நனரு: இழுததுப பல்வகையான யுத்தமாக்கங்களைக்காட்டி கெகொண்டு போ குகளத்தில் ஸஞ்சரித்தான மஹாபலசாலியும்பாபுலுமான அாஜுன்ன எல்லா ததிகுதுககளையும் மூலைத்திசைகளையும் ஆராயததைதபும் அமபு னால் எப்பககத்திலும் ஒரேநிழனுள்ளனபோலசெய்தான அளவிட முடியாத பலமுள்ள அாஜுன்ன, மேலே ஸஞ்சரிகுகினற மேகமான துழைத்தாரைகளால் பாவததைமூடுவதுபோல யுத்தத்தில்கருபன, அனேக அமபுகளால் மூடினன யுத்தத்தில் ஈமைபுள்ளவைகளு அகநிஜவாலைக்கு ஒப்பானவைகளுமான அமபுகளால் அடிக்கப்பட்ட வரும் கோபம் கொண்டவருமான அநதகருபா புகையிலலாதெந்ரு புப்போல ஜவலித்துக்கொண்டிருந்தாரா பிறகு, மஹாபாஹுவா அவா நிகரில்லாத பராகரமுள்ளபாரததன் ஆபிரம அமபுகளாலடி துப் போகுகளத்தில் ஸிமமநாதம்செய்தாரா பிறகு, பாரததன் தம மயமான கடடுக்களுள்ளதும் அமுநதினகனுக்களுள்ளதுமான அ பினால் யுத்தத்தில் கருபருடைய உத்தமமான தவஜதைதப பிள தான அதற்குப் பிறகு, சிறந்ததேஜஸுள்ளபாரததன், யுத்தத்தி ஸூரயனுக்கு ஒப்பான நாராசங்க்ளையும் மறுபடியும் அனேகபா வகளையும் எடுத்தான சிறந்தகைகளுள்ளவனும ஸ்ஷத்திரியரி சி நதவனுமான அவன் அவைகளால் அப்பொழுது கருபருடைய தே காப்பவர்களையும் யுத்தம்செய்கின்ற மஹாரதர்களையும் அடித்தால் அப்பொழுது, படைபுடன் கூடினவாகளான சந்தரகேது, ஸுகேது சிதராஸுவன், மணிமான, முஞ்சமெளரி, விகராதன், ஹே வாணன், பயாவஹன், ஸூரதன், அதிரதன், ஸுஷேணன், அரி டன், நருகேது ஆகிய இவர்கள் உபிரை இழநது விழந்தார்கள் பர குலத்தில் பிறந்தவரே ! பாரததன் நிமிஷத்தில் அவர்களைக்கொன், மறுபடியும் வேறு பதினமூன்றுபாணங்களை (விலவில்) பூட்டின பிறகு, மஹாபலசாலியும் சிறந்தமஹிமையுள்ளவனும இரதரனுக் ஒப்பானவனுமான பலகுன்ன யுத்தத்தில் ஒருபாணத்தினால்இரதக பருடைய (ரத்ததின)துகத்தையும் நானகுபாணங்களால் நானகு குரைகளையும் ஆளுவது பாணத்தினால் ரத்ததிவிருந்த ஸாரதிபினத யையும் முன்றுபாணங்களால் தரிவேணுவையும் இரண்டு புண்ண

நால அசுசுககடடையையும் பன்னிரண்டாவதான வஜ்ராயுதத்துக்கு
 உபபான பலலத்தினால் அம்புகளையுடைய அவருடையவிலையும் அறு
 கது அட்டஹாஸம்செய்து பதினமூன்றாவதுபாணத்தினால் (அவரு
 டைய) நடுமார்பிலடித்ததான அறுககப்பட்டவிலைஉடையவரும் ரத
 கதை இழந்தவரும் கொல்லப்பட்டகுதிரைகளையுடையவரும் ஸாரதி
 யயிழந்தவருமான அந்தகருபா பிறகு கோபங்கொண்டு ஸூரிய
 னப்போலவும் அகனியைப் போலவும் பரகாசிக்கின்ற சகதியைஎடு
 கது அறுபுதமான செயல்கையுள்ளபாரத்தனமீது விரைவாகவிடுத்ததா.
 அராஜுனன அவவிதமான உருவமுள்ளதும் தங்கத்தினால் அலங்க
 ரிக்கப்பட்டதுமான அந்தச் சகதியைக் கூர்மையான அம்புகளா
 லும் அரத்தச்சுந்தரபாணங்களாலும் தடுத்ததான, (அவன தனனை
 னோக்கி) வருகின்றதும் பெரிய எரிநகத்திரம்போலப் பரகாசிக்க
 னதுமான அந்தச் சகதியைப் பத்துபாணங்களால் துண்டித்தால்
 ஈரத்தினால் அம்புகொண்டு துண்டிக்கப்பட்ட அந்தச் சகதியா
 ரது பத்துத் துண்டங்களாகப் பூமியில் விழுந்தது சகதியானது
 புறுக்கப்பட்டவுடன், ரதத்தை இழந்தவரும் அம்புகளால் துன்ப
 டைந்தவரும் பகைவாக்களைக் கொல்லுகின்றவருமான கருபா கதா
 ரத்தத்தைக் கையிலெடுத்ததுகொண்டு ரதத்தினின்று வேகமாகத் துள
 ரிக்குகித்து அளவற்ற பலமுள்ள பாரத்தனமீது அதை விரைவாக
 மயோகித்ததா (அவரால்) விடப்பட்டதும் பெரிதும் அவருடைய
 உபத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்கதாயுதமும் அராஜுன
 னுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு வேறு வழியைக் குறித்துச்
 சன்றது பிறகு, வேகமும் பராகரமமுமுள்ளகருபா கத்தியையும்
 ளிபொருந்தின கேடகத்தையும் எடுத்ததுகொண்டு பாண்டவனைக்
 காலவதற்கு விரும்பினா சிறந்த ஆசாராயரும் நன்றாகக்கற்பிக்கப்
 டவரும் சரத்வானுடையகுமாரருமான அந்தகருபா கத்தியையும்
 கடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒருவராக ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரி
 க்ரும தேவனபோல் வேகத்துடன் கரமமாக யுத்தப்பூமியில் ஸஞ்சரி
 தார பிறகு, குரதீபுதரான அராஜுனன பத்துக்ஷுரபாங்களால்
 அவருடைய கத்தியையும் கேடகத்தையும் ஒரு நிமிஷத்துக்குள்
 ண்டாக்கினான். அது ஆசாராயமாயிருந்தது அப்பொழுது, அதிக
 தஜஸுள்ள அந்தகருபா கத்தியும் கேடகமும் அழிந்ததால் வய
 னமடைந்த முகத்துடன் பறகளால் உதிடுகளைக்கடித்து மனத்தில்
 ஈருங்கோபத்தை அடைந்து மறுபடியும், 'இருக்கட்டும்' என்று
 ஈரலிவிட்டு யுத்தத்தைவிட்டுவிலகுவதில் முயற்சியுள்ளவராக(தம்)

ஸஹோதரிபுத்ரரான அஸ்வததாமாவினுடைய ரதத்தினமீது விந
நது ஏறிகொண்டு மறுபடியும் விலலை எடுத்ததா

இரதஸமயத்தில், பீஷ்மா, பலசாலியானகருபுர பலகுனனா
துன்பமடைந்திருப்பதைக்கண்டு கோபம்கொண்டு, பிறகு, த்ரோணை
பபாத்தது, “(ஆசாயசே) பலகுனன யுத்தத்தில் ஒவ்வொருவரா
(சசுண்டைசெய்தால்) நமமை ஜயித்துவிடுகிறான் (ஆகையால்), நானு
நீரும் காணனும் அஸ்வததாமாவும் கருபரும் மறதுமுள்ள அனே

சூராகளும் (ஒன்றுகூடி) இரதரகுமாரனை ஜயிப்போம்” என்றுசொ
பாரதசே’ பிறகு, பீஷ்மா த்ரோணாமுதலான எல்லாநிக
ஒன்றுசேருவதற்கு விரைவாக அரஜுனனை எதிர்த்துப் போ

புரிந்தார்கள 2 அளவற்ற தையமுள்ள அந்த அரஜுனன, பனி
னது மலைகளேமூடுவதுபோல, சுற்றிலுமிருக்கின்ற அந்தமூல
தாக்களை பாணமயமான வலைகளால் மூடினான் (அப்பொழுது) கா
கின்ற பெரிய யானைகளாலும் களைக்கின்ற குதிரைகளாலும் பேரி
கங்களுடைய கோஷங்களாலும் நெருங்கிய சபதமுண்டாயிற்று 4

றுக்கணக்காகப் பாரததனால் விடப்பட்ட சரமாரிகள் யானைகளின்
ரங்களையும் குதிரைகளின் சரீரங்களையும் இருப்புகவசங்களையும் 1
நதுவிட்டுப் பூமியில்விழுந்தன விரைவாக அம்புகளைத் தொடுக்கி
பாண்டவனோ சரதகாலத்தில் நடுப்பக்கலை அடைந்திருக்கின்ற நல்ல

தியையுடைய ஸூரியனபோல பரகாசித்தான் அப்பொழுது, எ
ரதிகார்களும் யுத்தத்தில் பாரததனுடைய விலலிலிருந்து கிளம்
அம்புகளைப் பொருமல் நன்றாக தவமஸம்செய்யப்பட்டு ரதங்களை
நது வடக்குமுகமாக ஓடினார்கள் குதிரைவீரர்களும் குதிரை

மீதேறி ஓடினார்கள் காலாட்கள் பூமியில் ஓடினார்கள் பாண்டவ
அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் தாமரத்தாலும் வெள்ளியாலும் இரு
னாலும் செய்தவைகளும்மான மஹாதமாக்களான கௌரவார்களும்

கவசங்களிலிருந்து பெரியசபதம் தோன்றியது பரஜைஞயைவிட
ரமத்தினால் சஸ்தரங்களை நழுவவிட்டுக்கீழேவிழுகின்ற குதியை
களுடைய சரீரங்களால் யுத்தப்பூமியானது மூடப்பட்டதாகியது

ஜுனன ரதத்தின் நடுவிடங்களைச் சூனயமாகச்செய்து மனிதா
யுத்தப்பூமியைமூடினான் விலலைக்கையில்கொண்டவனும் புருஷஸ
டனுமான தன்னுசயன் நடனம் செய்கின்றவனபோல (அங்கு
மாக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு) யுத்தத்தில் கந்தரியாக்களுடையசிரா
விழத்தினான் இடிமுழக்கம்போன்ற காண்டவ சபதத்தைக்கே

1 ‘த்ரோணமும்’ என்பது மூலம் 2 வேறுபாடும்.

1 ‘த்ரோணமும்’ என்பது மூலம் 2 வேறுபாடும்.

1 ‘த்ரோணமும்’ என்பது மூலம் 2 வேறுபாடும்.

எல்லாஸையனங்களும் நடுக்கமுற்றுத் தனித்தனியே பதுங்கின
குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையும் தரித்தவைகளும் ஸவாணமய
மானமலைகளை அணிந்தவைகளும் (வீரர்களோடைய) தலைகளபோல
முகத்தில் விழுந்தவைகளாகக்காணப்பட்டன யுத்த பூமியானது
பாணங்களால் அடித்துத்தளாடப்பட்டசீரங்களாலும், விறகளைப்பிடி
த்தவைகளும்ஹஸ்தாபாணங்களை அணிந்தவைகளும்அனகைகளாலும்
நன்குமுடப்பட்டு விளங்கியது பரதஸரோஷ்டரே! யுத்தத்தில் கூபைய
புள்ளபாணங்களால் தளாடப்படுகின்றதலைகள் ஆகாயத்தினின்று கு
மாரிவிழுவதுபோல விழுந்தன பயங்கரமான பராகரமமுள்ள
ஜூனன் அப்பொழுது தன்னை ரௌதரஸவருபமுள்ளவனாக
தித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் நூறுநூறுகளும் ஆயிரம்ஆயிரமா
கூரர்களைக் கொன்றான் அரண்யத்தில் பதினமூன்று வாஷ்கால்
யுவவாறு தடுக்கப்பட்டிருந்தபாண்டவன் யுத்தத்தில் தருதரஷ
மீகுமாராகளமீது கோபாகனியைக் கக்கினான் ஓ! பரதகுலத்
தில் உதித்தவரே! அந்தக்கொளவஸேனையை எரிக்கின்றஅந்தப்பாண
வனுடைய பராகரமத்தைக்கண்டு தூயோதனனுடைய யுத்தவீரா
ள எல்லோரும் பொறுமையைக் கைப்பற்றினார்கள் அறுபது
யதுள்ள மதங்கொண்டயானையானது கோரைக்காட்டை அழிப்பது
போல அராஜூனன் சஸ்தரதேஜஸினால் எல்லாவீரர்களையும் அடித்
தான் பரதகுலத்திலுமிந்தவரே! பிறகு, ஜயசாலிகளுள்ளிருந்தஅர
ஜூனன் ஸேனையைத்தூரத்தி மஹாரதர்களையும் பயப்படுமபடி செய்து
நான்குபக்கத்திலும் ஸஞ்சரித்தான் அந்தஅராஜூனன் போர்க்களத்
தில் (பலவிதமான) கதிகளோடு ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு (பகைவா
ர்களை) கொல்லுகையில் ரகத்ததாலும் நரமபுகளாலும்நிறைந்தஅலை
களால் கோரமான ஒருநதி தோன்றியது அராஜூனன் யுத்தத்தில்
லும்புகளாகிற பாசிக்கொத்துகளால் நெருங்கியதும், 1காலலை
நடக்கப்பட்டதும், பாணங்களும் விறகளுமாகிற தெப்பங்களுள்ள
ம, பயங்கரமானதும் மாமஸத்துடன்கூடின ரகத்தமாகிறசேறுள்ள
ம, ரத்தங்களாகிற தெப்பங்களுள்ளதும், நரமபுகளாகிறஸாப்பங்களை
உடயதும், தலையிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களும்புலதரைகளுமுள
தும், சிறுகத்திகளும் பெருங்கத்திகளுமாகிற மீன்களுள்ளதும், சாம
களும் தலைப்பாகைகளுமாகிற நுரைகளுள்ளதும், குதிரைக்கழுத
களாகிற பெரியசுழல்களுள்ளதும், தலையிலலாமுண்டங்களாகிற
மனுஷ்யர்களைஉடையதும், காககை கழுக்குகளின் சபதங்களுள்ள

மும், வேகமுள்ளதும், ஸாரஸ்பதிகளாலும் அனறிபதிகளாலும் பதமுள்ளதாகச்செய்யப்பட்டதும், ஸீமமந்தங்களுக்கிற பெரியசபைகளுள்ளதும், சங்கதவனிகளாகிற பெரியதவனிகளுள்ளதும், சீராகளுடையதலைகளாகிற தாமரைகளால் நிறைந்ததும், பாணங்களுடைய விறகளுமாகிற பெருங்கோரைகளுள்ளதும், காலாட்களாகிற தலையங்களால்கலங்கியதும், யானைதலைகளாகிற ஆமைகளுள்ளதும், நரிகளாகிற மருகங்களுடையசபத்தால் நிறைந்ததும், மாமஸம்ம மஜ்ஜையுமாகிற எங்கும்நிறைந்த சேறுள்ளதும், கோரஸ்வரூபாபிருகுகினதும், பிசாசங்களுடையகூட்டங்களால் அடைப்பட்டதும், கரையிலலாததும், தகிகமுடியாததும், ரகததைஜலமாகக்கொண்டதும், நான்குபக்கத்திலும்பரவியதுமான ஓடுநதியை உண்பிண்ணினான் அரசரே! பாரததன் யானைகளுடையசீரங்களுக்கிற பெரியகூட்டுகளுள்ளதும் குதிரைகளுடையசீரங்களுக்கிற பெரியகறகளுள்ளதும் பதாரதிகளுடைய தேஹங்களாகிற கடமேரங்களையுடையதும் ரதங்களுடையகூட்டங்களாகிற பெரியமரங்களையுடையதும் தலைமேயிரங்களாகிற புலதரைகளால் மூடப்பட்டதும் மனிதர்களுக்கு மிககடியதற்கைகொடுக்கக்கூடியதும் ஆழந்திருக்கின்ற ரகதமாகிற ஜலதையுடையதும் யமனாகிற கடலைக்குறித்ததுச செலவாகின்றதும் பப்பபடுப மனிதர்களால் தாண்டமுடியாததும் ரூரர்களால் எளிதில் தாண்டக்கூடியதுமான ரகதமநிரமயிந்தியை அடிக்கடி உண்பிண்ணினான் இந்தரகுமாரன் இவ்விதம்பயங்கரமான ரகதநதியை உண்டாக்கினான் பாணங்களை எடுப்பதும் விலவிலபூட்டுவதும் (லக்ஷ்பங்களில்) பரயேகிப்பதும் காணமவத்தைஇழுப்பதுமான அந்தஅராஜுன்னுடைய (செய்கைகளில்) கொஞ்சமேனும் இடைவெளியானது காணப்படவில்லை

அறுபத்திரண்டாவது அதியாயம்.

கோகரஹ்ணபாவம். (தோடீச்சீ)

(பீஷ்மரும் அர்ஜுனனும் யுத்தத்திற்காக ஸந்தித்ததும், தேவர்கள் அவ்விருவரையும் புகழ்ந்ததும்)

பாரததன் இவ்வாறு அந்தஸையத்தை ஒடுமெடிசெய்துவிட்டு பீஷ்மருக்கருகிலவந்தான் இந்தரகுமாரனான அராஜுன்னன், மிகத்தையமுள்ள தூயோதன்னுடைய எல்லாஸையங்களும் பட்டிருக்கும்பொழுது நான்குபாணங்களை விலவிலபூட்டிப் பீஷ்மரை

தறித்துப் பயத்துடன் விடுதலான, (அவற்றுள்) இரண்டுபாணங்க
ரால் அவரை அபிவாதனஞ்செய்தான் இரண்டுபாணங்கள் அவரு
டைய காதுகளினஸமீபம்சென்று குசல்பாஸனம்செய்தன அவரும்,
குந்திபுதரன் ஜீயமடையட்டிம்' என்று ஆசீர்வாதம்செய்தாரா போ
ல பகைவரைவெல்ல எண்ணங்கொண்டு ஸமீபத்திலிருக்கின்றபுருஷ
ரேஷ்டனான தனஞ்சயனை, யுத்தத்தில் (ஸமாததெனென்று) உலகத்
தில் பரஸித்திபெற்றவனும் செளராயம் வீரமுதலியவற்றால் பிம்பத்தி
ரின்று எடுக்கப்பட்ட பரதிபிம்பம்போலக் காண்கின்றதெனினு
ண்டானவனும் வைகாத்தனனுடையபுதரனும் வீரனுமான வருஷ
'ஸன்ன யுத்தம்செய்யவிரும்பி விரைவாக எதிர்த்தான் பிறகு
ரண்டுகுமாரனாரைப்பார்த்தன, தன்னோடு யுத்தம்செய்கின்ற அரத்
'ஷ்டனனுடைய கைப்பழக்கத்தையும் ஆணமையையும் ஒருமுற்றா
தகாலம்பார்த்து அந்தவருஷஸேனனுடைய பராகரமத்தைப்பற்றி
நதோஷித்தான் பார்த்தன அப்பொழுது கழுக்கிறகுழைந்தான
ருபாணத்தினுடைய துனியிலை, பொன்னாலவலங்கரிக்கப்பட்ட
புந்த வருஷஸேனனுடையவிலை விரைவாக அறுத்தான், பிறகு,
நதுபாணங்களால் திருமபவும்அவனை நடுமார்பில்அடித்தான் பார
தனுடையபாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்தவருஷஸேனன் தேரி
ரின்று துள்ளிக் குதித்து ஓடினான் (பகைவர்களைநோக்கி) வருகின்ற
வனும் பயங்கரமானவிலுள்ளவனுமான பாண்டவனைத் துச்சாஸன்
யம் விகாணனும் சகுனியும் விவிமசதியும் எல்லாப்பக்கத்திலும்
முற்றுகொண்டாக்கன பார்த்தன, யுத்தரங்கத்தில் கோபங்கொ
ண்டு அமுர்தியக்கனுகளுள்ள அம்புகளால் அவர்களுடைய (தேரி
யுள்ள) நுகத்தையும் கொடியையும் விலலைபும் யுத்தத்தில் விரைவா
கதுண்டித்தான் அவர்களெல்லாரும், பார்த்தனுடையபாணங்
கால் கொடியறுபட்டும் விலலும்கவசமுமவெட்டுண்டுமீடிக் கப்பட
ப போர்க்களத்தினமத்தியினின்று ஓடினார்கள்.

பிறகு, பீபதஸுவானவன், உரக்கச்சொரித்து விராட்புதரனைப்பார
து, "பகைவரைவருத்துப்பவனே! பொன்மயமானதும் உயரத்தூக்
க்கடப்பட்டதும்இருந்தபயினைமரக்கொடியை இப்பொழுது
னை அடையும்படிசெய் இது மேகத்தினிடையிலுள்ள மின்னலைப்
பால் அடிக்கடி நன்றாக பரகாசிக்கின்றது சந்தனவின்குமாரரான
நதப்பிஷ்மரிருக்குமிடத்துக்குப் போ தெய்வத்தன்மையுள்ளவை
ளும், கோரூபமுள்ளவைகளும் ஆசசாயத்தைஉண்டாக்கத்தக்கவை
ளும் சிறியவைகளும் பெரியவைகளும்அன அஸ்தாங்களைப் போரில்

மாண்பிககப்போகிறேன மதஸ்யராஜனே இவா எங்களுககுப் பால்
 பம்தொடங்கி எப்பொழுதும் போஷகராயிருப்பவா, எப்பொழுதும்
 எங்களுடையஸரேயஸில் விருப்பமுள்ளவா, எப்பொழுதும் எங்களு
 க்கு யோககேஷமங்களைச்செய்பவா இவாமடியில் பாலயத்தில நான
 வளாரதேன ஆதலால், இவருடன் ஒழுங்காகப் போபுரியப்போ
 தேன இவா இரவுமபகலும் எங்களுக்கும் தருதராஷ்டரகுமார
 களுக்கும் (உண்டானவிரோதத்தைத்) தணிப்பதில் விருப்பமுற்றவா
 எனறுகூறினான் அநதஅராஜுன்னுடைய அநதவார்த்தையைக்கே
 டி அவனுடைய ஸாரதியான விராடபுத்ரன் அவனாலவப்பட்டு
 ஷ்டமருடைய ரதத்தைநோக்கி ரதத்தைநடத்தினான் காமறினா
 ரவாக எதிர்த்துத்தள்ளப்பட்ட மஹாமேகம்போனற்தும் (உத்
 த) தூண்டப்பட்டதும் ரதங்களில்கிறந்ததுமான அராஜுன்னுடை
 ரதத்தைக்கண்டு, கங்கையினபுதல்வரான பிஷ்மா, ஸரீயா
 ஸுளியுள்ள ரதத்தோடு அநதரதத்தை எதிர்த்துச்சென்ற
 (இரத்த)வருகின்ற அராஜுன்னைக்கண்டு பகைவாபட்டன
 றும் இந்தக்கொளரவாகளால் அவ்வாறு நன்குகாக
 ருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிதாமஹரும்
 ரோகன கொல்லப்படுங்கால் ஸவாணத்தால் அ
 மந்தவிலலையும் காமையானமுனைபுள்ளவைக
 பும தேகங்கனையும் பிளக்கின்றனவகளுமான
 கொண்டு யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்று,
 னுருபரியவருஷபத்தை எதிர்ப்பதுபோல
 ரு புருஷஸரேஷ்டரான அநதப்பிஷ்
 ட வெள்ளைக்குடையினால், ஸ
 ருக்கிற மலைபோல பரகாசித்
 ரகுமாரர்களைஸந்தோஷி

யுகாயத்தில் (யுத்தத்தைப்பார்க்க), வந்திருக்கின்ற
 டி.னதேவர்களெல்லோரும், “அராஜுன்ன கௌரவ
 ராயும் சஸ்தரதேஜஸினுல துண்டாக்கிவிட்டான் யுத்
 ளும் குருஸ்ரேஷ்டர்களுமான இந்தப்பீஷமரும்
 லலா அஸ்தரங்குளிலும் ஸமாததர்கள், யுத்தத்தில் எ
 ரகரதையுள்ளவர்கள், வீரர்கள் இருவரும் தேவம
 ம்பராகரமங்களால் பரஸித்திபெற்றவர்கள் இருவரு
 ர்புள்ளவர்கள், இருவரும் விளங்குகின்ற விலலைத்
 னிதருட்சிறந்தவர்களும் அதிகவேகமுள்ள, இரண்
 ிகளும் ஸூர்யனுக்கும் அகனிகுக்கும் ஸமமானசெய
 நுமான இருவரும் (யுத்தத்துக்காக) நெருங்கிவிட்டா
 ம வாஸுதேவருக்கும் கார்த்தவீரனுக்கும் ஒப
 நவரும் பரஸித்தமானசெய்கையுள்ளவர்கள் இருவரு
 மாபலசாவிகள், எல்லா அஸ்தரங்களைபும் அநிரதவாக
 ச்சஸ்தரதாரிகளுள்ளும் சிறந்தவர்கள், இவர்களின்
 னிசரும் இந்தரனுக்கும் 1ஸோமனுக்கும் யம்னுக்கும்
 ஸூர்யனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமமானது எவ
 ரனை யுத்தத்தில், தவந்தவயுத்தஞ்செய்வதற்காக
 மரைத்தவிர (அவனைத் திராக்கத்தக்க), க்ஷத்ரியன்
 னுமில்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்
 டி.னதேவர்கள், யுத்தங்களில் அராஜு
 ற பீஷமரையும் அதிகஉதஸாஹமுள்ள
 ததார்கள் பிறகு, இந்தரனுடைய
 ள கௌரவர்களின்ஸேனையானது
 சங்கங்கள் இவைகளுடையச
 ன பறபலவிதமானசப்தங்களு
 தத்து

ஜத்தினமீது விடுதலா அநதப் பாணங்கள் பாணடுதரனுடை
 தவஜத்தைஅடைந்து தவஜத்திலிருக்கிற குரங்கையும் தவஜத்திது
 டைய நுனியிலவஸிக்கின்ற அநதபராணிகளையும் அடித்தன அவ
 பததுபாணங்களால் அவனுடையஸாரதியையும் குதிரைகளையு
 அடித்தது. இந்நேரமும்யமர்ன மூன்றுபாணங்களாலேயே பாரததலை
 க்கிடுக்கப்பட்டு, போலிசனைபிறகு அராஜுன்ன கௌரவர்களுக்கும் பித
 லைவத்துக்கொண்டபாணங்களால் அடித்துப்
 சங்கத்தைத்தனி தருதரவு
 தா பகைவிராக்கொல்லுகின்றவனும, ஸார
 லமைபொருநதியவனுமான அராஜுன்ன (தன்னோடு) வருக
 அநதப்பிஷ்மரைப்பார்த்து (தனவிட்டற்கு) வந்திருக்கின்ற பரிய
 விருத்தினரைப்போல வரவேற்றான் வாயமுள்ளவனான அராஜ
 யுத்தத்தில் தேவத்ததமென்கிற மஹாசங்கத்தை உரக்கண்
 அப்பொழுது, பிஷ்ம்பாண்டவர்களுடைய அநதசங்கநாத
 ரக்கத்தையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எல்லாப்ப
 மிகவும் எதிரொலியிடும்படிசெய்தன பரதகுலத்திலு
 ளுள்ள
 ரைகளால்
 னசுரமாரிகளால்
 ஸமுதரம்போலக் கிளம்பு
 சமா அம்புகளாலரசம்செய்து அ
 பிறகு, அராஜுன்னுடைய ரத்ததைக்குறி
 அநதசச
 னையும
 கூட்டம்கூட்டமாக் விடப்பட்ட அவவிதமான அம்புகூட்ட
 (பாரததலை) அடிக்கப்பட்டிச சிதறிவிழுந்தன பிறகு; ஸவூ
 மான சுட்டுக்கொடும் முனைகளுமுள்ளவைகளும், கூாமையுள்ள
 ளும் அமுந்தின்கணுகளுள்ளவைகளும், (வரது) விழுகின்ற
 ளும் பக்ஷிகளினிறகுக்குள்ளவைகளுமான அம்புகளால் ஆக
 னது மூடப்பட்டது. பிறகு, பாண்டவன் கொடியஅம்புகூ
 களை விடுததான, பிஷ்மரும் பாரததனமீது அவ்வளவு சரக்க
 களை விடுததார பரதகுலத்திலுதிதவரான அநதப்பிஷ்மா
 தனைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் தேரோடும்கூட, வ
 தங்களாலிரப்பிப் பொன்மயமர்ன கணுக்குள்ளபாணங்களா
 லாததிக்குக்களையும் ஆகாயத்தையும் மூடினா பிறகு, தேவ

ரிஷிகளும் கந்தாவர்களும், “பீஷ்மா அர்ஜுனனைத் தடுத்ததால் (ஒவராலும்) செய்யமுடியாத காயத்தைச் செய்வதாகிறா பாண்டிதரான அர்ஜுனன் பலசாலி, ஸாமாத்தியமுடையவன், வினாவாகக் காயங்களைச் செய்பவன் சந்தனுபுதரரான பீஷ்மரையும் தேவகீபுதரரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணரையும் ஆசாயாகளுள் மிகச் சிறந்தவருடைய மஹாபலசாலியுமான தரோணரையும் தவிர வேறு எவன் யுத்தத்தில் பாரததனுடைய வேகத்தைத் தாங்கச் சக்தியுள்ளவன்?” என்று (அவ்விருவரையும்,) ‘நல்லது, நல்லது’ என்று புகழ்ந்ததாகக் கண்ட மஹாபலாஸிகளும் புருஷஸுரேஷ்டர்களும் அவ்விருவரும் எல்லாபராணிகளையும் புருஷஸுரேஷ்டர்களும் அளவிடுவரும் எல்லாபராணிகளையும் களிக்கச் செய்து கொண்டு அஸ்தரங்களால் அடிபாங்களைத் தடுத்தது விளையாடினார்கள் மஹாதமாக்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் பரமமாஸ்தரத்தையும் ஐந்தரமாஸ்தரத்தையும் அதிகருமான ஆகனேபாஸ்தரத்தையும் கௌபேராஸ்தரத்தையும் வானுருஸ்தரத்தையும் யாமபாஸ்தரத்தையும் வாயவபாஸ்தரத்தையும் பரயோததுக்கொண்டு விளங்கினார்கள் பிறகு, அப்பொழுது யுத்தத்தில் அவ்விருவரையும் கண்டு ஜனங்கள் ஆச்சாயமடைந்தார்கள் ‘சிறந்தவர்களுள்ள பாரதத்! நல்லது, பீஷ்மரே! நல்லது’ என்று மகிசானாரா “யுத்தத்தில் பீஷ்மரும் பாரததனும்கூட இவ்விதமான மஹாதரங்களுடைய பரயோகத்தை மனிதர்களுள் மறவன் யுத்தத்தில் பரிபபிதத்துவதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகக் கண்ட எல்லா அஸ்தரங்களை அழிந்தவர்களான அவ்விருவருக்கும் இவ்விதமாக அஸ்தரயுத்தம் நடந்து பிறகு, ஜீஷ்ணுவானவன் அருகிலவந்து கூரியமுனையுள்ள மகமுக்கிருக்குகூட்டினான் ஓரம்பினால், ஸ்வாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட (பீஷ்மருடைய) வில்லை அறுத்ததான மஹாபலசாலியும் ஷ்ரீராமசிறந்தவருமான பீஷ்மா போர்க்களத்தில் அடுத்த நிமிஷத்திலேயே வேறு வில்லை எடுத்தது நானோற்றிக் கோபத்துடன் தனது நமீது விரைவாக அனேகபாணங்களை பரயோகித்ததா அர்ஜுனம் பீஷ்மரினமீது கூமையுள்ளவைகளும் நன்கு தீட்டப்பட்டவர்களும் அனேகபாணங்களை விடுத்ததான மிகக்கூரதியுள்ள மரும பாண்டவன்மீது அவ்வாறே அம்புகளை விடுத்ததா மனமீது திவ்யாஸ்தரங்களை அழிந்தவர்களும் ஓயாமல் சரங்களைத் தொண்டவர்களும் மிகக் கதாயசாலிகளுமான அவ்விருவர்களுள் அப்பொழுது வேறு மகைகாணப்படவில்லை பிறகு, அதிரத்தனம் கிட்டியிருந்தவனுமான சூரதீபுதரன் அப்பொழுது பாணங்களால் பதத்துக்குக்களையும் அப்படியே சூரரான பீஷ்மரையும் மறைத்தான் நத:சீரகோஷடியில் பாண்டவன் பீஷ்மரையும் பீஷ்மா பாண்டவன்

வணையும் அதிகமாக (அடிததாரகள்) வேந்தரே! இவ்வுலகத்திலே
அது ஆசசாயமாக இருந்தது சிறந்தகைகளுள்ளவரே! பீஷ்மரு
டைய ரத்தத்தைக் காககினறவாகனான சூரர்கள் பாண்டவனால் கொ
லப்பட்டு அவனுடைய ரத்தத்துக்கு நான்குபக்கத்திலும் விழு
தாரகள் பிறகு, காண்டவத்தினின்று விடுபட்டவைகளும் சத்
ருசத்தைச் செய்விருப்பம்கொண்டவைகளும் தடையற்றவை
களும் கட்டுக்களுள்ளவைகளும் அந்தப் பாரததனுடைய ரத்தத்
தன்று வெளிப்புறப்படுகின்றவைகளும் தீடப்பட்டவைகளு
பொன்மயமான வஸ்தரங்களுள்ளவைகளுமான அராஜுன்னுடை
பாணங்கள் ஆகாயத்தில் அன்னப்பறவைகளுடைய வரிசைக்
போலக்காணப்பட்டன பலமாகவும் ஆசசாயகரமாகவும் பரயோகி
யின்ற அந்தஅராஜுன்னுடைய அவவித்திவயாஸ்தரத்தைஇந்தரே
கூடின தேவர்களெல்லோரும் ஆகாயத்தில் நின்றுகொண்டு பா
தாரகள் பலவிதமும் ஆசசாயகரமுமான அந்தஅஸ்தரபுத்ததஷுத்
பாரதது அதிகப்பீதியுள்ளவனும் பரதாபசாவியுமான சித்ரஸே
னென்கிற கந்தாவன், தேவராஜனைப்பாரதது, “(தேவராஜரே!) பன்
வாகளைப் பிளக்கின்றவைகளும் (ஒன்றோடொன்று) சோக்கப்பட்ட
போல (ததொடாசசியாக)ச் செல்லுகின்றவைகளுமான இந்தஅம்
னைப்பாரதும் திவயாஸ்தரத்தை பரயோகிக்கின்ற ஜிஷ்ணுவினுடை
ஆசசாயகரமான இந்தருபத்தைப்பாரதும் இதை மனுஷ்யர்கள் நப
மாட்டார்கள் ஏனெனில், அவர்களிடத்தில் இவ்விதமான அஸ்தா
இல்லை தேவஸம்பந்தமுள்ள மஹாஸ்தரங்களுடைய இந்தசக்
கை ஆசசாயகரமானது கௌரவஸையங்கள், நடுபக்கலைஅன்
ந்தது ஆகாயத்தில் மிகத்தபிக்கின்றஸூரியனைப்போலப் பாண்டவனை
பாரப்பதற்கும் சக்தியற்றவைகளாயிருக்கின்றன இருவரும்பரஸித்
மானசெய்கையையுடையவர்கள் இருவருமே அரசர்களுள் சூராக்
இருவரும் விசித்ரமானசெய்கையுள்ளவர்கள் இருவரும் போர்
(ஒருவராலும்) நெருங்கமுடியாதவர்கள்” என்று புகழ்ந்தான் ப
குலத்திலுதித்தவரே! இவ்வாறுசொல்லக்கேட தேவராஜரே
பாரததனுக்கும் பீஷ்மருக்கும்நோந்த புத்ததத்தைத் தேவலோகத்
துண்டான புஷ்பவாஷத்தால் பூஜித்தான்

பிறகு, அஸ்வத்தாமாவான்வா விரைவாகவந்து காணனைபட
தது, “காண! ‘நானொருவனாகவே ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற எல்ல
பாண்டவர்களையும் கொல்லுவேன்’ என்று ஸபாமத்தியில் எனரு
னிலையில் நீசொன்னாய் அதை நீ செய்தாயில்லை ஓ! ஸுதபுத்ர!”

னிப்டிருநது பயந்தோடுகிறாய் விசிதரவீரயனுடையபேரனமாக
 ன தூயோதனனமுதலானவாகளெல்லோரும் உன்னை ஆஸரயித
 கருதீபுதராகளைப் போரிஷ்வெல்லவிரும்புகிறார்கள் (ஆதலால்,) நீ
 லகுனனோடு போர்புரிவாயாக” என்றுசொன்னா அஸுவததாமா
 சாலலிய வாரததைபைக்கேட்டு அப்பொழுது தூயோதனன, காண
 வகருபரியததைசெய்யக்கருதி, கோபத்துடன் தரோணபுதரரைப
 ராத்தது, “பராமமனோததமரே! பரஸிததமானசெய்கையுள்ளவனான
 ணனுடைய மானத்தைப் பங்கமசெய்யாதீர் மானபங்கமசெய்வ
 லோ அரசாக்களுக்குப் பலக்குறைவுண்டாகும் சூரர்கள் தங்கள்
 ராயத்துக்குத்தக்கபடி போரில் வாயினாலும் பேசுவார்கள், சார்பங
 ளையும் செய்வார்கள், பராகரமத்தையும் காண்பிப்பார்கள் ஆதலால்,
 ராசுளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அந்தக்காணனை நீர் நிரதிபத்து
 குதியன்று” என்று மறுமொழிகூறினான் அரசனால் இவ்வா
 ளல்லப்பட்ட அந்ததரோணபுதரா அப்பொழுது ரோஷத்தைஇழ
 வரானா பிறகு, சந்தனுகுமாரரானபீஷ்மா, (பாணங்களை) நாண
 மிறிறிப்பூட்டி வெளிப்படையாகத்தொடுக்கின்ற ஸவபஸாசியினமீது
 ணங்களைஎய்தார பிறகு, பீதஸுவானவன அளவற்றபராகரம
 ளான பீஷ்மருடையவிலலைப் பெரிதானமுனையுள்ளதும் கழுகிறகு
 கட்டியிருக்கின்றதுமான ஓர்அம்பினால் பலாதகாரமாக அறுத
 ன அதற்குப்பிறகு, கருதீபுதரனான தனஞ்சயன (யுத்தமசெய்வ
 காக) முயற்சிசெய்கின்றவரும் பராகரமசாலியுமான அந்தபபீஷ்ம
 பபத்துப்பாணங்களால் நடுமார்பில்அடித்தான சிறந்தகைகளுள்ள
 நம் யுத்தத்திலு (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவரும் கங்காபுதரரு
 ன அந்தபபீஷ்மா (அரஜுனனுடையபாணங்களால்) துன்பப்படுத
 பட்டு ரத்ததிலுள்ளவாக்கலைப் பிடித்துக்கொண்டு நெடுநேரம்
 ருரா தோக்குகிறைக்கோரடத்துகின்ற ஸாரதியானவன சாஸத
 தைநினைத்து மஹாரதரும் பரஜைஞ்ஞயற்றவருமான அந்தபபீஷ்
 ர ராசுதித்துக்கொண்டு (தேரை) வேறிடம் டைத்திசென்னுள்ள
 கரமத்திலும் செளரயத்திலும் வீரயத்திலும் ஸதவத்திலும் பல
 லும் யுத்தத்திலும் எல்லாஅஸ்தாசஸ்தாநங்களிலும் லாகவத்தி
 தூரத்தினின்று (லக்ஷ்யங்களை) அடிக்ருமவிஷயத்திலும் உலகத்
 துப்பற்றவரும் பிதாவினால்அளிக்கப்பட்ட வரமுள்ளவரும் ஸரமத்
 வென்றவரும் பகைவர்களைஜயித்தவரும்ஆஸையமற்றவரும்இளைப
 லாதவரும் தம்மிஷ்டப்படி மாணமடையத்தக்கவரும் சூரரும்

பிதாவினுடையபணிவிடையில் பற்றுள்ளவருமான பீஷமா தூய்மை
தன்னுடைய நன்மைக்காக யுத்தகளத்தில் பாரததேவோடு போராடின
குந்திபுத்ரனுக்கு ஹிதத்தைச்செய்வதற்காகத் தோலவி அடைந்த
போலானா

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடீச்சி)

(அர்ஜுனன், த்ரோணம்முதலான ஐந்தாமஹாரதர்களை
எதிர்த்துப் போர்செய்தது)

பாரததன், போககளத்தில் கௌரவர்கள் பாரததுக்கோ
குகுமபொழுதே யுத்தத்தில் பீஷமரைஜயித்து மறுபடியும் பெ
கருதி ஐந்தாமஹாரதர்களைக் குறித்துச் சென்றான் அவ
ருடன் துணைரங்கனையும் ஆராய்ந்து நாராசங்களை எடுத்ததுக்கொ
வததை உருவிகின்றவனாகி மறுபடியும் காணனை எதிர்த
றான் த்ரோணபுத்ரா (காணனைப்பாரதது) “காண! யுத்
எனக்கு நிகரானவனில்லை” என்று ஸபையின்மத்தியில் பெ
த அனேகவாரததையைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கி
தோ ஸமயமவந்துவிட்டது இதோ அர்ஜுனன்
இப்படி நான்செய்கின்ற அந்தகன்போலக் கோபங்கொ
திர்த்துவந்து விம்மம்போலக் கொட்டாவிவிடுகி
தால் ஓடாதே, நினது பலகுனதோடு யுத்தம்
காணன், “கூத்தரியர்களுக்குரியதாமத்தை
பாரதபான் பீபதஸுவினிடத்தினின்றாவது தேவகி
வினிடத்தினின்றாவது (இன்னும்) மற எல்லாப்
வினின்றாவது பயப்படவில்லை பலத்தினால் அந்
தூவேதத்தைக்கொண்டு பிழைக்கின்றவர்களு
ப்பகைவர்களைப்பாரததவுடன் இறுமாப்புண்டாக
னாடங்காது அர்ஜுனனோடு போககளத்தில் ந
பாராபுரிகின்றனனை ஆசாயபுத்ரா பாககட்டி
லும்) தாண்டமுடியாதது” என்றுசொன்னான்
காண! என்னதோஷம்? சூரர்களுக்கு வாக
தக்குமாகில் அஃது இந்தஉலகத்தில் குணம்
வல்லபடுகிறது நீ பயமில்லாமல் பாரத

ததமசெய... காண... 'யுத்தத்தில் பாரததனித்திலிருந்து
யபபடமாட்டேன்' எனபது முதலாக, 'நீசொன்னவாரததை
னைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தினின்று ஓடாதே.' என்றுகூறி
நத்ததன்னஞ்சயனை அநதஜநது ரதிகாகளும் நானகுபகததிலும்
துகொண்டு அமபுகளை மிகவாஷிகுகின்றவாகளும் பகைவாக
யிரைப்போகக்க கருதியவாகளும்(யுத்தத்தை)லாபம்போல எண்
னறவாகளும் வாஷாகாலமேகங்களைபோலச சரக்கட்டங்களை
றைக்கின்றவாகளும்(கித் தன்னஞ்சயனை 'விரைவாக' எதிர்த்தா
வாகள் விரைவாகச்சென்று எதிர்த்துநின்று கூமையுள்ள
நம் பறபலவகைப்பட்டவைகளும் இறகுகளுள்ளவைகளும்
நேகபாணங்களால் 'தன்னஞ்சயனை' அடித்தாக்கள் பிறகு, எல்ல
நதரதாரிகளுள்ளும் உத்தமனான பிபதஸுவானவன் அட்ட
மசெயது தியவாஸதரத்தை பரயோகித்துக்கொண்டு, ரதிகுபு
களை எதிர்த்தான், ஸூரியன் பூமியைக் கிரணங்களால் முடி
வாலத திசைக்களைக் காண்டவத்தினின்றுவிடுபட்ட அமபு
தன, ரதங்கள் யரனைகள் கொட்டிமாவகள் குதிரைகள்
டைய '(தேகத்தில்) கூமையுள்ளபாணங்களால் அடிக
ம இரண்டு அங்குலங்கூடிலலை பரதகுலத்தில் உதி
நமதியை முதனமையாக்கக்கொண்ட போவீரரனைவந
ய மனநிலைமையை அறிபவிலலை 'யானைகளும் குதின்
லும்கின் மதப்பெருக்குறறதும் அறுபதுவாஷம
பானையானது கோரைக்காட்டை அழிப்பதுபோல
தரங்களுடைய தேஜஸினுலஎல்லாவீரர்களையும் அழ
த்தினுடைய சப்தத்தினால் 'பூமியானது நடும்கி
த்தராஷ்டிராதுடைய மன்னங்களையும் துன்பம்
ர ஆயுதமபிடித்தவா்களுள் மேலானவனும்
ஹமான் அநதஅராஜுன்ன, பிறகு ஸையங்க
நதது யுத்தத்தில் ஸாரதியைநோக்கி, 'ஸாரதி
னை இழுத்துப்பிடித்து மெல்லநடத்து போரி
கமுடியாதவரான ஆசாயபுதரநுடன் நான் போ
ர முந்தியே அவர் எனனோடு சண்டைசெய்திரு
குப்பினபுறத்திலிருக்கிறார்' என்றுகூறினான்
'னால் சொல்லப்பட்டவுடன், அநதவிராட்டபுதர
ரக்களை அஸவததாமாவினுடைய ரத்தத்தைக்கு
ஓட்டினான்

முறவனும் அதிகவேதனையுள்ளவனுமான்
தா ஓடுகின்றான் அவனை அவவிடத்திலேயே
எ அவன் உழிரோடு 'விப்பபடமாட்டான்'
தரோணா "மஹாதமாவான்" இரத்திரதரகுமா
விலகவிலலை பயந்தவர்கள் இவ்வாறு திருமபமாட்
மான் வேதனையுடையவாகுளும் இவ்வாறு 'திருமப
கிகப்பரப்பபுள்ள இவனை மறுபடியும் 'எதிர்த
கில, மீண்டு விடுபடமாட்டாய் அவன் பலஅஸ்தாந
கிருந் தெய்வாதீனமாகத் தூயோதனை விடுபட்
தீனமாகப் பசுக்களும், ஓடிவிட்டன நீயும் தெய்வா
டாய யுத்தத்தால் என்னசெய்யப்போகிறாய். ஒரு
விலக்கிச்சென்று ஸைனபத்தை நல்லா ததைசொல்
ததுவந்தனையததோடு மறுபடியும் பாததனைத் தீ
கள்" என்றுகூறினா

அறுபத்தைநதாவது அதயாயம்

கா க ர ஹ ண பா வ ம (தோடர்க்கி)

தரணப் பீஷ்மர் முதலானவர்கள் இப்பக்கத்தில் "ரதத்
ஏவ், அவனுக்குத் தன்பராக்ரமத்தைக்கூறி, துடி
நலானவர்களை அவமானப்படுத்துவதற்காகப்
ஷ்மர் முதலியோருடன் போர் புரிந்தது)

தாலவிஅடைந்தானென்பதைக்கண்டு பாததன்
ககி, "உத்தர!" இப்பொழுது எனனைப் ப்பகைவாள்
மையுள்ள விராகஞ் டைய தோக்கட்டத்தை அடை
களனைவருக்கும் பிதாமஹும் சந்தனுவின புத்தரூ
வயுத்தத்தைவிருமபிக கவசமபூண்டு ரதத்திலிருப
ளாலும் வைரோபங்கள் லும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
னபனைமரக்கொடியானது போகக்கூதில் காற்றி
நன்கு பரகாசிக்கின்றதுமான் இடத்தில் (சென்று),
ய, தோக்கட்டங்களைப் பயங்கரமாக அடிப்பேன்
மேற்களையும் நாணகியுக்கும் கவசங்களையும் நான்
உத்தர! திவ்யாஸ்தாங்களை அறுபுதமர்க பரயோகிக
பா வாஷாதாலத்தில் மேகத்திலிருந்து பரகாசிக

கின்றமின்னலபோன்றஸவாண்மயமான் பின்புறமுள்ள
காண்டவத்தைக் கௌரவாக்க பாரக்கட்டி ஸாரதியே
வலப்பக்கத்தாலோ இடப்பக்கத்தாலோ எந்தப்பக்கத்தி
றான்' என்று பகைவாக்களைவரும் எனனைப் பகுத்தற்
திலலை 1 அஸ்தரங்களாகிற ஜலமும் குதிரைகளாகி
யானைகளாகிற முதலைகளும் ரதங்களாகிற மடுக்களு
லோகத்துக்கு (எல்லாரையும்) இழுத்துக்கொண்டுபோ
ந்தியை நான் பெருகுமடிசெய்யப்போகிறேன், கை
ளும் தலைகளும் முதுகுகளும் புஜங்களும் சங்கங்கள
களுள்ள தான் கௌரவாக்குடைய கூட்டமாகிறகாட
கணுக்களுள்ள பாணங்களால் வெட்டுவேன அம்ப
பவைகளும் அழகியகட்டுக்களும் முனைகளுமுள்ள
துப்பிவாதயம்போலச் சபதிகின்றவைகளுமான அம்ப
தொடுக்கப்பட்டிப் போரில் கௌரவாக்களைளிக்கப்போ
கவாகிறமரங்களும் அம்புகளாகிற புலலுகளுமுள்ளது
களாகிறதுஷ்டம்ருக்கங்களால் நிறைந்ததும் ரத
கூட்டங்களோடு கூடியதும் விறகளாகிறகொழுகளால்
கௌரவாக்குடையகூட்டமாகிறகாட்டை அஸ்தர
த்துவேன ஒருவகைஇருந்ததொண்டு பாரதஸே
ஜயிக்கின்ற எனக்கு, நெருப்புக்குக் காட்டில்
போல அனேகவழிகள் ஏற்படும் எனனால் ச
அடிக்கப்பட்ட கௌரவஸேனையை நீ ஒருவனே
ணியான ஸ்ரீமந்நாராயணன் அஸுராகளை ஒழி
நான் ஒருவனாகவேயிருந்ததொண்டு அந்தப்ப
ளுடையமத்தியினின்று பரலோகத்தினொரு
வேன ஸமதரைகளிலும் மேம்பள்ளமுள்ளதரைக்
பரப்பிலலாமல் ரத்ததிவிருந்ததொண்டு வழியைம
யையும் பிளப்பேன நான், இந்தரனுடையயுத்தத்
ஸாரதியாகக்கொண்டு, பலத்தினால் இறுமாப்புள்ளவ
களும் நான்குபக்கத்திலும் ஒடுகின்றவர்களும் போ
மான எல்லா நிவாதகவசாகளையும் யுத்தத்தில கொ
கணக்காகக் காண்டவத்தினின்று விடுபட்ட அஸ்த
தகவசாகளெனதுவிட்டு ஸமுத்தரத்துக்குஅக்க
சிறந்ததான ஹிரண்யபுரத்தையும் நாசஞ்செய்தேன்.

ஒழுங்குபடுத்தப்படும்செய்யுள்ளவைகளும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்
பட்டவைகளும், பொன்மயமானகுண்டலங்களணிந்தவைகளும், அ
த்துத்தள்ளப்பட்டவைகளுமான தலைகள் அனேகங்கள் காணப்பட
டன இவ்வாறு, அந்தக்கொளவஸீனையானது நன்குஅழகிக்கப்பட
நாற்புறங்களிலும் பயந்து ஒடிவிட்டது பிறகு, மஹாரதாக்களுமம
பலசாலிகளுமான தூயோதனனும் காணனும் ஸுபலனுடையபுத்
னான சகுனியும் தரோணரும் அவாருமாரும் அதிரதரானகருபு
அபம்பாழுது ஒன்றுகூடி உறுகியானவிறகளை நானொலியிடுமட
செய்துகொண்டு அந்தப்போக்களத்தில் விஜயனோடு போரூரிய
தாக்கள், பிறகு, அசைகின்றகொடித்துணியுள்ளதும் ஸூரியனபோ
பரகாசிக்கின்றதுமான தேருடன் மீண்டும் திருமபிவந்து, வழியிலி
சின்ற வானரக்கொடியோனைக்கண்டாக்கள் மஹாவிவலாளிகளா
அவாக்கள், மிகுந்தகோபங்கொண்டு தன்னுசயனைசூழ்ந்துநின்
மஹாமேகங்கள் மலையினமீது பொழிவதுபோல (அவனமீது) ம
ஸ்தரங்களை நான்குபக்கத்திலும் பொழிந்தார்கள் மஹாவிவல
யவாக்களானஅவாக்கள் சரத்காலமேகங்கள்போல அம்புகூட்டங்க
மிகப்பொழிந்து கிரீடியை மிகத்தப்பிக்கச்செய்துகொண்டு போரி
ளாக்கள், ஸமீபத்திலுள்ளதானின்று, கூாமையுள்ளவைகளும் கழ
ல்கள் கட்டியவைகளுமான அனேகஅம்புகளால் பாண்டவனை எ
த்து விரைவாகப் போரூரிந்தாக்கள் பிறகு, பீபதஸுவான
அட்டஹாஸம்செய்துகொண்டு ஐந்துவாஷ்காலம் அபயஸித்த
ஸூரியனுக்கொப்பானதுமான அவஸித்த ஐந்தராஸதரத்தைக் க
வத்திலுபூட்டினான் அச்சுக்கட்டைகளிலும் சகரங்களிலும் ரதங்
லும் குதிரைகளிலும் இரண்டோரங்குலங்கூட அராஜுன்னு
அஸ்தரத்தினால் மூடப்பட்டாமல் காணப்படவில்லை ஸூரிய
னங்களால் எல்லாத்திக்குக்களையும் மூடுவதுபோலக் கிரீடியி
விடப்பட்டஅஸ்தரமானது உலகமனைத்தையும்மூடியது சகரா
போல வளைக்கப்பட்டகாண்டவமானது மேகத்தினமீது மி
போலவும் மலையினமீது அகனிபோலவும்இருந்தது மேகமவ
குமப்பாழுது மலையிலவிழுமயினனலப்போல ஜவலிக்கின்றகா
மானது, இடிமுழக்கமுள்ளவாகச்செய்யப்பட்ட எல்லாத்திசை
யும் (அஸ்தரத்தேஜஸினால்) மூடிற்று அராஜுன்ன, ஐந்தராஸ
தைவெளிப்படுத்தினையில் எல்லாத்திக்குகளும் பயந்தாக்கள், டே
வீரர்களனைவரும் ஓயவடைந்து நினைவைஒழிந்தாக்கள், தரோ
ரோடும் பீஷ்மரோடும்கூடி மயக்கத்தினால் புரஜைஞ்ஞையிழந்தா

மாதஸரேஷ்டரே! அந்த எல்லாஸையங்களும் தோலவியடைந்து
நவயஸாசியினிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் எல்லாததிகஞ்ச
னிவமொடின.

அறுபத்தாறாவது அதயாயம்.

கோகரஹணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், உத்தரானந்தேந்திரித் துர்யோகனனிடம் தேரைச்செலு
த்தவியதும், தனக்காற்றமல்லுக்கின்ற துர்யோதனனைப்
பரிஹஸித்துப் போருக்கமைத்ததும்)

அர்ஜுனன, “உததர! தெற்குத்திககைநோக்கியே குதிரை
ளடைதது இங்கேநிற்கின்ற இந்தவீராகளுடைய இவவித சபத
ரனது இனி அதிகமாகப்போகின்றது ஸாரதியே! அஸ்வத்தாமாவி
டைய ரத்ததைக்குறித்துக் கிழக்குமுகமாகச் செல் புகழையு
டய குருபுத்தரை விரைவாகப்பாக்க விருமபுகிறேன்” என்றுகூறி
ன அப்பொழுது, பாண்டவன் விலவினுடையஒசையினால் அவாக
வைவரையும் மோஹிக்கச்செய்துவிட்டு (அந்தக்களரவஸேனையை)
தாழிணமாகச் சுற்றிக்கொண்டு அரைகரோசதூரம் விரைவாகஒடி
ன காரற்றுனது எப்பொழுதும் சென்றுகொண்டிருப்பதுபோலவும்
நடன வேகமாகச்செல்லுகிறதுபோலவும் பார்த்தனுடையதேரா
து ஆகாயத்தில் எல்லாப்பக்கத்திலும் சீகரமாகச்சுழன்றது ஒலியா
து ஒருமுஹூரத்தகாலத்திலுயர்த்தது தனஞ்சயனும(வேறுஇடத்
தஞ்ச)செல்லவே, பாண்டவனால மிகவும் காயப்படுததப்பட்ட தரோ
ர பீஷ்மாமுதலான மஹாரதாக்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து பா
ரணைககாணாமல் முயற்சியுள்ளவர்களாகி யாணைகளையும் குதிரைகளை
ரத்தங்களையும் காலாட்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸையங்க
ககுப்பினபுறத்தில் சென்றார்கள ஸைனிகாக்கள், “பாக்யவசத்
தால் தூயோதனை விடுபட்டான் ஸையம் பெரும்பானமையா
ந்திருப்பி) வந்துவிட்டது ஒருகரோசதூரந்தாண்டி ஸையத்
தப்பினதொடரது அழைத்தவருவேம அஸ்மகைனகிறந்திக
கில துழையமுடியாத அரணயமிருக்கின்றவிடத்தில் செல்லுங்
” என்றுகூறினார்கள் ஒ! குருஸரேஷ்டரே! பிறகு, தூயோ
ரன போரில்தோலவியடைந்த தன்னுடையஸேனையைக்கண்டு பொ
வனாகி (ஒருவராலும்) ஜபிக்கமுடியாதவர்களான பீஷ்மா, தரோ
, கருபா இவர்களால் மிகவும் தடுக்கப்பட்டும், தன்னுடைய

ஸேனையினுல்குழப்பட்டுக் கோபத்துடன் தன்னஞ்சயனைத்தேடிக்கொண்டு திரும்பினான் பிறகு, அராஜுனன, விசித்ரமும் மிகவும் முள்ளதும் நாகராஜனுக்கொப்பானதும் உலகங்களிலுபராஸித்ததிடெனத் தும யுத்தத்தில் (பகைவார்களால்) ஒடிக்கத்தகாததும் வெட்டத்தகாததும் எரிக்கத்தகாததுமான காண்டவத்தைப்பார்த்துப் பின்மாறு உரைக்கலானான்

“இந்தவிலவானது இப்பொழுது கௌரவர்களுடைய அநீதி (அடக்குகின்றது,) மங்களகரமானது, பகைவர்களை நாசஞ்செய்து, திறமையுடையது, காற்றைவிடமேலான சிறந்தவேகமுள்ளது, சிமாமா (சதருஸம்ஹாரத்தை)செய்யக்கூடியது, பெரும்போரில் ஒருராலும் தடுக்கமுடியாதது, பகைவாபடைகளைப்போக்கும் திறமையுள்ளது, யுத்தத்தில் (சதருக்களுடைய)படைபை ஜயிக்கக்கூடியது, உராயுத்ததுக்கொப்பானது, பகைவாமனைவிகளுக்கு வைதவயதிகளைவிளைவிக்கக்கூடியது, குருவம்சத்தில்பிறந்தவர்களுக்கு ஸுகத்தை, கொடுக்கக்கூடியது அந்தத்தனா யோதனனிருக்கிற இடத்துக்குச்செய்யக்கூடாமையுள்ள அம்புகளால் அவனைக் கீழேதள்ளவேன ஆசாரபுத்தரா, தனா யோதனன், பிதாமஹாரானபீஷ்மா, ஸூதபுத்தரானகாண்டரோணா, கருபா ஆகிய அனைவரையும் போரிலத்தெடுத்த தனானுடையதலைபைஅறுப்பேன்” என்றுகூறினான் உத்தரன் வத்தரமும் மிகவேகமுள்ளதுமான அந்தவிலலையும் கூடாமையானஅம்புகளையுங்கண்டு பயந்து போரினிடையில் அராஜுனனைப்பார்த்து “நான் உமமுடையகுதிரைகளை அடக்கி நடத்துவதற்குச் சகதியறவனாயிருக்கிறேன்” என்றுகூறினான் சதருக்களைக்கொல்பவனுக்காண்டவத்தை வில்லாக்கக்கொண்டவனுமான அராஜுனன், அந்த மஸ்யராஜகுமாரனைப்பார்த்து, உரக்கச்சிரித்து, “உத்தர! துனைவனானது எனனுடனிருக்கின்ற உனக்குப் பயமேது? குதிரைகளை வசப்படுத்தி நடத்து” என்றுசொன்னான் அந்தத்தன்னஞ்சயனால் ஸமாதானமசெய்யப்பட்டவிராடபுத்தரன் வேகமாகக் குதிரைகளைநடத்தினான் ஜிவனுவானவன் மறுபடியும் போராபுரியக்கருதிக் கொடியவேகமுள்ள அந்தவிலலை நானெண்ணியிடமபடிசெய்தான் காண்டவசபத்தினாலும் சங்கத்தினுடைய ஒலியினாலும் வானரத்தினுடைய முழக்கத்தினாலும் எல்லாப்பக்கத்திலும் அங்குள்ள சிறந்தபுத்தவீரர்களானேகா பூமியினை ஆங்காங்கு மிகப்பதுங்கினார்கள் அராஜுனன், “(ஸாரதியே!) மிகக் காவல்கொண்டவனும் எல்லாவிதத்தினாலும்நிறைந்த தேஜஸையுடையவனும் தருதராஷ்டாபுத்தரனுமான இந்தத்தனா யோதனன் தனக்கு

நோர்திருக்கினறதேதாலவியை எப்பொழுதும் பொறுதவனாகிப் போ
புரியளண்ணிப் படைமுகத்தில் நிற்கிறான் இளைய ஸ்வேஹாதரனுடன
கூடின அந்தத்தூயோதனையே பார்த்துக்கொண்டு ஜாகரதையுடன
அவ்விடம் செல்” என்று கூறினான்

வருகின்ற அந்தஅராஜுனனைப்பார்த்து எல்லாக்கொளவவீர
களும் விரைவாக எதிர்த்துச்சென்றார்கள் வீரனான அந்தஅராஜுன
னே உரக்கச்சுரிகித்துக்கொண்டு அவர்களைத் தாண்டித் தூயோதனை
மீது இரண்டுபாணங்களை நாட்டினான் பீடிக் கப்பட்ட மதங்கொண்ட
பாணபோல அதிரத்தனைபாத்தனால யுத்தத்தில் அடிக் கப்பட்ட தரு
நராஷ்டரபுத்தரன் அவனோடு யுத்தம்செய்யளண்ணித் தானாகவே
விரோதித்துக்கொண்டு அவனைவந்தடைந்தான் அதிவேகமுள்ள
புந்தத்தூயோதனை பப்பசரமானவிலையுடையவனும அனேகம்
பைவராலும் ஜபிக்கமுடியாதவனுமான தன்னஞ்சயனைக் காதுவரை
நிலநருகஇழுத்துவிடப்பட்ட ஒருபாணத்தினால் நெற்றியினரு
கில அடித்தான் நன்குணந்தானமசெய்து பரயோகிக்கப்பட்டதும்
வாணத்தினுடைய காரதிபோன்ற காரதியுடையதுமான அந்தப
ாணத்தினால் அடிக் கப்பட்டு ரகத்ததைப்பெருக்குகின்றபார்த்தன்,
மறைக்கிரண்முள்ளஸூரியபகவான் ப்கலிலவிளங்குவதுபோல விள
கினான் பிறகு, பாணத்தாலபிளக்கப்பட்ட அந்தஅராஜுனனுடைய
(நெற்றியில்) சுடுகையுள்ளரகத்தமானது தொடர்ச்சியாகத்தேதானறி
து அந்தரகத்தாரையானது அவனுக்குப் பொன்மலர்களால் விசி
ரமாச்செய்யப்பட்ட மாலேபோல விளங்கியது பலமுள்ளவனும
திக் கோடவேகமுள்ளவனும கம்பீரஸ்வபாவமுள்ளவனுமான அந்த
ராஜுனன், அந்தத்தூயோதனனால் பாணத்தால் அடிக் கப்பட்டு
நத்தன்குறும் நெருப்புக்குமஓப்பான் பாணங்களைப்பெடுத்தது ராஜா
னதூயோதனை அடித்தான் உகரமானதேஜஸுள்ள தூயோ
னனும அந்தஅராஜுனனை அடித்தான் ஓப்பறவீரனானபாத்த
னும தூயோதனை அடித்தான் (இவ்விதம்) அஜமீடனுடைய
பக்திலட்கித்தவர்களும் புருஷர்களுக்கிறந்தவீரர்களுமான அவ
நவர்களும் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள் பிறகு,
ாணன் மதப்பெருக்குள்ளதும் மலேபோலவிளங்குகின்றதுமான
, பெரியபாணையினமீதேறிக் கொண்டு (தானேறிய) பாணையினபாத
னை ரக்ஷிக்கின்றவர்களான நான்கு ரதிகாக்களோடுசேர்ந்து குந்தி
ரனானபாண்டவனை எதிர்த்துச்சென்றான் வருகின்றதும் வேக
ளதுமான அந்தக்கஜராஜனை வீரனானதன்னஞ்சயன் காதுவரை

யிலிஇழுததுவிடப்பட்டதும் உறுதியுள்ளதும் இருமபுமபமுப அம்பினால் குமபஸைதலத்திறகும நெறறிககுமநடுவில் அடித்த பாரததனாலவிடப்பட்டதும் கழுக்கிறகுளபூண்டதுமான அந்தப்ப மோ இரதானாலவிடப்பட்ட வஜராயுதமானது மலையைப்பிளப போலப் பெரியமலைபோன்ற (அந்த) யானையைப்பிளந்த முடிதேசமவரையில் நுழைந்தது பாணத்தினால் நன்றாகத்தபிக்கக் கயப்பட்ட அந்தயானையரசானது மிக்கநடுக்கமுற்ற அங்கமுள்ள துன்பமடைந்தமனத்தையுடையதும் நன்றாகவாட்டமுற்றதுமாகி ராயுத்தத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலையின்கொடுமுடிபோலப் பூமி விழுந்தது கஜராஜாவானது பூமியில்விழுத்தப்பட்டவுடன், உணை பயத்தினால் உடனே இறங்கி விரைவாக ஹற்றெட்டடிது சென்று விவிமசதியினுடையரத்ததினமீது ஏறிகொண்டான். ததன் வஜரத்துக்கொப்பான அந்தஅம்பினால் பெரியமலைக்கொப்பான (அந்த) யானையைக்கொண்டு அவவிதமானபாணத்தினாலே தூயோதனை மார்பில் பிளந்தான் யானையும்கொல்லப்பட்டது, சனுமபிளக்கப்பட்டு விகாணனும் பாதரசுக்காகனோடு தோயடைந்தபோது, காணடவத்தினின் றுவிடுபட்டஅம்புகளால் அகைய சிறந்தயுத்தவீரர்கள் பிளக்கப்பட்டு விரைவாக ஓடிவிட கள் பாணத்தால்கொல்லப்பட்டயானையையும் (தோலவியுற்ற) எய்யுத்தவீரர்களையும் பாரததுக கௌரவர்களுள்சிறந்தவீரனும், சனுமான தூயோதனை, ரத்ததைத்திருப்பிக்கொண்டு யுத்தபூட் னின்று பாரதனிலலாததிடத்துக்கு ஓடினான் பகைவாக்கட களை அடிக்கின்ற கிரீடியானவன் மிகப்பயந்தவனும் வேகமாகசெ லுகின்றவனும் அம்பினால் அடிக்கப்பட்டவனும் ரகத்ததைக்க கின்றவனுமான அந்தத்தூயோதனை யுத்தஞ்செய்யமனமுள்ள னாக அழைத்தான் பெரியவிலலாளிகளுள்சிறந்தவனான அந்தத் தூயோதனை ஓப்பற்றத்தஞ்சயனால் யுத்தத்தில் மிகவும்அடிக்கப டவே, அந்தக்கௌரவஸையங்கள்னைத்தும் பாரதத்தனைக்கண்டு பா தால் துன்பமடைந்து நடுக்கமுற்றன பிறகு, மதப்பெருக்கு யானைபோல உரக்கக்காழிக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் பலத்தால்க முடையவனும் காளைகளுடையநடுவில் விமமம்போல (கௌரவ ளுடைய) மத்தியிவிருக்கின்றவனுமானஅர்ஜுனனைக்கண்டு அந், போர்வீரரனைவரும் ஓயவடைந்தார்கள பாண்டவனுடையகாண வத்தினைப்பத்தத்தினால் யுத்தவீரர்கள் விமமத்தால் ஆகரமிகப்பட் யானையரசுகள்போலப் பயத்தாலபிடிக்கப்பட்டவார்களும் அவனுடை

மபுகளால் நன்றாகத்தபிக்கச்செய்யப்பட்டவாகளுமாகி ரதங்களி
நுநது உடனே விழுந்தார்கள மிகச்சிவந்தகண்களையுடையவனும
தரனுடையசெய்கைபோன்ற செய்கையுடையவனுமான பாரத
ன, மறுபடியும் பன்னிரண்டுபாணங்களால் காணீனையும் ஒரு ரதத்
நாடிருக்கின்ற துச்சாஸனீனையும் நடுக்கமடையச்செய்து, ஓடுகின்ற
வாகளைப்பாரததான் பாரததனுடையஅம்புகளால் மிகுந்ததாபத
தயடைந்தகாணன், தூயோதனீனையும் துஷ்பரஸஹீனையும்பாரதது,
அாஜுன்ன இதோ காணப்பட்டவிடான நாம விரைவாகத்திரு
செசலவோம இவவிடத்தினின்றும்போய நாம நன்மையைத்
திகொளவோம ஐயா! நமமால் இவவிடத்தில் அாஜுன்ன
பொழுது காணப்பட்டான ஆதலால், உன்னுடையததக்க
யம் நிறைவேற்றப்பட்டதென்றே நான் எண்ணுகிறேன் ஸ்வய
சியானவன் மறுபடியும் காண்கம் செலலவேண்டும் அவாக
டைய பரதிஜ்ஞாகாலமானது நிறைவேற்றவில்லையென்று நான் எண்
கிறேன்” என்றுகூறின யுத்தத்தில் பாண்டவனால் பாணங்க
லபீடிக்கப்பட்டவர்களான அந்தக்கௌரவவீரர்கள் பிறகு ஒரு
நாளுவா அழைத்துக்கொண்டு ஓடினார்கள் காணன், “இதோ
நீனு வருகிறான் தூயோதனீன் எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்து
நாண்டு செலவோம எல்லா அஸ்தரங்களையும்அழிந்தவனும கஜ
பதிபோல பரகாசிக்கின்றவனும தருநதசமயத்தில் பகைவரைப
ாரிலாடிப்பவனுமான இந்தப்பாரததன் மறுபடியும் நமமிடம்
துவிட்டான பரதஸுரேஷ்டாக்களுக்குஆதாரமான தூயோதனீன்
பிக்கவேண்டும்” என்றுகூறின காலின்போலச சஸ்தரங்க
க்கையில)எடுத்து விரைவாகவருகின்ற பாரததீனக்கண்டு தூ
ராதனன் பயத்தினால் மிகவும்பீடிக்கப்பட்டு தீரோணரையும் கா
னீனையும் கருபரையும்பீஷ்மரையும் சரணமடைந்தான் மிகவும்பயந்து
தீரோணாமுதலானவாக்களைச் சரணமடைகின்றவனும பாணத்தி
லாடிக்கப்பட்டு ரகத்ததைக்கக்குகின்றவனுமான அந்தத்தூயோ
ரீனப்பாரதது, பகைவாக்களுடையபோரைஏற்பவனும அம்பறாத
னிகளுள்ளவனுமான கிரீடியானவன், பரீதியுள்ளமனத்துடன்
வருமாறு கூறலானான்

“(தூயோதன்!) உலகத்தில் (பரவியிருக்கின்ற) பெயரையும்
மழையும்இழந்து யுத்தத்தினின்றும்திரும்பி ஏன் ஓடுகிறாய்? அடிக
பட்ட உன்னுடைய வாதயங்கள் யுத்தத்தினின்றும் ஒடினஉன்னை
நதப்படுத்தமாட்டா இப்பொழுது அவவிதமான நீ அகண்ட

மானபூமியையும் வாகனங்களையும் வஸ்தரங்களையும் போஜனங்
களையும் நல்லவாஸனையுள்ள சந்தனங்களையும் அனுபவிக்கப்போகிற
தில்லை நீயுத்தத்தினின்று திருமபிஷ்டினால் பொன்னால்களையும் குண
டலங்களையும் வைபோயத்தினால்செய்யப்பட்ட ஹாரங்களையும் அனு
பவிப்பாயா? ஏ! பாவி! போரினின்றுநழுவினஉனக்குச் சங்கத்தின்
தவனிகளும் இப்பொழுது ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவை
யாகா ராஜபுத்ர! யுத்தத்தைவிட்டு ஓடுகின்றஉனக்கு உத்தமமான
சந்தனமும் இனிப்பொசுரங்களானஉத்தமஸ்திரீகளும் இம்மையிலுமு
மறுமையிலும் போகத்தின்பொருட்டுப் பயன்படார்கள நான் புத்
ஷ்டிரருடைய ஆஜனஞ்செய்யப்பவன், குருதியினுடைய முன
வது புத்ரன், போரில் உறுதியாகநிற்பவன் தருதராஷ்டரகுமார
அதற்காக நீ திருமபி முகத்தைக்காட்டு அரசாங்கருடையநடக்களை
நினைத்துப்பார இரதப்பூமியில் உனக்குத் 1 தூயோதனன் எனது
இரதப்பெயர் பொருளில்லாததாக முதலிலே இடப்பட்டது மோச
தையே தலைமையாகப்பற்றியநீ 2 ஸூயோதனனுயிருந்தும் பெயரின
மட்டும் தூயோதனனென்று பரஸித்திபெற்றிருக்கிறாய் இப்போ
சண்டைபைவிட்டுஓடுகிறஉனக்குத் தூயோதனனுயிருக்குரதனை
இல்லையே? தூயோதன்! உனக்கு முன்புறத்திலாவது பின்புறத்
லாவது ரக்ஷகனை நான்காணவில்லை குருகுலத்திலபிறந்தவாக்கு
சிறப்புறறவீரனே! என்னால் அம்பினவலிமையினால் தபிக்கச்செய்
பட்ட பராணனைப் போரினால் அடையவிரும்பு' எனறுகூறினான்

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

கோ க ர ஹ ண பா வ ம (தோட்டீச்சீ)

(தூயோதனன் பீஷ்மா முதலியோரால் காக்கப்பெற்று மறுபடியும்
போருக்குவந்ததும், அராஜுனன் அவர்களோடு நேடுநேரம்
போர்புரிந்து ஸம்மோஹனஸ்தீர்ப்யோகஞ்செய்து அவ
ர்களாடகளைக் கவர்ந்துகொண்டு பீஷ்மர் முதல்
யோரை அம்புகளால் வணங்கியதும்)

மஹாத்மாவான அரதாராஜுனனால் யுத்தத்திற்காகஅவ
கப்பட்ட அரதத்தூயோதனனோ, அதிகமதனுகொண்டயானை அ
சத்தினால் திருப்பப்படுவதுபோலக் கூாமையுள்ளவாக்கினால் த
பப்பட்டான பிறகு, அதிரதனும் அதிகபலமுள்ளவனுமான

1 பிறராலளதிரததுபோசெய்வதற்குஅரியவன்

2 பிறராலளதிரததுபோசெய்யவளரியவன்

கள பார்த்தனை நானகுமுறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு திவ்யாஸ்தரம்
களைஎடுத்து எதிர்த்துவந்து மேகங்கள் 1ஜலக்கூட்டங்களை மலையின
மீது பொழிவதுபோல அம்புகளனைத்தையும் (அவனமீது) பொழி
தாரகள் பிறகு, காணாடவதை விலலாகஉடையவனும் பகைவரைப்
போரினதிராப்பவனுமான அரஜுனன் அந்தக்கொளவரவரேஷ்டா
ருடைய அஸ்தரத்தை அஸ்தரத்தாலதடுத்தது இரதாஸலகொடுக்கப
பட்டதும் (பகைவரால்) தடுக்கமுடியாததுமான ஸமமோஹனமென
கிற வேறோ அஸ்தரத்தை பரயோகித்தான் பிறகு, பார்த்தனை
மஹாகோரமும் கூாமையுமுள்ளவைகளும் உறுதியானஅடியுள்ள
வைகளுமான அம்புகளால் திசைகளையும் மூலைத்திசைகளையும் மறை
த்துவிட்டுக் காணாடவத்தினுடையசபத்ததினால் அவர்களுடையமனம்
களையும் பெருமபடையையும் மிக்கதுன்பமடையும்படி செய்தான்
பிறகு, பகைவர்களைக்கொல்பவனான பார்த்தனை மறுபடியும் பயங்க
மும் கம்பீரமுமானசபதமுள்ள மஹாசங்கத்தை இருகைகளாலு
பிடித்து மூலைத்திசைகளும் திசைகளும் ஆகாயமும் பூமியும் எ
ரொலியிடுமபடி ஊதினான் தூயோதனனுடையஸைனயத்திலுள்ள
போவீரர்கள், ஸமமோஹனாஸ்தரத்திலிருந்துஉண்டான அம்பு
கூட்டங்களால் தேகமழிந்து கீழேவிழுந்து பலமும் வேகமுமொழ
ந்து சுவாபோலக் கைகாலசைவற்று நின்றார்கள் பார்த்தனாலுண்ட
பண்ணப்பட்ட சங்கராதத்தினால் மிகுந்தமதிமயக்கத்தை அடை
விகப்பட்ட அந்தக்கொளவவீரரனைவரும் அப்பொழுது (பகைவா
ளால்)அணுகமுடியாதனவானவிறகளைப்போட்டுவிட்டுமதிமயக்கத்தை
அடைந்தார்கள் பிறகு, பார்த்தனை பகைவர்கள் பரஜைஞை
இழந்திருக்குமபொழுது, உததரையினுடையவராததையைநினைத்து
விராடபுதரனைப்பார்த்து, “(உததர)! கொளவர்கள் பரஜைஞை
இழந்திருக்கிறகாலத்தில் நீ ரதத்தினின்று (இறங்கி அவர்களிட
போ மனிதர்களுள்சிறந்தவீரனே! தரோணசாரயருடையதும் கரு
ருடையதுமான மிக்கவெண்ணிறமுள்ள வஸ்தரங்களையும் மஞ்ச
நிறமுள்ளதும் அழகியதுமான காணனுடையவஸ்தரத்தையும் அ
வாரே தரோணபுதரருடையதும் தூயோதனனுடையதுமான நீ
வஸ்தரங்களையும் உரிந்துகொள் பீஷ்மருக்கு (மாதரம்) பரஜை
யானது அவவிதமாகவேஇருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன் இ
ன்னாலவிடப்பட்ட (இரத)ஸமமோஹனாஸ்தரத்தைத் தடுக்கும்வித
தை அறிந்தவா நீ இவருக்கு இடப்புறமாகக் குதிரைகளை நடத்து

யக்கமில்லாத பாஜைஞயையுடையவாகளான நமமால் இவ்வாறே 'சலத்தக்கது' என்றுசொன்னான் ஐயா! பிறகு, மஹாதமாவான விராடபுத்ரன் தடிவாளங்களைவிட்டுவிட்டுத் தேரின்னிறு கீழேகுதித்து மஹாரதர்களுடைய பறபலவிதமானவைகளும் ஆசாயகரமான நேமுள்ளவைகளுமான வஸ்தரங்களுடைய எடுத்துக்கொண்டு பெரிய வயும் மெல்லியவையுமான வெண்பட்டுக்களையும் பலவகையான நனததுக்கின்பமதரத்தக்க பட்டுவஸ்தரங்களுடைய ஹாரங்களையும் பாஜாக்களுடைய மணிமயமானபூஷணங்களையும் ஸவாணமயமான ண்டாபரணங்களையும் மாணிக்கத்தினுலசெய்யப்பட்ட தோளவளைகளையும் கங்குலங்களையும் அரசாக்களுடைய மறற மணிமயமானபூஷணங்களையும் மஹாரதர்களுடையவஸ்தரங்களையும் கவாரதுகொண்டு விரைவாக மீண்டும் தனரத்ததினமீதேறினான் பரதிமைகன்போல கைகாலஅசைவறமவர்களும்) ஸம்மோஹஞஸ்தரத்தினுல பாஜைஞ பிழநதவர்களைஓததவர்களுமான அரசாக்களனைவரையுங்கண்டு பாரதன் மூக்கினுனியில கைவிரலைவைத்துக்கொண்டு வியப்புறமனத டுடன் சிரித்தான் பிறகு, விராடபுத்ரன் ஸவாணமயமானவாச ன்ளான அநதநான்கு சிறந்தகுதிரைகளையும் ஓட்டினான் அநதவெண் மயான்குதிரைகள் போகக்கத்தினிளையினின்று அராஜுனனைத் தாங்கிக்கொண்டு அநதப்பகைவாபடையைத் தாண்டிச் சென்றன. புவவாறுசெல்லுகின்ற புருஷாக்களுளசிறந்தவீரனான அராஜுனனைப் பலசாலியானபீஷ்மா பாணங்களால் அடித்தாரா அநதஅராஜுனனும் பீஷ்மருடையகுதிரைகளைக்கொன்று பத்தபாணங்களால் பீஷ்மரை முடித்தான் 'பிறகு, மங்கைகரமானவிலலைத்தாங்கிய அராஜுனன், தத்தததில் பீஷ்மரைவிட்டுவிட்டு அவருடையஸரதியை அடித்துத் தாக்கூட்ட வகளினிளையிலிருந்து விடுபட்டு ராஹுவைப்பிளரது பரகாசிக்கின்ற) ஸாலயன்போல நின்றான்

பிறகு, புருஷாக்களுளசிறந்தவீரனான அநதததூயோதனன், பாஜைஞயையடைந்து மஹேந்தரனுக்கொப்பானவனும் புருஷாக்களுளசிறந்தவீரனுமான பாரதனை யுத்தத்தினின்று விடுபட்டவனாகக் கண்டு விரைவுடன் (பீஷ்மரைப்பார்த்து,) 1¹ "இநதஅராஜுனன் மமிடத்தினின்று மிருநதபரயாஸத்தால் விடுபட்டான் விடுபட்டா ண்ணம் அவனைப்பிடித்து நன்றாகக்கட்டுங்கள்" என்றுசொல்ல, பீஷ்மா அவனைப்பார்த்து உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு, " (தூயோ

1¹ 'இநதஅராஜுனன் எவ்விதம் உங்களைவிட்டான்? விடாமல்கொன்று, 'வெளே என்று சொன்னான்' என்பது வேறுபாடும்

தன !) அதிகமாக ஓய்வடைந்து அம்புகளையும் ஆசாயகரமான விஷயமும் (சீழை) விட்டுவிட்டு நீ பேசாமலிருந்தாயல்லையோ? - உனது புத்தி எங்கே போய்விட்டது? உன்னுடைய வீரம், எங்கே போய்விட்டது? பீதஸுவானவன் கொடிய செயல்கையே செய்வதற்கு ஒருபோதும் ஸமாததனல்லவன் இவனுடைய மனமானது பாதத்தில் பறமில்லாதது இவன் ஸ்வராகக் லோகம் கிடைப்பதாயிருந்தாலும் தாமதத்தைவிடமாட்டான் ஆதலால், நாமனைவரும் இந்த புத்தத்தில் இவனால் கொல்லப்பட்டவிலை கௌரவர்களுள் சிறந்தவீரனே! சீரம் குருதேசத்தைக் குறித்துச் செல் பாததன் பசுக்களை ஓட்டி, கொண்டு (மதஸ்யதேசம்) போகட்டும் நீங்கள் ஸம்மோஹனால், ரத்தினால் மதிமயக்கமுற்றிருந்தீர்கள் (ஆதலால், அராஜனன்) பெருநீர் அபகரித்ததை நீங்கள் அறியவில்லை ராஜனே! விராடபீதனால் வஸ்தரங்களும் ஆபரணங்களும் அபகரிக்கப்பட்டனவென்று அறிகிறேன் வேந்தர்களனைவரும் மதியக்கமுற்றிருக்காமல், தில் அந்த அராஜனன் (ராஜாக்களைக்) கொல்லவிரும்பினால் கொண்டு, யிருப்பான் புருஷர்களுள் வீரனும் இந்த ரகுமாரனுமான அராஜனன் தாமதுதியுள்ளவனாதலால் உங்களை அப்பொழுது கொல்லவில்லை பாததன் கௌரவர்களோடு ஸந்தியைச் செய்யவிரும்பி உங்களபுணியிசேஷத்தால் உங்களைக் கொல்லவில்லை ஆகையால், நீங்கள் கொல்லப்பட்டவர்களபோக மிகுதியிருக்கும் இந்த ஸைனிகளோடு ஹஸ்திநாபட்டணத்துக்குப் போய்ச்சேருங்கள்” என, சொன்னா தூயோதனராஜன் தனக்கு ஹிதமாயிருக்கும் அந்த பிதாமஹருடைய வாக்யத்தைக் கேட்டுப் புகழ்ந்து புத்தத்தில் விபவமற்று அதிகமோபவகொண்டு பெருமூச்சுவிட்டுப் பேசாமலிருந்தான். (கௌரவர்கள்) அனைவரும் பீஷ்மருடைய அந்த வாக்யத்தைக் கேட்டுத் தன்னஞ்சபனாகிற நெருப்பை அதிகமாக வருத்தி அனுகிறதாக (ககண்டு) அந்தத் தூயோதனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு (ஹஸ்திநாபட்டணம்) செல்லுவதற்கே புத்தியைச் செலுத்தினார்கள் புறப்பட்ட அவர்களைப்பார்த்து, பரீதியுள்ள மனமுடையவனும் ஸததனும் எல்லாக்கௌரவர்களுள்ளும் மிகச்சிறந்தவனும் வீரனுமான தன்னஞ்சயன் (புத்தத்துக்கு) அழைத்துக்கொண்டே காண்டவது னுடைய சபத்தினால் உலகத்தை எதிரொலியிடுமபிசெய்துகொண்டு ஒரு முகூடத்தகாலம் பினதொடர்தான் பலசாலியும் காரணவததை வில்லாக்கக்கொண்டவனுமான பாததன் சித்தரிப்போ

பாகனங்களும் கொடிகளும் விறகளுமுள்ள அந்தக்கௌரவர்களுடைய ஸேனைகளைப்பார்த்து அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு சமத்தைப் பலத்துடன் உரக்க ஊதினான் பிறகு, அவர்கள் நெருங்கின சமகதவனியையும் ஆகாயத்திலுள்ள தவஜத்தினுடைய சபத்தையும் காணவந்ததின் சபத்தையும் அடிக்கடி கேட்டுப் பயந்தவர்களாகி எல்லாததனத்தையும் இழந்துவிட்டுச் சென்றார்கள். ஹாதமாவும் நிகரமறகாரத்தியுள்ளவனும் சிறந்தமனமுள்ளவனுமான தனஞ்சயன், அப்பொழுது அந்தக்கௌரவர்களை மிகவும் தோல்விடையச் செய்துவிட்டுப் பசுக்கூட்டத்தையெல்லாம் முழுதும் திருப்திக்கொண்டு (வெகு) தூரம் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து (அவர்க்கிரீடம்) விடைபெற்றுக்கொண்டு பாணங்களால் எல்லா ஆசாரயாளையும் அபிவாதனமபண்ணி அம்புகளோடு திருமபினான் மஹாதாவும் வீரனுமான அராஜுனன் பிதாமஹரும் சந்தனுவின்குமாரனுமான பீஷ்மரை இரண்டு பாணங்களால் அபிவாதனஞ்செய்து தரோரையும் கருப்பரையும் பூஜிக்கத்தக்கவர்களான கௌரவர்களைவரையம் போர்க்களத்தில் பாணங்களால் அபிவாதனஞ்செய்து, “ராஜமசத்தில் பிறவாதவனான (உனக்கு) இரதக்கிரீடத்தால் யாதுபயன்? இன்னால் இரதக்கிரீடம் எப்பொழுதும் தரிக் கத்தக்கதன்று” என்று சாலஸி, தூயோதனனுடைய சிறந்தரதனமிழைக்கப்பட்ட கிரீடத்தையும் அம்புக்கூட்டங்களால் பிளந்தான் பிறகு, பூமியில் தளப்பட்டதும் ரதனமிழைத்ததுமான அந்தக்கிரீடத்தை (ககண்டு) தஸ்யராஜகுமாரனான உத்தரன் மனக்களிப்புறவனான மதப்பருக்குள்ள யாஸீனபோனறவனும் சதருக்களை ஜயித்துத் திருமபிருகினறவனும் அந்தப்பசுக்களை ஜயித்துக்கொண்டு எதிராகவருகினவனுமான தனஞ்சயனைக் கௌரவர்கள் (பாராபதற்கும்) சக்தியற்றவர்களாகச் சென்றார்கள் ஸிமமம்போனறவனும் சஸ்தரங்களைப் பித்தவனும் பசுக்களை ஜயித்து எதிராகச் செல்லுகின்றவனுமான தனஞ்சயனை அந்தஅரசர்கள் நடுப்பக்கை அடைந்திருக்கின்ற ஸாலனைப்போலப் பாராபதற்கும் சக்தியற்றவர்களானார்கள் யுத்தத்தில் அதிகபலமுள்ளவனும் மதப்பெருக்குள்ள யாஸீனபோனறவனும் குந்தஸநதோஷமுள்ளவனும் தோள்களின்குறிந்தவனுமான பாரதன், (கௌரவர்களை) ஜயித்துச் செந்நிறமான அந்தவஸ்தரங்களை ம அபஹரித்துக்கொண்டு விராடபுதரனைப்பார்த்து, “(உத்தர!) திரைகளைத் திருப்பு உன்னுடைய பசுக்கள் ஜயிக்கப்பட்டன. நகவர்கள் ஒடிவிட்டார்கள். ஸநதோஷமுடையவனாக நீ பட்டனத்

தில் புகுவாய் உன்னுடைய விஜயமானது இப்பொழுது (பட்டணத்தில்) சீக்கிரமாகக் கோஷிக்கப்பட்டும் உன்னுடைய தீர்த்தில் சரணமடையுமென கொள, புஷ்பமாலைகள் அணிந்துகொள மிக்கஸந்தோமுள உன்னையப்பார்த்து இப்பொழுது உனதாயாரும் பந்துகளுஸந்தோஷமடையட்டும்” என்று கூறினான்

அறுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடாச்சி)

(அர்ஜுனன் உத்தரனைப் பாண்டவரின் உண்மையை வெளியிடவேண்டாமென்று சொல்லிப் ப்ருஷநனை வேஷத்துடன் அவனுக்கு ஸார்த்த்யத் செய்ததும், உத்தரன் அர்ஜுனனேவலால் தன்வெற்றியை அறிவிக்கும்படி நகரத்துக்குத் தூதுனுப்பியதும்)

காணையினகணபோன்ற கண்ணையுடையவனான அந்த அர்ஜுனன், பிறகு, போரில் 1 கொளரவாகளை விடுத்து விராடனுடைய பசுமரதையை அப்பொழுது மீட்டுகொண்டு வந்தான் தருதர டாகுமாராகளை வரும் முழுதும் தோற்றுப்போன பிறகு அக் கொளரவஸனிகர்கள் துழைபமுடியாத காட்டினின்று வெட்டிப் பயத்தினால் மிகநடுக்கமுற்ற மனத்தோடான ஆங்காங்கு (ததனுக்கு) அருகிலவந்தார்கள் அப்பொழுது, அவர்கள், அந்தத் தலைமையிருப்பவர்களும் அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டு நிற்குவார்களெனக் காணப்பட்டார்கள் பசியினாலும் தாகத்தாலும் பழுதவர்களும் வேறுதேசத்தை அடைந்தவர்களும் பரஜை யிழந்தவர்களும் அவர்களை வர்களும் இருக்காங்கொண்டிருக்கக்கொண்டு, “பாரத! நாங்கள் என்ன செய்யக்கடவோம்? களமனத்தினுள் அடங்கியிருக்கின்ற பராணை யாக்கிக் குறும் ஜுன்! நாங்கள் உனக்கு அடிமைகள், உன்னால் ரக்ஷிக்கப்படத்தக்கவர்கள், அனாதைகள்” என்று சொன்னார்கள் அர்ஜுனன், “நாத்தவர்களையும் துக்கித்தவர்களையும் தைனயமுற்றவர்களையும் இவ்வார்களையும், பிராயமுத்திராதவர்களையும் தோலி அடைந்தவர்களையும், சஸ்தரங்களை (ககிழே) வைத்தவர்களையும் ஆசைபற்றவர்களையும் சலிசெய்தவர்களையும் நான்கொல்லேன் நீங்கள் (என்னிடம்) நம்பிக்கையுள்ளவர்களும் பயமற்றவர்களும் மரணமற்றவர்கள்

F செல்லுங்கள் எனனுடைய பாதாளியினுடைய ஸம்பந்தத்தில
நீங்கள் நெடுகாலம் பூமியில் ஜீவித்திருங்கள்” என்றுசொன்ன
அந்தப்போவீரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அந்தஅாஜுன்னுடைய
பயவாதத்தைக்கேட்டு, அவனை ஆயுளையும் பெயரையும் புகழை
1 கொடுக்கக்கூடிய ஆரோவாதங்களால் ஸந்தோஷப்படுத்தினா
2 பிறகு, கௌரவர்கள் (தங்கள்தேசத்துக்குத்) திருமபினாகள
3 பாரில்) கொல்லப்பட்டவர்கள் ஸவாகத்ததை அடைந்தார்கள் இவ
4 று அவவிடத்தில் அந்தஅாஜுன்னால் அபயங்கொடுக்கப்பட்ட
5 கள் பிறகு தனஞ்சயனை நமஸ்கரித்துக் குருதேசத்தைக்குறித்து
6 லாபக்கத்தாலும் சென்றார்கள்

சிறந்தகாரியங்களைச்செய்கின்றவனும் பகைவர்களைக்கொல்லுகின்ற
7 ளுமான அந்தப்பாராததன் ஒருவனாகவே (அவவிதமான) சிறந்த
8 யத்தைச்செய்து பகைவர்களைச்சொன்று கௌரவஸையத்தைத்
9 துதிவிட்டு வாஷாகாலத்தில் மகாமேகம்போல(விராடநகரத்தைக்
10 த்துச்) சென்றான் மன்னரே! சத்ருக்களைக்கொல்வனான அர
11 னன், மதஸ்யராஜனுடையகுமாரனை நன்குபிடித்துக்கொண்டு,
12 புப்பனை! உனபிதாவினுடையஸமீபத்தில் பாரததாக்களைவரும்
13 க்கிறார்களென்பது உனக்குத்தெரியுமன்றோ? நீ நகரத்திலபரவே
14 று, அவர்களைக்குறித்து (உனபிதாவினிடம்) சொல்லாதே (சொன்
15 ன) அந்தமதஸ்யராஜா பயந்து உயிரைஇழந்தாலும் இழப்பா நீ
16 த்திலபுருது ‘என்னாலேயே அந்தக்கௌரவஸனை ஜயிக்கப்
17 புது என்னாலேயே பசுக்கள் சத்ருக்களிடமிருந்து திருப்பப்
18 புது’ என்று இவவிதமானகார்பம் உன்னாலேயேசெய்யப்பட்ட
19 ச சொல்லிக்கொள்’ என்றுசொன்னான் உத்தரன், “ஸவய
20 தே! உமமாலசெய்யப்பட்டகார்பம் மறைக்கமுடியாதது அந்
21 றாயத்தைச்செய்வதற்கு எனக்குச்சக்தியில்லை நீ, சொல்லும்
22 னனைக்கடனையிடாமலிருக்கிறவரையில் எனபிதாவினிடத்தில்
23 மப்பற்றி நான்சொல்லப்போகிறதில்லை” என்று மறுமொழி
24 னான் பாணங்களால்காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களுள்ள அந்த
25 னன் பகைவார்களுடையஸையை விரைவாகஜயித்துக் கௌர
26 னுடைய எல்லாப்பொருளையும் அபகரித்துக்கொண்டு மறுபடி
27 நமசான்மசென்று அந்தவன்னிமரத்தருகில் வந்துநின்றான்
28 , நெருப்புகொப்பான அந்தப்பெரியவானரமானது பூதங்க
29 டிம் ஆகாயத்தில் கிளம்பியது அவவிதமாகவற்படுத்தப்பட்ட

அந்தமாயையும் அந்தாததானமடைந்தது மறுபடியும், ரத்ததில் ஸி
மக்கொடியைக்கட்டினான் போரில் (பகைவரை) அடிப்பவனும் மஹ
தமாவும் மதஸ்யராஜனுடைய குமாரனுமான அந்ததததான கு
ஸரேஷ்டாகளானபாண்டவர்களுடைய அவனிதமான ஆயுதங்களைபு
தூணீரங்களையும் தவஜங்களையும் (அந்தவன்னிமரத்தில்) வைத
விட்டு நகரத்திலுக்குவதற்காக ஸாரதியானகிரீடியுடன் புறப்பட்டார்
பகைவர்களைக்கொல்லுகிறவனான பாரததன மிகத்ததமமான கார
தைச்செய்து பகைவரைக்கொன்றுவிட்டு மறுபடியும் அவவாறே
ஹன்னனைவேஷம்பூண்டு உத்தரனுடைய (குதிரைகளின்) கடிவாள
களைப்பிடித்தான (இவ்வாறு) அந்தப்பாரததன, பருஹன்னி
வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, பிறகு மதஸ்யராஜனுடையநக
ரில் பரவேசிப்பதற்காகச் சென்றான் பிறகு, அந்தக்கொளவா
தோலவியடைந்து ஓயந்தவாகளும் துணியைஇழந்தவாகளும் (ப
தத்தினின்று) திருமபினவாகளுமாகி ஒருவரையொருவா பாரத
கொண்டே (ஹஸ்திபைட்டணத்தைநோக்கிச்) சென்றார்கள்

அராஜுனன (விராடநகரத்தின்) வழியையடைந்து (உத்தர
பாரதது), “ராஜபுத்ர! இரத்தததனங்களுமுழுமையையும் நீ பெற
கொள் சிறந்தகைகளுள்ளவனே! வீரர்களானகோபாலர்களுட
பசுக்கூட்டங்களையும் பெற்றுக்கொள் குதிரைகளைத் தண்ணீர்
கச்செய்து குளிட்பாடித் தேறுதலடையச்செய்துவிட்டு, பிற
பிற்பகலில் விராடநகரத்தைக்குறித்துச் செல்வோம் தூதர்களை
கோபாலர்களையும் பரியத்தைச்சொல்லதின்பொருட்டு நீ விரை
அனுப்பு அவர்கள் உன்னுடைய ஜயத்தை நகரத்தில் பறையடி
செய்யட்டும்” என்றுசொன்னான் பிறகு, உத்தரன அராஜு
சொற்படியே விரைந்து தூதர்களைப்பாரதது, “(தூதர்களே!)
னுடையஜயத்தைச்சொல்லுங்கள் எனனால் அப்படிப்பட்ட கொ
ஸேனையானது ஜயிக்கப்பட்டது எனனால் பகைவரிடமிருந்து
கள் திருப்பப்பட்டனவென்று இவ்வாறு நீங்கள் இஷ்டப்படி ந
திலசென்று இக்காரயம் எனனால் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்
கள்” எனுகூட்டினையிட்டான்.

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விராடன் தீரிகர்த்தகனாவேன்று தீநம்பிவந்து, உத்தரனைக்
காப்பதற்காக ஸேனையைஏவியதும், தூதர்கள் விராடன்
டம்வந்து உத்தரனதுவேற்றியைக்கூறியதும்)

ஸேனைகளுக்கருந்தான அநதவிராடன், (தரிகாததவிராகளிட
திவிருநது) பொருளைஜயிதது ஸந்தோஷமுடையவனாகி நான்கு
ண்டவாகளோடும் நகரத்தில பரவேசித்தான மஹாராஜன் யுத்
தில தரிகாததாக்களைஜயிதது தனித்திருக்கிறபசுக்களையும் திருப
திசெண்டு பாரததாக்களோடு ஜயலக்ஷியினுலவரிககப்பட்டு விள
னான ஆஸனத்திலவீற்றியிருப்பவனும் வீரனும் கணபாகளுக்கு
கியைவருத்திபண்ணுகின்றவனுமான அநதவிராடனை ஜனங்கள்
மமணாகளோடு (காண்பதற்கு) வந்தார்கள் அநதமதஸ்யராஜ
னவன் அப்பொழுது ஸபையிலிருப்பவாகளால்பூஜிக்கப்பட்டு
த)பராமமணாகளையும் அவலாபே பரஜைகளையும் ஸந்தோஷிக்கச
பது அனுப்பினான் பிறகு, ஸேனைகளுக்குத்தலைவனும் மதஸ்ய
சத்துக்குஅரசனுமான அநதவிராடன், அனேகஸ்திரீகளாலவிளநு
ன்ற அழகான அநதப்புரத்திலபரவேசித்து உத்தரனை அவவிடத்
காணாமல், “உத்தரன் எங்கேபோய்ருக்கிறான்?” என்று (அருளு
கள்களைக்) கேட்டான் அநதஅரண்மனையில் அநதப்புரத்திலஸரு
கின்ற ஸதரீகளும் கணனிகைகளும் மிக்கமனக்களிப்புறது,
ளரவாகளால் பசுக்கட்டம் கவரப்பட்டது (பசுமந்தையைக்கவா
ற்கு) வந்தஅதிரதாக்களான தரோணர், பீஷ்மா, கருபா, காணன்,
யோதனன், அஸ்வததாமா ஆகிய இந்தஆறுரதிகாங்களையும் ஜயிப்ப
ாக மிகுந்தரோஷத்துடன் பூமிஞ்சயன், பருஹன்னையைத்
ரயாக்ககொண்டு அதிஸாஹஸதேதாடு ஒருவனாகவே புறப்பட
பாயிருக்கிறான்” என்றுகூறினார்கள் பிறகு, விராடன் போரில்
கவாகளை) அடிக்கின்றவனான புதரன் ஒருரத்ததோடு பருஹன
யை ஸாரதியாக்ககொண்டு (யுத்தத்திற்காகச்) சென்றிருக்கிற
ரபதைக்கேட்டு மிகுந்தமனவருத்தமுறதுச் சிறந்தவாகளான
ரிகளையெல்லாமபார்த்து, “(மந்தரிகளே!) புத்தத்தில் ஸாமாத
ள்ளவாகளான கௌரவாக்களெல்லோரும் என்னுடையபுதரனை,
தித்துவிட்டு லக்ஷம்பசுக்களையும் ஓடடிக்கொண்டுபோய்விட

டாகள ஆதலால், தரிகாததாக்களால் காயப்படுததபபடாத என்னுடையபோவீராகள உததரண்ப பாதுகாப்பதினபொருட்டுப் பெதானஸேனையினுல சூழப்பட்டுச் செல்லட்டிம்” என்றுசொன்னா. பிறகு, விராடமஹாராஜன தனபுதரனுடையஉதவிககாக விசிதரமு ஆசாயகரமுமான ஆபரணங்கனோடுகூடின கணக்கிலடங்காத சூரைகளையும் யானைகளையும் ரதங்களையும் வாதபஸமுஹங்களையும் விவைவாகஅனுப்பினான் ஸேனைகளுககுநாதனும் மதஸயதேசத்தாக்களுககுநாதவனுமான அநதவிராடராஜன (தோ யானை குதிரை காலா எனனும்) நான்கு அங்கங்களுள்ள ஸேனையைப்பார்த்து, “எவனுக்கருமஸகன ஸாரதியாகச்சென்றிருக்கிறானோ அவன் உயிரோடிருகமாட்டானென்று நானென்னுகிறேன் நீங்கள் விவைவாகச்சென்ற குமாரன் உயிரோடிருக்கிறானோ இல்லையாவென்று தெரிந்துகொள்ளுகள்” என்று விவைவரது கட்டையிடான தாமநதனா, விராடகௌரவாக்களால் நன்றாகத்தபிககுமபடி செய்யப்பட்டு மனவருத்தபுற்றிருப்பதை அறிந்த அவனேநோக்கிச் சொல்லலானா

“அரசரே ! இப்பொழுது பருஹன்னை ஸாரதியாயிருப்பாக்கில உமமுடையபசுக்களைப் பகைவாக்கள கவரமாட்டார்கள அடி (பருஹன்னைஎன்கிற) ஸாரதியினுல ரதமநடத்தப்பபட்ட உமமுடைய குமாரன் புத்தத்தில் எல்லாஅரசாக்களையும் ஒன்றுசேர்த்த எல்லகௌரவாக்களையும் அவவாறே தேவாக்களையும் அஸுராக்களையும் ஸபங்களையும் யக்ஷாக்களையும் ஜயிப்பதற்கு ஸாமாததியமுள்ளவகௌரவாக்களும் மற்றஅரசாக்களும் தரிகாததாக்களையிகப்பபட்டாளென்பதைக்கேட்டு ஸாவவித்ததினாலும் (புத்தத்தில்) நிறகமாட்டகள்” என்றுசொன்னா பிறகு, உததரனுலஅனுப்பப்பட்ட அநுதாதாக்கள அப்பொழுது சீகரமாகச்சென்று விராடநகரத்தைஅநதது ஜயத்தைத் தெரிவித்தாக்கள மந்தரிகளால்கூழப்பட்ட ராவைப்பார்த்து (புதரனுடைய) மேலானவெற்றியையும் கௌரவனுடைய தோல்வியையும் அவவாறே உததரனஸமீபத்திலவகொண்டிருப்பதையும் சொல்லி, “எல்லாபபசுக்களும் ஜயிக்கபட்டன கௌரவாக்களும் தோல்விஅடைவிகப்பபட்டாக்கள பகைகளைத் தபிகக்கச்செய்யவனான உததரன், ஸாரதியோடு கேஷமமாயிகிறான்” என்றும்சொன்னாக்கள கங்கா, “அரசரிநிமிரதவரே ! உயத்தால் உமதுபசுக்கள ஜயிக்கபட்டன கௌரவாக்களும் தோல்விஅடைவிகப்பபட்டாக்கள பாகயத்தால் உமமுடையகுமாரன் விமுள்ளவனாகக் கேட்கப்படுகிறான் உமமுடையகுமாரன் கௌர

ஜெயித்தானென்பதை நான் ஆசாயமாக இப்பொழுது எண்ண
 லலை எவனுக்கு பருஹன்னை ஸாரதியோ அவனுக்கு ஜயமநிச
 பமே தேவேந்தரனுடைய ஸாரதியான மாதலியும் பரஸித்தமான
 ராகரமமுள்ள கருஷ்ணனுடைய ஸாரதியான தாருகனும் பருஹன
 னைக்கு நிகராகா” எனறுகூறினா பிறகு, விராடராஜன் நன
 க மயிராகக் கச்சலுற்று அதிகப்பராகரமமுள்ள அந்தத்தரனுடைய
 ஜயத்தைக்கேட்டுத் தனங்களாலும் ரதனங்களாலும் அந்தத்தூதா
 ளையெல்லாம் ஸந்தோஷப்படுத்தினான் அந்தப்பரிஜனங்கள் வில
 னவுடன் தூதவாகயத்தைக்கேட்டு உத்தரனுடையஜயத்தினால் ஸந்
 தோஷம்அடைந்தவிராடன் (கிங்கராகளைப்பாரத்துச்) சொல்லலானான்
 “ராஜமராகங்கள் கொடிமரங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டனவா
 செய்யப்பட்டும் எவரும் தேவதைகளும் புஷ்பங்களால்அரச
 கப்பட்டும் போரவீரர்களுள்முகயாகளான குமாரர்களும் நன
 கஅலங்கரிக்கப்பட்டதாலிகளும் எல்லாவாதயங்களும் என்குமா
 ன எதிரொண்டுபோகட்டும் எனபுதரன் ஜயத்தைஅடைந்திருந்
 தகால பட்டணத்தஜனங்களும் மறமணிதார்களும் ஸ்தரீகளும்
 தவஸ்தரமதரித்துக்கொண்டும் நல்லவாஸனைப்பொருந்தினசந்தனந்
 னாயும் மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டும் மராக
 திலநிறகட்டும் எல்லாததாலிகளும் எனபுதரனுக்கு வழிபாடு
 ய்யட்டும் நனகுஅலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் நல்லபாக்யமுடைய
 களும் நல்லவேஷமுள்ளவார்களும் ஸ்தரீகளும் கன்னிகைகளும்
 ஸனிகாக்களோடுகூடி எனபுதரனுடைய வழிபைக்குறித்துச் செல்
 டும் கிங்கங்கள் சீகரமாக மதயானையினமீதுஏறிகொண்டும்
 னிகளையும் பணவங்களையும் ஒலிக்கச்செய்துகொண்டும் எல்லாநீர்
 திகளிலும் எனனுடையஜயத்தை நனருக்கச்சொல்லட்டும் ஐத்த
 யும் அனேகஆபரணங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டவனாகிக் குமாரிக
 ாடு, யுத்தத்தில விஜயம்பெற்று (வருகின்ற) ஸகியானபருஹன
 னையை எதிரொண்டுபோகட்டும்” என்றுசொன்னான் மஹாத
 வான் அந்தவிராடராஜனுடைய வராததையைக்கேட்டுப் பட்ட
 நதுஜனங்கள் மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் மங்கள் தரவயங்களாக
 யிலொண்டு அவஸித்தமே செய்தார்கள மாகதார்களும் எல்லா
 ரதார்களும் விராடனுடையநகரத்திலிருக்கின்ற எல்லாஜனக்கூட்
 களும் ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாகி விராடபுதரனை எதிரொண்
 றுகள் பேரிவாதயங்களும் தூயவாதயங்களும் சங்கவாதயங்க

ளும் முழங்கின சிறந்தவேஷங்களுள்ள ஸதீஜனங்களும் எதிகொண்டார்கள ஸதுதிபாடங்களுடைய ஸதோதரசபதங்களுபணவமுதலான வாதயங்களுடையகோஷங்களும் ஆவவாறே மறவாதயங்களினசபதங்களும் புல்லாங்குழல்களுடையதவனிகளும் தேனறின ஸதீகள் வெண்கலத்தாளத்தாடன மதுரமாகப்பாடிக்கொண்டு நகரத்தினின்று புறப்பட்டார்கள் பொறுமையை பரதானபகக கைக்கொண்டவர்களும் தலைமைபெற்றவர்களும் தமக்குரியவேததையும் மறறவேதங்களையும் முறைப்படி அறிந்தவாளுமான அபடிப்பட்ட பராமமணர்கள் மங்களகாரயத்தையும் மங்களகானதையும் ஜபத்தையும் பரதானமாகக்கொண்டு அளவறறவீரயமுடையன விராடபுதரனை எதிகொண்டு சென்றார்கள்

எழுபதாவது அதியாயம்

கோகரஹணபாவம் (தோடர்ச்சி)

(விராடன் உத்தரனைப்புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரா, கௌரவர் ப்நவமன்னியால் தோல்வியடைவீக்கப்பட்டனரென்றதும், அவன் அவரைப்பாச்சீகையாலடித்ததும், அவர்காயத்திற்பெருகிய ரக்தத்தை ஸைரந்திரீ தன்முன்றுனையிலேநதியதும், விராடன் ரக்தமேந்தியகாரணத்தைவின்ன அவள்வியையளித்ததும்)

மதஸபதேசத்தககரசனான விராடமஹாராஜன் ஸேனையையனறாகஅலங்கரிக்கப்பட்ட கனனியாகளையும் தாஸிகளையும் அனுப்பிட்டு ஸநதோஷமுடையவனாகப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான். “பராமமணரே! தரிகாததங்களும் கௌரவாளுமாயினவர்களும் யுத்தத்தில் எனனால் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் ஸநதோஷமடைந்திருக்கின்ற நாம் அநதப்புரத்தைஅடைந்து சூதுவியோடுவோடு (என்றுசொல்லி, ஸைரந்திரியைப்பார்த்து) “ஸைரந்திரீ! பாசசிகளாகக்கொண்டுவா, ஆஸனத்தையும் எடுத்ததுபோடு நீ விசிறியைஎடுத்துக்கொண்டு என்பககத்தில் ஸம்பத்திவிரு” என்றுசொன்னான் அவவாறு சொல்லுகின்ற அநதவிராடமஹாராஜனைப்பார்த்து, பானநதனரான தாம்புதரா, “(வேந்தமே!) ஸநதோஷமடைந்திருக்கின்ற சூதாடியோடு சூதாடக்கூடாதென்று நாமகேட்டிருக்கிறோம் (ஆலால்) இப்பொழுது ஸநதோஷத்தோடுகூடினமமுடன் சூதாடத்தற்கு நான் உதஸாஹமுடையவனாகஇருக்கவில்லை உமக்குவிருட

நுநதால் பரியமான (வேறுகாயத்தை) நானசெய்யவிரும்புகிறேன்
 ஸரசரே! ஜனங்களினை நதஸ்பையில் சூதாடுவதற்கு நான் பரியப்பட
 லலை” என்று மறுமொழிகூறினா விராடன் “ஸதாரீகளும பசுக்க
 நம் ஸவாணமும் மதறுமுள்ள தனமும் எனக்குத் தேவையில்லை நீ
 தாடுவதைத் தவிர மதறென்றும் எனக்குச் செய்யவேண்டாம்”
 னறுசொன்னான் கங்கா, “ராரே நதரரே! வெருமானத்தைக்கொ
 பவரே! அனேகதோஷங்களுள்ள சூதாட்டததால் உமக்கு யாது
 பன? சூதாட்டத்தில் அனேகதோஷங்களை இருக்கின்றன ஆத்
 ரல, அதைவிலக்கவேண்டும் தாமராஜாவான யுதிஷ்டிரரை நீ கேட
 நுக்கலாம், அல்லது, பாததுமிருக்கலாம் அவா ராஜ்யத்தையும்
 மைவமறதனத்தையும் தமக்கு அனுபுள்ளமனைவியான கருஷணையை
 ம தேவர்களுக்கொப்பான தம்பிகளையும் ஒருநதயமாகத் திராமானித
 ரா பறபலரதனங்களும் தனங்களும் தோற்கப்படவே, சூதாடி
 னு அநதப்பாண்டவா ஸமசயமில்லாமல் பசுததாபத்தை அடைந
 நுக்கிறா சூதாட்டமானது அபிஷ்டங்களை நாசஞ்செய்யக்கூடி
 ந, ஓயாமல் கடுஞ்சொல்லி உண்டுண்ணக்கூடியது, கறமறிநதவா
 ரால் எப்பொழுதும் விஸவாஸமவைக்கத்தகாதது, ஒரேதினத்தில்
 லலாப்பொருள்களையும் நாசஞ்செய்யக்கூடியது சூதாட்டத்தில்
 மநநதனா எல்லாவற்றையும் இழநதார ஆதலால், சூதாட்டத்தை
 ன விரும்பவில்லை வேநதரே! இல்லையேல், நீ (சூதாட்)எண்
 னவிரானால் (அது உமக்குப்) பிடித்திருக்குமானால் நாம் சூதுவினை
 டுவோம்” எனறுகூறினா

மனிதரிநசிறதஅவவிருவரும் இவவிதமானவாக்யங்களால் ஸம
 ஷித்துக்கொண்டு சூதாட் ஆரம்பித்தாராக சூதாட்டமானது
 நதுவருமகாலத்தில் மதஸயராஜன பாண்டவரைப்பார்த்து, “கங்
 ர!) நீ பாரும எனனுடையபுத்ரனால் யுத்தத்தில் அப்படிப்பட்ட
 னரவாகளை ஜயிக்கப்பட்டாராக கௌரவாக்களெல்லோரும், அதி
 ரகள், தேவர்களாலும் எளிதில் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள்” என்று
 ினான் பிறகு, தாமராஜாவான யுதிஷ்டிரா, சூதாடுகையில், மத
 ராஜனைப்பார்த்து, “(ராஜரே!) பாக்யவிசேஷத்தால் உமமுடைய
 க்கள் மீட்கப்பட்டன, கௌரவார்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் உத
 ன கௌரவர்களை ஜயிப்பானாயின் அது மிக்கஆச்சரியமென்று எண்
 கிறேன் எவனுக்கு பருஹனனை ஸாரதியோ அவன் எவவித
 லும் பகைவரை ஜயிப்பான்” எனறுகூறினா பிறகு, விராடன்
 க்கலகூமுறறுச சோகததாலும் வயாபிக்கப்பட்டுக் கோபத்து

டன ஸம்பத்திலிருக்கிற ஸநயாஸிபைப்பாத்தது, “பராமமணரே மஹாவிலலாளியும் புத்திசாலியுமான அபபடிப்பட்ட போவிரன யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் அதில் என்ன ஆசாயம்?” என்றுசொன்னான் யுதிஷ்டிரா, “வீரமுடையவனான அநஸாரதியானவன் எவனுடையரத்தத்திலிருக்கிறானோ அவன் (ஒருவரலும்) செய்யமுடியாதகாரயத்தைச்செய்வானானால் அநதவிஷயத்திலுச்சாயமிலையா?” என்றுகூறினா விராடன, “பராமமணர்களு இழிந்தவனே! எனபுதரனை நபுமஸகனோடு ஒப்பாகப்பேசுகிறு சொல்லத்தகுந்ததையும் சொல்லத்தகாததையும் நீ தெரிந்துகொள வில்லை, நிச்சயமாகவே எனனை அவமதிக்கிறாய் அனேகவீரபுஷாகளையும் அனேகஸாரதிகளையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன் பகரமத்தோடு போபுரிக்கின்றஸாரதியை நான் ஒருபொழுதும் பார்த்தில்லை அரசர்களுக்கு அபரியமானகாரயத்தைச் செய்யலாகாத் அனுகூலமாயும் பரியமாயுமிருக்கிறகாரயத்தையே பேசவேண்டு அரசர்களுக்கு அபரியத்தைச்செய்யவன் ஒருகாலும் ஸுகமாகவ ததிஅடையமாட்டான் ஸநேஹிதனயிருப்பதினால் இப்படிப்பட்ட உன்னுடையகுற்றம் எல்லாவற்றையும் பொறுக்கிறேன் நீ உயிரே டிருக்கவிருமபுவாயானால் இப்படிப்பட்டவாரத்தையைப் பேசாதே என்றுகூறினான் பிறகு, குருவம்சத்தை வருத்திபண்ணுகிறவர கங்கா உரக்கச்சிரித்தது மறுபடியும் (அரசனைப்பார்த்து,) “ஓ! ரா! நதரரே! பருஹன்னனையினுடையஜயத்தை நகரத்திலப்பறையறை தெரிவிக்கலாம் உத்தரனோ கட்டாயமாக ஸாரதயம்செய்திரு வேண்டும (இவ்விஷயத்தில்) ஒரு நிமித்தமுண்டாயிருக்கிறது, கக்கு உறுதியான ஊஹமும் உண்டாயிருக்கிறது ராஜேநதரரே நான் எப்படி எண்ணுகிறேனோ அது (அப்படியே இருக்கும்,) கே விதமாயிராது மஹாவீரயசாலிகளான கௌரவர்களோ சந்தம் வருணன், ஆதிதயன் குபேரன், அகனி இவர்களோடுகூடினதே களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் சந்தனுக்குமாரரான பீஷ்ம (ஒருவராலும்) எவ்வித்ததாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான தரே நும், காணனும், அஸ்வத்தாமாவும், விகாணனும், ஸோமத்தத்த ஜயதரதனும், பூரிஸரவஸும், சலனும், பூரியும், வீரமுடையவ ஜலஸந்தியும், தூயோதனனும், துஷ்பாஸனும், துச்சாஸனத் விவிமசதியும், வருஷனேனனும், அஸ்வவேகனும், வாயுவேகத் ஸுவாசசஸும், பாஹனீகனும், சூரனேனனும், பகைவரைவா பவனான யுயுதஸும், ஸுபலனுடையகுமாரனான சகுனியும் ஸ

ராஜன தயுமதஸேனனும், பறபலதேசாதிபதிகளான அனேக நராகளும், ஆசாரயாகளுள்கிற தவரான கருபரோடுசோத கௌரவ ன்னாகளும், ஆயத்தமாயிருக்கும் விலலும் கத்தியுமுள்ள ரத் தபதிகளானசதிகாகளும், சிறந்தவீரமுள்ளவாகளும் மஹாரதா னுமான மறறராஜகுமாரராகளும் எந்தப்படையில் இருக்கிறார்களோ 'ஷமா தரோணா முதலானவாகளால்கூழப்பட்ட அந்தப்படையை, தவாகளுடையகூட்டங்களால் சூழப்பட்ட இந்தரன கோபங்கொ ாடு லேரிலவந்தாலும் ஐயிக்கமாட்டான அந்தப்படையை பரு றன்னையையததவிர வேறுஎந்தமனிதன் எதிர்த்துப் போர்புரிவான்? ரஹுபலத்திலுப்பறறவனும் உலகில போரைக்கண்டவுடன் மிக்க நதோஷம் வருத்தியடைகிறவனுமான இப்படிப்பட்டபுருஷன் ஸவ கத்திலாவது பூமியிலாவது உண்டா?' என்றுசொன்னா அந்த ாத்தையினால் மிக்ககலகமுற்றஅரசன் பிளக்கப்படுகின்றமனத் டன் அவரை யுதிஷ்டிரரென்றுஅறியாமல், “ஓ! கங்க! பரா மனோத்தம! எனக்கு பரதிகூலமானவாரத்தையை நீ சொல்லாதே பலவாறு தடுக்கப்படும் வாகைகை அடக்குகிறாயிலை அடக்கி ள்பவன் இல்லாவிடில் ஒருவனாவது தாமததை அனுஷ்டிக்கமாட் ான்” என்று கருரமானவாரத்தையைச்சொன்னான் இவ்வாறு, கக்கலகமுற்ற அந்தஅரசனானவன் பாசசிகையினால்(அவரைப்) பல க அடிக்கஆரம்பித்தான கோபங்கொண்டவிராடன் தஷ்கனு யஉடல்போலவிளங்குகின்ற வலக்கையைத்தூக்கி அவருடைய வக்காத்திலடித்தான அவன் கோபத்தினால், ‘இனி இவ்வாறுசொல தே’ என்று அதட்டிக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரை முகத்திலடித்த ன பலமாகஅடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரருடையமுகக்கிலிருந்து ரக் டெடுகியது விராடனால் பாசசிகையினாலடிக்கப்பட்டவரும் சிற னைக்களுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரராஜா மிக்கமனவருத்தமுற்றவ ன தரௌபதியைப்பார்த்துக்கொண்டே பேசாமலிருந்தார சிற கைக்களுள்ளவரும் மஹாதமாவுமான அந்தத் தாமபுதருடைய ஸிலிருந்து (பாசசிகையினால்) அடித்ததனால் செந்தாமரைமலருக டப்பானரகதமானது அப்பொழுது பெருகியது தாமாதமாவான ததா அந்தரகத்ததைப் பூமியிலவிழுவ தற்குள்ளாகவே இருக்கை லும் பிடித்துக்கொண்டு பக்கத்திலிருக்கின்ற தரௌபதியைப்பாா பாததாவினுடையமனத்தை அனுஸித்தருடப்பவளான அந்த பதராஜகுமாரியானவள் பாததாவினுடையவே தனையைஅறிந்து கமும் பயமும் கோபமுமுள்ளவளாகி (பெருகஆரம்பிக்கின்ற)

கண்ணீரை அதிகபரபாஸததாலடக்கிக்கொண்டு பாததாவினுடைய நனமையகருதி டெல்லியதானமேலாடையிலுல விரைவாக (அந்த ரகதத்தை ஏந்தினா ராஜேந்தரரே! துக்கத்தினுல மதிமயக்கமு, மவனும் தருபதராஜனுடையபுத்திரியுமான ஸைரந்தரியானவள அ பொழுது யுதிஷ்டிராருடைய ரகதத்தை வஸ்தரததாலபிடித்து ஸை ரணமயமான ஒருபாதரகத்தைஎடுத்தது அந்தரகதத்தை அதிலபிழி தாள விராடன, “விசாலமானகண்ணையுடையவனே! ஸைரந்தரி ஏன இரதரகதமானது உத்தரியத்தால பிடிக்கப்படுகிறது? இரதவி டயத்தில் காரணம்பாது? அதை எனக்கு உணமையாக உரைப்பாயாக என்றுவினவ, ஸைரந்தரி, ‘மதஸ்யதேசத்தரசரே! கங்கருடையரக பிரதுக்கள பூமியில எவவளவுவிழுக்கின்றனவோ அவவளவுவாஷ்கால உமமுடையதேசத்தில் மழையிலலாமலபோயவிடும், உமக்குக்கேடுக டாகவேண்டாமெனகிற இரதக்காரணத்தைக்கருதிக கங்கருடைய ரகதமானது எனனால உத்தரியத்தால பிடிக்கப்பட்டது எவ 1 யதிரதரரைத துன்பஞ்செயவனே! அவனுக்கு ஆயுள் நாசமடைந விடும் எவன யதிரதரரைப்பார்த்து ஆஜனஞ்செயவனே! அவன எ லோகத்தில் ஆயிரமயாதனைகள் அனுபவிப்பான யதியினுடை (தேகத்தினின்று) உண்டான ரகதமானது எவவளவுபுழுதின ரனைக்கிறதோ பிதருலோகவாஸிகளான அவவளவு பிதருக்கள கீடு விழுக்கின்றார்கள விராடராஜரே! இதை அறிந்து உமமிடத்திலுள பரீதியினுல உமக்கு நனமையெயவதினபொருட்டு நான உத்தரிய தினுல ரகதத்தை ஏந்தினேன்” என்று கூறினா” என்றா

எழுபத்தோராவது அதயாயம்

கோகரஹணபர்வம் (தோடர்ச்சி)

(யுத்தத்தைப்பார்க்கவந்ததேவர்கள் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்து தேவலோகம்சென்றதும், உத்தரன் தன்நகரம்வந்ததும்)

ஜனமேஜயா, “தோஷமற்றவரே! மனுஷ்யயுத்தத்தைப்பா பதற்காக முன்புநதிருந்தஅந்ததேவர்கள் பிறகு,என்னசெய்த கள்? அதை எனக்குச்சொல்லவிராக” என்றுவினவ, வைசம்பாயன சொல்லத்தொடங்கினா

“(ஜனமேஜயமஹாராஜே!) ஸவாககத்தில் வஸிப்பவர்களும் நதரனை முதனமையாகக்கொண்டவர்களும் ரிஷிகளைமுன்னிட்டவா ளுமான எல்லாதேவர்களும் யக்ஷகந்தாவர்களூடைய கூட்டங ளும் அவவாரீற அபஸ்ரஸுகளுடைய கூட்டங்களும் ஒருவனான ராஜுன்னுகும் அனேககௌரவர்களுக்கும்நடந்த பயங்கரமும் தயுகரமான காட்சியுள்ளதுமான மனுஷ்யயுத்தத்தையும் திவ்யாஸ ரங்களின் பரபோகங்களையும் உபஸமஹாரங்களையும் சுறுசுறுப்பாக ம் நோத்தியாகவும் ஆசசாயமாகவும் முயற்சியுடன் செயப்பப்டும் யைக்களையும் பாரததுவிட்டும், காண்டவத்தை விலலாகக்கொண்ட ராஜுன்னுல ஜயிக்கப்பட்டவர்களான பீஷ்மரையும் கருபரையும் ரீரணரையும் காணீனையும் மறஅரசர்களையும் பாரததுவிட்டும், ரகு (ஸவாககலோகத்தைக்குறித்தது)சென்றாகள அநத்தேவா ரீனவரும் ஸந்தோஷமடைந்து அடிக்கடி (அராஜுனீனப்) புகழ் வ தடையறறத்தியுள்ளதும் விரைவாகச் செல்லுகிறஸவபாவமுள றமான அநதவிமானத்தோடு தடையறறவர்களாகத் தேவலோகம் ன்றாகள ‘இநதரனோடுகூடின எல்லாதேவர்களாலும் எல்லா ஸாராகளாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான பீஷ்மா, தரோணா, பாமுதலான எல்லாக்கௌரவர்களும் பாரததனொருவனால யுத் தில் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் அநதோ! நமக்கு அதிகமான வியப ாடாகிவிட்டது இந்த அராஜுனன எந்தமுஹூராதத்ததில் பிறந ேனோ? எந்தத் தாமததினுடைய பலனோ? ருதரரோடுஎதிர்த்துப் பாபுரிந்த இநதப்பலகுன்னிட்டத்தில் (இது)என்னஆசசாயம்?’ முப ேகோடிஎனதுகண்ககிடப்பட்ட நிவாதகவசாகளை யுத்தத்தில்கொ ள் அராஜுன்னுக்கு இதுஎன்னஆசசாயம்?’ என்று அநத்தேவா ஸந்தோதரமசெய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் ஆசசாயத்தி ிகவரப்பட்டமனத்துடன் ஸவாககலோகம் சென்றாகள கௌர ள் அராஜுன்னுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவர்களும், புகளால் நன்றாகக்காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும், ஸம்பூரணமான னயமும் வாறுனமுமுள்ளவர்களும், யானீன்களாலும் குதிரைக் ளும் ரதங்களாலும் வயாபிக்கப்பட்டவர்களும், பலசாலிகளும் ஸரியபுதரர்களான யுத்தவீரர்களால் அடையப்பட்டவர்களுமாகி டநகரத்தினின்று குருதேசத்தைநோக்கிச் சென்றாகள விராடனூலவப்பட்டுஸீனையானது நகரத்தினின்று சீகரமாகச் ாறு பகைவரைஅடக்குகின்றவனும் ஸாரதியுடன்சோநதிருக்கின னுமான அநதஉத்தரனை எதிரொண்டுவந்தது அனேகவாதய

முழக்கங்களால் நிரம்பியதும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் சூழப்பட்டதுமான அந்தவிராடஸேனையிவிருக்கும் ஸ்தக்ருங்கும் குமாராருங்கும் அதிகஸந்தோஷம் உண்டாகியது பிறகு அாஜுனனே நன்றாக உயரக்கிளம்பினதும் ஸைனபத்தினுண்பண்ணப்பட்டதுமான புழுதியைப்பார்த்து ஸேனையிலுள்ளதவஜுந்தபும் அறிந்து, பிறகு, விராடபுதரனைநோக்கி, “(உததர!) நகரத்திலிருந்துகிண சபதமுண்டாகிறது புழுதியும் ஆகாயத்தை அளவுகிறதும் மாலையிக்கப்பட்டு ஓடினவாகளும் பெரிதானவிலையுடையவர்களும் நல்லதேஜஸையுடையவர்களும் அந்தக்களாவாகள் மீண்டும் உன்னுடையநகரத்தை அடைந்துவிட்டார்களோ? ஏ! விவசததைப்பூண்டும்கொள குதிரைகளோடு விராடநகரத்தை விளவாகஅடை கையுறையினலுபையாவது காணலவத்தினுடைய சதததையாவது கொடியையாவது நான் காண்பிக்கமாட்டேன் ஒஸமயம், (இங்குகாணப்படுகிறவர்கள்) ஸவஜனங்களாயிருக்கலாய் என்றுகூறினான் உததரன், “இது மாதஸயர்களுடைய ஸேனாழகநன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட தாலிகளும் கன்னிகைகளும் காணப்படுகிறார்கள் பறபலஉடைகளைத்தரித்த போரவிராகளும் தோகள்காணப்படுகிறார்கள் தோழிகளால் நான்குபக்கத்திலும் சூழபெற்ற உததரையை இந்தஸனியத்தில காண்கிறேன் ஸேனர்களும் காணப்படுகின்றன யானைகளும் கவசமூட்டப்பட்ட குதிரைகளும் தேராளிகளும் அநேகமகாலாட்களும் காணப்படுகின்றன (இவர்கள்) சஸ்தரங்களைத்தரிக்கவில்லை விராடருடையவார்த்தைமூல எல்லோரும் அதிகஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக (வருகிறார்கள்) எனக்குத்தேனாகுகிறது இந்தக்கூட்டத்தில் பந்துவினியத்திலுண்டாகாததுபோல எனமனத்துக்குக் குழப்பம்உண்டாவில்லை” என்றான்

பிறகு, ஸவஜனங்களெல்லோரும் உததரனை விரைவாகவந்தவந்து பகைவர்களைவென்று வந்திருக்கின்ற அவனை ஒவ்வொருவருடையகூடிகுகொண்டார்கள் ஜனங்கள், “(உததர!) நீ பரிதிஉடையவர்புருஷரிமகிந்தவன், ஸந்தோஷத்தோடுகூடியவன், பாக்கியத்திலுடையவர்களை அடிக்கடி ஜபிக்கிறாய் உனக்கு மங்களம் பாக்யத்தால் பருஷனை உனக்கு ஸாரதியாகவாயத்தான் யுத்தத்தைஅடைந்த உனக்கு தெய்வானைமாக யாதொருவிதமானபயமும் உண்டாகவில்லை என்றுசொன்னார்கள் உததரன், “(ஜனங்களே!) இந்தஜிஷ்வானவா ஒருதேருள்ளவராகி யுத்தத்தில் அந்தக்களாவர்களை

சுதார எதைஸர் தனமாகக்கொண்டு பசுக்கள் எனனால் மீட்டுக
கொண்டு வரப்பட்டனவோ எதைஅடுத்து அளவற்றபராகரம்
முள்ளவர்களான கௌரவர்கள் புத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ
புது இவருடைய பரஹுகளின்வீரம் தேவகுமாரபோன்ற
புளவனமுள்ள இவா அநதக்காரியத்தைச்செய்தார இநதப்புருஷ
ரேஷ்டா அப்படிப்பட்ட கௌரவமண்டலத்தைக் கலக்கமுற்செ
து பலாத்காரமாகப் பச்சகனையும் புத்தத்தில்மீட்டு என்னையும் பாது
ததார'' என்றுசொன்னான் அரஜுனனைப்புகழ்கின்ற உத்தர
வடைய வராததைமேகேட்டு மங்களத்தை எடுத்துரைக்கின்ற கிங்
ரர்கள் ராஜபுத்தரனால் தூண்டப்பட்டு ஜயத்தைக்கோஷித்தார்கள்
ன்னிகைகள் சதருக்களேஸ்மஹரித்தவனால் பராததனைச் சந்தனங்க
ராலும் மாலைகளாலும் தூபங்களாலும் பூரணமானஸ்வாணங்களா
யும் பொழிந்து நனகுபூஜித்தார்கள் அரஜுனன் மாலைகளாலும்
நபலவிதமான நல்லசந்தனங்களாலும் நிரப்பப்படுகின்றவனும ஜன
களால் நனகு பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமாகி நகரத்தின் வாயிலேவந்து
டைந்தான பேரிவாதயங்களும் தூரயவாதயங்களும் புல்லாங்குழ
களும் முழங்கின் விசித்தரவேஷங்களுள்ள ஸதர்ஜனங்களும் சிற
தபலமுள்ளவிராடனுடைய பட்டணத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பிப
மிஞ்சயனைக்கொண்டாடினார்கள் அநதநகரத்தில் ஜயத்தினால் புக
படுகின்றவனும, 'ஜயமுண்டாயிற்று' என்று (ஜனங்களால்)
கட்சப்படுகின்றவனுமான அநதவிராடபுத்தரன் மனவருத்தமுற்றுப
ரண்டவனை நனருகப்பராததுக்கொண்டு ஸந்தோஷிக்கவில்லை
பிறகு, பாண்டுபுத்தரனால் அரஜுனன் விராடனுடைய புதரியான உத்
ரைக்கும் (அவளுடைய) தோழிகளுக்கும் சிறந்தவஸ்தரங்களுக்
காமித்தான அங்குவருதிருந்த அநதப்பெண்களும் அநதஸைய
யம் ஜயத்தைக்கண்டு (உத்தரனையும் பருஹன்னளையையும்) மாயாதை
சய்தார்கள்

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம். (தோடர்ச்சி)

(உத்தரன் அநதப்புரந்தைஅடைநது விராடனைவணங்கி யுதிஷ்டிரரின் கா
தைக்கண்டு பயந்ததும், விராடன் யுதிஷ்டிரரை கஷமீக்தும்படிவேன்
டியதும், அர்ஜுனன் விராடனிடம்வந்ததும், விராடன் உத்தர
னைப்புகழ்ந்ததும், உத்தரன் கௌரவர்களை ஒருதேவகுமா
ரன் ஜயித்தானென்றதும், அர்ஜுனன் கௌரவராடை
களை உத்தரமழதலியோருக்குக் கொடுத்ததும்)

பட்டணத்தஜனங்களாலும் ஸதரீகளாலும் தேசத்திலவ
கின்றஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்ற உததரன், அநதப்புரவாய்
அடைநது பிதாவுக்கு (ததனவரவை)தெதரிவித்தனன் பிறகு, வா
காப்போன (அரசனிடம்)வநது நமஸ்காரம்செய்து இருகரங்களை
சூவித்துக்கொண்டு ஜயத்தைத்தரக்கூடிய ஆசீர்வசனங்களால்
(சனை) மேனமைப்படுத்தி, “வேந்தரே பெரியகோத்தியையுடையவ்
(உமமுடைய) குமாரனான உததரன் பகைவரைவென்று உமக்கு
யத்தைதெதரிவிப்பதற்காக) பரதானயுத்தவீரர்களாலும் தாஸி
லும்சூழப்பட்டவனும் பட்டணத்தஜனங்களோடும் தேசவாஸிக
டும் கூடினவனும் (பரஜைகளால்) ஜயசபத்ததுடனகூடின ஆசீ
னத்தால் பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமாகி ஸாரதியுடன்வநது வாயி
1நிற்கிறான்” என்றுகூறினான் பிறகு, அரசன் மகிழ்நது வா
காப்பவனைப்பார்த்து, “(தவாரபாலக¹) அவவிருவரையும் விரை
(இங்கே) வரச்செய நான் அவவிருவரையும்பார்ப்பதில் விருப்ப
ளவனாயிருக்கிறேன்” என்றுசொன்னான் கௌரவர்களுக்கரச
தாமாதமாவும் கம்பீரபுத்தியுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரா தவார
களைப்பார்த்து, ‘உததரன் ஒருவனாக (இங்கே)வரட்டும் பரு
னனை வரவேண்டாம் ஏனெனில், யுத்தத்தைத்தவிர மறநஸப
தில் எவன் எனனுடையஅங்கத்தில் காயத்தைஉணடுபண்ணுவ
ரகத்ததையாவது காட்டுவனோ அவன் எவவிதத்தினாலும் ஜீ
திருக்கமுடியாதென்பது, சிறந்தகைகளுள்ளவரும் மஹாதமாவு
இவருடைய நிதயமான வரதம் (ஆகையால்), ரகத்ததுடனிந்
எனனைப்பார்த்ததினாலேயே (பருஹன்னையானவன்) அதிககே
கொண்டு மந்தரிகளுடனும் ஸேனையுடனும் வாகனங்களுட

பின் விராடனை 'இந்தஸம்யதத்தில் நிச்சயமாகக் கொன்றுவிடுவான். நதபருஹன்னையானவன் எனமீது ரகதத்தைஉண்டுபண்ணின இரதரனாயிருந்தாலும் குபேரனாயிருந்தாலும் யமனாயிருந்தாலும் ருணனாயிருந்தாலும் அவனைக்கொன்றுவிடுவான் மனிதனைப்பற்றிச் சூலலவேண்டுமா? ஆகையால், வீரயசாவியான பருஹன்னையான ள் சுண்ணேரம் அவ்விடத்திலேயே வாயிலிலிறக்கட்டும்' என்று ரதில் மௌள ரஹஸ்யமாகச்சொன்னான் தபையுள்ளவரான தாம ஜா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பொறுமையுடன் ஸபையில் மதைய ஜனுடன் கூடப் பேசாமல் உட்காரத் திருந்தான்.

பிறகு, விராடராஜனுடைய முததகுமாரனாய்மிஞ்சயன் (அரசு இருக்கும் அரதப்பரதத்தில்) துழைந்து பிதாவின்னுடைய சரணங்களில் ஸ்காராஞ்செய்தான், கங்கரையும் அணுசினை உத்தரன் வகர னப்பாவையினால் யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துக்கொண்டு பிதாவின்னுடைய ணங்களில் அபிவாதனம்செய்து, பிறகு, கங்கருடைய (மேனியில்) தப்பெருக்கைக் கண்ணுற்று அப்பொழுது மருதயுவினால் பிழை பட்டவனபோல மனத்தில் எரிக்கப்பட்டான் பிறகு, உத்தரன் தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுடையவரும் மனோவயாகுல தைஅடைந்தவரும் நிரப்பா தியும் பூமியில் ஏகாரதஸ்தலத்தில் உட ரத்திருப்பவரும் ஸைரத்தரியினால் நன்றாகப்பணிவிடைசெய்யப்பட வருமான கங்கரைக்கண்டு விரைவுடன் அரசனைப்பார்த்து, "(மஹா ஜேர!) இந்தக்கங்கா யாரால் அடக்கப்பட்டா? எந்தமனிதனால் தப்பாவம் செய்யப்பட்டது? எவன் மருதயுவை அடைய விருப்ப மறிருக்கிறான்? எவனால் ஸாப்பம் காலாலமி திக்கப்பட்டது? வேதா யனம்செய்தவரும் இரதரனுடைய ஆஸனத்தை விருமபதத்தருத் தமான இப்படிப்பட்ட இரதபராமமனோத்தமம் பூஜிக்கப்பட்டதக ர, அபிவாதனம்செய்யப்பட்டதக்கவா, ஹிமலிக்கப்பட்டதக்கவரல ர?" என்று வினவினான் ராஜ்யங்களைவருத்திசெய்கிறவனான அரத ராடன், புதரனுடைய வாரத்தைதபைக்கேட்டுப் பயத்தினால் மனமழி அவனைப் பார்த்து, "புதர! உன்விஜயத்தைக்கேட்டு (முன்னமே) தோஷமுள்ளவனானான் மிகுந்தஸந்தோஷத்தை அடைந்து இவ ன் குதாட்டத்தினால் காலத்தைக்கழிக்கலானேன் அக்காலத்தில், ஜயத்தை வருத்திபண்ணுகிறவனான உத்தரன் எல்லாக்களரவா ர்யும் ஜயித்தான் என்று நான் சொன்னேன் புதர! 'இல்லை அரத ஹன்னையே எல்லாக்களரவாகளையும் ஜயித்தான்' என்று கங்கா க்கடி என்னைப்பார்த்துக்கொன்னான் புதர! ப்ரஸித்தமான உன்னு

டையவிஜயமானது எனனால் புகழப்படுமொழுது, கங்கா ரோவ
தோடு பருஹன்னையினுடையவிஜயத்தை ஸ்தோதரம்செய்து
எனனால் நீ புகழப்படுமகாலத்தில் கங்கா அலியைப்புகழ்ந்த
(அவ்வாறு,) பருஹன்னையினுடையபுகழ்ச்சிகளால் அப்பொழு
நான (கங்கரிடத்தில்) அவ்வையைஅடைந்தேன் புதர! கெட
எண்ணமுள்ளவரும் பகைவனிடத்தில்அன்புபாராட்டுகின்றவரும்
இவா எனனால் அடிக்கப்பட்டார்” என்று மறுமொழிகூறினால்
வாறு, ‘இந்தக்கங்கரென்னும் ஸந்யாஸியானவா எனனால் அடிக்க
பட்டார்’ என்றுசொல்லிய பிதாவினுடைய அந்தவாராதையைக்
ட்டு உத்தரன் மிக்ககோபங்கொண்டு பிதாவைப்பார்த்து, “மன்ன
உமமால் அகாராயம்செய்யப்பட்டது நீ, இவரைக் கோபமதணி
படி விரைவில் வேண்டுகொள்ளும் கோரமானபராமமணவீ
னது உமமை வேரோடுளிக்கவேண்டாம் ஐஸ்வரயத்தாலநி
தும் (மேனமேல்) வருத்திஅடைந்திருக்கின்றதுமான மாத்ஸ
ருடைய குலமானது சிறிதும் மிச்சமின்றி நாசமடையாமவிருப
குள்ளாக இவா மனத்தெளிவுள்ளவராகச் செய்யப்படவேண்
இவருடைய கால்களில் தண்டம்போலப் பூமியில் (விழுந்து) நம
த்து இருக்கையாலும் (இவருடைய) இருகால்களையும் பிடி
கொண்டு இப்பொழுது இவா மனத்தெளிந்தவராகச் செய்ய
வேண்டுமே இந்தக்கங்கரானவா வலக்கையினால் உமமைத்தொ
‘(எல்லாக் குற்றமும்) என்னால் பொறுத்ததுகொள்ளப்பட்டன.
தம்செய்கிறேன்’ என்றுசொல்லுகிறவரையில் இந்தக்கங்கரை
குமபடி கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமே” என்றுகூறினால்

புதரனுடையவாராதையைக்கேட்டு அந்தவிராடன பயத்தி
மனக்குழப்பமுற்று பராமம்ணதேஜஸினால் மறைக்கப்பட்டிருக்க
ருத்திபுதரை (என்குற்றத்தை)ப் பொறுத்ததுகொள்ளும்படி
டுக்கொண்டான் (அவ்வாறு) பொறுத்ததுகொள்ளும்படி வே
கின்ற வீரரடராஜனைப்பார்த்துத் தாமந்தனா, “வேந்தரே! எ
நெடுங்காலமாகப் பொறுமை கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றது
சூக கோபமேஇல்லை ராஜரே! மனிதரிற்சிறந்தவரே! என்னு
அந்தரகதமானது பூமியிலவிழ்ந்தால் ராஜ்யத்துடன்கூட நீ
சந்தைத்தில் நாசமடைவீர் ராஜேந்தரரே! (ஒருவனுக்கும்)
செய்யாதவனான் எனனை எவன் துன்பஞ்செய்வனோ அவ
நார்கெடுக்கிறதில்லை மஹாராஜரே! அச்செய்கைக்குத்தக்க
மானபலனைஅவன் சீகரமாக அடைவான்” என்றுமறுமொழிகூ

கதமானது முழுதும் ஓயரதபிறகு, பருஹன்னனை (அவவிடம்)வந்து ஹாராஜனையும் கங்கரையும்வணங்கி அருகிலின்றுள்ள பிறகு, விராட ராஜன், குருகுலத்தில் உதித்தவரான தாமபுதரரை (கருமறத்தைப்) பாராதுததுக்கொள்ளும்படிசெய்துவிட்டு, உத்தமமான அரண்மனை சன்று யுத்தத்தினின்றுவந்திருக்கின்றஉத்தரனை இறுகத்தழுவி வயஸாசியானவன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது (பின்வருமாறு) புகழலானான்

“ஸுதேஷணைக்கு ஆனந்தத்தை வளரச்செய்கின்றவனே! உன றல நான் புதரனுள்ளவனாகிறேன் உனக்கு சிகரானபுதரன் எனக்கு ிருந்ததுமில்லை, இனி உண்டாகப்போகிறதுமில்லை அப்பனே! வன் (ஒரேஸமயத்தில்) ஆயிரமலக்ஷயங்களை அடிப்பதற்காக (ரண ளத்தில்) ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஒருபாணங்கூட லக்ஷயம்தவறாமல் யவனோ அப்படிப்பட்டகாணனோடு உனக்கு எவ்விதம் போரநடந து? அப்பனே! யுத்தத்தில் எவரைப்பாராததுடன் (சதருக்கள்) ாயத்தையும் பராகரமத்தையும் இழந்து வாட்டமடைகிறார்களோ ப்படிப்பட்டகருபரோடு உனக்கு எவ்வாறு யுத்தமநடந்தது? புரு ிறசிறந்தவனே! பெருமையுள்ளதும் ஸாவோததமுமான எவரு டய அவ்விதஒழுக்கமானது உலகத்தில் பரஸித்திபெற்றிருக்கிற தா, எவரால் பிதாவினநிமித்தம் கோரமும ஸாவோததமுமான மமசாயம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ, எவா சிறந்தபரதாபமுள்ள ரும் ஜமதகனியின்குமாரருமான பரசுராமரோடு போர்க்களத்தில் ாபுரிந்தாரோ அப்படிப்பட்ட பீஷ்மா, யுத்தத்தில் (ஒருவராலும்) பிக்கப்பட்டாதவா, பராகரமமுள்ளவா, (ஒருவராலும்) அவமதிக்க டியாதவா, கற்றறிந்தவா, சூரா, இந்தரியங்களைவென்றவா, ள்ஷயங்களை) உறுதியாகஅடிப்பவா, (கராயங்களை) விரைவாகச்செய வா, எல்லாக்கராயங்களிலும் பரஸித்திபெற்றவா ஐயனே! குரு ளத்தில்பிறந்தவரும் பிராயமுதிரந்தவருமான அந்தப்பீஷ்மரோடு னக்கு ரண்களத்தில் எவ்வாறு போரநடந்தது? இவையெல்லாவற மயும் எனக்கு நீ உரைப்பாயாக அப்பனே! ராஜபுதரனானவன் ிந்தஅம்புக்களால் மலையையும் பிளப்பனோ அப்படிப்பட்ட தூயோ னனோடு உனக்கு எவ்வாறு யுத்தம் உண்டாகியது? அப்பனே! நஷணியீராகளுக்கும் பாஞ்சாலாகளுக்கும் ஆசராயரும், கௌர களுக்கும் பாண்டவாகளுக்கும் மறற எல்லாக்கூதரியாகளுக்கும் நவம், எல்லாச்சஸ்தரதாரிகளுள்ளருகிற்றந்தவரும் எல்லாஉலகந ிலும் பரஸித்திபெற்றவரும் பரபுஷ்மான தரோணரோடு உனக்கு

எவ்வாறு போந்ததது? அப்பனே! ஆசாயபுதரமும் சூர
போரில் தரோணசாயருக்குக் குறையாதவரும் வீரருமான
வததாமாவோடு உனக்கு யுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? தருதரவு
புதராகளைவரும் மஹாவீரமுடையவர்கள் மஹாரதர்கள்
னே! அந்தஅந்தவீரர்களோடு உனக்கு எவ்வாறு போரடை
யது?" என்றுவினவினான்

உத்தரன், “(மஹாராஜே!) எனனால் பசுக்கள் ஜயிக்க
வில்லை எனனால் கௌரவர்களும் ஜயிக்கப்படவில்லை அக்காராயம்!
‘தும் ஒருதேவகுமாரரால் செய்யப்பட்டது யுத்தங்கள்தில் பீஷ்
யும் தரோணரையும் தலைமையாக்கக்கொண்ட கௌரவர்களைக்க
பயந்து வயஸனமுற்று ஓடுகின்றனனை அந்ததேவகுமாரா,
தடுத்தார வஜராயுத்தத்தைக்கையில்லக்கொண்ட இரதரணுக்கெழு
வரும் யௌவனமுள்ளவருமான அவாதாம தேரினிடையிலிரு
கொண்டு (கௌரவர்களோடுபோர்புரிந்தார) உமதுபசுக்களும்
ரால் மீட்கப்பட்டன அந்தக்கௌரவர்களும் அவரால் ஜயிக்க
டார்கள் ஐயா! அவையெல்லாம் அந்தவீரருடைய செயலை
அவை எனனால் செய்யப்பட்டனவல்ல வீரமுடையவரான அ
தேவகுமாராதாம பாண்டங்களால் கருபரையும் தரோணரையும் த
ண்புதரையும் ஸூதபுதரனாகாணனையும் பீஷ்மரையும் (யுத்
னினது) புறங்காட்டி ஓடச்செய்தார மஹாபலசாலியும் ராஜ
‘னும் மதங்கொண்டயானேபோன்றவனுமான தூயோதனையு
தத்தில் தோல்விஅடையச்செய்து பயமடைந்த அவனைப்பார
‘(தூயோதன்!) உனக்கு ஹஸ்திபுட்டணத்திலும் ஒருவித்
ரக்ஷணத்தையும் நான் காணவில்லை (யுத்தத்தினின்று) ஓடுகி
னால் ஹஸ்திபுட்டணத்தில் போகங்கள் அனுபவிக்கமுடியா
கௌரவரந்தன்! போரினால் நீ உயிரை அடையவிரும்பு 1.ராஜ
நீ ஓடினால் விடப்படமாட்டாய், (ஆகையால்,) போர்செய்வதில்
ததையுடையவனாகி நில், ஜயித்தால் பூமியைஅனுபவிப்பாய்,
லப்பட்டால் ஸ்வாகக்கத்தைஅடைவாய்’ என்றுசொன்னான்
‘ஸரேஷ்டனும் அரசனான அந்தத்தூயோதனன்(யுத்தத்தற்கு
திருமபி, பீஷ்மா தரோணா கருபாமுதலான மந்திரிகளால்குழ
வஜராயுத்தத்துக்கொப்பான பாண்டகளை பரயோகித்துக்கெ
(போர்செய்யஆரம்பித்தான) பிறகு, எனக்கு மயிரக்கச்சுல
பிறறு எனனுடைய தொடைகளும் அசைவற்றிருந்தன அம்

மமத்தினுடைய காவம்போன்ற காவத்தையுடையவரும் யெளவ
முள்ளவருமான அநத்ததேவகுமாரர் போரில் மேகத்துக்கொப
ன (கௌரவர்களுடைய) படையை அம்புகளால் நாசம்செய்து
தத்தேதாபபட்டையும் துரத்திவிட்டு ஸாபமப்போலச் சீறிகொ
டி அநதகௌரவர்களை (பீராக்களத்தினினது) ஒட்டினா கொழு
புஷ்பினால் புறக்கீததினனுசின்ற மானகம்போல அநதஒருசூர
ல ஆறுரதிகாக்க ஜயிக்கப்பட்டார்கள், ஆபிரகணக்கானகுதி
களும யானைகளும் வில்லாளிகளானசூரர்களும் கொல்லப்பட்டா
ர், கௌரவஸேனையும் தோல்வியடைந்தது மஹாரதரான தேவ
ராரா ஸுதபுதரனுக்கானனை அனேகபாணங்களாலடித்துக் குதி
க்கீத்கொன்று அஸ்தரத்தினால் அவனை மோலிக்கச்செய்து
வன் அணிர்திருநத சிவப்புவஸ்தரத்தையும் உரிந்துகொண்டார்
தனுவினகுமாரரான பீஷ்மரையோ நான்கு அம்புகளால் பூஜித்தார்
ரா அவரையும் அவருடையகுதிரைகளையும் விரைவாக அடித்து
யர் அணிர்துகொண்டிருநத வஸ்தரத்தையாதரம் அபஹரிக் கவிலை
சாலியான அவர் தூயோதனையும் ஏழுபாணங்களாலடித்தார்,
தத்தூயோதனையும் அவனுடையகுதிரைகளையும் அடித்து
ன அணிர்திருநத மஞ்சளவஸ்தரத்தையும் உரிந்துகொண்டார்
சாலியான அநத்ததேவகுமாரர் தோண்டையும் கருப்பையும் ஸோ
தனையும் ஜயத்தரனையும் இரதரன்போலப்பாக்கிக்கின்ற பூரிஸர
ஸையும் மஹாரதனுக்குவியையும் துச்சாஸனமுதலானவர்களை
முமமுன்னுபாணங்களாலடித்துப் பறப்பவிதமான மிகச்சிறந்த
பார்களுடைய) வஸ்தரங்களையும் அபசரித்தார் அவர் யுத்தத்
ஆசாரயபுதரரான அஸ்வத்தாமாவை அவ்வாறு இரண்டுபாணங
லடித்து, பிறகு, விகாணனுடையவிலையும் துணித்து (அவாக
டைய) நீலமான இரண்டு வஸ்தரங்களையும் உரிந்துகொண்டார்”
றுசொன்னான் விராடன், “(உத்தரர்) யுத்தத்தில் கௌரவாக
ல விழுங்கப்பட்ட என்னுடையபுதரனைவிடுவித்தவனும் வீரனும்
தக்கைகளுள்ளவனும் பெரும்புகழுள்ளவனுமான அநத்ததேவ
ரரான எங்கே? பகைவரை அழிப்பவனான அவனை நான் பாரக்கவும்
க்கவும் விருமபுகிறேன் உன்னையும் என்னுடையபகைகளையும்
வித்த அநத்ததேவகுமாரனுக்கு (என்னுடைய) புதரியையும் கரா
களையும் ஸவாணங்களையும் பாக்கிக்கின்ற அனாராணையும் லக்ஷ்ம
ர்களையும் நான் கொடுக்கப்போகிறேன்” என்றுகூற, உத்தரன்,
யார் பரதாபசாலியான (அநத்த)தேவகுமாரர் மறைநதுவிட்டார்,

இன்றைக்கோ, நாளைக்கோ, அடுத்தநாளோ வெளிப்படுவாரென நான் எண்ணுகிறேன்” என மறுமொழிகூறினான்

இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டவிராடன, வேறுவேஷத்தா மறைந்துவளிக்கின்றருகுதிபுதரனுமபாண்டிவின்குமாரனுமான அந் தாஜனுனை அறிந்துகொள்ளவில்லை பிறகு, மஹாதமாவானவிட டனால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டருகுதிபுதரனான தன்ஞ்சயன், மதஸ ராஜகுமாரனான உத்தரானோடு ஆலோசித்தது, “(உன்) அருகிலவருகின் விராடராஜரைநோக்கி இவ்வாறு சொல்” என்று சொல்லிவிட்டு விண் வாக¹ மங்களாகரமான அந்தப்புரத்தில் பரவேசித்தது விராடபுத்ரியா ட உத்தரைக்கு, தானே வஸ்தரங்கனையும் ரதனங்கனையும் கொடுத்ததால் உத்தரையோ, அப்படிப்பட்ட மிகையாகத எல்லாவஸ்தரங்கனையு ளுபரணங்கனையும் பெற்றுக்கொண்டு பரிவாரங்களுடன் பரிதியுளை ளானான்

எழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம். (தோடர்ச்சி)

(பீமன்முதலியோர் யுதிஷ்டிராடீம்வந்து அவரை விராடன் பாச்சீகை யாலடித்துதொரிந்து அவனைக் கொல்லயத்தனித் ததும், யுதிஷ்டிரா அதைத்தடுத்தும்)

அந்தஅாஜுன்ன, போரினிடையில் பெரிதானகாயத்தைச் செயதுவிட்டு (விராடநகரமவந்து) அப்பொழுது ஸந்தோஷத்துடன் விராடனுடையஅரணமீனயிலுள்ள தோழிகளின்பொருட்டு வஸ்தரங் களைக்கொடுத்ததுவிட்டு பருதையின்குமாரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாரக் கிறுமபி (அவரிடம்) சென்றான் அந்தஅாஜுன்ன, அந்தத்தாமர ரைப்பாத்ததுவிட்டுப் பிறகு பீமஸேனைப்பார்த்தது, “(பீம!) தா ராஜா ஏன் (இப்பொழுது) முகத்தைமூடிக்கொண்டு முன்போ ளென்னுடன் ஒன்றும் பேசாமலிருக்கிறா?” என்று வினாவினான் அரசரே! அந்தப்பீமஸேனைப்பார்த்தது இவ்வாறு சொல்லி ஸந்தோ ஷப்படுகின்ற அாஜுன்ன பீமஸேனை இவ்விருவரையும்பார்த்த யுதிஷ்டிரராஜா அப்பொழுது அந்த ரகத்ததைத்ததுடைத்துவிட “பார்த்த! நீ (எனனால்) புகழப்படுவகால துராதமாவானவிராடர னால் நான் அடிக்கப்பட்டேன் அதன்பிறகு, நான் அந்தஅாஜுநி

¹இடாடித்திருப்பதால் ‘பார்த்த’ என்னும்சொல் விடப்பட்டது.

நண்டான் ரகதபிரதுக்களைப்பார்த்து, 'இவைகள் பூமியிலபடவேணாம்' என்றுஎண்ணி முகத்தைமூடிக் கோபத்தைஅடக்கிக்கொண்டு உட்காரத் திருக்கிறேன் மன்களாகளுக்குத்தகுந்தவனே! எந்ததேசத்தின் நாம் ஸுகமாகவாஸம்செய்தோமோ அந்தத்தேசத்திற்குத் துன்பமவரவேண்டாம் வீரனான நீ கோபித்துக்கொண்டு நதோஷமற்றவனுயிருந்தால் வீராடராஜன ஸுகத்தைஅடையானராதத்! வேறுவேஷத்தினால் மறைந்திருக்கின்றஉனக்கு புத்தத்திருக்கின்றசௌரயத்தையும் பலத்தையும் அறியாதவனான அந்தவீரனால் இவவிதகாரயம் என்னிடத்தில் செய்யப்பட்டது (அதனால்) னனைப்பார்த்து ஸநதோஷமற்றவனானேன்" என்றுகூறினான் எனமுடியாதபெருமையையுடையவரும் மஹாபலசாலியும் பொறுமைள்ளவருமான அந்தயுதிஷ்டிரரால் அந்தஅராஜுன்ன அவவிதமாசொல்லப்பட்டபொழுது, அவன் அதிககோபம்கொண்டதைபார்த்து, அதிகபலமும் கோபமுமுள்ளபீமஸேனன, "பார்த்த! நானவான்களுள்ளிறந்த பருஹஸபதியானவா, பொறுமையானது, பொழுதுமே கைக்கொள்ளத்தக்கதனென்று சொல்லுகிறாபொறுமையுள்ளவன் விஷவீரயமில்லாதஸாபமபோல இவவுலகிலலோராலும் அவமதிக்கப்படுகிறான் (ஆதலால்,) இப்பொழுதே ராடனைப் புத்தரபௌதராகனோடும் வம்சத்தோடும் ஸையத்தோடவிரைவாக நாசம்செய்துவிட்டு, தாமபுத்தரை (இந்த) ராஜ்யத்தில் (ராஜாவாக) இப்பொழுதே சீகரம் ஏற்படுத்துவோம் இந்தமாதஸ நமக்குப் பகைவன சீசகனால்துன்பமடைந்த பாஞ்சாலராஜமாரியான கருஷ்ணையானவன் இவனால் உபேஷிக்கப்பட்டானதலால், இவன், 'ராஜா' என்கிறபெயரை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் துதியுள்ளவனல்லன் அரசரே! பார்த்தனுடையவீரயத்தினால் நீ அரசராவீர கௌரவர்களுக்குஅரசரும் உத்தமவீரருமான இந்தஷ்டிராமதஸயதேசத்தில் ராஜாவாகஇருக்கட்டும் ஜலமநிறைந்ததத்தைக் கல்லிலபோட்டு உடைப்பதுபோல அந்தவீராடனுடைய நகத்தை இப்பொழுது நூறுதுண்டாகப் பிளக்கிறேன்" என்று நானான அராஜுன்ன, "ராஜரே! உமமுடையபொறுமையினால் குரு எல்லாத் தீமசுக்களும் விளைந்தன அபபடிப்பட்டமாதஸயனை ஸையத்துடனும் புத்தராகளுடனும் ஞாதிகளுடனும் பந்துக்களுடம கொன்றுவிட்டு, பிறகு, எல்லாக்கௌரவர்களையும் கொல்வேன், 'சயமில்லை'" என்றுசொன்னான் பீமஸேனனும் மற்றவர்களும் னனைப்பார்த்து, 'அபபடியே' என்றுசொன்னார்கள், மஹாதமா

வும் பொறுமையுள்ளவரும் பெரும்கொடையாளியுமான் தாம்நர்
னா, ம்காபம்கொண்ட அநதஅராஜுன்னையும் பீமனையும்பாத்தது, “ப
ஸயராஜன் மனைவியுடன் மன்னிப்புகுக்கேடுகொள்வதற்கு வராப
போனால், பிறகு, கெட்டஎண்ணமுள்ளஇவன் நன்றாகக்கொல்
தக்கவனாகட்டும் அராஜுன! (இப்பொழுது)இவன் உன்னால்கொல்
படத்தக்கவனல்லன் பார்த்த! நாளைக்காலையில் நாம் ஸபையில்பர
சித்தது ராஜவேஷத்தோடு நன்குஅலங்கரித்துக்கொண்டு இந்த
சனவீற்றிருக்கத்தக்க ஸிம்மாஸனங்களில் வீற்றிருப்போம் அவக்
த்தில் வீற்றிருப்பவர்களும் அரசாங்கருக்குத்தகுதியான அலங்கா
களால் விளங்குகின்றவர்களும் ராஜலக்ஷணங்களுள்ளவர்களும்
நமமை விராடன் கௌரவியாமலிருந்தால், பிறகு, விராடனைப் பர
க்களோடுகொல்லோம்” என்று சொன்னா இவ்வாறு தாமத
அறிந்தவர்களும் தாமதத்தில் பற்றுள்ளவர்களும்பாண்டவர்கள
லோரும் செய்யவேண்டியதைப்பற்றி ஆலோசனைசெய்துகொண்
அனதிரவு வஸித்தராகள் மிக்ககனிப்புற அநதமதஸயராஜன் பு
னோடு பரீதியுள்ளவனாக மிக்கஸந்தோஷமுள்ளமனத்துடன்
திரவு வாஸம்செய்தான்

கோக்ரஹணபர்வம் முற்றிற்று

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

வைவாஹிக பர்வம்.

(யுதிஷ்டிராமுதலியோர் ஸிம்மாஸனமுதலியவற்றில்உட்கார்ந்ததும்
விராடன் அது தகாதேன்றதும், அராஜுன்னின் அஃது
அவருக்குத்தக்கதுதானேன்றதும்)

பிறகு 1இரண்டாவதுநாளில், நன்றாக வரத்ததைஅனுஷ்டி,
வர்களும் பெருமபாக்யமுள்ளவர்களும் பரகாசிக்கின்றவர்களும் ம
ரதர்களும் அகரிபோன்றவர்களும் பராதாக்களுமான அநதஜ
பாண்டவர்களும், எல்லாருமொன்றுசோதது ஸநானம்செய்து வெ
மையானவஸ்தாங்களைத்தரித்து ஸாவால்லகாரங்களாலும் அலங்க
கப்பட்டவர்களாக யுதிஷ்டிராமுன்னிடமிக்கொண்டு விராடனு
ஸபையில் பரவேசித்தது அரசாங்கருக்குரியஆஸனங்களில், யாகத்

1 ‘மூன்றாவதுநாளில்’ என்பது வேறுபாடும்

பதிகளில் அகநிகளவஸிப்பதுபோல உட்காராதாரகன பரபுவே ! வாகன அங்குஉட்காரதிருக்கையில், பூபதியான விராடராஜன, அனரவுகழிநதபிறகு, காலையிலசெய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செயதுமுடிந்த முறைப்படி பசு ஸவாணமுதலியவற்றை பராமமணாகருங்குகாடுததுவிட்டு உத்தரானோடு ஸபையைவந்ததுஅடைந்தான் அந்த அரசன் மஹாபலசாலிகளும் ராஜவேஷங்களைத்தரித்தது அகனிபோல காசிக்கின்றவாகளுமான அந்தப்பாண்டவர்களைப்பார்த்து வியபடந்தான் மனிதர்களைப் பரிபாலிக்கும் (அந்த)அரசன் புருஷாஸமிகச்சிறந்தவர்களான பாண்டவர்களைக்கண்டு, 'இஃதுஎன்ன ! இஃதுஎன்னகாரயம் !' என்று ஆலோசித்துப் பயத்தாலபீடிக்கப்பட்டவனபோல வயஸனமடைந்தான் பிறகு, மதஸ்யராஜன, தேவாகுடையகூட்டங்களால் உபாஸிக்கப்பட்டவனும் தேவாகளுக்கு நாதமான மஹேந்தரனைப்போலிருக்கிற கங்கரைப்பார்த்து "பாசகஉருட்டுகிறவனான நீ எனனால் ஸபையிலிருப்பவனாகச் செய்யபடைய அப்படிப்பட்ட நீ, பிறகு, அலங்கரித்துக்கொண்டு, ராஜாரத்தில் பாதுகாரணத்தால் உட்காராதாய் ?" என்றுவினாவினானகவிராகளைக்கொல்லுகின்றவனானஅராஜுன்ன, விராடராஜனுடைய தவாரத்தையெக்கேட்டு (அவனைப்) பரிஹஸிக்கவிரும்பிப் புன்பபுடன (பின்வருமாறு) உரைக்கலானான்

"அரசரே ! பராமமணாகருங்கு நன்மையைச்செய்யவரும் சாஸனங்களைக்கற்றவரும் தயாகமுடையவரும் எல்லாலோகங்களாலும்க்கப்பட்டவருமான இவா, இந்தரனுடையஅரத்தாஸனத்திலெழுந்தருத்த தகுதியுள்ளவா இவா, மூர்த்திகரித்திருக்கின்ற தாமதார, வீராயசாலிகளுந்சிறந்தவா இவா, உலகத்தில் புத்தியினால்லானவா இவா, தபஸுநன்குகெல்லாம் முக்யகதியாபிருப்பவார, சராசாரங்களுடனகூறன் மூவுலககண்ணிலுமுள்ள பலவிதமான தரத்தையும் அறிந்திருக்கிறா (இவாஅறிந்திருப்பதை) வேறொருமும் அறியமுயிலலை, ஒன்பொழுதும் அறியப்போகிறதமுயிலலை, வாகளும் அஸுரர்களும் மனுஷ்யர்களும் ராசக்ஷஸர்களும் கந்தாளரும் சிறந்தயக்ஷாசனும் கினனரர்களும் மஹிமைப்பொருந்தினனாகளுமாகிய எவரும்அறியமுயிலலை இவா நீண்ட ஆலோசனைபுளார, மிககதேஜஸுடையவா, பட்டணத்தாஜனங்களுக்கும் தேசலிகளானஜனங்களுக்கும் பரியா, பாண்டவாருள்ள அதிரதா, நுத்தையும தாமதையும பரதானமாகக்கொண்டவா, மனத்தைக்கினவா, மஹரிஷிகளுக்கொப்பானவா, ராஜரிஷி, எல்லாஉல

கனகளிலும் பரஸித்திபெற்றவா, சிறந்தபலமுள்ளவா, தையமுள்
வர், ஸமாததா, ஸதயவாதி, இந்தரியங்களைவென்றவா, தனங்கள
லும் (மற்றப் பொருள்) குவியல்களாலும் இந்தரனுக்கும் குபேரஜ்
கும்ஒப்பானவா மஹாதேஜஸவிபான மனுவானவா எவ்வாறு உ
கங்களுக்கு சக்திகரோ அவ்வாறே மஹாதேஜஸவிபானஇவா பர
களுக்கு நன்மையையுண்பெண்ணுகிறவா இவா, கௌரவாக்கு
சிறந்தவரும் குந்தியின்புதரருமான யுதிஷ்டிரா இவருடையகோத்தி
னது உதிககின்ற ஸூயனுடையஒளிபோல உலகத்தில் நிலை
றிருக்கிறது இவருடைய யசஸின்கிரணங்கள் உதித்திருக்கி
ஸூயனுடைய தேஜஸின்கிரணங்கள்போல எல்லாத் திருக்களிலு
பரவுகின்றன மன்னரே! இவா, குருதேசத்தில் வஸிக்கும்காலத்தி
சிறந்தபலமுள்ளமுபதினாபிரமயானைகள் இவரைப்பின்னதொடாநது
வேந்தரே! சதிகாக்களுள்சிறந்தவரான இவரை நல்லகுதிரைகள் உ
டின முபதினாபிரம ரதங்களும் நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கண
கும் பதினாயிரக்கணக்குமான குதிரைகளும் அக்காலத்தில் பின்
டாநதுசென்றன முற்காலத்தில் இவரை மிக்கபரிசுத்தமான
னங்களிழைத்த குண்டலங்களணிந்த எண்ணூறுஸூதாக்களும் ம
தாக்களும் இந்தரனை ரிஷிகள் ஸூதாதரமசெய்வதுபோல ஸூதாத
செய்தார்கள ஓ! அரசரே! இந்தமன்னரை அக்காலத்தில் கு
னைத தேவர்கள் அடைவதுபோல எல்லாக்கௌரவாக்களும் எப்பெ
தும் கிங்கராகளாகி அடைந்தார்கள் மஹாராஜரே! இவா அப
முது தமக்குடனப்பட்டவார்களும் உடன்படாதவாக்குமான எல்லா
சாகளையும் வைஸயாகளைபோல(த தமக்குக்கப்பம்) கொடுக்கும்
செய்தார நன்கு வரத்ததை அனுஷ்டித்தவாக்களும் மஹாதமாக
மான எண்பத்தெண்ணாயிரம் ஸந்தாகர்கள் இந்தவேந்தரை அண்
பிழைக்கின்றார்கள் (பகைவாக்களை) அவமதிப்பவரான இவா பி
முதிரந்தவாக்களையும் நாதனற்றவாக்களையும்அங்குலீனாக்களையும் நொ
டிகளையும் குள்ளாக்களையும் புதராகளைப்போலப் பாதுகாததனா,
ஜைகளை முறைப்படி பாதுகாததனா இந்தஅரசா தாமததி
இந்தரியசிகரஹத்திலும் தானத்திலும் ஸதயத்திலும் எப்பொழு
பற்றுள்ளவா, மிகுந்தஅருளுடையவா, பராமம்ணாக்களுக்கு நன்
யைச்செய்பவா, யதார்த்தவாதி மன்னரே! எவருடைய சிறப்பு
ஐஸ்வரியத்தினாலும் பரபாவத்தினாலும், குருகுலத்தில்உதித்தவ
வீரயமுடையவனுமான தூயோதனன் (தனதமபியாக்குடைய) உ
டததோடும காணனோடும சகுனியோடும தபிக்கிருளே அப

— இவருடையகுணங்கள் எண்ணமுடியாதவை இவா எப் பாழுதும் தாமததை பரதானமாகக்கொண்டவா, கருஸவபாவமிலாதவா, நல்லொழுக்கமுள்ளவா இப்படிப்பட்ட (சிறந்தகுணங்களுடன்) கூடியவரும் ராஜா திராஜரும் பாண்டுவினகுமாரரும் புருஷ ரேஷ்டருமான இந்தயுதிஷ்டிரராஜா வேந்தர்களுக்கூரிய ஆஸனத்தின அடையத்தகுந்தவராகா?" என்றுகொன்னு

எழுபத்தைந்தாவது அதயாயம்

வைவாஹிகபாவம். - (தொடர்ச்சி)

ரீஜுனன் வீராடனுக்கு வல்லன்முதலியோர் பீமன்முதலியோரென்றவரீ, உத்தரன் பாண்டவர்களை லக்ஷணங்களுடனும் பெயருடனும்தறிப்பிட்டி அரஜுனனுடையபராக்ரமத்தைப்புகழ்ந்ததும், வீராடன் பாண்டவர்களைவணங்கி மனத்தெளிவுறச்செய்ததும்)

விராடன, "இவா குருகுலத்திலுதித்தவரும் குருதிபுத்தரருமான விஷ்டிராஜரானால் (இவர்களுள்) இவருடையபராதாவான அரஜுன யாரி? பலவானான பீமன யாரி? நகுலன யாரி? ஸஹதேவன யாரி? முடெற்றவளான தரோபதி யாரி? இவர்கள் பாசசிகைகளால் புகைப்பட்டது (முதல இதுவரையில்) இடையிலநடந்தவரலாற்றை நகேடகவிலை" எனுகூற, அரஜுனன, 'ராஜரே! மஹாபாக்யுளாவரே! உமமிடம் சமையறகாரனயிருந்த வல்லனென்னுமஇவன ககரமானவேகமும் பராகரமமுமுள்ள பீமஸேனன இவன கந்த தனபாலத்ததில் கரோதவசாகளைக்கொன்று தரோபதியினரிமித செங்கமுரீபபுஷ்பகளைக கொண்டுவந்தான் துராதமாகளான காகளைக்கொன்ற கந்தாவன இவனே இவன உமமுடையபட்டத்தில் புலிகளையும் கரடிகளையும் யானைகளையும்கொன்றான இவன டிம்பனையும் பகனையும் கிராமீனையும் ஜடாஸுரனையும்கொன்று பிழுமுதும் பகைவரற்றதும் மங்களகரமுமாகச் செய்தான் பகை வரவாட்டுபவரே! உமமுடையகுதிரைகளைக்கடவுகிறவனயிருந்தவ ம பசுக்களைரச்சுகிறவனயிருந்தவனும், அதிகபலமும் அழகிய ல்லமும் ஆபரணமும் சிறந்தருபமும் சிறந்தமனமுமுள்ளவாகளும் பலவிதங்களாகவும் ஆயிரக்கணக்காகவுமிருக்கின்ற சதிகாளை (கருவதில்) ஸமாததாக்களும் பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுள் சிற வாகளும் மாதரிபுத்தராகளுமான நகுலஸஹதேவர்கள் அரசரே!

கீசகாக்களாகொல்லப்பட்டதற்குக் காரணமானவனும் தாமசையி, போன்ற கண்களையுடையவனும் அழகியஇடையையுடையவனும் = கிய புனசிரிப்புள்ளவனான இரதஸைரததிரியானவள தருபதனு, பரிபமானபுதியும் தருஷ்டதயுமன்னுடைய இளைப்பேறாதிரி அகனிகுண்டத்திலிருந்து உண்டானவனான ¹ தரோளபதியென எண்ணும்” என்றுசொன்னான்

பீமன், “ (விராடராஜரே!) இவன் விலவாளிகளுள் மிகமேன பெற்றவனும் குருதிபுத்தரானுமான தனஞ்சயன் பூமண்டலத்தில் (1 ணைப்போல்) அஸ்தரங்களை அழிந்த ஒருவன் கிடைப்பது அரிது ! னரே! (அகநிகுக்குகொடுக்க) பரியமில்லாதவனான அந்த இரதா டைய காண்டவவனமும் நாகங்களுோடுகூட நாகவனமும் இவ் ளரிககப்பட்டன (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடிபாதஇவனால் மஹ் னது அமபுமழையிலை தடுக்கப்பட்டது பூமண்டலத்திலுள்ள லா அரசார்களும் சுப்பங்கொடுக்குமபடி செய்யப்பட்டார்கள் டே தரே! இவன் உமமுடைய அரண்மனையில் ஸதரீவேஷத்தைத் தீ திருந்தான ஜயிப்பவர்களுள் உத்தமனான இரத அராஜுனரீ தான (ஜனங்கள்) பருஹன்னையென்று சொன்னார்கள் அரச உமமுடைய அரண்மனையில் அஜஞாதவாஸகாலத்தில் சிசுக்கள் , பத்தில் வஸிப்பதுபோல் நாகங்களெல்லோரும் ஒருவருக்கும்தெ மல் ஸுகமாக வஸித்துவந்தோம்’ என்றுகூறினான் ‘அராஜுன வீரர்களான அந்த ஐரதுபாண்டவர்களும் சொல்லப்பட்டவுடன், தரனும் மறுபடியும் அந்தப்பாராததர்களை (விராடனுக்குக்) காண்ட ஆரம்பித்தான்

உத்தரன், “ அரசரே! ஸவாணமபோலச் சுத்தமாயும் மஹ நிறமாயுமிருகின்ற சரீரமுள்ளவரும் பெரியஸிமமபோல ந வருத்தியடைந்தவரும் நீண்டமுகக்கையுடையவரும் நீண்டும் & தும் அகன்றுமிருக்கின்றகண்களையுடையவருமான இவ்ா, குருதே களுக்கு ராஜாவானபுதிஷ்டரா மதயானைபோல நடப்பவரும் ட போடப்பட்ட தங்கமபோலச் சுத்தமான மஞ்சளநிறமுள்ளவரும் ததும் அகன்றுமிருக்கின்ற தோள்களையுடையவரும் பருத்தும் நீ மிருக்கின்ற கைகளுள்ளவருமான இவரேர பீமஸேனா இவ் பாருங்கள் , பாருங்கள் இவருக்குப்பக்கத்தில் நிறப்பவரும் பெரி லிலைத்தாங்கியவரும் கறுத்தநிறமுடையவரும் யெளவனமுள ரும் கஜபூதபதிபோன்றவரும் ஸிமமத்தினுடைய தோள்களே

¹இரட்டித்திருப்பதால் ‘ த்ரோளபதி’ என்னும் ஒருசொல்லிடப்பட்ட

னதமான தோள்களுள்ளவரும் கஜராஜனபோலச் செல்லுகின்ற
ரும் தாமரைமலர்போல அகன்றகண்களையுடைபவருமான இவா
ரான அரஜுனா ராஜாவினுடைய ஸமீபத்திலிருப்பவாகளும்
ஷ்ரேஷ்டர்களும் விஷ்ணுவருக்கும் மஹேந்தரனுக்குமொப்பான
களுமான இவ்விருவாகளும் (மாத்ரீகுமாரர்களான) இரட்டையா
ருபத்திலும் பலத்திலும் சீலத்திலும் இவர்களுக்கு நிகரானவன
ண்டமான பூமண்டலத்திலுமில்லை ஸ்வாணம்போலச் சிறந்த
னிபையுடைபவரும் மூத்தனிகரித்திருக்கின்ற பாலத்திபோல ஒளி
ருந்தியவரும் நீலோதபலத்தின்காந்திபோன்ற காந்தியுள்ளவ
தேவாசனால (ஆராதிக்கத்தக்க) தேவதைபோன்றவரும் மனித
வத்துடன் வந்தலக்ஷம்போன்றவரும் இவ்விருவாக்கும்பக்கத்
நிற்கின்றவருமான இவள கருஷணை” என்றுசொன்னான் விராட
ரான இவ்விதம் குருதியின்புதராகளான அந்த ஐந்தாண்டவா,
யும் அரசனுக்குத் தெரிவித்தபிறகு, அரஜுனனுடைய பராக்ர
ந்தத்தெரிவிக்கலானான்

‘(அரசரே!) இந்தஅரஜுனா மானகளினிடையில் ஒருஸிம்மம்
ல அந்தப்பகைவரினிடையில் (பலத்தில்) சிறந்தவாகளையுமீழா
ர்களையும் நாசமசெய்துகொண்டு தேராளிகளுடைய கூட்டங்
ல ஸஞ்சாரமசெய்தார இவரால் அப்பொழுது பெரியமேகம்
ன்றவைகளும் பொன்னுலாகியகச்சைகளுள்ளவைகளுமான யானை
யுத்தத்தில் அடக்கப்பட்டு இரண்டுதந்தங்களாலும் பூமியை
டக்கொண்டு) விழுந்தன இவரால் பக்கங்கள மீட்கப்பட்டன,
ரவர்கள் யுத்தத்தில் ஐயிக்கப்பட்டார்கள். இவருடையசக்தி
ஒலியினால் என்னுடைய இருகாதுகளும் செவிடுபட்டன இவ
ய விலலினஒலியையும் கூடஸஞ்சரிக்கின்றபூதங்களுடன் சோ
காஜிக்கின்ற கொடியிலுள்ளவானரத்தையும் நினைத்து எனக்கு
கக்சமுண்டாகிறது யுத்தத்தில் கோரமான அம்புகளைஎடுப்ப
0 அம்புகளின் கூட்டங்களை விடுப்பவரும் விலலையிழுப்பவருமான
ர நான பாரக்கவும் கூடவில்லை யுத்தத்தில் புறகாண்புறங்கமாக
ருடையவிலலினின்று விடப்பட்டவைகளும் (பகைவாருடைய)
த்தைப் புஜிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களும் நாராசங்களும்
தபிலிழுந்ததில்லை குதிரைவீரர்களுடையனவும் மறவீரர்களு
னவுமான சரீரங்கள், இவருடைய கூரியபாணங்களால் நன்றாக
க்கப்பட்டுத் தலையும் கையும் தொடையும் மாபும் அற்றனவாகக்
பட்டன, இவரால் அந்தப்போர்க்களத்தில் ரத்தமாகிறஜலத்

துடன் பெருகுகின்றதும் பயங்கரமான ஸவருபமுள்ளதுமான நதியானது உண்டுபண்ணப்பட்டது அதைநினைத்து எனமனமான பெருங்காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட வாழைமரம்போல் இன்னும் மிகவும் நடுகுதிருந்து மன்னரே! பயங்கரமான செய்கையுள்ள இவீரரால் பீஷ்மரையும் தரோணரையும் முதனமையாக்கக்கொண்ட களும் தூயோதனனுடன்கூடினவாகளுமான ரதிகாக்கள் ஐயிப்பட்டார்கள் பயந்துஒடுகின்ற என்னை இரத்த தேவகுமாரா தாரா இவருடைய பாஹுபலத்தினால் நான் உயிரோடு மீண்டபட்டனத்தககு வந்தேன்” என்று கூறினான்

பரதாபசாஸியான மதஸ்யராஜன், அந்த உத்தரனுடைய அவ்வாததையைக்கேட்டு, பிறகு, தனஞ்சயனையும் (மற்ற) எல்லாபட்டவர்களையும் ஆலிங்கனஞ்செய்து தாமராஜரை நமஸ்கரித்து (ரைததன்) ராஜ்யத்தில் ராஜாவாகப்பட்டாபிஷேகமசெய்தான். பதியானவிராடன், அவர்களைப்பாராபதில் (போதுமென்னும்), பதிஅடையவில்லை, பிறகு, மிக்கஅன்புள்ளவனாகி யுதிஷ்டிரராஜபார்த்து, “தெய்வாதீனமாக நீங்களெல்லோரும் வனத்தினிசேஷமமாக (இந்தராஜ்யம்) வந்துசோந்தீர்கள், கெட்டஎண்ணமுதூயோதனாதிக்களால் அறியப்படாமல் பாகயவ்விசேஷத்தினால் ஞாதவாஸகஷ்டத்தை விலக்கினீர்கள் இந்தராஜ்யமும், மற்றுட்பொருளனைத்தும் உங்களுடையவை இவை உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டன ¹ அரசர்களே! உங்களாலும் என்னாலும் ராஜ்யமானது பேதமின்றி அனுபவிக்கத்தக்கது ஸந்தேஹமடாம்” என்றுகூறினான்

எழுபத்தாறாவது அத்யாயம்

வைவாஹிகபாவம். (தோடர்ச்சி)

(உத்தரன் உத்தரையைக்கொடுத்துப் பாண்டவர்களைமனத்தேளிவன செய்யும்படி விராடனுக்குச்சொல்லியதும், விராடன் உத்தரையுட்பாண்டவர்களை நமஸ்கரித்துக் குற்றங்களைப்பொறுக்கவேண்டியதும், யுதிஷ்டிரர் அவனுக்கு அபயமளித்ததும்)

நல்லஎண்ணமுடையவனான விராடராஜனுடைய வாயைக்கேட்டு, ²உத்தரன், (பிதாவைப்பார்த்துப்) பின்வருவசனிக்கலானான்

¹ இங்கு அதிகபாடமான அரைநாலேகமவிடப்பட்டது

² இங்கு இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

“பாண்டுபுதரரானபுதிஷ்டிராருடைய மனக்கலக்கத்தைத் தெளி செய்வதற்கு இதுதான் தகுந்தஸமயமென்று நான் எண்ணுகிறேன். இந்தபுதிஷ்டிரா ராஜராஜாருக்கும் தலைவா, அதிகத்தேஜஸவந்தவா, அதிகபலமுள்ளவா, சூர, பரபு பகைவர்களை அழிவரசே! என்னுடையஸஹோதரியான் உததரையைப் பாரததருக்கு ஸ்காராருசெய்து கொடுப்போம் அதனால், 1 அவர்கள் ஸந்துஷ்டாகடேம மன்னரே! நாமும் எல்லோரும் மந்திரிகளுடன் குருதீரரான புதிஷ்டிரரை மனத்தெளிவடையும்படிசெய்து ஸதோதரமஸோம நாம (வேறு) எந்தசெய்யக்கடவோம் அரசரே! ரீல (பகைவனால்) பிழக்கப்பட்டரே அவரால் விடுவிக்கப்பட்டவர்களுடைய பாஹுவீரயத்தினால் நீ பசுக்களைமீடவா மிக்கஸமயுடையவர்களான கௌரவார்களும் புத்தத்தில் (இவர்களுடைய) பாஹுவீரயத்தால் ஜயிக்கப்பட்டவர்கள் குருதிபுதரரானபுதிஷ்டிரா கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட காயமஅனைததையும் செய்பாண்டவர்கள் அரசுக்கத்தக்கவர்கள், பூஜிக்கத்தக்கவர்கள், மானமபெறத்தக்கவர்கள், எதிர்கொண்டு அழைக்கத்தக்கவர்கள், ஹன்ய (ஏற்றுக்கொள்ளாத) தகுந்தவர்கள், அபிவாதனம் செய்யத்தக்கவர்கள் (இவற்றிற்கு) இதுஸமயமெனப்பது எனனுடையஎன பூஜிக்கத்தக்கவர்களும் மஹாபாக்யசாஸிகளுமான பாண்டவர் பூஜிக்கப்படலாம் ஸாப்பங்களுக்கொப்பானஇவர்கள் கோபமனடால் மிச்சமவைக்கமாட்டார்கள் ஆதலால், சீகரம் குருதீரரான புதிஷ்டிரரைச் சரணமடைவோம் நான், சிரஸநானமசெய்தன உததரையைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அவவிடம் (சென்று) இருக்கையும்குவித்தகொண்டு மஹாதமாக்களான (மற்றப) பாரதனைாடுகடின புதிஷ்டிரரை மனக்கலக்கமற்றவராகச்செய்கிறேன் இவர்களுடைய இவவிதமானமுழுபலத்தையும் ஆணமையையும் சூடிப்பிறப்பையும் பல்குனருடையபராகரமத்தையும்அறிவேன்”

வசொன்னான் சுதருக்களைஅழிப்பவனான் விராடன் உததரனிடமின்று பாண்டவாருடைய பரதாபத்தைக்கேட்டு உததரனையும் பகப்பாரதது அந்நஸமயத்தாக்குத்தக்கபடி ஆலோசித்ததான், விராடன் ‘மந்திரிகளோடும் புதரர்களோடும் பந்துக்களோடும் நானமசெய்தவனான உததரையைமுன்னிட்டு அஞ்சலிசெய்துண்டு பாண்டவருக்கு ஸம்பத்திலவந்து விரைவாகப் பூமியிலது (நமஸ்கரித்து), “ தாமபுதரரான புதிஷ்டிரமஹாராஜா மனத

தெளிவு அடையவேண்டும், ரூபததையும் வேஷத்தையும் மறைத்
கொண்டிருந்ததினால் புறக்காலமுடப்பட்ட அகனிபோல என
காணப்படவில்லை நான் புதராகளோடும் பரிசாரகர்களோடும்
யினால் (உமமைச) சரணமடைகிறேன் அறியாதவர்களானஎனக்கு
அரசரான (நீர்) அவமதித்து நிர்திக்கப்படவொன்பதனைத் தனம், அ
ததிலசெய்வதுபோல அஜ்ஞானத்தினால் (உமமிடத்தில்) செ
பட்டது தாமததவிருமபுகிறவரே! தாமததை அறிந்தவர
நீர் அவையனைத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் வேந்த
ஸையததுடனும் பொக்கசத்துடனும் கூடின என்னுடைய ராஜ
தையும் பட்டணத்தையும் அரசாட்சியையும் உமக்குக்கொடுக்கிறே
அரசரே! உமக்கு ஸவாதீனப்பட்டவனாயிருக்கிறேன் நான்கு
லோரும் மந்தரிகளோடு உமமைச சரணமடைந்தோம்” என்று
னான பரலோகத்தைக்கருதிய தாமராஜா, பந்துவாக்கங்களோடு
யிலவிழுந்திருக்கும் அந்தவிராடராஜனைப்பார்த்துக் கோபத்தை
சோகத்தையும் மாதஸாயத்தையும்விட்டு (பின்வருமாறு) சொல்ல
னார்

“அரசரே! என்னிடத்திலிருந்து உமக்குப் பயமில்லை
முடைய மனோபாவத்தை ஆலோசித்து நான் மிக்கஸந்தோஷமு
வதாக இருக்கிறேன் உமமாலும் தஞ்சுதவார்களும் பண்டிதா
பராமமணாக்களுமான மந்தரிகளாலும் இந்தஸமயத்தில் இந்தக்
யம் நன்குசெய்யப்பட்டது ராஜ்யரோஷரே! நன்கு அலங்கரி
பட்ட இந்தப் பெண்ணைப்பார்த்தும் நான் மிகுந்தஸந்தோஷமு
வனாயிருக்கிறேன் சிறந்தகைகளுள்ளவரே! மன்னரே! நீர்
னிடத்தில் (இவ்வாறு) சொல்லுவதினால் இவை(எல்லாம்) என
பொறுத்துக்கொள்ளப்பட்டன வேந்தரே! உமமிடத்தில் ஒரு
மானகுற்றத்தையும் நான் காணவேயில்லை” என்று சொன்னார் பி
மஹாத்மாவானவிராடன் அதிகஸந்தோஷமடைந்து புதிஷ்டி
ருடனசோந்து நிச்சயம்செய்துகொண்டு, செங்கோலையும் பொக்
தையும் நகரத்தையும் ராஜ்யமனைத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்த

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

வைவாஹிகபாவம். (தொடர்ச்சி.)

ராதன் அரஜுனனை உத்தரையை மனைவியாக அடையும்படி வேண்டினதும், அரஜுனன் உத்தரையை மருமகளாக்கிக்கொள்ள அங்கீகரித்ததும், தூயோதனன் மறுபடியும் வன்வாஸ்தீசேயும்படி யுதிஷ்டிரருக்குத் தாதனுப்பியதும், யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் தெளிந்த கோளும்படி மறுமொழியனுப்பியதும், பீஷ்மர் பாண்டவர்களின் ப்ரதிஜ்ஞாகாலம் நிறைவேறியதென்றதும்)

விராடன், “யுதிஷ்டிரரே! நான் உமமிடத்தில் இப்பொழுது அல்லப்போகிற விஷயத்தில் நீ ஸந்தேஹப்படவேண்டாம் நகரமும் ஜனங்களும் ஸதீகஞ்முள்ள இந்நரஜயத்தை உங்களுக்கு கொடுக்கப்போகிறேன் (உங்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதின், சத்தையே நான் அனுபவிப்பேன் அரசரே! நான் மிக்கபிராயமற்றவன், நெடுமகாலம் போகக்கூட ஸுகமாக அனுபவித்தவன். களுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்ததுவிட்டு நான் கானகமெல்லப்புகிறேன். ஸ்வயஸாசியானதனஞ்சயன் உத்தரையை (மனைவியாக) மக்கொள்ளட்டும் புருஷஸரேஷ்டனான இவன்தான் அவருக்குத் தருதபாததா” என்று கூறினான் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட ராஜா, குரதீபுதரனான தனஞ்சயனைப் பாராததா அரஜுனனுமரனை யுதிஷ்டிரா) பாராத அபிபராயத்தை அறிந்து மதஸ்யராஜனைப் பதது, “(ராஜரே!) நான்கள் வனத்தினிடையினின்று (இங்கு) வந்தினேரோம், உம்முடைய ராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளோம் ஆனால், யாதனாதிக்களான அரசர்களுடைய ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்போகிறோம் அரசரே! உம்முடைய பெண்ணை மருமக நான் அங்கீகரிக்கிறேன் மதஸ்யராஜவம்சத்திலும் பாதவம்சத்திலும் தோன்றினவர்களான நம்மிருவருக்கும் ஸம்பந்தமானது உத்தனரே” என்று சொன்னான் விராடன், “பாண்டவஸரே! என்னுடைய கொடுக்கப்பட்ட என்னுடைய இந்நதபெண்ணை நீ பாரையாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு விருமபவிலை?” என்று வ, அரஜுனன், “(அரசரே!) நான் ரஹஸ்யமாகவும் வெளிப்பராகவும் உம்முடைய பெண்ணைப் பாராததுக்கொண்டு எப்பொழுது அந்நதப்புரத்தில் வஸித்துவந்தேன் அவன் என்னிடத்தில் பிதாத்ததில்போல விஸுவாஸமவைத்திருக்கிறான் நான் (அவருடைய) க்கு நன்கும் திப்புக்கும் பாதரனாயிருப்பவன் நாட்டியத்திலும்

பாடுவதிலும் வாதயம் வாசிப்பதிலும் என்கை எப்பொழுதும் உடையகுமாரியானவன் ஆசாயனைப்போல எண்ணுகிறான் - மனன்தோழியாக அவளுடன்கூட ஒருவர்ஷம் வாஸம்செய்திருக்கிறேன் பரபுவே! ஆதலால், உமக்கும் உலகத்தாருக்கும் ஸந்தேஹிக்கவேண்டாதவிஷயத்தில் அதிகஸந்தேஹம் உண்டாகும் அரசரே! ஆதலானபுதரானுகாக (உமமுடைய குமாரியைப்பற்றி) உம்மைக்கேப்கொள்ளுகிறேன் (அப்படிச்செய்வதால் என்னை) சுத்ததனாகவும் உத்தமத்தனாகவும் எண்ணுகிறேன் எனனால் அந்த உத்தமத்தனாகவும் சுத்தமானது ஏற்படுத்தப்பட்டதற்கும் உமதுபெண்ணை நான் மருமகனென்றுகொண்டால் அவளிடத்திலும் என்னிடத்திலும் (என) னிடத்திலும் (ஜனங்களுக்கு) ஸந்தேஹம் உண்டாகாதென்று ணுகிறேன். அதனால், சுத்ததியும் உண்டாகும் பனகவரைவரே! நான் லோகாபவாதத்தினின்றும் கபடமான ஆசாரத்தினின்றும் பயந்தவன் அரசரே! (ஆகையால்), உமமுடைய குமாரியான தரையை நான் மருமகளாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் மனனவாஸந்தேவருக்கு ஸந்தேஹாதரிபுதரனும் ஸாக்காத தேவகுமாரன நவனும் சுகரபாணியான ஸ்வாஸந்தேவருடைய அனபுகுயமாயிருப்பவனும் பலசாலியும் அஸ்தரங்கனில் மிருததேதாசகியவனும் சிறந்தனகளுள்ளவனும் எனக்குபுதரனுமான அபிவானவன் - உமக்குத் தகுந்தமருமகன் உமமுடையபெண்ணுக்குத் தகுந்த கணவன் என்று மறுமொழிகூறினான் விராடன், “(வாசுதேவருக்கு) சிறப்பற்றவனும் குரதிபுதரனுமான தனஞ்சயனிடமிருந்து பொருத்தமாயிருக்கிறது பாண்டவன் எப்பொழுதுமே மதத்தில் நிலைபெற்றவன், அறியவேண்டிய விஷயத்தை அறிந்தபாத்தாரி செய்த்தகுந்ததென்று எண்ணுகிறதை உடனே யலாம் அரஜுனனை ஸம்பந்தியாக அடைந்த எனக்கு எல்லா பங்களும் நிறைவேற்றிவிட்டன” என்று கூறினான்.

அரசரிற்சிறந்தவிராடன் இவ்வாறு சொல்லும்பொழுது, புதரரான யுதிஷ்டிரா! அரஜுனனாகும் மதஸ்யராஜனாகும் எல்லாப் பந்தத்தைப்பற்றி அந்தஸ்யத்தில் அனுமதிக்கொடுத்தாருலத்தில் உத்திதவரே! குரதிபுதரனான அரஜுனனும் விராடனும் எல்லாமிதரங்களுக்கும் வாஸந்தேவருக்கும் தூதர்களை அனுப்புகள பகைவரைவாட்டுபவனான அந்தப்பலகுனன் அபிவாஸந்தேவரைப்பதனைக்கு மருமகளாக ஏற்றுக்கொண்டு தனது வந்தத்தை வெளிப்படுத்தி உலகத்தாருக்கு (தனது தனது) சி

சுததிகையும" நல்லொழுக்கத்தையும் தெரிவித்தது உலகத்தில் (னுடைய) பெருமைப்பையும், பசுனையும் விளங்கச்செய்து, கருதாரனும் சுத்தனும் மனக்கவலைபற்றவனும் ஸந்தோஷமுள்ளவனும் என யுதிஷ்டிரா, "அரசே! நான் பரிதிபுள்ளவனாகிறேன். சூ மங்களம் பகைவரைவாட்டுபவனே! நீர் எனக்கு - நண்பர், தமே! நாங்கள் எல்லோரும் (பகைவர்களால்) அறியப்பட்டாதவாக உம்மிடத்தில் ஸுகமாகவஸித்தோம்" என்று கூறினார். தாமாதமாவும் கவிமையான வரதமுடையவருமான யுதிஷ்டிர (விராடனால்) பூஜிக்கப்படும் விராடநகரத்தில் அபிஷேகஞ் செய்யப்படும் ரதனங்களால் பலவாறு ஆசனங்கொடுக்கும் விளங்க அவ்வாறு சொல்லுகின்ற யுதிஷ்டிரரை விராடராஜன் நன்றாக நினைத்து அங்கிருக்கும் உறவினருடன் மிகுந்த ஸந்தோஷமுண்டாக்கி, நடுக்கங்களாலும் ஸந்தோஷத்தினால் கட்டிக்கொண்டு குருகுலத்தில் தலைவர்களான பாண்டவர்களுக்கு ஏராளமான தனத்தைக்கொடுத்த போரினின்று ஓடின கொளவராகனோ மரக்கத்தில் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்தார்கள் அரசே! ஸமாததங்களான ஆசாயபுத சகுனி, தூயோதனராஜன், ஸுதபுதரனானகாணன் ஆகியவரும் அவ்விடத்தில் ஒருங்கு சேர்ந்து ஹிதத்தையே நன்கு நினைத்து, பிறகு, தூதனை (யுதிஷ்டிரரிடம் செல்லக்) கட்டி வரக்கூடிய மிகவுந்தோஷமுள்ளவரான யுதிஷ்டிரரும் தூயோரிடத்திலிருந்து வந்த தூதனைப்பார்த்தார் அந்தத் தூதனும், தினால் விளங்குகின்றவரும் உகரமான வீரமுடையவரும் பெருமையுடைய யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று, "ஓ! குருதீபுதரே! சயரால் மறுபடியும் நீர் காட்டுக்குப் போகும்படி செய்யப்பட்ட சிவனுக்கு நிறைவேற்றம் ஏனெனில், இப்பொழுது, பதினேழு வருஷத்திலேயே பாண்டவியுத்தரான கிரீடியானவர்ப்பட்டார்" என்று சொன்னான் பிறகு, தாமதநனா சிரித்து, "ஓ! நீ விரைவாகச் சென்று அந்தத் தூயோதனனிடத்தில், 'எனக்கு இப்பொழுது பதினாறு வருஷம் நிரம்பியது நிரம்பியேனபதைச் சந்தனுவின்குமாரரான பாட்டனார் சொல்லட்டும் முன்னராவது' ஸமவதஸரத்தின் முடிவில்தான் தனஞ்சயன் போயில் காண்டவத்தை நாடுவோமென்படி செய்தான் எனக்கு (பரதிஜனாகாலமானது) நிறைவேறியதென்றும் நிறைவேற்றியதென்றும் இதனுடைய உண்மையைப் பிஷ்மா சொல்லட்டும் நான் அவருடைய வாதியேம் புரமாணம்' என்று சொல்" என்று

கூறினா அவரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுப் பிறகு தன திரும
பித தாயோதனை அடைந்து, அங்கு நடந்ததைச் சொன்னான்

அப்பொழுது ராஜபுதரனான அந்தத் தாயோதனை தனது
சோகது பிஷ்மரோமம் காணனோமம் கருப்பரோமம் தரோணரோமம்
பூரிஸ்ரவ்ஸோமம் ஆலோசனைசெய்தான் மஹாத்மாவான் பிஷ்மா,
அநேக ஸுஹிருததுக்களுடன் இரவில் நன்கு ஆலோசித்துத் தா
யோதனைப்பார்த்து, (தாயோதனை) பரதிஜைஞயை சிறைவேற

யின்பிறகே "தனஞ்சய்ஞல" பேர்ரினிடையில் காணலவமான்
இறைவிசெய்யப்பட்டது பாணவினியுதரர்கள், "தேவோ" து

உலகியர் பரிபாட்டு பரமமாவியுடைய உலகியர் பரிபாட்டு
யத்தால் அடையவியும் பரமமாவியுடைய உலகியர் பரிபாட்டு

நலவழியின்பிட்டுவிலகாததும ஸ்வாககததைககெடுக்ககடியும்
கோததியை உணடுபண்ணக்கூடியும் பரமோகதது குறிதமுமான்

வாரததை உரைக்கிறேன் "நீ குருதிபுதரர்க்கேடு வரதியைச்
செய்துகொள் பாண்டவர்களுக்கும் உணதுடையததை அது

பிவி அப்படியல்லாமல் நீ ராஜயததைவியும் பரமமாவியுடைய
ததியுடன் பேர்க்களாதில குருதிபுதரர்க்கேடு வரதியைச்

செய்துகொள் பாண்டவர்களுக்கும் பரமமாவியுடைய
வானது கப்பததினால் கைப்பிவ்வையில் அதுபவிப்ப

பட்டி பரமமாவியுடையததை அகண்டமான் ராஜய
அல்லது, நீ (அவர்களை) கொல்லப்பட்டு, இந்தரகே

பயி" என்று கூறினா
பிறகு, கந்தாரியின்புதரனான அந்தத் தாயோ
புதிபுதரரின் பிஷ்மருடைய வாரததைபக்கேடு

ருடைய முனனிலையில் பிஷ்மரைப்பார்த்து, (பிதா) தாகக்
மாத்ரமும் பூமியை நான் பாண்டவர்களுக்குக் கொ

புதராகையாவது நான்கொல்லவேன், அல்லது, அவர்
லப்படாவது ஸ்வாககலோகம் செலவேன்" என்று

சுருதரர்ஷ்டரகுமாரர்கள் பரதிஜைஞயை சிறைவே
சயனுடைய பரதிஜைஞயைக்கேடு எல்லேவென

ளோடுசோகது நன்கு ஆலோசித்து வேற
கங்களை அடைந்தார்கள்

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

வைவ்ராஹி கப்ரவம். (தோடீச்சி)

(பாண்டவர்கள் உபப்லாவ்யநகரம்சேர்ந்து க்ரீஷ்ணன்முதலியோருக்
குத் தூதனுப்பியதும், க்ரீஷ்ணன் ஸுபத்ரை அபிமன்யு த்நபதன்
பிரதிவீரதன்முதலியோர் உபப்லாவ்யநகரம் வந்ததும்)

பிறகு, பதினமூன்றாவதுவாஷம் முடிந்தவுடன், இரதுபாண்ட
விராடனுடைய உபப்லாவ்யமன்கிற உத்தமமானபட்டணத்
தளம் வசியதாரகன் குருதிபுத்ரரான யுதிஷ்டிரரும் விராடராஜ
வாஸுதேவரான தாரகனாகும் ஞாநிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் தூத
மஎல்லாமிதாரகளுக்கும் ஞாநிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் தூத
களை அனுப்பினார்கள். அப்பொழுது, அந்தப்பாண்டவர்கள் அந்த
கரத்திலவாஸுதேவதுகொண்டு (தூதர்களை) ஆங்காங்கு அனுப்பின
புடன், சிறந்ததகளுள்ளவரும் வனமாலையை அணிந்தவரும் பல
ராமருக்கு இவ்வேரும் சதருவீரர்களை ஸமஹரிப்பவருமான ஸ்ரீகரு
ஷ்ணபகவான், தலமயத்தில்தூதர்களுடையவாகயத்தைக்கேட்டு,
பிறகு, (தம்) புகுபுபாதரனும் மருகனும் ஸுபத்ரையினுடைய
புத்ரனும் மிகானிகப்பபட்டவனுமான அபிமன்யுவை அழைத்
துக்கொண்டு மரோடு தலைவர்களான எல்லாயாதவர்களாலு
குழப்பெற்றுவாதயங்களை தூதுபிவாதயங்களை இவைகளுடைய
கோஷங்களுடையததை அடைந்தார பகைவரைவாட்டு
கிறவர்களாகினுடைய குமாரனான கருத்தவாமா, ஸதயக்ஷு
டையகுமாரபுத்தானன், அனாதருஷ்டி, அகநுரா, ஸாமபன், நிச
டன், சிறநள்ள பரதயுமன்னன், மஹாபலசாலியான உலமுகன்
ஆகிய இவரும் அபிமன்யுவைத் தாயாருடன் அழைத்
பாண்டவர்களைப் பாரக்கவந்தார்கள்
(பாண்டவர்களை) விட்டு விலகிவலித்தவர்களான இரதர
னவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து நன்கு அலங்
கங்களோடு (உபப்லாவ்யநகரத்தை) அடைந்தார்
புனைகளும் இருபதினாயிரமகுதிரைகளும் நிறைந்த
பதினாயிரமகோடி காலாட்களும் மஹாபராகரம்
கிணிகளும் அந்தகர்களும் நூறுகணக்கான
நகணிகளான சிறந்தவரும் மஹாபலசாலியுமான
பின்தொடர்ந்தார்கள் அப்பொழுது பாண்டபுத்
வவாறு ஸ்ரீவாஸுதேவாவருகிறதைக்கேட்டு மத்

ஸயராஜனுடனேசோரது சங்கமுழக்கங்களுடனும் - துறதுபிகோஷங்களுடனும் மங்களதரவயங்களுடனும் ஸ்ரீஜனாததனரை எதிரொண்டார்கள் பாண்டவாக்களைவரும் மதஸயராஜனோடு ஸ்ரீஜனாததனரை (ககண்டு) மனக்களிப்புறது ஆனந்தக்கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகி அவருடைய சரணங்களில் நமஸ்கரித்தது; 'ஓ! கருஷண! தாசாராஹரே! தேவரீருடைய அனுகரஹதத்தில் - இந்த (ப்பன்னிரண்டு) வாஷ்டிகளும் பதினமூன்றாவதுவாஷ்டமுழுவதும் பரிதிஜனாபண்ணினபடி, வாஸஞ்செய்துவந்தோம் ஜகநநாதரே! ஜனாததனரே! தேவரீர் எங்களுக்கு நாதா தேவதேவர்களுக்கெல்லாம் பரபுவாயிருப்பவரே! நீ எங்களைக் காப்பாற்றும் சிறப்புறவரே! உம்மை நாம்கள சரணமடைந்தோம்' என்று கூறினார்கள்.

யாதவாக்களைவராலும்சூழப்பட்ட ஸ்ரீஜனாததனரே! (தமமை) நமஸ்கரிக்கின்றவாக்கும் விராடனுக்கு ஸஹாயாகருமான அந்தப் பாண்டவாக்கள் விரைவாகக்கூட்டிக்கொண்டு அதிகஸந்தோஷத்துடன் அவர்களுக்குத்தக்கபடி அவர்களைப் பூஜித்ததா வருஷணீவிராக்ஞம் அவர்களைவரையும் அவர்களுக்குத்தக்கபடி மாயாதெசுயதாகள் அவ்வாறே, கருஷணையும் தேவகீபுத்ரரைச் சரணங்களில் நமஸ்காரம்செய்தாள் தேவர்களுக்குஸ்வரமான ஸ்ரீவாஸுதேவர் அழகியகூந்தலநுனியைப்புடையவளான அவளை எடுத்தாநிறுத்திக் கண்களைத்ததுடைத்து எல்லாயாதவாக்களின் முன்னிலையிலும், 'கலயாணி! நீ வயஸ்னமடையாதே நான் அராஜுன்னோடுசோரது, அகிக அஹங்காரமுள்ளவர்களான தருதராஷ்டரகுமாராக்களைச் சீகரத்தில் கொன்று பூயியை யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுக்கப்போகிறேன்; உன்னுடையமனத்திலுள்ள தாபமானது விலகட்டும் (இவ்விஷயத்தில்) உன்னிடம் அபிமனயுவினமீதும் அராஜுன்னமீதும் ருகமிணிபுத்ரனான பரதயும் நன்னமீதும் ஆணையிடுகிறேன் தேவமற்றவளே! என்னுடைய இந்த விராததையை ஸதயமென்று நீ எண்ணு' என்று சொன்னா வருஷணிகளுள்உததமரான ஸ்ரீகருஷணபகவான்-இவ்வாறுசொல்லி அவளை விட்டுவிட்டு, பிறகு, அனபுள்ளவராகி வருஷணிகளோடும் அந்தகார்களோடும் யுதிஷ்டிரரை (அடைந்து அவருடன்) வாஸஞ்செய்தா பூபதிகளானகாசிராஜனும் சைபயனும் இரண்டு அக்ஷௌஹினிகளுடன் (உபபலாவயநகரத்துக்கு) வந்து யுதிஷ்டிரரை அடைந்தார்கள் முன்று அக்ஷௌஹினிகளுடனகூட மஹாபலசாலியான பாஞ்சாலராஜனும் மஹாபலசாலிகளும் வீராக்ருமான தருளபதிபுத்ராக்ரும (பகைவாக்களால்) ஜபிக்கப்பட்டாவனான சிசுண்டியும் (பகைவாக்களால்)

ஜயிக்கமுடியாதவனும். எல்லாச் சஸ்தரதாரிகளுள்ளும் சிறப்புறவனு
மான் தருஷ்டதயுமன்னும் பாண்டவர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காக
விநாயக உபபலர்வியநகரத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, புதிஷ்டிபரு
டையேஸேனையின்பகத்தில லக்ஷக்கணக்கும் பதனூலக்ஷக்கணக்கும்
பத்துக்கோடிக்கணக்கும்மாண் போவீரர்களாமின்றாகாள் வாஷாகாலத்
தில சிறந்தபர்வாஹங்கள் தனித்தனியாகவந்து ஸ்முதரத்தை நிரம்பச்
செய்வதுபோல விதியபடி யாகமசெய்து நிரம்பியதஸினையளித்தவர்க
ளும் வேதா தபயனமசெய்து அவயருத்தத்தை நிறைவேற்றினவர்களும்
ஞர்ர்களும் (யுத்தத்தில) சீரத்தைவிடத் துணிர்தவர்களும்மாண் எல்
லர் அரசர்களும் புதிஷ்டிபருடையேஸேனையை நிரப்பினார்கள். ஞான
வான்களுள் சிறந்தபாரதன், வந்திருக்கின்ற அந்தராஜஸுரேஷ்டபாக
ளோக்கண்டு அவர்வர்களுக்குத்தக்கபடி விதியபடி பூஜித்தான். பூஜி
ஷ்ணன் மஹாதமாககளானபாண்டவர்களுக்கு அனைகஸ்தீர்க்கீரையும்
பறபலவிதவஸ்தாங்கலையும் ரதனங்கலையும் வெகுமதியாகக்கொடுத்த
தார் அரசர்களும் ராஜகுமாரர்களும் பாரிஜஞாகாலமான (யுதின
முன்றுவாஷமும) அவவாறு கழிந்தபிறகு, பாண்டவஸுரேஷ்டபாகளால்
தம் தமக்குத்தக்கபடி பூஜிக்கப்பெற்றார்கள், ஸந்தோஷமுள்ள மனத்
தையுடையவர்களானார்கள், அப்பொழுது காணிக்கையையும் செலுத்
தினார்கள் அரசரே! மன்னர்களோடும் வருஷணிகளோடும் எல்லேந்
ந்மன்னுசோதிருக்கையில் குருகுலத்திலுபிறந்த அபிமன்யுவுக்கும்
தஸ்யராஜகுமாரியான் உத்தராக்கும் சாஸ்தா முறைப்படி விவாஹ
ன்னதுநிறைவேறியது பிறகு, அப்பொழுது அபிமன்யுவினுடைய
வாஹகாலத்தில மதஸ்யராஜனுடைய அரசமனையில் சங்கங்களும்
நதங்கங்களும் கோமுகங்களும் டிண்டிமங்களும் முழங்கின, (பரி
ரகர்கள்) பரிசுத்தமான பலவகை மருகங்களை நூற்றுக்கணக்காகத்
னனார்கள், அவவாறே, மிகுதியான பக்ஷயங்களையும் அன்னங்களை
போஜயங்களையும் பாண்டங்களையும் (அதிகிகளைப்) பூஜிக்கும்படி
தார்கள் பாடுகிறவர்களும் பழையகத்தகளைச் சொல்லுகிற ஸவ
முடையவர்களும் நடடுவர்களும் அவவாறே ¹ ஸ்வதாளிகர்களும்
நர்களும் பெளராணிகர்களும் ஸந்தோதரமசெய்துகொண்டு அந்
ந்ஷர்களே அந்நதார்கள் அந் அபிமன்யுவினுடைய மங்கள்
ன விவாஹோதஸவத்தில தமளபதியினுடைய அந் தபபுரத்தி
ராடனுடைய அரசமனையிலுமுள்ள பிராய்முதிரதஸதீர்களும்
நானஸதீர்களும் மாதஸயாகளுடையஸதீகளும் ஸந்தோஷ

யைமுன்னிடிகொண்டு (விவாஹமணடபத்திரகு) வந்தார்களெ
 தஸதீகள் அழகிய பருத்த அங்கங்களுள்ளவாகளும் மெருகிட
 ட' ர்தன்குண்டலங்களணிந்தவாகளும் சிறந்தகாரதியுள்ளவ
 ம சிறந்தருபமுடையவாகளும் நன்குஅலங்கரிக்கப்பட்டவாகளு
 ர்தார்கள எல்லாஸதீகளுள்ளும் கருஷ்ணையானவள ஒரு
 லும் தேகத்தாலும் சிறந்து விளங்கினாள் (அந்தஸதீகள்
 ம) புகழ்த்தக்கவளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் ராஜபுதரிய
 ஹந்தா னுடையபுதரிபோன்றவளுமான உத்தரையைமுன்னிட
 ன்துகொண்டு (விவாஹமணடபத்தில) நின்றார்கள ஸேனாபதியா
 டன ஜலமநிறைந்த பொற்குண்டிகையைஎடுத்தது, கருநெய்த
 றான கண்ணையுடையவளான புதரியை அாஜுன்னுடையகைய
 மகளாக ஏற்றுக்கொள்வதற்காக விரைவாகத் தாரைவாரத்தா
 ர்தமனமுள்ள சூரதீபுதரன் (தன)புதரனுக்காக அந்தப்பெண்ணை
 மறுக்கொண்டான் தோஷமற்ற அங்கங்களுள்ளவனும் ஸுப
 யின்குமாரனுமான அபிமனயுவும் அப்பொழுது இரதா னுடை
 ததைத்தரித்து விராடனுடையபுதரியான உத்தரையைப் பாணி
 ணமசெய்துகொண்டு அந்தவிவாஹமணடபத்திலநின்றான் சூர
 ரரானயுதிஷ்டிரா அந்த உத்தரையை மருமகளாக அங்கீகரித்தா
 ர்பபடி யாகமசெய்தவாகளும் மிகுதியாக (பராமணிகளுக்கு
 லிணைகொடுத்தவர்களுமான தருபதன், விராடன், ஹோபலசா
 ன சிசுண்டி, யுபுதானன், சைபயன், தருஷ்டதயுமன்ன, ஸாதய
 த்ஷ், ஏழுஅஷ்டாஷ்டினிபாலார்களும் பாணிபுதரரான யுதிஷ்ட
 ிசூழ்ந்துகொண்டு அப்பொழுது விவாஹதந்தரடத்தினாக
 லையும் அந்தவிவாஹமணடபத்தில (ஸந்ததமாக) இருக்கும
 தில, தாமிரக்காளுள் உத்தமஞன்மதஸயராஜன் பரீதியுள்ளவ
 த்தன்)பெண்ணைப்பிடித்து அபிமனயுவுக்குக் கொடுத்தான் பா
 ன், உத்தரையைப்பெற்றுக்கொண்டு ஜனாத்தனரைமுன்னிட
 ராதமாவான் ஸுபதராபுதரனுக்கு விவாஹத்தைச்செய்வித்தா
 கு, எல்லாச்சிறப்புக்களுடனும் மிக்கவைப்பவத்துடனும்கூடிய வி
 மானது வருத்தியடைந்தது அப்பொழுது, உமமுடையபிதாவ
 பிதாவும் ஸுபதரையினுடையபுதரனுமான அபிமனயுவுக்கு
 விவாஹகாரயமானது, ஆசசாயமாக இருந்தது தெளமபா, சி
 களால்கூழப்பெற்றுச் சாஸ்தரமுறைப்படி அகனியில ஹோப
 யதார ஸுபதராபுதரன் அகனியைப் பரதாழிணமசெய்து (உத்த
 ரப) பாணிகரஹணமசெய்தான் பிறகு, மாதஸயர்களுக்குப் ப

ன விராடராஜன் ஸந்தோஷமடைந்து ¹ பாரததனுடையபுத்ரன்
 நதஅபிமனயுவினபொருட்டு அப்பொழுது மிகுதியான தனது
 மகாறுபப்போனற வேகமுள்ள லக்ஷ்மகுதிரைகளையும் முதயம்
 ருதுறுயான்களையும் பலவிதமான பொருள்களையும் ஸந்தோ
 டன சிறந்தவரிசையாகக் கொடுத்தான் மதஸ்யார்ஜன் குந்தி
 களினபொருட்டுக் காணிககையையும் கொடுத்தான். குந்தி
 ருஷணனோடு மிகுதியான (பொருள்களைப்) பெற்றுக்கொண்ட
 ரம்புதரரான அவர், அப்பொழுது, விவாஹமானவுடன் ஸ்ரீக்
 ணகொண்டுவந்த தனத்தையும் ஆயிரம்பசுக்களையும் வஸத்ரங்
 ம பறபலவிதமான ரதனங்களையும் எல்லாப்பூஷணங்களையும் வ
 ங்களையும் படுக்கைகளையும் பராமமணாத்ருகருக் கொடுத்த
 வநகரவாஸிகளான ஜனங்களை பரிதியடையக்கூடிய-சிறந்தபெ
 களால் தருபதியடையச்செய்தார் ஓ! பரதஸரேஷ்டமே! (எல்
 ஹோதஸவங்களுக்கும் உபமானமாயிருக்கின்ற அநதமதஸ்ய
 டைய நகரமானது ஸந்தோஷமுள்ளவாகளும் புஷ்டியுள்ளவா
 ன ஜனங்களால் நிறைந்துவிளங்கியது நிறைந்த செலவமு
 ராடராஜன், தனபுத்திரியான அநத உத்தரையை ஸுபதராபுத்ர
 பிமனயுவுக்குக்கொடுத்து, புரோஹிதாக்களோடும் மந்தரிகளோ
 டணதனுஜனங்களோடும் தேசவாஸிகளான ஜனங்களுட
 ப்பொழுது பரமானந்தத்தை அனுபவித்தான் என்றுகூறினா
 ஜனமேஜயா, “(வைசம்பாயனமே!) விவாஹமநிறைவே
 டன, ஸந்தோஷமுள்ள மனதையுடையவரான யுதிஷ்டிரா எ
 சானனாரென்பதையும் பாரததாகள் அதற்குமேல் என்னசெய
 னென்பதையும் முழுதும் (எனக்கு) இப்பொழுது உரைப்பீர
 னறுவினவினா

வைவாஹிகபர்வம் முற்றிற்று

விராடபாவம முற்றிற்று.

—